

ALEXANDRESCU, COSTIN

Născut la 24 noiembrie 1936, la Stolniceni, comuna Ocnele Mari, județul Vâlcea.

A urmat cursurile primare în satul natal, iar liceul în Rm.-Vâlcea, fiind absolvent al Colegiului Național „Alexandru Lahovary”, în 1954.

A absolvit Facultatea de Filologie-Istorie din Cluj-Napoca, în 1959. Profesor între 1959 și 1963 la școlile din Gura Văii, comuna Bogdănești, respectiv „Tache Ionescu”, „Spiru Haret” și Casa Pionierilor din Rm.-Vâlcea.

Director al Casei Raionale de Cultură din Rm.-Vâlcea (1963-1965); a contribuit la înființarea Teatrului Popular, instituție cu stagii permanente, care s-a remarcat pentru activitatea foarte bună, fiind printre primele între instituțiile similare din țară. A contribuit la obținerea unor premii și titluri de laureat pe țară ale multor formații artistice de amatori vâlcene. Secretar al Comitetului pentru Cultură și Artă al orașului Pitești (1965-1968), contribuie la revitalizarea activității artistice de amatori, la înființarea unor formații artistice prestigioase.

Începând cu 25 septembrie 1968 și până în prezent, fără întrerupere, a fost director al Casei Creației Populare a Județului Argeș. Cunoscător, din interior, al fenomenului artistic popular, a fost, încă din timpul liceului și facultății, membru al unor echipe de dansuri, corist, interpret de teatru. Mai târziu, ca director al Casei de Cultură din Rm.-Vâlcea și, mai apoi, la Pitești, a jucat în spectacole de estradă, operetă, teatru, satiră și umor, a cântat în coruri. A făcut parte din prestigioasele formații ale Teatrului Popular din Rm.-Vâlcea și Corala „D.G. Kiriac” a Palatului Culturii din Pitești.

A inițiat, împreună cu colegii săi, zeci de manifestări cultural-artistice și științifice, unele în premieră națională, cu caracter județean, interjudețean și internațional, multe menținându-se, meritoriu, și astăzi.

A îngrijit zeci de lucrări apărute sub egida instituției, dintre cele 90 apărute sub directoratul său, pe multe prefăcându-le.

Sute de formații artistice de amatori, cercuri și cenacluri de creație literar-artistică, sute de interpreți și creatori au beneficiat de asistența de specialitate din partea colectivului instituției amintite, sub conducerea directorului Costin Alexandrescu, multe dintre grupările și interpreții argeșeni reprezentând Argeșul la manifestări de amploare din țară și străinătate, cei mai buni fiind laureați și premiați. A contribuit la realizarea arhivei de folclor a instituției și a unor filme etnofolclorice și cu tematică religioasă.

Este unul dintre fondatorii Galeriei de Artă Naivă de la Pitești, singura de acest fel din țară, unde se află peste 500 de lucrări. A stimulat activitatea meșterilor populari.

A desfășurat o bogată activitate editorială, publicând sute de articole în presa locală și centrală. Și-a pus semnătura pe monografia colectivă „Argeș” – 1970 și e coordonator, împreună cu conf. dr. Adriana Rujan, al lucrării „Colinde și obiceiuri de iarnă din Argeș-Muscel” – Editura Paralela 45 din Pitești - 1998 și al evocării „In memoriam: Alfons Popescu – Un cântec de-o viață” – Editura Paralela 45, 1998; este autorul, împreună cu alți colaboratori, al lucrării „Semicentenarul Centrului Creației Populare Argeș”.

Este decanul de vârstă al directorilor centrelor creației populare din țară.

I s-a conferit (la 7 februarie 2004) Medalia „Meritul Cultural”, clasa I, categoria F, pentru contribuțiile deosebite în promovarea culturii și civilizației românești, pentru realizarea unor programe complexe de mediatizare a acestora, atât în țară, cât și peste hotare.

ALEXIU, VALERIU – FLORIAN

1. **Nume și prenume:** ALEXIU VALERIU-FLORIAN
2. **Data și locul nașterii:** 27 martie 1950, Giurgiu, jud. Giurgiu
3. **Cetățenie:** română
4. **Starea civilă:** căsătorit
5. **Studii:**
 - 1965 – 1969: Liceul teoretic „Vlaicu Vodă”, Curtea de Argeș;
 - 1970 – 1973: Facultatea de Științele Naturii, Institutul Pedagogic, Pitești;
 - 1973 – 1979: Facultatea de Biologie, Universitatea București.

Titlul științific: Doctor în Științe Biologice, specialitatea Botanică, Institutul de Biologie al Academiei Române, cu tema: “*Studiu fitocenologic al vegetației Masivului Iezer-Păpușa*” conducător științific: acad. dr. dr.h.c. Nicolae BOȘCAIU (20 dec. 1996).
7. **Experiența profesională:**
 - 2001 –prezent Conferențiar univ.dr. la Universitatea din Pitești, Facultatea de Științe, Catedra Biologie-Horticultură (Ordinul M.E.C. nr. 3558 / 29.03.2001), titularul cursurilor: *Botanică și Fitocenologie*;
 - 1996 - prezent Cercetător științific principal gr. II - Muzeul Județean Argeș;
 - 2000 – 2001 Lector univ. dr la Universitatea din Pitești, Facultatea de Științe, Catedra Biologie-Horticultură (Decizia nr. 148/01.03.2000), titularul cursurilor: *Botanică și Fitocenologi* ;
 - 1993-1996 Cercetător științific principal gr. III, Muzeul Județean Argeș;
 - 1987-1993 Muzeograf principal la Muzeul Județean Argeș, Pitești, Secția Ecologie și ocrotirea mediului înconjurător;
 - 1977-1987 Muzeograf-conservator la Complexul Muzeal Golești, Argeș;
 - 1976-1977 Director al Școlii generale Poienari, jud. Neamț;
 - 1973-1977 Profesor stagiar la Școala generală Poienari, jud. Neamț.
8. **Locul de muncă actual și funcția:**
 - a - Universitatea din Pitești, Facultatea de Științe; conferențiar doctor;
 - b - Muzeul Județean Argeș; cercetător științific princ. II.
9. **Vechime la locul de muncă actual:**
 - a - 7 ani
 - b - 20 ani
10. **Brevete de invenție:**
11. **Lucrări elaborate, publicate:** 10 cărți (5 singur autor; 4 prim-autor; 1 în colectiv), 6 articole în anuarele unor simpozioane internaționale, 85 lucrări și articole publicate în diferite reviste și anuare de specialitate ale unor simpozioane și sesiuni științifice naționale, 39 în alte domenii.
12. **Membru al asociațiilor profesionale:**
 - 1979-1980 Membru în Comisia de depistare și eradicare a atacului de *Merulius lacrymans* la Complexul Muzeal Peleş, Sinaia ;
 - Din 1987 Membru al Societății ecologico-umaniste „Omul și Natura” ;

- Din 1993* Membru fondator al Asociației Muzeografilor Naturaliști ;
1999-2001 Membru în *Société Internationale des amis de J. Braun-Blanquet* și *Bibliothèque de la SIGMA (France)*;
Din 1993 Membru al Societății Române de Fitosociologie a Academiei Române ;
1980 Membru în Colectivul de redacție al anuarului „Museum-studii și comunicări”, vol. III, editat de Muzeul Golești ;
1995 - 1998 Secretar de redacție al anuarului „Naturalia. Studii și cercetări”, vol. I - III, editat de Asociația Muzeografilor Naturaliști ;
1996 -prezent Secretar de redacție în Colegiul de conducere al Revistei „Ecos”, revistă de educație ecologică și ocrotire a naturii, editată de Societatea de Științe Biologice din România, filiala Argeș ;
1996 - 2006 Membru în Colegiul de redacție al anuarului *Argessis-Studii și comunicări*, Seria Șt. Naturii, editat de Muzeul Județean Argeș.

13. Limbi străine cunoscute:

Franceză (bine), rusă (satisfăcător)

14. Alte competențe: lucrări pe calculator în programe: Word, Excel, Corel, AutoCad, Geotools, NTSYS

15. Specializări și calificări:

- 1979* Curs/atestat: „*Bazele conservării științifice*”, în cadrul Programului de perfecționare, desfășurat sub formă de curs și activități practice, cu durată totală de un an, organizat de Centrul special de perfecționare a cadrelor din Ministerul Culturii;
1985 Curs/atestat: *Prevenirea și combaterea biodegradării obiectelor din patrimoniul muzeal*, curs organizat de Centrul special de perfecționare a cadrelor din Ministerul Culturii;
1994 Curs/atestat: *Inițierea în utilizarea calculatoarelor personale, limbaj DOS*, curs organizat de Centrul special de perfecționare a cadrelor din Ministerul Culturii;
1995 Program de specializare/atestat - *Muzeele de Științele naturii în secolul XXI*, curs organizat de Centrul de perfecționare a personalului din Cultură și Artă de pregătire post-universitară din Ministerul Culturii;
1999 Curs/atestat: *Relații Publice-Abilități de Comunicare și Interacțiune*, în cadrul Programului de instruire de Mediu, Environmental Training Project-ETP, coordonat de Universitatea din Minnesota și finanțat de Agenția Americană pentru Dezvoltare Internațională - US AID.
2003 ATESTAT 123/20.03.2003 – Expert în domeniul « Bunuri de importanță științifică : Botanică » (atestat de Ministerul Culturii);
2007 ATESTAT: Local non-key expert on bio-monitoring and biological parameters inventory. Specialist in Vascular Plants (Atestat de Ministerul Mediului pentru Programul Europeaid/121260/D/SV/RO Implementation of NATURA 2000 Network in Romania).
2007 ATESTAT: Local non-key expert on bio-monitoring and biological parameters inventory. Specialist in Forests Habitats (Atestat de Ministerul Mediului pentru Programul Europeaid/121260/D/SV/RO Implementation of NATURA 2000 Network in Romania).

16. Experiența acumulată în alte programe naționale /internaționale: Director de contract, membru sau colaborator în 17 contracte de cercetare, naționale și internaționale.

17. Participări la Conferințe și Simpozioane internaționale:

1. Secretar în Comitetul de organizare al celui de al doilea Simpozion Internațional de fitocenologie în România (5-10 iulie 1998); membru în Comitetul de redacție al Programului Excursiei Internaționale de Fitocenologie: *Guide de la II-ème excursion internationale de phytosociologie en Roumanie, 5-10 iulie 1998, Pitești* ;
2. Al XVIII-lea Colocviu Internațional de Fitosociologie "*Vegetația postglaciară. Trecut și prezent*", organizat de Asociația Internațională de Fitosociologie, Camerino (Italia), 26-30 septembrie 1998 ;

3. Al treilea Simpozion Internațional de Fitocenologie în România, organizat de Academia Română, Asociația Română de Fitocenologie și Consiliile Județene Mureș și Harghita (iulie 2000) ;
4. A 34-a Conferință Internațională de Limnologie, august 2002;
5. Colocviul Internațional "Fitosociologia în slujba ecologiei peisajului", Cluj, Arcaia 19-25 mai 2003;
6. Simpozionul Științific Internațional "*Realizări și perspective în horticultură, viticultură, vinificație și silvicultură*" consacrat aniversării a 100 de ani de la nașterea profesorului universitar Gherasim Rudi, Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare al Republicii Moldova, Universitatea Agrară de Stat din Moldova, Chișinău, 2007.

18. Alte mențiuni:

Referent științific:

1. *Drobeta. Seria Științele Naturii*. Vol. XV/2005, Anuarul Muzeului Porților de Fier, Drobeta Turnu Severin, Editura Craiova ;
2. *Plante ornamentale recomandate pentru amenajarea spațiilor verzi din România. Arboricultură ornamentală*. Editura Universității din Pitești, Autor: dr. Alina POSEDARU (2005);
3. *Sortiment de conifere pentru amenajări peisagistice. Dendrologie*. Editura Universității din Pitești, Autor: dr. Alina POSEDARU (2005);
4. *Cercetări asupra florei nisipurilor din sud-vestul Olteniei*. Teză de doctorat – Adrian Năstase, Universitatea București. Îndrumător: prof.univ. dr. V. Ciocârlan (2005) ;
5. *Flora și vegetația Bazinului superior al râului Prahova*. Teză de doctorat – Claudia Daniela Nicolae, Institutul de Biologie al Academiei, București. Îndrumător: acad. N. Boșcaiu (2005) ;
6. *Mycologie. Indrumator de lucrari practice*. Editura Universității Pitești, Autor : lect.dr. Cristina CRISTESCU (2006) ;
7. *Drobeta. Seria Științele Naturii*. Vol. XVI/2006, Anuarul Muzeului Porților de Fier, Drobeta Turnu Severin, Editura Craiova;
8. Președinte de Comisie la examenul pentru gr. I: prof. Anda Goicea (Liceul Pedagogic "Carol I", Câmpulung Muscel).

ANCĂR, VIRGILIU

M-am născut la data de 24 februarie 1944, la Pitești.

Între anii 1950-1961, am fost elev al Liceului „N. Bălcescu” din Pitești, iar, între anii 1962-1968, am urmat cursurile Facultății de Medicină generală „Carol Davila” din București, fiind extern și intern clinic prin concurs.

În octombrie 1971, am fost numit, prin concurs, asistent stagiar la Clinica de Obstetrică Ginecologie Polizu, iar, din octombrie 1972, odată cu înființarea Spitalului „23 August”, (actualmente „Sf. Pantelimon”), la clinica de obstetrică-ginecologie a acestuia.

În 1973, am devenit asistent titular și medic specialist obstetrică-ginecologie; din anul 1981, sunt medic primar gradul III, obstetrică-ginecologie.

În anul 1982 am devenit, prin concurs, Șef de lucrări, în perioada 1985-1987, funcționând la Clinica de Obstetrică-ginecologie a Spitalului Clinic Giulești. Din februarie 1989 și în prezent, sunt Medic Șef Secție Obstetrică-Ginecologie. În anul 1990, am fost numit, prin concurs, Conferențiar, iar, din 1992, sunt profesor universitar, Șeful Clinicii de Obstetrică-Ginecologie a Spitalului Clinic de Urgență „Sf. Pantelimon” UMF „Carol Davila”, București. Din anul 1983, sunt doctor în medicină.

Sunt autor la: „Hipotrofia fetală”, Editura Medicală Amaltea, 1996, Editura Național, 1997; „Ginecologia ”– Editura Național, 1997; „Obstetrica”, Editura Național, 1999 și coautor la „Manualul de Obstetrică”, editat de Litografia UMF București, 1983; la două monografii: „Actualități în Obstetrică-Ginecologie”, vol. I, II, Editura Medicală, 1983 – 1985; „Tratat de Obstetrică”, Editura Academiei, 2000; Tratat de Patologie chirurgicală, Editura Național, 2001; colaborator la „Tratat de Patologie chirurgicală”, sub redacția profesorului doctor I. Popescu, 2006, precum și a peste 250 de lucrări științifice, publicate în reviste de specialitate sau comunicate la manifestări științifice interne și internaționale.

În 1980, am primit Premiul Academiei Române pentru Medicină „Gh. Marinescu”, pentru lucrarea „Studii și cercetări privind valoarea perfuziei cu aminoacizi în hipotrofia fetală”.

Am competență în endoscopie, laparoscopie familială, citologie și colposcopie, ecografie și supraspecializări în reproducere umană asistată, tratamentul infertilității și sterilității cuplului și fertilizare în vitro, ginecologie oncologică.

Din anul universitar 2004-2005 și în prezent, am organizat cursurile Ministerului Sănătății de supraspecializare în „Tratamentul infertilității cuplului și reproducere umană asistată”, în calitate de responsabil de curs.

În decembrie 2003, Tratatul de Obstetrică, sub redacția profesorului doctor Ioan Munteanu, la care sunt coautor, a primit Premiul Academiei Române pentru medicină „Iuliu Hațieganu”, precum și Mențiunea Specială a Colegiului Medicilor din România pe anul 2001, pentru cea mai bună carte publicată în domeniul specialităților chirurgicale.

Reprezentare în diferite organisme medicale:

- Din 1995 - Membru al Academiei Medicale Române.
- Din 1989 - Membru al Uniunii Medicale Balcanice;

- Din 1994 - Membru activ al Academiei de Științe din New York. Sunt membru al Societății de Educație Contraceptivă și sexuală de la înființarea acesteia (1990);
- Coordonez activitatea departamentului de Obstetrică-Ginecologie și Reproducere umană Asistată al centrului Multifuncțional „Medsana”, înființat în 1996;
- Vicepreședinte al Comisiei de Medicină Comparată al Academiei Române;
- Din anul 2000 - membru al Societății Româno-Germane de Obstetrică Ginecologiei;
- Din 2001 - Membru de Onoare al Societății Maghiare de Obstetrică Ginecologiei;
- Între 2002-2006, am fost ales prim-vicepreședinte al Societății Naționale de Obstetrică- Ginecologie din România;
- Din 2006, și în prezent, sunt Președintele Societății Naționale de Obstetrică-Ginecologie din România;
- Prim-vicepreședinte al Societății Române de Senologie (înființată în 2004) și vicepreședinte al Societății de Ginecologie și Endocrinologie din România;
- Membru în Biroul Municipal al Colegiului Medicilor din București, din anul 1944 și în prezent, fiind și lector pentru educație medicală continuă;
- Membru al Consiliului Profesoral al Facultății de Medicină, din anul 1992 și al Senatului Universitar UMF Carol Davila București, din 1996 până în 2004.

Premii obținute:

- În anul 2000, Președintele României mi-a acordat Ordinul „Steaua României” în grad de Ofițer pentru merite speciale în domeniul medical;
- Am numeroase colaborări în programe de cercetare internațională (studii multinaționale de faza III cu firme din Germania, Belgia, Elveția etc.) și particip în Programul Național de Cercetare „Viasan” din 2002 și în prezent cu trei proiecte, din care, în proiectul „Diagnosticul generic în oncogeneza aparatului genital”, sunt Director al Centrului de Excelență;
- În 2003, am primit Premiul Internațional pentru Profesioniști în sănătate (International Health Professional of the year 2003), oferit de IBC Cambridge, England, pentru contribuții deosebite în obstetrică-ginecologie;
- Sunt menționat în Who’s Who in the World 2003 și 2004, editată de A Who’s Who, în America Publication;
- Am fost nominalizat, în 2004, pentru Premiile de Excelență Medic.ro, Ediția I, în specialitatea Obstetrică-Ginecologie;
- Am fost menționat în Who’s Who in Medicine and Healthcare Professionals of the World 2004-2005, pentru reproducere umană asistată. La 1 ianuarie 2006, am primit Premiul „Marie Curie” pentru Medicină;
- În 2005, am primit Medalia Gold Medal for Romania, din partea IBC Cambridge England;
- Din anul 2006, am fost nominalizat, de către American Biographical Institute, Expert Internațional, în Obstetrică-Ginecologie.

Din 2007, reprezintă România în Comisia Uniunii Europene pentru reproducere umană asistată și transplant.

În ceea ce privește activitatea pe plan social și comunitar, menționez că sunt membru fondator al Clubului LIONS Dacia, București, înființat în anul 1994, apoi Președintele Clubului - 1996-1998.

În perioada 2000-2001, am îndeplinit funcția de Guvernator al Districtului 124 România din Asociația Internațională a Cluburilor LIONS, cu sediul în Oak – Brook Illinois S.U.A. În cadrul acestei asociații, am inițiat și se desfășoară și în prezent multiple programe de înțajutorare socială, ajutoare medicale, asistență medicală a unor grupuri defavorizate, precum și de sprijinire și susținere a unor tinere talente și copii supradotați.

Sunt căsătorit cu Marcela Elena și am un fiu, Benedict Eduard, care este medic primar obstetrică-ginecologie, cadru didactic la Clinica de Obstetrică-Ginecologie, Polizu UMF București.

Ca mențiune specială, m-am ocupat de studiul istoriei religiilor și de colecționarea de pipe, fiind, până în urmă cu câțiva ani, un pasionat fumător de pipă.

ANDREESCU, ANGHEL

Data și locul nașterii: 5 septembrie 1950, în comuna Valea Iașului, județul Argeș.

Stare civilă: căsătorit, are doi copii.

Studii:

- Facultatea de drept;
- Curs postuniversitar, specialitatea „drept penal”;
- Academia de Înalte Studii Militare – Facultatea de Arme Întrunite;
- Curs postacademic superior;
- Doctor în științe militare;
- Încadrat în Ministerul Administrației și Internelor, în anul 1975.

Carieră profesională:

- 20 ianuarie 2005 – prezent, secretar de stat, șeful Departamentului Ordine și Siguranță Publică;
- 2001 – 2005, director la Centrul de Studii Postuniversitare;
- 1999 – 2001, comandant al Jandarmeriei Române;
- 1998 – 1999, director al Serviciului de Protecție și Pază;
- 1997 – 1998, comandant al Brigăzii Mobile de Jandarmi București;
- 1990 – 1997, șef de stat major la Centrul de Studii Postuniversitare al Ministerului Administrației și Internelor;
- 1984 – 1990, ofițer specialist III, șef catedră și șef de stat major la Centrul de Formare și Perfecționare a Pregătirii Agenților de Poliție „Nicolae Golescu”, Slatina;
- 1982 – 1984, ofițer student la Academia de Înalte Studii Militare – Facultatea Arme Întrunite;
- 1975 – 1982, comandant companie și batalion elevi la Centrul de Formare și Perfecționare a Pregătirii Agenților de Poliție „Nicolae Golescu”, Slatina;
- 1972 – 1975, elev la Școala de ofițeri activi a Ministerului Administrației și Internelor – Arma poliție.

ANDRONESCU, DAN

- Profesor dr. DAN ANDRONESCU, 60 de ani, profesor universitar de Medicină Internă, medic primar de medicină internă și gastroenterologie, doctor în medicină ;
- Născut în 08.05.1946, la Pitești ;
- Absolvent, în 1964, al Colegiului Național Gh. Lazăr ;
- Absolvent al Universității de Medicină și Farmacie Carol Davila din București, în 1970 – Facultatea de Medicină Generală ;
- Concurs de internat în 1970 – internat de medicină internă, 1970 – 1972, la Institutul de Medicină Internă „N. Gh. Lupu” în clinica condusă de profesorul Bruckner ;
- Intrarea în învățământul superior ca asistent stagiar, în 1972, la Clinica de medicină internă a Spitalului Brâncovenesc ;
- Susținerea tezei de doctorat, în 1975, și obținerea titlului de Doctor în Științe Medicale
- Medic specialist de medicină internă, în 1975 ;
- Asistent titular la catedra de medicină internă a Spitalului Brâncovenesc, în 1976 ;
- În urma dărâmării Spitalului Brâncovenesc, Clinica de Medicină Internă s-a mutat la Spitalul Municipal - actualul Spital Universitar București ;
- Medic primar în 1980 – în urma concursului, al III-lea pe țară, cu media 9,77 ;
- Șef de lucrări, în 1990, în Clinica Medicală II a Spitalului Universitar București ;
- Conferențiar Universitar, în 1994, în aceeași Clinică ;
- Obținerea celei de-a doua specializări - medic primar gastroenterolog, în 1995 ;
- Profesor Universitar, din anul 1998, în Clinica de Medicină Internă II a Spitalului Universitar București ;
- Șeful Catedrei de Medicină Internă și Gastroenterologie din Spitalul Universitar București, din 1999 ;
- Peste 130 de lucrări prezentate sau publicate în țară sau în străinătate ;
- Lucrări de cercetare în specialitatea de gastroenterologie – cancer de colon, hepatite cronice și medicină internă: BPCO, insuficiența cardiacă ;
- Autorul cărților:
 - “Bolile aparatului respirator”, 2000;
 - “Pielonefritele”, 1996, coautor;
 - “Reumatismul articular acut”, 1996, coautor;
 - “Dicționar de imunologie medicală”, 2002, coautor.
- Autor de capitole de tratate sau monografii:
 - “Corticoterapia în hepatologie”, 1996;
 - “Nefropatii tubulointerstițiale”, 1997.

ANGELESCU, NICOLAE

Angelescu M. Nicolae (N. 06.12.1931, Rociu - Argeș), medic primar chirurgie gr. 2, profesor șef de secție la clinica de Chirurgie Colțea, în prezent, profesor consultant. Absolvent al Facultății de Medicină, București (1954 - 1960), extern (1958 - 1960) și intern (1960 - 1962) prin concurs, medic de circă rurală (1962 - 1964), preparator (1964 - 1967), asistent (1967 - 1972), șef de lucrări (1972 - 1980), conferențiar (1980 - 1992 - șef clinica Colțea - 1984), profesor (1992 - 2001) și profesor consultant (2001). Doctor în Medicină (1970), cu teza „Tratamentul crizei acute de rejecție în transplantul renal experimental, la câine” (prima în țară), conducător științific acad. Th. Burghel. Conducător de doctorat, din 1986.

Specializări: chirurgie experimentală (1970 - 1971), la Institutul de Recherchers Chirurgicales - Nancy, Franța, la prof. R. Bénichoux; chirurgie laparoscopică, Viena (1994), Debrețin (1995), Strasbourg (IRACAD/EITS 1998 - prof. J. Marescaux). Membru: al Uniunii Medicale Balcanice (1997); Societății Europene de Chirurgie Experimentală (1971); Societății Europene de Chirurgie Oncologică (1990); Asociației Franceze de Chirurgie (1990) și membru de onoare al Academiei de Științe din New York (1994); Societății Europene de Chirurgie Digestivă (1994); International Association of Surgeons and Gastroenterologists (1995); membru asociat al Academiei Franceze de Chirurgie (2000); membru de onoare al Academiei de Științe din Republica Moldova (2003); Doctor Honoris Causa al facultății de Medicină din Constanța (2000) și al UMF Craiova (2002) și membru a 7 societăți medicale naționale: Academia Oamenilor de Știință (1993); Academiei de Științe Medicale (1994); membru de onoare al Asociației Științifice Timișoara (1992) și al societății Hepato - Pancreatice (1993); Societatea Română de Chirurgie (1960); Societatea de Chirurgie Oncologică (1999); Președinte al Filialei Române a Uniunii Medicale Balcanice (2003). Secretar General (1987 -1995) și Președinte (1995 - 2002) al Societății Române de Chirurgie; Redactor șef al revistei „Chirurgia” (1995 - 2002); Secretar general adjunct al Eurosurgery (1994 - 2002); președinte al Filialei Române a Uniunii Medicale Balcanice (2003).

Activitatea științifică constă în peste 400 lucrări comunicate (211), publicate (159), conferințe (26), postere (15), în țară (250) și străinătate (50), de cursuri (2), manuale (2), monografii (15) și tratate (2), ca autor unic (7), în colaborare (9) sau sub redacția sa (5). Lucrările s-au axat pe probleme de patologie și tehnici chirurgicale, clasice și laparoscopice, ale tubului digestiv, ficatului, căilor biliare, pancreasului, splinei, chistului hidatic, cancerului - digestiv, mamar, genital, de părți moi - din care menționăm: ulcerul postbulbar, pancreatitele acute grave, simpactectomia cervico - toracică, colecistopatiile cronice nelitiazice, ocluziile intestinale neoplazice, cancerul avansat, tumorile carcinoide, examenul histopatologic extemporaneu, suturile mecanice, leziunile biliare iatrogene, intervențiile miniinvazive, precum și de chirurgie

experimentală: transplantul renal experimental la câine, oxigenoterapia hiperbara, potențialul de membrană pe cord „în situ” la șobolan și studiul secreției pancreatice la om.

Am introdus, printre primii, în țară, chirurgia laparoscopică, repararea defectelor parietale abdominale prin plase sintetice și tratamentul arsurilor cu plase.

Tratate: *Tratat de patologie chirurgicală* (sub red.), Ed. Med. Buc. 2001.

Monografii: *Cum tratăm uretritele*, (Ed. Med. Buc. 1979); *Elemente de propedeutica chirurgicală*, (Ed. Med. Buc. 1981); *Tehnici elementare de chirurgie* (Ed. Med. Buc. 1985); *Infecții ale degetelor și mâinii*, (Ed. Med. Buc. 1986); *Infecții postoperatorii* (în colab.), (Ed. Med. Buc. 1989); *Ce trebuie să știm despre cancer*, (Ed. Med. Buc. 1992); *Propedeutica medicochirurgicală*, (Ed. Med. Buc. 1993); *Peritonitele postoperatorii* (în colab.), (Ed. Med. Buc. 1995); *Patologie și nursing chirurgical* (sub red.), (Ed. Med. Buc. 1998); *Patologie chirurgicală pentru admitere la rezidențiat*, (Ed. Celsius Buc. ediția I – 1997, ediția II – 2003); *Spitalul Colțea – 300 de ani de existență* (sub red.), (Ed. Celsius 2004); *Enciclopedia medicală* (sub red. N. Ursea) (Ed. UMF București, 2001 – cap. „Chirurgie generală”). Dintre lucrările științifice publicate peste hotare: *Pièges et difficultés diagnostique des tumeurs du bassin* (în colab.) *Arh. Med. Balcan* 1969, 7,5 617 – 623; *Treatment of obstructive complications following prostatic adenectomy*, *Urology and Nephrology*, 1973 5,4, 363 – 369; *Effects of anoxia and hyperbaric oxygenation on the transmembrane action potential of the heart „în situ”*. *European surgical Reserarcher*, 1973, 5,292 – 300; *La sécrétion du suc pancréatique par une fistule spontanée apres l'opération Reychel – Polya* – *Rev Roumaine de Physiologie*, 1987, 24, 1, 25 – 40.

Citat la bibliografie în peste 40 de teze de doctorat, în peste 45 de articole din *Revista Chirurgia* și în multe alte reviste medicale din țară și străinătate.

APRODU, CONSTANTIN ILIE

Nume și prenume: Aprodu Constantin Ilie

Data și locul nașterii: 03.07.1962 – Pitești, județul Argeș

Starea civilă: căsătorit, un copil, născut în 1990

Studii: militare – Școala militară de ofițeri activi „Nicolae Bălcescu” – specializarea intendență și civile – Academia de Studii Economice București – Facultatea de Finanțe, Credit și Contabilitate.

Titluri științifice: doctor în economie

Decorații:

- Steaua României în grad de Cavaler;
- Meritul Militar cls. a III-a.

Experiență profesională:

- 2006 – 2007: Controlor financiar Curtea de Conturi a României;
- 2005 – 2006: Director financiar – contabil la Spitalul Clinic Dr. Carol Davila București;
- 2002 – 2005: Înalt funcționar public – Secretar General al Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale;
- 1984 – 2002: Ofițer activ în Ministerul Apărării Naționale îndeplinind diferite funcții economice și administrative, până la funcția de director general;

Activitate didactică:

- 2000 – 2007: Lector universitar Universitatea „Artifex” București, catedra de Marketing și tehnici promoționale.

Specializări:

- Programul internațional de pregătire „Strategia și implementarea politicilor agricole” – Dublin, Irlanda;
- Programul internațional de pregătire „Îmbunătățirea Comunicării între departamentele funcționale ale unui minister” – DEFRA – Regatul Unit al Marii Britanii.

Studii postuniversitare:

- Școala Națională de Studii Politice și Administrative – „Comunicare socială și relații Publice”;
- A.S.E. București: „Marketing agricol și ecologic”, „Managementul administrației locale”, „Managementul spitalicesc”;
- Colegiul Național de Apărare – seria a XIII-a.

Lucrări științifice prezentate sau publicate:

- 2007: „Pregătirea antreprenorilor din mediul rural pentru accesarea fondurilor structurale de la Uniunea Europeană” – Conferința Internațională „Dezvoltarea complexă a spațiului rural” – București;
- 2006: „Decalajele agricole și dezvoltarea economică regională a României” – teză de doctorat;
- 2006: „Economia României în perspectiva aderării României la Uniunea Europeană” – colectiv – editura ARTIFEX;
- 2005: „Economie de piață funcțională” – ARVIN PRESS – în calitate de coautor alături de prof. univ. dr. Gheorghe Mecu, București;
- 2003: interviu acordat revistei „Euroagricos” cu referire la încheierea cap. 7 „Agricultura” de negociere cu Uniunea Europeană;
- 2003: „Siguranța alimentară – componentă a securității naționale” – lucrare de absolvire a Colegiului Național de Apărare;
- 2002: „Model de gestiune a afacerilor – Gestiunea financiară pentru întreprinderi din mediul rural” – Revista Profit Agricol;
- 1997: „Tehnica manipulării și războiul imagologic” S.N.S.P.A.
- 1993: „Analiza diagnostic într-o unitate de construcții - montaj” – lucrare de licență A.S.E.;
- Alte comentarii și articole în reviste de specialitate.

ARSENE, ION

Unul dintre oamenii deosebiți, care bate toate târgurile meșterilor populari, este Ion Arsene. El creează la orice întâlnire a iubitorilor și făuritorilor de artă populară fondul muzical – sufletesc cu ajutorul căruia orice comunicare devine mai ușoară și mai firească. Iar, când nu cântă, lucrează la fluier, cavale, ocarine, „paie”, iar muzica tresaltă alături de el din alt fluier fermecat. Alături, îi este ginerele, Constantin Mihaiu, care „tace și face”. De 20 de ani, el fură meseria de la tata – socru și, de câțiva ani, spune el, o stăpânește cu ambiția de a-l depăși.

Satul Jugur – comuna Poenarii de Muscel -este locul unde s-a născut, la 25 decembrie 1931, Ion Arsene. Un om trecut prin viață care, după spusele lui, se consideră meșter constructor de instrumente muzicale și solist instrumentist. Măinile sale dibace reușesc să facă fluieri de la măsura de 26 cm până la 40 cm. Acestea includ gama sonoră a fluierelor românești, care pot fi folosite de instrumentiști amatori și profesioniști.

Fluierul său a ajuns în mâinile multor instrumentiști renumiți, dar și în colecțiile muzeelor din țară și străinătate. Ca o recompensă pentru promovarea tradiției, în 2003, *Centrul Creației Populare Argeș* i-a decernat titlul de *cel mai bun meșter popular*, încununându-i, astfel, o viață dedicată fluierului.

Prin ceea ce a făcut și prin faptul că s-a remarcat pe plan național și internațional, Ion Arsene constituie un punct de plecare și un model pentru tinerii care doresc să îmbrățișeze această frumoasă, dar dificilă artă a confecționării fluierelor, cu toate tainele sale.

BĂCANU, ION

Profesorul Băcanu S. Ion s-a născut la 27 decembrie 1930, în comuna Davidești, jud. Muscel. Este al cincilea copil al preotului Sebastian V. Băcanu și al Smarandei, născută Rădulescu, din com. Priboieni, Muscel.

Școala primară a urmat-o în satul natal, iar, apoi, prestigiosul liceu „Dinicu Golescu” din Câmpulung Muscel, între 1941-1949. În continuare, urmează și absolvă cursurile Facultății de Geologie-Geografie a Universității București, între 1949-1953, primind titlul de diplomat universitar. Este repartizat prin Comisia Guvernamentală în învățământ în regiunea Argeș. Funcționează la Școala de 7 ani Merișani, jud. Argeș-1953-1958, după care este transferat la Liceul Al. Odobescu din Pitești, pentru disciplinele geografie și geologie -1958-1975, apoi, prin restrângere de activitate, la Școlile Gen. 2 și 4, Liceul de Petrol și Liceul Economic din Pitești, până la pensionare, în 1992. Temporar, a suplinit la Facultatea de Biologie din Pitești, Catedra de Paleontologie și Stratigrafie, ca lector în două perioade, îmbogățind colecția de minerale, roci și fosile ale facultății. A înființat cabinete funcționale de geografie și geologie, atât la școlile 2 și 4, cât și la liceele la care a funcționat.

A coordonat activitatea cercurilor pedagogice din Raionul Pitești (1953-1958), cât și din Municipiul Pitești, până la pensionare.

Timp de peste 20 de ani, a activat în cadrul Societății de Științe Naturale și Geografie (S.S.N.G) și, ulterior, Societatea de Geografie (S.N.G), ca secretar științific al filialei Pitești-1960-1992, organizând, la Pitești manifestări științifice pe plan național „Modernizarea predării geografiei în școli”- 1965, „Geografia utilizării terenurilor agricole”- 1972, „Schimbări în peisajul geografic al județului Argeș”, 26-27 mai 1979, cu aplicații practice la hidrocentralele Vâlcele de pe Argeș, precum și la Clăbucet și barajul Pecineagu de Dâmbovița. A doua conferință Națională de Geografie la Câmpulung Muscel, 26-29 iulie 1979.

A participat la Sesiunea Științifică Jubiliară organizată, la București, 24-25 iulie 1975, cu prilejul centenarului S.S.N.G., ocazie cu care a primit Diploma de Onoare a Centenarului, cât și la Soveja, comuna natală a întemeietorului geografiei moderne românești, Simion Mehedinți, 20-21 noiembrie 1978.

Profesorul Băcanu S. Ion a fost membru în Consiliul de conducere al S.S.N.G., ulterior S.N.G., între 1964-1992, membru în Consiliul de redacție al revistei „Natura” – 1965-1968. În revista „TERRA”- 3/1979, la pagina 30 se prezintă, alături de fotografie, activitatea profesională și de cercetare științifică a prof. Băcanu S. Ion.

A participat, între 1961-1972, la 8 tabere de informare și documentare științifică, cu profesorii de geografie din țară timp de două săptămâni: Vișeu de Sus și Baia Mare, Banat, Munții Apuseni două serii, Piatra Neamț, Delta Dunării și Brașov, realizând colecții de diapozitive color utilizate în predarea geografiei în școala sau la sesiunile de comunicări ale filialei și S.S.N.G.

Profesorul Băcanu S. Ion a realizat, în colaborare, „Manualul de Geologie” pentru clasa a IX-a, liceu, în 1971, reeditat, în 1975, de către Editura Didactică și Pedagogică, București, în 120.000 de exemplare în limba română și limba germană.

În colaborare, cu un colectiv de redacție, a realizat: „Argeș, ghid turistic”- Editura Sport Turism-București – 1978, 132 pagini, „Argeș – județele patriei”- Editura Sport Turism-București 1980, 207 pagini, „Itinerare argeșene – ghid turistic” – Pitești, 100.000 de exemplare.

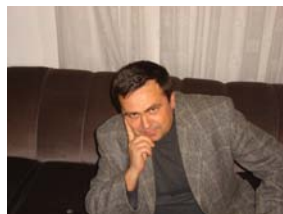
În lucrarea „Lecturi geografice – Europa”, editată de S.S.N.G, în 1972, a colaborat cu lecturile „Orașul de pe Neva”, Brno - mândria Moraviei”, anterior, lucrările „Pe urmele Argonauților în îndepărtata Corhidă” și Karlovy-Vary și Marianske Lazne”, pe seama excursiilor efectuate în aceste țări.

Cartea de suflet a profesorului Băcanu S. Ion este „Monografia comunei Davidești – județul Argeș, comuna natală - Editura Cultura-Pitești, 1999, 230 pagini, lansată în prezența fiilor satului la 01. august 1999, odată cu „Cartea Școlii din Davidesți”. Posturile de televiziune Pitești, Antena 1 și ProTv au informat despre apariția lucrării, iar cotidianul județean „Arges” a declarat autorul ca „om al zilei”, cu o fotografie și rezumat al lucrării. Cartea a fost apreciată de fiii satului și de cei de peste hotare: Germania, Canada, Elveția, Suedia etc.

Pentru informare și documentare, profesorul Băcanu a efectuat numeroase excursii peste hotare la Moscova (de 8 ori), Bulgaria, Ungaria, Cehoslovacia, Germania, Polonia, Gruzia (de 2 ori), Armenia, Uzbekistan, Kazahstan, Norvegia, Suedia, Turcia, realizând peste 3000 de diapozitive color aflate în colecția personală, alături de minerale rare, roci, fosile, multe unicate, atât în țară, cât și peste hotare.

A publicat numeroase articole științifice de metodica predării geografiei în diverse publicații din țară, cât și de peste hotare.

Profesorul Băcanu S. Ion, pentru activitatea desfășurată timp de peste 42 de ani, a primit titlul de „Profesor fruntaș” din partea M.I., gradația de merit din partea „Inspectoratului Școlar Arges”, diploma din partea Muzeului Județean Argeș, cu ocazia aniversării a 75 de ani de activitate muzeografică la Pitești, pe 07 sept. 2007, diplomă din partea Consiliului Județean Argeș și plachetă - „Fii ai Argeșului și Muscelului”.

BACIU, GHEORGHE

Adresă: nr. 77, Bulevardul Alexandru Ioan Cuza, 117370, Domnești, Argeș, România.

Telefon: 0248/269115.

Data nașterii: 06.11.1962.

Educație și formare

- Absolvent al Facultății de Filozofie a Universității din București, promoția 1987;
- Masterat în Administrație publică, din 2004-2006;
- Profesor la Grupul Școlar Domnești, din 1996;
- Director Grup Școlar Domnești, 2001-2006;
- Director al Casei de Cultură Domnești, din 2007;
- Președinte executiv al Fundației „Petre Ionescu-Muscel”, din 2000.

Experiență profesională și culturală

- 1979-1981, secretar de redacție la revista școlară „Sânziana” a Colegiului „Zinca Golescu” Pitești;
- 1981-1983, redactor la revista „Servim patria”, editată pentru militarii de la Canalul Dunăre-Marea Neagră;
- 1983-1987, colaborări la revista „Amfiteatru” și „Scânteia Tineretului”;
- 1987-1990, corespondent de presă al „Scânteii tineretului” pentru județele Galași, Vaslui, Brăila, Olt;
- 1990-1994, redactor la ziarul „Oltpress”;
- 1994-1995, redactor al revistei „Univers Psycho” editată de Știință și Tehnică S.A. București;
- 1995-1996, consilier de presă (purtător de cuvânt) la Ministerul Finanțelor.

Publicații

- 1996-2007, studii și articole în diverse domenii publicate în „Argeșul”, „ArgeșExpres”, „Tribuna învățământului”, „Anale de istorie”, „Buletin cultural argeșean”, „Săgetătorul”;
- 2003, studiul „*Familial violence and its consequences in school violence*”, publicat în lucrarea „*The young people and the education for the values of nonviolence*”;
- 2003, membru fondator (vicepreședinte) al Societății Culturale Domnești;
- 2003, redactor șef al revistei Societății Culturale Domnești;
- membru al Societății Române de Științe Istorice;
- membru al Asociației Naționale „Cultul Eroilor”, filiala Argeș;
- 2003, organizare manifestare prilejuită de aniversarea a 480 de ani de la prima atestare documentară a Domneștiului;
- 2006, redactor șef al revistei „*Pietrele Doamnei*”, editată de Fundația „Petre Ionescu-Muscel”;
- 1980- prezent, participări la diverse concursuri de poezie;
- colaborări la „*Reflector argeșean*”;

- 2004, ca director al Grupului Școlar Domnești înființează Ansamblul folcloric „Cetina” care are până în prezent cinci participări internaționale: Curtea de Argeș (2005, 2006, 2007), Silistra-Bulgaria (2005) și Tulcea (2007) și multe participări la festivaluri județene;
- 2004, coautor al cărții „*Domnești. Oameni de ieri și de azi*”;
- 2004, atestat de coautor la „Agenda directorului”;
- 2007, atestat de coautor la lucrarea „Anale de istorie”;
- sub tipar, cartea „*Mari bătălii. Mari campanii*”;
- coautor al cărții „*De la bunic la strănepoți*”, aflată sub tipar;
- tehnoredactarea și coordonarea științifică a cărților „*Pui de lei*”, „*Pe urmele lui Negru Vodă*” și „*Balade haiducești*”, scrise de prof. Luca I. Ionescu.

Ca director Casa de cultură și președinte executiv al Fundației „Petre Ionescu-Muscel”

- 2007, organizare simpozionul de istorie EROII NU MOR NICIODATĂ;
- 2007, organizare inaugurarea monumentului luptătorilor anticomuniști de la Domnești;
- 2007, organizare manifestare prilejuită de amplasarea în fața Casei de cultură Domnești a bustului prof. Petre Ionescu-Muscel;
- 2007, va organiza „Ziua Domneștiului”, ediția I.

BADEA, ȘTEFAN

Nume și prenume: Badea Ștefan ;

Adresa: Curtea de Argeș, B-dul Basarabilor, Bloc A1, sc.A, ap.12 ;

Telefon: Fix: 0248722256; mobil: 0722689012 ;

E-mail: stfnbadea@yahoo.com ;

Naționalitatea: română ;

Data nașterii: 17.06.1953.

EXPERIENȚA ÎN MUNCĂ:

- 2000 – prezent: Curtea de Apel Pitești, Secția Civilă, pentru cauze privind Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale și pentru cauze cu Minori și de Familie - Președinte Secție;
- 1999 – 2000 : Judecătoria Pitești: Președinte instanță;
- 1998: Tribunalul Argeș – Secția Civilă : Judecător;
- 1993-1998: Judecătoria Curtea de Argeș: Judecător;
- 1983-1992: Baroul Argeș – Pitești: Avocat definitiv;
- 1982-1983 : Baroul Olt – Slatina: Avocat stagiar.

EDUCAȚIE ȘI FORMARE:

- 1981 : Absolvent al Facultății de Drept București;
- 2007 : Absolvent masterat: „Drept Comunitar General”, Facultatea de Drept Spiru Haret, București;
- 22-24.06.2007: Sovata - Seminar Asociația Magistraților din România: „Cursuri de management organizațional și planificare strategică”;
- 15-18.11.2006: Amara - Seminar organizat de Institutul Național al Magistraturii „Management Judiciar și Colaborare Interinstituțională”;
- iunie-iulie 2007: Cursuri de utilizare a calculatoarelor;
- 2007 : Buletinul Jurisprudenței 2006 al Curții de Apel Pitești – Editura C.H. Beck - București 2007 .

ABILITĂȚI ȘI COMPETENȚE PERSONALE:

Competențe juridice, aptitudini de comunicare, argumentare, luare a deciziilor.

LIMBA MATERNA: Limba română

ALTE LIMBI:

- Limba franceză – satisfăcător;
- Limba engleză – începător;
- Limba rusă – slab.

ABILITĂȚI ȘI COMPETENȚE SOCIALE:

- Aptitudini de colaborare, sociabilitate, spontaneitate în cadrul colectivului, onestitate, echilibru, ca judecător – președinte de secție;
- Traiul și munca alături de alți oameni, în medii multiculturale, în poziții și situații în care comunicarea este importantă, iar lucrul în echipă este esențial (de exemplu în cultură și sport) etc.

ABILITĂȚI ȘI COMPETENȚE ORGANIZAȚIONALE:

- Aptitudini organizatorice dobândite în munca de conducere la instanțe;
- Coordonarea și administrarea oamenilor, proiectelor și bugetelor, la locul de muncă, în activitatea voluntară (de exemplu în cultură și sport), acasă etc.

ABILITĂȚI ȘI COMPETENȚE TECHNICE: Utilizator P.C.

COMPETENȚE ȘI ABILITĂȚI ARTISTICE: Muzică, scris, desen etc.

ALTE ABILITĂȚI ȘI COMPETENȚE: Competențe nemenționate mai sus.

PERMIS DE CONDUCERE: Permis de conducere, categoria B.

INFORMAȚII SUPLIMENTARE:

- Căsătorit, soția învățătoare;
- Două fiice majore, ambele de profesie avocat;
- Pasiuni: tenis de masă, dans, excursii.

BALABAN, CONSTANTIN GHEORGHE

1. Titluri didactice și științifice:

Conducător de doctorat: *Ordinul M.E.Cc. Nr.3573/19.04.2002;*

Profesor universitar: *Ordinul M.E.N. Nr.4083/1998;*

Doctor în Științe Militare: *Ordinul M.E.N. Nr. 5653, din 22.12.1997;*

Expert evaluator CNCISIS: Proiecte noi, proiecte în delurare și evaluarea rezultatelor, Cod comisie 3, Cod subcomisie 3J, Cod subdomeniu 56

2. Date personale:

Ofițer activ în Ministerul Apărării Naționale, din 23 august 1968 (*Ordinul M.C.590/12.08.1968*), **cu gradul de General de brigadă**, din 27 noiembrie 1997 (*Decret Prezidențial Nr. 608 și 610*), până la 31 mai 2002, când am fost trecut în rezervă cu drept de pensie (*Decret Prezidențial Nr. 287/2002*), pentru limita de vârstă în grad, prevăzută de H.G. Nr. 37/1999.

Câștigător al Bursei Manfred Woerner, în anul 1996, acordată de guvernul Marii Britanii pentru prima dată unui ofițer român.

Participant în *Grupurile de lucru "Core Curricula" și "Securitate și stabilitate în Sud-Estul Europei"*, înființate sub auspiciile *Consortiului PfP al Academilor de Apărare și Instituțiilor pentru Studii de Securitate*, cu misiunea de a crea și susține, în spațiul EAPC, o rețea de lucru cooperativă în sfera educației în domeniul securității și apărării în cadrul instituțiilor membre, precum și cu alte instituții, academii și școli interesate de problemele securității (decembrie 1999-septembrie 2002).

Profesor universitar (decan de facultate) la Universitatea Ecologică "Dimitrie Cantemir" (Universitate particulară) din Iași, str. Lascăr Catargi, nr. 11, telefon 0232/212677; 0232/212958; 0232/268059, titular al cursului "*Organizațiile internaționale și problemele securității statelor*", în perioada 1 octombrie 2003-7 decembrie 2004.

În prezent: **profesor universitar consultant, conducător de doctorat** la **Universitatea Națională de Apărare „Carol I”** (Universitate de stat) din București, Șoseaua Panduri 68-72, sector 5, tel/fax 021/3195968, 021/319565, 021/3195961;

Membru în Consiliul Director și **vicepreședinte** al Asociației George C. Marshall – România;

Membru activ al Fundației Universitare Internaționale – resurse naturale: prezent și viitor;

Membru al Asociației Internaționale pentru Conservarea Resurselor Naturale și Energetice (IACNR, New York, USA).

3. Data și locul nașterii: 13 mai 1946, Curtea de Argeș, județul Argeș;

4. Domiciliul: București, str. Traian nr. 3, bl.E6, sc.1, ap.7, sector 3, telefon 0722345962; 021/3229360, E-mail cgbalaban @ yahoo.com

5. Capacitate de comunicare: în limbile engleză și rusă.

6. Activitate științifică:

6.1 Activitate de cercetare științifică: îndrumarea pregătirii prin doctorat în domeniul securității și apărării; **colaborare la realizarea unor proiecte** pe linie de învățământ, în cadrul Consorțiului PfP al Academii de Apărare și Instituțiilor pentru Studii de Securitate din spațiul EAPC; **politici și strategii** de securitate și apărare; **monitorizarea situațiilor** conflictuale și a modalităților de aplanare a acestora; **alte studii** privind perfecționarea organizării și întrebunțării forțelor și mijloacelor în acțiunile militare.

6.2 Publicații semnificative din ultimii ani: 9

6.3 Studii universitare și specializări, la: Colegiul Regal pentru Studii de Apărare (Londra, 1996); **Centrul European pentru studii de securitate “George C. Marshall”**(Germania, 1994); **Academia Militară a Statului Major General al Forțelor Armate** (Federația Rusă, 1990-1992); **Institutul pentru Pregătirea Cadrelor în Problemele Conducerii Social-Politice** (București, 1975-1980); **Academia Militară** (București, 1971-1973); **Școala Militară Superioară de Ofițeri “Nicolae Bălcescu”** (Sibiu, 1964-1968); **Liceul Militar “Dimitrie Cantemir”** (Breaza, 1964); **alte instituții de profil din țară, în domeniile strategiei și securității naționale.**

6.4 Experiență profesională: **experiență didactică** la Academia de Înalte Studii Militare, Colegiul Național de Apărare și Universitatea Ecologică Dimitrie Cantemir; **experiență managerială** - *comandant de unitate și mare unitate* la Ministerul Apărării Naționale; *decan* al Colegiului de Comandă și Stat Major (1995), *decan* al Colegiului Național de Apărare (decembrie 1996-octombrie 1999); *decan* al Colegiului Superior de Stat Major, actualmente Colegiul de Război al Universității Naționale de Apărare „Carol I” (octombrie 1999- 31 mai 2002); *decan* al Facultății de Științe juridice la Universitatea Ecologică Dimitrie Cantemir (octombrie 2003-decembrie 2004); **experiență de comandă** în domeniile conducerii acțiunilor militare la nivel operativ și strategic.

6.5 Participări internaționale, la: Conferințe anuale ale comandanților Colegiilor de Apărare din țările NATO și parteneri de cooperare; Manifestări științifice pe probleme de securitate și apărare; Conferințe anuale ale Consorțiului PfP al Academii de Apărare și Instituțiilor pentru Studii de Securitate din spațiul EAPC; Grupuri de lucru sub președinția directorului adjunct al Centrului de Studii Politice de la Geneva); vizite de lucru și documentare; Al 30-lea Congres al Academiei Româno-Americane a Oamenilor de Știință și Artă (ARA); Conferința internațională; Manifestări organizate cu parteneri străini în țară.

BĂLĂCEANU-STOLNICI, CONSTANTIN

Constantin Bălăceanu-Stolnici, născut în București, la 6 iulie 1923, om de știință român, medic neurolog, pionier în domeniul neurociberneticii, profesor de Neuropsihologie și Anatomie a Sistemului nervos, membru de onoare al Academiei Române.

Bălăceanu-Stolnici a urmat Liceul "I.C.Brătianu" din Pitești, unde a dat bacalaureatul în 1941. Între anii 1941-1947, urmează cursurile Facultății de Medicină din București, obținând, în 1948, titlul de Doctor în Medicină și Chirurgie, cu teza Considerații asupra complexului cerebelo-dento-olivar, realizată sub conducerea profesorului Ion T. Niculescu. În 1967, a fost confirmat Doctor în Științe Medicale ce către IMF-București și Ministerul Învățământului.

Activitatea didactică:

- 1944-1949, preparator și asistent la catedra de Anatomie (prof. Gr.T.Popa și, apoi, prof. E. Repciuc);
- 1949-1952, asistent la catedra de Neurologie (prof. N. Ionescu-Sisești). În 1952, este exclus de la catedră și din Institutul Medico-Farmaceutic, pe motive politice;
- 1971-1972, profesor suplinitor la catedra de Cibernetică generală la Facultatea de Filozofie a Universității din București;
- Președinte de Onoare al Universității Ecologice din București și profesor de Neuropsihologie și Anatomie a Sistemului Nervos, profesor de Istoria Culturii și Științei;
- Președinte al Societății Ateneul Român, care are în structura sa filiala București, filiala Brașov cu Universitatea "George Barițiu" și filiala Deva ale Universității Ecologice din București;
- Profesor asociat la Universitatea din Newcastle-upon-Tyne (Anglia), Universitatea Pontificală din Porto Alegre (Brazilia), Universitatea Menendez Pelayo din Santander (Spania), Academia Medicală Cataloneză din Barcelona (Spania), Colegiul de Medicină din Paris (Franța).

Activitatea de asistență medicală, organizatorică și de conducere:

- Extern (1943-1946) și Intern prin concurs (1947-1949) al spitalelor din București;
- Ultimul președinte al Societății internilor și foștilor interni, desființată, în mod abuziv, în 1948;

- Medic specialist neurolog la Spitalul Colentina (1952-1957) și la Spitalul Dr. Cantacuzino (1957-1965);
- Medic primar neurolog, prin concurs, la Spitalul "Gheorghe Marinescu" din București (1965-1970);
- Medic primar geriatru și șef de secție la Institutul Național de Gerontologie (1974-1993), din 1991 director general al Institutului;
- Șeful Serviciului Metodologic de Neurologie și Neurochirurgie (1965-1970), cu sarcina de coordonare a activității rețelei naționale medicale în aceste specialități.

Funcții ocupate în prezent:

- Efor testamentar al Așezămintelor Brâncovenești (Biserica Domnița Bălașa);
- Membru al Adunării Naționale și al Consiliului Național al Bisericii Ortodoxe Române;
- Președinte al Societății Ateneul Român;
- Director onorific al Centrului de Antropologie al Academiei Române;
- Președinte de onoare al Universității Ecologice din București;
- Președinte al familiilor Ordinului de Malta din România.

Afilieri la Societăți Științifice:

- Academia de Științe Medicale din România;
- Societatea de Istorie a Medicinii;
- Societatea Internațională de Lingvistică Aplicată;
- Societatea franceză de Neurologie;
- Congresul Interamerican al Medicilor și Chirurgilor;
- Societatea Braziliană de Cibernetică;
- Societatea Franceză de Înalte Studii;
- Societatea Madrilenă de Cibernetică, (membru de onoare);
- Societatea Mondială de Cibernetică și Sisteme Generale (Londra);
- Societatea Internațională de Medicină Cibernetică;
- Asociația Americană de Cibernetică.

Distincții primite:

- Membru de onoare al Academiei Române;
- Doctor honoris causa al Universității "Gr.T.Popa" din Iași, al Universității din Petroșani și al Universității Ecologice din București;
- Decorat cu "Crucea Patriarhală";
- Laureat al "Marelui Premiu" al Societății Franceze de Sinteze Înalte;
- Meritul Maltez în grad de Ofițer;
- Ordinul Steaua României în grad de Cavaler.

Publicații:

Neuroștiință: 16

Diverse: 8

BALTAZAR, CONSTANTIN RADU

Nume și prenume: Baltazar Constantin Radu.

Data și locul nașterii: 4 iulie 1937, Pitești, județul Argeș.

Stare civilă: căsătorit, 1.

Naționalitatea: română.

Adresa: str. Intrarea Rahovei, nr. 2, Pitești, județul Argeș.

Telefon: 0248/215815, 0745/053756.

Studii:

- cls. I – IV, Șc. „Nicolopul”, Pitești;
- cls. V – VII, Șc. Nr. 3, Pitești;
- cls. VIII – X, Liceul „I.C. Brătianu”, Pitești, 1951 - 1954;
- Facultatea de Drept, Iași, 1956 – 1960.

Funcții:

- 1992 – 1996: senator;
- În prezent, directorul teatrului Alexandru Davila, Pitești.

Funcții pe linie de partid:

- Vicepreședinte al Consiliului Municipal Pitești;
- Membru al biroului Ex. Județean;
- Membru în Consiliul Național de Etică.

Limbi străine: franceză.

Lucrări publicate: peste 50 studii politice și editoriale – în presă.

BĂNICĂ, NICOLAE

Nume: BĂNICĂ

Prenume: NICOLAE

Părinții: MARIN ȘI RADA

Data și locul nașterii: 30 NOIEMBRIE 1934 – PITEȘTI

Starea civilă:

- Căsătorit
- Soția – Bănică Galina – educatoare
- Fiica – Baciuc Amelia – profesor, doctorand – inginer – inspector la Inspectoratul Școlar Județul Maramureș

Domiciliul stabil: Pitești, str. Calea Bascovului, bl. B7, et. 5, ap. 23

Studii:

- 1941 – 1945 – Școala Primară nr. 1 Nicolae Simonide, Pitești;
- 1945 – 1948 – Gimnaziul la liceul Ion Brătianu;
- 1948 – 1952 – Școala Medie Tehnică de Comerț (actualul Colegiul Maria Teiuleanu);
- 1958 – 1960 – Școala Populară de Artă
- 1994 aprobare nominală a ministrului culturii pentru trecerea în funcția de actor cu studii superioare „gradul 1” (aprobare dată în urma absolvirii unor cursuri de perfecționare profesională, cu scoatere din producție, și în urma rezultatelor deosebite obținute în profesia de actor).

După absolvirea școlii, în anul 1952, m-am angajat contabil la Întreprinderea regională de cinematografie Argeș unde am muncit până în iunie 1954, când am fost încorporat în trupele DGSM și trimis la muncă forțată în Bărăgan. Pentru acest fapt sunt beneficiar al Legii 309/2000, cu toate drepturile din cadrul ei.

În septembrie 1954, am fost transferat tot în cadrul DGSM la ansamblul artistic din București, îndeplinind totodată și funcția de contabil din cadrul aceleiași unități.

După liberare, în aprilie 1957, sunt angajat la uzina Vasile Tudose – Colibași, în funcția de contabil principal și după un an am fost numit ca șef al biroului personal, unde am muncit până la 14 septembrie 1959.

Pe data de 15 septembrie 1959, în urma concursului pentru ocuparea unor posturi de actori la Teatrul de Stat – Pitești, am fost angajat actor la Teatrul de Păpuși cu promisiunea de angajare pe un post de actor la Teatrul de Dramă sau Teatrul de Estradă. Fiind acaparat de munca într-un teatru pentru copii, cu specific interesant și cu satisfacții deosebite am hotărât să rămân definitiv la Teatrul de Păpuși.

Ca absolvent al Școlii Populare de Artă, specialitatea actorie, interesat de noua profesie și fiind dotat cu ușurința interpretărilor actoricești am reușit ca în scurt timp să devin un component de bază al trupei și numai după 6 luni de activitate am primit roluri principale iar în unele spectacole am interpretat 2 sau 3 roluri.

În acest an, pe data de 15 septembrie, am împlinit 45 de ani de activitate pe scena Teatrului Așchiuță.

Considerat ca un profesionist deosebit și cu ceva cunoștințe manageriale (vezi Școala de Comerț), am fost numit, pe data de 11 martie 1984, să conduc activitatea Teatrului „Așchiuță”, post pe care îl dețin și în prezent.

Faptul că am fost numit să conduc activitatea teatrului nu a constituit renunțarea la profesia de actor și am fost nevoit să suplinesc și funcția de regizor artistic (calificându-mă și în această specialitate) în schemă neexistând acest post.

În funcția de conducător al teatrului am fost preocupat de ridicarea pe plan profesional a instituției, de căutare a unor noi modalități de expresie și interpretare, pentru ieșirea din tiparele spectacolului de păpuși tradițional. Am regizat spectacole de animație, spectacole cu păpuși, spectacole cu actori și păpuși, spectacole cu măști, spectacole de pantomimă, spectacole muzicale.

Am urmărit permanent ca producția artistică a Teatrului „Așchiuță” să aibă originalitate, imaginație, exprimare artistică liberă de toate convențiile ceea ce a creat o imagine deosebită instituției noastre. Acest fapt are consecințe benefice pentru trupa teatrului cât și pentru mine personal, fiind invitați să participăm la festivalurile din țară: Galați, Arad, Bacău, Constanța, Brăila, Sinaia, cât și la Teatrul Țândărică București, a fost apreciată ca a unui teatru profesionist de marcă.

Teatrul a primit numeroase distincții la festivaluri, atât la spectacolele regizate de alți regizori cât și de mine.

Personal la Festivalul „Ion Creangă” de la Bacău în anul 2000 am primit două distincții. Premiul „Tinerețe fără bătrânețe” pentru rolul Ivan Turbincă, din spectacolul cu același nume cât și diploma de excelență pentru întreaga activitate artistică. La Festivalul Național de Studio – Pitești, ediția a V-a, în anul 2001, am primit diplomă pentru contribuția deosebită la promovarea spectacolului de studio cât și diploma de excelență pentru spectacolul „Peronul cu vise”, al cărei scenariu și regie au fost semnate de mine.

În anul 2003, la „Gala internațională a recitalurilor păpușărești” de la Botoșani, am primit două distincții: Diploma Teatrului „Vasilache” pentru contribuția adusă la dezvoltarea artei păpușărești din România și Diploma de Merit pentru întreaga activitate în domeniul teatrului de păpuși.

La Festivalul internațional de artă a animației „Animafest” Cluj – 2004, am primit „Premiul special pentru întreaga activitate în arta animației”.

Am mai primit diplome și distincții de la diverse organizații guvernamentale și neguvernamentale pentru sprijinul acordat de Teatrul „Așchiuță”.

Am acordat sprijin permanent și am fost alături de „Asociația de sprijin a copiilor handicapați fizic” – ASCHFR, filiala Argeș, am scris două scenarii muzicale pentru aceștia, pe care le-am montat cu o parte din copiii handicapați.

Spectacolele au fost apreciate și de reprezentanții unei asociații de sprijin a copiilor handicapați din Suedia, fiind impresionați de modul cum au fost regizate aceste spectacole, cât și pentru beneficiul moral adus acestor copii.

Pentru întregul sprijin moral și material pe care l-am acordat și îl acord și în prezent am primit, în decembrie 2002, din partea ASCHFR – centrul de zi „NOVA”, „Diploma de excelență”.

Teatrul „Așchiuță”, cât și eu personal, avem o colaborare deosebită cu Inspectoratul Școlar Județean Argeș, sprijinindu-l în toate acțiunile organizate de compartimentul extrașcolar. Prin acțiunile concertate ale celor două instituții se dorește apropierea de TEATRU a copiilor și

tinerilor, de promovarea valorilor morale și estetice reale cât și a simțului artistic. Pentru această colaborare Teatrul „Așchiuță” cât și eu personal am primit mai multe diplome și distincții.

Din anul 2002, sunt președintele juriului al Festivalului Național de Teatru pentru Copii „LUDICUS”, organizat anual de orașul Mioveni.

În anul 1998, am primit din partea teatrului Al. Davila diplomă pentru interpretarea rolurilor principale cât și ca regizor pentru spectacolele din anul 1997.

Tot în anul 1998, am primit din parte teatrului Al. Davila, premiul anului 1997 pentru întreaga activitate.

Cu prilejul împlinirii a 40 de ani de activitate pe scena Teatrului „Așchiuță” în anul 1999, am primit: din partea Consiliului Județean Argeș – Diplomă de excelență; din partea Primăriei Municipiului Pitești – Diplomă; din partea Consiliului Județean Argeș – Diplomă.

În anul 2004, am primit din partea Direcției pentru Cultură, Diploma de Excelență pentru activitatea artistică desfășurată în anul 2003.

Am colaborat cu mai multe unități școlare pentru care am scris scenarii pe care le-am regizat personal. Printre acestea sunt: Grădinița cu program prelungit „Dumbrava minunată” – Pitești, Școala Generală nr. 17 – Pitești, Școala generală nr. 19 – Pitești.

Am organizat turnee în străinătate în: Polonia, Belgia, Bulgaria, Slovenia.

În anul 2000, am fost invitat în Slovenia cu trupa teatrului pentru a prezenta un spectacol de gală de închidere a festivalului „LUTKE - 2000” Ljubljana.

Am mai fost invitat la numeroase festivaluri din străinătate, însă din lipsa posibilităților financiare nu le-am putut onora.

În cei 48 de ani de teatru am jucat în 250 de titluri de spectacole interpretând peste 280 roluri, am avut 12480 de reprezentații, am descrețit frunțile a 2490000 de copii, am regizat 41 de spectacole care s-au bucurat de succes și care au făcut parte din repertoriul Teatrului „Așchiuță” mulți ani.

Pe lângă acestea am scris și scenarii pentru copii, scenarii ce au prins viață sau au văzut lumina rampei la Teatrul „Așchiuță”.

Anii care au trecut peste mine au fost destul de rodnici, presărați de neîmpliniri și realizări cu dezamăgiri și satisfacții, totul a fost făcut cu dăruire și pasiune în dorința de a contribui la educarea prin teatru a multor generații de copii și pregătirea lor ca spectatori adulți de mai târziu.

Pentru întreaga activitate în Teatrul „Așchiuță” ca actor, regizor artistic și scenarist am primit în anul 2005, titlul de „Cetățean de Onoare” al Municipiului Pitești.

Am primit „Premiul de excelență”, pe anul 2005, din partea ziarului „Argeșul” la categoria „Cel mai bun om de cultură”.

La împlinirea celor 48 de ani de teatru și a celor 73 de ani de viață, îmi doresc să mai pot fi de folos la educarea copiilor cel puțin 10 ani de aici înainte.

BĂRĂNESCU, GHEORGHE

Mă numesc Bărănescu Gheorghe și domiciliiez în comuna Băiculești, satul Tutana, județul Argeș.

M-am născut la data de 29.04.1939, în municipiul Pitești.

Am absolvit cele 7 clase în comuna Mozăceni, județul Argeș.

În anii 1953 – 1955, am absolvit 2 ani la Școala Medie Tehnică Textile în orașul Sf. Gheorghe, județul Covasna.

Am urmat 3 luni de specializare în fabrica de textile Sf. Gheorghe.

În perioada 1.08.1955 – 1.07.1956, am lucrat în fabrica de textile din Pitești.

În perioada anilor 1956 – 1957, am frecventat anul I al Seminarului Teologic la Mănăstirea Curtea de Argeș.

În anul 1957 – 1958, am frecventat al II-lea an al Seminarului Teologic, la Mănăstirea Cozia.

În anul 1958, am dat examenul pentru absolvirea Școlii de Cântăreți Bisericești, la Mănăstirea Cozia.

În anii 1958 – 1961, am absolvit Seminarul Teologic din Craiova.

În anii 1961 – 1965, am absolvit Institutul Teologic de grad Universitar, din București.

În anii 1962- 1965, în paralel cu facultatea, am absolvit și Școala Medie de Cultură Generală (Liceul) „Al. Odobescu nr. 3”, din Pitești.

La data de 1.05.1966, m-am căsătorit cu d-ra Petrescu Constanța, fiica marelui pictor bisericesc Theodor Petrescu.

În data de 2-04.1967, am fost hirotonisit ca preot în parohia Tutana, din comuna Băiculești.

Paralel cu activitatea de preot, l-am ajutat pe socrul meu la pictură, până în anii 1971, când acesta a murit.

În acești 5 ani, am spălat și refăcut pictura la 10 biserici, printre care și Sf. Vineri, Sf. Treime și Sf. Ion, din Pitești.

În anii 1968 – 1971, pe lângă activitatea de preot, am electrificat satele Aluniș și Tutana, în întregime, și am ajutat și la cea din satele Valea lui Enache și Valea Brazilor.

În anul 1970, am făcut podețul de la Tutana, pe DJ 704 F, cu dig de sprijin și contra dig, care rezistă și astăzi.

În timp, mi s-au născut cei 4 copii.

Între anii 1980 – 1987, m-am ocupat pentru obținerea autorizației pentru reparații capitale necesare Mănăstirii Tutana.

În anii 1987 – 1988, în timp record, am reparat Sfântul Locaș, reparațiile constând în subzidiri, arce și bolți noi și pictura necesară.

Am salvat o perlă a Moldovei aruncată pe meleagurile argeșene.

Sfânta Biserică este lungă, îngustă și înaltă, purtând crucea Sf. Constantin Brâncoveanu de la Mănăstirea Brâncoveanu.

După moartea socrului meu, pictorul, m-am ocupat foarte mult de apicultură.

Astfel, am vândut, la stat, 800 familii de albine și foarte multe tone de miere și am mai primit, mai mulți ani la rând, diploma de fruntaș.

Ca preot, nu am avut taxe pentru slujbe, pentru locuri de veci etc.

În anii 1960 – 1965, m-am ocupat cu aprovizionarea de butelii pentru cetățenii din comună, care erau aduse direct cu autoturismul din depozitul de la Petrochimie.

M-am ocupat și am ajutat primarii pentru repararea drumurilor din parohia mea și din satul Aluniș.

Pentru activități, în anul 1996, am fost ales primar și sunt și în prezent.

Ca primar, în anul 1996, am preluat comuna cu drumuri dărămate, impracticabile, cu poduri rupte și fără rigole.

Le-am luat, pe rând, și, în toate satele, am îndreptat toate drumurile din comună, rezolvând problemele rigolelor (șanțurilor) și a podurilor.

Astfel, primul pod (12 m) l-am făcut la cooperativă, la Ianculescu, în satul Valea Brazilor.

Am mers în satul Zigoneni și am rezolvat un pod (15 m), un podeț și, mai ales, digul cu gabrioane din fața gospodăriei d-lui Pungă Petre.

În satele Băiculești, Argeșani și Valea lui Enache, am făcut alte podețe.

Tot în satul Valea lui Enache, pe DJ 704H, în asociere cu Consiliul Județean, am executat un pod, într-o vale (La Căzănești) adâncă de 10-12 m, pe o lungime de cca. 100m.

Tot în satul Valea lui Enache, am refăcut, de foarte multe ori, DC 209, unde s-a rupt drumul, terenul fiind fugitiv la pârâul Baci.

În satul Tutana, pe DJ 704H, am executat un pod de 30 m.

Tot în satul Tutana, am betonat pe DJ 704 F, de la km 0 +000-2+135, iar, anul acesta, am reușit, cu fonduri nerambursabile, prin SAPARD, să asfalez, în continuare, pe DC 210, de la km 2+135-6+600, iar, la km 5, la pârâul Tutanița, s-a executat un pod de 14 m.l.

Toate cele 8 școli au fost îngrijite an de an.

Au fost modernizate școlile cu clasele I – VIII, au încălzire centrală, au grupuri sanitare modernizate.

Tot la școli, s-au cumpărat calculatoare, iar, la școala de centru, s-au făcut lucrări de 8 miliarde.

S-a reparat dispensarul, unde am mai adăugat 3 cabinete, unde avem 3 medici, o farmacie și un cabinet dentar.

Am prelungit și modernizat sediul primăriei, cu termopane și încălzire centrală.

Am început lucrarea mare de introducere a apei, conform O.G. nr. 7.

Suntem pe punctul de a realiza, prin fonduri PHARE, problema gunoaielor.

Pentru toate aceste lucrări, oamenii mă respectă și mă iubesc.

BARANGĂ, ILIE

Născut în 1939, la 8 februarie, în satul Podul Broșteni, județul Argeș.

Situație familială: căsătorit, 3 copii.

Am urmat școala primară în satul natal, gimnaziul în Broșteni și liceul teoretic, în Pitești, la „Brătianu” (absolvit în 1956), apoi, școala postliceală de bibliotecari, de doi ani (1957 - 1959) din București, unde am studiat bibliografia cu profesorul Dan Simonescu și biblioteconomie cu profesorul Gheorghe Pârnuță.

Mi-am început activitatea în domeniul culturii ca bibliotecar – șef la Târgu Frumos (Iași), pentru o scurtă perioadă, după care am efectuat stagiul militar.

În decembrie 1961, am fost încadrat la Biblioteca Regioanală Argeș, unde am lucrat în funcții de îndrumare și control și de bibliograf, până în anul 1976.

În perioada 1965 – 1971, am urmat cursurile Facultății de Filologie – secția „Limba și literatura română”, la Universitatea București.

Din 1976, am funcționat ca profesor de română și istorie în învățământul preuniversitar și la I.I.S. Pitești – Facultatea de Învățământ Pedagogic – „Studenți străini”.

În 1991, am obținut gradul didactic I.

În întreaga mea activitate, o preocupare constantă a fost cercetarea fenomenului cultural și literar din județ și oglindirea lui în mass-media. Am publicat recenzii, articole, studii și eseuri de biblioteconomie, istorie literară și a presei argeșene, în ziare și reviste locale și centrale.

Am participat la sesiunile de comunicări științifice organizate de muzeele din Pitești și Golești, Biblioteca Județeană, Facultatea de Învățământ Pedagogic, Societatea de Științe Istorice și am susținut comunicări ...

Volume de referință:

- *Publicații periodice din Argeș între 1875 – 1900* (1971);
- *Contribuții bibliografice la studiul operei lui Mihail Diaconescu* (1983);
- *Dicționarul presei argeșene* (2003, 2005);
- *Dicționar de sinonime* (2007, în colaborare);

În curs de apariție:

- *Dicționar școlar explicativ*;
- *Noi contribuții la studiul operei lui Mihai Diaconescu*.

Contribuții:

- Redactor responsabil al „Buletinului științific al Facultății de Învățământ Pedagogic”, Pitești, 1983;
- Redactor al romanului „Marea iubire”, de Simion Bărbulescu;
- Membru în colectivul care elaborează „Enciclopedia Argeșului”.

Cărți cu ISBN, culegeri, contribuții: 6;

Comunicări științifice: 10;

Articole publicate în reviste: 16;

Articole publicate în ziare: 53.

BĂRBĂRIE, ȘTEFAN

DATE GENERALE:

- Nume și prenume: Bărbărie Ștefan;
- Starea civilă: căsătorit cu Grădinaru Maria;
- Pensionar militar cu gradul de Comandor ing. în rezervă .

PREGĂTIREA PROFESIONALĂ:

- Școala elementară (7 clase), în Pitești (1944-1951);
- Liceul Militar de Marină din Galați (1951-1954),
- Școala Militară Superioară de Marină din Constanța (1954-1958) și acordarea gradului de locotenent în specialitatea “ ARME SUB APĂ”;
- Cursurile Academiei Militare Krâlov din Leningrad (1961-1964), fără a susține examenul de diplomă;
- Academia Militară Generală din București (1964-1968), unde am intrat în anul 3, și la finalul căreia am fost declarat inginer în specialitatea artilerie.

LOCURI DE MUNCĂ:

- Comandantul unității de luptă (A. S. A.) pe una din navele Marinei Militare (1958- 1961);
- Loțiitorul tehnic al Comandantului Artileriei de coastă (1968-1970);
- Cercetător științific, cercetător științific principal gradul 3 și ofițer I, la Centrul de Cercetări Științifice al Forțelor Navale (1970-1990);
- Conferențiar și șeful catedrei A. S. A. în cadrul Academiei Navale – Mircea cel Bătrân (1990-1995).

REALIZĂRI ÎN ACTIVITATEA PROFESIONALĂ:

- documentații de execuție (pe faze de asimilare) pentru 23 de produse (A. S. A.), efectuate în calitate de șef de temă și membru în colectivul de elaborare - produse asimilate în industrie și introduse în înzestrarea Marinei Militare;
- șase studii de prognoză pe linia specialității militare A. S. A.;
- cinci manuale privind proiectarea și cunoașterea unor categorii de produse A. S. A.;
- șase instrucțiuni privind descrierea și exploatarea unor produse noi A.S.A.;
- peste 20 de articole și comunicări științifice în domeniul A. S. A.;
- 13 certificate de inventator și 25 de certificate de inovator, aplicate la produsele noi A.S.A.

BARBU, ANCA ȘTEFANIA

Informații personale:

Nume și prenume: Barbu Anca-Ștefania.

Experiență profesională:

- 2007 și în prezent – Inspector Școlar General Adjunct;
- 1990- și în prezent Profesor de matematică gradul I , la Grupul Școlar Industrial Construcții de Mașini Dacia Pitești;
- 2006- și în prezent Consultant, asociat RBG România;
- 2001-și în prezent Director executiv - Polul de dezvoltare durabilă a văii Argeșului – PODDEVA;
- 1989 – 2006 Lector universitar doctorand – asociat la Universitatea de stat din Pitești;
- Profesor de matematică definitiv, respectiv gradul II;
- 1978-1984 Matematician, programator la Direcția Apelor.

Educație și formare:

- **2001 si in prezent** „l'Ecole doctorale Économie, Gestion et Espace” a Universității Paris XII- Val de Marne – Franța, studii doctorale;
- **1999-2000** Universitatea Paris XII, Val de Marne Masterat (diploma de Studii Superiare Specializate in Administrarea și Gestionarea Colectivităților Locale);
- **2001-** stagii de specializare la Universitatea Paris XII si CESI (Centrul de studii superioare industriale)-Paris;
- **2000-** stagii de specializare in Administratia franceza (primaria Evreux si regiunea Haute-Normandie);
- **1974-1978** Universitatea București, Facultatea de Matematică specializarea Informatică;

Activitate științifică:

- Participare cu comunicări la mai multe congrese și conferințe internaționale:
 - Conferința balcanică de Cercetări Operaționale oct. 1988, Salonic- Grecia;
 - Conferința balcanică de Cercetări Operaționale oct. 1988, Salonic- Grecia;
 - Conferința balcanică de Cercetări Operaționale 1989, Belgrad- Yougoslavia;
 - Conferința balcanică de Cercetări Operaționale 1993, Salonic - Grecia(CHAIRMAN);
 - Conferința balcanică de Cercetări Operaționale 1995, Salonic – Grecia;
 - Conferința balcanică de Cercetări Operaționale 1997, Salonic – Grecia;
 - Congresul Mondial al Matematicienilor 1998, Berlin- Germania;

- Conferința Internațională a Institutului pentru Științele Deciziei, 1999 Atena- Grecia;
- Conferințe internaționale 2003, 2004 la Universitatea Pitesti;
- Congresul mondial al matematicienilor romani, Pitești 2003;
- Conferințe internaționale in cadrul unor programe ale Comunității Europene (2000-2005) în Franța, Anglia, Danemarca, Belgia, Spania, Austria, Bulgaria, Italia, Portugalia, Japonia;
- Participări la mai multe proiecte internaționale finanțate de Comisia Europeana;
- Participant la seminarii internaționale precum:
 - «Mondialisation: Perceptions et Réalités»;
 - «Gender Equality Training for decision-makers, educators and leaders of NGOs »;
 - «Les principes de la réussite dans le management»;
 - «La fonction publique dans l'administration»;
 - «L'usage des TIC dans l'enseignement»;
 - «Modern Evaluation Tools Adult Education and Training»;
 - «Modern tools for evaluation and assessment in adult education»;
 - «Adult learning on Environment related themes»;
 - «The way to United Europe»;
 - «Științele educației in perspective integrării europene»;

Lucrări elaborate:

- **Autoare a romanului** «Drumul spre mine » la editura Paralela 45, 2003;
- **Autoare a romanului** «Arc în timp», la editura Paralela 45, 2004;
- **Autoare a romanului** «Dincolo de micul paradis», la editura Paralela 45, 2005;
- **Coautoare a volumului** «Politici europene in domeniul dezvoltarii regionale durabile» la Editura Universitatii Pitesti, 2004;
- **Coautoare a volumului** «Economie contemporană, prezent și perspective» la Editura AGIR, 2004;
- **Coautoare a volumului** «Integrare europeană în contextul globalizării economice» la Editura AGIR, 2003;
- **Coautoare a volumelor** «Université dans la société» la Editura Paideia, 2003, 2005,2006;
- **Coautoare a volumului** «Probleme de matematici speciale» la Editura Universitatii Pitesti, 1993.

Autor al unor articole precum:

- «Interdependenta și economia mondiala.Integrare și globalizare»;
- «Vers la convergence entre connaissances et compétences pratiques dans un monde en mouvement»;
- «Le développement durable, la reconstruction du patrimoine territorial»;
- «Organizatiile non guvernamentale –catalizator al procesului de dezvoltare socio- economică locală și regională»;
- «La synergie des acteurs- la voie vers le développement durable»;
- «Le profil de l'employé idéal»;
- «Le rôle de l'université dans le développement régional»;
- «Aspects regarding the shaping of regional polarization»;
- «An algorithm for Computer Generation of random variables and random vectors»;
- «On computer simulation of same neural networks»;

- «Computer methods and algorithms for generating random variables and random vectors»;
- «Reliability simulation of system when the classification according to the importance of its components is used»;
- «A general method for computer generation of random variables by transformations of uniform random vectors».

Alte activități:

- CONSILIER LOCAL în consiliul local al Municipiului Pitești;
- Membră în comisia Consiliului local pentru avizarea contractelor de închiriere a bunurilor aflate în administrarea unităților de învățământ preuniversitar;
- Membră în comisia Consiliului local pentru Muncă și Administrarea domeniului public și privat al municipiului Pitești.

Aptitudini și competențe personale:

- Matematică – informatică;
- Administrație publică;
- Dezvoltare regională;
- Management, negocieri;
- Comunicare;
- Relații internaționale;
- Programe cu finanțare europeană.

Distincții primite:

- Gradația de merit acordată de Inspectoratul Școlar Argeș - două nominalizări;
- Diploma de Excelență acordată de Asociația Oamenilor de Afaceri Argeș-2004;
- Diploma - OMUL ANULUI 2004 acordată de Asociația de tineret Muntenia;
- Femina 2004- locul I “ Femeia în politica”- acordat de ziarul Argesul;
- Femina Universitas-2003 acordată de Universitatea Pitești;
- Managerul anului 2003 acordată de CDES (CDIMM) Argeș.

BARBU, GHEORGHE

1. **Numele și prenumele:** Barbu Gheorghe.
2. **Profesia:** Profesor universitar doctor.
3. **Funcția:** Președintele Consiliului de Administrație.
4. **Data nașterii:** 31.10.1947.
5. **Locul nașterii:** Sîmburești, Olt.
6. **Starea civilă:** Căsătorit.
7. **Numele și prenumele soției:** Barbu Anca Ștefania.
8. **Prenumele copiilor:** Roxana, Vlad Alexandru.
9. **Studii/pregătire profesională:**
 - 1987, Doctor în Matematici aplicate și informatică, Universitatea din București;
 - 30.10.1974 – 31.09.1975, Curs postuniversitar internațional: „Matematici aplicate și informatică” organizat de UNESCO la Universitatea din București;
 - 01.04 – 30.07.1971, Curs de informatică pentru analiști – programatori la Institutul Central de Informatică București;
 - 1965 – 1970, Facultatea de matematică – specializarea informatică, Universitatea Al. I. Cuza, Iași.
10. **Istoricul carierei:**
 - 1996 – prezent, Profesor universitar, Catedra de informatică a Facultății de Matematică – informatică, Universitatea din Pitești;
 - 1991 – 1996, Conferențiar universitar, Universitatea din Pitești;
 - 1987 – 1991, Lector universitar, Institutul de Învățământ Superior, Pitești;
 - 1979 – 1987, Asistent universitar, Institutul de Învățământ Superior, Pitești;
 - 1975 – 1979, Asistent și lector universitar asociat, Institutul de Învățământ Superior, Pitești;
 - 01.04.1971 – 30.09.1979, Analist-programator, Centrul Teritorial de Calcul Electronic, Pitești;
 - 01.08.1970 – 31.03.1971, Matematician, Combinatul de Articole Tehnice din Cauciuc, Pitești.
11. **Publicații/activitate științifică:**
 - Publicații în volume/reviste din țară și străinătate: 45;
 - Comunicări științifice la simpozioane/conferințe: 15;
 - Cărți, culegeri, îndrumare: 12;
 - Participare cu comunicări științifice la Conferințe și Congrese internaționale: Atena 1983, Delhi 1983, Salonic 1988, Darmstadt 1988, Belgrad 1989, Toulouse 1991,

Toronto 1992, Salonic 1993, Zürich 1994, Salonic 1995, 1997, Berlin 1998, Atena 1999, Pitești 2003, Cherbourg 2005;

- Profesor vizitator: Barcelona – Spania 1998, Sheffield – Anglia 1999, Strasbourg – Franța 1999, Chitakyushu – Japonia 2002;
- Participarea la referate și seminarii științifice;
- Contracte de cercetare științifică: 15;
- Membru în comisii de doctorat: Universitatea din București, Universitatea Politehnică din București și Universitatea Sophia Antipolis din Nisa;
- Conducerea unor secțiuni la Conferința Balcanică de Cercetări Operaționale (Salonic – Grecia, 1995, 1997), Congresul Internațional al Matematicienilor (Pitești 2003), Conferința UNISO (Cherbourg – Franța, 2005).

12. Premii, discuții, decorații:

- Decorat cu Ordinul „Ofițer al Laurilor Academici”, conferit de Republica Franceză, 1999;
- Decorat cu Ordinul „Steaua României în rang de Cavaler”, conferit de Președenția României, 2000.

13. Membru al unor uniuni, asociații, cluburi etc.:

- Recenzent la Mathematical Reviews din anul 1984;
- Membru al Societății Americane de Matematică din 1990;
- Membru al Academiei de Științe din New York din anul 1997;
- Expert al Comunității Europene în Matematică, Statistică și Informatică din anul 1998;
- Membru al Academiei Româno-Americane de Arte și Științe, Montreal, Canada, 1999;
- Menționat în „Dicționarul Specialiștilor în Știința și Tehnica Românească”, Editura Tehnică, București, 2000;
- Membru al Consiliului Național de Evaluare Academică și Acreditare din 15.11.2000 – 30.09.2005;
- Menționat în „Who’s who in the 21st Century”, Cambridge, Anglia;
- Membru al Comitetului Științific al celui de-al V-lea Congres Internațional al Matematicienilor Români, Pitești, 2003, București, 2007;
- Membru în Comitetul Științific UNISO 2003 Curtea de Argeș, UNISO 2005, Cherbourg – Franța, UNISO 2006 Cluj – Napoca;
- Membru în Comitetul Științific al unor reviste și buletine științifice;
- Organizator al unor simpozioane, conferințe, congrese.

14. Hobby-uri:

- Cărțile.
- Muzica și dansul.
- Sportul: jogging, tenis de câmp, înot, schi.
- Turismul montan și în străinătate.

15. Adresa birou

Universitatea din Pitești, str. Târgu din Vale nr. 1, Pitești
Telefon/Fax: +4-0248-216448, e-mail: gbarbu@upit.ro

16. Adresa domiciliu

Str. Mărășești nr. 26B, 110032 Pitești
Telefon: +4-0248-223323, +4-0744756699

BĂRBUCEANU, MIHAIL DORIN

Născut: 04.06.1956, în comuna Săpata, Argeș.

Căsătorit cu Stela, profesor de chimie.

Adresa: Ștefănești, Bl. 3, Sc. A, Ap. 6.

Tel.: 0740032711

Studii:

- Clasele I-VIII: Săpata și Ștefănești, Argeș;
- Liceu: Nicolae Bălcescu din Pitești;
- Universitatea Galați, Facultatea de Matematică.

Cariera:

- 1972 – 1982: profesor matematică, Todirești - Iași;
- 1982 – 1996: profesor Ștefănești;
- 1996 – 2000 și 2004 – prezent: primarul localității Ștefănești.

Realizări deosebite:

A. Ample lucrări de infrastructură:

- Șosele asfaltate – 25 km;
- Rețea de apă curentă – 15 km;
- Refacerea și extinderea lucrării de canalizare (veche de peste 40 de ani) din fonduri proprii și fonduri europene;
- Extinderea rețelei de gaze.

B. Lucrări edilitare și gospodărești:

- Modernizarea și extinderea sediului primăriei Ștefănești, adecvată unei administrații urbane;
- Modernizarea și repararea Căminului Cultural, transformat în Casă de cultură; Valoarea celor două lucrări: 250.000 lei.
- Amenajarea parcului central;
- Iluminatul public modern cu fonduri extrabugetare pe baza unui program ce se va derula pe parcursul a 7 ani, perioadă în care se va amortiza investiția;
- Modernizarea și dotarea celor 7 unități de învățământ de pe raza localității cu fonduri europene care vor depăși 4.000.000 euro, în perioada 2006-2010.

C. Activități de ocrotire, protecție socială, sănătate și culte:

- Construirea a 25 case în zona Golești pentru familiile afectate de inundațiile din 2005;
- Acordarea de ajutoare tuturor familiilor afectate de diferite calamități sau aflate în situații critice;
- Asigurarea constantă a fondurilor pentru beneficiarii legii 416/2001;
- Sprijin acordat unităților de sănătate publică în scopul procurării aparaturii moderne de investigație;
- Alocații bugetare pentru construirea, repararea unor lăcașe de cult, precum și pentru realizarea unor sisteme moderne de încălzire în incinta acestora.

BĂRBULESCU, ILIE

Face parte din aceeași generație de mari jucători, alături de Cristian, Speriatu, M. Zamfir, Radu II, Stancu.

S-a născut la 24 iunie 1957, la Pitești, fiind pregătit, încă de mic copil, la Centrul de Juniori F.C. Argeș.

A promovat în prima echipă, în anul 1974, evoluând, în echipa piteșteană, în 209 meciuri, în prima divizie, și înscriind 14 goluri.

A debutat ca mijlocăș stânga, remarcându-se printr-un travaliu deosebit între cele două careuri și printr-un șut foarte puternic. Este, într-un fel, urmașul lui Prepurgel, în privința șutului și travaliului din teren. Dar Bărbulescu a jucat la fel de bine și pe postul de fundaș stânga, în a doua parte a carierei sale.

A fost selecționat de 5 ori în prima reprezentativă a țării și, de mai multe ori, în selecționatele de tineret, juniori și olimpică.

În anul 1982, s-a transferat la F.C. Olt, apoi, la Petrolul Ploiești și, din 1984, la Steaua București, unde a cunoscut o frumoasă ascensiune, titularizându-se pe postul de fundaș stânga. Aici, Bărbulescu a cunoscut satisfacția victoriei supreme – câștigarea Cupei Campionilor Europeni și a Supercupei Europei și meciul finalei Cupei Intercontinentale la Tokyo.

Ilie Bărbulescu s-a remarcat printr-un joc exact, sobru și constant, fundaș lateral de mare travaliu, harnic și conștiincios, dotat cu bună viteză de deplasare, cu incursiuni frecvente în atac și șuturi puternice de la distanță.

După aceste mari succese, a urmat și fireasca perioadă de reflux. Și Ilie a fost cedat Petrolului, din toamna anului 1987. Evident, i-a fost foarte greu să se acomodeze într-o echipă mică și a încercat să revină acasă, la Pitești. După numai 3 jocuri, Ilie și-a dat seama că nu mai poate reînnoda firul întrerupt cu ani în urmă, găsindu-și salvarea într-o mică echipă din Dobrogea, „Marina” Mangalia, pe care a și antrenat-o și cu care a promovat în Divizia B.

Este maestru al sportului și a fost distins cu Meritul Sportiv, Clasa I.

Revenit acasă, Bărbulescu a antrenat o grupă de copii la Centrul *Leonte Ianovschi* al clubului argeșean, apoi a optat pentru Forestierul Stâlpeni, din Divizia C.

BÂRLOIU, MIRCEA

Născut la 17.01.1953, Pitești, Argeș.

Studii:

- Absolvent al Institutului de Arte Plastice „Nicolae Grigorescu”, București, Facultatea de Desen, Promoția 1974, clasa prof. Virgil Demetrescu – Duval;
- Membru titular al U.A.P. din România, din 1990;
- 1990 – 1998, Președinte al Filialei U.A.P. – Pitești.

Expoziții personale:

- 1981 – Galeria „Hanul cu tei”, București;
- 1985 – Galeria „Metopa” și Teatrul „Al. Davila”, Pitești, Proiecte de afișe – Shakaspeare;
- 1980/1984/1986/1989/1992/1995/1996/2001/2003 – Galeria „Metopa”, Pitești;
- 2004 – Galeria „Artex”, Vâlcea.

Expoziții naționale:

- 1980 – Salonul Național de Grafică, Galeria „Dalles”, București;
- 1981 – Expoziția Națională de Grafică, București;
- 1990 – Salonul Național de Grafică, București;
- 1992 – Salonul Național de Grafică, București;
- 1994 – Salonul Național de Grafică, București;
- 1995 – Saloanele Moldovei, Bacău, Chișinău;
- 1996 – Salonul Național de Grafică, București;
- 1997 – Salonul de Sud, Vâlcea;
- 1998 – Salonul de Sud, Vâlcea;
- 1998 – Expoziție Națională, Reșița;
- 2001 – Salonul Național de Artă „Romexpo”, București.

Expoziții de grup:

- 1985 – Expoziție de grup, Timișoara;
- 1985 – Mailer Art – „Căminul Artei”, București;
- 1986 – Expoziția Filialei Pitești și Craiova – „Dalles”, București;
- 1993 – Centrul Cultural „Casa Cărții”, Pitești;
- 1994 – Galeria de Artă a Muzeului Județean, Argeș;
- 1996 – Galeria de Artă „Metopa”, Pitești;

- 1998 – Sala „Artis”, Craiova;
- 2001 – Sala „Apollo” – Teatrul Național București;
- 2001/2002/2003 – Salonul de iarnă – Casa Cărții, Pitești;
- 2002 – Galeria „Artex”, Vâlcea;
- 2006 – Tabăra de pictură „Dealul Malului”, la galeria „ARTIS”, Teatrul Național București.

Expoziții internaționale:

- 1985 – Expoziție de grup – Plener Malarscki Wdzydze, Polonia;
- 1992 – Expoziție de grup – Emmen, Olanda;
- 1994 – Mailed Art – Uppsala, Suedia;
- 2004 – Simpozion „Dealul Malului” – Casa Belgo-Română, Parlamentul European Bruxelles.

Tabere de creație:

- Lăzarea, Câmpulung Moldovenesc, Lugoj, Nucșoara, Vâlcea, Brădișor.

BÂRSILĂ, MIRCEA

S-a născut la 19 octombrie 1952, în satul Cârciu, comuna Văgiulești, județul Gorj. Are un frate și două surori. Mircea și Sofia sunt gemeni. A absolvit Liceul teoretic „Traian Doda” din Caransebeș. A debutat cu poezie, în ziarul județean „Flamura” din Caraș-Severin. În primii doi ani de liceu a fost coleg – de internat - cu poetul Octavian Doclin. A făcut armata la grăniceri. În 1978 a absolvit cursurile (la zi) ale Facultății de Filologie a Universității din Timișoara, secția Română- Latină. Vreme de doi ani (1976-1978) a fost președintele Cenaclului literar „Pavel Dan” al Centrului Universitar Timișoara. A fost prieten la cataramă cu poetul Ion Monoran (cel care a aprins scânteia Revoluției, oprind tramvaiele, în Piața Maria). Împreună cu Ion Monoran și Adrian Derlea a întemeiat, în cadrul opzecismului încă incipient pe atunci, o efemeră mișcare literară numită „Monodorsilism”. Deși a terminat Facultatea cu media 9,30, a fost repartizat ca profesor – dată fiind criza de posturi mediul urban - în localitatea Independența, Județul Călărași. În 1982, pe când era profesor aici, i-a apărut volumul de debut **Obrazul celălalt al Lunii** (în urma câștigării concursului de debut organizat de Editura „Albatros”) În aceeași zonă făceau naveta - de la București – poeții Matei Vișniec și Mariana Marin. Spre a se muta în Argeș (de unde era soția sa), Mircea Bârsilă a fost nevoit să-și caute, în 1985, o slujbă care nu avea nici o tangentă cu învățământul. Mai exact, cei din conducerea Inspectoratului de Învățământ Argeș i-au spus că nu-i poate primi în sistemul județean al învățământului pe amândoi: și pe el, și pe soția sa. Așa a ajuns Mircea Bârsilă în funcția de Șef al Inspectoratului Pitești al Uniunii Compozitorilor din Romania, o funcție bănoasă, dar care implica faptul că în cartea sa de muncă apăreau cuvintele: lucrător gestionar”. Din 1991, a fost, vreme de doi ani, director al Casei de Cultură din Curtea de Argeș. Alte slujbe: redactor la revista „Calende”, secretar literar al Teatrului „Al.Davila”. A obținut Doctoratul în Literatură, în anul 2000. În prezent este **Profesor universitar** dr. la Facultatea de Litere a Universității Pitești, unde a susținut încă din 1994 cursuri și seminarii. Are un copil eminent (Claudiu), care este student la Medicină. Mircea Bârsilă nu a fost membru al P.C.R și nici informator.

Cărți publicate: **Obrazul celălalt al Lunii**, Ed. Albatros, București, 1982; **Argint galben**, Ed. Albatros, București, 1988; **Scutul lui Perseu**, Ed. Vlasie, Pitești, 1993; **Fecioara divină și cerbul**, Ed. Calende, Pitești, 1999; **O linie aproape neagră**, Ed. AMB, București, 2000; **Dimensiunea ludică a poeziei lui Nichita Stănescu**, Ed. Paralela 45, Pitești, 2001, **Lecturi**, Ed. Calende, Pitești, 2001; **Acordeonul soarelui**, Ed. Paralela 45, Pitești, 2001; **Anotimpurile unui cătun**, Ed. Paralela 45, Pitești, 2003; **Introducere în poetica lui Nichita Stănescu**, Ed. Paralela 45, Pitești, 2006; **Poeți contemporani. Generația 80 (I)**, Ed. Paralela 45, Pitești, 2006; **„Vârsta de fier”, în viziunea lirică a lui Al. Philippide**, Ed. Paralela 45, Pitești, 2007.

Premii:

2004: **Premiul Flialei Pitești** a Uniunii Scriitorilor din Romania, pentru e **Anotimpurilunui cătun** ; carte nominalizată la Premiile ASPRO și ale Uniunii Scriitorilor.

2001:

Premiul Asociației București a Uniunii Scriitorilor din România, pentru **O linie** aproape neagră. Premiul „**Cea mai bună carte de poezia a anului**„, pentru aceeași carte, la Festivalul Național de Literatură „Poesis” , Satu Mare. Respectiva carte a fost nominalizată la Premiile Uniunii Scriitorilor.

2002:„**Premiul pentru eseu ”** (**Fecioara divină și cerbul**) la Festivalul „Al. Odobescu”, Călărași.

Marele Premiu la „Atelierul Național de Poezie”, Târgu Jiu, ediția a VI-a.

1989: **Premiul revistei „Argeș”** pentru **Argint galben**

1980: **Premiul I** la **Festivalul Național al Cenaclurilor Lirerare** organizat de Uniunea Scriitorilor, Focșani;

1078: **Premiul I** , la secția Poezie, **Festivalul Național al Artei Studentești**, Craiova.

Antologii : Este prezent în antologia poeziei românești postbelice apărută, în limba germană, la Berlin, în 1999, cu titlul **Serpentine periculoase** și în antologia de poezie română contemporană **Grădina**, apărută în limba sârbă, la Belgrad, în 2006, **Antologia poezilor tinereții**, Ed. Muzeului Literaturii Române, 2005, realizată de Laurențiu Ulici **Zone. Prozatori și poeți timișoreni din anii '80 – '90**, Ed. Marineasa, 1997, **Fluturi, păsări, cai**, antologie realizată de Petre Stoica, București 1983, **Zoocalomnii**, de Aristide N. Popescu, Ed. Albatros, 1985, **Cântecul patriei**, Ed. Albatros, 1986.

Traduceri:

Poeme traduse în limbile germană, sârbă, franceză, engleză și italiană

Referințe critice în volume (eseuri, dicționare, istorii literare): Alex Ștefănescu, **Istoria literaturii Române 1941- 2000** Ed. Mașina de scris, București, 2005; Gheorghe Grigurcu, **Poezie românească contemporană**, vol I , Ed revistei „Convorbiri literare”, Iași,2000; Radu G. Țeposu, **Istoria întunecatului și grotescului deceniu literar nouă**, Ed. Eminescu, Laurențiu Ulici, **Prima verba**, IV, Ed. Muzeului Literaturii Române 2004 București, 1993: **Dicționarul General al Literaturii române** editat de Academia Română, vol .I, Ed. Univers Enciclopedic, București, 2004; Aurtel Sasu, **Dicționarul biografic al literaturii române**, vol I. Ed. Paealela 45, Pitești, 2006; Ion Bogdan Lefter, **Scriitori români din anii 80 – 90**, vol .I, Ed. Paralela 45, Pitești, 2000; Nicolae Oprea, **Timpul lecturii**, Ed Dacia, Cluj-Napoca,2002: Gheorghe Mocuța, **Sistemul modei optzeciste**, Ed, Cartea Românească, București, 2005: Dumitru Chioaru, **Developări în perspectivă**, Ed. Cartea Românească, 2005, Laurențiu Ulici, **Prima verba** (IV). Ed. Muzeului Literaturii române, București,2004 ; Geo Vasile, **Poezia română între milenii**, Ed. Dacia, Cluj-Napoca, 2002; Constantin Stan, **Viața ca literatură**, Ed. Pro, București, 2001; Paul Aretzu, **Viziuni critice**, Ed. Ramuri, Craiova, 2005; Radu Voinescu, **Printre primejdiile criticii**, Ed. Pontica, Constanța, 2004; Nicolae Diaconu, **În voia literaturii**, Ed. Fundației „Constantin Brâncuși”, Tg. Jiu, 2000, George Vulturescu, **Cronicar pe frontiera Poesis**, Princeps Edit, Iași, 2006 Florea Firan, **Profiluri și structuri literare**, Ed. Scrisul românesc, Craiova 2003.

Au scris **favorabil** despre cărțile sale : Alex Ștefănescu, Valeriu Cristea, Gheorghe Grigurcu, Dan Cristea, Laurențiu Ulici, Cornel Ungureanu, Constatin Hârlav, Valentin F. Mihăescu, Constanța Buzea, George Alboiu, Adrian Păunescu, Al. Piru, Al. Cistelean, Mircea Mihăieș, Nicolae Oprea, Mircea A. Diaconu, Vasile Spiridon, Gheorghe Mocuța, Nicolae Coande, Alexandru Condeescu, Marian Drăghici, Niculina Oprea, Nicolae Diaconu, Radu Voinescu, Geo Vasile, Lazăr Popescu, Adrian Alui Gheorghe, Gellu Dorian, Tudor Crețu, Bucur Demetrian, G. Vancu, Lucian Scurtu, Octavian Soviany, Daniel Vighi, Marin Ioniță, Ion Popescu- Brădiceni și alții .

Au scris **nefavorabil** (tendențios, urât): Adina Dinițoiu și Ștefania Ciurea.

BERECHET, NICOLAE

- Născut la 24 martie 1948, în comuna Moșoaia, județul Argeș.
- Părinții – Berechet Constantin, decedat în anul 1984 (la vârsta de 70 ani) și Berechet Maria, în vârstă de 75 ani, domiciliat în Pitești.
- Școala primară (clasele I - IV) în comuna natală, învățător Gheorghe Stroe (decedat); clasele V – VIII, în Pitești; apoi, liceul teoretic, curs de zi, în cadrul Școlii Medii nr. 2 (actualul Liceu „Zinca Golescu”), absolvit în anul 1966.
- Între anii 1966 – 1969, am urmat cursurile Școlii de ofițeri M. I. București, în același timp și ale Facultății de Drept. În anul 1969, am absolvit școala de ofițeri (cu gradul de locotenent), în 1971 cursurile facultății, susținând și promovând examenul de stat în 1972. Ulterior, am urmat două cursuri post-universitare (în 1977 și 1991), în specialitățile „drept procesual” și „criminalistică”.
- Am urmat și absolvit cursurile Colegiului Național de Apărare (seria a IV-a, 1995).
- În 1996, am urmat cursuri de management în cadrul Academiei FBI – Quantico, S.U.A.

Funcții îndeplinite:

- 1969 – 1974, Ofițer operativ la Poliția Municipiului Pitești și Inspectoratul de Poliție Argeș – Serviciul Judiciar;
- 1974 – 1980, Șeful Poliției Municipiului Curtea de Argeș;
- 1980 – 1985, Șeful Serviciului Judiciar la Inspectoratul de Poliție al Județului Argeș;
- 1985 – 1990, Șeful Poliției Municipiului Pitești;
- 1990 – 1993, Șeful Inspectoratului de Poliție al Județului Argeș;
- 1993 – 1997, Adjunct al Inspectoratului general al poliției și șef al Direcției generale a Poliției Judiciare din Inspectoratul general al Poliției;
- 1997 – 2001, Inspector general al Poliției Române;
- Din ianuarie 2001 – aprilie 2005, Secretar de Stat pentru logistică în Ministerul Administrației și Internelor;
- Din anul 1997, sunt membru al Asociației Internaționale a Șefilor de Poliție (I.A.C.P.);
- Am publicat numeroase materiale de specialitate, în mod deosebit în domeniul combaterii crimei organizate.
- În prezent, dețin funcția de Secretar general în Ministerul Administrației și Internelor.
- Domiciliesc în București, împreună cu soția, Berechet Maria, pensionară, originară din comuna Rucăr, județul Argeș.

- Copiii: Berechet Alina, căsătorită, absolventă a Academiei de Studii Economice (specialitatea marketing), are un copil;
Berechet Radu, absolvent al Facultății de Drept, lucrează în domeniul managementului, în sector privat.
- Adresa din București – str. Plevnei, nr. 94, bloc 10D2, scara A, etaj V, ap. 14, sector 1, telefon 021/4112424.

BONCOI, GHEORGHE

Nume –Prenume: BONCOI GHEORGHE

Data nașterii: 17 noiembrie 1935

Locul nașterii: Comuna Valea Mare Pravăț, Jud. Argeș.

Domiciliul: Brașov, 500214, Str. Aleea Sânzienelor nr. 9, bl. 205, ap. 8, Jud. Brașov.

Profesia: inginer mecanic

Funcția actuală: pensionar, Profesor consultant la Catedra Inginerie Economică și Sisteme de Producție a Universității “Transilvania”, din Brașov.

Funcția anterioară: Profesor universitar, Doctor inginer în domeniul ingineriei mecanice.

Locul de muncă actual: Catedra de Inginerie Economică și Sisteme de Producție, Universitatea Transilvania, din Brașov.

Starea civilă: Căsătorit, doi copii.

Studii și pregătirea profesională:

- Liceul “Dinicu Golescu” Câmpulung Muscel, 1956;
- Institutul Politehnic Brașov, Facultatea Tehnologia Construcțiilor de Mașini, 1961;
- Doctor inginer 1971 la Universitatea din Brașov.

Istoricul carierei :

- 1961-1962 - inginer proiectant, Fabrica de Radiatoare Brașov;
- 1962 – 1964 - inginer proiectant la Uzina „Tractorul”, Brașov;
- 1964 – 1965 - inginer proiectant, Uzina de Autocamioane, Brașov;
- 1961 – 1962 - preparator, Institutul Politehnic Brașov;
- 1962 – 1963 - șef de laborator, Institutul Politehnic Brașov;
- 1963 – 1967 – asistent. Institutul politehnic Brașov;
- 1967 – 1971- șef lucrări, Institutul Politehnic Brașov;
- 1971 - 1981: conferențiar, Universitatea din Brașov;
- 1981 – 2005 - profesor universitar, Universitatea Transilvania Brașov;
- 1971 – doctor inginer la Universitatea din Brașov;
- 2005 – prezent – pensionar, Profesor consultant la catedra IESP a Universității Transilvania, Brașov;
- 1990 – prezent – conducător doctorantură în domeniul „Sisteme de producție”.

Publicații:

- peste 280 lucrări publicate, din care:
 - Cărți – 16, ultimele în anii 2000, 2001, 2002 „Sisteme de producție”, vol. I,II,III; total peste 5000 pagini tipărite;
 - Articole:
 - în străinătate – 24;
 - restul, în țară;
 - în conferințe și congrese internaționale – 72;
 - restul în culegeri de articole, buletinele științifice ale instituțiilor de învățământ superior, reviste de specialitate din țară;
 - Unele articole au fost publicate în: Canada, Germania, Austria, Anglia, Slovenia, Bulgaria, Ungaria, Rusia, China, în publicații ale Academiei Române.
 - invenții și inovații – 12
 - contracte și convenții aplicative cu industrie – 18

Direcții și domenii de competență profesional - științifică:

- Automatizarea Mașinilor prelucrătoare;
- Mașini agregate și linii automate de transfer;
- Mașini cu comenzi numerice și centre de prelucrare;
- **Sisteme flexibile de fabricație;**
- **Sisteme de producție.**

Titluri, Distincții:

- diplome și o medalie centenară (sec. XX) de la IBC Cambridge, England, între anii 1997 – 2002;
- Who's Who în România, ediția 2007;
- Balcanic's Who'sWho în Grecia – 1999.

Adrese:

- serviciu: Universitatea Transilvania, Brașov, Catedra de Inginerie Economică și Sisteme de Producție, Str. Mihai Viteazul nr.5, Brașov;
- acasă: Aleea Sânzienelor nr. 9, bl.205, Ap.8, 500214, Brașov;
- Telefoane:
 - 0268/520.491
 - 0368/807467
 - 0723/465674
 - 0744/140367

BORTA, LUMINIȚA

Nume și prenume: Borta (Cazan) Luminița.

Adresa: Pitești, str. Trivale, nr. 61.

Telefon: 0248/216481, 0741/068681.

Născută la Bacău, 09.06.1961.

Actriță la Teatrul „Alexandru Davila”, Pitești.

Absolventa Institutului de Teatru Tg. Mureș, promoția 1985.

Activitate:

- Mai 2007 – Turneul Serbia, cu spectacolul „O tragedie furtunoasă”;
- 2006 – Premiera spectacolelor: „Domnișoara din Tacna” și „Pușlamaua”;
- 2006 – Participare la Workshopul „În căutarea teatrului existențial”;
- 2005 – Deschiderea școlii particulare de teatru a Fundației culturale „CAMINO”;
- 2005 – Colaborare cu regizorii Petre Bokor și Bogdan Cioabă, la spectacolele: „Cumetrele”, respectiv „Comedia erorilor”;
- 2004 – Susținerea cursului de dicție la Facultatea de Jurnalism, Universitatea de Stat Pitești, anul universitar 2004 – 2005;
- 2004 – Premiera „Pigmalion”;
- 2004 – Turneu în Spania, spectacolul „Teatricuentos”;
- 2003 – Premiera „Chirița în teritoriu”;
- 2003 – Colaborare cu elevi din liceele piteștene. Premii la concursuri școlare;
- 2002 – Colaborare cu Asoc. Handicapaților Neuromotori și cu studenți deficienți de auz de la Facultatea de Teologie a Universității de Stat, Pitești;
- 2002 – Scrierea de texte de teatru pentru elevi, pentru trupele cu care colaborez;
- 2002 – Premiera spectacolelor: „Morișca”, „Hagi Tudose”, „Moftul român”;
- 2001 – Regia spectacolului „Florin și Florica”;
- 2001 – Roluri în spectacolele: „Dragoste, poveste veche”, „...Escu”, „Soacra cu trei nurori”;
- 2000 – Roluri în spectacolele: „Șase personaje în căutarea unui autor”, „Și la anul... împreună”;
- 1999 – Roluri în spectacolele: „Închide ușa, iubitele !”, „Dictatorul”;
- 1998 – Roluri în spectacolele: „Pescărușul din livada cu vișini”, „Acceleratul 402”;
- 1998 – Regia și scenariul spectacolului: „O lume minunată”;
- 1997 – Roluri în spectacolele: „Poveste din Hollywood”, „Doamna ministru”, „D’ale carnavalului”;

- 1996 – Roluri în spectacolele: „Hangița”, „Harababura”;
- 1995 – Regia și scenariul spectacolului „Scrisori găsite”;
- 1994 – Premiera spectacolului „O zi de vară”;
- 1993 - Roluri în spectacolele: „Stăpânul tăcerii”, „Rosmersholm”, „Preludiu la Electra”;
- 1992 - Roluri în spectacolele: „Gâlcevile din Chioggia”, „Pescărușul”;
- 1991 - Roluri în spectacolele: „Lecția”, „Cum se jefuiește o bancă”, „Balul hoților”;
- 1989 - Roluri în spectacolele: „Fata fără zestre”, „Caragiale printre noi”;
- 1998 – Angajare, prin concurs, la Teatrul „Al. Davila”. Primul rol în „Vicleniile lui Scapin”;
- 1988 - Roluri în spectacolele: „Trilogia Moldovei”, „Colegii”;
- 1987 - Roluri în spectacolele: „Nota 0 la purtare”, „Sfântul Mitică Blajinul”;
- 1987 – Premii de interpretare la Colocviul de teatru de la Brăila, Gala recitalurilor dramatice de la Bacău, la „Cântarea României”;
- 1986 – Premiera spectacolului „Matca”;
- 1986 – Marele Premiu, Gala Tinerilor Actori, Costinești, cu „Jurnalul Annei Franck”;
- 1985 – Repartiție la Teatrul „Bacovia”, Bacău. Primul rol, în spectacolul „Chirița în carnaval”;
- 1985 – Premiera spectacolului „Livada cu vișini”;
- 1985 – Absolvirea Institutului de Teatru din Tg. Mureș, cu roluri din spectacolele: „Anna Christie”, „Acești nebuni fățarnici”, „Scandaloasa legătură dintre dl. Kettle și dna. Moon”;
- 1982 – Premiera spectacolului „Ciuta”;
- 1981 – Studenta Institutului de Teatru Tg. Mureș;
- 1979 – Colaborare cu Teatrul Al. Davila, spectacolul „Accidentul”.

BOȚÂRCĂ, GHEORGHITĂ

Nume și prenume: Boțârcă Gheorghiță.

Data nașterii: 27.07.1954.

Locul nașterii: Topoloveni.

Naționalitatea: română.

Starea civilă: căsătorit.

Studii:

- 2000 – 2005: Școala Națională de Științe Politice și Administrative București – Facultatea de Administrație Publică Locală;
- 2002 – 2003: Academia de Științe Economice – București;
- 1992 -1997: Universitatea Pitești.

Competență lingvistică: franceză și rusă.

Membru în asociații profesionale: Asociația Proprietarilor de Pădure din România, Asociația Vânătorilor și Pescarilor, Asociația Orașelor din România, Federația autorităților locale din România.

Alte competențe: manageriale, de comunicare, sociabilitate, spirit de echipă, de a lucra în condiții de stres și limită de timp, operare PC, permis categoriile A, B, C, D, E.

Poziția actuală în cadrul organizației: Primar.

Ani în interiorul organizației: 18 ani.

Calificări esențiale (semnificative pentru proiect):

- Curs Management în domeniul automobilistic, Germania – 1985;
- Curs Serviciul de clientelă în industria automobilistică, URSS – 1980;
- Operator calculator – 2002;
- Ordine, Medalii – Titlu de Cavaler acordat de președintele României – 2005.

Experiență profesională (semnificativă pentru proiect):

- Decembrie 1989 – prezent: Primar, Primăria Topoloveni;
- Ianuarie 1977 – decembrie 1989: Șef Secție Service Auto, Cooperativa Muncitoarea.

Inițiative și realizări:

- Complex multifuncțional: Primărie, Judecătorie, Parchet, Casa de Cultură, Catedrală, Centrul pentru copii cu handicap;
- Sală de sport, 2 școli și grădiniță;
- Construcție apartamente, anvelopare blocuri;
- Monumente: Ion Mihalache – om politic, N. Gh. Popovici – inginer silvic, Grup Statuar – Familia;
- Centru industrial pe 160 ha.

BRÂNZEA, NICOLAE

**Şef de Catedră,
Universitatea din Piteşti,
Facultatea de Teologie Ortodoxă Sf. Muceniţă Filoteia,
Pr. Conf. Univ. Dr. Brânzea Nicolae.
Tel. Serviciu / Fax: 0248/214 399; mobil: 0723 859 726;
e-mail: branzeanicolae@yahoo.com**

Data şi locul naşterii: 6 iunie 1965, Fureşti, Com. Dobreşti, jud. Argeş.

Studii: - clasele I-IV – Fureşti (1971-1975).

- clasele V-VIII – Com.Dobreşti (1975-1979).
- clasele IX-X – Liceul „Ion Mihalache” din Topoloveni (1979-1981).
- Seminarul Teologic Ortodox din Bucureşti (1981-1986).
- Facultatea de Teologie Ortodoxă din Bucureşti (1990-1994), cu media anilor de studii şi media la examenul de licenţă (pe doc. original).
- Limbi străine cunoscute: Engleză(scris,citit,vorbit-bine).
Franceză(scris,citit,vorbit-bine).
- În Ianuarie 2003 am susţinut doctoratul în filosofie cu teza „Libertate şi datorie în structurile doctrinare ale marilor tradiţii religioase contemporane” (Conducători ştiinţifici: Acad. prof. univ. dr. Boboc Alexandru şi Prof. univ. dr. Remus Rus).

Funcţii profesionale şi locuri de muncă:

- Preot la bisericile din Teleşti, jud. Dâmboviţa (1988-1989); Fureşti (1989-1999); Sfântul Ilie – Piteşti (1999-2000); Căramidarii de Jos – Bucureşti (2000-2001); din 2002 la Biserica Sfântul Ilie din Piteşti.

Funcţiile administrative:

- Consilier Şef la Inspectoratul Judeţean Argeş pentru Cultură (1997-1999);
- Secretar de Stat pentru Culte (1999-ianuarie 2001);
- Consilier al Ministrului Culturii şi Cultelor (2001);
- Deputat în Adunarea Naţională Bisericească din 1998;
- Vicar Eparhial la Episcopia Argeşului şi Muscelului din mai 2001;
- Asistent universitar (1999);
- Lector universitar (din 2001),
- Şef de Catedră din 2004 la Facultatea de Teologie Ortodoxă a Universităţii din Piteşti.
- Conferenţiar universitar din 2005.

Activitate ştiinţifică s-a concretizat în publicarea de articole, cursuri universitare şi cărţi:

Teza de Doctorat:

1. „*Libertate și datorie în structurile doctrinare ale marilor tradiții religioase contemporane*” (Conducători științifici: Acad. prof. univ. dr. Boboc Alexandru și Prof. univ. dr. Remus Rus).

Cărți :

1. *Realizări în domeniul vieții religioase din România*, Editura Studium Cluj-Napoca, București, 2000, 62 pg. ISBN 973-9422-77-2.
2. *Religious life (în limba Engleză)*, (coautor), Editura Paideea, București, 2000, 120 pg., ISBN 973-8064-07-4.
3. *Dicționarul enciclopedic de literatură creștină din primul mileniu*, Editura Lidia, București, 2003 (coautor), 900 pg., ISBN 973-85324-0-x.
4. *Importanța catehezei pentru viața eclezială*, Editura Tiparg, Pitești, 2004, 204 pg., ISBN 973-7734-25-4.
5. *Între libertate și datorie*, Editura Paideea, București, 2004, 267 pg., ISBN 973-596-212-8.
6. (coautor) *L'approccio al dolore totale. Aspetti bioetici emergenti*, Editura Universității din Pitești, 2005, ISBN 973-690-399-0.
7. *Fenomenologia denotațiunilor religioase orientale*, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, ISBN 973-616-058-0, 342 pg..
8. *Culte religioase și integrarea României în Uniunea Europeană (Documentele întrunirii de la Snagov)*, București, 2000, 55 pg.
9. (Colaborator) *Dicționar: Medalioane Universitare*, Editura Universității din Pitești, 2002, ISBN 973-690-015-0.
10. *Curs de Misiologie*, Anul III, Editura Tiparg, Pitești, 2004, 182 pg., ISBN 973-7734-17-3.
11. *Curs de Misiologie*, Anul IV, Editura Tiparg, Pitești, 2004, 197 pg., ISBN 973- 8029-81-3.
12. *Formare Duhovnicească*, anul I-III, Editura Tiparg, Pitești, 2004, 239 pg., ISBN 973-7734-18-1.
13. *Curs de Misiologie*, Anul IV, Editura Tiparg, Pitești, 2005, 199 pg. ISBN 973- 8029-81-3.
14. *Formare Duhovnicească*, anul I, Editura Tiparg, Pitești, 2005, 239 pg., ISBN 973-7734-18-1.
15. *Formarea Duhovnicească*, Partea I și a II-a, Editura Tiparg, Pitești, 2006, 414 pg.
16. *Formarea Duhovnicească*, Partea a III-a, Editura Tiparg, Pitești, 2006, 256 pg.
17. *Curs de Misiologie și Ecumenism*, Partea I și a II-a, Editura Tiparg, Pitești, 2007, 448 pg.
18. *Misiologie și Ecumenism*, Partea a III-a, Editura Tiparg, Pitești, 2007, 488 pg.

Articole :

1. *Constitutional legal and administrative aspects of the religious life in contemporary Romania*, Kiev , C-2014 / 19 octombrie, 1999, (publicată la Kiev în broșura conferinței).
2. *Criza religioasă a lumii moderne*, în Buletin Științific, Seria: Științe socio-umane, Anul VI, nr.2 (10), Pitești, 2003, la pg. 111-131, ISSN 1453-5491.
3. *Morala și Etica*, în Buletin Științific, Seria: Științe socio-umane, Anul VI, nr.2(10), Pitești, 2003, la pg.131-137, ISSN 1453-5491.
4. *Colindul și marea , oglindă a sufletului românesc*, în ARCB(Colegiul Romano-Catolic Sf. Iosif), Seria Istorie, vol.III, București, 2004, la pg. 67-87., ISBN 973-9386-73-3.
5. „*Unitatea Revelației în Ortodoxie*”, în Studii de Istorie a Filosofiei Universale, nr. XIII, Editura Academiei Române, București, 2005, la pg. 211-216, ISBN 973-27-0018-1.
6. *Misteriile Creștinismului*, în Studii de Istorie a Filosofiei Universale, nr. XIV, Editura Academiei Române, București, 2005, 27 pg., ISBN 973-27-0018-1.
7. „*L’unité et l’œcuménisme de la révélation juéo-chrétienne*”, în simpozionul internațional „La dialogue œcuménique a l’écoute de la tradition juive 3 et 4 decembre, Lyon, France, 2005”.

Articole publicate în reviste din țară cu ISSN sau ISBN:

1. *Gândirea Religioasă la Hegel*, în Buletin Științific, Seria: Teologie Ortodoxă, Anul VI, Pitești, 2001, la pg. 32-38, ISSN 1453-1186.
2. *Libertate și datorie în hinduismul clasic*, în Buletin Științific, Seria: Teologie Ortodoxă, Anul VII, nr. 2, Pitești, 2002, 35-59, ISSN 1453-1186.
3. *Libertate și datorie în religiile monoteiste (iudaism și islamism)*, în Buletin Științific, Seria: Teologie Ortodoxă, Anul VII, nr. 2, Pitești, 2002, la pg. 59-81, ISSN 1453-1186.
4. *Absolutul ca libertate în școlile brahmanice și în concepția despre reîncarnare*, în Buletin Științific, Seria: Teologie Ortodoxă, Anul VIII, nr. 1, Pitești, 2003, la pg. 55-64, ISSN 1453-1186.
5. *Eshatonul și libertatea individuală în Brahmanism*, în Buletin Științific, Seria: Teologie Ortodoxă, Anul VIII Nr. 1, Pitești, 2003, la pg. 64-74, ISSN 1453-1186.
6. *Libertatea, de la datorie religioasă la imperativ filosofic*, în Buletin Științific, Seria: Teologie Ortodoxă, Anul VIII, Nr. 2, Pitești, 2004, la pg. 114-118, ISSN 1453-1186.
7. *Fundamentele filosofice ale libertății*, în Buletin Științific, Seria: Teologie Ortodoxă, Anul VIII, Nr. 2, Pitești, 2004, la pg. 118-127, ISSN 1453-1186.
8. *Arta de a conduce într-o lume în care toți se vor conducători*, în Argeșul Ortodox, Pitești, 2004, ISSN 1583-2643.
9. *Satanism și Ocultism, repere istorico-psihologice*, în Buletin Științific, Seria: Teologie Ortodoxă, Anul IX, Nr. 1, Pitești, 2004, la pg. 123-132, ISSN 1453-1186.
10. *Științele contemporane ale umanului și investigația fenomenului sectar*, în Buletin Științific, Seria: Teologie Ortodoxă, Anul IX, Nr. 2, Pitești, 2004, la pg. 97-113, ISSN 1453-1186.
11. *Obligația Statului român de a sprijini viața religioasă*, în revista „Conștiință și Libertate”, București, 2004, ISSN 1222-2151.
12. *Libertatea religioasă și prevederile constituționale*, în revista „Conștiință și Libertate”, București, România, 2004, ISSN 1222-2151.
13. *Aspecte ale vieții religioase din România în perspectiva integrării în Uniunea Europeană*, în revista „Conștiință și Libertate”, București, octombrie 2005, ISSN 1222-2151.
14. *Pseudomistica hindusă și sectarismul contemporan*, în Buletin Științific, Seria: Teologie Ortodoxă, Anul X, Nr. 1, Pitești, 2005, la pg. 135-145, ISSN 1453-1186.
15. *Dreptii Vechiului Testament-pilde în istoria mântuirii*, în Simpozionul interconfesional „Antropologia biblică în cercetarea modernă”, Pitești, 8-9 decembrie 2005, Editura Universității din Pitești, 2005, ISBN 973-690-496-2.

Granturi:

-În prezent particip ca partener la cercetarea educațională aplicativă precum și la implementarea rezultatelor proiectului Socrates/Grundtvig 1 cu titlul “*Way to United Europe*” precum și în proiecte naționale în colaborare cu Academia Română și alte instituții ale statului român.

Coordonare:

1. (Inițiator și Coordonator) la revista Cultura a Inspectoratului Județean pentru cultură Argeș, 1997-1999.
2. Inițiatorul proiectului „ARCA 2000” cu finanțare europeană la Secretariatul de Stat pentru Culte.
3. Inițiatorul Declarației Cultelor de la Snagov, martie 2000.

Parteneriat:

Între Facultatea de Teologie Ortodoxă Sf. Muceniță Filoteia din cadrul Universității Pitești și Aristotle University from Thesaloniki-Faculty of Theology-Grecia, precum și cu Institutul pontifical din Venezia, Italia.

Alte date:

A). Distincții:

- Crucea patriarhală a Patriarhului Teoctist (2000);
- Crucea patriarhului ecumenic Bartolomeu (2000);
- Crucea arhiepiscopului Hristodulos al Atenei (2000);
- Crucea Moldavă a Mitropoliei Moldovei (2000);
- Steaua României în grad de ofițer (2000);
- Cetățean de onoare al orașului Caracas din Venezuela;

B). Realizări în domeniul vieții religioase ca Secretar de Stat:

1. Sprijin financiar pentru personalul clerical începând cu 1 noiembrie 1999;
2. Declarația cultelor – Snagov mai 2000 ca sprijin pentru integrarea în U.E.;
3. Sprijin financiar pentru personalul neclerical;
4. Elaborarea unui act normativ pentru retrocedarea patrimoniului cultelor religioase;
5. Elaborarea unui act normative pentru scutirea de TVA. a construcțiilor de locașuri de închinare;
6. Dialog permanent cu reprezentanții cultelor religioase și cu organisme internaționale abilitate;
7. Raport pozitiv al Departamentului de Stat S.U.A. pe 2000;
8. Conferință Balcanică (pentru prima dată) privind drepturile minorităților religioase din Balcani octombrie 2000.

C). Emisiuni radio-TV

Numeroase apariții în emisiuni la Televiziunile și Studiourile de radio locale și naționale (Europa FM, Trinitas, Romania Actualități), precum și interviuri în presa locală și națională. La acestea se adaugă numeroase interviuri sau emisiuni radio-tv la care am participat în afara granițelor României în calitate de secretar de stat în Ministerul Culturii și Cultelor (1999-2001: Washington Post, BBC).

BRATU, ION TIBERIU

Nume și prenume: Bratu Ion Tiberiu.

Data și locul nașterii: 09.12.1954, Câmpulung – Muscel, jud. Argeș.

Cetățenie: română.

Stare civilă: căsătorit.

Studii:

- 1969 – 1973: Liceul „Dinicu Golescu”, Câmpulung – Muscel, jud. Argeș;
- 1974 – 1980: Facultatea de Medicină Generală, Institutul de Medicină și Farmacie, București;
- 1990 – 1995: Facultatea de Medicină Generală, Institutul de Medicină și farmacie „V. Babeș”, Timișoara.

Funcții:

- 1980 – 1983: Medic stagiar – Clinica Obstetrică – Ginecologie „Polizu”, Clinica de Chirurgie Plastică și Reparatrice, Clinica Medicală „Witing”, București, Clinica de Boli Infecțioase „Colentina”;
- 1983 – 1986: Medic secundar - Chirurgie Plastică și Reparatrice, Spitalul Clinic de Chirurgie Plastică și Reparatrice, București;
- 1987 – 1992: Medic specialist - Chirurgie Plastică și Reparatrice, Secția de Chirurgie Plastică și Reparatrice, Spitalul Clinic nr. 1 Județean, Timișoara;
- 1992 – în prezent: Medic primar – Chirurgie Plastică și Reparatrice, Clinica de Chirurgie Plastică a Spitalului Clinic Județean de Urgență, Timișoara.

Brevete de invenții:

- Augmentarea sânilor hipotrofici cu lambou submamar dezepidermizat;
- Tratatamentul cheloizilor, prin compresie internă controlată;
- Biotitus.

Certificate de inovație:

- Dispozitiv de expansiune Bratu – Sofronie;
- Dispozitiv de expansiune Sofronie – Bratu.

Articole publicate: 23.

Tratate, monografii: 4.

Capitole scrise în tratate/monografii naționale/internaționale: 7.

Cursuri pentru studenți: 2.

Lucrări de diplomă conduse: 23.

Teze de doctorat: 4.

Organizare de conferințe/simpozioane: 15.

Limbi străine cunoscute: franceză, engleză.

Alte competențe: microchirurgie vasculară, chirurgie estetică.

BURCĂ , NICOLAE

Născut la 27 iulie 1937, în comuna Laza, județul Vaslui.

Adresa: Pitești, cartier Trivale (str. Libertății), bl. 12 B, sc. A, ap. 2.

Telefon: 0348/437588, 0748/270562.

Naționalitate: română.

Studii:

- 1952 – 1955: Direcția Generală a Rezervelor de Muncă, Brașov – școală profesională;
- 1951 – 1952: Școala Profesională din Bârlad;
- 1944 . 1950: Școala Primară din Laza – Vaslui.

Locuri de muncă:

- 1959: Fabrica de Hârtie și Celuloză din Piatra Neamț – muncitor necalificat;
- 1960: Combinatul de Celuloză și Hârtie din Suceava – calificat, fochist pentru cazane cu abur;
- 1964 – 1965: Combinatul de Celuloză și Hârtie din Călărași, alături de specialiști englezi;
- 1966 – 1967: Combinatul de Celuloză și Hârtie din Dej – Cluj, alături de specialiști englezi;
- 1968: ARPECHIM – Pitești – până la pensionare.

Pictor naiv. Prețuiește arta „pură”, originală, „nefurată”, pe care o practicau babilonienii și incașii, născută singură, nevăzută. A trecut la penel din 1962, exersând pe sulul mașinii din fabrică. Desena pe orice hârtie, având ca model tabloul „Vânătoarea în junglă”. La început, folosea vopsele pentru metal. Pentru a reda răsăritul și apusul de soare, ar fi dorit „albastru de Voroneț”.

A expus de multe ori la Pitești, București, Curtea de Argeș, Iași, Bacău, Arad, Reșița.

A obținut Marele Premiu pe țară (1995), în două rânduri locul secund la întâlnirile internaționale de profil, premii de excelență și de fidelitate din partea forurilor culturale argeșene.

Alte pasiuni: muzica bună și, în general, orice face bine omului.

BURTOIU, CONSTANTIN

Nume: Burtoiu Constantin.

Domiciliul: str. Eremia Grigorescu, Bl. P5A, sc. B, et. II, ap. 5, Ștefănești, jud. Argeș.

Data nașterii: 14 – X – 1939.

Starea civilă: căsătorit, doi copii majori.

Obiective personale: putere de muncă, sănătate, atmosferă foarte bună în familie.

Studii: în perioada 1946-1953 a m urmat și absolvit cursurile școlii elementare. Din 1953 până în anul 1956 am urmat și absolvit cursurile liceului Dinicu Golescu din orașul Câmpulung Muscel.

Între anii 1956-1958 am urmat și absolvit Școala de Ofițeri a Ministerului Afacerilor Interne din București, fiind avansat la gradul de locotenent. Între anii 1960-1965 m-am înscris și am susținut examenul la Facultatea de Drept din București, obținând Diploma de licență în Drept, după care în anul 1966 am urmat cursul postuniversitar, obținând certificatul cu media 10.

Experiență profesională:

Timpe de 16 ani am îndeplinit funcția de șef al Inspectoratului Județean de miliție, ceea ce pentru perioada respectivă a constituit o mare performanță profesională. Am fost avansat la excepțional de trei ani pentru merite deosebite în activitatea de prevenire și combatere a fenomenului infracțional, în asigurarea ordinii și liniștii pe teritoriul de competență a județului Argeș, fiind apreciat printre primele din țară din acest punct de vedere. În anul 2000, printr-un decret al președintelui României, am fost avansat la gradul de general de brigadă.

După trecerea în rezervă, la limita de vârstă, am îndeplinit funcția de director al Băncii Renașterea Creditului Românesc S.A. București, Sucursala Argeș, pe care am condus-o cu competență, obținând rezultate profesionale remarcabile.

În prezent îndeplinesc funcția de manager în cursul H.C.S. TRANSPORTURI SPECIALE 2002 S.A. București.

Abilități: disciplinat, onest, caracter echilibrat, capacitatea de a lucra în condiții deosebite, capacitatea de a lucra în echipă.

Limbi străine: franceză și rusă – scris și citit.

Permis de conducere categoria B, obținut în anul 1968.

Hobby: literatură, călătorii.

PREA SFINȚITUL EPISCOP CALINIC

Mă numesc, din mila Domnului, Calinic Constantin Argatu, născut în satul Cracaul-Negru, comuna Cracaoani, județul Neamț, la 6 iunie 1944, din părinți ortodocși români: Elena și Haralambie.

După absolvirea Școlii Generale în satul Cracaul-Negru și comuna Bălțătești, am urmat cursurile Seminarului Teologic de la Mănăstirea Neamț, pe care l-am absolvit în anul 1964 de la Hristos.

Mi-am continuat studiile la Institutul Teologic Universitar Sibiu, pe care le-am absolvit în anul 1968, cu teza "Lupta profeților împotriva formalismului", susținută la catedră de Vechiul Testament, cu profesorul Nicolae Neaga.

Am fost hirotonit diacon celib la 6 septembrie 1964, iar, preot, la 8 septembrie 1964, de către Teofil Herineanu, Arhiepiscopul Clujului.

De la 1 octombrie 1964 la 1 septembrie 1966, am slujit ca preot paroh la parohia Tioltiur din protopopiatul Gherla și, apoi, prin transfer în interesul serviciului, la parohia Inau, protoieria Târgu Lăpuș, de la 1 septembrie 1966, până la 1 noiembrie 1971. În cele două parohii am construit și restaurat biserici.

La cerere, dorind să intru în viața monahală, am fost închinoviat la Mănăstirea Caldarușani din cuprinsul Sfintei Arhiepiscopii a Bucureștilor, unde am stat din noiembrie 1971 până la 1 ianuarie 1974, îndeplinind diferite ascultări administrative.

Aici, am fost uns în monahism de actualul Mitropolit al Ardealului, Dr. Antonie Plămădeală, la 31 decembrie 1972, primind numele Calinic.

De la 1 ianuarie 1974, am fost transferat la Mănăstirea Cernica cu binecuvântarea Patriarhului Justinian, rămânând aici până la 1 august 1977. Încredințările primite au fost de: muzeograf, secretar și preot slujitor.

La 27 septembrie 1975, am fost hirotonit protosinghel de Prea Sfințitul Roman Ialomițeanul, episcop vicar al Arhiepiscopiei Bucureștilor.

La 1 august 1977, mi s-a încredințat conducerea ca stareț al Mănăstirii Sinaia, județul Prahova, rămânând aici până la 1 martie 1981. În acest timp, mi s-a conferit, de către Sfântul Sinod, distincția de arhimandrit pentru merite deosebite, hirotesia fiind săvârșită de P.S. Roman Ialomițeanul, episcopul vicar al Sfintei Arhiepiscopii a Bucureștilor.

De la 1 martie 1981, Patriarhul Iustin mi-a încredințat conducerea Mănăstirii Cernica în calitate de stareț. În timpul ascultării de stareț la cele două obști monahale, s-au făcut lucrări de restaurare integrală a complexelor muzeale, prin consolidările monumentelor istorice în urma

cutremurului din 1977, restaurări de picturi murale, reînnoirea personalului monahal, atât de greu încercat, gospodărint, de bună seamă, și averea mănăstirilor încredințate.

În această perioadă de strictețe și sărăcie, Mănăstirea Cernica, prin purtarea de grijă a lui Dumnezeu și a Sfântului Calinic, a putut să sprijine: restaurarea bisericilor din Balotești - Ilfov, mănăstirile: Pasărea, Ciorogârla, Suzana, Zamfira, Sinaia, Polovragi, Govora, Toplița și alte schituri din țară s-au bucurat de roua binefăcătoare a Cernicăi, noi dând, cu îmbelșugare, daruri din buzunarul lui Dumnezeu și al Sfântului Calinic de la Cernica, încât ne mergea vestea că suntem darnici.

În toamna anului 1985, la 30 septembrie, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, văzând realizările avute, m-a ales arhiepiscop vicar la Episcopia Râmnicului și Argeșului, cu titlul de Argeșeanul, stabilindu-se ca reședința Mănăstirea Argeșului, dorința de inimă a marelui Patriarh Iustin.

Consacrarea într-un arhiepiscop și întronizarea au avut loc în ziua de 17 noiembrie 1985, în Catedrala Episcopală de la Curtea de Argeș, confirmare primită și prin Decretul Prezidențial 224/28 octombrie 1985.

În perioada 1985-1990, fiind împreună lucrător cu P.S. Episcop Gherasim al Râmnicului și Argeșului, în cele trei județe: Argeș, Vâlcea și Olt, componentele Eparhiei, s-au desfășurat vaste lucrări de consolidare și restaurare a zeci și sute de mănăstiri și biserici monumente istorice care au suferit din pricina timpului și al cutremurelor din 1977 și 1986, cutremure care ne-au adus pagube enorme. Este greu de descris situația în care ne-am aflat și forțele morale și materiale consumate.

Privesc în urmă cu spaimă, dar și cu bucurie pentru ajutorul dat de Dumnezeu și hărnicia preoților de a tămădui rănilor suferite.

Un gând sfânt de recunoștință pentru împreună lucrarea cu P.S. Episcop Gherasim și pentru aleasa cooperare cu Părinții slujitori ai Sfintelor Altare. A fost cea mai fructuoasă colaborare.

După mutațiile social politice din 1989, gândul mai vechi și stăruitor al Patriarhului Iustin se împlinește în 1990, când Sfântul Sinod a aprobat reînființarea Episcopiei Argeșului, iar, la 4 aprilie 1990, Patriarhul Teoctist, prin Decret Patriarhal, mi-a încredințat organizarea, după legiurile Bisericii Ortodoxe Române, a Episcopiei reînființate, cuprinzând două județe: Argeș și Teleorman.

La 27 septembrie 1990, Adunarea Națională Bisericească, întrunită în Colegiu Electoral, m-a ales, prin vot secret, episcop titular al Episcopiei Argeșului și Teleormanului, obținând 74 de voturi din 91 posibile.

În primăvara democratică a României, argeșenii mi-au dat votul pentru a fi deputat independent în Parlamentul României, în prima legislatură, în cei doi ani și jumătate lucrând cu colegii deputați la legi noi, încununându-se cu elaborarea Constituției României democratice. Și acum am vie în minte grija cu care se lucra și marea responsabilitate de a pune Țara pe noi temelii democratice, exprimând omagiul nostru tuturor colegilor din Parlamentul României.

Văzând greutățile mari în păstoria Eparhiei, care se întindea din Carpați la Dunăre, Duhul Sfânt mi-a poruncit să propun Sfântului Sinod înființarea Episcopiei Alexandriei și Teleormanului în limitele administrative ale județului Teleorman.

Părintele Patriarh Teoctist a îmbrățișat cu căldură ideea și a propus Sfântului Sinod aprobarea noii Eparhii. Tot prin Decret Patriarhal, mi s-a încredințat organizarea structurii Eparhiei Alexandriei și Teleormanului, în calitate de episcop locuitor până la alegerea actualului titular, P.S. Galaction Stângă, care a fost întronizat ca episcop la 1 septembrie 1996, spre marea bucurie a minunaților oameni de soare ai Teleormanului, fiind și eu foarte mulțumit de acest dar al lui Dumnezeu. În această perioadă, am făcut câteva drumetii în Balcani. Pentru Albania, am hirotonit pe Dumitru Tache Veriga care slujește în orașul Korçë și zidește o biserică românească, cea mai

mare din Balcani, după mărturia ambasadorului României în Albania, Filip Teodorescu. Proiectul gratuit a fost oferit de I.P.J. Argeș.

În grija noastră au fost și mai sunt pentru pregătire teologică studenții din Albania, Macedonia, Basarabia.

Văzând aromânii din Balcani și din alte părți ale lumii că am dragoste și că sprijin cum pot identitatea aromână, m-au ales ca mitropolit al tuturor aromânilor din Balcani, la Congresul aromânilor de la Freiburg, Germania, în iulie 1993. Pentru pregătirea personalului bisericesc, cu ajutorul lui Dumnezeu și a oamenilor de bine, am înființat Școala de Cântăreți Bisericești de la Turnu Măgurele și Curtea de Argeș, Seminarii Teologice la Turnu Măgurele, Pitești, Curtea de Argeș și Câmpulung Muscel, precum și Facultatea de Teologie "Sfânta Muceniță Filoteia" - Universitatea Pitești, Argeș, cu secțiile: Pastorală, Asistență Socială, Limbi Străine, Litere, Filozofie, Limbaj Mimico-Gestual și Artă Sacră. Astfel, învățământul religios în Școlile de Stat din cuprinsul Eparhiei Argeșului și Muscelului a fost acoperit integral cu absolvenți ai Facultății de Teologie din Pitești - Argeș.

În data de 12 iunie 2000, am primit titlul de "Doctor Honoris Causa" al Universității din Pitești.

Din anul 2002, sunt membru de onoare al Societății Profesorilor de Muzică și Desen din România și vicepreședinte pe țară al Societății pentru Învățătura Poporului Român.

Am publicat: 14 cărți.

În curs de apariție: 8 cărți

CÂMPEANU, RADU

Nume și prenume: Radu Câmpeanu

Adresa: Str. Dorobanți, nr.45, sect. 1, București

Telefon mobil: 0726 300 418

Telefon fix: 021 211 84 06

Naționalitate: Romana

Data nașterii: 28 februarie 1922

Stare civilă: văduv.

Studii:

1941 – 1945: Facultatea de Drept și Științe Economice București.

Experiență profesională:

- 1956 – 1973: A lucrat în construcții , ajungând de la muncitor necalificat, la șef șantier și șef serviciu Organizarea muncii, în Întreprinderea Drumuri și Poduri – București;
- 1973 – 1990: A lucrat în Franța la două mari societăți de construcții și la o agenție financiar bancară (fiind în exil politic).

Experiență politică:

- 1944 – 1947: Președinte al Tineretului Universitar Liberal;
- 1947 – 1956: Deținut politic;
- 1973 – 1990: Azil politic la Paris;
- 1978: Fondatorul Asociației Foștilor Deținuți Politici din România (Paris);
- 1983 – 1990: Editor și director al Buletinului de Internație pentru Români din Exil- Bire (Paris);
- 1986 – 1990: - Vicepreședinte al asociației internaționale “Solidaritatea europeana”, formată din reprezentanții exilaților politici din țările comuniste cu excepția celor din URSS (Paris);
 - A creat și condus, la Paris, “Clubul de gândire liberală”;
 - Colaborator la Radio Univers din Paris;
 - Colaborator la postul de radio “Europa Liberă”;
 - Colaborator la postul de radio “BBC” ;
- Ianuarie 1990: A contribuit în mod direct la refacerea Partidului Național Liberal al cărui secretar general a devenit pe data de 6 ian. 1990;
- 31.03.1990 – 28.02.1993: Președinte PNL;

- 09.02.1990 – 11.03.1990: Vicepreședinte al Consiliului Provizoriu al Unității Naționale – CPUN ;
- 09.06.1990 – 14.10.1992: Vicepreședinte al Senatului;
- 20.03.1990 – 03.11.1996: Senator de București;
- Noiembrie 1993: Își da demisia din PNL și înființează Partidul Național Liberal – Câmpeanu;
- 05.02.1994 – 27.09.2003: Președinte al PNL - Câmpeanu;
- 2003 – prezent: Președinte Fondator al Partidului Național Liberal ca urmare a fuziunii cu PNL;
- Decembrie 2004 – prezent: Senator de București.

Limbi străine:

- Franceză: avansat;
- Italiană: mediu;
- Germană: mediu

CARP, CORNEL DUMITRU

Născut la 23 iulie 1954, în comuna Bogdănești, județul Bacău.

Studii:

- Școala Generală Bogdănești (1961 - 1969);
- Liceul „George Bacovia”, Bacău (1969 - 1973);
- Școala Militară Ofițeri Activi „N. Bălcescu”, Sibiu (1974 - 1977);
- Academia de Înalte Studii Militare, București (1989 - 1994);
- Facultatea de istorie, Universitatea București (1989 - 1994).

După funcții militare, devine lector de istorie la Școala Militară de Maiștri și Subofițeri a Forțelor Terestre, Pitești (1990 - 2002).

Din 1 aprilie 2002, este comandantul Centrului de Studii și Păstrare a Arhivelor Militare Istorice „general Radu Rosetti”, din Pitești.

Doctor în istorie militară, 2002, teza Operațiunile Armatei 3 Române pentru apărarea teritoriului național (martie – august 1944) și desființarea abuzivă a acesteia (octombrie 1944), conducător științific, prof. univ. dr. comandor (r) Jipa Teodor.

2007 – Președintele Asociației Culturale „Valeriu Florin Dobrinescu”.

Istoric militar. Cercetări privind activitatea unor mari comandanți militari.

LUCRĂRI PUBLICATE:

1. Divizia 3 Infanterie, forța de intervenție pentru lichidarea rebeliunii legionare din ianuarie 1941, în „AIJMA”, VII, 1995, p. 149 – 155;
2. Divizia 3 Infanterie – forța de intervenție pentru lichidarea rebeliunii legionare din ianuarie 1941, în „Argessis – Studii și comunicări” – Seria istorie, vol. VII, Pitești, 1995, pag. 149 – 155;
3. Generalul Antonescu a inițiat amenajarea Parcului „Ștrand”, în „Gazeta de Argeș” nr. 371/1997, pag.2;
4. Generali Piteșteni – general de brigadă Ioan Gheorghe, în „Idealuri militare”, nr. 4/1998, pag. 2;
5. Ion Antonescu, comandant al Diviziei 3 Infanterie din Pitești, în „Argessis – Studii și comunicări” – Seria istorie, vol. VIII, Pitești 1999, pag. 291 – 297;
6. Acțiunile Diviziei 3 Infanterie pe timpul evenimentelor din ianuarie 1941, în „Revista de istorie militară”, nr. 1 (53)/1999, pag. 30 – 31;
7. Politica externă a României la sfârșitul sec. IX și începutul sec. XX, în „Idealuri militare” nr. 7/1999;

8. Participarea Diviziei 3 Infanterie din Pitești la manevrele de la Cincu din toamna anului 1943, în „Argessis – Studii și comunicări” – Seria istorie, vol. IX, Pitești, 2000, pag. 149 – 155;
9. Ostași musceleni în apărarea plaiurilor natale. Regimentul 30 Dorobanți Muscel în campania militară din 1916, în „Idealuri militare” nr. 8/2000, pag. 27 – 31;
10. Influențarea psihologică a soldaților români prin emisiunea „Ora armatei” (1941 - 1945), în „Document. Buletinul Arhivelor Militare Române” nr. 2 (20)/2003, pag. 15;
11. Armata 3 română în cel de-al doilea război mondial, Editura AISIM, București 2003.

CÂRSTOIU, CONSTANTIN

Venea pe lume la 7 iunie 1938, în Sboghițești-Nucșoara de Argeș. Părinții, oameni de rând: Gheorghe, fost păstor pe cei munți ai Făgărașului, dulgher – meșter în construirea caselor – și Lenuța (Elena), „luată de suflet”, înfiată adică, din Domnești, la început de secol trecut. Omul din fotografie a fost singurul băiat din cei cinci prunci în familie și bunii săi aveau destule motive să-l socoată un ajutor de nădejde în ale gospodăriei neîndestulătoare la margine de miazănoapte a Muscelului.

Este cel dintâi filolog din „locul nucilor” a cărei nostalgie o duce pentru adevăratul rai peisagistic: poieni, dealuri, păduri, pâraie, văi, pomi fructiferi și un lac lângă primărie și prima biserică, sus, purtându-și cu mândrie legenda sa de peste un secol și patru decenii: „Învârțita”. În satul Slatina pe care îl nemureau slovele măiestre ale întemeietorului de roman românesc modern, Ioan Slavici, în povestirea istorică „Din bătrâni”, trăia 91 de ani (1879-1970) „privighetoarea” Maria Cârstoiu – „Pițuleasa”; îi era dragă tânărului bunica stinsă, dar auzită și astăzi cu neprețuite cântece (doine, balade) imprimate pe cilindri de ceară, în 1934, de regretatul etnomuzicolog Harry Brauner. Poate că și de aici pornirea nepotului către prețuirea prin cunoaștere și publicare, studiu și repunere în drepturi, a creației populare. Sau de la popasul făcut printre oamenii locului, în 1955, peste luna – de fapt, revenire – de opt cercetători ai Institutului de Folclor „Constantin Brăiloiu” din București, pentru a radiografia melodiile, jocurile-dansuri, obiceiurile, graiul, gândirea celor care își rânduiau existența lor de oieri, tăietori de lemne și cultivatori de bunuri agricole pentru hrană.

Constantin Cârstoiu mergea la școală în sat (1946-1950), apoi la Nucșoara, spre culmile nord-vestice de munți (1950-1951), Corbi (1951-1953) și Câmpulung-Muscel (1953-1956, Liceul teoretic „Dinicu Golescu”). Aproape un an a fost muncitor zilier pe un șantier de căi ferate forestiere (Curtea de Argeș – Aluniș – Bahna Rusului). În vara lui 1957 se înapoia din Capitală nespus de bucuros: reușise la Facultatea de Filologie a Universității, secția „Teoria literaturii, critică literară și folclor”, specialitate unică la noi și chiar în lume, după câte știm. Se bucura de aprecierea valorosului prof. univ. dr. doc. Mihai Pop conducând câteva decenii la rând institutul amintit Alexandru Amza, Ovidiu Bârlea, Ghizela Sulișteanu, Adrian Fochi. Era un admis al arhivelor sonore de spiritualitate populară națională (cântece nise de ani, de imensă însemnătate pentru neam) aflate aici. Îi audia cu toată luarea-aminte pe George Călinescu, Tudor Vianu, Zoe Dumitrescu-Bușulenga (diriginta grupei studențești pe întreaga perioadă a studiilor), George Macovescu, Egdr Papu, Jacques Byck, Ion Ianoși, Savin Bratu, George Munteanu, Vicu Mîndra, Mihai Novicov – la cursuri, seminarii și alte asemenea ocazii-colocvii. Participa, încă din acei ani, la culegeri de folclor în Fierbinți-Ilfov, Peșteana-Jiu (Gorj – alături de monografiști ai Academiei), Șinca Nouă (Făgăraș-Brașov) sau în Capitală, în spațiul modern de înregistrări al Institutului de

Folclor. Era prezent și la „descinderi” de gen în Argeș ori Vâlcea (la Vaideeni, pe Luncavăț). Tot acestei preocupări putem înscrie nenumăratele ieșiri pentru documentare ziaristică în Mureș, Argeș, Vâlcea, Olt, Dâmbovița.

Repartizat la Studioul Regional de Radio din Tg.-Mureș (1962-1966), reporter, avea să realizeze cu har emisiunile „Din folclorul regiunii” ori „Lada cu zestre”. Îngrijea culegerea de folclor poetic contemporan „Spune, Mureșule, spune!” (Tg.-Mureș, 1965), începând și colaborarea cu presa cotidiană sau periodică, pentru a o continua la Pitești unde lucrează la redacția ziarului „Secera și ciocanul”, redactor (1966-1968), în Slatina-Olt (1968, redactor, secretar de redacție la cotidianul „Oltul”); publică în ziare și reviste („Steaua Roșie”, „Albina”, „Îndrumătorul cultural”, „Argeșul”, „Oltul”, „Columna”, buletinele informative ale Centralei „România-film” și al Centrului Național pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale; este cunoscut pentru luările de cuvânt, opiniile și comentariile cu privire la fenomenul cultural, cu deosebire folcloric. O făcea, de asemenea, conferențiind atât în Argeș, cât și în Olt, Rm.-Vâlcea, Gorj, Giurgiu, Sibiu, Focșani, Alba-Iulia, Suceava, Mureș.

Un deceniu a servit Comitetul pentru Presă și Tipărituri, lector-împuternicit în Argeș (1968-1978), după care, instructor-inspector, metodist, șef de birou, redactor și apoi director al Întreprinderii Cinematografice a Județului Argeș (1978-1994, respectiv 1995-1997), iar de atunci, neîntrerupt, referent-folclorist la Centrul Județean al Creației Populare, pregătind manifestări de succes precum „Rapsodia păstorească” de la Corbi sau concursurile „Ion Pillat. Acolo unde-n Argeș...”, respectiv „Pe aripile poeziei”, răspunzând și de relațiile instituției cu mass-media.

În 1974-1975 a urmat cursurile postuniversare la Facultatea de Ziaristică (Academia „Ștefan Gheorghiu” – București).

Este un redutabil stilizator și corector de carte - a fost redactor de specialitate al multor asemenea volume (peste 120) avându-i autori pe Marin Ioniță, George Rizescu și alți condeieri argeșeni, oameni de cultură, cercetători, juriști, publiciști. Se achită conștiincios de răspunderile care îi revin în calitatea sa de redactor-șef al trimestrialului de opinii și informații „Buletin cultural argeșean”, urmându-i revistei „Cultura” (i-a fost secretar de redacție în anii 1998-2003).

Încă de la înființare (1973), Asociația folcloriștilor argeșeni „C. Rădulescu-Codin” îl are vicepreședinte. Semnează – redactor și corector – „Caiete folclorice - Argeș”, ajunse la episodul IX.

A scris nenumărate articole de presă, începând cu anul 1959 (este ziarist profesionist, în conformitate cu Legea presei – carnetul nr. 298/10 februarie 1976) și lasă cititorilor volumul „Drumul Pițulesei. Maria Cârstoiu – valoros rapsod al plaiurilor muscelene” (Pitești, Editura „Paralela 45”, 274 de pagini).

Are în lucru alte lucrări: o monografie folclorică a Nucșoarei, o incursiune în bibliografia locurilor argeșene, un dicționar al personalităților din această parte a țării.

Este prețuit pentru modul ales de a fi, pentru seriozitatea, fidelitatea, loialitatea sa, pentru camaraderia dovedită, pentru corectitudine, amabilitate, politețe, abnegație, pasiune, toleranță, blândete, hipermodestie, altruism, hărnicie, filantropie, promptitudine, lucru perseverent; este cunoscut ca un om de cuvânt, cu adevărat, apt și gata să dea oricând și oricui merită o mână de ajutor.

A fost consultantul filmelor video „Cântul lemnelor” și „Constructori de instrumente populare – Ion Arsene, Traian Ciuculescu și Valeriu Ivașcu” (martie 1995).

A contribuit la redactarea și publicarea unor lucrări de referință pentru aceste părți ale României: „Pitești –600. Memento” (1983), „Mausoleul de la Valea Mare, Câmpulung-Muscel” și „Cartea Eroilor – Argeș” (1984), de prof. Petre Popa. În lucrarea „Hălăi-șa! Călușul argeșean”

(autori: maștrii coregrafi Dorin și Cătălin Oancea) realiza un amplu studiu monografic intitulat „Călușul - rit, ceremonial, magie, ritual, dogmă”, pe care îl încheia fericit, răspunzând întrebării privind soarta Călușului: *Jocul trebuie să trăiască neconținut, probând temeinicia pe aceste plaiuri a rânduielilor și neamului românesc. Fiindcă – precum glăsuiește un cântec pe care merită fără istov să-l fredonăm, apărându-l și crezând mereu în el: „Că tot ce-i românesc nu pierde/Și nici nu va pieri!”*. Temei pentru fiece făptură gândind, năzuind, judecând și grăind ca noi!

CHELARU, EUGEN

Nume și prenume: Chelaru Eugen.

Data și locul nașterii: 14 iulie 1955, București.

Stare civilă: căsătorit, 1 copil.

Naționalitatea: română.

Telefon: 211688.

Studii:

- Generale: 1966 – 1970, Brodina, jud. Suceava și Corabia, jud. Olt;
- Medii: 1970- 1974, Liceul Teoretic Corabia;
- Superioare: 1975 – 1979, Facultatea de drept – Universitatea din București.

Titluri științifice:

- Doctor în drept - Universitatea din București.

Limbi străine cunoscute: rusă și franceză.

Lucrări publicate: 9 cărți și 30 articole.

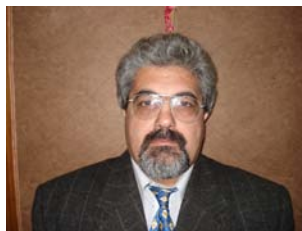
Locul de muncă actual: Universitatea din Pitești.

Funcția: conferențiar universitar doctor și șef catedră Administrație publică și drept.

Funcții:

- 1979 – 1990: judecător;
- 1990 – 1991: director;
- 1991 – 1994: judecător;

Pasiuni: vânătoare, pescuit.

CHIRIȚĂ, I. IULIU

Preotul protoiereu, Iuliu I. Chiriță, s-a născut la 11 septembrie 1960, în comuna Săpata de Sus, sat Găinușa, județul Argeș, din părinții Ion și Gheorghita, născută Mondiru. A urmat clasele I-IV în satul natal, între anii 1967-1971, iar, cele gimnaziale, la Școala generală cu clasele I-VIII din comuna Săpata de Sus, între anii 1971-1975. După absolvirea școlii generale, a urmat clasele IX, X la liceul „I.C. Brătianu” din Pitești între anii 1975 – 1977. În toamna anului 1977, a fost admis în urma unui examen care s-a ținut la Sfânta Episcopie a Râmnicului și Argeșului, la Seminarul Teologic Ortodox din Craiova, pe care l-a absolvit în anul 1982. Între anii 1982 – 1983, a efectuat stagiul militar cu termen redus ca, apoi, între anii 1983 – 1987, să urmeze cursurile de zi ale Facultății de Teologie Ortodoxă din Sibiu, pe atunci „Institutul Teologic cu Grad Universitar Sibiu”, pe care a absolvit-o în urma susținerii tezei de licență, în iunie 1987.

La 1 aprilie 1986, a fost hirotonit preot al parohiei „Săpata” din comuna Săpata, județul Argeș, de către Episcopul Calinic Constantin-Argatu, unde a activat timp de 7 ani.

La 1 martie 1992, a fost transferat la parohia „Sfântul Ilie” din Pitești, până la 1 iunie 2000, când a fost transferat la parohia „Sfânta Vineri” din Pitești, unde funcționează și astăzi.

Între anii 1990 – 1991, a îndeplinit și funcția de inspector școlar bisericesc al Sfintei Episcopii a Argeșului și Muscelului pe probleme de învățământ școlar gimnazial (clasele I-VIII) în școlile de stat de pe cuprinsul județului Argeș (Decizia nr. 74 a Sfintei Episcopii).

Din septembrie 1991, până în iunie 1998 a fost profesor spiritual și Director al Seminarului Teologic Ortodox din Pitești, iar, din 16 iunie 1998, până în prezent, este protoiereu al Protoieriei Pitești.

A fost, în toată această perioadă (1998 – 2002), și profesor la Facultatea de Teologie din Pitești, cu un număr redus de ore pe „Practică Liturgică și Drept administrativ”.

A efectuat ambele rânduri de cursuri de definitivare (la Facultatea de Teologie Ortodoxă din Sibiu), în 1994, și de promovare (la Facultatea de Teologie Ortodoxă din Pitești), în 1995.

A urmat și cursurile de metodologie și didactică organizate de Institutul Teologic de grad universitar din București, în iulie 1990, în vederea pregătirii personalului clerical pentru predarea religiei în școală.

În anul 2000, a intrat, în urma unui examen pe care l-a susținut la Facultatea de Teologie Ortodoxă din Pitești, la cursurile de masterat pe care le-a absolvit, doi ani mai târziu.

A fost colaborator la ziarul „Argeșul Ortodox” și alte cotidiane locale.

Se bucură de stimă și prețuire din partea enoriașilor, a studenților și a colegilor din cadrul Facultății de Teologie Ortodoxă din Pitești.

În calitate de protoiereu al Protoieriei Pitești, în cei peste nouă ani de activitate pe care a desfășurat-o cu preoții din parohiile arondate, rezultatele au fost pe măsura așteptărilor într-o lume aflată în permanentă transformare.

Un loc aparte în activitatea desfășurată îl dețin sectoarele administrativ-gospodăresc și pastoral-misionar atât în cadrul Protoieriei, cât și în parohiile subordonate. De fapt, în jurul acestor

sectoare se clădește întreaga activitate a Bisericii menită să-i îndrume și să-i ajute pe toți credincioșii ei.

Trebuie remarcată buna colaborare pe care preotul profesor Iuliu I. Chiriță a avut-o cu revistele școlare, în special cu revista Școlii generale nr. 11 din Pitești, „Aripi”.

Aici, pentru o bună perioadă de timp, a susținut pagina de religie cu o serie de articole adresate elevilor, cu scopul de a forma, la aceștia, deprinderi conforme cu preceptele evanghelice.

Se menționează, apoi, participarea enoriașilor, în special tineretului, la o serie de seminarii, simpozioane, mese rotunde legate, în special, de problemele care pot moraliza tânăra generație, de multe ori aflată la momente de răscruce.

Problemele de azi ale lumii în care trăim, apărute, mai ales, după anul 1989 (droguri, prostituție, trafic de carne vie, homosexualitate, clonare, transsexualitate etc.) au fost abordate în sensul găsirii celor mai bune soluții de contracarare a efectelor acestora.

Conferințele tematice de primăvară și toamnă, din fiecare an, au adus în discuție aceste probleme cu totul speciale, iar dezbaterile au fost fructuoase.

Simpozionul „Stăniloiaie”, din 13 noiembrie 2001, participarea la instalarea P.S. Ep.Vicar Gurie în Arhiepiscopia Craiovei și Mitropolia Olteniei (5 august 2001), cât și întrunirea generală a Oastei Domnului de la Mănăstirea Trivale – Pitești și Mănăstirea Izvorul Mureșului din 18 – 19 august 2001 sunt tot atâtea repere dintr-o activitate susținută, ca și toate interviurile de pe posturile de televiziune și radio. Tot aici, putem menționa și articolele pe aceste teme apărute în ziarele locale de-a lungul timpului.

În prezent, există o permanentă preocupare de colaborare, atât cu factorii de decizie ai Sfintei Episcopii, cât și cu terțe persoane.

Remarcăm, și în continuare, prezența constantă în paginile ziarelor cotidiene, în revistele de specialitate, cât și cu posturile de televiziune locale și, în special, cu radio Trinitas.

CHIȘU, LUCIAN

Nume: Chișu
Prenume: Lucian
Adresă: Str. Av. Petre Crețu Nr.5, Sector 1, București
Tel: 0722.408.142.
E-mail: lucianchisu@gmail.com
Naționalitate: română.
Data nașterii: 21.03.1952.

Experiența

profesională: Profesor universitar doctor, Facultatea de Filosofie și Jurnalism, Universitatea Spiru-Haret București; Profesor universitar doctor, (cumul) la Facultatea de Teologie - Litere, Universitatea Valahia Târgoviște, iar, din anul universitar 2005/ 2006, al FJSP, secția Științele Educației.

Cursuri: Introducere în mass-media, Limbajul jurnalismului contemporan, Structura limbajului jurnalistic, Genurile presei, Istoria limbii române contemporane.

Masterat: Cultură și civilizație europeană, Cultură și civilizație românească, De la cultura elitelor la cultura media, Limbajul presei sportive.

1991 – 2000: redactor șef adjunct, revista *Literatorul*, săptămânal editat de Ministerul Culturii și Cultelor;

2002 – prezent: redactor șef, Editura Muzeul Literaturii Române;

2006 – prezent: cercetător științific I, Institutul „G. Călinescu” al Academiei Române;

2006 – prezent: secretar general de redacție „Revista de Istorie și Teorie Literară (RITL: serie nouă) și „Caiete critice”.

Aptitudini și competențe

artistice: Competențe literare: piesa de teatru „Năluca”, scrisă în colaborare cu Fănuș Neagu și Dan Micu și jucată la Teatrul Național București, stagiunea 1997- 1998 ; scenariul filmului documentar artistic „Terente – regele bălților” (regia Andrei Blaier, 1995).

**Aptitudini și
competențe
sociale:**

- Comunicarea și lucrul în echipă:
- membru fondator al fundației „Dakino”;
 - membru în echipa de organizare a Simpozionului Internațional „Bronz și lumină”, ediția 2005-2006;
 - membru al juriului pentru decernarea Premiului Perpessicius (pentru ediții critice);
 - membru al juriului național de poezie pentru elevi Mihai Eminescu (2003, 2004, 2005, 2006);
 - expert evaluator al Comisiei de acordare de burse în străinătate pentru studenții români din cadrul MEC.

**Aptitudini și
competențe
organizatorice:**

Coordonare și activitate editorială în calitate de redactor-șef adjunct al revistei „Literatorul”(1991 - 2000); coordonator al Proiectelor editoriale în calitate de editor-șef al Editurii Muzeul Literaturii Române (2002 – prezent) ; coordonator al Planurilor de cercetare anuale și de perspectivă, al Sesiunilor de comunicări științifice, în calitate de secretar științific al Facultății de Filosofie și Jurnalism din Universitatea Spiru Haret (2000-2003); coordonator al colectivului de cercetători din MNLR; coordonator al echipelor constituite în vederea realizării Proiectelor *Eminescu* (în corespondență) și *Recuperarea valorilor culturale* (Rotonda 13); coordonator lucrări de licență.

Alte aptitudini și

- competențe:**
- participant la Sesiuni de comunicări științifice cu caracter național și internațional;
 - membru AUF (Agenția Universitară a Francofoniei), secțiunea Literatură pentru copii;
 - participant la emisiuni culturale radio și televizate; moderator, prezentator de carte la Târguri și Saloane de carte;
 - autor: 6 cărți (monografii, critică și istorie literară), coautor și îngrijitor de ediții, prefete sau postfete;
 - peste 300 de articole, cronici, recenzii, interviuri, prezentări în reviste de cultură precum: *Alma Mater*, *Analele Brăilei*, *Analele Universității Spiru Haret* (seria *Jurnalistică*), *Analele Universității Valahia*, *Astra*, *Buletinul SSF*, *Caiete critice*, *Contemporanul*, *Convorbiri literare*, *Dacia literară*, *Dunărea*, *Fețele culturii*, *Hyperion*, *Istros*, *Luceafărul*, *Manuscriptum*, *Moftul român*, *Noua revistă română*, *Observator*, *Opinia studențească*, *Realitatea ilustrată*, *Revista română*, *Revista V*, *Revista de istorie și teorie literară*, *Tomis*, *Tribuna*, *Tribuna învățământului*, *Viața românească*, *Viața studențească*.

Cărți (de autor) tipărite: 6

Ediții îngrijite, prefete și postfete: 20

În volume colective: 9

CIOABĂ, BOGDAN VIOREL

Numele și prenumele

Locul și data nașterii

Adresa

Stare civilă

Studii

CIOABĂ BOGDAN VIOREL

Dor – Mărunt, jud. Ialomița, 21 septembrie 1966.

Pitești, str. Alexandru Vălescu, Bl. J 14, sc. D, ap. 9.

Căsătorit – 2 copii.

- Doctorand – Universitatea de Vest – Timișoara, Facultatea de Arte, specializarea *arte vizuale*;
- Master – *management public* - Academia de Studii Economice București, **2007**;
- Facultatea de Regie Teatru, clasa profesor Valeriu Moiescu, București, **1996**;
- Facultatea de Construcții Civile, Industriale și Agricole, București, **1992**.

Spectacole montate

- “O zi de vară” de Slawomir Mrozek – Teatrul “Al. Davila”, Pitești, **1994**;
- “Povestea lui Sciun” de Gabriela Popescu – Teatrul “Așchiuță”, Pitești, **1995**;
- “Grand Hotel, “Victoria Română” dramatizare proprie după cinci schițe de I. L. Caragiale – Teatrul “A. Davila”, Pitești, **1995**;
- “Cheiul de vest” de Bernard-Marie Koltes – Teatrul “Valah”, Giurgiu, **1995**;
- “Comedia erorilor” de William Shakespeare – Teatrul “Valah” Giurgiu, **1996**;
- “Cui i-e frică de Virginia Woolf” de Edward Albee – Teatrul “Valah” Giurgiu **1997**;
- “Unchiul Vanea” de A. P. Cehov – Teatrul “G. A. Petculescu” Reșița, **1997**;
- “Philotas” de Lessing – Teatrul “Radu Stanca” Sibiu, **1997**;
- “Angajare de clovn” de Matei Vișniec – Teatrul “G. A. Petculescu” Reșița, **1997**;
- “Doctor fără voie” de Moliere – Teatrul “Valah” Giurgiu, **1998**;
- “Tabloul” de Eugen Ionescu – Teatrul “G. A. Petculescu” Reșița, **1998**;
- “Antigona” de Sofocle – Teatrul “Valah” Giurgiu, **1999**;
- “Vicleniile lui Scapin” de Moliere – Teatrul “G. A. Petculescu” Reșița, **1999**;
- “Bertoldo la curte” de Massimo Dursi – Teatrul Dramatic Baia-Mare, **1999**;
- “Militarul fanfaron” de Plaut – Teatrul “G. A. Petculescu” Reșița, **2000**;

- “*Veronica Micle*”, adaptare după scrisorile Veronicăi Micle către Mihail Eminescu – Teatrul Național Craiova, **2000**;
- “*Cu ușile închise*” de Jean Paul Sartre – Teatrul “*Al. Davila*” Pitești, **2001**;
- “*Ivan Turbincă*” adaptare după Ion Creangă – Teatrul Național Craiova, **2001**;
- “*Salve și Vale*” de Peter Shaffer – Teatrul “*Al. Davila*” Pitești, **2002**;
- “*Cântec despre mine însumi*” – recital Florin Dumitru – Teatrul “*Al. Davila*” Pitești, **2002**;
- “*Conu’ Leonida față cu reacțiunea*” de I. L. Caragiale ; “*Delir în doi*” de Eugen Ionescu – Teatrul Național Craiova, **2003**;
- “*Paparazzi*” de Matei Vișniec – proiect UNITER-București - Universitatea din Alicante – Spania, **2003**, spectacolul a fost prezentat în cadrul **Festivalului Național de Teatru, București, ediția 2003, Festivalul Internațional de Teatru – Palma de Mallorca 2003** și a efectuat un turneu în **Spania**, unde a fost jucat în limba catalană;
- “*Domnișoara Iulia*” de August Strindberg – Teatrul “*Al. Davila*” – Pitești, **2003** – spectacolul a efectuat un **turneu în Serbia, 2005**;
- “*Cleopatra a VII a*” de Horia Gârbea–Teatrul “*Andrei Mureșanu*”–Sfântu Gheorghe, **2004**;
- “Povestiri teatrale” - Proiect internațional de integrare a minorităților Teatrul “*Al. Davila*” Pitești – Universitatea din Alicante – Spania, **2004** Spectacolul a efectuat un **turneu în Spania**, în cadrul festivalului “*Teatro infantil integrador*”;
- “*Comedia erorilor*” de William Shakespeare – Teatrul “*Al. Davila*” Pitești – spectacolul a efectuat un **turneu în Serbia, 2005**;
- “*Conul Leonida față cu reacțiunea*” de I. L. Caragiale – Teatrul “*Al. Davila*” Pitești, **2005**;
- „*Mama-E*”, adaptare după „*Domnișoara din Tacna*” de Mario Vargas Llosa – Teatrul „*Al. Davila*” Pitești, **2007**.

Alte activități:

Din toamna anului 1994, am înființat și condus compania studentască de teatru “*Sganarelle*”, de pe lângă Casa Studenților din Pitești.

Spectacole realizate :

- “*Moscheta*” de Ruzzante, **1994**; Spectacolul a efectuat un **turneu în Alsacia-Franța – decembrie 1994**;
- “*Trei povestiri care merită să fie povestite*” de Osvaldo Dragun, **1995**;
- “*Godot*”, adaptare după Samuel Beckett și Matei Vișniec, **1995**; Spectacolul a participat la *Festivalul Internațional Studențesc de Teatru* – Casablanca – Maroc, **1996**;
- “*Streap-Tease*” de Slawomir Mrozek, **1997**;
- “*Tabloul*”, de Eugen Ionescu, **1997**;
- “*Privește înapoi cu mânie*”, de John Osborne, **1998**;
- “*Cheiul de vest*”, de Bernard-Marie Koltes, **1999**;
- “*Ivan Turbincă*” adaptare după Ion Creangă, **2000**;
- “*O femeie teribilă*”, de Cami, **2002**;
- “*Angajare de clown*”, de Matei Vișniec, **2002**;
- “*În larg*”, de Slawomir Mrozek, **2003**;

- *“Inovații”* – spectacol mimico-gestual realizat pentru firma *Johnson Controls*, 2006.

Premii obținute:

- ***Premiul pentru cel mai bun spectacol*** pentru *“Godot”*, Sibiu, 1996;
- ***Premiul pentru cel mai bun spectacol în spații neconvenționale*** pentru *“Streap-Tease”* Macea-Arad, 1996;
- ***Mențiune specială a juriului*** pentru *“Godot”*, Festivalul Internațional de Teatru *“Tragos”*, Tulcea, 1997;
- ***Premiul pentru cel mai bun spectacol într-un act*** pentru *“Streap-Tease”*, Festivalul Internațional de Teatru *“Tragos”*, Tulcea 1998;
- ***Diplomă de participare*** la ***Festivalul Internațional Studențesc de Teatru Casablanca-Maroc***, 1996;
- Turneu în ***Alsacia-Franța*** cu *“Moscheta”*, 1994;
- ***Premiul pentru cel mai bun spectacol*** pentru *“Ivan Turbincă”*, Cluj-Napoca, 2000;
- ***Premiul de excelență*** – Iași, 2001;
- ***Premiul juriului*** pentru *“Angajare de clown”*, București, 2002;
- participare în ***Festivalul National de Teatru, București, ediția 2003***;
- participare în ***Festivalul Internațional de Teatru – Palma de Mallorca***, 2003;
- turneu în ***Spania*** cu „Paparazzi”- 2003;
- participare în festivalul *„Teatro infantil integrador”* – cu *„Povestiri teatrale”* – Madrid, Guadalajara, Alicante – ***Spania***, 2004;
- ***Premiul de excelență*** – Iași – 2004;
- ***Premiul pentru cel mai bun spectacol*** al revistei *Viitorul*, pentru *„Conul Leonida față cu reacțiunea”* Pitești – 2005;
- Turneu în ***Franța*** cu *„Ivan Turbincă”*- 2005;
- ***Premiul „The Best Team Spirit”*** pentru spectacolul *“Inovații”* ***Porto-Roz, Slovenia***, 2006.

CIOABĂ, MIRELA

Data și locul nașterii: 7.08.1955, Pitești.

Absolventă IATC, „I.L. Caragiale”, București.

Profesia: actriță, Teatrul Național Craiova.

Roluri interpretate: 25.

Distincții:

- Premiul III – Festivalul de artă studențească, Timișoara, 1979, pentru *Ludmila* din „Cercul cu patru colțuri”, de V. Kataev, regia O. Cotescu;
- Premiul de debut – Festivalul de Teatru contemporan, Brașov, 1980, pentru *Femeia* din „Pluta meduzei”, de M. Sorescu, regia Florin Fătulescu;
- Premiul II – Festivalul Teatrului Istoric, Craiova, 1985, pentru *Elena Rudeanu* din „Iarna lupului cenușiu”, de I. D. Sârbu, regia Mihai Manolescu;
- Premiul special al juriului – Festivalul de dramaturgie contemporană, Timișoara, 1987, pentru *Dora* din „Paznicul de la depozitul de nisip”, de D.R. Popescu, regia Mihai Manolescu;
- Premiul II – Festivalul național de teatru, 1988, București, pentru *Dora* din „Paznicul de la depozitul de nisip”, de D.R. Popescu, regia Mihai Manolescu;
- Premiul II – Festivalul național de teatru, București, 1989, pentru *Zambila* din „Piticul din grădina de vară”, de D.R. Popescu, regia Silviu Purcărete;
- Societar al Teatrului Național Craiova, martie 2004 – 09 – 21;
- Diploma de onoare a Primăriei Municipiului Craiova, 2003;
- 1 dec. 2004, Medalia „Meritul cultural”, clasa a III-a, Categoria D – „Arta spectacolului”, conferită de Președinția României.

Alte activități:

- Lector universitar la Facultatea de Teatru și Muzică a Universității din Craiova;
- *În lacrima ce împresoară casa*, versuri, ed. Scrisul Românesc, Craiova, 1990;
- Participare la festivalurile internaționale din: Anglia, Austria, Belgia, Germania, Franța, Grecia, Norvegia, Italia, Canada, Japonia, Australia, Brazilia, Coreea, Spania, Portugalia, Israel, Polonia, România, Turcia, Danemarca, Slovenia, Suedia.

CIORAN, C. LUCIAN

M-am născut în comuna Mozăceni, județul Argeș, la data de 9 aprilie 1953.

Părinții mei au fost de profesie muncitori; mama, NICULINA – croitoreasă, tatăl, CONSTANTIN – tâmplar.

Mai am o soră, MAREȘ MARILENA, inginer agronom, căsătorită cu MAREȘ CORNEL, inginer agronom, care au doi copii studenți, VLĂDUȚ și RADU, necăsătoriți.

Soția mea, doctor inginer în agricultură, CIORAN MARIA, născută în data de 5 februarie 1958.

Am doi copii: CIORAN MARIUS ALIN, în vârstă de 25 ani, economist, Facultatea de informatică, calculatoare, contabilitate, căsătorit cu CIORAN MIRELA – educatoare, având o fetiță, ALINA IOANA, în vârstă de 1 an și 3 luni și al doilea copil, CIORAN LUCIANA MIHAELA, în vârstă de 22 ani, necăsătorită, absolventă a Universității din București – Facultatea de limbi străine: franceza – neo – greacă, în anul 2007.

Am terminat Școala generală, clasele I–VIII, în comuna natală, Liceul industrial de construcții mașini, în Pitești în anul 1973, după care am lucrat în București.

Din anul 1977, până în 1981, am urmat cursurile Facultății de Agronomie din cadrul Institutului Agronomic București, după care am lucrat ca inginer șef, în comuna Mozăceni, județul Argeș, până în anul 1991.

Între anii: 1991-2000, am lucrat ca inspector de specialitate – inginer agronom expert în cadrul DADR Argeș – reprezentant al comunei Mozăceni, județul Argeș.

În anul 1995, am fost admis la doctorat pe care l-am absolvit în anul 2000.

Din anul 2000 și până în prezent, sunt primarul comunei Mozăceni, județul Argeș.

În cele două mandate de primar: 2000-2008, am încercat și cred că am reușit să conduc comuna Mozăceni spre prosperitate, prin acțiunile de:

- dezvoltarea învățământului, construirea de școli noi, grădinițe, săli de sport, baze sportive, dotarea acestora;
- dezvoltarea domeniului sănătății, prin modernizarea spitalului Mozăceni;
- construirea unei primării noi;
- îmbunătățirea infrastructurii; drumuri, introducerea gaze, introducerea apei potabile, proiect de canalizare, telefonie digitală, cablu TV, centrale termice, împrejurimi unități, renovare biserici și monumente culturale etc.
- îmbunătățirea vieții culturale:
 - biblioteca cu peste 10000 de volume;
 - complex cultural sportiv modern;
 - conservarea tradițiilor;
 - comemorări;
- camera agricolă modernă cu dezvoltarea agriculturii în comună;
- informatizarea tuturor instituțiilor subordonate primăriei și dotarea acestora;
- îmbunătățirea activității sociale, culturale, sportive, agricole și pe domenii;
- cel mai important lucru pe care l-am promovat fiind îmbunătățirea relațiilor umane, armonia, bunul simț, toate într-o credință mai aprofundată în Dumnezeu și în oamenii cu care lucrez.

Pentru toate acestea, mulțumesc oamenilor de bine care m-au sprijinit și ajutat, oameni de la Consiliul Județean, în special domnului Președinte, Economist diplomat Nicolescu Constantin, Prefectură, cultură, presă, televiziune, oameni din viața artistică, dar și oameni simpli, țărani,

plugari, oamenii satului românesc din Mozăceni, care au trudit și trudesesc, și care sunt sublimul eternității pentru mine, oameni pentru care muncesc, pe care-i ador, pe care-i proslăvesc și îi iubesc, oameni pentru care credința mea înseamnă slujire veșnică în viață și dincolo de viață.

Mulțumesc intelectualilor comunei Mozăceni: ingineri, doctori, economiști, cadre didactice cu care am o colaborare fructuoasă.

Mulțumesc dumneavoastră, celor care v-ați gândit că și noi primarii, suntem oameni de suflet care încercăm, prin respect, să fim respectați, dumneavoastră organizatorilor.

Cu deosebit respect și stimă!

CÎRSTOIU, ION

Nume și prenume: Cîrstoiu Ion.
Data nașterii: 29 Noiembrie 1948.
Locul nașterii: Nucșoara, Jud. Argeș.
Stare Civilă: Căsătorit, 1 copil.
Naționalitate: Română.
Religia: Creștin – Ortodox.

Studii absolvite:

- Studii Gimnaziale: Școala Generală Nucșoara – 1962;
- Studii Preuniversitare: Liceul Nr.2 Câmpulung – 1966;
- Studii Universitare: Academia de Studii Economice, București – 1972;
- Studii postuniversitare: 2005 - Programul de formare specializată a funcțiilor prefecturale - Institutul Național de Administrație;
2005 - Atestat Ecole Nationale D 'administration - Programul
“Formation specialisee a l'intention des cadres de l'administration prefectorale roumaine”.

Activitate profesională: 1972- Repartiție Guvernamentală la Intreprinderea de Transporturi Auto Argeș, unde a ocupat toate funcțiile, de la economist stagiar, la director general, până în anul 1990.

Activitate administrativă:

- 1 August 1990 - 28 Octombrie 1990 - Primar al Municipiului Pitești;
- 28 Octombrie 1990 - 29 Decembrie 1992 - Prefect al Județului Argeș;
- 1996 - 2004 - Deputat;
- 2005 - 1 August 2007 - Prefectul județului Argeș;
- 1 August 2007 – prezent, Subprefectul județului Argeș;

Limbi străine: franceză- avansat

CIUCULESCU, TRAIAN

S-a născut la 7 noiembrie 1942, în satul Dianu, din Stroești Vâlci, în apropiere de Horezu și de Vaideeni. Clasele primare și gimnaziale le urmează în comuna natală, cu o întrerupere de 3 ani. A urmat cursurile Liceului „N. Bălcescu”, azi „Alexandru Lahovari” din Râmnicu Vâlcea și, în paralel, a frecventat Școala de Muzică din localitate, unde a studiat flautul, îmbogățindu-și cunoștințele teoretice și practicând la concursurile artistice ale elevilor și la alte manifestări de gen care se organizau în acea perioadă.

După absolvirea liceului, urmează cursurile Institutului Pedagogic și, apoi, pe acelea ale facultății de Filologie, Universitatea din București.

Între anii 1967 și 1969, funcționează ca profesor de limba și literatura română la Școala din Copăceni – Ulmetu și, apoi, la cea din comuna natală, Stroești – Vâlcea. În aprilie 1969, este încadrat ca metodist la Casa Creației Populare a județului Vâlcea, iar, din luna septembrie a aceluiași an, ocupă, prin concurs, un post de inspector la Comitetul de Cultură și Artă a Județului Argeș. Timp de 15 ani, cât a funcționat pe acest post, a pregătit și îndrumat formații artistice, a organizat manifestări culturale, s-a numărat printre membrii fondatori ai Asociației folcloriștilor argeșeni „C. Rădulescu - Codin”, a sprijinit construirea unor ansambluri folclorice țărănești la Sălătrucu și Corbi, s-a numărat printre membrii fondatori ai grupurilor folclorice „Dorul” și „Fluierașul”.

În anul 1984, revine la catedră.

Începând cu anul 1998, este încadrat, ca referent, cu probleme de cercetare și valorificare a folclorului muzical și a meșteșugurilor tradiționale, în cadrul C.J.C.P. Argeș.

În plan editorial, e autorul lucrării „Fluierul la români”, studiu monografic dedicat celui mai drag instrument popular al sufletului nostru.

COJOCARU, FLORENTINA

Nume și prenume: Cojocaru Florentina.

Data nașterii: 10 aprilie 1944, com. Dârmănești, jud. Argeș.

Studii:

- 1957-1961, Liceul teoretic "Alexandru Odobescu", Pitești;
- 1962-1964, Școala Tehnică de Bibliotecari, București;
- 1970-1975, Facultatea de Istorie, Universitatea București.

Activitate profesională:

- 1965-1976, bibliotecar în cadrul Bibliotecii Județene Argeș (11 ani)
- 1976-2005, muzeograf, bibliotecar la Muzeul Județean Argeș (30 de ani)

Programe de perfecționare:

- 1968, curs de perfecționare în domeniul colecțiilor speciale;
- 1979, program de perfecționare în muzeologie generală;
- 1981-1985, program de perfecționare în muzeografie pe probleme de istorie contemporană, evidența patrimoniului.

Activitatea de muzeograf a constat în contribuții la creșterea, evidența și valorificarea patrimoniului:

- Participarea la întocmirea a numeroase tematici de istorie și istoria culturii argeșene, în colectiv sau individual; aceste tematici au stat la baza organizării unor expoziții temporare, dar și la reorganizarea expozițiilor de bază ale Secției de Istorie și Secției de Științele Naturii;
- Participarea la reuniuni științifice: simpozioane și sesiuni organizate de Muzeul Județean Argeș, muzeele din județ și din țară;
- Organizarea de simpozioane, seri muzeale și medalioane culturale dedicate marilor evenimente istorice aniversate sau personalităților argeșene;
- Ghidaje, expuneri tematice și lecții în muzeu, seri muzeale, concerte etc.
- Participarea la organizarea și desfășurarea unor mari activități cultural-artistice din jud. Argeș;
- Întocmirea tematicii și realizarea efectivă a Expoziției memorial-documentare "Dinu Lipatti" de la Ciolcești, comuna Leordeni, Județul Argeș, în anul 1985;
- Publicarea a peste 30 de articole și studii privind istoria Argeșului, istoria culturii argeșene, personalități istorice și culturale în: *Anuarul Muzeului Județean Argeș*, *Anuarul Muzeului Curtea de Argeș*, *Păstorul Ortodox*, *Cultura*, *Buletin Cultural Argeșean*, *Revista bibliotecilor*, *Revista muzeelor*, *Revista Argeș* etc.
- Ca documentarist, am organizat biblioteca Muzeului Județean Argeș într-un sistem modern și accesibil, după format;
- Am întocmit mijloace de informare și evidență, respectiv pentru cărți, cataloage alfabetic și sistematice, și, de asemenea, pentru periodice, aceleași cataloage alfabetic și sistematice;
- Am organizat filmoteca muzeului, întocmind sistemul de evidență al acestei colecții;
- Am participat la activitățile privind evidența patrimoniului muzeal.

Ca o recunoaștere a acestor activități, am primit, de-a lungul anilor, diverse diplome de onoare din partea unor instituții de cultură: Biblioteca Județeană Argeș "Dinicu Golescu", Muzeul Județean Argeș, Direcția pentru Cultură, Culte și Patrimoniu etc.

CONSTANTINESCU, EMIL

Președintele României 1996 - 2000

Născut la 19 noiembrie 1939

Căsătorit. Doi copii

Studii:

- Diplomă în Științe Juridice, Facultatea de Drept, Universitatea București, 1960;
- Diplomă în Geologie, Facultatea de Geologie și Geografie, Universitatea București, 1966;
- Doctor în Geologie, Universitatea București; Doctor în Sciences, Duke University, SUA.

Carieră profesională:

- Președinte de onoare al Senatului Universității București, din 1996;
- Rector, Universitatea București, 1992 – 1996;
- Președinte, Consiliul Național al Rectorilor, 1992-1996;
- Prorector, Universitatea București, 1990-1992;
- Profesor de Mineralogie și Cristalografie, Facultatea de Geologie, Universitatea București, din 1991;
- Profesor invitat, Departamentul de Științe Naturale, Duke University, Carolina de Nord, Statele Unite ale Americii, 1991-1992;
- Conferențiar, lector, asistent la disciplinele Mineralogie, Cristalografie, Petrografie, Metode fizice de analiză a mineralelor, Universitatea București, 1966-1990;
- Judecător stagiar, Tribunalul regional Pitești, 1960-1961.

Activitate de cercetare:

- Șef al Laboratorului de analize termice, Facultatea de Geologie, Universitatea București, 1970-1982;
- Șef al Laboratorului de difracție raze X, Facultatea de Geologie, Universitatea din București, 1980-1987;
- Consilier științific, Întreprinderea de prospecțiuni geologice și geofizice, București, 1987-1990.

Conferințe - Universități și Institute de Cercetare:

- Universitatea Oxford; British Geological Survey, Nottingham - Marea Britanie;
- Universitatea Berkeley; Universitatea Stanford; Universitatea Georgetown, Washington D.C.; Universitatea Columbia, New York; Universitatea Harvard; Universitatea Indiana, Bloomington; Universitatea South California, Los Angeles – SUA;
- Universitatea Tübingen, Departamentul de Petrografie, Germania;
- Școala Normală Superioară, Paris, Franța;
- Universitatea Turku; Geological Survey of Finland, Helsinki – Finlanda;
- Universitatea Carolină, Praga, Republica Cehă;
- Universitatea Patras, Grecia;
- Institutul de Mineralogie, Guyang; Institutul Geologic al Academiei Chineze, Beijing, China;
- Universitatea Rio de Janeiro, Brazilia;
- Universitatea Sydney, Australia;
- Universitatea Națională, Cairo, Egipt;
- Institutul de Geologie și Mine, Zagreb, Croația;
- Societatea "National Geographic", Washington, S.U.A.;

- Institutul Est-European, Lublin, Polonia;
- Institutul Nobel, Oslo, Norvegia.

Publicații științifice:

- Cărți (12); studii științifice publicate în periodice (peste 60); rapoarte geologice (36); expertize geologice (5); hărți geologice (3); ghid excursii geologice (2)

Principalele lucrări științifice: 16.

Contribuții personale în domeniul geologiei. Selecție:

- Nouă minerale rare, necunoscute până acum în România - identificare și descriere completă: clintonit, idait, siegenit, kalsilit, crandalit, kobellit, scorodit, coloradoit;
- O nouă ipoteză asupra originii metasomatice a concreșterii micrografice Model pentru mineralogeneza skarnelor în condițiile variației recurente a presiunii CO₂;
- Modele genetice pentru mineralizațiile de mangan și concentrațiile de T.R. și uraniu asociate formațiunilor metamorfice;
- Identificarea și descrierea filoanelor alpine de pe teritoriul României;
- Caracteristicile fractale ale dendritelor;
- Primul atlas cristalografic al României;
- Contribuții la colecția științifică Mineralele României de la Universitatea București: mostre, cristale, secțiuni subțiri, secțiuni lustruite;
- Proiect pentru o nouă Facultate de Geologie și Geografie, Universitate din Alger (Algeria), co-autor, 1980.

Contribuții personale în alte domenii: 100 articole.

Membru Ales și Membru de Onoare al unor Forumuri Academice:

- Comitetul permanent al Asociației Universităților Europene (CRE), 1992-1993, reales 1994-1998;
- Asociația Internațională a Președinților de Universități (IAUP), 1994-1996;
- Societatea Geologică Britanică, din 1991;
- Societatea Mineralogică Americană, din 1992;
- Societatea Mineralogilor Germani, din 1993;
- Societatea de Geologie a Greciei, din 1995;
- Societatea Mineralogică a Marii Britanii și Irlandei de Nord, din 1996;
- Societatea pentru Resurse Geologice, Japonia, din 1996;
- Societatea de Geografie, Franța, din 1996;
- Societatea "National Geographic", SUA, din 1998;
- Societatea Română de Geologie, secretar general, 1987-1990, 1990-1993;
- Comitetul Național al Geologilor din România, din 1991;
- Consiliul Național de Atestare a titlurilor de profesor universitar și doctor în științe, România, 1990-1996;
- Comitetul de redacție, *Revista de Geologie*, editată de Academia Română, din 1988.

Membru al Unor Forumuri Civice:

- Academia Civică, președinte, 1990-1992;
- Solidaritatea Universitară, președinte;
- Fundația Română pentru Democrație, președinte 1992-1996 și din 2001;
- Institutul de Cooperare Regională și Prevenire a Conflictelor (INCOR), președinte, din 2000;
- Institutul de Studii Est-Vest, New York, Consiliul Director, din 2001;
- Clubul Politic Balcanic, Comitetul Director, din 2001;
- Înaltul Consiliu Consultativ al Organizației Mondiale a Francofoniei, din 2003;
- Fundația Generația Europeană, președinte, din 2006;
- Centrul Internațional pentru Tranziție Democratică, Budapesta, din 2006.

Titluri Onorifice și Distincții:

- *Doctor Honoris Causa* conferit de Școala Normală Superioară, Paris, Franța; Universitatea din Liège, Belgia; Polytechnion University, Atena, Grecia; Universitatea din Montréal, Canada; Universitatea New Delhi, India; Universitatea din Beijing, China; Universitatea Bilkent, Ankara, Turcia; Universitatea "Sf. Ivan Rilski", Sofia, Bulgaria; Universitatea din Maribor, Slovenia; Universitatea Srinakharinwurst, Bangkok, Tailanda; Universitatea Eurasiatică, Astana, Kazahstan; Universitatea "Sf. Kliment Ohridski", Sofia, Bulgaria;
- *Premiul Academiei Române* pentru contribuții științifice în domeniul geologiei, București, 1980;
- *Palmas Academicas* - Colan de Aur, conferit de Academia Braziliană de Litere, Rio de Janeiro,

Brazilia;

- *Marea medalie de aur* a Universității Comenius, Bratislava, Slovacia;
- *Medalia de Onoare* a Universității Caroline, Praga, Republica Cehă și a Universității din Sao Paulo, Brazilia;
- *Medalia "Arthur Bertrand"* a Academiei de Științe, Institut de France, Paris, Franța;
- *Medalii* conferite de Institutul Național de Științe și Arte, Franța; Universitatea Paris - Sorbona, Franța; Universitatea din Amsterdam, Olanda și Universitatea din Szeged, Ungaria;
- *Omul European de Stat al Anului 1998*, distincție conferită de Institutul de Studii Est-Vest, New York, SUA;
- *Premiul Asociației Barourilor Americane*, pentru merite excepționale în promovarea statului de drept, Atlanta, SUA;
- *Premiul "Aristide Calvani"* pentru pace, democrație și dezvoltare umană, Paris, Franța;
- *Premiul pentru Democrație*, Centrul Democratic, Washington DC, SUA;
- *Premiul European "Coudenhove-Kalergi"* pentru contribuția la dezvoltarea Europei și libera circulație a ideilor, Berna, Elveția.

Ordine:

- Legiunea de Onoare în grad de Mare Cruce, Republica Franceză;
- Ordinul Sfântul Mihail și Sfântul Gheorghe în grad de Mare Cruce, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord;
- Ordinul Elefantului, Danemarca;
- Ordinul Sfântului Olaf în grad de Mare Cruce, Norvegia;
- Ordinul de Merit al Republicii Austria;
- Ordinul Trandafirul Alb al Finlandei, cu Colan, Republica Finlanda;
- Ordinul Infante Dom Enrique, cu Colan, Republica Portugheză;
- Crucea Sudului, cu Colan, Republica Federală a Braziliei;
- Ordinul Salvatorului în grad de Mare Cruce, Republica Elenă;
- Decorația de Stat, Republica Turcia;
- Ordinul Stara Planina, cu Colier, Republica Bulgaria;
- Ordinul Vulturului Aztec, cu Colan, Statele Unite ale Mexicului;
- Ordinul Dublei Cruci Albe, Republica Slovacia;
- Ordinul Regele Tomislav, cu Colan și Mare Stea, Republica Croația;
- Ordinul Scanderberg, Republica Albania;
- Ordinul Soarele Peru-ului în grad de Mare Cruce cu Briliante, Republica Peru;
- Ordinul Independenței, cu Colan, Qatar;
- Ordinul Iaroslav cel Înțelept, clasa I, cu Colan, Ucraina;
- Ordinul Republicii Moldova.

CONSTANTINESCU, EUGENIA

Data și locul nașterii: 12 martie 1936; Întorsura Buzăului, județul Covasna.

Studii: Școala primară Întorsura Buzăului [1943-1950]; Școala pedagogică de fete Brașov [1950-1954]; Institutul Pedagogic București. Facultatea de Filologie [1963-1966]; Universitatea București. Facultatea de Filologie [1967-1972].

Ocupații/funcții-instituții: învățătoare – Școala generală Vulcan, raion Codlea, regiunea Brașov [1954-1955]; Școala generală Codlea, regiunea Brașov [1955-1956]; învățătoare/profesoară: Liceul Întorsura Buzăului-Covasna [1956-1967]; muzeograf – Complexul muzeal Golești-Argeș [1967-1975].

Preocupări științifice: Cercetări privind viața și activitatea unor reprezentanți din familia boierilor Golești; cercetări în domeniul etnografiei zonale și al istoriei învățământului românesc.

Activitate muzeală: Ghidaj permanent al vizitatorilor muzeului în expozițiile: memorială, pedagogică, de artă populară, sector în aer liber. Organizare de expoziții temporare consacrate familiei Goleștilor (la sediu și în diverse localități din Argeș). Elaborarea, susținerea și publicarea unor comunicări științifice. Realizarea evidenței științifice a patrimoniului muzeal, prin întocmirea fișelor de obiect și consemnarea lor în registre, pentru banca de date a instituției. Reorganizarea Secției pedagogice a muzeului [1971-1972], prin reconstituirea tridimensională a unei săli de clasă din Școala slobodă obștească de la Golești (cu bănci lungi, ladă cu nisip, cercuri fixate în perete, tabele lancasteriene, tăblițe de piatră, condeie, manuale și cărți). Documentare, în arhive și pe teren, pentru depistarea unor piese de interior specifice gospodăriilor achiziționate din zonele pomicole sau viticole: Argeș, Muscel, Gorj, Mehedinți etc. Completarea cu valori bibliofile, depistate în anticariatele bucureștene, a fondului bibliotecii muzeului, care se afla în gestiunea mea. Popularizarea muzeului prin editarea unui diafilm și a unor diapozitive-document «Muzeul Golești», prin tipărirea de calendare de buzunar și semne de carte oferite gratuit vizitatorilor muzeului.

Opera: *Alexandru Davila*, monografie, Editura „Tip Naste”, Pitești, 2005, 170 p.

Studii și articole: 1~*Contribuția lui Dinicu Golescu la dezvoltarea învățământului național*, Museum. Studii și comunicări de istorie și etnografie. Muzeul Golești, 1974, p. 33-39.

2~*Ardealul în Memorialul de călătorie al lui Dinicu Golescu*, Argessis. Istorie. Muzeul județean Argeș, an X, 2001, p. 449-456. 3~*Casa Brătienilor de la Florica*, Săgetătorul, nr. 259, p. 8, supliment al ziarului Argeșul, CXXVI, nr. 3431, 19 martie 2002. 4~*Ion Fundescu*, Argeșul liber, 2002. 5~*Un purtător de stindard al revoluției pașoptiste – Ion Catina*, Argeșul liber, 2002. 6~*Meșterul pictor de biserici Savu*, Lumină lină, 1993, an IV, nr. 2(17), p.11. 7~*Arta creștăturii în lemn*, Argeș, 1969, an IV, nr., 10, p. 4. 8~*Țesătura de plocad din Argeș – tehnică, materiale, compoziție*, Museum. Studii și comunicări de istorie și etnografie, Muzeul Golești, 1974, p. 181-186. 9~*Reconstituirea unei săli de clasă din Școala slobodă obștească a lui Dinicu Golescu*, comunicare, Sesiunea științifică a muzeelor, București, 1969. 10~*Poeta și romanciera Sanda Movilă*, comunicare, Sesiunea științifică a Muzeului județean Argeș, 1996. 11~*Alexandru Davila versus Barbu Ștefănescu-Delavrancea: opinii vizând spectacolul teatral*, comunicare, Sesiunea științifică a Complexului muzeal Golești, 2005. 12~*Anica dr. Carol Davila*, comunicare, Sesiunea științifică a Muzeului județean Argeș, 2005.

Elaborare tematici muzeale: „*Școala slobodă obștească de la Golești*” [1970-1971]; „*Organizarea interioarelor gospodăriei pomicole din zona Muscel*” [1967].

Distincții: Diplome de excelență pentru activitatea desfășurată ca muzeograf, din partea: Consiliului județean Argeș, Inspectoratului pentru cultură al județului Argeș, Complexului muzeal Golești, Muzeului județean Argeș.

Referințe: Spiridon Cristoceă – *Constantinescu Eugenia*, „Argeș. Dicționar de istorici”, Pitești, 2003, p. 73-74; Dumitru Micu – *Referat*, în Eugenia Constantinescu, „Alexandru Davila”.

CONSTANTINESCU, GRIGORE

Data și locul nașterii: 5 august 1933; Poenărei, comuna Corbi, județul Argeș.

Studii: Școala primară Poenărei [1941-1945]; Liceul «Dinicu Golescu» – Câmpulung-Muscel [1945-1953]; Institutul Pedagogic București. Facultatea de Filologie [1953-1955]; Universitatea București. Facultatea de Filologie [1955-1959].

Ocupații/funcții-instituții: profesor – Școala generală Pătroaia-Dâmbovița [1955-1960]; Școala generală Ciomăgești-Argeș [1960-1961]; Liceul Întorsura Buzăului-Covasna [1961-1967]; muzeograf / șef secție – Complexul muzeal Golești-Argeș [1967-1975]; Muzeul județean Argeș. Coordonator al Oficiului județean Argeș pentru patrimoniul cultural național [1975-1997]; referent – Centrul județean Argeș pentru conservarea și promovarea culturii tradiționale [1999-2007].

Preocupări științifice: Istoric și filolog. Domenii de specialitate abordate prioritar: istoria culturii și civilizației populare din județul Argeș; istoria monumentelor de arhitectură ecleziastică și memorială din județul Argeș; istoria pomiculturii și viticulturii din România; arhitectura populară tradițională românească; toponimia argeșeană; folclorul zonal; personalități literare legate efectiv și afectiv de zona Argeșului.

Activitate muzeală: Complexul muzeal Golești [1967-1975]: Ghidaj în expozițiile: memorială, pedagogică, de artă populară, sector în aer liber. Organizare de expoziții temporare consacrate familiei Goleștilor. Elaborarea, susținerea și publicarea unor comunicări științifice. Documentare, în arhive și pe teren, pentru depistarea unor obiective reprezentative din zonele pomicole sau viticole: Alba, Argeș, Banat, Brașov, Buzău, Dâmbovița, Constanța, Gorj, Maramureș, Mehedinți, Muscel, Prahova, Tulcea, Vrancea. Realizarea releveelor de demontare / remontare pentru unele construcții din zonele menționate în vederea amplasării acestora pe terenul afectat sectorului în aer liber al Muzeului pomiculturii și viticulturii din România. Organizarea sectorului în aer liber al Muzeului pomiculturii și viticulturii din România prin coordonarea acțiunilor de demontare, transfer și remontare a unor obiective de arhitectură achiziționate din zonele: Argeș [1967], Gorj [1968], Mehedinți [1969], Alba [1970], Dâmbovița [1970], Buzău [1971], Prahova [1972], Vrancea [1973], Dobrogea [1974], Banat [1975].

documentației științifice aferente gospodăriilor și construcțiilor specializate amplasate în sectorul în aer liber● Redactarea și editarea unor pliante de popularizare a Complexului muzeal Golești și a sectorului în aer liber al Muzeului pomiculturii și viticulturii din România● În colaborare la redactarea «Atlasului etnografic al României» (Sutești-Vâlcea, 1977). Oficiul județean Argeș pentru patrimoniul cultural național [1975-1997]: Realizarea unui „corpus documentar” al monumentelor istorice și de artă din județul Argeș, circumscris acțiunii complexe de evidență a monumentelor, prin elaborarea unor lucrări de sinteză ■ Coordonarea acțiunii de concentrare a valorilor bibliofile din patrimoniul unităților de cult argeșene în depozitele organizate la Câmpulung-Muscel și Curtea de Argeș (ulterior, Mănăstirea Văleni)● Controlul periodic al efectuării operațiunilor de consolidare a monumentelor de arhitectură [C] și de restaurare a picturilor murale [P] la monumente ecleziastice, în vederea respectării integrale a prevederilor proiectelor avizate de Direcția Patrimoniului Cultural Național; elaborarea, pe baza studierii proiectelor și a confruntării prevederilor acestora pe teren, a referatelor de avizare pentru unele monumente.

Opera: Volume apărute: 1–Argeș. Ghid turistic al județului [Editura „Sport-Turism”, București, 1978 (în colaborare cu: Teodor Mavrodin, Ion S. Băcanu și Spiridon Cristoceă) – 136 p.]■ 2–Argeș-monografie [Editura „Sport-Turism”, București, 1980]■ 3–Monumente memoriale din județul Argeș: Cruci de piatră [Editura „Europroduct”, Pitești, 1999, 328 p.+ 52 fotografii]■ 4–Destine literare [Editura „Cultura”, Pitești, 1999, 226 p.]■ 5 –Confesiuni literare [Editura „Tritonic”, București, 2003, 252 p.]■ 6 –Solilocvii [Editura „Tip Naste”, Pitești, 2004, 110 p.]■ 7–Stanțe din circumstanțe. Epigrame [Editura „Tip Naste”, Pitești, 2005, 108 p.]■ 8–Ceramica din Argeș și Muscel [Editura Universității Pitești, Pitești, 2001, 230 p.]■ 9–Corbi-Muscel. Monografie etnoculturală [Editura „Tiparg”, Pitești, 2006, 176 p.]■ 10–Rezistența armată anticomunistă de pe versanții sudici ai Munților Făgăraș [Editura „Tiparg”, Pitești, 2006, 264 p.]■ 11 –Argeș. Dicționar etnocultural [Editura „Alean”, Pitești, 2006, 320 p.]. Volume în curs de apariție: Civilizația pietrei în arealul etnocultural Argeș-Muscel● Câmpulung-Muscel – ansamblul medieval-modern● Curtea de Argeș – ansamblul medieval-modern● Pitești – ansamblul medieval-modern● Poenărei–Muscel – monografie etnoculturală● Bisericile de lemn din județul Argeș● Bisericile rupestre din județul Argeș● Patrimoniul bibliofil al bisericilor din județul Muscel● Episcopia Argeșului și Muscelului – monografie● Consemnări literare● Muzeul pomiculturii și viticulturii din România● Argeș. Dicționar de istorie literară.

Studii și articole publicate: 179

Comunicări științifice nepublicate: 21

Redactor al unui număr de 13 volume, primul fiind: „Argeș – Cartea eroilor”, Pitești, 1984 (volum bibliofil), căruia i-au urmat alte 12 opere ale unor autori argeșeni.

Elaborare tematici muzeale: 16

Elaborare scenariu film: Filmul «Mănăstirea rupestră Nămăești» a obținut Marele premiu al Festivalului-concurs al filmului cu tematică religioasă «Lumină din lumină», ediția a III-

a, organizat, în zilele de 10-11 mai 1996, la Curtea de Argeș, de către Episcopia Argeșului, Inspectoratul pentru cultură al județului Argeș.

Redactare și tehnoredactare pliante în scopul popularizării unor personalități și obiective turistice: 30

Popularizare prin mass-media: prezentare de materiale informative difuzate pe postul radio România, referitoare la unele monumente argeșene și personalitatea lui Tudor Mușatescu.

Activitate „obștească”

Pentru întreaga activitate desfășurată, a primit numeroase distincții și diplome.

CONSTANTINESCU, JEAN

Data si locul nașterii: Martie 5, 1946, Stoenesti – Argeș (Muscel), România.

Starea civilă: Căsătorit cu Elena - Rada, doi copii, Vlad si Tudor.

Adresa reședinței: Str. Ioan Caragea Vodă, Nr.18, București, Sectorul 1.

Telefon/Fax: (+4021) 210 48 63 / (+4021) 211 27 37; Mobil: (+40) 0720 023 585

e-mail: j_constantinescu@yahoo.com

Studii de Specialitate:

1963-1968: Institutul Politehnic București (IPB) - Facultatea Energetică,
Secția electroenergetică;
1980 Doctor inginer în Sisteme electroenergetice - IPB.

Activitatea Profesională:

În prezent: Președinte al Asociației Institutul Național Român pentru „Studiul Amenajării și Folosirii Surselor de Energie – IRE”, reprezentantul României la Eurelectric și al Colegiului revistei “Energetica”.

Sept. 2005 – Iulie 2007: Coordonator din partea International Resources Group (IRG), Washington DC, al Programului USAID de asistență a României în domeniul energiei” (REP 3). Sprijin acordat autorităților publice pentru finalizarea reformei energiei și constituirea sistemului de ajutoare sociale pentru energie.

Iulie 2004 – Februarie 2005: Președinte – ANRE. Emiterea noului Cod Comercial al pieței naționale de energie electrică; emiterea noului Cod Tehnic al rețelelor de energie electrică; instituirea pieței certificatelor verzi; noi reglementări privind cogenerarea eficientă, tarifele de acces la rețele etc.

August 2000- Iulie 2004: Director general al Companiei Naționale de Transport al Energiei Electrice Transelectrica SA, care deține și Opcom, operatorul pieței de energie electrică din România. Înființarea Transelectrica, după restructurarea RENEL; coordonarea programului de interconectare a sistemului electroenergetic național la sistemul european și de aderare la UCTE, finalizată în mai 2003; restructurarea companiei și lansarea unui program apreciabil de investiții pentru modernizare, de peste 600 mil. de Euro; prima companie de energie care obține rating corporativ de la agențiile Moody's și Standard and Poors'; numeroase proiecte de cooperare internațională.

Martie 1999- Iulie 2000: Președinte – Autoritatea Națională de Reglementare în domeniul Energiei – ANRE. Înființarea ANRE, prima autoritate de reglementare din țară, coordonarea elaborării și emiterea primului sistem de reglementări în domeniul energiei potrivit normelor *Aquis*-ului UE.

Sept. 1998 - Martie 1999: Director general și președinte de CA al Institutului de Cercetări și Modernizări Energetice (Icemenerg).

Mai 1997 - Septembrie 1998: Consilier al președintelui RENEL și Coordonator al Comitetului de Strategie și Reformă. Responsabil pentru elaborarea strategiei de restructurare a sectorului energiei electrice și a proiectului de ordonanță pentru instituirea sistemului național de reglementări în domeniu, aprobat cu modificări minore de către guvern și parlament.

1992 - 1996: Director general, cercetător științific principal, grad I al Icemenerg, instituția de cercetare - dezvoltare a sectorului energiei electrice și termice.

1991: Consilier al președintelui RENEL.

1990 - 1991: Șeful serviciului de Studii de sistem, Dispecerul Energetic Național, în cadrul RENEL.

1986 - 1989: Responsabil de proiecte, Consiliul Național pentru Știință și Tehnologie (CNST): eficiența folosirii energiei; reducerea pierderilor în rețele electrice; introducerea electrotehnologiilor etc.

1968 - 1986: Șeful laboratorului de cercetare - dezvoltare „Sisteme electroenergetice” din Icemenerg, cercetător științific (principal). Cercetări privind funcționarea, reglarea și dezvoltarea sistemului electroenergetic național, concretizate în metode, modele și programe pentru calculator.

Specializări:

1980 (mai - iunie): Franța - Institutul de tehnici nucleare (Saclay): „Integrarea centralelor electronucleare într-un plan energetic național”, program AIEA.

1999 (iunie): SUA - Institutul pentru Reglementarea Utilităților Publice (Gainesville-Florida).

Asociații profesionale:

Membru în Comitete de studii CIGRE (din anul 1992), președinte al grupului pentru Europa Centrală și de Est al Consiliului Mondial al Energiei - CME (1993 - 1997), membru în consiliile directoare ale Eurelectric și UCTE (2000 - 2004), președinte IRE (din anul 2004), secretar general (fondator) al Comitetului Român la CME (1993 - 98) etc.

Lucrări publicate:

Peste 150 de lucrări științifice sau de interes general în domeniul energiei: funcționarea și stabilitatea sistemelor interconectate ale energiei electrice; eficiența utilizării energiei; proiectarea piețelor concurențiale ale energiei electrice; siguranța infrastructurii piețelor și standarde de securitate; tarife pentru transportul energiei electrice, accesul la energie al grupurilor sociale cu venituri reduse; restructurarea sistemelor energiei și fundamentarea de reglementări în domeniu.

CORTEA, EMILIAN

Născut la 27 iunie 1949, fiul lui Ioan Alexandru și al Mariei, în localitatea Izvoru - Argeș. Copilăria și tinerețea sunt legate de localitatea Schitu Golești și de orașul Câmpulung - Muscel, unde am absolvit școală elementară și liceul în cadrul Liceului nr. 2 cu program special de educație fizică. Absolvent, în 1971, al Institutului de Artă teatrală și Cinematografică „I. L. Caragiale” București. Actualmente, locuiesc în Pitești, str. Nicolae Bălcescu, bloc S7, scara D, apartament 14, telefon fix (0248) 288088, mobil 0721515713.

La absolvire, am fost repartizat ca actor la Teatrul de Stat Turda. În perioada 1972-1975, am funcționat și ca director al instituției sus-amintite, fiind cel mai tânăr director de teatru din istoria teatrului românesc.

În 1975, m-am transferat, prin concurs, la Teatrul „Al. Davila” Pitești, unde activez și în prezent ca actor, regizor și director artistic al teatrului. De-a lungul carierei, pe care am început-o ca elev în trupa de artiști amatori din Casa de Cultură din Câmpulung - Muscel, am jucat peste 100 de roluri, din care 86 de roluri principale, sub îndrumarea unor regizori ca: Aureliu Manea („Roata în patru colțuri” – Vasia), V.T. Popa („Azilul de noapte” – Actorul), St. Vaida („Mateias Gâscanul” - Mateias), Tudor Mărăscu („Prاف în ochi” și „Dl. Puntila”), Al. Tocilescu („Strada iubirii”, „Apartamentul 13”), Mihai Radoslavescu, Radu Boroianu, Musata Mucenic, Lia Niculescu, Costin Marinescu, Mihai Lungeanu, Nae Cosmescu („Restituirea” – Aurel, la TVR), Nicolae Manda, Cristina Iovita, Mihai Dobre, Matei Varodi, Griguiță Popa, Bogdan Cioabă, Cristian Hadji-Culea, Constantin Dinischiotu, Cristian Ioan, de asemenea, sub bagheta lui Alexandru Darian, am avut dese apariții în emisiunile distractive din programele TVR și Radio România.

Ca regizor, am debutat cu spectacolul pentru copii „Vrăjitorul din Oz”, de Frank Baum, în 1973, la Teatrul de Stat Turda. Urmează Teatrul „Așchiuță – „Aventuri în Savanna”, iar, apoi, marele succes pe scena mare a teatrului, cu spectacolul „Soacra cu trei nurori”, unicat în mișcarea teatrală de după revoluție, spectacol care a avut peste 150 de reprezentații!!!

Urmează „Chirița în teritoriu”, de asemenea, un adevărat succes și „Proful de Franceză”, spectacol controversat, dar, obținând nota maximă din partea publicului.

Până la aceste succese personale, am făcut asistența de regie alături de Gh. Marinescu, Mihai Dobre, Paul Everac, Nae Cosmescu. De asemenea, datorită implicării mele în revoluția din Decembrie 1989, mi s-a conferit titlul de „Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie, remarcat pentru fapte deosebite” – eu fiind cel ce în fruntea unui pluton de militari, am eliberat Spitalul Județean de sub teroare. De asemenea, prin poeziile patriotice pe care le-am recitat în mai multe rânduri în balconul Prefecturii, am menținut viu spiritul revoluționar.

În perioada 1975-1978, în paralel cu activitatea actricească pe scena Teatrului „Al. Davila” Pitești, am funcționat și ca profesor de „Arta actorului” în cadrul Școlii populare de artă, Pitești.

Paralel cu viața profesională și publică, în cea particulară am obținut „performanțe” la fel de spectaculoase: 1967, m-am căsătorit tot cu o „schiteancă” - Silvia Cornea (fosta Heroiu). De-a lungul

celor peste 40 de ani de căsnicie, am fost nedespărțiți – la bine și la rău - făcând abstracție de niște „accidente” provocate arar de subsemnatul și, pe care, nu prea le neg. Din această lungă conviețuire, au apărut cei doi băieți ai noștri: Alin-Alexandru (medic stomatolog) și Codruț Emilian (tehnician dentar), Alin, căsătorit cu Camelia (fosta Stana) și Codruț căsătorit cu Corina (fosta Vizionie). Și Codruț și Alin ne-au umplut sufletele cu cele trei nepoate – Vera Alecsa, Anisia și Ioana-Maria, devenind „tribunici”.

Pasiuni (sau hobby-uri): bolnav de pescuit sportiv, lectură și cuvinte încrucișate (serioase!). Pictez icoane pe lemn și iubesc muntele, pădurea și pe... Take, (tekulul meu) tovarăș nedespărțit în drumetriile mele, și care bucură pe toți ai casei în fiecare zi. Sunt un om profund credincios întru Bunul Dumnezeu și Fiul Său, Isus Cristos. Iubesc Oamenii și le dăruiesc toata viața mea.

Ca încununare a acestor fapte, în 8 septembrie 2007, am avut cinstea de a-mi fi acordat Titlul de “Fiu al județului Argeș”, titlu care mă onorează, motivându-mă în a dăruii și de acum înainte tot ce am mai bun oamenilor din jurul meu!

COSTACHE, FLOREA

Vicepreședintele Consiliului Județean Argeș

Data nașterii: 18 iulie 1954

Locul nașterii: Izvoru, Argeș

Starea civilă: necăsătorit, doi băieți

Domiciliul: Pitești, str. Tache Ionescu 25

Studii: Facultatea Energetică, Timișoara, promoția 1979;

Studii postuniversitare în domeniul Energetic.

Activități profesionale:

- 1979-1990 – inginer, Electrocentrale Pitești;
- 1990-1992 – director, Întreprinderea Județeană de Gospodărire Comunală și Locativă;
- 1992-1996 – președinte, Consiliul Județean Argeș;
- 1996- prezent – vicepreședinte, Consiliul Județean Argeș.

Contribuții edilitare:

- Inițierea investiției pentru construirea noului sediu al bibliotecii județene „Dinicu Golescu” și al Muzeului Județean;
- 19 alimentări cu gaze;
- 30 alimentări cu apă; construirea a 10 cămine culturale și 5 primării.

Diplome și distincții:

Cetățean de onoare în peste 30 de localități în țară și în Europa și peste 20 de premii de excelență pentru merite profesionale.

Activitate politică: 1992-prezent: membru PSD.

Domenii de competență: administrație publică.

CREMENESCU, GHEORGHE

Informații personale:

Nume și prenume:	Gheorghe I. Cremenescu
Data și locul nașterii:	06.08.1927, comuna Boțești, județul Argeș
Stare civilă:	Căsătorit, doi copii
Naționalitate:	Român

Studii:

1. Cursul școlar primar în comuna natală, Boțești, Argeș;
2. Liceul teoretic „Enăchiță Văcărescu” din Târgoviște, absolvit în 1949;
3. Facultatea de agronomie din Craiova, absolvită în 1954.

Activitate profesională:

1955 – 1956	Inginer principal la Secția agricolă a raionului Topoloveni, Argeș;
1956 - 1962	Inginer principal la Centrul experimental agricol Oarja, Argeș;
1962 - 1968	Cercetător științific principal la Stațiunea experimentală Ștefănești, Argeș;
1968 – 1970	Șef laborator agrochimie la Stațiunea experimentală Ștefănești, Argeș;
1970 – 1976	Director-cercetător științific principal gr.III la Stațiunea experimentală agricolă Albota, Argeș;
1976 – 1984	Director-cercetător științific principal gr.II la Stațiunea de cercetări agricole Albota, Argeș;
1984 – 1990	Director-cercetător științific principal gr.I la Stațiunea de cercetări agricole Albota, Argeș;
1990 – prezent	Cercetător științific principal gr.I la Stațiunea experimentală agricolă Albota, Argeș.

Titluri științifice:

1. Diplomă de inginer agronom, eliberată de Institutul agronomic din Craiova, nr.19457 din dec.1954;
2. Atestare de cercetător științific principal a I.C.C.A., 1962;

3. Diplomă de doctor în agronomie, seria A, nr.106 din 21.02.1969;
4. Cercetător științific principal gr.III, 1969;
5. Cercetător științific principal gr.II, 1976;
6. Cercetător științific principal gr.I, 1984.

Distincții:

1. Ordinul Muncii clasa a III-a Decret 129 din 08.03.1966;
2. Ordinul Meritul Științific clasa a III-a Decret 138 din 20.04.1971;
3. Ordinul Meritul Agricol clasa a II-a Decret 95 din 07.05.1981.

Activitate redacțională:

- Membru comitetul de redacție al Analelor I.C.C.P.T. Fundulea, seria B, din 1970 până în prezent;
- Membru în comitetul de redacție al lucrării „Cercetări privind agrotehnica solurilor podzolice și podzolite din nord-vestul Câmpiei Române”;
- Membru în comitetul de redacție al lucrărilor simpozionului „Sporirea producției agricole pe solurile podzolice și podzolite afectate de exces de umiditate”, decembrie 1973, Pitești;
- Membru în comitetul de redacție al revistei „Probleme de agrofitotehnie teoretică și aplicată”;
- Membru în comitetul de redacție al revistei Argeșul.

Alte activități:

- 7 cărți și broșuri;
- 15 referate oficiale la diverse lucrări de specialitate și la lucrări de doctorat;
- Activitate proprie de cercetare privind studiul solurilor podzolice și podzolite din fosta regiune Argeș, studiul sistemului de fertilizare la grâu și la porumb, precum și studiul calcarizării solurilor acide și studiul elementelor nutritive din sol. Rezultatele au fost sintetizate în aproape 100 de lucrări științifice, publicate în broșuri și cărți de popularizare.

CRISTACHE, GHOERGHE

Născut la 11 octombrie 1928, în comuna Mihăești, jud. Argeș (fost județ Muscel).

Studii: primare, în localitatea natală, absolvite în anul 1939; și Liceul Industrial „Polizu” din București (1947); între anii 1942 – 1948, a fost ucenic și lucrător la Uzinele Metalurgice „Eugen Lăzărescu” din București, iar, din 1948 până în 1949, a urmat școala de subingineri, curs neterminat, fiindcă, în noiembrie 1949, a fost încorporat pentru a satisface stagiul militar la Unitatea Militară de Construcții Căi Ferate Aiud, direct în Școala regimentară, fiind avansat fruntaș, caporal, sergent. În vara anului 1951, a fost trimis la Școala de ofițeri artilerie antiaeriană Brașov, pe care a absolvit-o în 1953.

Studii superioare: Academia Militară, facultatea de arme întrunite (1965) și Facultatea de Istorie a Universității din București (1971).

A urcat treptele ierarhiei militare, de la gradul de locotenent (1953), până la cel de colonel (1977); a fost trecut în rezervă în luna octombrie 1988, după 39 de ani de activitate sub drapel ostășesc; în toată această perioadă, a îndeplinit cu rezultate meritorii diferite funcții, începând cu cea de locțiitor Comandant de baterie artilerie A.A; ofițer în Punctul de Comandă; locțiitor Șef stat major cu transmisiunile speciale (Șeful Biroului Cifru) la Regimentul Artilerie A.A; șef de catedră științe sociale, locțiitor al comandantului Centrului de perfecționare a Cadrelor din Artilerie și Rachete A.A. și comandant al acestei instituții de învățământ militar, între anii 1985 – 1987 (doi ani și trei luni – funcție de general), prin cumul, având, în marea majoritate a notărilor anuale de serviciu, calificativul de „Foarte Bine”. A fost distins cu un număr de 15 ordine și medalii, dintre care menționăm: Ordinul „Meritul Militar” cls. I, II și III; Ordinul „Tudor Vladimirescu” cls. IV-a etc.

De asemenea, a primit numeroase titluri onorifice și a fost membru al unor Societăți și Asociații din România.

Este autor sau coautor al unei întinse și variate opere științifice în domeniile istoriei, științei militare și culturii, publicând, individual sau în colaborare, un număr de 21 de cărți.

A publicat în reviste de specialitate, în presa centrală și locală, un număr de peste 1200 de articole, studii, comunicări științifice, recenzii, evocări istorice etc.

Titluri științifice: Doctor în istorie, din 13 mai 1977, cu teza de doctorat „Pandurul colonel Ioan Solomon”, având conducător științific pe acad. Constantin C. Giurescu.

La cei 78 de ani împliniți, colonelul în rezervă Cristache Gheorghe – istoricul, numismatul, scriitorul – se consideră un om realizat în viață și mulțumește lui Dumnezeu pentru că i-a dat sănătate și putere de muncă. Singurul său regret este că nu și-a organizat mai bine timpul pentru a lăsa posterității, cu deosebire tinerelor generații, o recoltă mai bogată a trudei și inteligenței sale.

CRISTESCU, ALEXANDRU ADRIAN

NUME: Cristescu

PRENUME: Alexandru Adrian

DATA NAȘTERII: 12.10.1962

DOMICILIUL: Localitatea Mălureni;
Comuna Mălureni;
Județul Argeș.

TELEFON: 0248765278

0745006552

STARE CIVILĂ: Căsătorit, 3 Copii.

NAȚIONALITATE: Română.

STUDII:

- Liceul Industrial Nr.1- Curtea de Argeș, Silvicultură și Exploatare Forestiere;
- Universitatea de Științe Economice-Craiova, Secția Management.

STAGIUL MILITAR: Satisfăcut - Grad: sergent.

EXPERIENȚA PROFESIONALĂ:

- 1983-1988-UFET-Curtea de Argeș - maestru în exploatare forestiere;
- 1988-1990-tehnician cu valorificarea - C.A.P. Mălureni;
- 1990-2000-DGFPS Argeș - agent fiscal - Percepția Bascov;
- 2000-2002-viceprimar- comuna Mălureni;
- 2002-2007-Primar-comuna Mălureni.

LIMBI STRĂINE: franceza - vorbit, scris, citit-mediu.

APTITUDINI: persoană riguroasă, organizată, eficientă, comunicativă, responsabilă, spirit de echipă.

TIP JOB: full time.

HOBBY: sport, vânătoare, călătorii, întâlniri.

PERMIS DE CONDUCERE: categoria B.

CRISTESCU, CRISTINA ELENA

DATE PERSONALE:

ADRESA: J.J. Heggestraat, 96, 2552 GZ Haga, Olanda.

TELEFON: +31 622 196 376.

FAX: +31 70 380 54 50.

Email: cristescu@newsbank.net

DATA ȘI LOCUL NAȘTERII: 10 aprilie 1972, Coșești - Argeș, România.

STATUS MARITAL: căsătorită cu Jaapjan Rijlaarsdam, 2 copii: Tia (2001) și Elis (2005).

NAȚIONALITATEA: română

EDUCAȚIA:

1996-1997 **MASTER “Europe in the World” (Europa in Lume)** cu specializarea Studii Europene și Jurnalism, co-organizat de Universitatea din Utrecht, Olanda și Școala Daneză de Jurnalism din Arhus, Danemarca;

1990-1994 **UNIVERSITATEA BUCUREȘTI**, Facultatea de Jurnalism și Științele Comunicării, specializările Comunicare, Relații Publice și Publicitate;

Teza: “Noica publicistul” - activitatea jurnalistică a filozofului Constantin Noica (analiza comunicării dintre filozof și opinia publică și inventarul articolelor publicate în perioada interbelică);

1986-1990 **Colegiul Pedagogic CAROL I** Câmpulung Muscel, Argeș, absolvent bacalaureat cu “Highest Award”.

EXPERIENȚA PROFESIONALĂ:

1997 - prezent: Corespondent în Olanda pentru **BBC WORLD SERVICE** - secția română;

1999 - prezent: Lider de curs, **CENTRUL EUROPEAN DE JURNALISM** Maastricht, Olanda;

2001 - prezent: Președinte executiv **Fundația Olanda – România**, cu sediul la Haga;

1997 - 2005: Corespondent Benelux pentru televiziunea **PRO TV** și agenția de presă **MEDIAFAX**;

1998 - 2000: Manager de proiecte Organizația **YES** (Young Europeans for Security) – **Tineri Europeni Pentru Securitate**;

Proiecte organizate:

- Conferința Internațională Româno-Ungară pentru Minorități Naționale, co-organizată cu **Consiliul Europei** (București, 1998);

- **Balkan Investment Programme (BIP)** - Forum economic asupra investițiilor olandeze în România (București, Haga, Amsterdam și Rotterdam, 1999- 2000);
- 1995 - 1996 Asistent universitar, curs “Presa și actualitatea”, **ȘCOALA SUPERIOARĂ DE JURNALISM** București;
Editor știri externe pentru publicațiile **ROMÂNIA LIBERĂ** și **JURNALUL NATIONAL**;
- 1994 Secretar pe probleme mass-media, **FUNDAȚIA ROMÂNĂ PENTRU PROMOVAREA CALITĂȚII**;
- 1992 - 1993 Colectarea scrierilor jurnalistice ale lui **B.P.Hasdeu** - proiect realizat împreună cu Editura **HYPERION** Chișinău, Republica Moldova;
- 1991 Membru al Biroului de Presa al Academiei Româno-Americane pentru Știință și Artă.

DISTINCȚII PROFESIONALE:

- 1997 Absolvirea programului **INTERNET AND POLITICAL REPORTING** organizat la Maastricht de către **AMSU** (Universitatea de Vară Amsterdam-Maastricht);
- 1995 Absolvent al programului internațional **INFORMAL EUROPEAN ARTS AND MEDIA MEETING**, Universitatea din Amsterdam și **FELIX MERITIS FOUNDATION**;
- 1994 Certificat de absolvire a programului **FUNDAMENTALS OF ADVERTISING**, organizat la București de către **Saatchi & Saatchi Advertising Company** și **Fundația Soroș pentru o Societate Deschisă**;
- 1993 Bursier al programului **ROMANIAN JOURNALIST INTERNSHIP TRAINING PROGRAM**, organizat de **UNITED STATES INFORMATION AGENCY** și **UNIVERSITATEA CAROLINA DE SUD**;
- 1992 Participarea la **Programul Internațional de Istorie și Arhitectura Mediului** de la Grosshennersdorf, Germania, coordonat de **Comisia Europeană**;
- 1992 Absolvirea cursului: **PRACTICAL JOURNALISM**, organizat de publicația britanică **THE GUARDIAN** la București;
- 1991 Certificat de ghid turistic;
- 1990 Diploma de absolvire a **WORLD ENGLISH SCHOOL BY CORRESPONDENCE** (Școala Internațională de Engleză prin Corespondență, WES, Little Rock, Arkansas);
- 1989 **Premiul II** la Olimpiada Națională de Pedagogie și Psihologie, Caransebes;

APTITUDINI GENERALE:

LIMBI STRAINE:

Engleză, olandeză, franceză, germană;

COMPUTER:

Windows, MS Office, Internet, E-mail;

PERMIS DE CONDUCERE:

1990.

CRISTESCU, ION (GRINDEANU)

Ion Cristescu (Grindeanu) este unul dintre cei mai renumiți olari de pe valea Râului Doamnei; s-a născut la 20 februarie 1924, în comuna Coșești, satul Coșești, județul Argeș. Părinții săi, Gheorghe și Maria, „*olari din tată-n fiu*”, i-au insuflat și acestuia, încă de la vârsta de șase ani, tainele olăritului.

Școala primară de la Coșești este primul și ultimul ciclu de învățământ pe care Ion Cristescu (Grindeanu) îl absolvă. „*Vremurile din acea vreme nu le-au permis părinților mei să mă dea mai departe la școală*”, spunea cu tristețe în glas susnumitul. „*Meseria de olar pe care mi-au insuflat-o părinții și bunicii mei, spunea meșterul popular, e parte din viața și a părinților mei și dragostea de muncă, asta care te împlinește, trece în băiat și-n copiii lui și nu se va stinge niciodată în neam!...*” Căsătorit cu Aurica, are doi copii, Doina și Ion, băiatul moștenindu-i arta olăritului.

Formele vaselor pe care le obține meșterul sunt cele obișnuite, muntenesti. Numirile părților componente ale vaselor sunt obișnuite: „gură, buză, sub buză, burți, fund, gât, țâță, mănuașă, capac”, iar, dintre obiecte, cele mai reușite sunt: „strachina, castronul, pârnaia, oala de gătit, urciorul, oțetarul, găina cu capac, dar și călușeii (ofițerii, cum le spune meșterul)”.

Fiind un meșter vestit în zonă, a fost invitat la diferite târguri din țară să-și expună marfa. S-a bucurat de un real succes, lucru care i-a adus nenumărate premii în obiecte și bani. Astfel, în 1979, obține premiul al III-lea la Festivalul Național „Cântarea României”, iar, în anii 1985 și 1986, premiul I la același festival. La Muzeul Golești, înființează un târg al meșterilor populari, alături de d-na directoare Filofteia Pally, loc unde donează o parte din lucrările sale. Participă la nenumărate târguri din țară, unde obține diferite diplome, dar o mulțumire sufletească o are atunci când Muzeul Astra din Sibiu îi organizează o expoziție cu toate lucrările lui pe care i le donează în semn de recunoștință.

În anul 2002, datorită stăruinței sale în munca pe care o exercita, Centrul Județean al Creației Populare îi decernează titlul de „*Cel mai valoros creator dintr-un domeniu specific al creației populare*”.

Datorită muncii depuse, Ion Cristescu este remarcat de critici din acest domeniu. Apar, astfel, articole în revista „Datini”, sub semnătura Corinei Mihăescu, în Albumul „Ceramica populară la sfârșit de mileniu”, imagini cu toate obiectele sale, dar și în volumul „Ceramica din Argeș și Muscel” redactat de prof. Grigore Constantinescu.

Prin ceea ce a făcut și prin faptul că s-a remarcat pe plan național, Ion Cristescu constituie un punct de plecare și un model pentru tinerii care doresc să îmbrățișeze această frumoasă, dar dificilă taină a olăritului.

CRISTOCEA, SPIRIDON

NUMELE ȘI PRENUMELE: **CRISTOCEA SPIRIDON**

DATA ȘI LOCUL NAȘTERII: 20 ianuarie 1943, Dobrești, jud. Argeș.

STUDII: Civile – primare și elementare Dobrești (1949-1956);

- Școala Medie nr. 2 (astăzi Liceul „Zinca Golescu”), Pitești (1956-1960);
- Facultatea de Istorie, Universitatea București (1960-1965), Secția istorie medie a României;
- Militare – Școala Militară pentru Ofițeri de Rezervă București (august-noiembrie 1965), absolvită cu gradul de sublocotenent, în prezent fiind căpitan în rezervă.

ACTIVITATE PROFESIONALĂ:

- profesor titular Școala generală Boțești, jud. Argeș (1965-1968);
- Muzeul Județean Argeș: muzeograf principal (1968-1978), șeful secției de istorie (1987-2005), director adjunct (1990-2005), din 1 iulie 2005 director general interimar, din 1 noiembrie 2005 director general;
- Din 1998 lector, din 2005 conferențiar la Facultatea de Istorie-Muzeologie, Universitatea din Pitești.

PERFECTIONĂRI:

- din 1970, profesor definitiv la Institutul Central de Perfecționare a Cadrelor Didactice, București;
- Atestate: 1975, Centrul Special de Perfecționare a Cadrelor de pe lângă consiliul Culturii și Educației Socialiste, specialitatea istorie medie;
- 1980, Centrul Special de Perfecționare a Cadrelor de pe lângă consiliul Culturii și Educației Socialiste, specialitatea istorie medie;
- 1985, Centrul Special de Perfecționare a Cadrelor de pe lângă consiliul Culturii și Educației Socialiste, specialitatea științele auxiliare ale istoriei;
- 2004 Ministerul Culturii și Cultelor, Atestat, expert în domeniile bunuri arheologice și istoric documentare, arheologie medievală;
- 2005, Ministerul Culturii și Cultelor, certificat de atestare, arheolog expert.

TITLURI ȘTIINȚIFICE: 11 martie 1999, doctor în istorie la Institutul de Istorie „Nicolae Iorga ” din București, teza *Din trecutul mării boierimi muscelene în secolul al XVII-lea. Prezența lui Mareș Băjescu în societatea vremii*, conducător științific dr. Paul Cernodoveanu.

DECORAȚII: Ordinul *Meritul Cultural* în grad de Cavaler, Categoria H – „Cercetarea Științifică”, acordată prin decretul 1098 de Președintele României (Monitorul oficial al României, partea I, anul 172 (XVI), nr. 1177, luni, 13 decembrie 2004).

ACTIVITATEA EDITORIALĂ: Membru în Comisia de redacție și redactor responsabil al anuarului Muzeului Județean Argeș, „Argesis”, seria istorie, vol. VIII/1999, IX/2000, XI/2002, XII/2003, XIII/2004, XIV/2005.

ACTIVITATE DIDACTICĂ PREUNIVERSITARĂ:

- profesor suplinitor, la plata cu ora, la următoarele școli din Pitești: Liceul Mecanic nr. 1, astăzi Henri Coandă (1969-1970, 1977-1978), Liceul „Zinca Golescu” (1975-1976), Liceul Mecanic nr. 2, astăzi Liceul Astra (1976-1977), Liceul Mecanic nr. 5, astăzi Liceul „Ion Barbu” (1978-1981), Școala nr. 19 (1990-1999);
- Profesor titular istorie Școala nr. 5 Pitești (1990-1991) și Școala nr. 19 Pitești (1991-1998).

ACTIVITATE ȘTIINȚIFICĂ: Specialist în istoria medie a României, istoria învățământului în secolul al XIX-lea, istoria bisericii române, editor de documente româno- chirilice ș.a.

- Arheolog expert acreditat la Comisia Națională de Arheologie de lângă Ministerul Culturii și Cultelor în domeniul arheologiei medievale. Cercetări în județul Argeș la: mănăstirile Glavacioc (1969, 1970, 1977, 2005), Trivalea (1980), Tutana (1987, 1990), Râncăcioc (1990), Vieroși (1991), Plăviceni (Teleorman - 1995), Cotmeana (1993, 1999), bisericile Retevoiești (1970, 1971, 1972), Meculești-Pitești (1976), Vlădești (1976), Cepari (1976), Domnești (1977-1979), Bucșenești-Corbeni (1986), Drujești și Botușari – Curtea de Argeș (1987), Turculești-Călinești (1988), Fundeni-Câmpulung (1988), Zidurile-MOzăceni (1988, 201), Gorganu-Călinești (1989), curțiel domnești Câmpulung (1975-1977, 1984), Curtea de Argeș (1983-1984), cetatea Orația-Podu Dâmboviței (1971), rezervațiile arheologice: Cetățeni (1981 - 1983), Piscani (1989), Stoenesti (1989), curtea și biserica de la Băjești (1994-1996).

ACTIVITATE EXPOZIȚIONALĂ:

- elaborat tematică părți feudale și participat la organizarea expoziției de bază a Secției de istorie, deschisă în august 1974;
- Elaborat tematic și organizat expoziția „Piteștii, ieri, azi” mai 1980 (în colaborare);
- Elaborat tematica și organizat expoziția „Posada 650”, noiembrie 1980 (în colaborare);
- Elaborat tematica și organizat expoziția „40 de ani de la insurecția din august 1944”, 1984, 1998 (în colaborare);
- Elaborat tematica și organizat expoziția „Piteștii și județul Argeș în ilustrate și medalistică”, 1998 (în colaborare);
- Elaborat tematica și organizat expoziția „Argeșul în al doilea război mondial”, 2000;
- Elaborat tematica și organizat expozițiile „Noi valori intrate în patrimoniul Muzeului județean Argeș”, 1992-2002 (în colaborare).

DIACONESCU, MIHAIL

Mihail Diaconescu (n. la 8.11.1937, în comuna Priboieni din județul Muscel, ca fiu al preotului și învățătorului Aurelian Diaconescu), a absolvit, în 1960, Facultatea de Filologie a Universității din București. În 1972, a obținut titlul de doctor în filologie la Universitatea “Alexandru Ioan Cuza” din Iași cu o teză intitulată *Gib I. Mihăescu. Prezentare monografică*, publicată în volum în 1973, în colecția *Universitas* a Editurii Minerva.

A debutat în publicistica literară în 1960. Editorial, a debutat în 1963, cu romanul *Visele au contururi precise*.

Între 1960-1964, a fost profesor de limba română, limba latină, logică și psihologie la Liceul “Șt. O. Iosif” din Rupea, jud. Brașov.

Între 1965-1985, a fost asistent, lector și conferențiar, șef de catedră la Universitatea din Pitești. În 1966, a înființat revista literară și culturală *Argeș*, pe care a condus-o până în 1969. Este cofondator al revistelor *Astra* (1966), *Noua revistă română* (1996) și *Analele Universității Spiru Haret, Seria Filologie, Limba și Literatura Română* (1999). În octombrie 2001, a reînființat revista *Argeș*.

Între 1972-1975, a fost *Gastdozent* (conferențiar oaspete) la Institutul de Romanistică al Universității Humboldt-Berlin, unde a ținut cursuri, a condus seminarii și a îndrumat elaborarea unor teze de licență cu subiecte românești. Între 1985-1995, a lucrat, în calitate de cercetător științific principal, la Institutul de Istorie și Teorie Literară “G. Călinescu” al Academiei Române. În prezent, ține prelegeri la Facultatea de Limbi Străine a Universității “Spiru Haret” din București. În ultimii ani, a ținut, de asemenea, cursuri la Facultatea de Sociologie a Universității din București, precum și la Facultatea de Filologie și Istorie și la Facultatea de Teologie Ortodoxă a Universității din Pitești.

Este autorul romanelor *Culorile sângelui* (1973), *Adevărul retorului Lucaci* (1977), *Umbrele nopții* (1980), *Marele cântec* (1982), *Călătoria spre zei* (1982), *Speranța* (1984), *Depărtarea și timpul* (1986), *Sacrificiul* (1988), concepute drept părți ale “*fenomenologiei narative a spiritului românesc*”, pe care a teoretizat-o în diferite studii, eseuri, articole și interviuri. Romanele sale au apărut în numeroase ediții.

De-a lungul anilor, a publicat în țară și în străinătate numeroase studii, comunicări, articole, cronici, recenzii și eseuri de teoria literaturii, istoria culturii, filozofia istoriei, estetică și istoria literaturii. O parte din ele au fost adunate în volumul *Istorie și valori* (1994).

A prezentat comunicări la reuniuni științifice internaționale desfășurate la București, Berlin, Leipzig, Halle, Sofia, Bonn, Chișinău, Paris.

A efectuat călătorii și stagii de studiu în arhive, muzee și biblioteci din Ungaria, Austria, Slovacia, Siria, Germania, Bulgaria, Polonia, Cehia, Belgia, Franța, Cipru, Elveția, Cetatea Vaticanului, Italia.

În 1996, Universitatea din Oradea i-a acordat titlul de *Doctor honoris causa* pentru întreaga sa operă literară și științifică.

În 2005, a primit titlul de cetățean de onoare al municipiului Brad din județul Hunedoara „pentru prestigioasa sa activitate literară, publicistică, filozofică și didactică”.

În 2007, a primit titlul de cetățean de onoare al comunei Vulturești din județul Argeș (este comuna unde a copilărit și a scris o parte din cărțile care l-au făcut cunoscut).

Tot în 2007, a primit titlul de cetățean de onoare al județului Argeș „pentru întreaga activitate depusă”.

Mihail Diaconescu este membru titular al Uniunii Scriitorilor din România.

O parte din proza sa (romane și fragmente de romane) a fost tradusă în limbile germană, franceză, engleză, rusă.

Mihail Diaconescu face parte din Comitetul Științific European al Societății *Ad Fontes. Alle Fonti Dell'Unita D'Europa*, aflate sub patronajul Secretariatului General al Consiliului Europei, al Președinției Republicii Italia și al Președinției Consiliului de Miniștri al Republicii Italia. Din Societate mai fac parte actuali și foști șefi de state, primi miniștri, miniștri, deputați, senatori, episcopi, mitropoliți, cardinali, ambasadori, universitari, teologi, istorici, scriitori, intelectuali de mare prestigiu, cunoscuți pentru promovarea valorilor creștine și europene. Societatea organizează importante reuniuni științifice internaționale pe tema unității spirituale europene. Participarea lui Mihail Diaconescu la reuniunile Comitetului Științific European al Societății *Ad Fontes. Alle Fonti Dell'Unita D'Europa* este deosebit de activă.

Criticii și istoricii literari de cele mai diferite orientări sunt de acord că îmbinarea specifică de date documentare, flux narativ plin de tensiune dramatică, descrieri pitorești alternând cu cele fantastice, dezbateri morale, simboluri etnospirituale și particularități stilistice din romanele lui Mihail Diaconescu au marcat profund și definitiv evoluția prozei artistice românești.

Tratatul *Prelegeri de estetica Ortodoxiei* (vol. I, *Teologie și estetică*; vol. II, *Ipostazele artei*), pe care l-a publicat în 1996, este o lucrare realizată pe o largă bază interdisciplinară. El nu are o anticipare în știința românească și europeană. Adoptarea metodei dialectico-speculative, amploarea viziunii, spiritul analitic, dar, îndeosebi, structurarea sistematică și integratoare a fiecărei expuneri asigură perspectiva transdisciplinară a demonstrațiilor.

Prefața *Terra mirabilis* la albumul de artă *Biserici și mănăstiri ortodoxe. Orthodox churches and monasteries. Romania* (1998) este o ilustrare a tezelor și demonstrațiilor cuprinse în *Prelegeri de estetica Ortodoxiei*. Creațiile artistice realizate în istoria Ortodoxiei românești sunt interpretate stilistic și estetic pe o largă bază documentară, comparativă și teologică.

Tratatul *Istoria literaturii dacoromane* (1999) este o sinteză științifică cu caracter fundamental, unică în cultura română și europeană. El constituie o noutate într-un domeniu de strictă actualitate, datorită prezentării scriitorilor dacoromani de valoare universală din secolele I-VI – Aethicus Histricus, Sfântul Ioan Cassian, Sfântul Niceta de Remesiana, Sfântul Dionisie Smeritul și Areopagitul, Leontius Byzantinus, Ioan Maxentius și alții. Aceștia sunt incluși în programele analitice ale cursurilor de literatură română pentru licee și facultățile de filologie.

Volumul *Antologie de literatură dacoromană. Texte comentate* publicat în 2003 la Casa de Producție și Editură Corifeu este o completare necesară la tratatul *Istoria literaturii dacoromane*.

Textele antologate și prezentările care le preced sunt în măsură să demonstreze rolul catalizator al operelor literare dacoromane în timp, de-a lungul civilizației umane. Prin mesajul moral și constanta lor creștină-ortodoxă, aceste lucrări poartă în lume sufletul (*paideuma*) poporului român încă de la începuturile sale.

Volumul *Farmecul dialecticii și fenomenologia narativă* (2001) conține teoriile lui Mihail Diaconescu despre roman, natura specifică a epicului și „fenomenologia narativă a spiritului românesc”.

Ca scenarist și regizor de filme documentare, Mihail Diaconescu a realizat serialul *Dobrogea creștină. Harta spirituală* în 13 episoade a câte 30 de minute fiecare. Serialul a fost

difuzat la Postul de Televiziune *România de Mâine* din București în perioada octombrie 2006-februarie 2007 (la cererea publicului, unele episoade au fost difuzate de mai multe ori).

Personalitatea și opera lui Mihail Diaconescu sunt obiectul unor ample prezentări în numeroase lucrări de critică și istorie literară, precum și în dicționare de autori elaborate în România și în alte țări.

Cele mai importante dintre aceste lucrări sunt volumele monografice: Gh. Bulgăr, *Stil și artă literară în proza lui Mihail Diaconescu* (București, 2001; Ediția a II-a, Cu un Cuvânt înainte de Liviu Bulgăr, București, 2004); Valeriu Filimon, *Critica arhetipală și fenomenologia narativă* (București, 2004), Theodor Codreanu, *Mihail Diaconescu. Fenomenologia epică a istoriei românești* (București, 2004); Preot Prof.Univ. Dr. Dumitru Radu, *Fundamentele teologice ale fenomenologiei narative* (Constanța, 2005).

DIACONESCU, NICOLAE A.

Născut în 13 August 1947 în satul Vulturești, Județul Argeș.
Soția - Tanța Diaconescu (născută Rotărescu) este doctor în muzicologie.
Fiica - Delia Diaconescu este violonistă.

Studii: Facultatea Energetică, secția Electroenergetică, promoția 1970, București.

Specializări:

- Curs post universitar privind „Protecția împotriva curenților vagabonzi”, Universitatea București - 1973;
- Definitivare în învățământ (Ministerul Educației și Învățământului) 1979;
- Atestare în muzeografie, Consiliul Culturii - 1980;
- Curs post universitar de management iulie - 1998;
- Susținerea publică a tezei de doctorat „Contribuții la studiul poluării electromagnetice a mediului” Universitatea Politehnică București - 1998;
- Expert în clasarea patrimoniului tehnic, Atestat eliberat de Ministerul Culturii și Cultelor în 2003.

Experiență profesională:

- 1970 – 1973 - inginer PRAM (protecție prin relee și aparate de măsură) în Laboratorul Electric de Încercări al I.T.B.;
- 1974 – 1977 - profesor inginer la Liceul Energetic nr.4 din București;
- 1977 – până în prezent șef secție și director al Muzeului Național Tehnic „Prof. ing. Dimitrie Leonida” din București;
- 1998 – 1999 - Redactor șef al revistei Buletin Alternativ, editată de Sucursala de Distribuție a Energiei Electrice București
- 2001 – 2004 Membru în Comisia Națională a Muzeelor și Colecțiilor și membru în biroul executiv al acestei comisii.

Premii și decorații:

Premiul Național „Dimitrie Leonida” obținut în nume propriu, acordat în anul 2002 de Ministerul Culturii și Cultelor pentru expoziția „Istoria creativității românești”;

Premiul Național „Dimitrie Leonida” obținut în colectiv, acordat în anul 2004 de Ministerul Culturii și Cultelor pentru expoziția „Prima expoziție națională de electricitate” organizată la Muzeul Național Tehnic în iunie 2003.

Ordinul și medalia „Meritul Cultural” în grad de ofițer, categoria E pentru valorificarea expozițională a bunurilor din patrimoniul cultural național.

Diplomă de excelență acordată de S.C. Electrica S.A. pentru activitatea desfășurată – 20 decembrie 2004.

Activitate științifică:

- Coordonator al unor simpozioane științifice naționale, coordonator al unor expoziții naționale de istoria tehnicii, participant la congrese internaționale, (Valorificarea muzeală a tradițiilor aviației românești – Viena 1991, Sonicitatea în transporturi – Viena 1991, Pilele Karpen legendă și adevăr științific – Bologna 1991 etc.).

- Coordonator și organizator a unor secții muzeale închise în perioada 4 martie 1985 – 23 decembrie 1993 ca urmare a prăbușirii parțiale a acoperișului din muzeu;

- Istoricul Mașinilor Industriale - 1993;
- Electricitate, Magnetism, Descărcări în gaze - 1994;
- Istoricul Fizicii Nucleare - 1994;
- Istoricul Mineritului - 1994;
- Istoricul Mecanicii - 1999;
- Istoricul Metrologiei - 2000;
- Întocmirea unor studii pentru organizarea Muzeului Tehnic Național în spații disponibile sau nou construite;
- Muzeul Național 1980 – 1985 (în spațiul cunoscut și sub numele Casa Radio);
- Istoricul Energeticii Românești în spațiul fostei Uzine Electrice Filaret-1993;
- Muzeul Tehnic Național – studiu preliminar de fundamentare și realizare a unei construcții noi – 1995;
- O Cetate a Științei și Tehnicii în Parcul Carol (în colaborare) – 2003;

Cercetare:

Întocmirea proiectului „Istoria creativității românești”, valorificat prin organizarea unei expoziții de postere, proiect premiat de Ministerul Culturii și Cultelor în 2002 cu premiul Dimitrie Leonida.

Lucrări publicate:

- Invenții populare românești care au îmbogățit patrimoniul științei și tehnicii mondiale apărute în volumul „Muzeul Tehnic Prof. ing. Dimitrie Leonida” în 1976 – 1977 București;
- Cine a inventat avionul ? Puncte de vedere. – 1991;
 - Strategia privind funcționarea și dezvoltarea Muzeului Tehnic pe termen lung – 2001.

Lucrări cu caracter beletristic:

- Călătorie în timp – 1995,
- Pledoarie pentru un univers pierdut – 1997,
- Într-o sâmbătă noaptea – 1996.

Hobby: Apicultura, viticultura și muzica clasică

Adresa: Muzeu – Str. Candiano Popescu nr.2 , sector IV , București.

DIACONU, MARA

Nume si prenume: DIACONU MARA.

Membru UAP din România – secția Grafică.

Data nașterii: 18 mai 1950, Handrești, Iași.

Adresa: Pitești, Str. Banatului Nr. 17, Bl. B13, Sc. C, Ap. 14.

Tel: Acasă – 0248.211.785;

Mobil – 0721.665.651.

Adresa, Atelier: Piața Vasile Milea, Metopa.

Studii: Universitatea “Al. I. Cuza” Iași – Facultatea de Arte Plastice – 1972;

Academia de Arte București – 1982.

Ocupația: Profesor de Grafică la Liceul de Artă “Dinu Lipatti”, Pitești.

Expoziții personale în țară:

- 1972 – Galeria “Victoria” – Iași;
- 1974 – Muzeul de Artă – Roman, Neamț;
- 1978 – Galeria de Art, – Tulcea;
- 1993, 1996, 1997, 1998 – Galeria “Metopa” – Pitești;
- 2003 – Universitatea Pitești;
- 2003 – Art. Gallery “U” – București;
- 2004, 2005, 2006, 2007 – Galeria Metopa – Pitești;
- 2006 – Casa Vernescu – București.

Expoziții personale în străinătate:

- 1996 – Serbia, Kragujevac – Muzeul de Artă;
- 1998 – Franța, Paris – Centrul cultural Român;
- 1999 – Franța, Paris – Galeria “Pot de Fere” Tournnefort;
- 2001 – Serbia, Kragujevac – Biblioteca Națională;
- 2001 – SUA, Nashville, TN - Centrul cultural;
- 2002 – Egipt, Cairo – Centrul Internațional de Cooperare Culturală;
- 2003 – Spania: Madrid – Galeria “Arcanzuela”;
 - Castellon de la Plana – Galeria “Conservatorio”;
 - Alicante – Universitate;
- 2003 – Portugalia: Lisabona – Muzeul “Padrão dos Descombrimentos”;
- 2006 – Serbia: Kragujevac – Galeria Municipală „Poduri Balcanice”.

Expoziții, simpozioane:

- 1995 – Bienala de Grafică – T.N.B. – București;
- 1995 – Expoziția Națională de Grafică – Galați;
- 1996 – Salonul Național de Grafică – T.N.B.;
- 1996, 1997, 1998 – Saloanele Moldovei, Bacău – Chișinău;

- 1997, 1998 – Salonul de Sud - Rm. Vâlcea;
- 1998 – „Semnificația Stilului”, Casa Cărții, Pitești – Tabăra de creație “Capra”;
- 1998, 1999 – Salonul Internațional de Artă – Reșița;
- 2001, 2006 – Salonul Național de Artă ROMEXPO – București;
- 2001, 2007 – Târgul Internațional de Arte Vizuale – ARTEXPO – București;
- 2003 – Târgul de Artă W.T.C – Sofitel – București;
- 2003 – Salonul de Vară – Universitatea Pitești;
- 2003,2004 – Miniprint Internațional de Cadaques Exhibition, Barcelona – Spania;
- 2005,2006,2007 – Saloanele de Primăvară, Vară, Toamnă, Iarnă METOPA – Pitești;
- 2006 – Galeriile de Artă - Rm. Vâlcea;
- 2007 – Galeria „Aripa”, Torino – Italia;
- 2007 – Galeria „Poduri Balcanice”, expoziția taberei de creație, Kragujevac, Serbia;
- 2007 – Galeria Apollo – București, „Expoziția București - Torino”;
- Din 1980, participă la toate manifestările expoziționale ale filialei UAP Pitești și expune la: Muzeul de Artă, Galeriile Metopa, Casa Cărții, Universitate.

Tabere de creație:

- 1971 – Tabăra republicană studentăescă – Baia-Mare;
- 1973,1974 – Durău, Piatra-Neamț;
- 1987 – Calica – Tulcea;
- 1997 – Capra - Transfăgărașan;
- 2006 – Serbia, Kragujevac, „Poduri Balcanice”.

Lucrări de artă (donații) în țară și străinătate:

- România - Muzeul de Artă, Pitești;
 - Casa Sindicatelor, Baia-Mare;
 - Policlinica „Tătărași” și Procuratura – Iași;
 - Uzina Export, București;
 - Casa Cărții – Pitești;
- Rep. Moldova – Muzeul de Artă Modernă – Chișinău;
- Franța - Centrul Cultural Român – Paris;
- USA - Centru Cultural, Nashville TN.

Lucrări în colecții particulare:

România, Serbia, Croația, Germania, Austria, Anglia, SUA, Franța, Canada, Mexic, Italia, Grecia, Belgia, Olanda, Suedia, Venezuela, Egipt.

DIACONU, MIHAELA

Informații personale: Localitatea Geamăna, Bradu, jud. Argeș, România.

Adresa profesională: Str. Calea Bascov nr. 2A, Pitești, 0300, jud. Argeș, România.

Telefon: 0248/250040; (+4) 0744 689 621

E-mail: diaconu_m2005@yahoo.com

Data și locul nașterii: 26 ianuarie 1966, Câmpulung – Muscel, jud. Argeș.

Naționalitatea: română.

Starea civilă: Căsătorită, 1 copil.

Experiența profesională:

1 septembrie 1995 – prezent:

- Asistent universitar, lector, conferențiar, profesor în cadrul Universității „Constantin Brâncoveanu” Pitești, Facultatea Management Marketing în Afaceri Economice Pitești. *Discipline predate și seminarizate*: Management - marketing în servicii, Turism internațional, Marketing în turism, Marketing internațional, Management în turism și gestiune hotelieră, Turism rural, Analiză economică-financiară;
- Membru fondator onorific al Universității Constantin Brâncoveanu Pitești;
- Secretar științific al Consiliului Facultății, decan al Facultății de Management Marketing în Afaceri Economice, membru al Senatului Universității Constantin Brâncoveanu;
- Autor și coautor a 12 lucrări în domeniul marketingului, al turismului și analizei economico-financiare și a peste 60 de articole și studii publicate în reviste acreditate CNCIS și volume ale unor simpozioane naționale și internaționale cu ISBN, sau ISSN. Director de proiect în cadrul proiectelor derulate de UCB cu mediul de afaceri și granturi.

1990 - 1995:

- Institutator I în învățământul primar: activitate instructiv-educativă cu elevii claselor I-IV și de cercetare pentru învățământ. Profesor colaborator în cadrul Liceului Economic „Maria Teiuleanu” Pitești. *Discipline de specialitate predate*: Marketing și Merceologie.

1988 – 1990 :

- Economist, Centrala de Autoturisme Pitești, Serviciul Desfaceri. *Responsabilități*: înregistrarea și urmărirea contractelor încheiate cu întreprinderi din industria de automobile pe orizontală, întocmirea de situații statistice și raportări zilnice la ministerul de resort, realizarea de studii de piață.

Educație și formare profesională:

- 2007, Curs de expert evaluator, organizat de Asociația Națională a Evaluatorilor din România;
- Obținerea titlului de profesor universitar prin Ordinul Ministrului Educației, Cercetării și Tineretului nr.1643, din 02.08.2007;
- 2006- 2007, EUROaptitudini- curs limba engleză beginner și elementary;
- 2003, Curs de expert evaluator, organizat de Corpul Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România; certificat de absolvire nr. 030077/09 decembrie 2003;
- 1999, Obținerea titlului de conferențiar universitar doctor, prin Ordinul Ministrului nr. 3461/15.03.1999;

- 1998, Definitivarea stagiului de pregătire prin doctorat în specializarea „Management în Relații Comerciale și Financiar Monetare Internaționale”;
- 1993, Curs de perfecționare în învățământul preuniversitar și susținerea examenului de definitivat în învățământ, Ordinul Ministrului Educației și Științei nr. 5978/1193; certificat nr. 304/1993;
- 1984 – 1988, Academia de Studii Economice București, Facultatea de Comerț, economist;
- 1984 – 1986, Academia de Studii Economice București, Seminarul pedagogic, Facultatea de Comerț, *profesor* –economist;
- 1980 – 1984, Liceul Pedagogic Câmpulung Muscel, profil învățători.

Aptitudini și competențe personale:

Limbi străine:

- Franceza: conversație, scris, citit – fluent;
- Engleza: scris, citit – în curs de perfecționare.

Aptitudini și competențe tehnice: membru al asociațiilor profesionale: AROMAR, CECCAR, AGER, membru aspirant ANEVAR.

Cunoștințe PC (MS Word, MS Excel, Internet).

Aptitudini și competențe sociale: comunicare, perseverență, rezistență la stres, capacitate de lucru individual și în echipă.

Alte aptitudini: excursii, posesor permis de conducere auto categoria B din anul 1998, stagiul militar satisfăcut.

MIRCEA DIACONU

Data nașterii: 24 XII 1949, în comuna Vlădești, județul Argeș.

Studii: Școala generală, VII clase în comună

Liceul Sportiv Nr.2 din Câmpulung Muscel, absolvit în 1967

Admis la IATC „I.L. Caragiale” din București în 1967

Examen de diplomă în 1971.

Activitate profesională:

- Debutul teatral în 1970 la Teatrul de Comedie (anul IV)
- Debut cinematografic în „Nunta de piatră”, regia Dan Pizza (1971)
- Este angajat în 1971 de Liviu Ciulei la Teatrul „L.S. Bulandra”, unde va juca până în 1982
- Cariera teatrală a însemnat câteva zeci de spectacole. Câteva exemple ar fi:
 - „Revizorul” de Gogol – regia Lucian Pintilie (1972),
 - „A 12-a noapte” de Shakespeare – regia Liviu Ciulei (1973),
 - „Răceala” de Marin Sorescu – regia Dan Micu (1977),
 - „Furtuna” de Shakespeare – regia Liviu Ciulei (1978).
- În perioada 1982 – 1990 este actor la teatrul „Nottara”. Roluri în:
 - „Cum vă place” de Shakespeare – regia Dan Micu (1982),
 - „Pădurea” de Ostrovski – regia Constantin Marinescu (1983),
 - „Ultimul bal” după Liviu Rebreanu – regia Dan Micu (1984),
 - „Burghezul gentilom” după Molière – regia Alexandru Dabija (1986),
 - „Într-o dimineață” de Mihai Ispirescu – regia Dan Micu (1988).
- Din 1990, colaborator la Theatrum Mundi și la Teatrul Național, unde interpretează roluri în piesele: „Teatru descompus” de Matei Vișniec, în regia Cătălinei Buzoianu și „Ghetto” Joshua Sobol, în regia lui Victor Ioan Frunză.
- Roluri în aproximativ cinzeci de filme de lung metraj, dintre care fac parte:
 - „Actorul și sălbaticii” de Titus Popovici, regia Manole Marcus (1972),
 - „Filip cel bun” de Dan Pizza (1973),
 - „Mere roșii” de Alexandru Tatos (1975),
 - „Înainte de tăcere” de Alexa Visarion, după I.L. Caragiale (1978),
 - Serialul „Profetul, aurul și ardelenii” în regia lui Dan Pizza (prima parte) și Mircea Veroiu (ultimele două părți) (1978),

- Serialul „Buletin de București” de Virgil Calotescu (1980),
- „De ce trag clopotele, Mitică?” de Lucian Pintilie, după I.L. Caragiale (1980),
- „Secvențe” de Alexandru Tatos (1985),
- „Promisiuni” de Elisabeta Bostan (1986),
- „Secretul armei secrete” de Alexandru Tatos (1987),
- „Găoacea” de Emil Loteanu (1990),
- „Asfalt tango” de Nae Caranfil (1995),
- „Filantropica” de Nae Caranfil.
- Activitate didactică:
 - 1977 – 1978, asistent la actorie, clasa Olga Tudorache, IATC – București
 - Din 1990, carieră didactică la Universitatea de Artă Teatrală și Cinematografică – cursul de actorie film
 - Din 1995, profesor universitar la UNATC.
- Activitate literară:
 - Debut cu „Șugubina”, volum premiat de Uniunea Scriitorilor,
 - „La noi când vine iarna” (1980), volum tradus în germană și rusă,
 - „Scaunul de pânză al actorului” (1985), volum de eseuri profesionale,
 - A semnat, timp de doi ani, rubrica „Mă mir” în revista „Cinema”.
- În 1990 – membru fondator al Alianței Civice, membru în Comitetul director și, în 1992, vicepreședinte
- În 1995, inițiator al Fundației „D'ale Bucureștilor”, care are o bogată activitate culturală și civică, bazată pe mari manifestații de stradă, expoziții, mese rotunde, menite să refacă identitatea locuitorului din București ca membru al comunității
- Din iulie 1998, membru al Consiliului Național al Audiovizualului pe o perioadă de 4 ani
- Din iulie 2001 – Director al Teatrului „C.I. Nottara” din București.

DIACONU, VIRGIL

DIACONU VIRGIL s-a născut la 28. XI.1948, în Râmnicu-Sărat, județul Buzău, ca fiu al lui Gheorghe Diaconu și al Elisabetei. Locuiește în orașul Pitești.

Poet, eseist, publicist. Membru al Uniunii Scriitorilor din România (U.S.R.), din anul 1991. Membru în primul consiliu de conducere al Filialei Pitești a U.S.R., apoi simplu membru.

Virgil Diaconu este cuprins în „Dicționarul general al literaturii române”, editat de Academia Română, București, 2004, și în „Dicționarul biografic al literaturii române”, întocmit de Aurel Sasu, Editura Paralela 45, Pitești, 2006.

Între 1967-1969, urmează Școala de Ofițeri Sibiu, din care se retrage. Absolvent al Școlii Tehnice de Proiectanți Auto Colibași (1974). A lucrat ca proiectant principal la Arpechim Pitești (1972-1998). Din 1999 și până în prezent, lucrează ca referent presă, la Centrul Cultural Pitești.

Debut absolut în poezie: revista *Argeș* nr.10/1968.

În ianuarie 1990, editează, la Pitești, împreună cu poeții Mircea Bârsilă și Aurel Sibiceanu, revista de cultură „Solstițiu” (24 p.), din care a apărut un singur număr.

Ianuarie 1997 - aprilie 2002: redactor responsabil la „Săgetătorul” (8 p.), suplimentul literar-artistic al cotidianului „Argeșul” (director Mihai Goleșcu), cu apariție săptămânală, pe care îl fondează și redactează la Pitești.

În ianuarie 2003, fondează revista „Cafeneaua literară” (32 de pagini, format A4, apariție lunară), editată de Centrul Cultural Pitești, cu sprijinul Primăriei și al Consiliului local Pitești. Deține funcția de redactor-șef adjunct, iar, din februarie 2004, devine directorul ei.

14-16 septembrie 2000, Pitești: inițiază și organizează, împreună cu poetul Mircea Bârsilă, „Colocviul Național «Cartea și scriitorii români, în tranziție»”, prin Centrul Cultural și Direcția pentru Cultură și Patrimoniu Național Argeș.

1 Decembrie 2004 – februarie 2006: directorul „Societății literare”, suplimentul săptămânal (4 pagini, format A2) al cotidianului piteștean „Societatea argeșeană”, condus de Gheorghe Smeoreanu.

OPERA:

„*Departele Epimenides*” (poeme), Editura Litera, București, 1976;

„*Depărtarea lăuntrică*” (poeme), Editura Litera, București, 1980, cu o notă critică pe coperta a patra semnată de Gh. Tomozei;

„*Călătorie spre sine*” (poeme), Editura Albatros, București, 1984, cu o notă critică pe coperta a patra semnată de Mircea Ciobanu;

„*Discurs despre liniște*” (poeme), Editura Cartea Românească, București, 1989, cu o notă critică pe coperta a patra semnată de Al. Protopopescu;

„*Deasupra tenebrelor*” (poeme), Editura Paralela 45, Pitești, 2001;

„*Opium*” (poeme), Editura Paralela 45, Pitești, 2002, cu o serie de referințe critice la finele volumului, semnate de Alex Ștefănescu, Laurențiu Ulici, Gh. Tomozei, Mircea Ciobanu, Mircea Bârsilă, Nicolae Oprea, Al. Protopopescu, Marian Barbu ș. a.

„*Diminețile Domnului*” (poeme), Editura Paralela 45, Pitești, 2004, cu mai multe referințe critice în finalul volumului;

„*Libertate și destin*”, eseuri, Editura Muzeului Literaturii Române, București, 2005, cu o referință critică pe coperta a IV-a, semnată de Constantin Noica;

„*Jurnal erotic*” (poeme), Editura Muzeului Literaturii Române, București, 2006, cu prefața „Eros și polemică”, semnată de Gheorghe Grigurcu și 34 de referințe critice în finalul volumului;

„*Receptarea actuală și destinul poeziei lui Mihai Eminescu. Celălalt Eminescu*”, eseu în antologia de studii critice „*Chipurile poetului*”, dedicată operei lui Mihai Eminescu, Editura Carminis, Pitești, 2001, coordonator M.M. Bădescu.

PREMII:

Premiul I la „Concursul național de poezie“, organizat de Consiliul Local Târgoviște, 1982;

Premiul I la „Concursul de creație literară «Tineretea patriei noastre»”, București, 1985;

Premiat în cadrul „Concursului național de eseu «Mihai Eminescu»”, ediția a III-a, Cluj, 2003;

Premiul pentru eseu acordat de revista „Familia”, în cadrul „Festivalului internațional «Lucian Blaga»”, ediția a XXIII-a, 2003, Sebeș;

„Diploma de excelență”, acordată în februarie 2004, din partea Ministerului Culturii și Cultelor, Direcția Județeană pentru Cultură, Culte și Patrimoniu Cultural Național Argeș, pentru activitatea publicistică în domeniul poeziei, în anul 2003;

„Premiul pentru poezie pe anul 2002, pentru volumul *Opium*”, acordat de Filiala Pitești a Uniunii Scriitorilor din România, mai 2005;

„Premiul pentru Esu”, acordat volumului „Libertate și destin”, în cadrul „Festivalului Internațional de Poezie *Emia*”, ediția a VI-a, Deva, 16-18 decembrie 2005;

„Premiul pentru volumul *Libertate și destin*”, acordat în cadrul „Festivalului național de literatură *Sensul iubirii*”, ediția a XI-a, Drobeta-Turnu Severin, 7-9 iulie 2006.

Colaborează la revistele „Convorbiri literare”, „Vatra”, „Dacia literară”, „Luceafărul”, „Calende”, „Echinocțiu”, „Suplimentul literar al Scânteii tineretului”, „Universitas”, „Tribuna”, „Familia”, „Argeș”, „Litere”, „Reflex”, „Ardealul literar și artistic”, „Provincia Corvina”, „Bucovina literară”, „Axioma” etc.

DINICĂ, GHEORGHE

Originar din Fâlfani, comuna Stolnici, Gheorghe Dinică s-a născut la 1 ianuarie 1934. A debutat ca actor în filmul „Străinul”, în anul 1963 și a jucat în peste 60 de filme: „După-amiaza unui torționar”, „Filantropica”, „Turnul din Pisa” și altele.

Biografie:

Mare actor al scenei și cinematografiei românești, Gheorghe Dinică a absolvit Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică București, clasa prof. univ. Dina Cocea, promoția 1961.

Este societar de onoare al Teatrului Național „I.L.Caragiale” din 2002. Ca actor de teatru a jucat la:

- Teatrul de comedie: 1962-1967;
- Teatrul „L. S. Bulandra”: 1968-1971;
- Teatrul Național “I. L. Caragiale”: 1972 – prezent.

Filmografie:

- Sindromul Timișoara (2004);
- Magnatul (2004);
- Orient Express (2004);
- Aleodor împărat (2004) (voice);
- Examen (2003/I);
- Dulcea saună a morții (2003);
- Filantropica (2002);
- După-amiaza unui torționar (2001);
- Patul lui Procust (2001);
- Război în bucătărie (2001);
- Manipularea (2000);
- Faimosul paparazzo (1999);
- Craii de Curtea Veche (1995);
- Cel mai iubit dintre pământeni (1993);
- Crucea de piatră (1993);
- Liceenii în alertă (1993);
- Oglinda (1993);
- Cuibul de viespi (1986);
- Secretul lui Nemesis (1985);
- Acordați circumstanțe atenuante? (1984);
- Cireșarii (1984);
- Secretul lui Bachus (1984);
- Pe malul stâng al Dunării albastre (1983);
- Concurs (1982);
- Întâlnirea (1982);
- De ce trag clopotele, Mitică? (1981);
- Ultima noapte de dragoste (1979).

Premii:

- 1972 - Premiul ACIN („Explozia”, „Felix și Otilia”, „Bariera”, „Atunci i-am condamnat pe toți la moarte”);
- 1975 - Premiul ACIN („Ilustrate cu flori de câmp”); Premiul de interpretare la Karlovy Vary, pentru rolul Diplomatul din filmul „Prin cenușa imperiului”;
- 1987 - Premiul ACIN („Figuranții”, „Cuibul de viespi”, „Secretul lui Herodot”);
- 1992 - Premiul UCIN („Casa din vis”);
- 1993 - Premiul UCIN; Premiul Troia (Portugalia), pentru „Patul conjugal”;
- 2002 - Premiul Special UCIN, pentru rolul Print („Filantropica”).

Actor de onoare al filmului românesc.

Actorul anului 2002 – Revista V.I.P.

Cetățean de onoare al Bucureștiului.

Ordinul „Serviciul Credincios” în grad de Mare Ofiter.

DOBRESCU, A. IOAN.

Veteran de război, a participat la campania din vest împotriva fascismului.

A avut ca hobby-uri: speologia, protecția mediului, turismul, activități care nu se plătesc, nu au caracter de masă, festivisme etc., cum este fotbalul, tenisul, boxul. În 62 de ani, ca fondator și președinte al Speoclubului „Piatra Craiului”, afiliat Federației Române de Turism, Alpinism și Speologie, a realizat, în zona Muscelului, descoperirea, explorarea, cartarea, numerotarea și comunicarea unui număr de 2362 de peșteri și a venit din topul național de 12.500 de peșteri. A descoperit un aven (puț natural vertical) de 652 m, până acum, recordul mondial absolut, situând România pe locul 6.

Ca militant în ecologie, a participat la peste 60 de simpozioane naționale, între care două internaționale, cu comunicări – în 1991, la Congresul internațional pe tema Purității naturii, reprezentantul ONU, Ottorino Janone i - a apreciat comunicarea ca fiind cea mai bună. În fiecare an, a participat, cu comunicări militare, pentru protecție, conservare, educație ecologistă, pentru stoparea agresiunii față de mediu. Ca turist, a obținut, din 24 de ediții, *Ștafeta Națională a Munților*, locul I la 16 ediții și medalie de aur. La alte competiții, a primit 200 de diplome, trofee, cupe etc.

Ca veteran, a pus bazele Asociației Veteranilor din Muscel, în anul 1998, iar, în 2002-2003, la inițiativa sa, primăriile și consiliile celor 30 de comune muscelene au acordat veteranilor în viață titlul de „Cetățeni de onoare”. A realizat 4 monumente comemorative ale celui de-al doilea Război Mondial, precum și 12 plăci omagiale, fiind trecut pe frontispiciul monumentelor cu gradul și numele în calitate de ctitor.

A descoperit, într-o peșteră, din Cheile Mari ale Dâmboviței, un schelet de Zagan, unicat în țară (fostul vultur al Carpaților pe care l-a dat Muzeului Țării Crișurilor din Oradea). În două cavitare din peșterile Muscelului, a descoperit urme ale haiducilor (material lemnos recuperat și donat Muzeelor din Câmpulung și Pitești) și ale arnăuților lui Tudor Vladimirescu, care au stat o iarnă ascunși într-o peșteră. A concesionat cinci peșteri Prorectorului Universității Valahia din Târgoviște.

De zece ani, participă la sărbătoarea națională de la Alba Iulia, de două ori luând cuvântul în Sala marea a Unirii și, de fiecare dată, a adus salutul Argeșului și Muscelului, fiind binecunoscut și primit de autoritățile locale.

În cele 30 de comune ale zonei, a constituit 30 de filiale „Cultul Eroilor” și 110 cercuri școlare „Cultul Eroilor”. În anul 2005, la inițiativa sa, Ministerul Apărării, împreună cu Asociația Germană, au demarat lucrările de restaurare a celor două cimitire germane din anii 1916 – 1918, situate în Muscel.

DOBRICĂ, GHEORGHE

Date personale: Născut la 01.11.1957, Pitești, Argeș.

Studii:

- Absolvent al Institutului de Artă Plastică „Nicolae Grigorescu”, promoția 1980, clasa profesor – Marin Gerasim;
- Membru titular al U.A.P. din România, secția pictură.

Expoziții personale în țară:

- 1974/1975/1976 – Galeria de Artă „Tehnic Club”, Pitești;
- 1979 – 2006 – Galeria „Metopa”, Pitești;
- 1998 – Sala „Arta” a Radio TV, Craiova;
- 1998 – Galeria „Artex”, Vâlcea;
- 2001 – Galeria „Apollo”, București;
- 2003 – Metafizica – Galeria „Metopa”, Pitești;
- 2005 – Galeria „Metopa”, Pitești.

Expoziții de grup în țară:

- 1978 – Galeria de Artă, Cluj Napoca;
- 1979 – 2003 – Galeria „Metopa” și Centrul Cultural Pitești;
- 1980 – 2050 ani de la crearea primului stat centralizat al lui Burebista, Galeria „Metopa”, Pitești;
- 1981 – Galeria „Căminul Artei”, București;
- 1984 – Galeria de Artă, Timișoara;
- 1985 – Galeria de Artă, Constanța;
- 1986 – Sala „Dalles”, București;
- 2002 – „Anatomia Destinului” – Galeria „Metopa”, București;
- 2005 – Galeria „Metopa”, Pitești; Muzeul Simian, Vâlcea; Dealul Malului, Vâlcea;
- 2006 – Galeria „Apollo” – Teatrul Național București;
- 2006 – Mai – Galeria „Artis” – Teatrul Național București.

Expoziții naționale:

- 1983 – Anuala de pictură și sculptură – Sala „Dalles”, București;
- 1990 – 1992 – Salonul Național de pictură și sculptură – Teatrul Național, București;
- 1997 – 1998 – Salonul de Sud – Muzeul da Artă Simian, Vâlcea;
- 1998 – 1999 – Salonul Internațional de pictură și sculptură, Reșița;
- 2006 – Palat Parlament.

Expoziții internaționale:

- 1985 – Expoziție de grup – Plener Malarski Wdzydze, Polonia;
- 1985 – Expoziție personală – Galeria de Artă „Bydgoszcz”, Polonia;
- 1992 – Expoziție de grup – Galeria Fundației „Carla di Lorenzi”, Perpignan, Franța;
- 1993 – Expoziție personală – Galeria „L’Etendard” Nancy, Franța;
- 1996 – Expoziție personală – Galeria „Cobra”, Amsterdam, Olanda;
- 2005 – Expoziție de grup, Berlin – Galerie particulară.

Lucrări de artă monumentală:

- Liceul de Artă „Dinu Lipatti”, Pitești (mozaic);
- Școala particulară Trivale (frescă);
- Casa Dobrică (mozaic);
- Policlinica Rociu, Argeș (mozaic și frescă);
- Restaurant „Conti”, Pitești (frescă și mozaic);
- Monumentul Deținutului Politic, Pitești (mozaic);
- „Iisus”, cimitirul Sf. Gheorghe, Pitești (mozaic);
- Școala Nr. 3, Pitești (frescă).

DOBRIN, NICOLAE

S-a născut la 26 august 1947, la Pitești, aproape de malul drept al Argeșului cel năvalnic, într-o casă de pe strada Gheorghe Șincai, o stradă strâmtă, cu mulți copii, cu case din cărămidă și paiantă; înainte de a ajunge la școală, trecea pe vestita Maracana a Piteștiului, locul unde juca fotbal, de multe ori cu picioarele goale, pentru a simți mingea și nisipul care frigea, obligându-te să joci cât mai repede, să driblezi, să alergi, să pasezi; în aceste frumoase și romantice locuri ale Piteștiului și-a făcut ucenicia și Gicu Dobrin.

Pe Maracana din Pitești l-a zărit într-o zi nea Lenci Ianovschi, trimis de un amic să vadă un slăbănog mic ce făcea lucruri nemaivăzute cu mingea, „Am lucrat în viața mea cu mii de copii, am fost prin toată țara și am avut ocazia să cunosc mulți băieți foarte dotați, dar un asemenea element ca Dobrin, atât de excepțional înzestrat, nu mi-a fost dat să întâlnesc. Era uimitor, credeți-mă, și pot să vă asigur că, încă de la vârstă fragedă, de la 10-11 ani, lăsa mulți cunosători de fotbal cu gura căscată. Pentru că făcea cu mingea adevărate lucruri de virtuoz, Dobrin a rămas și peste ani cel mai mare fotbalist român pe care l-am văzut, eu, din 1945 încoace. Și anii care vor trece îmi vor da dreptate”, își amintește antrenorul emerit, Leonte Ianovschi.

Din aprilie 1958, Dobrin a fost luat la juniorii clubului Dinamo Pitești și, imediat, selecționat la naționala de juniori. La nici 15 ani, la 1 iulie 1962, Dobrin debutează în Divizia A, într-un meci cu Universitatea Cluj. L-a înlocuit, la pauză, pe Duminică, în linia de atac, într-o formulă cu: Varga-Valcan, Barbu, Comeanu, Vulpeanu-Florescu, Gh. Radu-Duminică (Dobrin), Lovin, Halagian, Butnaru. La debut, Dobrin a intrat în teren dezinvolt, fără a vedea scorul cu care eram conduși pe tabelă. A marcat un gol și, de atunci, nimeni nu l-a mai scos din echipă. „A fost un geniu al fotbalului”, își amintește fostul său coechipier, Ion Barbu.

Echipa piteșteană a retrogradat în Divizia B și Dobrin a ajuns, pentru câteva luni, la Minerul Câmpulung. Aici, într-un meci cu Steaua (scor 2-8), a marcat 2 goluri. A revenit la Dinamo Pitești, la 10 octombrie 1963, în meciul cu UTA, câștigând cu 3-0. „S-a născut un mare talent scria, a doua zi, ziarul local Secera și Ciocanul”.

A fost selecționat, apoi, la echipa națională de tineret de 10 ori și a fost promovat de antrenorii Ilie Oană și Ștefan Covaci în prima reprezentativă a României pentru meciul cu vicecampioana lumii, R.F. Germania, la 1 iunie 1966, la Ludwigsfahen. Atunci, R.F.Germania a învins cu 1-0, dar Dobrin a atras atenția spectatorilor și specialiștilor germani. „Dobrin ăsta al vostru este un jucător superb. Are o tehnică rară, care te încântă și te subjugă”, spunea, după meci, antrenorul german, Sepp Herberger. Acest debut în Națională s-a petrecut la 18 ani și 9 luni, deci la o vârstă fragedă.

Confirmarea internațională a venit destul de repede, la 2 noiembrie 1966, când, la Neapole, în preliminariile campionatului european, Dobrin înscrie un gol în poarta lui Sarti, cu un șut de la aproximativ 25 de metri. După meci, i s-a propus un contract la o mare echipă din Italia, dar Dobrin a mulțumit și a declarat că nu va părăsi niciodată România.

Începutul a fost fulminant pentru Dobrin. În scurt timp, a îmbrăcat tricoul național al României, a reușit meciuri deosebite în Cupa Orașelor Târguri și a cucerit, doi ani la rând, titlul de cel mai bun fotbalist român al anului (1966 și 1967), înaintea unor cunoscuți internaționali din acea vreme: Vasile Ghergheli, Emil Dumitriu II, Gheorghe Constantin, Ion Ionescu, Dan Coe.

Un moment greu l-a constituit sezonul 1968-1969, când F.C. Argeș a trebuit să lupte pentru evitarea retrogradării; în ultimul meci, la Tg. Mureș, Dobrin a demonstrat că este un mare jucător, conducându-și coechipierii spre o mare victorie.

În bătăliile pentru calificare la Campionatul Mondial din Mexic (1970), Dobrin și-a adus o contribuție deosebită, mai ales prin golul decisiv marcat în poarta Portugaliei, la București, un gol de kilogramă, lucrat, împreună cu Dumitrache, colegul său din atac.

La sfârșitul anului 1969, Dobrin a ocupat locul al doilea în ierarhia celor mai buni jucători ai țării, după Florea Dumitrache.

La sfârșitul anului 1972, va fi declarat al treilea jucător român al anului, după Dinu și Boc, iar, în anul 1973, tot al treilea, după Dumitru și Dinu.

În anul 1977, Dobrin va fi, din nou, cel mai bun fotbalist al României, iar, în anul 1978, al doilea, după fostul său coechipier, portarul Narcis Coman. Au fost ani în care, iată, Dobrin s-a menținut în frunte, la cel mai înalt nivel; în acest timp, pe lângă golurile marcate, fazele de vis pe care le-a creat, a reușit să lanseze, în fotbalul mare, fotbaliști pe care i-a ajutat, atât cu pasa, cât și cu exemplul de dăruire în teren, așa cum au apărut, rând pe rând: Troi, Doru Nicolae, Radu II, ca să-i numim pe cei mai cunoscuți și apreciați.

Anul 1979 va aduce al doilea titlu de campioană a țării pentru F.C. Argeș; în ultimul meci de campionat, F.C. Argeș a întâlnit pe Dinamo București, în deplasare, la 24 iunie 1979. Dobrin a avut, din nou, o tresărire de orgoliu, îngenunchind clubul care i-a înveninat cariera și pe cei care l-au făcut să piardă cel puțin 30 de meciuri în Națională și un campionat mondial. Dobrin a răzbunat, nu numai Piteștiul, ci și toată provincia care a pierdut jucători și meciuri în favoarea Capitalei, oferind un regal de primă mărime în fața milioanele de telespectatori din România.

La sfârșitul acestui an, 1979, Dobrin cucerește, din nou, titlul de cel mai bun jucător al anului. E o alegere firească, subliniind, o dată în plus, marele talent și deosebita rigurozitate sportivă a piteșteanului, unul dintre cei mai dotați jucători din istoria fotbalului românesc. „Chiar dacă handicapat, în obținerea sufragiilor, de absența din echipa națională, absență, pe cât de nejustificată, pe atât de aducătoare de prejudicii, Dobrin s-a menținut în centrul atenției”, nota revista Flacăra. Fostul mare fotbalist italian, Bulgarelli, comenta, la TV Monte – Carlo, că „Dobrin este unul dintre cei mai remarcabili virtuozii ai balonului pe care i-am văzut”.

În ancheta desfășurată de Concordia română, Dobrin a fost declarat cel mai bun fotbalist român al sfertului de veac 1965-1990. La anchetă, au participat ziariști, comentatori radio, TV și spectatori. Dobrin a întrunit 3.183 de puncte, fiind urmat, la peste 700 de puncte, de Balaci și de Gheorghe Hagi, la 1.300 de puncte distanță. A cucerit, de patru ori, titlul de cel mai bun jucător al anului. A fost în vizorul marii echipe Real Madrid, dar a fost curtat și de echipe italiene și germane. A fost un mare jucător, poate chiar mai mare decât Hagi. Au fost alte vremuri, se juca altfel, mai spectaculos, mai în viteză. Oricum, Dobrin rămâne un tehnician de clasă, un adevărat senior al gazonului. Pentru piteșteni, va fi mereu **Prințul din Trivale**.

DONOIU, ION

Născut la 22 august 1933, în comuna Domnești, jud. Argeș.

Liceul Militar Iași și Liceul Vlaicu Vodă din Curtea de Argeș – promoția 1952.

Facultatea de Medicină generală Iași, 1945 – 1956; peste 30 de articole în reviste medicale, unele prioritare: „Acupunctura și practicarea ei curentă”, „Lambliaza la adult”, „Probleme de dermatologie în unități”, „Primum non nocere – principiul actual Hipocratin”, „Spasmofilia diagnostic dificil?” etc.

Am condus ședințele de comunicări științifice la Policlinica Dr. O. Marina; am fost în conducerea Societății de Medicină Generală București. Peste 30 de comunicări în acest cadru.

În 1975, am trecut în rezervă cu gradul de colonel și am lucrat în București la Policlinica Cooperăției; Policlinica Titan, Policlinica Dr. O. Marina și altele, până în 2001, când m-am pensionat.

Extramedical: Vicepreședinte al Societății Numismatice române din 1983 până în 2003. Am participat cu comunicări la circa 25 de simpozioane naționale ale acestei societăți. Peste sau 40 alte comunicări.

Am publicat în reviste de specialitate peste 30 de articole. Am publicat cărțile: „Monede dacogetice și efigii romane” – editura Militară, 1980, „Efigii feminine pe monedele romane”- editura Sport – Turism, 1983, „Împărații Bizanțului și monedele lor” editura Muzeion – 1993, „Lumea antică pe monede”- editura Albedo – București, 1997, „Transformarea monedei în cuvânt”, ediție îngrijită, împreună cu C. Manolache, editată de Consiliul Județean Prahova.

În curs de apariție: „Aventura chipului uman pe monede”.

Am inițiat sau colaborat la emiterea următoarelor medalii: Primul Congres de Medicină Generală, Spitalul Colțea- 250 de ani; V. Voiculescu, Nichita Stănescu – 3 medalii diferite; Nicolae Labiș, Liviu Rebreanu, Marin Preda etc.

Am emis, împreună cu soția, medalia Domnești 2000; Tudor Arghezi, Gh. Tomozei.

În colaborare: medalia Biblioteca Luca Paul Domnești – Argeș.

Donații: 20 medalii Muzeului de Istorie Chișinău ; 50 medalii Muzeului de istorie Ploiești (unele expuse în casa memorială Nichita Stănescu); circa 20-30 monede, reprezentând șerpi, la Muzeul Național de Istorie, monede legate de Nichita Stănescu, 10 medalii Muzeului Județean Pitești, 50 medalii Muzeului din Domnești, Medalion Nichita Stănescu – bronz 30 cm Casei Memoriale Nichita Stănescu, Liceului Nichita Stănescu din București, bibliotecii Domnești. Medalion Vlaicu Vodă – 30 cm bronz expus la liceul cu același nume din Curtea de Argeș, Placheta dr. Carol Davila 25/30 cm bronz expusă la spitalul Colțea din București etc.

Am înființat, cu finanțare proprie, Societatea Culturală Domnești, asigurând, personal, patrimoniul acesteia. Împreună cu conducerea Societății Culturale Domnești, am inițiat și contribuit la înființarea Muzeului Domnești și am întocmit lucrările: „Chipuri și costume din Domnești” (colectiv), „Studiu geografic – Domnești - Argeș” (Nistor), „Un sentiment al istoriei Nichita Stănescu, Gh. Tomozei” (lucrare proprie).

Am confecționat, la Monetăria Statului, efigia lui Petre Ionescu Muscel – 30 cm și a Dr. Teja Papahagi – 25 cm, donate Bibliotecii Domnești.

Colaborări la reviste medicale, publicistică, radio, televiziune.

Membru al Societății Medici Scriitori și Publiciști din România.

Cea mai mare parte a colecției de monede antice bizantine, orientale etc., au fost achiziționate de Muzeul Național de Istorie al României (câteva sute, din care unele unicate).

DOROBANȚU, MARIA

Data nașterii: 1951, martie, 12.

Locul nașterii: Drăgoești, Vâlcea.

Adresa: București, 014461.

Tel.: 0722.454.329.

e-mail: maria.dorobantu@gmail.com

Studii:

- 1966 - 1970, Absolventă a Liceului „Zinca Golescu” Pitești, Șefă de promoție;
- Facultatea de Medicina, (1970-1976), Universitatea de Medicina și Farmacie «Carol Davila» București;
- Stagiu de Doctorat în Științe Medicale (1984-1990).

Titluri profesionale:

- Medic specialist de medicină internă - (1982) și cardiologie – (1992);
- Medic primar în Medicină Internă (1990) și Cardiologie (1996);
- Competență în ecocardiografie transtoracică (1993) și Ecocardiografie transesofagiană (2000);
- Specialist european al - Societății Europene de Hipertensiune (2004);
- Competență în managementul sanitar (2005).

Specializări:

- 1991: Post-doctorat Fellow Universitatea „Paul Sabatier” Facultatea de Medicină, Toulouse III, Franța (bursa de cercetare în Cardiologie, obținută prin concurs, acordată de Guvernul Francez; martie –decembrie 1991);
- 1991 – 1993: Stagiu de pregătire - Diploma Universității „Paul Sabatier” Toulouse III în Explorări Neinvazive în Cardiologie;
- 1996: Bursa (1 luna) acordată de CHU Rangueil, Toulouse, Franța, în cadrul colaborării științifice;
- 1998: Bursa TEMPUS în Bruxelles (2 săptămâni).

Titluri științifice:

- 1990: Doctor în Medicină, teza de doctorat „Cardiopatia hipertensivă - corelații clinico-paraclinice”;
- 1993: Diploma Universității „Paul Sabatier” Toulouse III în Franța în “Explorări neinvazive în Cardiologie”;
- 1998: Fellow al Societății Europene de Cardiologie (FESC);
- 2005: Fellow of American College of Cardiology (FACC).

Titluri Universitare:

- 1979-1982 – Asistent universitar stagiar, Clinica Medicală III, Spitalul Clinic Universitar;
- 1982-1991 – Asistent Universitar, Clinica Medicală III, Spitalul Clinic Universitar;
- 1991-1994 – Șef lucrări, Clinica Medicală III, Spitalul Clinic Universitar;
- 1994-1998 – Conferențiar universitar, Clinica Medicală III, Spitalul Clinic Universitar;

- din 1998 – Profesor universitar, Clinica de Medicină Internă și Cardiologie, Spitalul Clinic de Urgență București.

Funcții universitare:

- 1984,1990,1993 și în prezent Membru în Consiliul Universitar al Facultății de Medicină;
- Din 1996 - în prezent Secretar Științific al Consiliului Universitar al Facultății de Medicină;
- Din 1996 - în prezent Membru în Senatul UMF “Carol Davila”;
- Din 1999 - Șef Catedra de Medicină Internă și Cardiologie, Facultatea de Medicină, UMF „Carol Davila”;
- Coordonator al Programului de cooperare interuniversitară între UMF „Carol Davila” și Universitatea „Paul Sabatier”, Toulouse, Franța (1992-1996);
- Coordonator al cooperării dintre Clubul Tinerilor Hipertensiologi din România și Clubul omolog din Franța (1992-1995).

Publicații Inextenso, în Literatura de Specialitate - 114 dintre care:

- 7 cărți de autor;
- 20 capitole în tratate sau monografii de cardiologie dintre care unul în străinătate;
- 14 articole (ca autor sau co-autor) în reviste cotate ISI;
- 31 articole în publicații Pub – Med;
- 5 articole în reviste din străinătate (Circulation, Actualites d’Angeiol. Patholog. Act. Med. Int, Hypertension, Archives of Balkan Medical Union);
- 37 în reviste românești cotate CNCSIS (Revista Romană de Cardiologie, Jurnalul de Chirurgie Toracică, Infomedica);
- 129 abstracte publicate în Reviste din străinătate (54) și din țară (75).

Participări la proiecte internaționale de cercetare-dezvoltare și inovare:

- 1) Responsabil de proiect (ca partener) într-un Program European FP 6 (SAPHIRE – Intelligent Healthcare Monitoring Based on a Semantic Interoperability Platform) 2006-2008;
- 2) Coordonator național la trei studii internaționale multicentrice finalizate :
 - a) PREAMI care are ca si coordonator principal pe *Pr. W Remme* (Olanda) (PREAMI – Perindopril and Remodelling in Elderly with Acute Myocardial Infarction);
 - b) ExTRACT-TIMI 25 (Enoxaparin and Thrombolysis Reperfusion for Acute Myocardial Infarction Treatment- Thrombolysis in Myocardial Infarction – study 25) are ca și coordonator principal Prof. E. Braunwald (SUA);
 - c) FINEESSE (Facilitated Intervention with Enhanced Reperfusion Speed to Stop Events).
- 3) Investigator principal în alte 14 studii internaționale (de ex: AMISTAD II, BRAVO, CARMEN).

Limbi străine: Engleza , Franceza.

DRĂGHICI, ION

Născut la 25 august 1945, în comuna Țuțulești, județul Argeș, am urmat școala elementară în comuna natală și am absolvit Liceul nr.1 din Pitești, în anul 1963. În 1968, am absolvit Facultatea de Matematică, Secția de mecanica fluidelor, din cadrul Universității București, după care am fost repartizat la Institutul de Meteorologie și Hidrologie (IMH) București.

În 1974, în urma unui concurs național și internațional foarte exigent, am câștigat o bursă oferită de Organizația Meteorologică Mondială (OMM) pentru studii post-universitare la Universitatea Reading din Anglia, unde am obținut titlul de Doctor, în 1977. Întors în țară, acest titlu a fost echivalat cu Doctorat în Matematică al Universității București.

În perioada 1978 – 1984, am avansat ca cercetător principal al IMH și am condus un mic colectiv de cercetare în meteorologia dinamică, subiectul meu favorit, care, de fapt, reprezintă baza științifică a complexelor metode matematice pentru prognoza vremii. Am peste 50 de lucrări științifice publicate în țară și în străinătate; rezultate din teza mea de doctorat au fost citate în numeroase lucrări publicate în prestigioase reviste de specialitate din USA și United Kingdom, precum și din Franța, Germania, Rusia, Suedia etc. Cartea mea, „*Dinamica atmosferei*” a primit un premiu al Academiei Române, iar, din 1987, sunt membru al Academiei de Științe Agricole și Silvicultură.

La 29 iulie 1984, când se împlineau 100 de ani de la instituționalizarea meteorologiei în România, am fost promovat ca Director Științific al IMH, după care, începând cu 1 ianuarie 1985, am fost desemnat ca Director General al IMH și ca Reprezentantul Permanent al României la OMM. În 1991, am schimbat sigla IMH în INMH (Institutul Național de Meteorologie și Hidrologie).

În mai 1992, în urma unui concurs internațional cu peste 100 de candidați, am obținut un post de Responsabil de Program în OMM; în această situație, am demisionat din postul de Director al INMH și, din iunie 1992, am început să lucrez la Geneva. În anul 2000, am devenit șeful Diviziei de pregătire Profesională. Sunt principalul editor al publicației WNO-No.258, „*Ghid pentru educația și perfecționarea profesională a personalului meteorologic și hidrologic*”, apărută în 2003-2004 (Vol. I – Vol. II) și, ulterior, tradusă din engleză în limba arabă, franceză, rusă și spaniolă.

Din aprilie 2005 și până în prezent, sunt Directorul Departamentului de Educație și Perfecționare Profesională al OMM. În această calitate, îmi revine sarcina să facilitez coordonarea internațională a activităților de educație și training în meteorologie și hidrologie pe care le inițiază OMM-ul, sau pe care le organizează țările membre OMM prin universități, institute și centre de educație și cercetare în studiul vremii, al climei și al apei. Nu este o sarcină ușoară, dar mie îmi dă mare satisfacție.

DRĂGHICI, MIRCEA GHEORGHE

Nume: DRĂGHICI MIRCEA - GHEORGHE

Adresă: Str. Frații Golești, nr. S8, Sc. C, Ap. 33

Telefon: 0744.34.88.99

FAX: 0248/220322

Naționalitate: Romana

Data nașterii: 08.04.1966

Experiență profesională:

- 1986 – 2000, S.C. IATSA ȘTEFĂNEȘTI, inginer șef secție;
- 2001 – 2004, PREFECTURA ARGEȘ, Subprefect;
- 2005, CDES Argeș, Director general;
- 2006, Agenția pentru Dezvoltare Regională Sud-Muntenia, Consilier președinte.

Educație și formare:

- 2004 – 2005, Institutul Național de Administrație, Administrație Publică;
- 2003 – în prezent, Universitatea Pitești, Doctorand;
- 2001-2002, A.S.E. București, C.I.E.D.D., Managementul Administrației Publice;
- 1991-1996, Universitatea Pitești – Facultatea de Inginerie, Secția “Autovehicule Rutiere”;
- 1985 – 1989, Institutul Politehnic București – Facultatea de Subingineri, Secția “Automobile”.

APTITUDINI ȘI COMPETENȚE ORGANIZATORICE:

Expert consultant în finanțări externe;

Expert în realizarea de programe operaționale ale unităților administrativ teritoriale din Comunitatea Europeană.

APTITUDINI ȘI COMPETENȚE TEHNICE

Cunoștințe windows, microsoft office, excel

Expert în prepararea și pregătirea motoarelor și autovehiculelor de competiție

PERMIS DE CONDUCERE: -categoria B, C, E

INFORMAȚII SUPLIMENTARE:

- Participări în Campionatul Național de Raliuri și de Viteză pe Traseu Montan cu rezultate bune și titluri la nivel național (Cupa Nova – 1999) în postura de copilot, respective pilot.
- Organizator al singurei etape de raliu automobilistic anuale în sudul României – Raliul Argeșului.
- Publicații tehnice din domeniul auto și al domeniului de specialitate
- Colaborări și informări din domeniul tehnic automobile de teren și autoturisme în revista Național Auto și revista studențească STAR a Universității Pitești.
- Studii privind “Strategii de finanțare externă și modul lor de alocare”.
- Concepte ale Uniunii Europene și efectele acestora în procesul de Integrare Europeană.

Coautor la elaborarea documentațiilor tehnice și realizarea practică a unor obiective tehnice și științifice la S.C. GRUPUL IATSA, în perioada 1980 – 2002:

- Autoturismul Dacia 1410 Sport;
- Prototipul M.D. 1987 – autoturism prototip cu motor central;
- Maxibreak – prototipuri și serie foarte mică (12 buc);
- Prototip monovolum “VAN”;
- Echipament autosanitară;
- Prototip Dacia JUMBO (D. 1308)
- Suprastructuri metalice în varianta furgon și termoizolante pentru autoutilitare Dacia din tabla de aluminiu;
- Execuție stație de alimentare GPL;
- Montarea și autorizarea montării de instalații GPL tip LOVATO pe autoturisme din gama Dacia și DAEWOO;
- Kit-uri și suprastructuri termoizolante de fibră de sticlă pentru autoutilitare (sarcina utilă 500 – 3500 kg);
- participări în Campionatul Național de Raliuri și de Viteză pe Traseu Montan cu rezultate bune și titluri la nivel național (Cupa Nova – 1999) în postura de copilot, respective pilot.

Coautor al Programului Operational Multianual Judetean 2007-2013, pentru judetul Arges.

DULICĂ, ION

Informații personale

Nume și prenume:	Ion Dulică
Data și locul nașterii:	01.07.1953, comuna Drăganu, județul Argeș
Adresa:	Pitești, str.Exercițiu, bl.L2, sc.b, et.3, ap.15
Telefon:	0729010841
Stare civilă:	Căsătorit, doi copii
Naționalitate:	Român

Activitate profesională

1969 – 1981	Sportiv de performanță – disciplina Lupte greco-romane
Cluburi	Clubul Sportiv Muscel, Steaua București, Dacia Pitești
Rezultate obținute	Campion mondial Florida – SUA (1973) Medalia de bronz Campionatul European Madrid–Spania (1974) Campion național – 7 titluri Campion balcanic – 1 titlu 70 medalii la competiții naționale și internaționale Sportivul nr. 1 al Argeșului în anii 1973, 1974, 1975 „Maestru al sportului” desemnat în anul 1973
1983 – 1989	Metodist în cadrul Asociației Sportive Dacia Pitești
1989 – 2000	Președinte al Clubului Sportiv Dacia Pitești
Rezultate	Clubul cu opt ramuri de activitate sportivă (lupte, atletism, automobilism, box, volei, handbal, fotbal, tenis de câmp) a obținut în această perioadă rezultate deosebite atât pe plan național, cât și internațional, la toate cele opt secții sportive. Au fost reprezentate cu cinste culorile clubului la Campionatele Naționale, Campionatele Europene, Campionatele Mondiale și la Jocurile Olimpice. Resursele financiare au fost gestionate eficient permițând desfășurarea unei activități de performanță în toate ramurile. Au fost menținute pe baza strategiei manageriale, relații de colaborare cu cluburi din țară, dar și cu instituțiile administrației locale.

2000 – 2002	Director executiv al Clubului Sportiv H&V Pitești
2002 – prezent	Șef Complex Atletica Grea - Direcția Județeană de Sport Argeș

Alte distincții

2005	„Cetățean de onoare” al comunei Drăganu
------	---

Studii

1981	Facultatea de Invățământ Pedagogic – Institutul de Invățământ Superior – Pitești
------	--

1995	Facultatea de Științe – Universitatea Pitești
------	---

Aptitudini și competențe

Aptitudini și competențe organizatorice	Profesor de educație fizică și sport Antrenor de lupte greco-romane Organizator evenimente și competențe sportive (naționale, internaționale).
---	--

DUMITRACHE, EUGENIU

Sunt născut în anul 1936, august 6, în comuna Coșești, jud. Argeș. După absolvirea cursurilor Liceului Nicolae Bălcescu, din Pitești (în anul 1954) și ale Institutului de Construcții București – Facultatea Drumuri și Poduri (anul 1959), am fost repartizat să-mi desfășor activitatea în cadrul Institutului regional de Proiectare Pitești, actualmente S.C. „PROIECT ARGEȘ” S.A.

În această societate, am îndeplinit următoarele funcții:

- 1959 – 1964 – inginer proiectant;
- 1964 – 1984 – șef atelier rezistență;
- 1984 – 1990 – director tehnic;
- 1990 – 2007 – director general.

În anul 1992, am obținut atestarea pentru verificator proiecte (A1, A2, A3, A11) iar, în 1996, atestarea de expert tehnic.

Principalele lucrări la care mi-am adus contribuția, pentru specialitatea de „rezistență”, au fost:

- a) Proiecte pentru construcția de blocuri de locuințe, în special pentru județul Argeș, totalizând cca 40.000 apartamente, în regim de înălțime de la P + 2 la P + 10.

Structurile de rezistență au fost:

- zidării portante transversale, sau longitudinale (max. P + 4);
- cadre de beton armat cu stâlpi monolit și planșee prefabricate;
- panouri mari prefabricate pentru P + 4 și P + 8;
- diafragme din beton armat în sistem fagure sau celular;
- structuri de diafragme realizate prin glisare;
- structuri cu nucleu central.

Aceste lucrări au avut la bază proiecte tip, re folosibile sau unicat (zona centrală Pitești).

- b) Lucrări social – culturale:

- Creșe, școli, grădinițe (proiecte tip și unicat);
- Spital Pediatrie Pitești (unicat);
- Spital Curtea de Argeș (unicat).

- c) Construcții hoteliere:

- Hotel Muntenia Pitești (P + 10 – structură cu diafragme celulare);
- Hotel Posada Curtea de Argeș (structură cu diafragme celulare);

- d) Bazin de înot în municipiul Pitești (unicat – structura din stâlpi de beton și acoperiș cu grinzi metalice de 33,00 m deschidere);
- e) Stație Service Dacia Pitești, având acoperișul pe cabluri (40,00 m deschidere);
- f) Sediul Finanțelor Publice, Pitești.

Sedii de bănci și diverse firme înființate după 1989. (Ex.: Sediul firmei Corona Pitești).

g) Proiecte tip elaborate la comanda fostului C.P.C.P., din care exemplific Proiect tip din panouri mari P + 4 – secțiune de colț;

h) Proiecte pentru restaurări monumente istorice (Curtea Domnească Curtea de Argeș, Câmpulung etc.);

i) Proiecte de consolidări cauzate de:

i.1. Modificări în sistemul funcțional.

Exemple:

- Modernizare Cinematograf Modern Pitești;
- Transformarea unui cămin de nefamiliști (cu structura în diafragme fagure), în Școala generală, com. Colibași, modificându-se structura în diafragme celulare;

i.2. Refaceri și consolidări pentru diverse construcții cauzate de natura terenului de fundare (contractil sau umpluturi), în special școli în mediul rural;

i.3. Refaceri și consolidări ale zidurilor portante la ultimul nivel al blocurilor de locuințe realizate la nivelul anilor 1961 – 1962 și care nu aveau prevăzute sub centuri, decât la zidurile exterioare;

i.4. Refaceri și consolidări cauzate de acțiuni seismice;

i.5. Refaceri și consolidări structuri afectate de explozii (Blocuri cartier Zona Sud Pitești și bloc Colibași la care explozia a variat parterul și etajul 1);

i.6. Refaceri și consolidări structuri afectate de fenomenul de igrasie (Diverse monumente istorice, palatul Republicii București etc.);

j. Expertize tehnice.

Prezentele precizări reprezintă o sinteză succintă a activității subsemnatului în cadrul acestei societăți, în perioada celor 48 de ani de activitate.

DUMITRACHE, IOAN

Nume și prenume: Ioan Dumitrache.

Data nașterii: 26/08/1940, Dârmănești, Argeș.

Educatie:

- Stagiul de doctorat în specialitatea: Automatizări în Sisteme Electrice, finalizat prin titlul de *Doctor inginer* (1970);
- Cursuri de vară la Institutul Politehnic din Worcester - SUA- (durata: 3 luni 1969);
- Institutul Politehnic București, Facultatea Energetică (1962).

Titluri științifice:

- Doctor;
- Membru Corespondent al Academiei Române;
- Membru al Academiei de Științe Tehnice.

Organizații:

- Consiliul Național al Cercetării Științifice din Învățământul Superior;
- Universitatea Politehnică București – UPB (Fostul Institut Politehnic București);
- Centrul pentru Pregătirea Resurselor Umane– CPRU.

Poziții ocupate în prezent:

- Președinte al Consiliului Național al Cercetării Științifice din Învățământul Superior;
- Șeful Catedrei de Automatică și Ingineria Sistemelor (1996-prezent);
- Membru al Senatului UPB (1984 – până în prezent);
- Director al Centrului pentru Pregătirea Resurselor Umane (1994 –până în prezent);
- Vicepreședintele Colegiului Consultativ al Ministerului Cercetării și Tehnologiei (respectiv al Agenției Naționale pentru Știință, Tehnologie și Inovare).

Poziții ocupate în trecut:

- Rector al Universității POLITEHNICA din București (2002-2004);
- Decan al Facultății Automatică și Calculatoare UPB (1984-1990);
- Prodecan al Facultății Automatică și Calculatoare UPB(1976 – 1984).

Adrese: CNCSIS

Str. Schitu Măgureanu Nr. 1, Sector 5, cod poștal 050025, București;

Tel: 0040 21 307 19 10; Fax: 0040 21 307 19 11;

E-mail: ioan.dumitrache@cncsis.ro

Facultatea de Automatică și Calculatoare

Splaiul Independenței 313, cod postal 060042, sector 6, București.

Tel: 0040 21 402 91 67; Fax: 0040 21 402 95 87.

Activitate științifică:

- Autor a peste 250 de lucrări publicate în jurnale tehnice și volume ale unor conferințe importante (Automatica IFAC Journal, Mathematics and Computers Journal, Studies in Informatics and Control, Automation Journal, volumes of IFAC World Congresses, IEEE Conferences, European Conference of Control etc).
- Editor a 14 volume– trei din ele fiind publicate în străinătate (Intelligent Manufacturing Systems 1995, Supplementary Ways for Improving International Stability 1998, Large Scale Systems: Theory and Applications 2001);
- Autor/ co-autor a peste 20 de cărți (suporturi de curs, monografii): Tehnici de control automatic, Control Electronic, Algoritmi genetici, Roboți inteligenți etc;
- Membru a peste 30 conferințe ale Comitetelor de Programe Internaționale aparținând IFAC, IEF, IEEE;
- Președinte și Copreședinte a peste 20 sesiuni științifice, conferințe internaționale organizate în Belgia, Italia, Grecia, Spania, Franța, China, Anglia, Bulgaria, Ungaria, Germania, Portugalia;
- Președinte la Conferința Internațională CSCS, organizată de IFAC NMO România.

Activități didactice:

- Profesor deplin la UPB (1982 – prezent);
- Profesor vizitator la Oklahoma State University, în 1971 (șase luni), 1991 (o lună), 1995 (o lună);
- Profesor vizitator la TU – Vienna, TUH Darmstadt, Magdeburg, Iowa University, Hannover Technical University, Valencia University etc.;
- Susținător al unui curs cu titlul “Controlul inteligent al roboților industriali” TU Vienna (o lună pe an, între 1994-2000);
- Peste 15 conferințe prezentate la Universități din Grecia, Italia, Spania, Germania, USA, Franța, Belgia;
- Crearea și dezvoltarea de laboratoare de Control Electronic inteligent, Inginerie Automatică, Control Electronic;
- Dezvoltarea și coordonarea de cursuri noi: Algoritmi Avansați de Control, Sisteme inteligente de Control, Controlul inteligent al roboților industriali, Inginerie concurențială;
- Coordonator științific a peste 35 teze de doctorat, 24 de studenți obținând titlul de doctor.

Alte informații:

Instituții Guvernamentale

- Membru în Comitetul Consultativ al Ministerului de Cercetare și Tehnologie (1991-prezent);
- Membru în Consiliul Guvernator al Fundației Europene de Știință (2003 - prezent);
- Membru în Consiliul Guvernator al JRC-Comisia Europeană.

Coordonator de programe naționale de cercetare: 11 participări;

Membru în organizații profesionale:

- **IFAC** - Federația Internațională de Automatică;
- **ESBB** - Societatea Europeană de Biotehnologie și Bioinginerie-Membru al grupului de control;

- **SRAIT** - Societatea Română de Automatică și Informatică Tehnică;
- **SRIC** - Societatea Română de Inginerie Concurentă;
- **IEEE** – Societatea Internațională de Inginerie Electronică și Electrotehnică.

Membru în 5 consilii editoriale;

Limbi străine Engleza(fuent), Fanceza (fluent)

Titluri științifice și premii: 9

DUMITRAȘCU, JEAN

Numele și prenumele : DUMITRAȘCU JEAN;

Locul și data nașterii : Teiu, Argeș, 02.01.1968;

Domiciliul : orașul Topoloveni.

Studii :

- 1974 -1978 – Școala primară Leșile, comuna Teiu, Argeș;
- 1978 -1981 – Școala Nr. 1 Teiu Vale, Argeș;
- 1981 -1982 – Școala Nr. 16 *I.L. Caragiale*, Pitești;
- 1982 -1984 – Liceul Nr. 3, Pitești;
- 1984 -1986 – Liceul *Nicolae Bălcescu*, Pitești;
- 1990 -1991 – cursuri perfecționare management cultural;
- 1991-1996 – Facultatea de Științe Juridice a Universității *Hyperion*, București;
- 2000 - 2004 – Facultatea de Istorie și Filosofie a Universității din Pitești;
- 2005 - 2006 – masterat în filosofie (Universitatea *Spiru Haret*, București);
- 2007 – doctorand filozofie, Institutul de filosofie al Academiei Române.

Experiența profesională :

- 1986 – contabil, C.A.P. Teiu;
- 1986 -1987 – profesor suplinitor, Școala Nr. 1 Teiu, Argeș;
- 1988 - 1990 – salariat la Cooperativa *Muncitoarea* Topoloveni;
- 1990 - 1993 – director al Căminului Cultural Teiu, Argeș;
- 1993-2004 – ziarist, șef de secție, la ziarul *Argeșul* din Pitești;
- 2004– în prezent, director al Centrului Cultural al municipiului Pitești;
- 2006 – membru al Uniunii Scriitorilor din România;
- 2007 - director general al Filarmonicii Pitești;
 - director, Centrul Cultural al municipiului Pitești;
 - redactor-șef al revistei de cultură *Argeș*;
 - director *Informația piteștenilor*;
 - redactor-șef adjunct *Buletinul cultural argeșean*;
 - membru al Uniunii Scriitorilor din România.

Activitatea publicistică :

- 1984 – debut absolut, ca poet, la Radio *Oltenia* Craiova, în emisiunea lui Marin Sorescu;
- 1986 – debut editorial, în revista *Argeș*;
- 1993 – redactor șef al revistei studențești *Ulysses*;
- 2001 – 2002 – coordonator suplimentul literar-artistic *Săgetătorul*;
- 2001 – în prezent – redactor-șef al revistei de cultură *Argeș*;
- 2002 – 2003 – consilier editorial al revistei literare *Trimbulinzii*;
- 2005 – în prezent – redactor-șef adjunct al revistei *Buletin cultural argeșean*;
- 2007 – director al publicației lunare *Informația piteștenilor*.
- 1992 – în prezent, peste 15.000 de articole publicate (note, interviuri, anchete) în diverse publicații (ziare: *Informația Piteștiului*, *Argeșul*, *România liberă*, *Cotidianul*, *Muscelul*, *Argeșul ortodox*, *Muntenia*, *In...amicii*, *Argeș Expres*, *Jurnalul de Argeș*, *Informația piteștenilor* etc ; reviste: *Argeș*, *Caietele Vladimir Streinu*, *Calende*, *Prăvălia culturală*, *Criterii literare*, *Catedra*, *Societatea literară*, *Săgetătorul*, *Trimbulinzii*, *Ulysses* ș.a.; studii filosofice și sociologice în *Buletinul științific*, seria Științe socio-umane, editat de Universitatea din Pitești, între anii 2000-2004).

Activitatea editorială proprie:

- *Parlamentarii de Argeș. Trecut și prezent* (2000);
- *Eminescu și Argeșul* (2000);
- *Chipurile Poetului* (coautor, 2001);
- *Și când gândesc la viața-mi... Autobiografia lui Eminescu* (ediție îngrijită, studiu introductiv, note, 2001);
- *Studii eminesciene* (coautor, 2003);
- *Mircea Eliade. Non omnis moriar* (coautor, 2003, Chișinău);
- *Poesys 8. Sacralitate* (coautor, versuri, 2004);
- *Zoe Dumitrescu-Bușulenga* (coautor, 2005);
- *Năbădăiosul Zavaidoc* (2006);
- *I.C. Brătianu, Piteștiul și intrarea în normalitate* (2007);
- *Schimbarea la față a culturii române* (2007);
- *Kant pe înțelesul tuturor* (2007);
- A inițiat și îngrijește *Caietele Vladimir Streinu*;
- A inițiat și îngrijește *Almanahul revistei Argeș*;
- Prefețe semnate la volume de versuri și proză publicate de Cristian Meleșteu, Constantin Mândruță, Denisa Popescu, Cezar Mazilu, Viorica Constantinescu, Ligia Vișoiu etc.

Activitate de manageriat cultural:

- Organizează Festivalul național de muzică lăutărească veche *Zavaidoc*, Simpozionul internațional de sculptură *Gheorghe Iliescu-Călinești*, Concursul național de dans sportiv *Dansul florilor*, Concursul național de poezie de dragoste *Leoaică tânără, iubirea*, Concursul național de critică și istorie literară *Vladimir Streinu*, Festivalul național de muzică ușoară *Vasile Veselovski* ș.a.
- Coorganizator al: *Simfoniei lalelelor*, Festivalul internațional de muzică corală *D.G. Kiriace*, Festivalul internațional de folclor *Carpați*, Festivalul internațional *Le Printemps des Poètes*, Simpozionul internațional de filosofie *Limbaj și comunicare*, Festivalul multiethnic, Sesiunea națională de istorie *Ion I.C. Brătianu* ș.a.

- Editează publicațiile: *Argeș*, *Cafeneaua literară*, *Restituiri Pitești*, *Informația piteștenilor* și *Caietele Vladimir Streinu*.

Activitate filmografică :

- *Pitești, epoca marmurei* (2006);
- *Zilele Piteștiului* (2006);
- *Simfonia lalelelor – 30 ani* (2007);
- *Zilele Piteștiului* (2007).

Premii:

- *Omul de cultură al anului 2004 si 2006*, acordat de ziarul *Argeșul*;
- Premiul *Protector al artelor* pentru revista *Argeș*, acordat în 2005 de Fundația națională *Izvoare* (acad. Zoe Dumitrescu-Bușulenga și Radu Cârneli);
- Premiul pentru promovarea patrimoniului cultural, acordat de Asociația Română pentru Patrimoniu (2006).

DUMITRESCU MIHĂEȘTI, SORIN

Născut: 16 martie 1961, Mihăești – Argeș, România

Adresa: Pitești, Trivale, bloc 63, sc. A, apartament 1

Telefon: + 40 740 665 129

Email: sorinmdumitrescu@yahoo.com

Activitate expozițională – expoziții personale

- Pitești – ianuarie 1989;
- Pitești – noiembrie 1989;
- Pitești – Galeria Metopa, ianuarie 1991;
- București - februarie 1992;
- Sibiu – noiembrie 1992;
- București – Galeria Avangard, noiembrie 1996;
- Timișoara – Galeria Art, martie 1998;
- București – Parlamentul României, martie 1999;
- Pitești – Banca Turco – Română, noiembrie 1999;
- București – Parlamentul României, martie 2001;
- Pitești – Universitatea Constantin Brâncoveanu, noiembrie 2003;
- Câmpulung, Galeria Arta, octombrie 2005;
- Pitești – Muzeul Județean Argeș, martie 2006;
- Paris – Salonul Independenților, 1990;
- Augsburg, Germania, 1992;
- Paris – Institutul Cultural Român, 2004.

Lucrări aflate în colecții particulare din România, Franța, Germania, USA, Canada, Belgia, Suedia, precum și în colecția Muzeului Județean Argeș, a Parlamentului României și a Universității Constantin Brâncoveanu din Pitești.

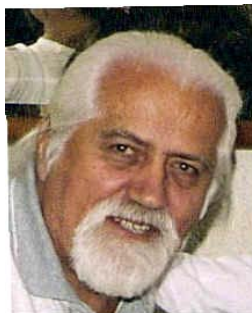
Sorin Dumitrescu Mihăești este artistul unui ritual. Fără a înțelege această metaforă nu vom găsi adevăratul drum ce duce spre esența artei sale. Ritual cu pricina este compus din elemente ancestrale de o tulburătoare anticipație și se organizează într-o direcție pe care o sugerează cel mai nimerit cuvintele spuse cândva de Paul Klee: „Caut un punct îndepărtat ce s-ar situa la originea creației și presimt o formulă pentru om, animal planeta pământ, foc, apă, văzduh, ca și pentru toate forțele giratorii”. Elementele amintite de Paul Klee, precum și forțele giratorii ce le țin împreună se regăsesc și în lucrările artistului Sorin Dumitrescu Mihăești. El simte imperios nevoia de a parcurge mitul creației, de a se reîntoarce la originea acestui miracol, pentru a consolida conștiința valorii sale de artist. Iar ca să reușească, rămâne, în mod

exemplar, credincios strălucitelor tradiții artistice în care s-a format, credincios, în fond, aceluia „genius loci” care conferă personalitate și distincție oricărei creații autentice.

Plăsmuirile sale sunt simple și profunde, vorbind de la sine prin potențialul lor afectiv, care arareori reclamă necesitatea unor mijlocitori sau interpreți. Contemplându-i picturile, nu surprinzi în ritmurile și vibrațiile lor nici o umbră de șovăire.

Artă sa ne relevă lumea așa cum o vede el, așa cum se recompune aceasta în jurul câtorva obsesii care se obiectivează în tot atâtea universuri de forme și culori.

În mod cert, Sorin Dumitrescu Mihăești este aur de cele mai sigure karate, ca și lumina pe care a adunat-o în pigmenții culorilor sale.

DUMITRESCU, PETRE

Nume și prenume: Dumitrescu Petre.

Data și locul nașterii: 29 aprilie 1939, București.

Stare civilă: căsătorit, 2 copii.

Studii: absolvent al Institutului de Artă Teatrală și Cinematografică București – promoția 1963 – clasa prof. Dinu Negreanu – asistenți: Gh. Popovici Poenaru, Virgil Popovici.

Activitate profesională:

- 1963 – 1966, actor al Teatrului de Stat Reșița;
- 1966 – până în prezent – actor al Teatrului de Stat „Alexandru Davila” din Pitești;
- La data de 2 iunie 2007, am împlinit 44 de ani de activitate neîntreruptă în slujba teatrului românesc, din care 41 ani în slujba Teatrului „Alexandru Davila” din Pitești.

În această perioadă, am interpretat peste 135 de roluri de mare varietate, unele de mare întindere, roluri care au fost apreciate de critica de specialitate în frunte cu regretatul Valentin Silvestru.

Voi aminti numai câteva personaje din piesele de teatru ale marilor autori dramatici ai literaturii universale, cât și de la noi din țară: din comedia dell' arte, am interpretat personajul LELIO din piesa „Să nu pui dragostea la încercare” de Basilio Locatelli – regia Dan Alexandrescu; VALENTIV din „Doi tineri din Verona” de Shakespeare – regia Val Mugar; ERIC din piesa „Inspectorul de poliție” de J.B. Priestley – regia C. Anatol de la Teatrul Național din MAURITZIO din piesa „Noaptea la drumul mare” de Renato Leli; LEANDRE din piesa „Doctor fără voie” de Moliere; MIRCEA BASARAB din piesa „Vlaicu Vodă” de Al. Davila; JIM CURRY din piesa „Omul care aduce ploaie” de R. Nash; NICOLAE GOLESCU în piesa „Bălcescu” de Camil Petrescu; JEFF din piesa „Jocul de-a vacanța” de Mihail Sebastian; LEONTIN din piesa „Inimă de aur” de A Goldsmith; MECHAM din piesa „Paharul cu apă” de E. Scribe; BIFF din piesa „Moartea unui comis voiajor” de Arthur Miller; GERUNSKI din piesa „Un bărbat și mai multe femei” de Leonid Zorin; CRĂCĂNEL din piesa „D'ale carnavalului” de I.L. Caragiale; DOCTORUL DAVILA din piesa „Cuza Vodă”; GAEV din piesa „Livada cu vișini” de A.P. Cehov; REGIZORUL din piesa „Șase personaje în căutarea unui autor” de Luigi Pirandello; BĂTRÂNUL din piesa „Morișca” de Marin Ioniță și altele.

Menționez că am făcut parte din colectivele artistice care au obținut distincții la festivaluri de teatru, cum ar fi: Gala teatrului scurt – Bacău 1977 – două mențiuni cu recitalul dramatic „1907” de Dominic Stanca și la Festivalul restituirilor teatrului românesc – Botoșani 1982 – marele premiu pentru colectivul artistic al spectacolului „Măști” de Ion Sava – regia Costin Marinescu.

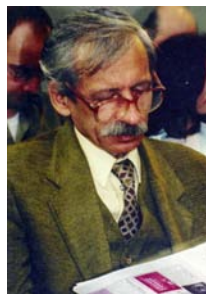
- Membru UNITER;
- Realizator al mai multor afișe și programe pentru spectacolele Teatrului „Al. Davila” Pitești;
- Realizator al atelierului foto din cadrul Teatrului „Alexandru Davila” din Pitești;
- Realizator a mai multor fotografii de reclamă și portrete ale actorilor, publicate în revista „Teatrul” și în diferite ziare;
- Colaborator activ la înființarea muzeului Teatrului „Alexandru Davila” Pitești;
- Membru în Consiliul director între anii 1980 – 1989 – președinte al acestui consiliu;
- Realizator al expoziției de fotografie artistică „Clipe de viață” – 2006;
- Membru activ al Societății Române de infoenergetică și radiestezie SF. Andrei, București, Pitești.

DUMITRU, CONSTANTIN – DULCAN

- Data și locul nașterii – 6 noiembrie 1938, Mârghia – Argeș.
- Studii : 1946 – 1953 Școala elementară în comuna natală.
1953 -1956 Liceul “N. Bălcescu” azi Colegiul “I.C. Brătianu” – Pitești;
1956 – 1962 Facultatea de Medicină generală în cadrul Institutului Medico-Militar.
- Evoluția profesională :
 - Medic de medicină generală în unități militare din București și Brașov;
 - Concurs de secundariat, 1968;
 - Secundar neurologie, 1968 – 1971, la Spitalul Militar Central și Spitalul “Gh. Marinescu”;
 - Medic șef secție Neuropsihiatrie;
1971 – 1974, Spitalul Militar Craiova;
 - Medic principal neurolog;
1974 – 1982, Spitalul Militar Central București;
 - Medic primar al secției Neurologie;
1982 – 1992, Spitalul Militar Central București;
 - Medic Șef secție Neuropsihiatrie;
1992 – 1995, Spitalul Militar Central București;
 - Conferențiar universitar – 1993;
 - Profesor universitar – 1998, Clinica Neurologie, Spitalul Militar Central București;
 - Funcția actuală - Șef catedră Neurologie, Universitatea „Titu Maiorescu”.
- Specializări: Neurologie (1971) ; Psihiatrie (1983);
- Competențe: Explorări neurofiziologice EEG, EMG, PEV, Acupunctură, Terapia durerii;
- Doctorat: 1972 – 1976;
- Cursuri, vizite de documentare și perfecționare în străinătate:
 - Beijing - 1976, 1980, 1984;
 - Roma - 1977, 1991, 2001;
 - Berlin – 1982;
 - Paris și Marsilia - 1986, 1991;
 - Geneva – 1992;
 - Istanbul – 1988;
 - Viena – 1992;
 - Mineapolis – 1996;
 - Londra – 2001;
 - Canada – 2005.

- Limbi străine: franceza, engleza.
- Titluri științifice :
 - Doctor în medicină – 1962;
 - Doctor în științe medicale – 1976;
 - Conferențiar – 1993;
 - Profesor universitar – 1998.
- Titluri onorifice :
 - În țară :
 - Membru al Societății Române de Neurologie;
 - Membru al Societății Române de Psihiatrie;
 - Membru al Societății Române de Acupunctură;
 - Membru al Ligii Române pentru sănătate mentală;
 - Membru al Societății Române de Neuropsihoendocrinologie;
 - Membru în Societatea Medicilor Scriitori și Publiciști din România.
 - În străinătate :
 - Membru al Academiei Americane de Neurologie;
 - Membru al Societății Europene de Neurologie (ENS);
 - Membru al Federației Internaționale de Neurologie (IFNS);
 - Membru al Organizației Internaționale de Cercetare a Creierului;
 - Membru al Asociației Naționale și Internaționale pentru Studiul Durerii;
 - Membru al Societății Române și Internaționale de Inginerie Clinică și Medicină computerizată;
 - Membru al Ligii Internaționale contra Epilepsiei.
- Lucrări științifice publicate sau comunicate: 239.
- Monografii importante în domeniul de bază: 9.
- Cursuri universitare: 4.
- Monografii în domenii conexe medicinei: 4.
- Lucrări cu conținut eseistic și filozofic: 6.
- Brevete și invenții: 4.
- Participarea la studii clinice internaționale: 6.
- Premii și decorații:
 - 1992 – Premiul Academiei Române „Vasile Conta”, pentru lucrarea „Inteligența materiei”;
 - 2000 – Ordinul Național „Steaua României” în gradul de Comandor;
 - 2001 – Premiul literar „George Florin Cozma”, pentru eseu „Somnul rațiunii”;
 - 2003 – Premiul Belgiei pentru critica literară la opera lui „Maurice Carême”, cu lucrarea intitulată „La metaphisique dans l'oeuvre de Maurice Carême”;
 - 2004 – Premiul „Ștefan Odobleja” al revistei „Observatorul Militar”;
 - 2006 – Diploma Salonului de Carte Universitară a Ed. Universitare „Carol Davila”, pentru monografiile „Electroencefalografia” și „Electromiografia Potențiale evocate”.

ION, DUMITRU

Poet, romancier, nuvelist, eseist, dramaturg, critic de film și teatru, autor pentru copii și tineret, traducător, editor, academician.

Dumitru M. Ion s-a născut în data de 26 septembrie 1947, în satul Brătești, Curtea de Argeș. A absolvit Școala elementară, Școala de meserii și Liceul „Vlaicu Vodă” în orașul Curtea de Argeș. Între 1965-1966, urmează Facultatea de filologie pe care o părăsește pentru Facultatea de critică de teatru, film și televiziune din cadrul I.A.T.C. „I.L. Caragiale” - București, pe care o absolvă în anul 1971 cu titlul de diplomat în arte.

A debutat în copilărie (1960), cu poezie și proză în revistele literare ale Uniunii Scriitorilor din România (Gazeta literară, Luceafărul, Tribuna).

Anul 1966 marchează debutul său editorial cu volumul de versuri IADEȘ. Din 1967, este membru titular al Uniunii Scriitorilor din România, fiind ales în câteva rânduri în forurile de conducere ale acesteia. Încă de la debut, critica literară l-a considerat drept o personalitate a literaturii române contemporane.

În perioada dictaturii comuniste, i s-a luat, în câteva rânduri, dreptul de publicare, cărțile sale fiind scoase din bibliotecile publice. Până în 1989, la căderea comunismului, a trăit exclusiv ca scriitor profesionist. Este prezent în peste 25 de antologii de poezie și proză română contemporană apărute în țară și în străinătate. Volume din lirica sa au fost publicate în peste 15 limbi. Este autor a 7 romane și volume de nuvele, a 5 cărți de proză pentru copii și tineret, a 3 drame și a 2 volume de eseuri; a tradus în limba română și în alte limbi peste 170 de volume; a alcătuit și tradus antologii esențiale din lirica chineză, georgiană, armeană, macedoneană, din R. Moldova și din poezia Egiptului antic. A publicat peste 100 de eseuri dedicate filmului și teatrului.

Poezia, proza și traducerea sa au fost distinse cu peste 20 premii naționale și internaționale. A obținut mai multe burse de studii și invitații de călătorie în: S.U.A., R.F. Germania, Italia, Iugoslavia, (Serbia și Muntenegru), Bosnia și Herțegovina, R. Macedonia, Grecia, Turcia, Egipt, Cipru, Georgia, Armenia, Uzbekistan, Spania, Tunisia, Columbia etc. A participat ca invitat special la Festivalurile Internaționale de Poezie de la: Struga (R. Macedonia), Sarajevo (Bosnia și Herțegovina), Budva (Muntenegru), Vélès, Tetovo (R. Macedonia), Las Palmas, Canarie (Spania), Bagdad (Iraq), Medellín (Columbia), Smederevo, Belgrad, Negotin (Serbia), Jedlienne (Tunisia), Krdjali (Bulgaria) etc.

Este membru al unor prestigioase societăți, asociații și uniuni de creație din mai multe țări. Din anul 2000, este membru al Academiei de Științe și Arte din R. Macedonia, iar, din anul 2002, membru al Academiei de Științe, Literatură și Artă (Oradea).

În anul 1991, a fondat Editura Orient-Occident, al cărei președinte și director general este, publicând, în special, carte de poezie. Este președinte al Festivalului Internațional „Noptile de Poezie de la Curtea de Argeș”, pe care l-a fondat în anul 1997, împreună cu poeta Carolina Ilica.

Este președinte al Fundației și Organizației Culturale ACADEMIA INTERNAȚIONALĂ ORIENT-OCCIDENT (Curtea de Argeș), pe care a întemeiat-o tot împreună cu poeta Carolina Ilica (1998).

Bibliografie lirică (selectiv): **Iadeș**, Editura pentru literatură, București, 1966; **Vânătorile**, Editura pentru literatură, București, 1969; **Balcanice**, Editura Albatros, București, 1970; **Fals tratat de vânătoare**, Editura Cartea Românească, București, 1973; **Culoare și aromă (Melancolii)**, Editura Cartea Românească, București, 1974; **Orgolii**, Editura Albatros, București, 1974; **Vânătorile** (Selecție, în colecția **Hyperion**), Editura Cartea Românească, București, 1981; **Ioan Metafora**, Editura Cartea Românească, București, 1986; **Evanghelia după Ioan Metafora**, Editura Orient-Occident, București, 1997; **El Evangelio según Ioan Metafora - The Gospel After John Metaphor** (ediție bilingvă spaniolă-engleză), Editura Orient-Occident, București, 1999; **Faraonul**, Editura Convorbiri literare, Iași, 2002; **Evanghelia după Ioan Metafora** (ediția a 28-a), Editura Academiei Internaționale Orient-Occident, București, 2007.

DUȚĂ, TRAIAN

Născut la 27 iunie 1952, în comuna Drăganu, judeul Argeș.
Studii: Academia de Arte „Nicolae Grigorescu”, promoția 1982.
Membru al Uniunii Artiștilor Plastici din România din 1988.

DATE ALE ACTIVITĂȚII ARTISTICE:

- 1983 – Salonul de iarnă, Sala Metopa, Pitești;
- 1983 – Expoziție colectivă, Sala Metopa, Pitești;
- 1983 – Expoziție de grup, Sala Metopa, Pitești;
- 1984 – Expoziție personală, Sala Metopa, Pitești;
- 1984 – Expoziție județeană, Sala Metopa, Pitești;
- 1984 – Expoziție omagială, Sala Metopa, Pitești;
- 1984 – Expoziție de grup, Sala Metopa, Pitești;
- 1984 – Expoziție de grup, Timișoara;
- 1984 – Quadrienala de artă decorativă, Sala Dalles, București;
- 1984 – Omagială, Sala Dalles, București;
- 1985 – Expoziție omagială, Sala Metopa, Pitești;
- 1985 – Expoziție de grup, Sala Metopa, Pitești;
- 1985 – Târgul de artă-primăvară, Sala Dalles, București;
- 1985 – Premiul special al revistei Argeș;
- 1986 – Salonul de iarnă, Sala Metopa, Pitești;
- 1986 – Expoziție omagială, Sala Metopa, Pitești;
- 1986 – Expoziție de grup, Curtea de Argeș;
- 1986 – Expoziție de grup-sculptură, Sala Metopa, Pitești;
- 1986 – Expoziția Filialei Pitești, Sala Dalles, București;
- 1986 – Expoziție republicană de artă decorativă, Sala Dalles, București;
- 1986 – Tabără de documentare, Polonia;
- 1987 – Expoziție personală, Bacău;
- 1987 – Expoziție omagială, Sala Metopa, Pitești;
- 1987 – Expoziție personală, Curtea de Argeș;
- 1987 – Expoziție personală, Sala Metopa, Pitești;
- 1987 – Expoziție de grup, Hanul cu Tei, București;
- 1987 – Expoziție județeană, Sala Metopa, Pitești;
- 1988 – Expoziție omagială, Sala Metopa, Pitești;
- 1988 – Expoziție personală, Curtea de Argeș;
- 1990 – Expoziție personală, Franța;

- 1991 - Expoziție personală, Franța;
- 1992 - Expoziție personală, Franța;
- 1994 – Expoziție personală, Italia;
- 1995 - Expoziție personală, Franța;
- 1995 – Expoziție personală, Sala Metopa, Pitești;
- 1996 – Expoziție de ceramică „Mărțișorul politic”, Teatrul Bulandra, București;
- 1996 – Expoziție personală, Curtea de Argeș;
- 1997 – Expoziție personală, Biserica Domnească, Curtea de Argeș;
- 1997 – Expoziție colectivă, Mioveni, Argeș;
- 1998 – Expoziție personală, Poienari, Argeș;
- 1998 – Expoziție personală, Casa D.I. Noroce, Curtea de Argeș;
- 2002 – Expoziție personală, Casa de Cultură, Curtea de Argeș;
- 2002 – Expoziție personală, Primăria Curtea de Argeș;
- 2003 – Expoziție personală, Curtea de Argeș;
- 2004 – Expoziție personală, Curtea de Argeș;
- 2004 – Salonul internațional de desen de presă și umor, Saint Juste le Martel, Franța;
- 2006 – Expoziție de grup, Galeria Artis, București;
- 2006 - Expoziție personală, Metopa Pitești.

LUCRĂRI MONUMENTALE:

Naum Râmniceanu – Corbi – Argeș;

Monumentul Eroilor – Curtea de Argeș;

Statuie bronz – Mihai Viteazul – Curtea de Argeș.

ENE, ION (GHEORGHE)

Ene N. Ion, cunoscut de toți localnicii ca **nea Gheorghe!**, s-a născut la 23 ianuarie 1919, în satul Valea Nandrii, comuna Dârmănești, jud. Argeș. De mic copil, învață arta olăriei de la tatăl său, Enescu Neculae. (Când a fost înregistrat la primărie, notarul nu i-a scris fiului acestuia decât primele trei litere, dar „nea Ene” a putut corecta acest lucru la unicul său fiu, Ion Enescu).

Învață cele patru clase primare la Școala din Petrești, comuna Coșești, loc unde tatăl său își construise o casă. Mama, Lucica, a crescut la București 11 ani, fiind înfiată de o mătușă, dar, după bombardamentele din Primul Război Mondial, vine în comuna Dârmănești și învață olăritul de la soțul ei.

Industrializarea masivă care prevestea dispariția olăritului într-un orizont de timp limitat, a determinat organizarea, de către autoritățile locale – sub impulsul instituțiilor de cultură județene – a unui atelier – școală pentru elevi, iar coordonarea activității „micilor olari” – proveniți din familii de profesioniști în arta modelării lutului, dar care abandonaseră o meserie tradițională - a fost încredințată lui nea Ene, în anul 1982. Acesta și-a transformat atelierul său într-o autentică școală, unde această profesie se învăța cu maximă conștiinciozitate.

Cursurile cu conținut predominant aplicativ se desfășurau de patru ori pe săptămână, cursanții fiind recrutați dintre elevii claselor V-VIII. Timp de trei ani, nea Ene este angajatul Școlii de Arte din Pitești cu o jumătate de normă. A lucrat în gospodăria proprie până la vârsta de 80 de ani, iar atunci s-a oprit, deoarece i s-au strâmbat degetele din cauza pământului umed.

Dintre piesele realizate amintim: cațaveici, găina, fiertura, glastre mari și mici, vase de flori, câni, dar piesa lui de rezistență era urciorul cu două încăperi (după întărirea urciurului cu o singură încăpere, îl tăia în două și îi atașa încă un perete, după care lipea și cealaltă parte).

Participă la concursurile organizate de Muzeul Golești; în 1983, la prima ediție a olarilor de la Rădăuți, din 9 august, obține două premii: premiul pentru „Chiupurile tradiționale” și „Oalele cu motivul calea rătăcită”(ziarul „Ori noi”, Suceava, 9. VIII. 1983, p. 3, articol realizat de dr. Tancred Bănățeanu). Despre participările la diferite târguri sunt consemnate aspecte în ziarul „Flacăra” din 27 martie 1983, articol scris de Tudor Octavian, dar și în volumul „Ceramică din Argeș și Muscel”, redactat de prof. Grigore Constantinescu. O parte din realizările sale sunt editate în „Arta populară în Republica Populară Română – Ceramica” (1958, pag. 128, fig. 130), când, în urma vizitei lui Paul Petrescu, Paul H. Stahl și Barbu Slătineanu în atelierul propriu, donează și câteva piese reprezentative.

Gheorghe Ene reprezintă un punct de reper pentru olăritul tradițional din zona Argeș-Muscel.

ENOIU, ION

Nume și prenume: Enoiu Ion.

Data nașterii: 27 septembrie 1929.

Locul nașterii: Comuna Stâlpeni, jud. Argeș.

Starea civilă: căsătorit.

Soția: Enoiu Elena.

Domiciliul actual: Comuna Bălilești, sat Poienița, jud. Argeș.

Ocupația: meșter olar.

Învăță meseria de meșter olar de la vârsta de 9 ani, fiind ucenic la meșterul Ristea. Plăcându-i meșteșugul olăritului, lutul capătă, an de an, sub îndemnarea mâinilor sale, forme din ce în ce mai diversificate.

Vasele executate de meșterul Ion Enoiu au captat imediat atenția publicului consumator, prin varietatea formelor și ornamentelor, predominând latura funcțională a acestora.

Întâlnim: străchini, farfurii, oale de la 1-30 litri, ulcioare, câni, putineie, tigăi cu trei picioare de pus pe vatră, pârnăi (oale de lapte), oale pentru sarmale cu capac, ghivece pentru flori, de diferite mărimi.

Și ornamentele executate pe vase îmbracă o diversitate de motive, cel mai des întâlnit fiind cel floral, executat cu tiparul. „Valul” este, de asemenea, foarte răspândit. Culoarea predominantă a centrului Bălilești - Poienița este cea galbenă.

Ceramica executată de meșterul olar Ion Enoiu a trecut, demult, granițele județului, traseele străbătute de acesta ajungând până în nordul țării, la Vișeu de Sus, Sighetul Marmăției, apoi, în Galați, sudul țării, schimbul făcându-se pe produse (cereale).

Perioadele predominante pentru desfacerea vaselor erau târgurile organizate cu ocazia sărbătorilor religioase; în Argeș, cel mai important era Târgul moșilor, prilej cu care erau cumpărate vase pentru împărțit. La târgurile organizate de Muzeul Golești, a fost nelipsit, participând la aproape toate edițiile.

Regretul cel mai mare al vestitului meșter olar este acela că nu are un băiat căruia să-i predea arta prelucrării lutului, dar și faptul că generația tânără nu este preocupată să ducă, mai departe, acest străvechi meșteșug.

EVERAC, PAUL

S-a născut la 23 august 1924, la București. Numele real: Petre Constantinescu. O perioadă trăiește la Arad, unde absolvă liceul. Licențiat al Facultății de Drept din București. A fost contabil, cantaragiu, muzeolog, juriconsult, șef de protocol la Marea Adunare Națională, director al TVR, dar s-a impus în conștiința contemporanilor ca om de teatru.

Din 1970 și-a stabilit reședința (de vară) la Podul Dâmboviței, socotindu-se (și) argeșean (în ultima vreme, după cum ne mărturisea, denunță acest statut, supărat pe autorități că nu-i sprijină unele proiecte). La casa sa de la Podul Dâmboviței a întocmit o „Curte pentru artă și poezie”, alta pentru muzică de cameră și spectacole, alta pentru teatru. A organizat an de an Serile de la Podul Dâmboviței (spectacole, conferințe publice pe teme date, concursuri de poezie), la care au participat personalități ale vieții culturale și publice din România. „Curtea cu statui” cuprinde busturile lui Alecsandri, Hașdeu, Caragiale, Everac însuși. În casă tronează busturile lui Iorga, Goga, Arghezi, Sadoveanu, G. Călinescu. Veritabil muzeu, casa lui Everac de la Podul Dâmboviței deține lucrări în lemn realizate de Chirnoagă, Aftenie, Iosif Constantin. De altfel, dramaturgul a înșirat de-a lungul drumului național de pe raza localității grupuri statuare tematice: Miorița, Legenda meșterului Manole, Rodica, Nunta Zamfirii, Moartea Căprioarei, Mistrețul cu Colții de Argint etc.

La Teatrul Al. Davila din Pitești i s-au jucat o serie de piese, precum Poarta (1959), Simple coincidențe (1966), Striptease pe ring (1978), Hai că a fost drăguț! (1979), Ordinatorul (1980), În trecere la sectorul 9 (1982), Ușile împărătești (1989) și Lichidarea (2003). Tot la Pitești i-au mai fost reprezentate piesele de teatru pentru amatori Aproape de cer și La canton. Colaborarea sa la revista Argeș, în anii '80, cu articole de atitudine (în care strecura numeroase „șopârle”), a cauzat destule greutăți conducătorului de atunci al revistei, Sergiu I. Nicolaescu.

Numărul pieselor de teatru jucate pe marile scene ale țării, din 1959 încoace, este impresionant. Majoritatea dintre acestea a apărut în volume (prezentate mai jos), altele au rămas în continuare nepublicate. Peste 50 de piese scrise (unele tipărite) încă nu au fost reprezentate. Ultima piesă jucată a fost Coadă (stagiunea 2004, la Teatrul Național București), în regia autorului. De altfel, Paul Everac a semnat și regia la multe dintre piesele sale, începând cu 1967.

Pe de altă parte, dramaturgul a realizat 30 de scenarii radiofonice (ultimul pus pe unde a fost Raymunda, în regia lui Dan Puican, 1999) și 25 de scenarii tv. De menționat aici și scenarii de film pe care le-a realizat: Omul de lângă tine (regia Horea Popescu, după piesa Ochiul albastru), Zestrea (regia Letiția Popa, după piesa cu același nume), Nu filmăm să ne amuzăm (regia Iulian Mihu), O lebedă iarna (regia Mircea Mureșan, după piesa A cincea lebedă), Există joi? (regia Adrian Petringenaru), Cine are dreptate? (regia Alexandru Tatos).

Cunoscut îndeobște ca dramaturg, jucat stagiuni la rând cu „casa închisă” (cu spectacole precum

Ștafeta nevăzută, Un fluture pe lampă, Bill optimistul, Cartea lui Ioviță etc.), Paul Everac are o operă extrem de vastă și variată. Și apreciată, dovadă fiind atenția deosebită de care s-a bucurat din partea criticii de specialitate, alături de premiile obținute (inclusiv un Premiu al Academiei Române, în 1972, pentru piesa Zestrea, jucată la TVR).

Volume publicate:

Teatru. Logodna (piesă într-un act, Editura pentru literatură, București, 1962), Ferestre deschise (piesă în trei acte, Editura pentru literatură, 1963), Cântec din fluier (piesă într-un act, Editura pentru literatură, 1963), O întâlnire neobișnuită (piesă într-un act, Editura pentru literatură, 1964), Simple coincidențe (piesă în două părți, Editura ATM, București, 1966), Și la stânga, trei ciocane (șarjă satirică într-un act cu un prolog, Editura CSCA, București, 1967), Cinci piese de teatru (Editura pentru Literatură, 1967), Iancu la Hălmagiu (piesă într-un act, Casa centrală a creației populare, București, 1967), Cheța (comedie într-un act și două episoade, Casa centrală a creației populare, București, 1970), Chirița pe șantier (simplă schiță calamburistico - mimică, în dialect moldo-valah, Casa centrală a creației populare, București, 1970), Cine ești tu? (triptic litografiat format din trei piese într-un act – Lohengrin sau Plăcerea zorilor, Cafea Ness cu aproximații, Câteva palme false, Editura ATM, București, 1970), O partidă cu nou-născuți (farsă populară într-un act, Casa centrală a creației populare, 1970), Teatru scurt (Editura Eminescu, 1971), Autograful (Editura CCES, 1972), Trepte (Editura CCES, 1972), Rica Eremia (Editura CCES, 1973), Trei piese eseu (Editura Cartea Românească, 1973), Un fluture pe lampă (Editura Eminescu, 1974), Consiliul (Editura CCES, 1975), Teatru (cinci piese, Editura Eminescu, 1975), Cadoul (Editura CCES, 1976), Suplinitoarele (Editura CCES, 1977), Teatru pentru amatori (10 piese într-un act, Editura Eminescu, 1977), Urme pe zăpadă (Editura Eminescu, 1978), Concertino pentru violă, oboi, flaut și percuție (Editura CCES, 1979), Butelia (Editura CCES, 1979), Căutând, bățând (Editura ICE, 1982), Compartimentul vesel (Editura ICE, 1982), Viața lumii (Editura Cartea Românească, 1982), A cincea lebadă, vol. I și II (Editura Eminescu, 1982), Parabole dramatice (Editura Dacia, 1983), Râpa cu cartofi (Editura Militară, 1984), Aventura umană (Editura Cartea Românească, 1989), 4 Everac (Editura Quadratt Press, 1993), Încotro? (Editura Eminescu, 1995), Iar noi, noi democrații (Editura UMC, 2000), Mirador (Editura Muzeului Literaturii Române, 2001), Al Doilea Paharnic (Editura Europa Nova, 2001), Ciupercuțe de sezon la Podul Dâmboviței (cu Diți Everac, Editura UMC, 2002), Repetatele violuri (Editura Europa Nova, 2003), Robinson (ediție de lux, Editura Semne, 2003).

Proză. Don Juan din Grădina Icoanei (miniroman, Editura pentru literatură, București, 1968), Ședința balerinelor (schite, Editura Albatros, 1978), Funigei peste Alpi (Editura Albatros, 1987), Câteva feluri de dragoste (roman, ediția I, Editura Evenimentul, 1993, ediția a II-a, Editura Semne, 2002), Câteva feluri de moarte (nuvele, Editura Graffitti, 1993).

Poezie: Poeme discursive (Editura Dacia, 1972), Poeme crepusculare (editura Geneze, 1995), În final (Editura BREN, 2003).

Eseistică de teatru: Încotro merge teatrul românesc? (Editura Eminescu, 1975), Martor cu păreri proprii (Editura Junimea, 1984), Thalia Zurbagie (Editura Semne, 2003).

Eseuri (social-politice): Reflecții despre inteligență. Opinii (Editura Politică, București, 1967), Dialoguri contemporane (Editura Politică, 1972), Reacționarul (Editura Românul, 1992), Tablete (editoriale TV, Editura ALAS, Călărași, 1993), Celălalt român (editoriale TV, Editura Graffitti, 1994), Mai are România vreo șansă? (Editura Doris, 1995), 69 Tablete (selecție, Editura BREN, 1998), La poarta din dos a Europei (articole, Editura BREN, 2000), Călare peste mileniu (articole, Editura BREN, 2002), Mic tratat despre corupție, urmat de Apel către Tâmpiți (Editura UMC, 2002).

Eseuri filosofice: Mic Breviar despre lume și viață (Editura BREN, 2000).

Memorialistică: Revelionul (Editura Metropol, 2000).

Turism cultural: Resurse și Ispite în Țara Muscelului (cu col. I. Dobrescu, Editura Semne, 2003).

Scenarii de film : Omul de lângă tine (regia Horea Popescu, după piesa Ochiul albastru), Zestrea (regia Letiția Popa, după piesa cu același nume), Nu filmăm să ne amuzăm (regia Iulian Mihu), O lebedă iarna (regia Mircea Mureșan, după piesa A cincea lebedă), Există joi? (regia Adrian Petringenaru), Cine are dreptate? (regia Alexandru Tatos).

Referințe critice:

Paul Everac interpretat de..., monografie de Suzana Carmen Dumitrescu (Editura Eminescu, Biblioteca critică, 1984, cuprinzând studii de: Radu Albala, Al. Balaci, Ion Biberi, N. Carandino, Șerban Cioculescu, Ion Cocora, Ov. S. Crohmălniceanu, Mircea Iorgulescu, Dumitru Micu, Ecaterina Oproiu, Edgar Papu, Radu Popescu, Florian Potra, Valeriu Râpeanu, Dinu Săraru, Valentin Silvestri, Vladimir Streinu, I. Zamfirescu), Valeriu Râpeanu – Noi și cei dinaintea noastră (Editura pentru literatură, București, 1966), Ion Dodu Bălan – Artă și ideal (Editura Eminescu, 1975), Virgil Brădățeanu – Viziune și univers în noua dramaturgie românească (Editura Cartea Românească, 1977), Mircea Ghițulescu – Istoria dramaturgiei române contemporane (Editura Albatros, 2000), ș.a.

FĂTULOIU, DAN-VALENTIN

Chestor principal de poliție.

Inspector General al Poliției Române.

Data și locul nașterii: 27-06-1956, România, județul Mehedinți, orașul Drobeta Turnu Severin.

Starea civilă: Căsătorit, un copil

Studii:

- 1999 - Absolvent al cursului post-universitar de specializare în expertiza judiciară din cadrul Facultății de Drept, București;
- 1992 - Absolvent al cursului post-universitar de management al tehnicilor judiciare, Franța;
- 1978-1981 - Universitatea București – Facultatea de Drept;
- 1975-1978 - Academia de Poliție.

Experiență:

- 2005 - Inspector General al Poliției Române;
- 2004-2005 - Director adjunct al Direcției Generale de Combatere a Crimei Organizate și Antidrog din cadrul Inspectoratului General al Poliției Române – Ministerul Administrației și Internelor;
- 2000 - Director general al Direcției Generale de Poliție a Municipiului București;
- 1997-2000 - Inspector șef al Inspectoratului de Poliție Județean Argeș;
- 1994-1997 - Inspector șef al Inspectoratului de Poliție Județean Dâmbovița.

Activități desfășurate:

- Coordonator de proiect – Programul româno-elvețian de implementare a poliției comunitare în județul Argeș;
- Coordonator al Task-Force-ului privind traficul de ființe umane, la Centrul SECI (Inițiativa de Cooperare Sud-Est Europeană - Centrul Regional pentru combaterea criminalității transfrontaliere);

- Coordonator național al Comitetului Inter-Ministerial pentru prevenirea și combaterea traficului de ființe umane;
- UNODC(United Nations Office on Drugs and Crime) - Întărirea capacității de colectare și analiza informațiilor infracționale - Manager de proiect pentru implementarea în structurile de combatere a crimei organizate;
- Coordonator național al proiectului de cooperare româno-britanic REFLEX, proiect referitor la înființarea unei baze de date naționale despre traficul de ființe umane și proiectul RIPE, referitor la analiza informațiilor și managementul informatorilor;
- Coordonator de proiect - Proiect de cooperare cu USA - Secret Service în domeniul criminalității informatice;
- Coordonator Internațional al Operațiunilor MIRAGE I, II și III, între anii 2002 și 2004, desfășurate sub egida SECI - Centrul Regional pentru Combaterea criminalității transfrontaliere;
- Desemnat membru CAHTEH - Comitetul Ad-Hoc de Acțiune împotriva Traficului de Ființe Umane de pe lângă Consiliul Europei;
- Absolvent al modulului de instruire privind managementul operațiunilor sub acoperire, organizat de Ambasada SUA, Departamentul Securității Interne, noiembrie 2004;
- Coordonator, la nivelul Poliției Române, al activităților specifice deținerii de către România, pentru perioada Mai 2003 - Aprilie 2005, a mandatului de țară coordonatoare a Grupului de lucru privind combaterea criminalității, în special al formelor ei organizate, constituit în cadrul Organizației de Cooperare Economică a Mării Negre (OCEMN);

Autor și co-autor al unor publicații de specialitate din România sau din străinătate în domeniul managementului informațiilor, poliției comunitare, prevenirii și combaterii traficului de ființe umane și crimei organizate.

Limbi Străine:

Engleză - certificat de atestare a cunoașterii limbii engleze, obținut în urma cursurilor intensive (2002-2004) pentru experți din Ministerul Administrației și Internelor;
Franceză.

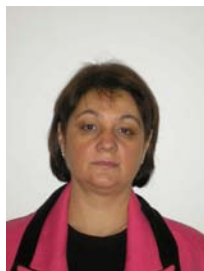
Diplome, titluri, recompense:

Recomandare primită din partea directorului FBI, Robert S MULLER, pentru cooperarea în domeniul crimei organizate;

Recomandare primită din partea președintelui american, George Bush, pentru excelenta cooperare cu USA-Secret Service, în domeniul criminalității informatice și pentru alte proiecte dezvoltate, în colaborare cu alte agenții de aplicare a legii din SUA pe linia combaterii traficului de ființe umane;

Felicitări primite din partea domnului James NICHOLSON, ambasadorul SUA pe lângă Sfântul Scaun, cu ocazia prezentării lucrării "Role of Governments: The Romanian Experience", în cadrul conferinței internaționale "21st Century Slavery - The Human Rights Dimension to Trafficking in Human Beings";

Recomandare pentru participarea la programul "Vizitatori Internaționali", organizat de US Department of State - Lupta împotriva crimei organizate.

FICA, V SIMONA

Nume: FICA V. SIMONA

Data și locul nașterii: 01.01.1956, loc. Câmpulung, jud. Argeș.

Profesie:

- *Profesor universitar* - UMF “Carol Davila” București ;
- *Șef de secție* – Clinica de Endocrinologie, Diabet, Nutriție și Boli Metabolice, Spitalul Universitar de Urgență Elias ;
- *Medic primar endocrinolog*
- *Medic primar Diabet zaharat, nutriție și boli metabolice;*
- *Doctor în științe medicale* – Endocrinologie.

Studii:

- 1962 – 1970 Școala Generală nr.169, București ;
- 1970-1974 Liceul teoretic “Spiru Haret” București, Chimie specială ;
- 1974-1980 Facultatea de Medicină Generală - IMF București, media de absolvire 10 - șef de promoție ;
- 1981-1989- Doctorat în specialitatea Endocrinologie; Tema tezei de doctorat - “Hormonologia ovarului polichistic virilizant”.

Cariera profesională:

- 1980 – 1986: Prerepartiție IMF București ca șef de promoție ;
- 1986: Medic specialist endocrinolog ;
- 1987 – 1994: Asistent universitar - Catedra de Endocrinologie, UMF “Carol Davila”, Institutul “C.I. Parhon”;
- 1989: Doctor în medicină, specialitatea Endocrinologie ;
- 1990: medic primar endocrinolog ;
- 1994 – 2003: Șef de lucrări – Catedra de Endocrinologie, UMF “Carol Davila”, Institutul “C.I. Parhon”;
- 2003: Șef de secție - Clinica de Endocrinologie, diabet, nutriție și boli metabolice, Spitalul Universitar de Urgență Elias ;
- 2003: Conferențiar universitar – Clinica de Endocrinologie, diabet, nutriție și boli metabolice, Spitalul Universitar de Urgență Elias ;
- 2006: medic primar Diabet zaharat, nutriție și boli metabolice.
- 2007: Profesor universitar - Clinica de Endocrinologie, diabet, nutriție și boli metabolice, Spitalul Universitar de Urgență Elias.

Supraspecializări și Competențe:

1992: Competența în ginecologie și colposcopie ;

2000: Supraspecializare în Sexologie ;
2003: Competență în Managementul Serviciilor de Sănătate .

Afilierea la societăți științifice și profesionale, naționale și internaționale

Membru în următoarele structuri profesionale naționale:

- 1990- Membru în Societatea Română de Psihoneuroendocrinologie ;
- 2002- Membru în Societatea Română de Diabet, Nutriție și Boli Metabolice ;
- 2004- Vicepreședinte Asociația pentru Medicina Sexualității din România (AMSR) ;
- 2004- Vicepreședinte a Societății Române de Senologie ;
- 2004 -Vicepreședinte al Societății Române de Endocrinologie (SRE) ;
- 2005- Vicepreședinte a Societății Române de Ginecologie Endocrinologică .

Membru în următoarele structuri profesionale internaționale:

- 1991- International Society of Psychoneuroendocrinology ;
- 1991- International Society of Endocrinology ;
- 2003 American Association of Clinical Endocrinologists (AACE) ;
- 2004- European Society for Sexual Medicine (ESSM) ;
- 2005- European Endocrine Society ;
- 2006- American Diabetes Association (ADA) .

Membru în Board-ul Editorial al următoarelor Reviste Naționale:

- Acta Endocrinologica - The International Journal of Romanian Society of Endocrinology, new series – Editura Academiei Române, din 2005 ;
- Medicina sexualității (buletin oficial al AMSR) – editor sef din 2005.

Activitatea de cercetare

Director de Grant în două contracte de cercetare obținute prin competiție, din care unul are partener extern, membru în echipa a 6 contracte de cercetare și investigator principal în 3 studii multicentrice internaționale și unul național.

Activitatea managerială

- 1997- Membru al Comisiei de Endocrinologie a Ministerului Sănătății ;
- 2001- Vicepreședinte al Comisiei de Neuroendocrinologie și Sănătate Mintală a Ministerului Sănătății ;
- 2003-2007- Membru supleant în Consiliul Municipal al Colegiului Medicilor din Municipiul București ;
- 2004 -Membru în Consiliul Profesoral al Facultății de Medicina a UMF “Carol Davila”;
- 2004-Membru în Senatul UMF “Carol Davila”;
- 2005-Membru în Colectivul de Conducere și Coordonare al Facultății de Moașe și Asistență Medicală – coordonator al secției de Moașe.

Activitatea științifică

Autor/coautor la:

- Peste 200 lucrări științifice (articole în extenso, rapoarte, referate, comunicări orale și postere) publicate sau comunicate în țară sau străinătate ;
- Autor unic la 2 monografii ;
- Prim autor la o monografie ;
- Coautor la 6 monografii sau capitole din monografii .

Autor:

- *Histofiziologia ovarului uman*, Simona Fica, Ancuța Gheorghisan-Gălățeanu, 2003, Editura Medicală ;
- *Endocrinologie clinică, Nutriție și Boli metabolice – caiete de curs*, Simona Fica, ediția I, 2006, Editura Medicală ;
- *Probleme de diagnostic și tratament în practica endocrinologică*, Simona Fica, 2006, Editura Medicală.

Coautor:

- *Endocrinologie Clinică - Note de Curs*, M.Coculescu, Ediția a III-a, 1998, Editura Medicală ;
- *Disfuncția erectilă - Ghid clinic* sub redacția N. Calomfirescu, Editura Medicală AMALTEA, 2002 (1 capitol) ;
- *Gastroenterologia în practica medicală* – Mircea Diculescu, Editura universitară “Carol Davila”, 2005 (2 capitole).

Lucrări publicate recent la manifestări științifice naționale și internaționale: 32

FICA, VASILE

Nume: FICA I. VASILE.

Data și locul nașterii: 01.11.1929, com. Aninoasa, jud. Muscel (Argeș).

Profesie:

- *Profesor universitar* – UMF „Carol Davila”;
- *Medic primar boli interne* – Spitalul Universitar de Urgență București;
- *Doctor în medicină.*

Studii:

- 1937 -1942: Școala primară, comuna Aninoasa, jud. Muscel;
- 1942 -1950: Liceul militar, Predeal;
- 1950-1956: Facultatea de Medicină Generală - IMF București, calificativul „foarte bine”;
- din 1967: Doctor în medicină, titlul tezei de doctorat „Valoarea diagnostică a enzimelor serice și urinare în nefropatiile acute și cronice”;
- Specializare în cardiologie, Clinica de Cardiologie a Universității din Gand, Belgia, 1969 – 1970.

Cariera profesională:

- 1956: Medic prin examen de stat, absolvent al Facultății de Medicină Generală IMF București, calificativul „foarte bine”;
- 1957-1958: Preparator principal la disciplina Microbiologie Farmaceutică, IMF București;
- 1958 - 1960: Preparator principal Clinica Medicală Filantropia;
- 1956 - 1957: Medic la Dispensarul de copii cu staționar din comuna Vlădești, județul Argeș;
- 1965 - 1967: Asistent, Clinica Medicală Colentina;
- 1961: Medic specialist de boli interne;
- 1967 - 1969: Șef de lucrări, Clinica Medicală Colentina;
- 1967: Medic primar de medicină internă (s-a echivalat titlul de doctor în medicină, cu titlul de medic primar de medicină internă);
- 1967: Doctor în medicină;
- 1969 - 1978: Conferențiar universitar, Clinica I Medicală, Spitalul Brâncovenesc;
- 1978 - 1997: Profesor universitar – Clinica a II-a Medicală, Spitalul Universitar București – UMF Carol Davila;
- 1981: Medic primar gr. II boli interne;
- 1996 - Coordonator de doctoranzi fără frecvență (10 doctoranzi);
- 1997 – 2006 – Șef de secție Medicală II, Spitalul Universitar București;
- Din ianuarie 2007 – pensionat.

Afilieră la societăți științifice și profesionale:

- 1963 – 1966 - membru al Societății de Medicină Internă, filiala București, secretar al Comitetului Secției de Medicina internă;
- 1971 - membru în Societatea Internațională de Medicină Internă.

Membru în Board-ul Editorial al următoarelor reviste naționale:

- 1959 – 1962 - membru în colegiul de redacție al revistei “Spitalul”;
- 1973 - membru în colegiul de redacție al revistei “Viața medicală”.

Activitatea managerială:

Din 1973 – 1978: Director al Spitalului Brâncovenesc;

Din 1980 – 1990: Director al Spitalului Clinic al Municipiului București;

Din 1997 – 2006: Șef, Secția II Medicală, Spitalul Universitar de Urgență București.

Activitatea științifică:

Autor a 4 monografii și a 130 lucrări științifice.

FOCȘA, ION

Născut la 14 februarie 1925, în comuna Peceneaga, județul Tulcea, este al 7-lea copil al unei familii de slujbași la stat. Tatăl perceptor, mama casnică.

A urmat clasele primare în comună, precum și alte școli, obținând bacalaureatul la Liceul „D. Cantemir”, din București.

Urmează Academia Regală de Muzică și Artă Dramatică, având ca profesori pe Ion Manolescu și V. Maximilian.

Debutează la Teatrul Național din București, în 1945, cu piesa „Asta-i ciudat”, de M.R. Parascchivescu, în regia lui Tudor Mușatescu. Apoi, joacă pe scenele mai multor teatre unde este angajat: Teatrul Muncă și Voie bună, Comedia, Mic, Teatrul Nostru, Alhambra, Tineretului, Studioul actorului de film C.I. Nottara, Teatrul din Galați și, din 1958, pe scena Teatrului Al. Davila.

A colaborat cu cei mai mari regizori: Victor Ion Popa, Ion Sahighian, Sică Alexandrescu, Val Mugur, Aurel Ion Maican, Horea Popescu, Radu Penciulescu, Valeriu Moisesescu, Petre Sava Băleanu, Sorana Coroamă - Stanca, Nae Cosmescu, Mihai Radoslăvescu etc.

Dintre rolurile interpretate, cităm pe cele mai importante: *Sir Toby* (Noaptea Regilor); *Willy Loman* (Moartea unui comis voiajor); *Domnul Decan* (piesa cu același nume); *Matei Millo* (Căruța cu paiate); *Chirică* (Omul cu mârtoaga); *Spirache* (Titanic Vals); *Mitică Blajinu* (Sf. Mitică Blajinu); *Starețul Sofronie* (Io Mircea Voevod); *Karandășev* (Fata fără zestre); *Luca* (Azilul de noapte); *Regele* (Regele gol); *Prof. Pecrețeanu* (Țara Fericirii); *Kogălniceanu* (Cuza Vodă); *A.C. Curry* (Omul care aduce ploaia); *Banul Miked* (Vlaicu Vodă); *Escalus* (Măsură pentru măsură); *Vadim Petrovici* (Roman Sentimental); *Brebenel* (Ușile Împărătești) și multe altele.

Sintetizând întreaga sa carieră, pe parcursul celor 50 de ani de teatru, vom reține următoarele date:

A interpretat 210 roluri pregătite în 11.000 de repetiții a câte 2-4 ore, iar numărul spectacolelor la care aluat parte depășește cifra de 12.500.

Pentru toată activitatea sa, a fost răsplătit cu premii, diplome și decorații, iar Primăria Municipiului Pitești i-a acordat, încă din 1995, titlul de CETĂȚEAN DE ONOARE – „pentru modul exemplar în care ați slujit, timp de o viață, scena românească, în general, și pe cea a Teatrului Al. Davila, în special.”

FULGA, MARIAN

INFORMAȚII PERSONALE

Nume și prenume: Fulga Marian.

Adresă: Pitești, str. Paltinului, bl. A37, sc. C, ap. 8, jud. Argeș, România.

Telefon: 0723240945 / 0248280420.

Fax: 0248220137 / 0248215100.

e-mail: marianfulga@cjarges.ro

Naționalitate: română.

Data nașterii: 30 august 1968.

Stare civilă: căsătorit, doi copii.

EXPERIENȚĂ PROFESIONALĂ:

- 19.06.2004 – prezent, vicepreședinte al Consiliului Județean Argeș;
- 09.12.2000 – prezent, avocat în cadrul Baroului Argeș;
- decembrie 1996 – decembrie 2000, Senatul României, șef birou senatorial;
- ianuarie 1988 – 1996, Automobile Dacia, electrician – electronist.

EDUCAȚIE ȘI FORMARE:

- 2005–2006, Academia de Studii Economice București, Facultatea de Management, Management Public, master;
- 1991–1996, Universitatea Titu Maiorescu București, Facultatea de Drept, licențiat în științe juridice, studii superioare;
- 1982 – 1986, Liceul Industrial nr. 1 – Construcții de Mașini, Pitești, electrotehnică;
- 1974 – 1982, Școala Generală nr. 6, Pitești;
- În cadrul unor programe de formare profesională, am obținut atestate în administrație publică locală, management administrativ, scrierea și derularea proiectelor, protecția mediului.

Limba maternă: română

Limbi străine cunoscute:

- Engleză – bine;
- Italiană – bine.

Aptitudini și competențe artistice:

- Artă fotografică, pictură, literatură.

Aptitudini și competențe sociale:

- Cultura (responsabil, în calitate de vicepreședinte al CJ Argeș, de instituțiile de cultură din județul Argeș);
- Sport (judo și practicant de arte marțiale, stilul Aikido–Aikikai);
- Vicepreședinte al Fundației Umanitare POSADA, Pitești, Argeș (acțiuni de ajutorare a tinerilor, bătrânilor și, în general, a persoanelor aflate în dificultate).

Aptitudini și competențe organizatorice:

- În calitate de vicepreședinte CJ Argeș, coordonez Direcția Servicii Generale, Instituțiile de cultură ale județului Argeș, Serviciul Public Salvamont, Serviciul Public de Ordine și Pază și gestionez proiecte culturale și turistice;
- În calitate de prim vicepreședinte PRM Argeș, coordonez activitățile politice prevăzute în statutul PRM, mențin o permanentă legătură cu primarii, viceprimarii, consilierii județeni și cei locali, precum și cu conducerile organizațiilor de partid de la nivel central și local.

Aptitudini și competențe tehnice:

- Utilizare PC MS – Office, Web.

Permis de conducere:

- cat. B.

INFORMAȚII SUPLIMENTARE:

- Sunt cunoscut în mediul politic, economic și social al județului Argeș, având contact cu conducerile instituțiilor publice din județ, ale societăților economice importante, ale partidelor politice și mass-media;
- Persoane de contact pentru referințe: dl. senator Mihai Ungheanu, dl. deputat Ion Mînzîna, dl. deputat Dragoș Dumitriu, dl. președinte al CJ Argeș (fost senator) Constantin Nicolescu, dl. vicepreședinte al CJ Argeș, Florea Costache, dl. Prefect al județului Argeș, Ion Cîrstoiu, domnii subprefecți Ion Popa și George Rizescu (fost senator), dl. decan al Baroului Argeș, Nicolae Zărnescu, dl. vicepreședinte al Consiliului de Administrație Dacia – Renault, Constantin Stroe, preasfințitul episcop al Argeșului și Mușcelului Calinic, alte personalități ale vieții publice argeșene;
- În plan politic, sunt unul dintre membrii fondatori ai PRM Argeș; în perioada 1991 – 2001, am fost președintele OTRM Argeș; în perioada 1993 – 1997, vicepreședinte național al OTRM; în perioada 1995 – 1997, secretar administrativ al PRM Argeș; 1997 – 1999, vicepreședinte cu propaganda; 1999 – 2003, vicepreședinte organizatoric; 2003 – prezent, primvicepreședinte PRM Argeș; membru în Consiliul Național al PRM, în perioada 2001 – 2005 și membru în Comitetul Director al PRM în perioada 2003 – prezent;
- Sunt consilier județean ales din iunie 1996; fost membru al Autorității Teritoriale de Ordine Publică Argeș, în perioada 2003 – 2005; fost membru în Comisia de Politici Sociale și Sănătate Publică din cadrul Adunării Regiunilor Europei, în perioada 2000 – 2004;
- Sunt căpitan în rezervă, specialitatea justiție militară, având stagiul militar satisfăcut, în perioada septembrie 1986 – ianuarie 1988, la U.M. 01305 București.

FULGER, MIRCEA

Informații Personale:

Nume și prenume: Mircea Fulger.

Adresa: Strada Frații Săndulescu, Nr. 24, Câmpulung, Argeș.

Telefon: 0723503885.

Naționalitate: Română.

Data nașterii: 26.01.1959.

Experiență profesională:

- Profesor antrenor, secția Bob – Sanie – Clubul Sportiv Muscel - Câmpulung;
- Administrator I Clubul Sportiv Muscel – Câmpulung Muscel;
- Electronist Metrologie I.A.Aro Câmpulung.

Educație și formare:

- 2002 – 2006 - absolvent al Facultății de Educație Fizică – Pitești;
- 2006 - antrenor a-II-a specializare Bob – sanie, categoria a-III-a;
- 2005 – 2007 – arbitru internațional A.I.B.A.;
- 2000 – 2005 – arbitru Box;
- 1982 – **Maestru Emerit al Sportului.**

Aptitudini și competențe profesionale:

- 2004 – Ordinul Meritul Sportiv clasa a-III-a;
- 1999 – Cetățean de Onoare al municipiului Câmpulung;
- 1984 – Medaliat cu Bronz la J.O. – Los Angeles – S.U.A., singurul medaliat olimpic al județului până în prezent;
- 1983 – Campion național al României la Box;
- 1983 – Centura de Aur – București;
- 1982 – Campion național al României la Box;
- 1982 - Centura de Aur – București;
- 1982 – Campionatele Mondiale – Munchen – locul IV;
- 1981 – Vicecampion Balcanic;
- 1981 – Campion național;
- 1980 – Component al Lotului Olimpic pentru J.O. de la Moscova;
- 1980 – Vicecampion național;
- 1978 – Vicecampion național de juniori;
- 1977 – Locul III la juniori.

Limba maternă: Română.

Limbi străine cunoscute: Engleză, Rusă.

Aptitudini și competențe artistice: Muzica și Desen.

Aptitudini și competențe sociale: Relații de colaborare cu administrația locală.

Aptitudini și competențe organizatorice: Elaborare și coordonare de proiecte.

Aptitudini și competențe tehnice: Utilizarea computerului și internetului.

Permis de conducere: Categoria B; C.

Alte aptitudini și competențe: Abilitate în depanarea aparaturii electronice.

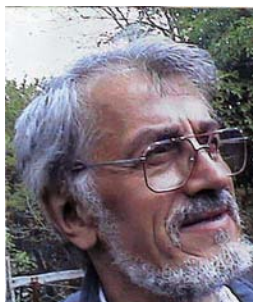
GANE, MARIUS

Născut: 22.11.1968, Pitesti.
Profesia: Inginer mecanic.
Stare civilă: Căsătorit, doi copii: Andrei –7 ani, Mara –2 ani.

Debut în alpinism: 1984.

- 1990 - Premiera de iarnă a traseului „Memorial Emilian Cristea (6B)” din Bucegi, cu Ion Pătrașcu;
- 1991 - Caucaz (Elbrus - 5630m, și alte vârfuri, peste 3000m);
- Premiera de iarnă solitară a traseului „Fisura Albastră (6B), Bucegi;
- 1992 - Escalada de iarnă a traseului „Speranței (6B), Bucegi, cu Ionel Ene;
- Caucaz (traversarea Crestei Shelda, 5B);
- 1994 - Premiera de iarnă a traseului „Scorpionul” (5B), cu Ionel Ene;
- 1995 - Munții Taurus (Turcia, peste 3800m); Premiera în peretele estic din Aladaglar (500m, 6A), cu Dan Borcea și Imre Sedevi;
- 1996 - Himalya (Nanga Parbat 8125m) - expediție integral românească, nu am ajuns pe vârf, s-a ajuns la cca. 8000m;
- 1997 - Franța - stagiul cățărare în gheață;
- Dolomiți, Italia – cățărare în Cima Grande și Marmolada;
- 1999 - Prima reuniune internațională de alpinism hivernal Chamonix, Franța (Directa Americană din Dru – ED, cu Ionel Ene și Gh. Pop);
- 2000 - Școala de inițiatori în alpinism – Chamonix, Franța;
- 2001 - Școala monitori de alpinism (stagiul 1 – pereți mari, trasee dificile);
- 2003 - Aconcagua (7000m) – Anzi, Argentina – expediție pregătitoare pentru Everest;
- 2003 - Everest (8848m), expediție integral românească; pe vârf, alături de Teodor Tulpan și Lucian Bogdan;
- 2005 - Chopiquelqui (6350m) - Anzi, Peru, cu Teo Vlad;
- 2007 - Mount Kenya, 5195 m;
- Point John – 4850m – premieră românească, cu Teo Vlad și Alexandru Halibei;

Din 1992, membru al echipei Salvamont Argeș.

GÂRJOABĂ, ION AUREL

Profesor de arte plastice, pictor și grafician.

Născut la 22 februarie (22 martie) 1939, în satul Cerneți, fosta capitală a județului Mehedinți (în casa scriitorului Laurențiu Cerneți), într-o familie de învățători. Copilăria și clasele primare, în satul Govodarva din județul Mehedinți.

Clasele gimnaziale (Liceul Traian) și liceale (Liceul Decebal), la Turnu Severin. După doi ani de școală tehnică la Brașov și un an ca suplinitor pe Valea Nevei în Banat, urmează studiile artistice la Facultatea de Arte Plastice din Timișoara – promoția 1966.

După absolvirea facultății, este numit profesor titular la catedra de specialitate a Liceului Însurăței, județul Brăila.

În septembrie 1967, este, mai întâi, profesor suplinitor la Liceul Motru-Gorj și, imediat, inspector la Comitetul raional de cultură și artă al raionului Strehăia. Din martie 1968, este metodist la Casa de Cultură Turnu Severin, iar, din septembrie 1968, din nou, la Liceul Motru ca profesor de arte plastice.

În septembrie 1969, este titular la Școala nr. 1 din Turnu Măgurele iar, din septembrie 1973, este transferat la Școala nr. 4 din Turnu Măgurele.

În septembrie 1990, este transferat la Școala nr. 4 din Curtea de Argeș, unde lucrează până în septembrie 1999, când iese la pensie.

Din 2001 până în 2005 predă la clasele speciale (vocaționale) de patrimoniu cultural național ale Seminarului Teologic „Neagoe Vodă”, Curtea de Argeș; în septembrie 2005, încheie activitatea didactică la catedră.

Membru al U.A.P. din România, din 1994.

Ca membru al Societății Profesorilor de Muzică și Desen din România și apoi ca președinte al Filialei Teleorman al acestei societăți, a participat și organizat simpozioane și tabere de documentare și creație cu colegii de specialitate, cu colegii din U.A.P. din România.

A participat la numeroase expoziții personale și de grup, la București, Turnu Măgurele, Curtea de Argeș, Pitești, Ploiești, Constanța, Drobeta-Turnu Severin, Alexandria, Craiova, Suceava, Nevers-Franța etc. Are lucrări în colecții particulare din România, Franța, Belgia, Italia, Germania, Olanda, SUA, Suedia, Rusia etc.

GAVA, RADU

Prof. univ. dr. Radu Gava este cadru didactic la Universitatea din Pitești, Facultatea de Științe unde predă cursurile de Zoologia vertebratelor, Biogeografie ecologică și Ecologia solului.

Născut la 18 ianuarie 1940 în comuna Albeștii de Muscel, urmează Liceul „Dinicu Golescu” din Câmpulung-Muscel (1953 - 1956) și cursurile de zi ale Facultății de Biologie a Universității din București (1958 – 1963). După absolvirea facultății, își desăvârșește pregătirea prin cursuri postuniversitare în domeniile muzeologiei, preparării și conservării materialului biologic și al conducerii activității muzeale.

În 1991, prezintă la Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj Napoca teza de doctorat *Studiu ecologic comparativ asupra populațiilor de miriapode din unele tipuri de păduri de foioase situate în bazinul mijlociu al râului Argeș* care este primită cu elogi și obține titlul de doctor în biologie.

După terminarea stagiaturii, ca profesor la Școala generală din Făgetul, județul Prahova, în anul 1965, se transferă în sistemul muzeal din județul Argeș, unde lucrează până în anul 1993, când va trece în învățământul superior, la Universitatea din Pitești.

Face cercetări ecologice asupra faunei de miriapode din solul și frunzarul ecosistemelor forestiere din zona subcarpatică a Munților Făgăraș evidențiind o faună diversă, descrie specii noi pentru știință, semnalează un gen nou în fauna României și regăsește specii rare. Face observații originale privind dezvoltarea postembrionară a unor miriapode.

Urmărește impactul amenajărilor hidrotehnice de pe valea râului Argeș asupra ecosistemelor naturale și participă la acțiunea de monitorizare a păsărilor de baltă staționate sau aflate în migrație pe aceste lacuri și propune înființarea de rezervații ornitologice în zonă.

Activitatea de cercetare științifică s-a concretizat în realizarea a peste 100 de lucrări științifice publicate în reviste de specialitate, o lucrare monografică: „Cercetări ecologice asupra populațiilor de miriapode din pădurile de foioase”, trei cursuri universitare: Biologia solului, Biogeografie ecologică, Anatomia comparată a vertebratelor, 11 contracte de cercetare științifică și numeroase articole de popularizare a științei.

În calitate de cadru didactic universitar face parte din comisii de doctorat, de bacalaureat și de admitere în învățământul superior, din comisii de concurs pentru ocuparea posturilor vacante din învățământul preuniversitar și universitar.

În calitate de muzeograf s-a preocupat de colectarea, prepararea și conservarea de material biologic din zona Argeșului, a întocmit cataloage de colecții și a realizat studii privind răspândirea resturilor fosile de proboscidiieni în bazinul mijlociu și superior al râului Argeș. S-a ocupat de istoricul activității de ocrotire a naturii în România și a semnalat existența, în Muscel, încă de la sfârșitul secolului XIX, a unei societăți de ocrotire a naturii.

În pas cu cerințele societății, militează pentru prezentarea în expozițiile muzeale a problemelor de ecologie și protecția naturii și coordonează, în calitate de șef de secție, colectivul care elaborează proiectul științific pe baza căruia se organizează, la Muzeul Județean Argeș din Pitești, prima expoziție de Ecologie și Protecția Mediului din România.

Din anul 1968 face parte din colectivul științific al Muzeului din Pitești care a organizat, anual,

sesiuni științifice de comunicări, cu participare națională și internațională.

Este redactor-responsabil al anuarului *Argesis - seria Biologie*, editată de Muzeul Județean Argeș, secretar de redacție al anuarului *Naturalia - studii și cercetări*, periodic al Asociației Muzeografilor Naturaliști din România, și al *Buletinului științific - seria Biologie*, editat de Universitatea din Pitești.

Este membru în Societatea Ornitologică Română, președintele sucursalei Argeș, în Societatea Miriapodologică Internațională, în Societatea Română de Ecologie, este custode al Comisiei Monumentelor Naturii a Academiei Române, membru al Asociației Muzeografilor Naturaliști din România, expert al Ministerului Culturii și Cultelor în probleme de patrimoniu cultural.

GEANTĂ, IOAN

Adresă: Str. Sg. Maj. Nedeleanu Ion, nr. 13, bl. V22, sc. 1, ap. 10, sector 5, București
Telefon: 021/4118278; mobil: 0749092831, fax: +3195774
Naționalitatea: română
Data nașterii: 20.03.1951

Experiență profesională:

➤ Perioada 2006-prezent:

Universitatea Națională de Apărare „Carol I”, 68-72, Panduri, 050662, București;
Învățământ militar superior (universitar și postuniversitar), cercetare științifică;
Profesor universitar doctor – Catedra Forțe Terestre/Facultatea de Comandă și Stat Major.

➤ Perioada 2006:

Desfășurarea procesului de învățământ și cercetare științifică;
Trecerea în rezervă, pensionat, ca urmare a împlinirii vârstei de 55 ani, continuarea activității didactice, ca profesor civil.

➤ Perioada 2003-2006:

Universitatea Națională de Apărare „Carol I”, 68-72, Panduri, 050662, București;
Învățământ militar superior (universitar și postuniversitar), cercetare științifică;
Decanul Facultății de Comandă și Stat Major, profesor universitar doctor;
Conducerea activităților didactice, cercetare științifică și administrativă ale Facultății de Comandă și Stat Major;
Participarea la activități științifice naționale și internaționale în domeniul „științe militare și informații”;
Conducerea și/sau participarea la activități privind interoperabilitatea cu țările membre NATO.

➤ Perioada 2001-2003:

Universitatea Națională de Apărare, 68-72, Panduri, 050662, București
Învățământ militar superior, cercetare.
Șef Catedră Forțe Terestre/Facultatea de Comandă și Stat Major, profesor universitar doctor.
Comanda Catedrei, organizarea și desfășurarea procesului de învățământ.
Participarea la activități științifice.
Organizarea activităților practic-aplicative în teren și practică la unități cu studenți de la specializarea „Conducerea Interarme – Forțe Terestre”.

➤ Perioada 1998 – 2001:

Universitatea Națională de Apărare, 68- 72, Panduri, 050662, București;
Învățământ militar superior;
Șef comisie didactică – informații militare –Catedra Sisteme Informaționale Militare – Facultatea de Comandă și Stat Major;

Conferențiar – profesor universitar (1999).

➤ Perioada 1995 – 1998:

Academia de Înalte Studii Militare, 68- 72 , Panduri, 050662, București;

Învățământ militar superior;

Șef al Catedrei C. A. S. și Asigurare Psihologică – Facultatea Interarme;

Conferențiar universitar.

➤ Perioada 1990 – 1995:

Academia de Înalte Studii Militare, 68-72, Panduri, 050662, București;

Învățământ militar superior;

Lector universitar – conferențiar universitar la Catedra C. A. S. și Asigurare Psihologică din Facultatea Interarme.

➤ Perioada 1985-1987:

Academia Militară, 68-72, Panduri, 050662, București;

Învățământ militar Superior;

Ofițer-elev.

➤ Perioada 1973-1985:

U.M.01062, Craiova;

Instrucție/educație;

Comandant subunitate;

Planificarea și conducerea instrucției, organizarea și conducerea serviciului de luptă permanent, activități administrative.

Educație și formare:

➤ Perioada 1996:

Academia de Înalte Studii Militare;

Știință militară;

Absolvent;

Curs postuniversitar interarme.

➤ Perioada 1995:

Academia de Înalte Studii Militare;

Știință militară; strategia securității și a apărării naționale;

Curs Superior de Stat Major (curs postuniversitar de conducere strategică);

Curs postuniversitar pentru perfecționarea pregătirii psihopedagogice și metodice a cadrelor didactice din Academia de Înalte Studii Militare.

➤ Perioada 1987-1988:

Academia Militară, Facultatea de Arme Întrunite;

Specializarea Conducere arme întrunite – forțe terestre;

Licențiat în științe Militare;

Studii universitare de lungă durată.

➤ Perioada 1975-1976:

Academia Militară/ Facultatea de Arme Întrunite;

Curs de limbi străine - Limba rusă.

➤ Perioada 1970-1973:

Școala Militară de Ofițeri Activi „Nicolae Bălcescu” arma infanterie Sibiu;

Ofițer;

Școala Militară de Ofițeri Activi, cu durata de 3 ani.

➤ Perioada 1966-1970:

Liceul Militar „Dimitrie Cantemir”, profil real „matematică-fizică”;

Studii medii.

GEORGESCU, MIHAIL PETRE

1. Date personale:

Numele: Georgescu.

Prenumele: Mihail, Petre.

Data și locul nașterii: 28 mai 1944, Pitești Adresa: Pitești, B-dul Republicii, nr. 96.

Starea civilă: căsătorit cu Georgescu Valeria, biolog, cu doi copii.

2. Studii:

- 1962-1967, Institutul de Petrol, Gaze și Geologie, București, Facultatea Tehnologia și Chimizarea Petrolului și Gazelor.

Cursuri postuniversitare:

- 1972- Inițiere în informatică;
- 1976- Inginerie Chimică;
- 1983- Organizarea și conducerea activității în industrie.

3. Activitate profesională:

a) Combinatul Petrochimic Pitești:

- 18. 12. 1967- 01. 03. 1976, inginer tehnolog, șef atelier Secția Piroliză 1. Participant la terminarea construcției și punerea în funcțiune a primei instalații de piroliză (fabricarea etilenei);
- 03. 1976- 08. 02.' 1982 - Director Adjunct Tehnic;
- 09.02.1984-16.10.1986-Director General.

b) Combinatul Petrochimic Midia:

- 06.10 1986-01.02.1990 - Director General Adjunct. Responsabil cu punerea în funcțiune a compartimentului de Petrochimie. Misiune îndeplinită cu succes din anul 1988.

c) Combinatul Petrochimic Pitești: 02. 02. 1990-01. 16. 1993-Director Uzină;

d) S.C. Arpechim Pitești: 01.06.1993-09.08.1996- Director General;

e) Compania Română de Petrol București: 09.08.1996-23.01.1997-Director general;

f) Conducerea activității tuturor celor 10 rafinării din România;

g) S.N.P. Petrom- Sucursala Arpechim:

- 23.01.1997-15.01.1998-Director General;
- 15.01.1998-24. 01.2001-Director Tehnic Petrochimie;
- 24.01.2001-14.03.2003-Director General.

h) S.N.P.Petrom București:

- 14.03.2003-02.03.2006-Director Investiții, director Producție, Departamentul Prelucrare Țiței și Gaze,
- 02.03.2006-în prezent - pensionar.

4. Lucrări publicate:

- prezentate în Revista de Chimie și comunicări științifice prezentate la simpozioane din țară și străinătate;
- Autor a 7 invenții din care 3 aplicate și 2 inovații, aplicate, toate, în Arpechim.

5) Activități extraprofesionale:

- Deputat, Parlamentul României (nov.1996-apr. 1997)
- În aprilie 1997 mi-am dat demisia din Parlament considerând că mă pot lupta mai bine, din afară cu conducerea acelei perioade, pentru ca Arpechim să fie introdus în Societatea Petrom. Aceasta acțiune am reușit-o în vara anului 1997.
- Consilier Județean- Consiliul Județean Argeș (1996-prezent)
- Deputat Eparhial -Episcopia Argeșului și Muscelului(2002-2006)
- Președinte - Societatea de Chimie din România - Filiala jud. Argeș

GEORGESCU, MIRCEA

Data nașterii: 06.09.1942 – Bolgrad, U.R.S.S.

Naționalitate: Română.

Studii: Institutul de Construcții, București.

Profesia de bază: Inginer

Activitatea profesională:

- 1996-2000, consilier județean;
- 2000-2001, consilier județean;
- 2001-2004 vicepreședinte, Consiliul Județean Argeș;
- 2004-prezent, consilier județean.

Loc de muncă: S.C. Nordco S.A.

GEORGESCU, NAE

Sunt născut la 6 septembrie 1950, în satul Jupânești, comuna Coșești, jud. Argeș. Școala primară am făcut-o în sat, un an de gimnaziu la Coșești, al doilea la Ștefănești de Argeș, iar, din clasa a VII-a, am mers în Moldova, la Onești, unde sora mea mai mare fusese repartizată ca ingineră chimistă și m-a preluat pentru studii și educație, ca să-i ajute pe cei bătrâni (sunt al șaselea copil la părinți, cel mai mic). Am făcut un liceu foarte bun la Onești, cu profesori tineri, entuziaști și pregătiți până-n dinți (cel puțin pe unul dintre ei trebuie să-l menționez : este vorba de profesorul Constantin Th.Ciobanu care m-a atras de tânăr în cenaclul „G.Călinescu”, unde mi-am scormonit îndelung undele creatoare ale sufletului...). Am urmat Facultatea de limbi clasice la Universitatea din București (1969-1973 - cu unii dintre cei mai buni profesori, precum Florea Fugariu, Petru Creția, Mihai Nasta, Traian Costa, Iancu Fischer, Cornel Mihai Ionescu, Gh. Vlăduțescu...) iar, apoi, pentru că, exact în 1973, s-a scos latina din licee, am devenit profesor de țară la Rași, lângă Lehliu, unde am stat 3 ani, predând de toate și târând prin gazde și pe navetă cărți și dicționare grele de greacă și latină (în acești trei ani, am tradus șase din cele șapte piese de teatru ale lui Eschil). În 1976, am dat un concurs de formă la Biblioteca Academiei Române, pe un post de mânăitor de cărți – și, spre mirarea mea, l-am luat. Între 1976-1986, timp de zece ani, am rezolvat cele mai importante probleme ale vieții de la familie, până la debut literar și, apoi, până la construcțiile teoretice interioare. Informația abundentă, mediul colocvial elevat (bibliotecarii sunt memoria vie în acțiune pentru orice tip de societate), formația mea de filolog clasic și, nu în ultimul rând, imperativul vremii (exact în acești ani se elabora marea ediție academică a Operelor lui M. Eminescu) - toate acestea au făcut să mă specializez în istoria presei românești din secolul al XIX-lea și, în mod special, în eminescologie (surse, referințe, interpretări). Am trecut, pe rând, prin toate serviciile bibliotecii – și m-am fixat la cel de bibliografie, lucrând, efectiv, la „Bibliografia Mihai Eminescu” – din care primul volum a apărut abia în anul 2000, ca volumul al XVII-lea din seria de Opere (nu sunt menționat coautor al volumului, ci doar colaborator, pentru că, între timp, am plecat de la Biblioteca Academiei, neparticipând la ultimele retușuri ale materialelor). În anul 1986, m-am transferat, după o lungă și rodnică colaborare, la revista „Luceafărul” a Uniunii Scriitorilor din România. Aici, am susținut rubricile „Viața cărților”, „Cronica edițiilor”, „Eminesciana” dezvoltând, în general, teme de critică și istorie literară și, în special, susținând ediția Eminescu, destul de des atacată în anii aceia (am publicat chiar texte eminesciene din ziarul „Timpul” neincluse în ediția academică, pentru a demonstra, atât faptul că cercetările eminescologice nu sunt apanajul exclusiv al editorilor „oficiali”, cât și pe acela că,

departe de a fi prea largă, ediția publicisticii eminesciene nu este completă). Informația imensă culeasă de-a lungul anilor din bibliotecă, precum și metoda de studiu pe care mi-am perfecționat-o, dar, cu timpul, și semnificația însăși a prezenței mele în presa culturală ca voce liberă, neinstituționalizată, deci necontrolată a eminescologiei - toate acestea m-au făcut să mă simt responsabil de misiunea culturală ce-mi revine și mi-au absorbit, practic, toate energiile creatoare. Totuși, n-am putut publica nicio carte înainte de 1989, deși elaborasem câteva și, cu una dintre ele, (o ediție din scrierile arheologice ale lui Cezar Bolliac) figuram chiar în planul editorial al Editurii Meridiane. Am avut libertatea să-mi desfășor, în revista „Luceafărul”, programul eminescian – dar mi s-a luat atunci când am apelat la carte. Desigur, neavând cărți proprii publicate, nu am fost primit în Uniunea Scriitorilor, deși am lucrat la o revistă a Uniunii. Abia după anul 2000, când am câștigat un oarecare răgaz pentru meditația interioară, m-am apropiat de breasla scriitorilor și am fost, desigur, primit în rândurile ei.

Imediat după 1989, am fost, un timp, șomer, revista „Luceafărul” fiind desființată ca „bastion al protocronismului”, „fanion al comunismului ceaușist” etc. (despre ideea protocronistă am scris ori am susținut dialoguri –interviuri-mese rotunde cu Edgar Papu, Ioan Coja, Mihai Ungheanu, Ilie Bădescu, Paul Anghel ori Dan Zamfirescu – dar despre comunism, ceaușism etc. n-am scris nimic propriu, doar am decupat citate de prin broșuri și le-am pus să orneze paginile de ziar ...), apoi am fost primit de Mircea Micu redactor la revista „Săptămâna culturală a capitalei”, abia înființată. Din toamna lui 1990, am înființat, împreună cu Mircea Măciu, revista „Academica” (sub direcția acad. Mihai Drăgănescu, Președintele Academiei Române). În această perioadă, am publicat, în foileton, în „Românul, Magazin cultural”, din îndemnul lui Dumitru Titus Popa, cartea „A doua viață a lui Eminescu”, (foiletoanele bucurându-se de un larg ecou, am reușit să conving un editor să-mi tipărească volumul, care a ieșit la Editura Europa Nova, în 1994).

Anterior, mai publicasem, la Editura Roza Vânturilor, o ediție din publicistica lui Mircea Eliade pe care o făcusem încă din anii 1987-1988, copiind și dactilografiind textele din „Vremea” ale eseistului (în anii respectivi ediția mea circulase printre numeroși oameni de cultură, oferindu-le paginile dactilografiate, cu condiția să-și facă un xerox după ele și să le ofere, la rândul lor, tot altora și altora în aceleași condiții; așa se face că volumul din 1991 s-a întâlnit cu paginile din 1988).

La revista „Academica” am condus, între altele, campania lungă și dificilă pentru revenirea la scrierea cu â și sunt – care s-a soldat cu un succes legislativ acceptat, însă, pe jumătate de către presă (și astăzi sunt ziare și reviste care nu țin cont de lege și scriu cu î și sînt).

În anul 1997, mi-am susținut teza de doctorat la Universitatea din București, cu subiectul „Eminescu și editorii săi. Nucleul maiorescian până la Perpessicius”, sub coordonarea prof. Dim Păcurariu și avându-i ca referenți pe profesorii Gheorghe Bulgăre, Gh. I. Tohăneanu, Al. Surdu, Ionel Oprișan și Dan Horia Mazilu. Din anul 2000, sunt angajat la Universitatea Hyperion, Facultatea de litere și limbi străine, mai întâi cu funcția de conferențiar iar, apoi, din 2003, cu cea de profesor universitar. Din anul 2004, sunt decanul acestei facultăți.

Cărți publicate: 14.

GHEORGHE - SORESCU, C. CORNELIA

Numele și prenumele: Gheorghe - Sorescu C. Cornelia.

Locul și data nașterii: 8 mai 1943, în comuna Mătăsaru, jud. Dâmbovița (fosta comună Puțu cu Salcie, județul Argeș).

Domeniul de referință: jurist.

Anul stabilirii în județul Argeș: anul 1966, an din care am desfășurat activitatea profesională în acest județ, fără întrerupere, până în septembrie 2005, când m-am pensionat.

Studii:

- clasele 1-4, în perioada anilor 1950 - 1954, în comuna natală, iar clasele V-VII, în comuna vecină, Costești Vale, jud. Dâmbovița, în anii 1954-1957;
- liceul, în perioada 1957- 1961, în orașul Găești, jud. Dâmbovița;
- facultatea, în perioada anilor 1961 – 1966, la Facultatea de Drept București.
-

Titluri: Diploma „Meritul Judiciar” Clasa I, în anul 2002.

Apartenența la Uniuni profesionale: membru al Uniunii Juriștilor din România și al Asociației Magistraților din România.

Etape importante ale activității:

- 1966 – 1972: jurisconsult la Trustul de Construcții Argeș și, în fapt, șeful Oficiului Juridic, neavând vechimea necesară pentru a ocupa și în drept această funcție;
- 1972- noiembrie 1985: procuror la Procuratura Locală Pitești, Procuratura județeană Argeș și procuror șef adjunct la Procuratura locală Pitești, denumirile actuale fiind Parchetul de pe lângă Judecătoria Pitești și, respectiv, de pe lângă Tribunalul Argeș;
- 1985 – 24.I.1990: președintele Tribunalului Argeș;
- 1990 – mai 1995: judecător la Tribunalul Argeș și președintele secției penale de la această instanță;
- 1995 - 15 sept.2005: judecător la Curtea de Apel Pitești.
- În perioada 1996 – 22 februarie 2002, am fost președintele secției penale a acestei instanțe, iar, în intervalul 22 februarie 2002 - 15 septembrie 2005, am deținut funcția de președinte al aceleiași instanțe.

Volume de referință: În anii 1998 – 2005, am fost coautoare la volumele publicate anual, intitulate „Jurisprudența Curții de Apel Pitești”, Editor: Regia Autonomă „Monitorul Oficial” în anul 2000, iar, în ceilalți ani, Editura „All Beck”.

Totodată, în perioada în care am îndeplinit funcțiile de procuror și judecător, mi-au fost publicate mai multe articole în Revista Română de Drept (după anul 1989, revista „Dreptul”), prin care am contribuit la rezolvarea unor probleme de drept controversate. Unele din acestea au fost consemnate în lucrări importante în domeniu, cum este Tratatul de Drept procesual penal, partea specială, al domnului Profesor universitar doctor Ioan Neagu, Editura Global Lex, 2004, pg. 228. Articolul se intitulează: „Efectul devolutiv și efectul extensiv al apelului”.

Misiuni oficiale în străinătate: în anul 2003, am fost în localitatea Salonic - Grecia, unde am participat la un seminar organizat în această țară, cu participarea unor magistrați din Ucraina, Bulgaria, Cipru etc.

În luna mai 2006, mi-a fost publicat romanul cu caracter autobiografic „Viața ca o viață”, în care am încercat să-mi autodefinesc personalitatea, în contextul unor întâmplări în mijlocul cărora am fost de-a lungul timpului, cât și al activității profesionale.

În această carte, am ținut să-mi prezint dragostea pentru orașul și județul care m-au adoptat, marea mea admirație pentru aceste minunate locuri și respectul pentru majoritatea oamenilor pe care i-am cunoscut. Cea mai arzătoare dorință a mea este ca această țară să fie condusă de o persoană inteligentă, carismatică și care să-și iubească atât de mult patria, încât să știe să găsească cele mai eficiente căi spre a fi capabil să edifice un stat puternic și respectat în toată lumea .

GHERASIMESCU, DAN

Nume și prenume: Gherasimescu, Dan.

Data și locul nașterii: 01.04.1949 – comuna Valea Danului, jud. Argeș.

Studii: Școala tehnică sanitară – Rm. Vâlcea.

Școala populară de artă Pitești; profesor Rizeanu.

Activitatea profesională:

- Repartizat, ca asistent medical, în Hobița – Gorj;
- Participă la prima ediție a Festivalului național „Cântarea României”, la care a prezentat lucrări personale, obținând locul II pe țară – 1977;
- Obține, ulterior, numeroase premii I, pe țară;
- Înființează un atelier de creație pentru copii în satul natal;
- Organizează expoziții de artă populară la Căminul Cultural;
- Participă la târgurile organizate de Muzeul Golești și alte muzee etnografice din țară;
- La Muzeul Satului, face demonstrații de sculptură în lemn în fața vizitatorilor români și străini;
- În 1985, este invitat la Muzeul Satului din Germania, unde demonstrează adevărata artă tradițională românească;
- În 1989, primește premiul U.A.P. pentru artă populară;
- Din anul 1993, participă, anual, la toate activitățile artistice organizate de muzeele din țară;
- În anul 1994, i se face un film etnografic, în atelier, acasă, alături de familie;
- În anul 1995, este invitat la Sibiu, pentru a fi primit în cadrul Academiei artei tradiționale românești;
- Din 1996, înființează o clasă de sculptură, cu copiii satului pe care i-a dus la diverse olimpiade artistice, obținând multe premii I, pe țară;
- În anul 1997, participă la Limoges (Franța) cu exponate personale;
- În 1999, este invitat la muzeul Smithsonian (S.U.A.), alături de alți artiști români;
- În 2001, este numit Președintele Asociației Creatorilor din România, apoi invitat la mai multe expoziții de gen din Germania;
- În 2003, este medaliat cu ordinul „Meritul Cultural” – Serviciul credincios, de Președinția României;
- Din anul 2006, se ocupă de copiii internați la sanatoriul Valea Iașului, cărora le predă, atât cunoștințe despre plantele medicinale, cât și despre sculptură în lemn.

GHÎȚULESCU, MIRCEA

Romancier, critic și istoric de teatru, publicist. Născut în 14 august 1945 în comuna Cuca, județul Argeș.

Studii: Facultatea de Filologie a Universității Babeș Bolyai din Cluj (1964 – 1969). Doctorat în estetica teatrului la Universitatea Națională de Teatru și Cinematografie (teza **Direcții estetice în comedia contemporană**), București, 1995.

Funcții: Profesor de limba și literatura română la Liceul din Intorsura Buzăului, jud. Covasna (1969-1970), ziarist la **Cuvântul liber** din Sfântu Gheorghe (1970), profesor la Liceul din comuna Iara, Cluj (1970 – 1972), inspector al teatrelor la Comitetul de cultură și educație socialista al județului Cluj (1972-1978), director al Teatrului de păpuși din Cluj Napoca (1978 – 1980 și 1991), redactor la revista **Steaua** din Cluj Napoca (1985 –1989), director al Direcției teatrelor din Ministerul Culturii (1990 –1992), director artistic al Teatrului Național din Cluj-Napoca (1992 –1993), consilier al Directorului general al Televiziunii Române (1993 – 1994), secretar al Uniunii Scriitorilor din România (2001- 2005).Consilier la Uniunea Scriitorilor și director al revistei **Drama**, fondată în 2001.

Lucrări publicate: Debut în revista **Echinox** a Universității din Cluj, nr. 9/1969, cu piesa de teatru într-un act **Strada teilor** < **Debut editorial:** **Goga la Ciucea**, 1975; **Orașul fără somn** (povestiri, editura Dacia, 1978); **Alecsandri și dublul său**, eseuri, Editura Albatros, 1980 (Premiul ATM- Asociația oamenilor de Teatru și Muzică); **Omul de nisip**, roman, Dacia, 1982 (Premiul Asociației Scriitorilor din Cluj); **O panoramă a literaturii dramatice române contemporane**, Albatros, 1984; **Oglinda lui Narcis**, roman, Dacia, 1986; **Wiener Walzer**, roman, Albatros, 1999 (Premiul Asociației Scriitorilor din București); **Istoria literaturii dramatice române contemporane, 1900-2000**, Albatros, 2000. (Premiul Uniunii Scriitorilor din România, 2001, Premiul Ministerului Culturii și Cultelor, 2002, Premiul I L Caragiale al Academiei Române, 2002, Premiul Secției Române a Asociației Internaționale a Criticilor de Teatru-AICT, 2001); **Cartea cu artiști. Teatrul românesc contemporan**, 2004 (Premiul Uniunii Scriitorilor din România, 2005). **Ediții, prefete, lucrări colective:** **Vasile Alecsandri, Pasteluri și alte poezii**, 1983; **Vasile Alecsandri, Drame și comedii**, 1985; **Cristian Pepino, Automate, idoli, păpuși. Magia unei lumi**, Festivalul Gulliver, Galați, 1998; **Cartea cu păpuși a Teatrului Gulliver**, Galați, 2002; Vasile Alecsandri, **Comedii (I), Pasteluri (II)**, Col. Biblioteca pentru toți, Editura Minerva, 2003; **Critique dans le theatre, crithique hors du theatre** (Simpozionul Asociației Internaționale a criticilor de teatru, **Novi Sad, 1985**); **Theatre et l'interpellation du reel**, Edicoes Colibri (Simpozionul Internațional al criticilor de teatru, Lisabona, 1990); **Les Marches Insoupcones**, Centre Culturel Roumain de Paris, 1996; **100 -Cei mai mari scriitori români**, Editura Lider-Star, București, 2003. Numeroase prefete la volume de teatru ale scriitorilor români contemporani. Dramaturgie: **Plânsul în local interzis** (Radio Cluj, 1973), **Chiuveta rabatabilă** (Radio Cluj, 1974), **O seară încântătoare** (Radio Cluj, 1975, Radio Târgu Mureș, 1976). Librete de balet: **Echinox**, pe muzica de Jean Michel Jarre (Opera Română din Cluj Napoca , 1980, coregrafia Vasile Solomon); **Simfonia a III-** a de George Enescu (Opera Română, Cluj Napoca, 1981, coregrafia, Vasile Solomon). Traduceri: **Georges Banu, Actorul pe calea fără de urmă**, Editura Fundației Culturale Române, 1995; **Olivier Py, Scrisoare tinerilor actori**, în **Drama**, 1-2/2004.

Alte distincții și premii: Ordinul **Meritul Cultural** în grad de ofițer (**2004**); **Premiul pentru dramaturgie** la Colocviul Național de literatură studențească, București, 1969, pentru piesa într-un act **Plânsul în local interzis**; **Premiul pentru critică de teatru** al Revistei Tribuna, **1969**; **Diploma** revistei **Convorbiri literare**, 2004.

Referințe critice (selectiv): Laurențiu Ulici, **Literatura română contemporană**, Editura Eminescu, 1995; Mircea Zăciu, Marian Papahagi, Aurel Sasu, **Dicționarul Scriitorilor Români, II**, Editura Fundației Culturale Române, 1998; **Dicționar analitic de opere literare, III**, coordonator Ion Pop, 2001; Irina Petraș, **Literatura română contemporană**, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1994; Ioan Holban, **Istoria literaturii române. Portrete contemporane**, 2003 Vlad Sorianu; **Literatura noastră cea de toate zilele**, Editura Plumb, Bacău, 2001; Aurel Sasu, **În căutarea formei**, 1979; Adrian Mihalache, **Verva Thaliei**, 2004; Ștefan Oprea, **Căruța lui Thespis**, 2005. În reviste: Mircea Muthu, **Omul de nisip**, în România liberă, din 25 mai 1983; Dumitru Radu Popescu, **Fata cu patru ochi**, în Jurnalul național din 24 dec. 1998; Dan C. Mihăilescu, **Singurătăți cu fantasme**, în revista **22**, din 19 mai 1999.

GIURESCU, MARIN MIHAIL

Data nașterii: 06.02.1925.

Localitatea: Comuna Pădureți, Județul Argeș.

Școala primară : 1932-1937.

Liceul teoretic: „I.C. Brătianu”: 1937-1947 (cu întreruperi).

Facultatea de științe, secția geografie: 1947-1950.

Preparator la cursul de geomorfologie: 1950.

Asistent la cursul de Topografie și Cartografie : 1951.

Cadru didactic – Facultatea de Geologie și Geografie : 1951-1990.

Căsătorit cu Vergilia Georgescu.

Pensionar : 1990 - în prezent.

Activitate științifică :

- Lucrări individuale susținute la sesiuni științifice organizate de Universitatea București și alte centre universitare ;
- Brevet de inventator pentru instrumentul numit CARTOMETRU (măsurarea distanțelor, coordonatelor și pantelor pe planuri și hărți) ;
- Fondatorul fundațiilor de dacologie : „Liga pentru renașterea Daciei”, „Getica” și „Dacia Revival, Internațional”.

GOMOIU, GHEORGHE

S-a născut la 22 iulie 1939, în Topoloveni, și a copilărit, a trăit și trăiește la Călinești, localitate cu rezonanță pentru viața muzicală a acestor locuri. De mic a cântat cu învățătoarea sa din primele clase și, alături de părinții săi, era prezent la toate repetițiile minunatului cor din Călinești, recunoscut ca unul dintre cele mai valoroase în perioada de după cel de al Doilea război mondial. Pentru copilul de atunci, repetițiile erau lecții de memorie muzicală, de estetică, de folclor, dar și de dirijat. A avut șansa ca nașul său, preotul Ion Ionescu, distins dirijor al Argeșului, să „vadă” talentul finului său în ale muzicii și să-i acorde atenția cuvenită. El a rămas modelul de dirijor cu care s-a sfătuit tot timpul până la trecerea în neființă a părintelui Ionescu. Ca licean, s-a bucurat de atenția compozitorului bucureștean, Mayter, un om de mare sensibilitate și cultură, care a sesizat dragostea sa pentru muzică și care i-a îndrumat pașii în această direcție. Hotărâtoare în formarea sa ca dirijor a fost întâlnirea dintre corurile din Topoloveni și Facultatea de Muzică din București (decan: Mircea Buciuc, artist emerit). A fost primul concert dirijat în Argeș de profesorii de la Conservator Ion Vicol, Nicolae Popescu, Alexandru Pleșca, Lucica Pop, Elena Patraș.

A absolvit Academia de Muzică din București, Secția pedagogie muzicală-dirijat, având recomandări elogioase din partea profesorilor și decanului, fapt care a contribuit în angajarea ca instructor-metodist la Casa Regională a Creației Populare și, apoi, la cea județeană. Aici, a trebuit să facă de toate: să dirijeze coruri de la sate, să se ocupe de organizarea unor tarafuri populare, să militeze pentru extinderea la formațiile de amatori a muzicii culte, să organizeze și să răspundă de buna desfășurare a unor manifestări muzicale de prestigiu și să se ocupe de tipărirea unor culegeri de muzică corală care să fie la îndemâna formațiilor de amatori din județul Argeș. Este unul dintre inițiatorii și organizatorii Festivalului Internațional de Muzică Corală „D.G. Kiriac” de la Pitești, ajuns, anul acesta, la cea de a XXIV-a ediție.

Activitatea sa profesională se desfășoară pe două planuri: cea de profesor de muzică și cea de dirijor. Dintre numeroasele formații pe care le-a dirijat, amintim: Corul de femei din Topoloveni, Corul mixt din Călinești, Corul Tineretului din Pitești, Corul mixt din Rucăr, Corul mixt „ARO” din Câmpulung-Muscel, Corul mixt din Scornicești, județul Olt, Corul mixt „Dacia” din Colibași, Corul Sindicatului „Învățăământ” din Pitești, Corul Casei de Cultură din Curtea de Argeș, Corul Școlii Nr. 14 din Pitești și Corul Școlii nr. 2 din Ștefănești.

Cea mai importantă realizare a carierei sale este, însă, Corul de cameră „Ars Nova”, formație căreia i-a dedicat întregul său potențial uman și artistic. Timp de 35 de ani, el este sufletul și creierul acestui colectiv de excepție, lucrând neobosit pentru realizarea idealului său profesional: promovarea cântului coral. Cu această formație, fondatorul ei a obținut numeroase premii și trofee la festivalurile și concursurile naționale și la manifestările internaționale la care a participat în Germania, Olanda, Spania, Rusia, Franța, Suedia, Grecia, Italia și Turcia.

Înregistrările de radio, televiziune, discuri și C.D-uri, participări la festivaluri și concursuri muzicale naționale și internaționale completează imaginea unei activități complexe menite să impună un nume de referință în viața muzicală.

Ca o recunoaștere a meritelor sale profesionale, a fost invitat în vara anului 1981 la cursurile muzicale (secția dirijat), organizate de Institutul Național de la Marly le Roy, de Ministerul de Externe al Franței, în colaborare cu Ministerul Timpului Liber. În 1987 a participat ca invitat de onoare la reuniunea dirijorilor de coruri din Germania Centrală (Mitteldeutschen Sägerbundes). Cu acest prilej, a primit medalia de aur a Asociației Corale din Germania și titlul de cetățean de onoare al Orașului Marburg.

În decursul anilor, s-a bucurat de prietenia unor remarcabili muzicieni care au scris lucrări corale pentru formațiile sale, sfătuindu-l în îmbogățirea măiestriei artistice: Alexandru Pașcanu, Gheorghe Bazavan, Constantin Romașcanu, Mircea Neagu, Ludovic Paceag, Irina Odăgescu Țuțuianu, Voicu Enăchescu, Dan Buciu, Gheorghe Ionescu, Marius Giura, Dumitru Croitoru.

În ultimii ani, s-a aplecat și asupra artei compoziției, obținând două premii la Festivalul Național de Romante „Crizantema de Aur” de la Târgoviște.

A muncit tot timpul cu pasiune și dăruire, fiind receptiv la tot ce este nou în mișcarea muzicală românească.

În ultimii ani, este vicepreședinte al Asociației Naționale Corale din România.

Ar fi multe de scris despre personalitatea și despre trăirile deosebite ale acestui talentat muzician al Argeșului. Sperăm că sușurile sale nu s-au isprăvit și viitorimea va completa cu alte izbânzi aceste rânduri pline de recunoștință.

GORGOI, MIHAIL ION

Nume și prenume: GORGOI I. MIHAIL ION.

Data și locul nașterii: 20 septembrie 1947, comuna Stolnici, județul Argeș.

Studii:

- Școlile generale nr.3 și nr.5 din municipiul Pitești;
- Absolvit liceul Dinicu Golescu din Câmpulung Muscel - examenul de bacalaureat promoția 1966;
- Universitatea din București, Facultatea de Istorie – diplomă de licență, 1973;
- Doctorantură la Universitățile din: București, Sibiu și Oradea, Facultatea de Istorie, cu tema: “Antropologia spațiului în arhitectura populară românească”.

Studii postuniversitare și specializări:

- 1974 cursuri și atestat de arhivist istorico-militar organizate de M.Ap.N.;
- 1977 cursuri și atestat “Bazele muzeologiei” organizate de C.S.P.C.-C.C.E.S.;
- 1983 cursuri și atestat muzeograf – etnograf organizate de C.S.P.C.-C.C.E.S.;
- 1988 cursuri de specialitate muzeologie organizate de C.S.P.C.-C.C.E.S.;
- 1999 absolvit cursurile “Bazele științifice de utilizare a calculatorului”;
- 2000 obținut de la International Biographical Centre din Cambridge – Anglia, Diploma nominală ”Outstanding-People of the 20th Century”;
- 2001 obținut de la “The American Biographical Institute” diploma de “The Research Board of Advisors”;
- 2003 absolvit cu certificat “Public Procurement Seminar” din programul Phare “Improving of the competitive, transparent working procedures for awarding the Public Procurement contact” organizat de ICON – INSTITUT KOLN și Ministerul Finanțelor Publice;
- 2003 absolvit și obținut certificat pentru programul “Actul administrativ”, organizat de M.A.P., Institutul Național de Administrație;
- 2004 obținut “Atestat” de expert în “Bunuri cu semnificație etnografică: arhitectură, ocupații, instalații, meșteșuguri” de la M.C.C.;
- 2004 absolvit și obținut certificat pentru programul “Managementul Administrației Publice” organizat de M.A.I., Institutul Național de Administrație;
- 2005 absolvit și obținut certificat pentru programul “Managementul schimbării și integrare europeană”, organizat de M.A.I., Institutul Național de Administrație;

- 2006 absolvit și obținut certificate pentru programul "Parteneriatul public privat" Organizat de M.A.I., Institutul Național de Administrație.

Recunoașteri în țară și peste hotare:

- 2004 Medalia și Diploma "Meritul Cultural" primite de la Președintele României;
- 2001 "Outstanding people of the 20th Century" including 2000 Outstanding Writers of The 20th Century – second edition, 2001, Cambridge, Anglia;
- 2002 Universitatea din Pitești : "Medalioane Universitare" – Dicționar, Editura Universității din Pitești, 2002, pag.102;
- 2003 Spiridon I Cristoea "Argeș – Dicționar de Istorici", Pitești, 2003, pag.138 -139;
- 1990 – 2007 primit peste 100 de diplome, diplome de merit, diplome de onoare și diplome de excelență de la instituții de știință și cultură din țară și străinătate, primit numeroase medalii și plachete aniversare, apărute numeroase articole în presă, apariții televizate și interviuri radiofonice;
- 1995 atestat membru fondator al "Asociației Române pentru Istoria Științei și Tehnicii" "ARIST".

Activitate profesională:

- 2007-2005 inspector superior în Ministerul Culturii și Cultelor, lector universitar, Universitatea din Pitești, Facultatea de Științe Socio - Umane, Catedra de Istorie;
- 2004-2001 director în Ministerul Culturii și Cultelor, șeful Corpului de Control al Ministrului, lector universitar, Universitatea din Pitești;
- 2000-1999 consilier în Ministerul Culturii, lector universitar;
- 1998-1996 director general al Muzeului Național Peleş, Sinaia, consilier în M.C.;
- 1995-1994 director general și director al Direcției Muzeu și Colecții, M.C.;
- 1993 consilier în Ministerul Culturii, șef secție la Muzeul Satului, București;
- 1992-1990 șef de secție la Muzeul Satului din București;
- 1975-1989 muzeograf, muzeograf principal, la Complexul Muzeal Golești-Argeș;
- 1973-1974 arhivist istorico-militar, Arhivele M.Ap.N Pitești;
- 1975-1978 profesor de istorie – prin cumul.

Publicații:

- publicat volumul "Monografia satelor: Davidești, Conțești și Voroveni" coautor;
- 1975-2007 publicat, în țară și în străinătate peste 70 de studii, articole și cataloage în domeniile: etnografie, istorie , istoria culturii și muzeologie. Numeroase intervenții în presa scrisă și vorbită din țară și de peste hotare;
- 1975-2007 participat, cu comunicări la peste 100 de manifestări culturale : sesiuni științifice, simpozioane, mese rotunde, în țară și peste hotare;
- 1975-2007 realizat, personal sau în colectiv, peste 70 de expoziții permanente sau temporare în țară sau peste hotare.

Sub tipar volume :

- "Antropologia spațiului în arhitectura populară românească";
- " Studii etnografice".

GRECU, ION

Una dintre personalitățile remarcabile ale vieții noastre cultural-artistice a ultimilor 50 de ani este distinsul profesor Ion Grecu, un pedagog desăvârșit, etnomuzicolog, dirijor și compozitor de talent, care prin ce a făcut s-a evidențiat atât pe plan local, cât și național.

Este menționat în lexiconul bibliografic “Muzicieni din România”, vol. III, 2000, editat de cunoscutul muzicolog Viorel Cosma.

S-a născut la 22 august la Bughea de Jos, pe atunci suburbie a orașului Câmpulung-Muscel. Este fiul lui Nicolae și Elisabeta Grecu, onorabili moșneni ai orașului Câmpulung. Școala primară a urmat-o în localitatea natală. Studiile liceale: Liceul “Dinicu Golescu” din Câmpulung-Muscel; Școala medie CFR- Chitila și Liceul de Muzică “George Enescu” – București.

Între 1939 și 1945 este incorporat înainte de termen, din cauza izbucnirii războiului, și mobilizat atât pe frontul de est, cât și pe cel de vest. Pentru merite deosebite este decorat cu medalia “Bărbăție și credință, cu spadă”, clasa a II-a, în luptele purtate în Transilvania cu Regimentul 5 Roșiori (cavalerie) din Lugoj.

Începe Conservatorul de Muzică la Cluj Napoca (1949) și îl absolvă în 1954 la București – Facultatea de Compoziție, Dirijat și Pedagogie. Este diplomat în arte, cu specialitatea profesor de muzică.

A avut șansa de a studia cu mari muzicieni: Victor Iusceanu, Gheorghe Dumitrescu, Ion Șerfezi, Zeno Vancea, Teodor Rogalschi, Mircea Basarab, Alexandru Pașcanu, D.D.Botez, George Breazul, Tudor Ciortea ... Acești maestri, recunoscuți ca pregătire intelectuală și profesională, au avut o importanță hotărâtoare în atingerea visului propus de a se pregăti pentru cariera de muzician.

A fost profesor la Liceul teoretic din Mediaș (1954-1955) unde a dirijat și orchestra semisimfonică a orașului. Între 1955 și 1959 a fost profesor la Liceul din Găești, dirijând corul liceului și al Casei de Cultură din localitate.

Începând din 1959 și până în 1963 a fost transferat în interesul serviciului la Casa Regională a Creației Populare, ca specialist cu probleme de muzică. În această perioadă a desfășurat o activitate competitivă și diversificată pentru transmiterea dirijorilor argeșeni a unor cunoștințe necesare privind pregătirea și dirijarea formațiilor corale. A militat pentru cunoașterea de către dirijorii amatori din regiune a minimului de cunoștințe de specialitate, organizând anual cursuri de pregătire, practice, pentru citirea de partituri, măiestrie dirijorală, culegerea și armonizarea, pe baze științifice, a materialului folcloric. A înființat studioul dirijorului, pe lângă casele de cultură raionale, pe care le-a urmărit și pregătit cu competență profesională. A făcut culegeri de folclor muzical în toată regiunea Argeș, dar în special în zona Muscel, finalizate prin publicarea unor

culegeri de specialitate atât în cărți, cât și în presă, toate fiind la îndemâna celor care conduceau formațiile de amatori. A îndrumat cu competență formațiile muzicale reprezentative ale județului care participau la confruntările naționale ale artiștilor amatori.

Din 1963 până la pensionare -1983- a fost director și profesor la Școala Populară de Artă din Pitești. Este momentul de vârf al carierei sale. A reorganizat-o după criterii pedagogice strict științifice, în concordanță cu normele programei școlare riguros urmărite. A acordat o mare importanță îndrumării cadrelor didactice, marea majoritate tinere, pentru realizarea lor din punct de vedere profesional. A realizat lucruri deosebite, instituția situându-se printre primele școli de profil din țară. A acordat un interes deosebit pregătirii în domeniul culturii populare, prin clasele externe, cele de țesut-cusut (Rucăr, Dragoslavele, Brăduleț, Galeșu), instrumente populare (Corbi și Jugur), ceramică (Coșești și Poienița), cioplitori în lemn (Galeșu, Brăduleț, Valea Danului), cioplitori în piatră (Albeștii de Muscel), contribuind la păstrarea și dezvoltarea unor meserii pe cale de dispariție.

În cei 20 de ani a făcut ca sute de tineri să participe la disciplinele artistice ale școlii, de aici formându-se numeroși interpreți și creatori de artă care, după absolvire, au realizat cariere profesionale.

Cele mai bune rezultate ca dirijor le-a obținut la Școala Populară de Artă. Aici a înființat un grup coral cu acompaniament orchestral, apoi cor cu orchestră semisimfonică și soliști și, în final, ansamblul vocal-simfonic, cuprinzând corul, soliștii, recitatorii și o orchestră care nu avea numai rolul de a acompania, ci și acela de a dialoga cu celelalte compartimente.

După un prim experiment la Căminul Cultural din Bascov, obținând premiul I pe județ, a început, în anii 1978-1983, pregătirea poemului vocal-simfonic "Posada", scris de maestrul Gheorghe Dumitrescu, pe versurile lui Toma Biolan, scris special pentru acest ansamblu.

Înainte de pensionare a compus poemul coral-simfonic cu solo-soprană "Negru-Vodă - legendarul", pe versurile inspirate ale aceluiași Toma Biolan, lucrare care i-a dat cele mai mari satisfacții. Realizase un ansamblu de aproximativ 200 de persoane. Aproape toată școala era antrenată în realizarea acestui proiect apreciat cu premiul național pe care îl merită.

În anii cât a condus Școala de Artă a mai prezentat pe scenă opereta "Vânzătorul de păsări", de Zeller, actul al II-lea din "Trubadurul", de Verdi și alte concerte vocal-simfonice mult apreciate de melomanii piteșteni.

Titluri ale lucrărilor publicate: "Culegere de coruri ale compozitorilor amatori din Regiunea Argeș"- 1962, "Voioasă mi-e inima", culegere de folclor muzical pentru soliștii vocali – 1964, "Coruri" – 1969, "Folclor muzical din Argeș" – 1974, lucrare apărută la Editura Muzicală a Uniunii Compozitorilor, "Album cu piese pentru grupuri corale"- 1978, "Cântece pentru două voci egale"-1981, poemul coral-simfonic "Negru-Vodă- legendarul"- 1982, "10 Coruri"- 1989, "Antologie de doine și balade din Argeș-Muscel"- 2004, revista "Preludii" a Școlii Populare de Artă, studii, articole, comunicări, portrete și numeroase piese din folclorul muzical muscelan și argeșean, apărute în presa locală și centrală.

A contribuit la fondarea Cenaclului muzicienilor argeșeni "George Ștefănescu" care a funcționat pe lângă Centrul Creației Populare, făcând parte din conducerea lui (vicepreședinte).

La peste 85 de ani, Ion Grecu este încă activ, cu putere de muncă, prezent în viața artistică a cetății. Bucuria noastră este cu atât mai mare cu cât, în cei 50 de ani ai instituției, a fost unul din pionii care au contribuit la afirmarea ei.

HIRU, ION

Adresă: Nr. 77, Bulevardul Alexandru Ioan Cuza, 117370, Domnești, Argeș, România.

Telefon: 0248/269115.

Data nașterii: 27 iulie 1942.

Educație și formare:

- Absolvent al Facultății de Filologie Pitești, promoția 1966;
- Profesor de limba și literatura română la Moldova Nouă, Nucșoara, Făgetelu, Domnești. Azi, pensionar;
- Director Cămin cultural Ciomăgești, Domnești;
- Redactor al emisiunii locale Domnești (patru emisiuni pe săptămână);
- Membru al Consiliului Național al Culturii, 1971-1974;
- Președinte executiv al Fundației „Petre Ionescu-Muscel”, din 2000;
- Președinte al Asociației Naționale „Cultul Eroilor”, filiala Argeș, zona Domnești, din 2007.

Experiență profesională și culturală:

- șef catedra Limba și literatura română;
- grad didactic I;
- colaborări la diverse ziare și reviste: *Scânteia*, *România liberă*, *Secera și ciocanul*, *Săteanca*, *Amfiteatru*, *Argeșul*, *ArgeșExpres*, *Reflector Argeșean*;
- 2003, redactor șef adj. al revistei, „Domnești 480” și „*Cuget Domneștean*” a Societății Culturale Domnești;
- 2003, organizare manifestare prilejuită de aniversarea a 480 de ani de la prima atestare documentară a Domneștiului;
- 2006, redactor șef adj. al revistei „*Pietrele Doamnei*”, editată de Fundația „Petre Ionescu-Muscel”.

Publicații:

- 2004, coautor al cărții „*Domnești. Oameni de ieri și de azi*”;
- 2006, autor al cărții „*O viață privită din balcon*”;
- 2007, coautor al cărții „*500 erori de exprimare*”;
- 2007, autor al cărții „*Limba noastră cea română*”;
- sub tipar, cartea „*De la bunic la strănepoți*”, coautor;
- participant la concursurile de teatru cu care formația a luat locul II, III și mențiune pe țară;
- textier brigăzi artistice;
- contribuție la înființarea muzeelor de etnografie și folclor, artă plastică contemporană și feudală, din Domnești;
- organizator al unor mari acțiuni: Fiii Satului – 1971, vernisajul expozițiilor, simpozioane, mese rotunde cu invitați de prestigiu ai științei și culturii românești;
- colaborator la lucrarea științifică „*Onomastica comunei Domnești*”;

- participant la cercetarea socio-culturală „Leordeni 1973”, condusă de Henri Sthal;
- publicarea în ediție de lux a cărții „*Amintiri*” de Petre Ionescu-Muscel;
- fondator al Societății culturale „Luca Paul”, 1972 (vicepreședinte).

Ca președinte executiv al Fundației „Petre Ionescu-Muscel”:

- organizator al acțiunii „Un veac de educație domneșteană”, prilejuit de aniversarea a 100 de ani de la inaugurarea Școlii domneștene;
- 2007, organizare simpozionul de istorie EROII NU MOR NICIODATĂ;
- 2007, organizare inaugurarea monumentului luptătorilor anticomuniști de la Domnești;
- 2007, organizare manifestare prilejuită de amplasarea în fața Casei de cultură Domnești a bustului prof. Petre Ionescu-Muscel;
- 2007, va organiza „Ziua Domneștiului”, ediția I.

HURDUBEȚIU, IOAN OCTAV SORIN

Doctor inginer, electroenergetician, profesor universitar, născut la 25.03.1949, la Câmpulung Muscel, județul Argeș, divorțat, un copil. A absolvit Institutul Politehnic din București, Facultatea de Energetică, specialitatea electroenergetică, în anul 1972. În anul 1987, a obținut titlul de doctor inginer în aceeași specialitate. În perioada 2002-2005, a participat la mai multe cursuri de perfecționare în probleme privind managementul calității. La terminarea facultății, a fost reținut ca asistent universitar la Facultatea de Energetică, unde, mai târziu, a devenit șef de lucrări, conferențiar și profesor (în anul 1997). În perioada aprilie 2001 – octombrie 2006, a activat în cadrul Autorității Naționale de Reglementare în domeniul Energiei-ANRE, în domeniul Managementului calității. Din noiembrie 2006, este director executiv al IRE – Institutul Național Român pentru Studiul Amenajării și Folosirii Surselor de Energie. În cadrul Facultății de Energetică a Institutului Politehnic din București a elaborat și a predat 7 cursuri noi, printre care: *Metode numerice în energetică, Microprocesoare și conducerea cu ajutorul calculatorului a proceselor energetice, Echipament electric de înaltă tensiune, Monitorizarea câmpului electric și magnetic în centrale și stații electrice*. A mai susținut activități didactice la cursurile de *Producerea, transportul și distribuția energiei electrice, Centrale și stații electrice, Tehnica tensiunilor înalte* etc. În cadrul activității științifice, a avut 75 de contracte de cercetare, a elaborat 90 de publicații: cărți, articole, lucrări în volumele unor conferințe și congrese naționale și internaționale. A avut o bogată activitate în domeniul terminologiei științifice pentru sectorul energiei, pentru care a primit premiul Uniunii Latine pentru Terminologia Științifică și Tehnică în limba română (Chișinău, 2000). Are experiență în proiecte europene Tempus, Socrate, Phare și în domeniul cooperării cu organizații neguvernamentale (ONG) în probleme de cercetare științifică. În cadrul ANRE, a fost, în perioada 2004-2005, președinte al Comisiei de atestare a agenților economici care pretează, execută, verifică și exploatează instalații electrice din sistemul electroenergetic. Este Fellow Member al IEEE Society for Professional Communication (din anul 1998); vicepreședinte al IEEE RoPES (Power Engineering Systems) Branch Romania (din anul 2000); membru al CNR-CME; membru în CEI-Grupul român-Comitetul 37 „Descărcătoare electrice”; membru al IRE (din anul 1999) și redactor șef al revistei „Energetica”, editată de IRE (din anul 2004); vicepreședinte al Comisiei pentru Terminologie în Științe Exacte (din anul 1998); membru fondator al APER, 1995; membru al Fundației Constantin Dinculescu (din anul 1996).

Hobby: muzică clasică și preclasică, pictură renașcentistă, istoria științei.

Adresa: București, Sector 6, B-du Iuliu Maniu, nr. 69, bl. 14, sc. 8, ap. 272, tel: 021/4346755; mobil: 0745115614.

Adresă serviciu: IRE, București, sect. 2, B-dul Carol I, nr.29, tel.: 021/3155469, fax:021/3155469, mobil: 0744664155, e-mail: hurdubetiu@ire.ro

IANCU, MIHAIL

Nume și prenume: Iancu Mihail.

Data și locul nașterii: 03.11.1937, Topoloveni, județul Argeș.

Cetățenie: română.

Stare civilă: căsătorit.

Adresa:

- Acasă: Pitești, Calea București, bl. 33, sc. B, ap. 10;
- Serviciu: Institutul de Cercetare – Dezvoltare Pitești – Mărăcineni, Str. Mărului, nr. 407, județul Argeș, cod 117450, tel.: 0248/278066, fax: 0248/278477;
- E-mail: icppmar@geostar.ro

Educație:

- 1969 – 1980: Institutul Agronomic „Nicolae Bălcescu”, București, doctor în agronomie;
- Septembrie 1955 – februarie 1961: Institutul Agronomic „Nicolae Bălcescu”, București, Facultatea de Horticultură;
- Septembrie 1952 – iulie 1953: Liceul „Dinicu Golescu”, Câmpulung Muscel, clasa a VIII-a;
- Septembrie 1953 – iulie 1955: Școala Medie Tehnică Horticola, Lipova – Arad.

Experiență profesională:

- 25.03 – 17.07.1961: Inginer, Centrul de Combaterea Eroziunii Solului Ștefănești, județul Argeș;
- 17.07.1961 – 01.08.1982: Inginer, Stațiunea Experimentală Ștefănești;
- 01.08.1962 – 01.04.1968: Cercetător științific, Stațiunea Experimentală Ștefănești;
- 01.04.1968 – 01.04.1969: Cercetător științific, Institutul pentru Pomicultură, Mărăcineni;
- 01.06.1969 – 01.12.1985: Cercetător pr. gr. III, Institutul pentru Pomicultură, Mărăcineni;
- 01.12.1985 – 01.09.1988: Cercetător pr. gr. II, Institutul pentru Pomicultură, Mărăcineni;
- 01.09.1988 – prezent: Cercetător pr. gr. I, Institutul pentru Pomicultură, Mărăcineni;
- 19.12.1983 – 12.05.1986: Director adj. șt., Institutul pentru Pomicultură, Mărăcineni;
- 12.05.1986 – 15.12.1986: Director, Institutul pentru Pomicultură, Mărăcineni;
- 15.11.1986 – 01.02.1990: Director adj. șt., Institutul pentru Pomicultură, Mărăcineni;
- 01.02.1990 – 01.04.1994: Șef lab. amelior. pom., Institutul pentru Pomicultură, Mărăcineni;
- 01.04.1994 – 01.04.2005: Șef lab. Tehnici și tehnologii în pomicultură, Institutul pentru Pomicultură, Mărăcineni;
- 01.04.2005 – prezent: CP. I, lab. Tehnici și tehnologii în pomicultură, Institutul pentru Pomicultură, Mărăcineni.

Lucrări elaborate și publicate: peste 130, din care:

- Cărți 7 – în colectiv;
- 89 ca singur sau prim autor;
- 44 publicate în străinătate, sau într-o limbă străină;

Membru al asociațiilor profesionale:

- International Soil Tillage Research Organisation – (ISTRO), membru;
- Organizația de cercetare pentru Lucrările Solului, Filiala Romană a ISTRO, membru în Consiliul de Conducere;
- Societatea Națională Română de Știința Solului, membru în Consiliul de Conducere;
- Societatea de Horticultură din România, membru în Consiliul de Conducere, președintele Filialei Argeș;
- Societatea Națională a Pomicultorilor din România, membru în Consiliul de Conducere;
- Asociația Oamenilor de Știință din România, membru cu responsabilități în specialitate, Filiala Argeș.

Limbi străine cunoscute: engleza.

Participarea la 3 dintre cele mai importante colective de evaluare:

- 2000 – prezent: Colectivul de monitorizare – RELANSIN POLITEHNICA București;
- 2003: Colectivul de monitorizare – GRANTURI – Banca Mondială;
- 1998 – prezent: Colectivul de evaluare (desemnat de Academia de Științe Agricole și Silvicultură București) a activității profesionale, în vederea conferirii gradului științific de cercetător principal II și I.

Alte elemente semnificative:

- Îndrumarea activității de cercetare a mai multor stațiuni pomicole;
- Conducerea directă în perioada 1984 – 1995, a desfășurării unor manifestări științifice naționale (sesiunile de referate științifice, simpozioane, mese rotunde etc.);
- Membru în colectivele de coordonare a mai multor volume de Lucrări Științifice ale Institutului de Cercetare și Producție pentru Pomicultură Pitești – Măcăcineni;
- Membru în mai multe comisii de decernare a titlului de doctor în agronomie.

IANOVSCI, LEONTE

Antrenorul Ianovschi Leonte a activat în fotbalul argeșean, ca jucător și antrenor, timp de 40 ani.

S-a născut la data de 14.05.1926, la Chișinău, și a activat ca fotbalist la F.C. Craiova (în perioada 1944-1949) și la Sporting Pitești (între 1949-1953).

Activează ca antrenor în Pitești, din anul 1956.

A antrenat echipe de seniori: Sporting Pitești, Metalul Colibași și Muscelul Câmpulung.

Activitatea prioritară a antrenorului Ianovschi Leonte a fost aceea de depistare și formare de fotbaliști pentru fotbalul de performanță:

- începând cu anul 1961, este antrenor în cadrul clubului Dinamo Pitești, la copii și juniori;
- în anul 1972, anul în care Dinamo Pitești devine F. C. Argeș (primul club de fotbal din România), este numit șeful Centrului de Copii și Juniori, funcție pe care o deține până la pensionarea sa, în anul 1989.

Datorită activității desfășurate la nivelul copiilor și juniorilor, în anul 1982, primește cea mai înaltă distincție acordată în sport, aceea de Antrenor Emerit.

Funcții deținute în cadrul clubului F.C. Argeș:

- antrenor coordonator la Centrul de Copii și Juniori;
- antrenor la Tineret speranțe;
- antrenor secund la Divizia A.

A contribuit la depistarea formarea și promovarea a 76 de jucători pentru Divizia A, dintre aceștia au activat și la echipele naționale de juniori, tineret și seniori.

Momentul de referință în activitatea antrenorului Ianovschi Leonte este întâlnirea cu inegalabilul Nicolae Dobrin, maestrul emerit al sportului, cel mai mare fotbalist din istoria fotbalului românesc, produs argeșean, care, datorită contextului politic din acea vreme, nu a putut juca la Real Madrid, sau la alte echipe celebre din Europa, care l-au dorit. L-a găsit pe „Maracana” Piteștiului, l-a adus la stadion și l-a pregătit pentru marea performanță.

Printre jucătorii săi, s-au aflat Toma D., Eduard A., Stancu C., Cristian Gheorghe, Moiceanu V., Speriatiu A., Cîrstea C., care, astăzi, slujesc fotbalul argeșean.

Bărbulescu Ilie și Radu Marian II, jucători crescuți de Leonte Ianovschi la F.C. ARGEȘ, au făcut parte din echipa Steaua București, câștigătoare a Cupei Campionilor Europeni, în 1986.

În anul 2002, Consiliul Municipal, apreciind activitatea deosebită a antrenorului Leonte Ianovschi, a hotărât ca Centrul de Copii și Juniori al clubului F.C. Argeș să poarte numele de „Leonte Ianovschi”.

Astăzi, la 78 de ani, Leonte Ianovschi este prezent în fiecare zi la stadion, la antrenamentele copiilor și juniorilor.

Titluri:

- a primit titlul de cetățean de onoare al Municipiului Pitești;
- a primit titlul de cetățean de onoare al Argeșului și Muscelului.

ILFOVEANU, SORIN

Se naște în anul 1946, la 23 mai, în Câmpulung Muscel, este crescut de bunica lui, stabilindu-se în Pitești, în 1949.

- În anul 1964, a absolvit Liceul „Ion C. Brătianu”, din Pitești.
- În perioada 1964-1970, urmează cursurile Universității de Artă din București, la clasa maestrului Corneliu Baba, asistent Liviu Lăzărescu, avându-i colegi pe Mihai Cismaru, Ștefan Călția, Sorin Dumitrescu.
- În anul 1968, realizează o expoziție personală la Muzeul de Artă din Pitești.
- În anul 1970, realizează o expoziție personală la Galeria Galarcea.
- În perioada 1970-1973, organizează, împreună cu Virgil Poleacu, Muzeul de Artă din Pitești.
- În anul 1971, devine membru al Uniunii Artiștilor Plastici.
- În anul 1972, primește bursa Uniunii Artiștilor Plastici pentru Tineret; realizează expoziția personală la Galeria Apollo, București
- În 1974, realizează frescele teatrului Alexandru Davila, Pitești, împreună cu Dan Broscăuțeanu și Ștefan Călția.
- În anul 1975, înființează Filiala Uniunii Artiștilor Plastici din Pitești.
- În 1977, realizează o expoziție personală la Galeriile Municipiului București; expoziție de grup la Voos-Bergen, Norvegia.
- În anul 1978, participă la Bienala de la Veneția.
- În anul 1979, împreună cu Dan Broscăuțeanu și Elena Roșca, restaurează Palatul Ghica-Tei, din București.
- În anul 1980, se stabilește la București.
- În anul 1981, primește premiul Academiei Române pentru pictură.
- În anul 1982, realizează o expoziție personală, la Galeria Simeza, București; Bienala de la Vaparaso; premiul pentru pictură, acordat de Uniunea Artiștilor Plastici.
- În perioada 1983-1984, lucrează, verile, la mănăstirea Cheia, la invitația starețului Iustin Marchiș și la reședința de vară a lui Simion Săpunaru, de la Rădești- Argeș.
- În 1984, realizează o expoziție de grup la Galeria Ims – Oslo, Norvegia.
- În iulie 1985, cumpără casa de vară de la Rădești; expoziție personală la Muzeul Național de Artă.
- În anul 1986, participă la Festivalul Internațional de la Cagnes-sur-Mer, Franța.
- În anul 1987, realizează o expoziție de grup la Galeria Orizont; expoziție personală la Galeria Marais, Paris.
- În anul 1988, realizează o expoziție personală la Institutul Francez din București; expoziție de grup la Galeria Volda, Norvegia; participă la Olimpiada Artelor, desfășurată la Muzeul de Artă Modernă din Seoul, Coreea de Sud.
- În anul 1989, a realizat o expoziție de grup la Arnhem, Olanda.

- În perioada 1992-1996, șef al catedrei de pictură, din Universitatea de Arte, București.
- În anul 1992, organizează, anual, un curs de pictură la Vila Florica, din cadrul Centrului Cultural Brătianu.
- În anul 1993, realizează o expoziție personală la Galeriile Artexpo, de la Teatrul Național din București.
- În anul 1994, realizează o expoziție personală la Galeria First, Timișoara și la Centrul Cultural Român, Viena.
- În anul 1995, realizează o expoziție de grup la Muzeul de Artă din Göteborg, Suedia.
- În perioada 1996-2000, decan al Facultății de Arte Plastice, din cadrul Universității de Artă, București.
- În anul 1997, realizează o expoziție de grup la Techneforbundet Hals din Oslo; expoziție de grup la Fundația Culturală Abus Dhabi și la Muzeul de Artă din Shanah, Emiratele Arabe Unite.
- În anul 1998, realizează expoziția de grup „Transfigurații”, organizată de Fundația „Anastasia” la Mucssarok, Ungaria.
- În anul 2000, realizează o expoziție personală la Muzeul național de Artă a României.
- În anul 2001, are loc sfințirea Troiței, construită împreună cu fiii săi, în Rădești; Marele Premiu al Uniunii Artiștilor Plastici, expoziție personală la Galeria MMG, Tokyo.
- În anul 2002, realizează o expoziție personală la Muzeul Brukenthal și Muzeul de Artă din Cluj-Napoca.
- În anul 2004, devine rectorul Universității Naționale de Artă, București.
- În anul 2005, realizează expoziția „Misterii” în lapidarium-ul Palatului Brâncovenesc din Mogoșoaia.

ILIESCU, CONSTANTIN

Constantin M. Iliescu, născut la 7 decembrie 1935, în comuna Pătroaia, județul Dâmbovița.

Între anii 1942 – 1950, am frecventat cursurile școlii primare și elementare din comuna natală și orașul Găești.

Între anii 1950 – 1954, am urmat cursurile Școlii Normale „Carol I”, din Câmpulung Muscel, cu diplomă de stat.

La 1 octombrie 1959, am fost angajat la Muzeul Golești, care a fost secție a Muzeului Regional Argeș până în 1964, iar, din 1965, a devenit muzeu independent, unde eu am fost numit Director.

Între anii 1959 – 1964, m-am ocupat de organizarea celor patru secții ale Muzeului Golești: Secția memorială – familia Goleștilor, Secția de istorie 1821 – 1848 – 1859, Secția pedagogică „Școala slobodă obștească” și Secția de etnografie și artă populară a regiunii Argeș. În paralel cu depistarea și achiziționarea obiectelor muzeistice, am întocmit tematicile de expunere și am coordonat lucrările de restaurare a spațiilor pentru cele patru secții.

Între anii 1964 – 1966, am elaborat tematica și, împreună cu arhitectul Paul Niedermayer de la Muzeul Brukenthal, detașat colaborator, am făcut cercetările pe teren, realizând, în final, planul general de organizare a Muzeului Viticulturii și Pomiculturii din România.

Din anul 1966, am participat la achiziționarea și amenajarea, în muzeu, a primelor gospodării: de pomicultori din Muscel și de viticultori din Drăgășani.

De la această dată și până în prezent, s-a respectat planul inițial de dezvoltare a muzeului pomi-viticol în aer liber.

În anii 1968 – 1969, am funcționat în învățământ la Școala generală Niculești, județul Ilfov.

Din 1970, am fost încadrat ca muzeograf principal, iar, în 1972, ca șef de secție la Muzeul Național de Istorie a României. În această perioadă, am contribuit la întocmirea tematicii generale, la cercetarea și depistarea documentelor care, apoi, au fost transferate de la diferite muzee din țară și de la alte instituții de cultură (Biblioteca Academiei, Arhivele Statului, Biblioteca Centrală de Stat), constituindu-se patrimoniul necesar pentru realizarea, în fapt, a Muzeului Național de Istorie a României.

M-am ocupat, în mod special, de organizarea secției de istorie modernă a României (1821 - 1918), pe care, după cutremurul din 1977, am reorganizat-o tematic și muzeotehnic.

În anul 1982, am fost detașat Inspector la Ministerul Culturii, până în anul 1986, când m-am întors ca șef de secție la Muzeul Național de Istorie a României.

Între anii 1977 – 1987, am funcționat și în învățământul superior, ca profesor asociat la catedra de științe sociale a Institutului agronomic din București, unde am predat cursul „Probleme fundamentale ale istoriei patriei și poporului român”.

În perioada anilor 1970 – 2005, am parcurs toate formele cursurilor de perfecționare profesională și management, organizate de Centrul de specialitate din cadrul Ministerului Culturii.

Din iunie 1990, m-am transferat la Complexul Muzeal Golești, unde am funcționat până în decembrie 2005 în funcția de Director. Menționez că, atât în perioada activității la Muzeul Golești, cât și cea de la Muzeul Național de Istorie a României, m-am ocupat, cu deosebire, de întocmirea tematicilor, achiziționarea obiectelor muzeistice și de organizarea expozițiilor.

În perioada anilor 1991 – 2005, m-am ocupat, cu deosebire, de completarea patrimoniului muzeului în aer liber, prin achiziționarea și aducerea, în muzeu, a gospodăriei din Zăpodeni, județul Vaslui; a gospodăriei din Rădășeni, județul Suceava; a gospodăriei din Lunca Ilvei, județul Bistrița Năsăud; a localului Școlii satești din Leurda – Comănești, județul Bacău; a gospodăriei din Almaș, județul Arad și, în aceeași perioadă, am realizat remontarea, în muzeu, a 7 construcții care fuseseră achiziționate înainte de 1990.

Paralel cu aceste preocupări, specific muzeotehnice, am avut și o activitate științifică materializată în peste 30 de lucrări, studii și articole publicate în reviste de specialitate și anuare ale muzeelor din țară.

Dintre acestea, menționez următoarele:

GOLEȘTI, M. Popescu și C. Iliescu, Editura Meridiane, București 1966, tiraj 8160 ex. , lei 9 (Colecția Monumentelor patriei noastre).

MUZEUL NAȚIONAL, Nr. I, București 1974; „Concepția, tematica și tehnica muzeală în realizarea Muzeului național de Istorie a României”.

MUZEUL NAȚIONAL, Nr. III, București 1976; „Organizarea colecției de medalii și plachete în cadrul Muzeului Național de Istorie a României”.

MUZEUL NAȚIONAL, Nr. VI, București 1982; „Lucrețiu Pătrășcanu despre rolul revoluției în istoria României” (în colaborare cu M. Dumitriu).

MUZEUL NAȚIONAL, Nr. VIII, București 1995; „Alexandru C. Goleșcu și unirea tuturor românilor în lumina unor scrisori inedite, din primăvara anului 1849” (în colaborare cu V. Novac).

REVISTA MUZEELOR, Număr special, București, 1964, „Școala de la Golești”.

REVISTA MUZEELOR, anul III, nr. 4, 1966, „Muzeul viticulturii și pomiculturii de la Golești”.

REVISTA MUZEELOR ȘI MONUMENTELOR, NR.9 – 10, 1979, „Piese muzeistice de valoare privind actul uniunii Transilvaniei cu România la 1 Decembrie 1918” (în colaborare cu M. Dumitru).

MUZEUL NAȚIONAL, nr. XIII, București 2001; „Date noi despre George Bengescu, în lumina unor scrisori inedite, care i-au fost dedicate de către personalități românești și străine” (în colaborare cu Vasile Novac).

REVISTA HISTORIA, anul 2, nr.42., iunie 2005, „Conacul Goleștilor, leagănul boierimii progresiste”, pag. 60 – 64.

MUSEUM studii și comunicări, vol. V, 2006, pag. 155 – 161; Anuarul Muzeului Viticulturii și Pomiculturii din Golești – Argeș „Concepția tematică și tehnica muzeală în realizarea Muzeului etnografic în aer liber al viticulturii și pomiculturii din România – Golești, județul Argeș”.

IOANA, MAGDALENA

Nume și prenume: Ioana Magdalena.

Data și locul nașterii: 25.11.1948, Pitești.

Profesia: Profesor de pian și dirijor cor.

Starea civilă: divorțată, doi copii.

Adresa: Pătrșcu Vodă, bl. B1, 01/sc.B, et. 2, ap. 7, Pitești, Județul Argeș.

Telefon: 0248/642476.

Studii:

- Conservatorul „Ciprian Porumbescu”, București, 1972.
- Două specializări: Pedagogie Muzicală și Dirijat Cor Academic.

Carieră:

- Dirijor:
 - Corul Mixt de Cameră „Classic” al Sindicatului Învățământ Pitești, 1983 – 1989 și 1990 – 2007, Centrul Cultural Pitești;
 - Grup Coral „Classic Grup”, 1973 – 1989, Casa Sindicatelor Pitești;
 - Corul de Femei „Argetena” al Combinatului Petrochimic Pitești, 1978 – 1989;
 - Corul de Femei al Fabricii de Textile „Argeșeana”, Pitești, 1976 – 1978;
 - Corul Mixt „Glissando” al Liceului de Artă „Dinu Lipatti”, Pitești, 2001 – 2007;
- Profesor de pian principal, Liceul de Artă „Dinu Lipatti”, Pitești, 1972 – 2007;
- Membră a Asociației Corale Naționale din România, a fundației Madrigal, a Cenaclului Muzicienilor Argeșeni de pe lângă Uniunea Compozitorilor din România;
- Membru fondator al Alianței franceze Pitești, 1990 – 2007;
- Metodist pian al I.S.J. Argeș, 2003 – 2007;
- Responsabil Centrul Profesorilor de Muzică, secția Instrumentală, 2006 – 2007;
- Membru în Consiliul Consultativ al Inspectoratului Școlar Argeș, 2003 – 2007.

Înregistrări: în mod frecvent, la Radio și Televiziune, 1986 – 1993.

Participare la simpozioane internaționale: 4.

Cronicar permanent al revistei „Argeș”, 1988 – 1989.

IONIȚĂ, MARIN

Marin Ioniță: născut în 1929, 10 iulie, sat Mănăstioara, comuna Jugureni (azi Uliești), județul Dâmbovița (localitate vremelnice anexată Regiunii Argeș). Părinții, țărani semianalfabeți.

Șapte clase primare în sat, Școala profesională de agricultură din Armășești, județul Ialomița, Școala Medie Tehnică Zootehnică - Găiești, Liceul Teoretic cu examen de diferență, Școala de literatură „Mihai Eminescu” din București, Facultatea de Filologie - Universitatea din București.

Profesii: agent agricol comunal, lucrător în fermă de stat, ofițer de artilerie, învățător, profesor de școală generală și de liceu, lector - Universitatea „Pigmalion” și Universitatea de Stat din Pitești, ziarist, miner, director de cămin cultural, de club muncitoresc, de bibliotecă raională, metodist la Casa de Cultură din Găiești, colaborator al Centrului Cultural din Pitești.

Locuri de muncă: Comuna Gerăseni, județul Buzău, Ferma IAS - Viteleanca Monteoru, Unitățile militare din Oradea și Timișoara și Șantierul Hidrocentralei de pe Argeș, Școlile din Hanul lui Pală, Mătăsaru și Găiești, județul Dâmbovița, Berindești, județul Argeș, Liceul din Corbeni și din Pitești („Brătianu” și „Zinca Golescu”), Ziarul „Făclia Hidrocentralei”, „România Liberă”, Revista „Argeș”, „Curierul Zilei”.

Literatură: peste 20 de cărți, romane și proză scurtă, din care 12 în anii tranziției.

Bibliografie selectivă: „Bătrânul și umbra”, „Roata lumii”, Hotel Boccaccio”, „Spioana cheală”, „Kisseleff 10 - fabrica de scriitori”, „Colivia cu maimuțe”, „Nu trageți în dinozauri”, „Trilogia dacică”, „Povestiri biblice”, „Cuibul cu năpârci”, „Intersecția lupului”.

Colaborări: „Luceafărul”, „Contemporanul”, „Cronica”, „Gazeta literară”, „Orizont”, Radio și Televiziune...

Distincții - selectiv: „Premiul Omnia” acordat de Filiala Pitești a Scriitorilor din România - 2006 și „Cetățean de onoare” - 2007.

Fiu adoptat al Argeșului de 50 de ani, un deceniu pe Șantierul Hidrocentralei, restul în Pitești.

IONIȚESCU, PETRE

Informații personale:

Nume: IONIȚESCU.

Prenume: PETRE.

Naționalitate: română.

Data și locul nașterii: 06.03.1966, în mun.Curtea de Argeș.

Starea civilă: căsătorit, doi copii.

Educație și formare:

- 2007 - Master Criminologie - Universitatea Creștină « Dimitrie Cantemir », București;
- 2000 - Curs de perfecționare «Program de rezolvare a problemelor folosind metodologii alternative cu studii de caz ale Poliției din Marea Britanie» Diploma – Ministerul de Interne și Ambasada Marii Britanii, București;
- 2000 - Curs postuniversitar «Managementul traficului rutier și dinamica accidentelor de circulație» în cadrul Universității Pitești;
- 1997 – Curs postuniversitar «Științe penale la Universitatea București - Facultatea de Drept
- 1994 – Absolvit Academia de Poliție «A.I.Cuza», licențiat în Științe Juridice – specialitatea Drept;
- 1990 – Absolvit Școala Superioară de ofițeri M.I., cu durată de 3 ani.

Experiența profesională:

- 2005 – prezent: Adjunct al Șefului Inspectoratului de Poliție al Jud. Argeș;
- 1998 – 2005: Șef birou poliție rutieră la Poliția Mun. Pitești;
- 1994 – 1998: Ofițer în cadrul Serviciului de Poliție Rutieră Argeș;
- 1992 – 1994: Ofițer în cadrul Biroului cercetări penale al Poliției mun. Pitești și serviciul cercetări penale al I.P.J. Argeș;
- 1990 – 1992: Ofițer operativ la formațiunea circulație din Poliția orașului Găești, jud. Dâmbovița.

Limbi străine cunoscute: Limba franceză.

IOSIFESCU, MARIUS

Adresa: Institutul pentru Statistici și Matematici Aplicate (IMSAM), Academia Română, Casa Academiei Române, Calea 13 Septembrie, nr. 13, cod 050711, București, Sector 5, România.

Data și locul nașterii: 12 August 1936, Pitești, România

Starea civilă: căsătorit, un copil

Studii: Iunie 1954 – Absolvent de colegiu; Iulie 1959 – absolvent al Facultății de Matematică, Universitatea București; iulie 1963 – Doctor al Universității București cu teza: Chains with complete connections with an arbitrary set of states; decembrie 1969 **Doctor Docent**???

Scurtă cronologie a activității profesionale: 1959 – 1962 – Consultant, Direcția Centrală de Statistică; 1961 – 1963 – Profesor Asistent la Catedra de Matematică a Institutului Politehnic București; 1963 + 1968 – Cercetător la Institutul de Matematici și Centrul pentru Statistici Matematice; 1968 – 1969 – Șef de Secție al Centrului pentru Statistici Matematice; 1969 – 1976 – Șef al Departamentului de Probabilități și Statistici din cadrul Centrului pentru Statistici Matematice; 1976 – 1989 – Director al Centrului pentru Statistici Matematice (Academia Română); februarie 2002 – Director al IMSAM

Domenii de cercetare: Probabilități, Procese stocastice, Analiză Reală

Publicații: 125 lucrări de cercetare și 14 cărți

Distincții obținute: 1965 și 1972 – Premii ale Academiei Române pentru contribuții la teoria dependenței cu legături complete și la teoria fenomenelor biologice și medicale referitoare la procesele de modelare aleatorii; 1970 – Ales membru al Institutului Internațional de Statistică; 1971 – ales profesor colaborator al Colegiului Churchill, Cambridge, Marea Britanie; 1975 – medalia de bronz a Universității Helsinki; 1991 – membru corespondent al Academiei Române; 1993 – Cavaler al Ordre des Palmes Academiques; 2000 - Membru permanent al Academiei Române; 2002 – Vicepreședinte al Academiei Române, reales în mai 2006.

Profesor Invitat: 1974, 1991, 1996 și 1998 la Universitatea Rene Descartes (Paris V), 1977-1978 – Universitatea Mainz; 1979-1980 – Universitatea Frankfurt pe Main; 1981-1982 – Universitatea Bonn; 1991 – Universitatea Melbourne; 1997 – Universitatea Lille 1; 1998 și 1999 – Universitatea din Bordeaux 1; 2000 și 2001 – TU Delft.

Membru al: Societatea Bernoulli pentru Statistici Matematice și Probabilități (din 1969 – în consiliu 1975 – 1979); Societatea Matematică Americană (din 1995); Societatea de Matematici Aplicate și Industriale (din 2002).

Activități editoriale: membru al consiliului editorial al revistelor internaționale Probability Theory and Related Fields (1972-1989), Biostatistica (1989-1998), Stochastic Processes and Their Applications (1989-1993), Journal of the European Math. Society (din 2004); editor adjunct la Revue Roumaine de Mathématiques Pures et Appliquées (din 1983); co-editor la the Proceedings of the Brașov Conference on Probability Theory (1971, 1974, 1977, 1982) și la volumul Studii asupra probabilității și problemelor conexe: Studii în memoria lui Octav Onicescu la aniversarea a 90 de ani (1983).

Ph.D. Supervising: 30 Ph.D. theses have been defended under my supervision since 1976.

Invitat pentru a ține prelegeri la seminarii internaționale în Budapesta (1972), Vilnius (1973, 1977, 1981, 1985, 1989), Varna (Bulgaria) (1979 și 1993), Praga (1978, 1986), Varșovia (1981, 1990), Bad Honnef (Germania) (1982), Salonika (1987), Olsztyn (Polonia) (1988), Palermo (1988), Uppsala (1990), Blaubeuren (Germania) (1991), Amsterdam (1993), Paris (1994), Compiègne (1998) și multe altele la care nu am reușit să ajung..

Scurte vizite (două – trei săptămâni) peste hotare în baza acordurilor de schimb ale Academiei Române: URSS (1964, 1970), Cehoslovacia (1965, 1967), Polonia (1966, 1975, 1976, 1983, 1990), Ungaria (1972), Franța (1979, 2003), Austria (1983, 1986), Marea Britanie (1969, 1984), RFG (1985), Suedia (1987, 1992, 1995, 2000, 2005).

Prelegeri la universități din: Moscova (1964), Varșovia (1966, 1976, 1990), Vilnius (1970), Viena (1971), Oxford (1972, 1984), Sheffield (1972), Swansea (1972), Paris (V și VI) (1972, 1991, 1992, 1996), Paris (Orsay) (1991), Londra (1972, 1984), Cambridge (1972, 1984), Rennes (1974), Braunschweig (1978), Duisburg (1978, 2000 -- 2007), Paris (Institutul de Statistică) (1979, 1980, 1982), Heidelberg (1978, 1985), Frankfurt pe Main (1978, 1981, 1985), Bonn (1978, 1985), Düsseldorf (1980), München (1980), Mainz (1978, 1980, 1982, 1985, 1991, 2002), Eichstätt (1982), Salonika (1984, 1990), Manchester (1984), Trondheim (1987), Stockholm (1987, 1992, 1995, 2005), Göteborg (1987, 1992, 1995, 2005), Uppsala (1987, 1992, 1995, 2000, 2005), Linköping (1987, 1992), Florence (1988), Pisa (1988), Melbourne (1991), Sydney (1991), Canberra (1991), Clermont-Ferrand (1992), Nancy (1992), Lille (1993, 1996), Le Mans (1993), Delft (1994, 1995, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2004, 2007), Bordeaux (1996, 1999, 2001, 2004), Utrecht (2000).

IPS TEOFAN

Date personale:

Prenumele: Dumitru.

Numele de familie: Savu.

Data nașterii: 19 octombrie 1959.

Locul nașterii: comuna Corbi, județul Argeș, România.

Domiciliul actual: Mitropolia Olteniei, str. Mitropolit Firmilian, nr.3, Cod 200381, Craiova, județul Dolj, România.

Telefon: 0251.415.054.

Fax: 0251.418.369.

E-mail: mitrop_teofan@m-ol.ro sau cabinet@m-ol.ro

Date despre familie:

Părinții: Constantin și Teofana.

Au șapte copii, din care patru intrați în monahism.

Studii:

Școala generală de 8 ani în comuna Corbi, județul Argeș;

Seminarul Teologic din Craiova (1974-1979);

Institutul Teologic Universitar din București (1980-1984), cu teza de licență "Voturile monahale în lumina desăvârșirii creștine";

Institutul Teologic "Saint Serge" din Paris (1986-1990), obținând titlul de Doctor în Teologie cu lucrarea "La divino-humanité du Christ et la deification de l'homme dans l'oeuvre du Saint Maximele Confesseur". Calificativul obținut: summa cum laude.

Stagiul militar: U.M. Vânju Mare, județul Mehedinți (1979-1980).

Slujiri în Biserică:

- Monah în Schitul Crasna, Prahova, începând cu 1984, primind numele de Teofan, ierodiacon și ieromonah, începând din anul 1985;
- Duhovnic la Mănăstirea "Acoperământul Maicii Domnului" din Bussy en Othe, Franța (1987-1990). Secretar al Cabinetului Patriarhal (1990-1991).

Episcop-vicar Patriarhal (1991-2000), cu următoarele sarcini:

- Responsabil cu relațiile externe bisericești, coordonând legăturile Patriarhiei Române cu alte Biserici și organisme ecumenice internaționale;
- Responsabil de legătura Patriarhiei Române cu comunitățile românești din jurul granițelor și din diaspora;
- Secretar al Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române (din 1994);
- Responsabil cu probleme de învățământ teologic universitar și preuniversitar, de predare a religiei în școală și cu schimbul de burse al Patriarhiei Române cu străinătatea;
- Coordonator al Sectorului Patriarhal "Biserica și Societatea", cu cele patru birouri subordonate: Biroul de presă și comunicații, Biroul de asistență socială, Biroul de asistență religioasă în unitățile bugetare și Biroul de misiune, cultură și tineret;
- Responsabil cu editura și tipografia Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române (până în 1994);
- Reprezentant al Prea Fericitului Părinte Patriarh Teoctist pentru coordonarea activității Facultății de Teologie a Universității din București (1997-2000);
- Coordonator al Biroului de Pelerinaj al Patriarhiei Române (1999-2000);
- Delegat pentru diferite activități misionare în cadrul Arhiepiscopiei Bucureștilor: slujbe arhieresti, sfințiri și resfințiri de biserici, coordonarea de întruniri preoțești la protopopiate etc.;
- Membru în Comitetul Central al Conferinței Bisericii Europene din Geneva (1992-1997);
- Membru în Adunarea Generală a Comisiei Ecumenice Europene "Biserica și Societatea", Bruxelles (1995-1997);
- Corespondent național al Departamentului pentru Burse din cadrul Consiliului Ecumenic al Bisericii;
- Membru în Adunarea Generală a Asociației Ecumenice a Bisericii din România - AIDRom;
- Coordonator al Sectorului pentru opera de caritate "Diaconia" al Patriarhiei Române;
- Președinte al Asociației "Diaconia"; președinte al Așezământului bisericesc medico-farmaceutic "Vasiliada";
- Arhiepiscop al Craiovei și Mitropolit al Olteniei (din 2000);

În paralel cu exercitarea responsabilității propriu-zise de Arhiepiscop al Craiovei și Mitropolit al Olteniei, împlinește, din încredințarea Sfintei Patriarhii, următoarele sarcini:

- Președinte al Comisiei canonice, juridice și pentru disciplină a Sfântului Sinod;
- Președinte al Comisiei Bisericii Ortodoxe Române pentru relațiile cu Biserica Catholică.
- Locum-tenens de Arhiepiscop al Arhiepiscopiei Ortodoxe Române în America și Canada (2001).
- Locum-tenens de Episcop al Episcopiei Severinului și Strehaiei (1 noiembrie 2003 - 25 aprilie 2004).

Activitate publicistică:

- Autor de articole și studii în reviste și ziare din România și străinătate, în domenii ca: teologie patristică, spiritualitate ortodoxă, ecumenism, analize ale fenomenului religios actual etc.

- coordonator al periodicului de limbă engleză al Sectorului pentru relații externe bisericești, "News Bulletin" (1997-2000).
- președinte al colegiilor de redacție al publicațiilor: "Mitropolia Olteniei", "Cetatea Creștină", "Studii" (Centrul de Studii de Teologie Aplicată al Arhiepiscopiei Craiovei).
- Decorații:
- Ordinul pentru Merit "Mare Cruce" (2000), din partea Președinției Române;
- Alte ordine și decorații.

ISĂROIU, ION

- Teolog, dirijor, bizantinolog și profesor (n. 26 VI 1956, com. Priboieni, jud. Argeș).
- Studiile muzicale le-a început la Seminarul Teologic din București (1973-1978), continuându-le la Institutul Teologic Universitar din București (1979-1983), cu Marin Velea, Nicu Moldoveanu și Chiril Popescu (muzică psaltică și ritual), Dumitru Radu (morală creștină).
- Preot în comuna Priboieni (1983-1989), dirijor la Corul cadrelor didactice din Priboieni-Argeș (1989-1991), asistent (1995-1996) și lector (1996) la catedra de muzică bisericească și ritual a Facultății de Teologie din cadrul Universității din Pitești, dirijor al corului studențesc *Sf. Filofteia* din Pitești.
- **Muzicologie, bizantinologie:**
 - *Episcopul Gherasim Safirin, compozitor, traducător, prelucrător și mare cântăreț al muzicii bisericești*, în: *Buletin Științific, Seria Teologie Ortodoxă*, Pitești, 2, nr. 1, 1997;
 - *Cântarea și semiografia bisericească în Biserica ortodoxă Română*, în: *Buletin Științific, Seria Teologie ortodoxă*, Pitești, 1, nr. 2, 1998;
 - *Un manuscris psaltic inedit cu cântări de Ghelasie Basarabeanu*, în: *Buletin Științific, Seria Teologie Ortodoxă*, Pitești, 6, 2000;
 - *Un prețios manuscris psaltic din mănăstirea Clocociov-Slatina*, în: *Glas.Bis.*, București, nr. 7-8, 2000;
 - *Documente noi despre compozitorul Ghelasie Basarabeanu*, în: *Glas.Bis.*, București, nr. 1, 2001; *Melos.Învățămintul muzical din zona Argeș în secolul al XVIII-lea*, în: *Glas.Bis.*, București, 57, nr. 1-4, 2001.

IVĂNĂSEI, DAN MIRCEA MUGUREL

Data și locul nașterii: 12 februarie 1952, Ploiești.

Naționalitate: română.

Studii:

- 1972 – 1976: Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică I.L. Caragiale, București, Facultatea de actorie;
- 1964 – 1972: Liceul nr. 7, Timișoara.

Experiență profesională:

- 1976 – 1980: Teatrul de Stat, Reșița, actor;
- 1980 – prezent: Teatrul Al. Davila, Pitești, actor.

Limbi străine: engleză, franceză.

Activitate profesională:

- Teatru – peste 100 de roluri;
- Film, Radio, Televiziune – 9.

Alte activități:

- Regia spectacolului – Dănilă Prepeleac, Ion Creangă, Teatrul G.A. Petculescu – Reșița;
- Regia spectacolului – Profesorul de Franceză, T. Mușatescu, Teatrul G.A. Petculescu – Reșița.

JIANU, MIHAI

Data nașterii : 23 septembrie 1943, în orașul Pitești.

Părinții :

- mama , Eliza, casnică.
- tata , Nicolae, general MFA.

STUDII:

- Colegiul „Ion Brătianu”, Pitești 1950-1961;
- Facultatea de Medicină Veterinară București ,1962-1967;
- Facultatea de Medicină „Carol Davila” București , 1971-1977;
- Intern, 1976-1980;
- Secundar, 1980-1983;
- Medic specialist, 1983;
- Medic primar, 1992;
- Doctor în medicină, 1996.

I. ACTIVITATE PROFESIONALĂ:

1. Funcții administrative:

- Șeful Clinicii de Ortopedie Pediatrică a Spitalului Clinic de Urgență pentru Copii „Grigore Alexandrescu”, București;
- Șef secție Ortopedie-Traumatologie Pediatrică la același spital;
- Director al revistei „Ortopedia Pediatrică”.

2. Grade profesionale:

- Medic principal prin concurs;
- Medic primar prin concurs.

3. Funcții în structurile Ministerului Sănătății și Colegiului Medicilor:

- Președintele Comisie Naționale de Ortopedie Pediatrică din Colegiul Medicilor din România;
- Membru în Comisia Națională de Ortopedie și Traumatologie;
- Președintele Comisiei de Ortopedie Pediatrică din cadrul Colegiului Medicilor din România.

4. Membru în diverse societăți:

- Președinte al Societății Române de Ortopedie și Traumatologie Pediatrică SOROP;
- Membru titular al Societății Internaționale de Chirurgie Spinală „ARGOS” cu sediul la Paris;

- Membru în boardul Societății Internaționale de Chirurgie Spinal „Spine Experts Group”, cu sediul la Belgrad;
- Membru în boardul Societății Internaționale de Chirurgie Spinală „ARGOS”, Paris;
- Membru în Societatea Internațională de Chirurgie, Ortopedie și Traumatologie SICOT, cu sediul la Amsterdam;
- Membru al Societății Române de Chirurgie și Ortopedie Pediatrică SRCOP;
- Membru al Societății Române de Ortopedie și Traumatologie SOROT;
- Membru „Academia de Științe New York”;
- Membru titular al „National Geographic Society”, Amsterdam.

5.Tehnici originale brevetate sau publicate:

- Brevet eliberat de OSIM cu Nr. 116941, pentru prima bancă de os din România;
- Procedeu color de prelucrare computerizată a imaginilor radiologice.

6.Expert evaluator în cadrul Ministerului Educatiei Nationale.

7.Nominalizare în "Enciclopedia Medicală Românească", secolul XX – sub redacția N.Ursea.

8.Nominalizare în Who's Who in Science and Engineering Sixth Edition 2002/2003.

9. Decorat cu Ordinul Meritul Sanitar în grad de cavaler de Președintele României.

10. Peste 10.000 operații efectuate în țară și străinătate.

II. ACTIVITATE ȘTIINȚIFICĂ:

Cărți și monografii editate: 15

JINGA, ION

Data nașterii: 1 septembrie 1961

Familie:

- căsătorit cu Daniela Doina JINGA, profesor de istorie, Liceul "Dinu Lipatti", București;
- un copil, Ioana Daria JINGA, studentă (născută în 1987).

Studii:

- 1995 – 1999, Doctorat în Drept, Facultatea de Drept a Academiei "Al.I. Cuza", București. Tema tezei de Doctorat, susținută în 1999 : "Reforma instituțională a Uniunii Europene prin prisma Conferinței Interguvernamentale de revizuire a Tratatului de la Maastricht";
- 1997 – 1999, Bursa NATO de cercetare pe tema "Aderarea la NATO, UE și UEO: diferențe, similitudini, sinergii. Cazul României";
- Institutul de Studii Internaționale al Universității Leeds, Marea Britanie (bursa Know-How Fund, cu durata de trei luni);
- 1991 – 1992, Masterat în integrarea europeană, Colegiul Europei, Bruges, Belgia (bursa TEMPUS acordată de Comisia Europeană, diploma de "Înalte Studii europene");
- 1990 – 1992, Școala Națională de Studii Politice și Administrative (SNSPA), București, studii post-universitare (media 10 la examenul de diplomă);
- 1987 – 1992, Facultatea de Drept, Universitatea București (media 10 la examenul de diplomă);
- 1981 – 1986, Facultatea de Fizică, Universitatea București, (media 10 la examenul de diplomă);
- 1980 – 1981 Serviciul militar (termen redus - 9 luni);
- 1976 – 1980 Liceul de matematică-fizică "Dinicu Golescu", Câmpulung-Muscel (șef de promoție).

Limbi străine: franceza (foarte bine)
engleză (foarte bine)

Activitatea profesională:

Din mai 2003, Ambasadorul României în Regatul Belgiei;
2002 – 2003, Director general pentru Uniunea Europeană, MAE;

feb.- dec. 2002, Membru al Delegației României la Convenția privind viitorul Europei și coordonator al Secretariatului Național al Delegației;
2000 – 2001, Adjunct al șefului Misiunii (Ministru-consilier), apoi Însărcinat cu afaceri a.i., Misiunea României pe lângă Uniunea Europeană, Bruxelles;
1999 – 2000, Consilier, Direcția Uniunea Europeană, MAE;
1998 – 1999, Adjunct al șefului Misiunii (Consilier), , Misiunea României pe lângă Uniunea Europeană, Bruxelles;
1995 – 1998, Secretar I, Misiunea României la UE, Bruxelles;
1994 – 1995, Consilier de cabinet (Secretar II), Cabinetul Ministrului, MAE;
1992 – 1994, Secretar III, Direcția Uniunea Europeană, MAE;
1991 – 1992, Șef Birou relații externe, Prefectura Argeș;
1986 – 1991, Inginer fizician, Institutul de Reactori Nucleari Energetici, Pitești.

Activitatea academică:

Din mai 2005, Membru în - Groupe Européen d - Evaluation et de Prospective- (GEEP) - grupul este creat în cadrul Institutului European de Relații Internaționale din Bruxelles, fiind format din profesori universitari, cercetători, parlamentari europeni, înalți funcționari din instituțiile UE și diplomați; are ca obiectiv antamarea unui proces de reflecție și dezbateri pe tema perspectivelor UE, în contextul dificultăților de adoptare a Tratatului Constituțional;

Din 2003, Membru în Colegiul științific al Revistei Române de Drept Comunitar;

2002 – 2003, Profesor asociat, Academia Diplomatică, MAE, titular al cursului de Integrare europeană;

1992 - 1995,

1999 - 2000,

2002 – 2003, Profesor asociat, SNSPA, Facultatea de Științe Administrative, titular al cursului "Drept Comunitar" și, respectiv, "Instituții comunitare";

Guest speaker și key speaker la conferințe privind aderarea României la UE, organizate de Universitatea Valladolid-Spania (2002), Colegiul Europei de la Bruges-Belgia (2003), Universitatea Libera din Bruxelles (2004), London School of Economics (2004) și Parlamentul European (2004, 2005, 2006).

Publicații: Autor și coautor a 4 cărți și a peste 20 de studii articole de problematică europeană și juridică (anexă).

Distincții:

2000, Ordinul Național Pentru Merit în Grad de Ofițer (România);

2003, Officier de l'Ordre National du Mérit (Franța) pentru contribuția la procesul de integrare europeană a României.

2005, Crucea patriarhală a Bisericii Ortodoxe Române, acordată de către preafericitul Teoctist, patriarhul B.O.R.

2006, Nominalizat de către revista „Diplomatic News” pentru titlul de „Ambasadorul anului 2006 în Belgia”, în cadrul unei festivități organizate la MAE belgian, la 19.12.2006.

LĂCUSTĂ, LARISA

Nume:

LARISA LĂCUSTA

Adresa:

Str. Mircea Vodă, nr. 14, Pitești, Argeș

E-mail:

lacustalarisa@yahoo.com

Data nașterii:

24 octombrie 1979

Naționalitate:

Română

Stare Civilă:

Căsătorită

Educație:

- 2004 - 2006 :

- Master "Psihologie",
Universitatea de Educație Fizică și Sport Bacău;

- 1998 - 2002:

- Universitatea de Educație Fizică și Sport Bacău,
Specializarea Natație;

- 1994 - 1998:

- Liceul "Ion Barbu",
profil Chimie – Biologie, Pitești;

Activitate Sportivă:

- 2007

- Multiplă Campioană Națională de Seniori;
- Campionatul Mondial de Natație de la Melbourne, Australia (finalistă);
- Competiție Internațională Gotheborg, Suedia;
- Calificare la Campionatul Mondial Militar, India;

- 2006:

- Multiplă Campioană Națională de Seniori;
- Campionatul European de Natație, Budapesta, Ungaria;
- Competiții Internaționale "Șapte Coline", Italia, Franța, Spania, Suedia;

- 2005:

- Multiplă Campioană Națională de Seniori;
- Campionatul Mondial Universitar, Izmir, Turcia;

- 2004:
 - Jocurile Olimpice, Atena, Grecia (finalistă);
 - Campionatul European de Natație, Madrid, Spania, (medalie de bronz);
 - Multiplă Campioană Națională de Seniori;
- 2003:
 - Multiplă Campioană Națională de Seniori;
- 2002:
 - Campionatul European de Natație, Berlin, Germania (finalistă);
 - Multiplă Campioană Națională de Seniori;
- 1998 - 2001:
 - Multiplă Campioana Națională de Seniori;
- 1997:
 - Campionatul Mondial de Natație, Gotheborg, Suedia (medalie de argint);
 - Campionatul European de Natație, Sevilla, Spania (finalistă);
 - Multiplă Campioană Națională de Seniori;
- 1996:
 - Cupa Mondială, Italia, China, Germania, Franța (medalie de argint);
 - Jocurile Olimpice, Atlanta, S.U.A. (finalistă);
 - Campionatele Balcanice de Natație, Belgrad, Yugoslavia (medalie de aur);
 - Multiplă Campioană Națională de Seniori;
- 1995:
 - Multiplă Campioană Națională de Seniori;
 - Campionatul European de Natație, Viena, Austria (finalistă);
 - Cupa Mondială, Italia, China, Germania, Franța (medalie de argint);
- 1994:
 - Campionatele Europene de Juniori, Pardubice, Cehia (medalie de aur, medalie de argint);
 - Multiplă Campioană Națională de Juniori;
- 1993:
 - Campionatele Balcanice de Natație, Sandanski, Bulgaria (medalie de aur, medalie de argint, medalie de bronz);
 - Multiplă Campioană Națională de Juniori;
- 1991- 1994:
 - Multiplă Campioană și Recordmenă Națională de Juniori;

Mențiuni Relevante:

- Medaliată la Competiții de Juniori și Seniori;

- Componentă a Echipei Naționale de Seniori și Juniori;
- Componentă a Echipei Olimpice;

Titluri Onorifice:

- Medalie "Meritul Sportiv" Clasa a II-a, oferită de Președintele României, 2004;
- Medalie de Merit a orașului Lyon, Franța, 1999;
- Cetățean de Onoare al municipiului Pitești, 1998;
- Maestru al Sportului;
- Maestru Emerit al Sportului;

Limbi Străine:

- Engleza si Franceza: nivel avansat;

Cunoștințe PC: - Microsoft Office (Word, Excel, Outlook), Internet;

Aptitudini:

Persoană dinamică, gândire creativă, ambițioasă, comunicativă, organizată, rezistentă la stres;

Hobby: cinema, lectura.

LĂZĂRESCU, GHEORGIȚA

Informații personale:

Locul și data nașterii : Golești - Argeș , 15.08.1947.

Studii:

Facultatea de filologie;

Secția: Limba și literatura română.

Vechimea în muzeografie: 39 ani .

Experiența profesională:

- 1969 - 1974 – îndrumător – Muzeul Golești;
- 1974 - 1994 - muzeograf – Complexul Muzeal Golești;
- 1994 - 2005 - muzeograf - gradul I;
- 2005 – prezent – muzeograf – șef secție.

Perfecționare profesională:

- Atestat în specialitatea: „Bazele muzeologiei”(1975);
- Atestat în etnografie (1985);
- Expert în țesături de interior – zona Argeș (2003).

Activitate profesională:

- Cercetare etnografică de teren, în vederea achiziționării de construcții, instalații, unelte, obiecte de uz gospodăresc și decorative, necesare realizării Muzeului Viticulturii și Pomiculturii din România, în următoarele zone: Argeș, Olt, Dolj, Mehedinți;
- 2 contracte de cercetare științifică (1988 - 1992) cu I.P.J. Argeș;
- 20 micromonografii etnografice ale unor comune din județul Argeș (depuse la biblioteca muzeului);
- peste 60 comunicări științifice, prezentate la sesiunile anuale ale muzeului nostru și ale muzeelor din județ;
- întocmirea catalogului colecției de scoarțe din județul Argeș, din colecția Complexului muzeal Golești - lucrare predată coordonatorului: Muzeul Satului „Dimitrie Gusti” - București;
- participarea la cele 26 ediții ale Târgului olarilor și la cele 13 ediții ale Târgului meșterilor populari organizate de muzeu;
- 3 lucrări publicate în anuarul muzeului;
- redactarea materialului necesar tipăririi pliantului de "Artă populară " (capitolul - țesături de interior);

- în colectivul de redacție a celor cinci volume "Museum - studii și comunicări de istorie și etnografie";
- reorganizarea expoziției de bază a muzeului " Etnografia și arta populară" (ocupații și meșteșuguri) - 1974;
- 2 capitole din tematica expoziției de bază: "Locul și rolul Goleștilor în istoria poporului român pentru unitate, independență și propășire culturală a țării";
- 3 capitole din tematica expoziției de bază "Etnografia și arta populară a județului Argeș", (interiorul tradițional, industria casnică textilă, agricultură);
- expoziții tematice pentru cabinetele școlare din municipiul Pitești (în colaborare);
- 30 expoziții de bază (interioare în gospodăriile muzeului în aer liber, în colaborare);
- organizarea și reorganizarea de muzee sătești (în colaborare), în localitățile: Goleștii Badii, Racovița, Drăganu, Teiu, Mușătești, Stroiești, Rucăr, Tigveni, precum și în cadrul Liceului pedagogic Câmpulung - Argeș și Muzeul municipal Curtea de Argeș;
- organizarea, în colaborare, la sediul muzeului, la Curtea de Argeș, Slatina, București și Pitești, a unor expoziții temporare și itinerante de artă populară (peste 100);
- înregistrarea patrimoniului achiziționat, în registrele științifice de zonă;
- întocmirea de fișe analitice de evidență științifică;
- completarea fișelor de fototecă și a evidenței acestora (1971 – în prezent);
- pentru activitatea desfășurată, în muzeu, am obținut numeroase diplome de merit, diplomă de excelență și medalii;
- operator de interviu la centrele de studiere a opiniei și a pieței: CSOP – membru al Gallup International, filiala Argeș și IMAS – București (2002 – în prezent).

LEONĂCHESCU, P. NICOLAE

S-a născut la 9 iulie 1934, în comuna Stroești județul Argeș. Tatăl său, Petre (2 decembrie 1891 – 5 ianuarie 1973), a fost diriginte al Oficiului PTT, iar mama sa, Maria Gh. Ciolcă (22 iunie 1909 -), este casnică. A urmat cursurile Școlii Primare din sat, în perioada 1941 – 1945 și, apoi, pe cele ale Liceului de băieți nr. 1 (fost Liceul „Ion C. Brătianu”) din Pitești, pe care l-a absolvit în anul 1952, cu diplomă de merit.

A intrat fără examen de admitere la Facultatea de Instalații și Utilaj – Secția Instalații – a Institutului de Construcții din București (I.C.B.), pe care a absolvit-o la 4 iulie 1957, ca șef de promoție.

Activitatea universitară. La 10 decembrie 1957, s-a transferat la Catedra de Termotehnică a I.C.B., parcurgând toate treptele ierarhiei universitare: șef de laborator (1957-1960), asistent (1960-1962), șef de lucrări (1962-1968), conferențiar (1968-1977) și profesor (9 septembrie 1977 – 1 decembrie 2000). S-a retras definitiv de la catedră la 15 septembrie 2001, data ultimului examen susținut cu studenții.

A predat, la I.C.B., cursurile de: Termotehnică; Termotehnică și mașini termice; Istoria tehnicii românești; Energetica proceselor de reciclare a materialelor etc. A fost invitatul: Universității Tehnice din Dresda, Universității „Mihail Lomonosov” din Moscova; Universității „Louis Pasteur” din Strasbourg; Școlii Superioare de Ingineri din Chambéry și Universității Tehnice a Moldovei, Chișinău.

A fost prodecanul Facultății de Utilaj Tehnologic a I.C.B., membru al Senatului I.C.B. și al Consiliului Profesorat al facultății.

A fost președintele a 16 comisii de bacalaureat, membru în 18 comisii de doctorat și în 34 comisii de concurs pentru ocuparea unor posturi didactice. A făcut parte din diferite comisii, astfel: comisii de recepție a unor contracte de cercetare științifică; comisii de omologare; comisii de avizare a unor standarde de stat; comisii de licență; președinte în comisii pentru acordarea titlului de Doctor Honoris Causa etc.

Activitatea științifică. În ziua de 25 aprilie 1968, a susținut, la Institutul Politehnic din București, teza de doctorat: „*Contribuții la studiul propagării căldurii prin sol*” și a primit titlul de doctor-inginer în Termotehnică. Teza a fost publicată cu titlul „*Transferul căldurii între construcții și sol*”, Vol. I, 1981 și Vol. II, 1989. A creat o metodă originală de calcul („*metoda Leonăchescu*” și, în cadrul ei, „*punctul Leonăchescu*”) pentru determinarea fluxurilor termice care străbat solul în vecinătatea construcțiilor.

Pentru introducerea în Termodinamica tehnică a noțiunii de entalpie, a dezvoltat un model existent care, astăzi, poartă numele celor doi creatori: „*modelul Schmidt-Leonăchescu*”.

A propus concepte noi: *câmpul termic universal*; *vârtejul termic*; *perturbări termice locale*; *fluxul termic local/liniar*; *solicitare termică simetrică/asimetrică*; *fenomenul de penumbră* în transferul căldurii etc. A elaborat trei standarde de stat originale în domeniul Termotehnicii construcțiilor: STAS 7109-73 (revizuit în 1986); STAS 6472/7-74 și STAS 6472/9-76. Are două brevete de invenție și o inovație.

A fost vicepreședinte al Comisiei de Inventică a Academiei Române în perioada 20 noiembrie 1988 – 31 mai 1991. A participat la sesiunile Comitetului Român pentru Istoria și Filosofia Științei și Tehnicii al Academiei Române, organizate în perioada 16 mai 1973 – 12 octombrie 2007.

Din anul 1990, este conducător de doctoranzi în domeniul Termotehnicii.

Cercetările sale în istoria tehnicii și științei românești s-au soldat cu studii fundamentale publicate în lucrări de referință, ca: „*Premise istorice ale tehnicii moderne românești*”, Vol. I, 1994 și Vol. II, 1996; „*Pionierii epocii mașinilor*”, 1989; „*Bătălia pentru Sistemul Metric*”, 1986; „*Destine și proiecții*”, 2003; „*Lacrimile Basarabiei*”, 2004; „*Inginerul Petrarhe Poenaru*”, 2006; „*Personalități din Stroești-Argeș*”, 2007 etc.

Activitatea tehnică. A lucrat, ca inginer energetician, la Întreprinderea Regională pentru Electrificare și Construcții Electrice Rurale Pitești, în perioada 22 iulie – 10 decembrie 1957, în domeniul electrificării satelor argeșene. A introdus, în România, metoda cercetării construcțiilor prin teledetecție cu ajutorul termografiei în infraroșu. A fost expert tehnic și consilier, la multe instituții, pentru probleme de termodinamică tehnică (incendii, termografie în infraroșu, reabilitarea termică a construcțiilor, izolații termice optime, sisteme și instalații termice etc.).

În perioada 10 octombrie 1964 – 9 decembrie 1967, a fost inginer proiectant șef, cu jumătate de normă, la I.P.T.A.N.A. și, după divizare, la I.P.T.Tc. Consilier de specialitate a fost la: Institutul Român de Standardizare, INCERC București; SC TEHNOSISTEM SA etc. A fost proiectant și consilier de specialitate la Întreprinderea METROUL București. La proiectarea instalațiilor de microclimă ale metroului bucureștean, s-a aplicat „*metoda Leonăchescu*” pentru determinarea sarcinii termice.

A făcut parte, ca vicepreședinte, din Comisia de recepție a Spitalului Județean din Găvana-Pitești, conform HCM nr. 26 din 1973. În calitate de expert tehnic la Arbitrajul de Stat, M.C.Ind. și la CNIT-CNȘT, a expertizat evenimente speciale ca: dezastrul de la Puțul Central Hârnici al Minei de aur de la Gura Barza județul Hunedoara (3 ianuarie 1973); incendiul de la Fabrica de casete de radio și televizor București (23 aprilie 1975); conflictul dintre Primăria municipiului și Combinatul de lămpi din Câmpulung-Muscel, în domeniul alimentării cu apă (1978) etc.

Ca cercetător științific și expert tehnic, a onorat prevederile multor contracte de cercetare încheiate cu: INCERC, IIMI, IPC și TAGLSIT (pentru CNE Cernavodă), ISPCAIA, ICPIA (pentru silozuri de ciment în Pakistan), Întreprinderea METROUL, M.C.Ind., CNȘT, INCREST, IPCT din București; Întreprinderea de materiale de construcții din Oradea, IPJ Prahova din Ploiești etc.

Activitatea socială. La 27 iulie 1972, a înființat **Societatea Cultural-Științifică „Stroești – Argeș”**, al cărei președinte a fost până la 26 iulie 1992. Anual, în ultima duminică din luna iulie, în Stroești – Argeș s-a ținut o sesiune științifică pe teme generale și locale, de interes – în total 35 sesiuni – caz unic în lumea satului românesc! Viața localității Stroești a fost impulsionată pe multiple planuri cu toate că, în 1968, comuna Stroești – vechi centru de plasă – a fost desființată abuziv, pe motivul că nu este colectivizată. Se speră ca abuzul administrativ din 1968 să fie eliminat, prin reînființarea comunei Stroești!

„*Modelul Stroești-Argeș*” a fost adoptat și în satele: Pesceana-Vâlcea, Rădinești și Stolojani-Gorj, Călugăreni-Giurgiu, Hăbiciu-Mureș etc. A înfrățit satul său natal cu: localitatea Saxon, cantonul Valais, Elveția; satul Stroești, raionul Râbnici, Transnistria; satul Stroești, raionul Noua Suliță, regiunea Cernăuți, Ucraina. Tentativele de a-l înfrăți și cu satul Stroești, raionul Tâvrov, regiunea Vinița, Ucraina, nu au dus la niciun rezultat până în prezent.

A sprijinit și asigurat publicarea cărților: „*Folclor din Stroești-Noua Suliță*” și „*La vadul Prutului*” (poezii), scrise de soții Ludmila și Grigore Petrescu-Rotaru. A organizat și publicarea monografiei „*Istoria satului Chetrosu*”, scrisă de Domnica și Angela Novac din raionul Drochia, Basarabia.

A desfășurat o susținută activitate de dotare a școlilor românești din Basarabia, Ucraina, Serbia și Bulgaria cu carte didactică, de istorie, știință și cultură românească. Este unul dintre

organizatorii primelor zece ediții (1995-2004) ale manifestărilor reunite sub genericul *ZILELE „MIRCEA ELIADE”*, organizate la Liceul Academic Român-Englez „Mircea Eliade” din Chișinău. A vizitat 42 localități din Basarabia și a donat carte românească la peste 55 unități (școli, biblioteci, case de cultură etc.).

A ținut peste 250 conferințe publice cu tematică diversă și a susținut numeroase emisiuni radio.

La 5 martie 1990, a înființat **Societatea Română a Termotehnicienilor** și a fost președintele ei până la 29 mai 1998. În cadrul acestei societăți, a organizat primele opt Conferințe Naționale de Termotehnică. De asemenea, a inițiat decernarea premiilor anuale și publicarea revistei TERMOTEHNICA.

Este vicepreședinte al **Fundației GÂNDIREA** și vicepreședinte – fondator, din 1990, al **Societății Cultural - Științifice „GETICA”** și al **Fundației Cultural-Științifice „MIHAI VITEAZUL – CĂLUGĂRENI”**, din 1993. A fost unul dintre organizatorii festivităților din 13 august 1995, prilejuite de aniversarea a 400 ani de la istorica bătălie de la Călugăreni împotriva invadatorilor turci.

Activitatea publicistică. A publicat foarte mult sub numele său, dar și cu pseudonimul „Nicolae Năndrașu” sau „N. Leonăchescu-Năndrașu”. O listă completă de lucrări a fost publicată în cartea sa *„Personalități din Stroești-Argeș”*, Vol. I, care a apărut prin Editura AGIR București, în anul 2007. Această listă cuprinde 557 poziții cu titlul lucrărilor, indexate în ordinea apariției lor și este completată cu 508 referințe bibliografice, toate redactate pe 101 pagini. Informațiile sunt publicate, parțial, și în altă carte a lui, intitulată sugestiv *„Lacrimile Basarabiei”*. Statistic, a publicat: articole, recenzii, studii de caz, intervenții parlamentare, declarații politice și interpelări, reportaje de călătorie, 34 cărți, 114 comunicări științifice (până la 1 ianuarie 2005) etc.

A fost membru în redacțiile unor publicații; este fondator și redactor-șef al revistei TERMOTEHNICA (1993-1998) și director al periodicelor POSADA (1997-2004) și STROEȘTENII (1994-2004).

Activitatea parlamentară. A fost deputat de Argeș din partea Partidului România Mare în toată perioada 7 mai 1996 – 13 decembrie 2004. A deținut funcții importante, precum cea de secretar al Biroului Permanent al Camerei Deputaților (1 septembrie 2001 – 13 decembrie 2004). Ca vicepreședinte al Comisiei de Integrare Europeană, a avut intervenții notabile la reuniunile internaționale la care a participat.

A scris reportaje de călătorie, ca: *Prin cenușa imperiului; Un P.R.M.-ist la Moscova; Prin Basarabia speranțelor noastre; Disperarea și speranțele românilor uitați; De la Stroești la Tihuanacu; De la Curtea de Argeș la Taj Mahal; De la Sarmizegetusa la Cartagina; Din fortărețele Carpaților pe Marele Zid chinezesc; Lacrimile Basarabiei; Frații noștri din Stroești-Râmnița; În vizită la frații noștri din Transnistria* etc.

Familia. La 1 august 1959, s-a căsătorit cu Nicolina P. Săraru (14 august 1935, Pesceana jud. Vâlcea – 2 iulie 2006, București), absolventă a Facultății de Biologie din cadrul Universității București. Are doi copii: Daniela (22 august 1963 -), ingineră – specialitatea energetică nucleară – la CNE Cernavodă și Ovidiu (14 mai 1968 -), inginer mecanic la TUNGAL-SIRUT SA București. O nepoțică, Alexandra (5 decembrie 1989 -) și doi nepoți: Octavian-Mihai (11 decembrie 1992 -) și Andrei-Iustin (25 martie 2000 -), elevi, îi însemenează anii cei grei și triști.

A primit titluri onorifice și premii: „*Profesor Universitar Evidențiat*” (1981); *Premiul CNOP* pentru cartea *„Bătălia pentru Sistemul Metric”* (1986); *Premiul „Dimitrie Leonida”* pentru cartea *„Premise istorice ale tehnicii moderne românești”*, Vol. I (1995); *Premiul Special* al Societății Române a Termotehnicienilor (1999); *Ordinul Național „Serviciul Credincios”* în gradul de *Cavaler* pentru activitatea parlamentară (10 decembrie 2004); *Doctor Honoris Causa* al Universității din Craiova (12 martie 2004) etc.

LUCA, ELENA

Informații personale:

- Locul și data nașterii: Certești – Galați, 06.01.1950;
- Studii: Universitatea București – Facultatea de Biologie;
- Vechime în învățământ: 5 ani;
- Vechime în muzeografie: 30 ani;
- Stare civilă: căsătorită;
- Permis de conducere: categoria B și C.

Experiență profesională:

- 1967 – 1969, profesoară la Școala Generală Certești – Galați;
- 1969 – 1972, Facultatea de științe naturale și agricole – Galați;
- 1972 – 1976, profesoară la Școala Generală Maliuc – Tulcea;
- 1972 – 1976, Facultatea de Biologie – București;
- 1976 – 1984, muzeograf – Complexul Muzeal Golești;
- 1984 – 1991, muzeograf principal – Complexul Muzeal Golești;
- 1991 – 2004, șef laborator conservare – Complexul Muzeal Național Golești;
- 2004 – prezent, șef secție conservare – Muzeul Viticulturii și Pomiculturii Golești.

Abilități:

- Cercetare și valorificare a cercetării în domeniul conservării și restaurării obiectelor de muzeu;
- Susținere și publicare de lucrări științifice.

Activități:

- Participare la cursuri de perfecționare în conservare – restaurare, cu promovarea unui examen de atestat și obținerea, ulterioră, a titlului de expert în conservare;
- Efectuarea de numeroase deplasări, în teren, în vederea depistării, achiziționării, cât și studierii modului de conservare „in situ” a construcțiilor din diferite zone etnografice;
- Participarea, alături de muzeografi, la pregătirea exponatelor, în vederea organizării de expoziții permanente sau temporare, ocupându-mă atent de modul de etalare a obiectelor de muzeu, prin respectare normelor de conservare în vigoare;

- Împreună cu dl. Valeriu Alexiu, doctor în biologie, am proiectat și îndrumat executarea mobilierului pentru clădirea destinată depozitelor și atelierelor, reorganizând tipodimensional și zonal spațiile destinate depozitelor de ceramică, textile, lemn și documente;
- Am intervenit, prompt, atunci când a fost cazul, neutralizând sau combătând atacurile biologice survenite la unele construcții în aer liber (Rădășeni, Hanul Posești – Prahova, Conacul de deal Gorj, Bordeiul Castranova – Dolj etc.), îndrumând lucrările de tratare curativă, cât și pe cele de refacere a acoperișurilor;
- A existat o preocupare permanentă în procurarea de substanțe necesare laboratorului, conform unor planuri rigurose întocmite;
- S-a avut permanent în atenție perfecționarea personalului secție de conservare – restaurare, încât, la această dată, dispunem de un laborator bine dotat, cât și de un număr însemnat de specialiști atestați în conservare și restaurare;
- La sesiunile științifice anuale organizate de muzeul nostru și de alte muzee din țară, am susținut o serie de lucrări, rod al unei laborioase cercetări, în parte publicate, cum ar fi: „Modalități de realizare a depozitelor la Muzeul Golești”, „Biodeteriorarea obiectelor muzeale – modalități de prevenire și combatere”, „Prevenirea și combaterea degradărilor fizice, chimice și biologice în expozițiile muzeale”, „Atacul de Merulius Lacrimans asupra construcțiilor de lemn din aer liber”, „Câteva metode de prevenire și combatere a insectelor la textile”, „Drenarea apei pluviale și refacerea acoperișului la bordeiul de Castranova - Dolj”;
- Începând din anul 2006, secția de conservare – restaurare a Muzeului Golești organizează, anual, simpozionul național: „Repere de actualitate în conservare și restaurare”, în cadrul căruia am susținut lucrările: „Stoparea atacului fungic la conacul de deal Gorj”, „Drenarea apei pluviale și refacerea acoperișurilor de paie, stuf și viță de vie”;
- În perioada 2001 – prezent, sunt operator de interviu la centrele de studiere a opiniei și pieței: CSOP – membru al Gallup International, GFK – România, IMAS – București și ISRA Center – România;
- În cei 30 de ani de activitate în muzeu, am obținut numeroase diplome de merit și diploma de excelență cu medalii acordate de Ministerul Culturii și Cultelor.

LUCICI, AUGUSTIN

Data nașterii: 19 februarie 1956.

Specialitatea: Artă plastică.

Studii: Institutul de Arte Plastice „Nicolae Grigorescu”, Facultatea de Arte Decorative, 1983.

Premii: Premiul I pictură – Salonul de artă 22 – 1991; Premiul I pictură – Salonul de Artă 22 – 1992; Premiul pentru excelență artistică, acordat de cotidianul „Curierul Zilei”, 1998 și 1999.

Cursuri absolvite: perfecționare în specialitatea „Artă plastică” – 1998, organizată de Institutul de perfecționare a cadrelor, București.

Burse, studii de documentare: 1995 – Bursă de studii, Academia di România, Roma, Italia.

Limbi străine: franceză, italiană.

Preocupări secundare: grafic – design.

Membru titular al Uniunii Artiștilor Plastici din România.

Muzeograf, Șef secția Galeria de Artă.

Activitate în domeniul muzeistic:

- Organizare de expoziții de artă plastică profesionistă: (Salonul național anual de artă plastică – Pitești; Maeștrii artei plastice din patrimoniul muzeal – Pitești; Retrospective: Constantin Brâncuși, Ștefan Luchian, Rudolf Schweitzer – Cumpăna, I. Grigorescu, Rafael; Expoziția națională de icoane „Rugămu-ne Ție”, Ediția I V-a, 2000-2004; Expoziția de pictură Franco Azzinari, 30 mai 2004; Gravură venețiană, gravură franceză, pictură engleză; Expoziții de artă modernă și contemporană: Ion Sălișteanu, Gheorghe Iliescu-Călinești, Dantesca, Costel Badea; Popularizarea expozițiilor prin presă, radio și televiziune; Participarea la sesiunile muzeelor din Pitești, Galați și Arad; Documentare în vederea organizării unor expoziții tematice de artă plastică: case memoriale din Argeș.
- Participare, cu expoziții personale, pe simezele naționale și internaționale de artă plastică: 1984 – Bienala de pictură – sala Dalles, București; 1984 – Atelier 35 – Timișoara; 1985 – sala Metopa, Pitești; 1986 – Salonul de vară, Arad; 1986 – Bienala de pictură desen sala Dalles, București; 1986 – Salonul de pictură – Bydgoszcz, Polonia; 1986 – Dialogul filialelor Pitești, Craiova, București; 1987 – Expoziția tineretului, Sala Dalles, București; 1988 – Bienala de pictură, Sala Dalles, București; 1988 – Salonul republican de grafică, Sala Dalles, București; 1989 – Salonul de

toamnă – Sala Metopa, Pitești; 1989 – Expoziția tineretului – Sala Dalles, București; 1990 – Expoziția națională de pictură – Teatrul Național București; 1991 – Salonul de artă 22 – Palatul Culturii, Pitești; 1992 – Salonul de artă 22 – Muzeul de Artă, Pitești; 1995 – Salonul Tecno Arte Associazione Internazionale D'Arte e Cultura – Matera, Italia; 1997 – Salonul de sud, Râmnicu Vâlcea; 1997 – Expoziția „Semnificația stilului”, Pitești; 1998 – Salonul de artă plastică, Reșița; 1999 – Expoziții de graphic – design, Pitești; 2000 – Expoziție de grup, Rm. Vâlcea; 2004 – Salonul de toamnă al Artiștilor plastici piteșteni – Galeria de Artă Metopa – expoziție de grup.

Expoziții personale de pictură și desen:

1984 – Galeria Metopa, Pitești – pictură; 1986 – Galeria Metopa, Pitești – desen – pictură; 1989 – Galeria Metopa, Pitești – pictură; 1990 – Galeria Metopa, Pitești – desen – pictură; 1993 – Galeria Metopa, Pitești – pictură; 1994 – Galeria UAP, Rm. Vâlcea – pictură; 1994 – Galeria comunale di Muggia – Trieste, Italia – Pictură; 1996 – Muzeul Câmpulung – pictură; 1996 – Casa Cărții, Pitești – pictură; 1997 – Bancorex, sucursala Pitești – pictură; 1998 – Bancorex, sucursala Pitești, Pitești; 1999 – Banca Turco-Română, Pitești – pictură; 2000 – Ay-sur – Moselle, Franța și Palais de Justice – Luxemburg; 2000 – Banca Turco-Română, Pitești – pictură; 2001 – Expoziție de grup – pictură, Alain Bernaud – Lucici Augustin, Galeria de Artă; 2002 – Expoziție personală de pictură, universitatea din Pitești.

Lucrări de artă monumentală: frescă: 1988 – Stațiunea de cercetări agricole Albota – Argeș – „Agricultura”; 2004 – 2005 – Hotel ALCADIBO CENTER.

Lucrări personale de artă plastică intrate în colecții particulare din țară și străinătate:

Muzeul de Artă – Pitești; Muzeul Județean de Artă – Ploiești; Muzeul de Artă – Rm. Vâlcea; Muzeul Țării Crișurilor – Oradea; Italia, Anglia, Canada, Franța, Israel, Belgia, Germania, Olanda.

Participare la Tabere de creație: 1993 – Tabăra de creație Bălcești, Rm. Vâlcea; 1994 – Tabăra de creație Călimănești-Căciulata, Rm. Vâlcea; 1997 – Tabăra de creație „Semnificația stilului”, Ediția a II-a Capra, Argeș; 2001 – Tabăra de creație „Semnificația stilului”, Ediția a III-a, Topoloveni, Argeș.

Expert în domeniul „Bunuri cu semnificație artistică”.

MAHU, VIOREL-ADRIAN

Născut în data de 10 august 1943, în localitatea Giurgiulești, Basarabia (azi, Republica Moldova).

10 iunie 1946 – sosit cu părinții în Pitești (primii doi ani petrecuți în satul Rogojeni, Galați, la bunicii din partea mamei).

1961 – 1967: - Institutul de arhitectură „Ion Mincu”, din București;

- Atelier, anii I-III, prof. Gh. Petrașcu;

- Atelier, anii IV-VI, acad. prof. Octav Doicescu.

1967 – septembrie: Proiectul de diplomă „Amenajarea turistică a Lacului Argeș - Vidraru”, proiect complex ce cuprindea stațiuni turistice cu detalieri: hotel; camping; cabană plutitoare.

1967 – sept. – octombrie: Angajarea la D.S.A.P.C. Argeș, din Pitești. Din octombrie 1967, Șef de proiect și autor a numeroase proiecte.

1980 – decembrie: Teză de doctorat: „Specificul național în preocupările arhitecților din diverse țări”; Conducător științific: Profesor Emerit, arh, Mircea Alifanti. Teza de doctorat a fost solicitată de mai multe Universități din străinătate (3 universități din Europa și America). În paralel cu activitatea la planșetă, o intensă activitate de teoretician și publicist la numeroase reviste și ziare. Autor a peste două sute de articole și studii publicate în reviste și ziare: Arhitectura, Arhitect, România liberă, Tribuna României, Curierul Românesc, Tribuna (de la Cluj), Academica, Argeș și Calende din Pitești, L'Arhitectura Cronache e Storia.

1976 și 1981: Câștigător, în urma unor concursuri de arhitectură a bursei Monbu Daijin – Japonia – (împiedicat de fosta Securitate să beneficiez de ele).

După dec. 1989: Participant și câștigător al mai multor concursuri de arhitectură.

1991 – febr.: Unul din principalii organizatori ai marii expoziții de la Sala Dales, despre o sută de ani de arhitectură românească. Responsabilul Secțiunii – „Arhitectura românească, perioada 1945 - 1990”.

1992 – sept.: Realizatorul Catalogului „Arhitecți români în străinătate”, editat de U.A.R. (37 de arhitecți români). Autorul cărților: „Regionalism” (patru volume), „Utopii arhitecturale”, „Printre arhitecți”, „Gânduri de fiecare zi despre arhitectură”, „Arhitectura lemnului”, „La obârșiile arhitecturii”, toate rămase în manuscris, din lipsa sponsorilor.

1993 – oct.- nov.: Invitat, la Paris, de către arhitecții români din Diaspora.

Între 1996 – 1999 – Colaborator, pentru arhitectură, la firmele: S.C. Conarg S.A. și BETARM, din Pitești.

Alte realizări în carieră profesională:

În 1976 mai – iunie: Participant la seminarul internațional „Arhitectura și natura înconjurătoare”, Plovdiv (Bulgaria), comunicare despre arhitectura populară românească;

În anii 1985, 1987, 1989: Participant la Bienalele Internaționale de Arhitectură de la Sofia (Bulgaria);

Între 1990 – 1993: Membru în Comitetul de Conducere a Uniunii Arhitecților din România.

Premii de excelență:

1969, septembrie: Pentru lucrarea de debut a unui tânăr arhitect (Cabana Voina);

2000, septembrie: Premiul ziarului „Curierul Zilei”, pentru Piața centrală din Municipiul Pitești;

2001, iunie: Premiul de excelență al orașului Pitești;

Proiecte de restaurări:

- Restaurări la Conacul Golești (1995, octombrie).

Concursuri mai importante:

În străinătate:

- Concursuri în Japonia: Yamagiwa Art Foundation, 1975: „Lumina care creează un mediu” și Design Osaka – 1983, 1985, 1987, 1989, cu temele:

„Apa” – proiect de oraș plutitor pe mare și oraș subacvatic, parc ecologic despre stadiile din natură ale apei etc.

„Focul” – proiect de colonie urbană, cu folosirea energiei termice naturale a pământului.

În țară:

- Concursul pentru Bulevardul Victoria Socialismului (1983), Proiect și machetă – unanim apreciate (Prezentare la N. Ceaușescu, în 13 noiembrie 1983);

- Piața Revoluției din Timișoara – 1990;

- Concurs organizat de U.A.R., în 1991 – pentru propuneri vizionare în arhitectură;

- Casa Poporului – propuneri de revitalizare – 1991;

- Complex bisericesc – în cartierul George Enescu, Suceava, 1991;

- Câștigător a unsprezece concursuri locale de arhitectură.

MANOLOIU, CONSTANTIN

Data și locul de naștere: 26 martie 1955, Comuna Coșești, Satul Jupânești, Județul Argeș

Profesie: Jurist

Titlu științific: Doctor în științe juridice

Activitate profesională:

- octombrie 2006 – prezent - DIRECTOR GENERAL, MINISTERUL INTERNELOR ȘI REFORMEI ADMINISTRATIVE – CORPUL DE CONTROL AL MINISTRULUI;
- mai 2003 – octombrie 2006 - DIRECTOR DIRECȚIA EVALUARE COORDONARE, MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR – AGENȚIA NAȚIONALĂ ANTIDROG;
- mai 2000 - mai 2003 - CONSILIER AL SECRETARULUI DE STAT PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL ȘI REPREZENTANT AL MINISTERULUI DE INTERNE ÎN CADRUL GRUPULUI CENTRAL ANTICORUPȚIE , Ministerul de Interne;
- 1999 – 2000 – DIRECTOR, Ministerul de Interne Direcția Pentru Străini și Probleme de Migrări;
- martie 1997 – oct. 1999 - DIRECTOR, Ministerul de Interne INSPECTORATUL GENERAL AL POLIȚIEI DIRECȚIA CERCETĂRI PENALE;
- aprilie 1991 – martie 1997 - ȘEF SERVICIU, Ministerul de Interne INSPECTORATUL GENERAL AL POLIȚIEI DIRECȚIA CERCETĂRI PENALE;
- 1981 – 1991 - OFIȚER SPECIALIST, Ministerul de Interne INSPECTORATUL GENERAL AL POLIȚIEI DIRECȚIA CERCETĂRI PENALE;

Studii:

- 2002 - Doctorat în Științe Juridice la Universitatea București, Facultatea de Drept;
- 1999 - COLEGIUL NAȚIONAL DE APĂRARE, seria a 8-a din cadrul Ministerului Apărării Naționale, absolvit cu lucrarea „*Prevenirea și combaterea terorismului în instrumentele juridice internaționale și în legislațiile statelor*”;
- 1992 -1993 - Curs Postuniversitar în domeniul „Științe Penale” – Academia de Poliție Al.I.Cuza, București;
- 1985 -1990 - Facultatea de Drept, Universitatea București;
- 1978 – 1981 - Școala de ofițeri activi a Ministerului de Interne din București, Arma Poliție, specializarea Cercetări Penale;

Cursuri de perfecționare profesională:

- 2003 - „Pregătire de bază în domeniul drogurilor sintetice și precursori” și „Cooperare internațională inter-agenții” – Comisia Europeană, Programul PHARE „Droguri sintetice și precursori”;
- 2001 - „Probleme actuale ale securității și apărării naționale” – Colegiul Național de Apărare;
- 1997 - „Management democratic în domeniul poliției” - Universitatea din Louisville - Departamentul de Administrare a Justiției (Kentucky, S.U.A.).

MANU, DAN CONSTANTIN

Nume: DAN CONSTANTIN MANU.

Adresă: str. Drumul Morii, Alea 3, Ștefănești, jud. Argeș, România.

Telefon: 0722 248250.

Fax: 0248 288976.

E-mail: DanManu_sml_arges@yahoo.com

Naționalitate: Română.

Data nașterii: 06.07.1956.

Experiență profesională:

- 2006-prezent: Cadru didactic – catedra de medicină legală - Academia de Poliție „A. I. Cuza”, București;
- 2005-prezent: Cadru didactic – catedra de medicină legală – Facultatea de Științe Economice, Juridice și Administrative - Universitatea din Pitești;
- 2004-prezent: Membru al Comisiei Mixte Naționale Sănătate - Justiție;
- 2000-prezent: Membru al C.S.M.L. România;
- 1997-prezent: Șef Serviciu de Medicină Legală, Argeș;
- 1997-2000: Președinte al Comisiei Euroregiunii 3 Sud, Muntenia;
- 1997-2000: Consilier Județean;
- 1996-2000: Președinte al Comisiei Județene de Sănătate, Învățământ, Cultură;
- 1994-prezent: Membru al Comisie Naționale de Medicină Legală a Ministerului Sănătății;
- 1993-1997: Director, Direcția Sanitară - Argeș;
- 1991-1997: Medic legist, Laboratorul Medico - Legal Argeș.

Educație și formare:

- 1992-1997: Doctorat în medicină legală – Universitatea de Medicină „Carol Davila”, București;
- 1995-1996: Licență în Administrarea Serviciilor Sociale și de Sănătate – Institutul Național de Management Sanitar;
- 1994-prezent: Medic Primar Legist;
- 1990-1994: Medic Specialist Legist;
- 1988-1990: Rezident medicină legală;
- 1982-1988: Medic medicină generală;

- 1975-1982: Universitatea de Medicină „Carol Davila”, București;
- 1971-1974: Liceul „N. Bălcescu”, Pitești;
- 1963-1970: Școala Generală Berevoiești – Argeș.

Abilități și competențe personale:

Participarea și prezentarea diverselor materiale din sfera medicinei legale și sociale în cadrul unor simpozioane și mese rotunde naționale și internaționale: Arad, București, Copenhaga, Barcelona, Bruxelles, Viena, Limassol.

Limba maternă: română.

Alte limbi: franceză.

Aptitudini și competențe sociale:

- Abilitatea de a lucra și coabita, împreună cu alte persoane, în medii multiculturale, în situații în care comunicarea și munca în echipă sunt elemente esențiale (ex: în activități culturale, sport) etc;
- 2007: Cetățean de onoare al comunei Berevoiești;
- Participarea la diferite proiecte și training-uri organizate de M.S. și M.A.I.

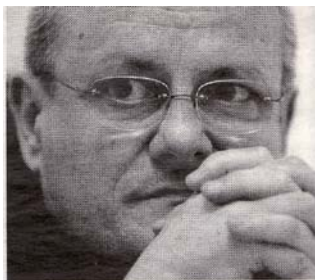
Aptitudini și competențe organizatorice:

- Abilități de coordonare și administrare (oameni, proiecte, bugete) la serviciu, în activități voluntare (ex: cultură și sport), acasă etc.;
- Coordonez și conduc activitatea altor persoane;
- Am gestionat bugete;
- Am participat la proiecte de programe județene, naționale și comunitare, în calitate de membru al unor Comisii Naționale, Consilier Județean și Director de Direcție Sanitară.

Aptitudini și competențe tehnice: Informatică.

Aptitudini și competențe artistice: Muzică, literatură, desen, sport.

Permis de conducere: Categoria B.

MARINESCU, ȘERBAN

300, Calea Călărașilor st. - 26, ROMÂNIA
Tel./fax: 021 - 323.28.28;
Mobil : 0723.366.046;

DATA NAȘTERII: 27 / 05 / 1956, Pitești;

STUDII: 1981, Dipl. Univ., Regie-Film, I.A.T.C. București.

FILME:

1984 - „MOARA LUI CĂLIFAR” (CALIFAR'S MILLS);
(Festivaluri: Mannheim);
A.C.I.N. - Premiul de Debut;
MANNHEIM - Diploma de Onoare.

1987 - „DOMNIȘOARA AURICA” (MISS AURICA);
(Festivaluri: Riminni, Pesaro, Roma);
A.C.I.N. - Premiul de Regie;
Selectionat la Premiul OSCAR pentru Film Străin.

1990 - „CEI CARE PLĂTESC CU VIAȚA” (THOSE WHO PAY WITH THEIR LIVES) -
scenariu și regie;
(Festivaluri: Montreal, Salonic, Phnom-Penh);
A.C.I.N. - Premiul de Regie;
Phnom-Penh - Marele Premiu;
Selectionat la Premiul OSCAR pentru Film Străin.

1993 - „CEL MAI IUBIT DINTRE PĂMÂNTENI” (THE MOST BELOVED OF
EARTHLINGS) - scenariu și regie;
(Festivaluri: Montreal, Salonic, New -York, Los Angeles).

2000 - "MARTORII" (WITNESSES) - Serial de Televiziune;
(Festivaluri: Venetia);
A.P.T.R. - Marele Premiu.

2002 - "TURNUL DIN PISA" (PISA TOWER);

2004 - "MAGNATUL" (TYCOON);

2007 - "TICĂLOȘII" (THE BASTARDS)- scenariu și regie;
(Festivaluri: Eurofest Montreal).

2007 – „TANTI” – film în lucru.

PRODUCĂTOR:

1990 -1995, Director "STAR FILM" – București.

ACTIVITĂȚI ÎN CONDUCEREA CINEMATOGRAFIEI:

2001 – 2004, CONSILIUL C.N.C.;

MEMBRU al UNIUNII CINEAȘTILOR;

MEMBRU al U.A.R.F.;

VICEPREȘEDINTE al U.A.P.F.R.;

MEMBRU FONDATOR al D.A.C.I.N.- S.A.R.A.

ACTIVITATE DIDACTICĂ:

2000 – 2006, Profesor la catedra de Regie Film a Universității Media, din București.

MEDALII, DISTINCȚII:

2004 - ORDINUL NAȚIONAL / MERITUL CULTURAL / ÎN GRAD DE CAVALER.

MARTIN, I. OLGA IOANA

- **Locul și data nașterii:** Câmpulung-Muscel, Argeș, 3 decembrie 1946.
- **Starea civilă:** căsătorită (nume anterior: Hurdubețiu) cu inginer Martin Valeriu; 1 copil.
- **Adresă domiciliu:** București, Bd. Iuliu Maniu 55, Ap.109, Sector 6, România.
- **Adresă serviciu:** București, Universitatea Politehnică București, Facultatea de Științe Aplicate, Catedra matematici I, Splaiul Independenței 313, Sector 6.
- **Studii medii:** Liceul Dinicu Golescu (1960 – 1964), Câmpulung – Muscel, jud. Argeș.
- **Studii universitare:** Universitatea București, Facultatea de Matematică Mecanică, 1969.
- **Profesia și ocupația actuală:** Profesor Universitar Doctor în Matematici Aplicate.
- **Titluri științifice:** Doctor în matematică, 1978, cu teza: „Contribuții la teoria aproximării și convergenței metodei de element finit utilizată în studiul mediilor continue”, Universitatea București.

- **Activitate profesională:**

Institutul de Aviație(INCREST) București:

- cercetător științific, 1969-1978;
- cercetător științific III, 1978-1989;
- cercetător științific II, 1989-1991.

Universitatea Politehnică București:

- lector, 1991-1997;
- conferențiar, 1997-2007;
- profesor universitar, 2007.

- **Activitatea științifică:**

În paralel cu activitatea profesională, am desfășurat o bogată activitate de cercetare în domeniile: modelarea, analiza statică și la oboseală a structurilor de aviație, plasticitate dinamică, reologie, materiale compozite, metode variaționale și algoritmi numerici pentru soluționarea ecuațiilor integro-diferențiale (ecuații de transport a neutronilor), serii de timp.

Autor a 18 proiecte de cercetare- dezvoltare, 9 cărți și culegeri de matematici superioare, 4 monografii, dintre care una publicată în SUA (2007): *Numerical Methods in Mathematical Physics*.

Am publicat 55 de articole științifice: în reviste de specialitate din țară (39) și străinătate (16), indexate ISI, NASA Astrophysics Data System, Mathematical Reviews și ZentralblattMATH. Editor principal al revistei *WSEAS Transactions on Applied and Theoretical Mechanics* (Grecia) și membru al Colectivului redacțional al revistei *WSEAS Transactions on Mathematics* (Grecia). Coeditor și coautor al celor trei cărți apărute în 2007 la WSEAS Press (Atena): *Finite Differences*, *Finite Elements* și *Boundary Elements*. Am participat la peste 52 de manifestări științifice: naționale (41) și internaționale (11), în cadrul cărora am fost co-președinte al Comitetului de organizare, sau președinte al Secțiunii de Analiză numerică.

• **Societăți și asociații din care fac parte:**

- membru (fondator) al Uniunii Naționale a Oamenilor de Știință din România;
- membru al Societății de Inginerie Asistată de Calculator (SIAC) ;
- membru evaluator în cadrul Agenției Manageriale pentru Cercetare Științifică, Inovare și Transfer Tehnologic (RELANSIN), UPB;
- consilier de specialitate în Comisia tehnico-științifică a Institutului de Studii și Cercetări Aerospațiale (STRAERO), București; citată în Enciclopedia Personalităților din România (Hübners Who is Who, 2006);
- membru al Colectivului redacțional al Buletinului Științific al UPB. Membru evaluator ARACIS.

MĂSALĂ, PETRE

Născut la 2 octombrie 1940, în Hârsești – Argeș.

Vătaful călușarilor din Stolnici. De meserie brutar. Se bucură de respectul și prețuirea consătenilor și oamenilor din locurile mai apropiate sau mai îndepărtate, unde a poposit cu jocul multiseclar , servind tradiția românească de Rusalii – Moși, așa cum o face de mic.

Pentru felul cum evoluează într-un căluș plin de virtuozitate, însă, mai ales, de frumuseți autentice, pentru calitățile sale care țin de caracter, cetașii din Stolnici l-au ales vătaf. Iar el nu avea să le înșele nicidecum opțiunea, conducându-i numai la izbândă – în sat la Vlășcuța, Hârsești, Mârghia, Pădureți, Lunca Corbului, Costești, Pitești, București, ori Caracal, unde bărbații așezării de câmpie argeșeană evoluează, de mai multă, vreme cu prilejul Festivalului „Călușul românesc”. Menționăm că, de fiecare dată, obțineau, aici, premii I, II, III, sau trofee și titluri de „Laureat”, precum în 1969, 1980, 1983, 1985, 1987, 1989, 1995, 1996, 1997, 1998, 2000, 2003, 2004, 2006, 2007.

În ultimii ani, succesele lui Petre Măsală, vătaful călușarilor de la Stolnici, au căpătat consistență, în iunie 2000, la Caracal, acordându-i-se premiul de virtuozitate.

În anul 2002, Centrul creației Populare Argeș îi conferă titlul de laureat – premiul pentru cel mai bun instructor al unor formații artistice populare din județul Argeș; la Caracal, obține titlul de „cel mai bun vătaf”.

Multe laude merită Petre Măsală, dar să reținem una peste care nu se poate să trecem: de ani buni, el instruiește, la Stolnici, o formație a copiilor care să ducă mai departe virtuțile înaintașilor și în ce privește călușul. Iar bărbatul care îmbină ca nimeni altul trăsăturile puse în evidență prin „tarapana”, „floricică”, „joiană”, „bătută”, „cadea”, „călare”, „mândră”, „măldăreancă”, „resteu”, „roman” și atâtea alte figuri coregrafice tradiționale cu omenia, corectitudinea, seriozitatea, zâmbetul, și bunul-simț, primește întreaga noastră considerație.

MASCHIO, R. ROMEO

Născut pe 6 iunie 1951, comuna Rucăr, județul Argeș.

Studii:

- Primare și elementare la Curtea de Argeș și Pitești (1958-1966);
- Liceul „Ion C. Brătianu” Pitești (1966-1970);
- Facultatea de Istorie, Universitatea București (1970-1974).

Activități:

- Din 1975, muzeograf la Oficiul pentru Patrimoniul Cultural Național de la Muzeul Județean Argeș, din 1978, muzeograf și muzeograf principal la secția de istorie de la același muzeu;
- Din 2004, expert atestat de MCC, în domeniul – Bunuri arheologice și Istoric-Documentare: Numismatică. Din 15. 12. 2005, numit șef secție istorie, post ocupat în urma unui concurs;
- Numismat, arheolog perioada medievală;
- Conservator-curator al colecției de numismatică a Muzeului Județean Argeș, de la preluare în 1978 și până astăzi colecția a crescut cu aproximativ 10.000 de piese, aceasta realizându-se și prin eforturi personale prin donații, achiziții, cercetări arheologice;
- Cercetări arheologice – 30 de campanii, 27 de obiective arheologice printre care: Glavacioc, Râncăcioc, Șerbănești, Domnești, Ciofrângenii, Valea Mare-Pravăț, Cepari, Curtea Domnească de la Argeș, Gorganu, Vieroș, Băjești, Cotmeana, Robaia, Schiau, Pitești;
- A elaborat singur sau în colaborare tematici de expoziție în domeniile: numismatică, istorie medievală, modernă și contemporană, a contribuit și lucrat la realizarea, modificarea și extinderea expoziției de bază a secției de istorie;
- A participat singur sau în colaborare la peste 57 de manifestări științifice organizate de instituții de profil, publicând singur sau în colaborare 35 de studii și articole.

MATEA, NICOLAE

Nume și prenume: Matea Nicolae.

Data nașterii: 22.11.1943.

Adresa: Pitești, str. Republicii, Bl. D6A, sc. A4, ap. 5.

Telefon: 0248/224238, 0729/134084.

Adresă e-mail: nmatea@gmail.com

Starea civilă căsătorit, 2 copii.

Educație:

- 1965 – 1970: Institutul Politehnic Iași, Facultatea Mecanică, secția Mașini Termice și Motoare Diesel;
- 1961 – 1965: Liceul Dinicu Golescu, secția seral;
- 1957 – 1960: Școala Profesională Tractorul Brașov.

Experiență profesională:

- 1960 – 1965: Strungar la Uzina Aro Câmpulung – Muscel;
- 1970 – 1974: Inginer la Centrul de Proiectare și Cercetare al Întreprinderii de Autoturisme Pitești;
- 1974 – 1978: Inginer la Întreprinderea de Autoturisme Pitești, Serviciul CTC, Șef Compartiment Fiabilitate;
- 1978 – 1981: Șef Serviciu CTC, Întreprinderea de Autoturisme Pitești;
- 1981 – 1989: Director General al Întreprinderii de Autoturisme Pitești, Director General Adjunct al Centralei de Autoturisme Pitești;
- 1985 – decorat cu Ordinul Muncii Clasa III;
- 1989 – 1991: Inginer principal I, Întreprinderea de Autoturisme Pitești;
- 1991 – 1994: Șef Serviciu Omologare Furnizori la SC Automobile Dacia SA;
- 1994 – 1996: Consilier al Directorului General pe probleme de calitate la SC Automobile Dacia SA;
- 1996 – 1998: Șef Secție Adjunct Profile Armături Scaune;
- 1998 – 2003: Expert Inginer, Coordonatorul Colectivului Expertize Tehnice SC Automobile Dacia SA;
- 2003 – 2005: Director General SC Automobile ARO SA;
- 2005 – pensionar, Administrator SC Extra SRL.

Alte cursuri și specializări:

- 1976 – 1977: Academia Ștefan Gheorghiu, Curs Postuniversitar de Comerț Exterior;
- 1994: Centrul Internațional de Studii Antreprenoriale Universitatea București, Curs Privatizare și Managementul Restructurării;
- 1998 – 1999: Asociația Română Pentru Calitate, cursuri pentru obținerea certificatului A.R.C., profesionist calitate PC;
- 2002: Cursuri de Word – Excel, Power Point.

Abilități:

- Limbi străine cunoscute: engleză – mediu;
- Cunoștințe operare PC: Word, Excel, Power Point, Internet.

MATEI, EUGEN NICOLAE

Fiul Elenei și al lui Gheorghe.

Născut pe data de 8 august 1954; Câmpulung Muscel, Județul Argeș.

Studii:

- 1961 – 1969: Școala Generală, Satul Valea Popii, Comuna Mihăești, Județul Argeș;
- 1969 – 1974: Seminarul Teologic – București;
- 1974 – 1975: Stagiul militar, Iași;
- 1975 – 1979: Facultatea de Teologie Ortodoxă, București (Institutul Teologic de grad Universitar);
- 1994 – 2000: Am susținut și promovat examenele de definitiv și gradul didactic II, în învățământ, conform Legii învățământului și normelor în vigoare;
- 2000: Înscriș la Universitatea din Pitești, Centrul de perfecționare , pentru acordarea gradului didactic I în învățământ;
- Am absolvit Cursurile de formare managerială a directorilor de unități școlare, organizate de Ministerul Educației și cercetării și Casa Corpului Didactic, Argeș;
- Susținerea, în cadrul comisiei numită de Ministerul Educației și Cercetării, a lucrării metodico-științifice, pentru acordarea gradului didactic I în învățământ, „Calendarul Bisericesc și data Paștelui în Ortodoxie”, desăvârșită sub îndrumarea P.C. Pr. Prof. Univ. Dr. Nicolae D. Necula.

Activitate profesională:

- 1977: Hirotonit Preot pe seama Parohiei Golești – Poienița, comuna Bălilești, județul Argeș;
- 1987: Ales secretar – șef al Protopopiatului Câmpulung Muscel; am depus o rodnică activitate administrativă în folosul bisericilor din zona Muscel;
- 1990 – 1994: Pr. Profesor de religie la Școala Poienița, comuna Bălilești, județul Argeș;
- 1994, 21 mai – prezent, Protoiereu al Protopopiatului Muscel, Episcopia Argeșului și Muscelului:
 - Considerând că refacerea așezămintelor de cult este datoria morală a fiecărui slujitor, am inițiat lucrări de reparații capitale în numeroase biserici din Protopopiat, încununată cu slujbe arhieresti pentru sfințirea și resfințirea bisericilor din parohiile respective;
 - Primind binecuvântarea Prea Sfințitului Episcop Calinic, am susținut și ajutat preoții în ridicarea a noi lăcașe de cult, spre a le așeza printre celelalte bijuterii ale Patriarhiei Române;
 - Am întreprins, cu preoții din protopopiatul Muscel, numeroase activități filantropice și caritabile, în folosul comunităților și al credincioșilor din diferite zone ale țării, afectați de calamități naturale;
 - Am susținut desfășurarea activităților culturale, corala preoților musceleni, participând la cunoscute festivaluri de obiceiuri și datini ale românilor;
- 1994: Cu binecuvântarea și sprijinul Prea Sfințitului Calinic, Episcop al Argeșului și Muscelului reînființez Seminarul Teologic Ortodox „Iustin Patriarhul”, din Câmpulung Muscel, arătând că, aici, învățământul teologic are o îndelungată tradiție;

- 1995: Transferat, după 18 ani de pastorație, la Parohia Golești – Poienița, Preot la Parohia „Sfântul Nicolae – Popa Savu”, Câmpulung Muscel;
- 1994 – 2000: Director al Seminarului Teologic „Justin Patriarhul”, numit de Ministerul Educației și Cercetării, cu binecuvântarea P.S. Episcop Calinic;
- Din 1994 și până în prezent, profesor la Seminarul Teologic, Câmpulung Muscel:
 - Am desfășurat activități metodice și practice în cadrul Comisiei metodice și a Cercului pedagogic al profesorilor de religie, zona Muscel;
 - În cadrul Comisiei metodice, am susținut lecții deschise și am prezentat referate;
 - Am organizat, cu elevii, dezbateri cu teme religioase și am mers în pelerinaje religioase la mănăstiri din zonă și din țară;
 - Am publicat articole de specialitate în revistele apărute cu binecuvântarea Prea Sfințitului Calinic, Episcopul Argeșului și Muscelului; în anul 2003, mi s-a acordat Diploma specială pentru participarea la Seminarul Internațional „Tineret și educație pentru toleranță”, organizat de M.E.C., I.S.J. și F.I.C.E, în județul Argeș;
 - Din 1994 și până în prezent, am participat la activ, obținând rezultate notabile cu elevii, la Olimpiadele școlare județene și naționale, organizate cu binecuvântarea chiriarhilor și aprobarea Ministerului cercetării și Educației; cu această ocazie, mi s-au acordat Diplome de Onoare pentru activitatea depusă în slujirea Bisericii strămoșești și în dezvoltarea învățământului teologic românesc;
- În Anul Mântuirii, 2000, luna septembrie, ziua 5, Patriarhia Română mi-a acordat, în semn de prețuire și de recunoaștere a lucrului bineplăcut lui Dumnezeu, săvârșit pentru propășirea Bisericii și a credinței mântuitoare, Crucea Patriarhală, cu încredințarea că această cinstire va fi temei pentru împlinirea și sporirea strădaniilor creștine:
 - Primăriile și Consiliile locale ale Comunelor Mihăești, Bălilești, Stâlpeni, Schitu, Golești, Hârtiești, pentru osteneala dată și merite în activități obștești, culturale, umanitare, cu prilejul „Zilelor Comunei”, mi-au conferit titlul de Cetățean de Onoare;
 - Liga Română pentru Cultură, Muzică și Sport „Dimitrie Gusti”, filiala Muscel, pentru contribuția deosebită pe tărâm cultural și religios, mi-a conferit titlul de Președinte de Onoare;
 - Batalionul 30 Vânători de munte -Dragoslavele și Centrul de pregătire pentru apărare NBC „Muscel”, în semn de mulțumire, aleasă prețuire, recunoștință și respect, pentru colaborarea de excepție și sprijinul acordat constant, mi-au acordat, de-a lungul timpului, numeroase Diplome de apreciere și excelență.

MATEI, VASILE

Nume și prenume: Matei Vasile.

Data nașterii: 24 noiembrie 1949.

Domiciliu: Comuna Mărăcineni – județul Argeș.

Telefon: 048278916, 0722624938.

Stare civilă: Căsătorit, doi copii.

Studii:

- 1970 – Absolvent al Liceului „Nicolae Bălcescu”, Pitești;
- 1978 – Licențiat al Facultății de Matematică – Universitatea „Al.I. Cuza”, Iași;
- 1982 – Obținut gradul didactic II;
- 1989 – Obținut gradul didactic I;
- Absolvent al Universității „Constantin Brâncoveanu”, Pitești, Departamentul de studii de Masterat și Postuniversitare de Perfecționare, Facultatea de Management, Marketing în Afaceri Economice Pitești, cu Diploma de Master în specialitatea Management.

Încadrarea prezentă și cea anterioară (funcția, instituția, perioada):

- 1973-1980: profesor matematică, Liceul Ostrov, jud. Constanța;
- 1980-1983: director la Școala Nr.2, Mărăcineni;
- 1983-1988: director la Școala Nr.1, Mărăcineni;
- 1990-1995: director la Grupul Școlar Agricol, Mărăcineni;
- 1995-1997: inspector școlar general adjunct la I.S.J.Argeș;
- 1997-2001: profesor de matematică la Colegiul Economic „Maria Teiuleanu”;
- 2001-2004: inspector școlar general la I.S.J.Argeș;
- 2004-2005: director la Colegiul Economic „Maria Teiuleanu”;
- 2005-2007: profesor de matematică la Colegiul Economic „Maria Teiuleanu”.

Cursuri de perfecționare, specializare la care a participat:

- Curs de Asistență Tehnică și Extinderea Sistemului Informatic pentru Managementul Învățământului Preuniversitar;
- Cursuri de formare managerială a directorilor de unități școlare, organizate în cadrul Componentei „**Management și finanțare**” a Proiectului de Reformă a Învățământului Preuniversitar;
- Cursuri de ABILITATE CURRICULARĂ - specialitatea Matematică;
- Participant al programului SOCRATES, beneficiar de bursă ARION, cu tema de studiu „Education and Culture in the last part of Poland” din 2003;

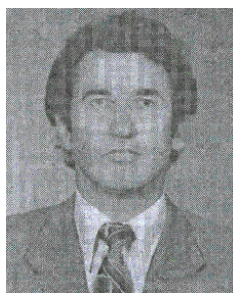
- Absolvent al „Cursurilor de Formare Managerială a Directorilor de Unități Școlare”, august – septembrie 2001, cf. Ordinului MEC nr.5261, din 4.12.2000;
- Absolvent al Cursurilor de Asistență Tehnică și Extinderea Sistemului Informatic pentru Managementul Învățământului Preuniversitar, cf. Ordinului MEC, nr. 2828, din 16.05.2001, Direcția Programe și Reformă – Banca Mondială;
- Posesor al Certificatului de competențe profesionale ale personalului didactic nr.002909, din 17 octombrie 2005, privind programul de formare continuă:
 - formarea liderilor educaționali;
 - curriculum și comunicare;
- Posesor al diplomei „Gheorghe Lazăr”, clasa I, conferită prin ordinul ministrului, 2006;
- Participant al Proiectului „Respect”, proiect internațional între colegii economice din Franța, Finlanda, România, 2002-2005;
- Absolvent al cursului de mentor în cadrul sub-componetei 1.1 în cadrul *Proiectului de Relansare al Învățământului Rural*, organizat de U.M.P.București, nr.54/19.10.2004, Guvernul României – Banca Mondială;
- Absolvent al școlii de vară „ProEu”, organizată de Universitatea Pitești, Departamentul de Integrare Europeană;
- Posesor al Certificatului Internațional de participare la Seminarul : „Took part in a joint Romanian – Israeli Expert”s Seminar Held in Israel From March 17th to 24th 2002 On the topic:”*Health Education for children and zouth in Residential Care*”;
- Decorat cu Ordinul *MERITUL PENTRU ÎNVĂȚĂMÂNT în grad de MARE OFIȚER*, de către Președintele României, la propunerea Ministrului Educației și Cercetării, cf. Monitorului Oficial al României din 10 decembrie 2004, nr. 1097.

Activități suplimentare:

- Am participat la Proiectul „ENIRAE” – Dezvoltarea unei structuri educaționale capabile să promoveze protecția mediului – Dezvoltarea unor medii școlare incluzive în comunitate;
- Am sprijinit, nemijlocit, implementarea programelor sociale menite să contribuie substanțial la dezvoltarea și modernizarea sistemului de învățământ argeșean, după cum urmează:
 - **Programul PHARE RO.010801** – s-au reabilitat infrastructurile a patru unități școlare în valoare de 1000.000 \$;
 - Programul de reabilitare a școlilor - program cofinanțat de Guvernul Român cu sprijinul Băncii Mondiale, în valoare de 680000 \$;
 - Programul de relansare a învățământului rural cu finanțare prin Banca Mondială. Acest program presupunând; construirea de grupuri sanitare noi, realizarea de fântâni pentru apa potabilă, asigurarea unor sisteme de încălzire cu centrală termică, dotarea sălilor de clasă cu mobilier nou;
 - Programul EURO.2000, am asigurat procurarea de 456 calculatoare pentru elevi cu subvenționare guvernamentală;
 - Programul guvernamental –BANI DE LICEU, program asigurat pentru 2520 elevi;
 - Programul de dotare și modernizare a sistemului informațional – s-au procurat 31 linii platforma de informatică cu câte 26 calculatoare, 806 unități;
 - Programul de construcție de Săli de sport cu finanțare de la Guvernul României – 11 săli, în valoare de 49.5 mild lei;

- *Programul de îmbunătățire a bazei materiale – s-au achiziționat 2500 bănci , 450 table, 680 truse didactice;*
- *Programul de parteneriat – Integrare Europeană – au asigurat derularea de peste 10 programe internaționale, a căror valoare anuală individuală depășea 1500 euro.*

În perioada 1992-2004, am fost membru al Consiliului Local Mărcineni, localitate în care s-a realizat o serie de obiective economice foarte importante: introducere apă , gaze, canalizare etc. Din 2004, sunt membru al Consiliului Județean Argeș.

MAVRODIN, TEODOR

S-a născut la 19 X 1936, în comuna Slănic, fostul județ Muscel, astăzi comuna Aninoasa, județul Argeș. Clasele primare le-a urmat în Slănic, pe cele gimnaziale în comuna Domnești, pe cele liceale la Școala Normală „Carol I” din Câmpulung - Muscel, iar, pe cele universitare, la Facultatea de Istorie - Universitatea București, curs de zi.

Câțiva ani a lucrat în învățământ, apoi la Complexul Muzeal Golești și Muzeul Județean Argeș. În perioada cât a lucrat la Muzeul Județean Argeș, a cercetat în arhive și a făcut parte din diferite colective care au întreprins săpături arheologice pe șantierele feudale de la Domnești, Cetățeni, Curtea Domnească din Câmpulung și Pitești (Biserica Sf. Treime). Rezultatele cercetărilor din arhive au fost folosite la realizarea expoziției de bază a Secției de Istorie, iar materialul arheologic descoperit în șantier a îmbogățit tezaurul muzeistic, parte din el fiind expus în muzeu.

Din anul 1978 și până în anul 2000, a îndeplinit funcția de director al Arhivelor Naționale - Direcția Județeană Argeș, timp în care s-au realizat câteva obiective importante:

- s-au creat condiții mai bune de depozitare și păstrare a documentelor, prin construirea unei noi clădiri, cantitatea de documente sporind de la 4.500 metri liniari la aproape 7.000 ml, în urma preluării documentelor cu caracter istoric și practic de la creatori și deținători de arhive din județ;

- documentele deținute de instituțiile și unitățile economice din județ au fost organizate și prelucrate după principii arhivistice, cu sprijinul instituției noastre;

- a fost accentuată latura sistematizării și prelucrării fondurilor arhivistice, în vederea punerii lor la dispoziția cercetătorilor, astfel că un număr tot mai mare de iubitori ai istoriei (elevi, studenți, profesori) le-au studiat, realizând diferite lucrări.

Între 1981 și 1996, a făcut parte din diferite colective de cercetători ai Arhivelor Naționale și Academiei Române, care au studiat arhivele din Federația Rusă, în vederea îmbogățirii informațiilor privitoare la istoria poporului român. Ca urmare, au fost aduse în țară mai multe documente sub formă de xerocopii și microfilme.

Pe plan științific, a realizat și publicat în diferite reviste de specialitate peste 30 de studii care îmbracă o problemă diversă privind istoria feudală, modernă și contemporană a fostelor județe Argeș și Mușcel și a provinciei Țara Românească.

Cercetarea documentelor de arhivă s-a materializat, mai ales, în publicarea a 14 cărți, unele în colaborare. Dintre acestea, enumerăm: *Argeș - județele patriei - monografie*, Edit. Sport-Turism, București, 1978 (colab.); *Filiala Arhivelor Statului - județul Argeș*, București, 1983; *Pitești - Mărturii documentare 1388-1944*, București, 1988 (colab.); *Istoria primăriei Pitești*, Edit. Pământul, Pitești, 1996; *Mareșalul Antonescu întemnițat la Moscova*, Edit. Carminis, Pitești, 1998; *Istoria județului Argeș de la preistorie la Mihai Viteazul*, vol. I, Edit. Cultura, Pitești, 1998; *Masoneria română văzută de un mason*, Edit. Cultura, Pitești, 1999; *Camera de Comerț și Industrie în economia argeșeană 1864-1949 și 1990-2000*, Edit. Tiparg, Pitești, 2000

(colab.); *Episcopia Argeşului 1793-1949*, Edit. Europroduct, Piteşti, 2005; *Comuna Leordeni judeţul Argeş, file de cronică* (colab.), Edit. Tiparg, Piteşti, 2007.

A participat la diferite consfătuiri cu caracter internaţional pe probleme arhivistice, organizate în Bucureşti, Bacău, Braşov.

Ca recunoaştere a activităţii desfăşurate de-a lungul a patru decenii, a fost recompensat cu diplome din partea Arhivelor Naţionale ale României, Muzeului Judeţean Argeş, Complexului Muzeal Goleşti, Muzeului Judeţean Dâmboviţa, Direcţiile Judeţene ale Arhivelor Naţionale din Vâlcea, Alba, Cluj, Bacău.

MAZILU, DAN HORIA

Nume: Dan Horia

Prenume: Mazilu

Data și locul nașterii: 20 aprilie 1943, Pitești.

Cetățenie: română.

Stare civilă: căsătorit.

Studii:

- 1950 – 1957, Școala generală Pitești;
- 1957 – 1961, Liceul „N. Bălcescu”, Pitești;
- 1961 – 1966, Facultatea de Limbi slave, Universitatea din București;
- 1972, Doctor în filologie al Universității din București cu o teză despre Udriște Năsturel (publicată în 1974 la Editura Minerva).

Experiență profesională:

- 1966 – 1970, Catedra de Limbi slave, Facultatea de Limbi slave, Universitatea din București – Preparator universitar;
- 1970 – 1975, Catedra de Limbi slave, Facultatea de Limbi slave, Universitatea din București – Asistent universitar;
- 1975 – 1983, Catedra de Limbi slave, Facultatea de Limbi slave, Universitatea din București – Lector;
- 1983 – 1990, Catedra de istoria Literaturii Române, Facultatea de Litere – Conferențiar universitar;
- 1991 – prezent, Catedra de Istoria Literaturii Române, Facultatea de Litere – Profesor universitar.

Lucrări publicate:

1. Monografii: 20;
2. Ediții și prefete/studii introductive: 11;
3. Altele: Cursuri universitare; circa 200 de studii și articole publicate în reviste din țară și străinătate; mai multe comunicări la felurite manifestări științifice, emisiuni la radio și televiziune.

Membru al unor asociații profesionale și științifice:

- Membru al Uniunii Scriitorilor din România;
- Membru corespondent al Academiei Române (din 2001).

Limbi străine cunoscute: rusă, bulgară, ucrainiană, franceză, italiană.

Premii și funcții îndeplinite:

- 1985 – Premiul revistei „Argeș”;
- 1990 – 1996 – Prodecan al Facultății de Litere, Universitatea din București;
- 1996 – 2004 – Decan al Facultății de Litere, Universitatea din București;
- 1994 – Premiul „Titu Maiorescu” al Academiei Române;
- 1996 – Premiul „Nicolae Iorga” al Centrului Național Ecumenic pentru Dialog Spiritual;
- 2001 – Premiul Asociației Scriitorilor din București;
- 1998 – 2005 – Director general al Centrului „Eudoxiu Hurmuzaki” pentru Românii de pretutindeni;
- 2000 – 2006 – Director al institutului Limbii Române al M.E.C.;
- 2006 – Premiul Salonului Internațional de Carte „Ovidius”, Constanța;
- 2007 – Premiul Fundației „Magazin istoric”.

MENCINICOPSCHI, GHEORGHE

Născut în 01.05.1949, Domnești – Argeș.

Absolvent al Facultății de Biologie – Biochimie, București, 1972, cu doctorat în 1984, în „Biotehnologia enzimelor utilizate în fabricarea alimentelor”. Absolvent al Universității Politehnice București, Facultatea de Automatică, postuniversitar, 1989. Absolvent al Institutului de Inginerie Genetică și Biotehnologie (ICGEB), O.N.U. – Trieste – Italia, 1992, diploma **Nutriționist**. Multiple specializări în **Siguranța Alimentară**, proiectarea alimentelor, **Nutriție Umană**, dietoterapie:

- Implementation of Biosafety Frameworks in Preaccession Countries of Central and Eastern Europe – Gödolo 2000;
- HACCP and Foodstuff Related EU – Legislation – AFNOR France, 2000;
- ISO 9000/ISO 17025. Quality System for Laboratories. Law wars International Consultancy and Groen QA EXPERT BV, 2000;
- Training in Biotechnology – Genetically Modified Organisms, USDA, Food and Drug Administration USA, Washington 2003;
- Certification Systems in Organic Farming – Instituto per la Certificatione etica e ambientale, Bologna, Italy, 2003.

De la terminarea studiilor, lucrează la Institutul de Cercetări Alimentare București, ca cercetător, apoi cercetător principal, iar, după 1990, ca director științific și director general.

A urcat toate treptele ierarhiei învățământului universitar, fiind, în prezent, profesor la București și Timișoara.

A elaborat tratate de specialitate în domeniul alimentului, alimentației, nutriției, publicând peste trei sute lucrări științifice în țară și străinătate.

Tratate de specialitate:

- Bioingineria preparatelor enzimatic microbiene, editura Tehnică, 1980;
- Biotehnologii în prelucrarea produselor agroalimentare, editura Ceres, 1987;
- Product of Ethanol, PNUD, Viena, 1991;
- Agri – Food Quality. The Royal Society of Chemistry, Cambridge, UK, 1999;
- Modelarea și conducerea proceselor biotehnologice, editura Didactică, 2002;
- Afecțiunile aparatului respirator – Terapii complementare, editura Fiat Lux, 2004;
- Siguranța alimentară – Autenticitate și Trasabilitate, editura Mirton, 2005;
- Biogenically active amine in food, COST, Belgium, 2005;
- Produse românești din carne, conform cerințelor europene, editura Alt Press Tour, 2006.

Deține 23 de brevete de invenție înregistrate la OSIM.

Este membru titular al Academiei de Științe Agricole și Silvicultură (ASAS), membru al Academiei Oamenilor de Știință din România, membru al Academiei de Științe din New York.

Este membru în:

- Membru fondator al AFATTA (Asociația Țărilor Francofone pentru promovarea transferului de tehnologii alimentare), Montreal, Canada;
- Membru al Comitetului Tehnic al Programului COST al Uniunii Europene;
- Membru al Colegiului Consultativ pentru Cercetare din Autoritatea Nutrițională pentru Cercetare, Președinte al Comisiei 6 Biotehnologii;
- Membru al Comisiei de Biosecuritate al Academiei Române;
- Membru în Comisia Națională pentru biosecuritate. Ministerul Mediului;
- Membru în Comisia Națională a Bolilor provocate de Carență în Iod (IDO). Ministerul Sănătății.
- Președinte al Consiliului pe Produs „Suplimente alimentare și plante medicinale”. Ministerul Agriculturii;
- Membru în Comisia de specialitate a Consiliului Național de atestare a Titlurilor științifice, diplomelor și Certificatelor Universitare, Ministerul Educației;
- Membru în Consiliul Științific al Autorității Naționale Sanitar Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.

Alte mențiuni:

- Laureat al premiului Academiei Române pe anul 1980;
- Deține Ordinul Național „Serviciul Credincios” în grad de cavaler, din anul 2000;
- Medalie de aur la INVENTIKA – EUREKA 2000, Bruxelles;
- Citat în WHO'S WHO, 2006;
- Citat în Enciclopedia THE WORLD OF LEARNING – Marea Britanie, edițiile 2000 – 2002;
- Laureat al premiului OSKAR – CAPITAL pentru cea mai bună invenție, 1999.

MINASIAN, EDUARD ANTRAHIK

Numele: Minasian

Prenumele: Eduard Antrahik

Data nașterii: 16 august 1928

Locul nașterii: Giurgiu

Profesor de matematică la Colegiul Național " I.C.Brătianu", Pitești

Curând după naștere, părinții, Bergi și Ahavni (Porumbița) Minasian se mută din Giurgiu la Pitești, pentru că "apa era dulce ca în locurile unde se născuseră și copilăriseră".

Între anii 1935-1939 urmează Școala primară în Pitești. Consideră că înclinarea spre matematică o datorează învățătorului Gh. Stănescu. În anul 1939 dă examen de admitere la liceul "I.C.Brătianu". În timpul studiilor liceale are un profesor strălucit, pe Emil Morțun, care prin metodele speciale de predare a contribuit la reușirea tuturor celor 54 de elevi ai clasei la diverse facultăți din București. După absolvirea Facultății de Matematică, Eduard Minasian se întoarce la Pitești unde va fi profesor de matematică la liceul în care a fost elev. La început va fi profesor la cursurile serale, dar coleg de catedră cu foștii profesori: Gheorghe Aman, Emil Morțun, Titus Păuna, Ion Steriopol, etc., dar și cu alții precum Dumitru Mihalașcu, Nicolae Peligrad.

În anul 1956 se căsătorește cu profesoara de matematică Eugenia Metaxa, de asemenea, cu o carieră didactică remarcabilă.

Eduard Minasian își amintește cu plăcere de foști elevi, olimpici la matematică, astăzi nume cunoscute în diferite zone ale lumii. Între ei, Ion Stancu, directorul științific al Centrului de Statistică Matematică, Laurențiu Deaconu, doctor în matematică, lector la Universitatea de Stat, Pitești și Secretar al Societății de Matematică, filiala Argeș: Octavian Budan, director în Centrala Nucleară, Șerban Valeca, (directorul Institutului de Cercetare Nucleară, (mai mult elevul doamnei Minasian, care i-a fost și dirigintă) Emil Constantinescu, fostul Președinte al României, Emil Vișinescu, prof. dr. la Dijon, Franța, Anghel Cristian, prof. univ. dr. și primar, o vreme, la Baia Mare, Dinu Horia, inginer auto la Detroit (S.U.A), Mânduțeanu George, prof. univ. la DUBNA- Ucraina, la Institutul de Cercetări Atomice, Aurel Abălaru, prof. univ. la Institutul Politehnic București, Șerban Strătilă, prof. univ. dr. invitat pentru a ține cursuri la mari Universități din Europa și America, Virgil Ancăr, medic, prof. univ.dr., regretatul Dan Vlaheli, fost director ARPECHIM, Cassius Nicolaescu inginer constructor, Mihai Chirițescu și Mircea Toma, ingineri, Rodica Toader, prof. univ. la Trieste (Italia), Marius Enăchescu, primul doctor în fizică ce a putut să fotografieze atomul, cu aparat conceput și realizat de el însuși, la Institutul Max Plank (lângă Munchen), Liviu Trache, cercetător în domeniu formării Universului, la Universitatea din Dallas (S.U.A.).

- a condus Cercul de Matematică al profesorilor de liceu din Pitești;

- a condus cercurile de matematică ale elevilor;
- Vicepreședinte al Societății Științelor Matematice pe fosta regiune Argeș;
- Președinte al Comunității Armenilor din Pitești timp de 6 ani;
- În prezent, vicepreședinte al Comitetului Parohiei Armene;
- A publicat articole în Gazeta Matematică, a compus și propus probleme, multe dintre ele publicate.
- Din 1989- pensionar.

Se conduce după aceleași proverbe armenesti pe care le-a urmat toată viața:

" Nu te îndepărta de oameni înțelepți și nici nu te apropia de cei neghiobi "

" Agerimea minții este și mai iute decât cea a picioarelor "

MINASIAN, EUGENIA

Născută la 04.07.1929, în comuna Soldănești, județul Orhei din Basarabia, unde părinții au venit din regat cu patru ani mai înainte; au plantat butași de struguri fără sâmburi trimiși cu vaporul din Grecia (Atena), apoi au fost nevoiți să revină în Regat, deoarece în vara – toamna anului 1929, se abate o secetă cumplită pe acele meleaguri, care a compromis recolta și fabrica de coniac, abia terminată, părăsită, deoarece era în pragul falimentului.

Veniți în Giurgiu, orașul natal al mamei, Gherghina Metaxa, și, împreună cu tatăl, Nicolae Metaxa, își revin, prin muncă colosală, tot la belșug. Primul copil a fost băiat și a decedat la șase ani, apoi au urmat încă cinci fete, în încercarea părinților de a mai avea încă un băiat (a cincea fată fiind Eugenia).

A urmat școala primară la Liceul Alexandrina Cantacuzino, între anii 1938 – 1950, an în care a devenit studentă a Facultății de Matematică din Universitatea I. C. Parhon, pe care a absolvit-o în 1955, fiind, în toți acești ani, șefa grupei și șefa anului.

În facultate, a beneficiat de mari dascăli: prof. Stoilov, Grigore Moisil, Miron Nicolescu, Caius Iacov, pedagogul și geniul desăvârșit al algebrei și geometriei Eugen Rusu etc., asistenți: Solomon Marcus, George Ciucu (care au devenit profesori eminente – Cicu, rector al Universității), toți apreciindu-i strădania în muncă și comportament.

Profesor de matematică în București, întâlnește un prieten din copilărie, de când avea 7 ani, Minasian Eduard și se căsătorește cu acesta, la 10.03.1956.

Prin transfer, cu profesorul Dan Petrescu, din Școala Medie nr. 1 din Pitești, la 01.09.1956, obține o catedră la secția seral, unde are norocul să-l aibă ca director pe profesor Marinică Mocanu, un intelectual desăvârșit, care îi apreciază munca și dăruirea. Îi îngăduie să facă meditații gratuite în fiecare sâmbătă, între orele 16 -20 (unii dintre elevi îi depășeau vârsta, ajungând să facă performanță cu aceștia). Ei vor face studii superioare și foarte mulți vor urma Facultatea de Matematică, Facultatea de Construcții, Politehnica (ex: prof. de matematică G. Udrea – fost parchetar, G. Băiculescu – maistru P.M.P.B., Voica – inginer devenit director al Liceului C.F.R.).

De la 01.09.1961 până la 01.09.1964, cere curs de zi din cauza vederii, dându -i-se catedră la Liceul Alexandru Odobescu. I se dă, în 1964, catedră adevărată, la Școala Medie Nr. 1, curs de zi, unde profesează până la 01. 09. 1983, deci până la pensionare. La Liceul Odobescu are, de asemenea, rezultate la olimpiade, dar nu depășește județul, însă foarte mulți ajung să îndrăgească matematica (ex: Profesor Ivan – ASE, Profesor Popescu Maria – Liceul Miu, precum și mulți ingineri, printre care Ernest Gheorghe și, mai ales, Adam Ion, care a urmat Facultatea de Construcții, dar și pe cea de arhitectură, proiectând multe edificii, printre care enumerăm Vama de la Pitești, Depozitul de Alimente Subteran, o construcție cerută de Ceaușescu și care s-a transformat, după 1990, în Universitatea din Pitești).

La Colegiul Național I. C. Brătianu, a avut rezultate remarcabile la olimpiada pe țară încă din primul an: premiul I, la clasa a IX-a, deținut de Lungulescu Bogdan Eugen, căruia, în 1965, i se publică aprecierile în Scânteia: *Reprezentam la olimpiadă Școala Medie Nr. 1 Pitești ,știam că voi întâlni aici colegi foarte bine pregătiți, dar un singur lucru doream: să nu dezamăgesc așteptările dirigintei și profesoarei Eugenia Minasian și a colegilor din clasa mea. Toți îi*

datorăm pasiunea pentru matematică, cunoștințele temeinice pe care le avem la această disciplină, dragostea față de muncă. Sunt fericit că îi pot aduce în dar premiul I. Alți elevi, care s-au remarcat, au fost: Rubinstein Magda care a părăsit țara, devenind profesoară de analiză matematică și statistică la Academia de Matematică din Cincinnati (S.U.A.), Stoica Vasile – doctor în matematică cu rezultate deosebite etc.

Și, în ultimul an de profesorat, a avut olimpici cu premiul I pe țară – Vâjăitu Marian, care a absolvit Facultatea de Matematică din București, devenind matematician la Institutul de Matematică al țării; la Congresul al V-lea de matematică al României, a ținut o teză vorbită în engleză, aplaudată în picioare de tot auditoriul. A pregătit, pentru țară, doctori de mare valoare (toți foarte buni la geometrie plană și în spațiu), pe care i-a îndrumat spre medicină, spre a fi chirurghi: Mitulescu Liviu, Toma Mihai, șef chirurgie din Spitalul Județean Argeș, Cicoiu Eduard care a fost primul tânăr care a realizat operații laparoscopice.

Din caracterizările la gradul II și gradul I, cât și ale directorilor pe care i-a avut în timp, reies următoarele: *Profesoara Minasian Eugenia este un cadru de viitor al colectivului de profesori din Pitești, cu o pregătire științifică excelentă și un remarcabil talent pedagogic, persoană fără rezerve în serviciu, cadru didactic instructiv și educativ. Activă, energică, stăruitoare în muncă, se preocupă foarte atent de pregătirea elevilor și manifestă o permanentă grijă pentru perfecționarea sa profesională, activând în cadrul Filialei Regionale a Societății de Matematică. La a 70-a aniversarea a revistei Gazeta Matematică, a primit medalie cu plachetă.*

Printre alți oameni educați de profesoara Minasian, au fost: Dumitrache Ion – academician recunoscut și în Germania, Valeca Șerban – președinte al Consiliului Științific al I.C.N. și profesor universitar etc.

MÎNZÎNĂ, ION

Data nașterii: 15.10. 1959.

Ales deputat în circumscripția electorală nr.3 ARGEȘ.

Data validării: 17 decembrie 2004 - HCD nr.36/2004.

Formațiunea politică: PRM Partidul România Mare.

Grupul parlamentar al Partidului România Mare:

- Vicelider - din sep. 2005 - până în oct. 2005;
- Lider - din oct. 2005.

Comisii permanente:

Comisia pentru muncă și protecție socială – Vicepreședinte.

Comisii speciale comune:

- Comisia comună a Camerei Deputaților și Senatului pentru elaborarea propunerii legislative privind alegerea Camerei Deputaților și a Senatului, a Președintelui României, alegerile autorităților administrației publice locale, finanțarea campaniilor electorale și alegerea europarlamentarilor (din iun. 2006);
- Comisia comună specială a Camerei Deputaților și Senatului pentru controlul execuției bugetului Curții de Conturi pe anul 2003 (din dec. 2005).

Activitatea parlamentară în cifre:

Luări de cuvânt în plen: 33 (în 29 de ședințe).

Propuneri legislative inițiate: 22.

Întrebări și interpelări: 1.

Moțiuni: 4.

Inițiative legislative:

- 1996 – 2000: Propunere legislativă privind Legea ajutorului de stat, devenită Legea 143/1999;
- 2000 – 2004:
 - Propuneri legislative pentru completarea și modificarea Codului Muncii: 14;
 - Propunere legislativă privind despăgubirea persoanelor fizice care au subscris unități de fond la Fondul Național de Investiții;
 - Propunere legislativă privind acordarea de locuințe de serviciu tinerilor instituționalizați care au împlinit vârsta de 18 ani și sunt proveniți din orfelinate și case de copii precum și modificarea și completarea Ordonanței de urgență nr.35/1997, privind măsuri de stimulare a persoanelor fizice și

juridice pentru încadrarea în muncă a absolvenților instituțiilor de învățământ;

- Propunere legislativă pentru modificarea și completarea Legii privind aprobarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr.121/2001, pentru suspendarea temporară a tuturor procedurilor referitoare la adopțiile internaționale nr.347/2002;
- Propunere legislativă privind emanciparea și integrarea romilor;
- Proiect de Lege pentru completarea articolului 169 din Legea nr.19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale;
- Propunere legislativă privind modificarea și completarea art.3 din Legea 61/1993 privind alocațiile de stat pentru copii;
- Propunere legislativă privind exercitarea profesiei de detectiv particular;
- Propunere legislativă privind sprijinul acordat tinerilor, în vederea întemeierii unei familii;
- Propunere legislativă pentru modificarea art. 38(1), pct. b) din Legea nr.19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale.

➤ 2000 – în prezent:

- Propunere legislativă pentru modificarea și completarea Legii învățământului nr.84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, devenită Legea 160/2007;
- Propunere legislativă pentru modificarea și completarea Legii învățământului nr.84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, devenită Legea 480/2006;
- Propunere legislativă pentru alegerea reprezentanților României în Parlamentul European, devenită Legea 33/2007;
- Alte propuneri legislative: 19.

MITULESCU, MOISE

Studiile:

- Școala Normală „Carol I” (Școala Pedagogică) din Câmpulung-Muscel.
- Școala de Artă din Brașov, cu: Dinu Niculescu, artist emerit și Sava Vlad (dirijat), Popa Boris (teorie-solfegii și armonie), Hercseg Viorica (pian).
- Conservatorul „Ciprian Porumbescu” – Facultatea „Compoziție și Muzicologie” din București, cu: Victor Giuleanu, Dragoș Alexandrescu (teorie-solfegii-dictat), Florin Eftimescu (armonie), Myriam Marbe (contrapunct), Ion Marian (dirijat coral), Emilia Comișel (folclor), Vinicius Grefiens (citire de partituri) ș.a.
- În primii ani de activitate didactică: profesor de muzică la școlile: Albești, județul Argeș, Zărnești, județul Brașov, nr.3 și 5 Pitești, Școala Medie nr.2 (Liceul „Zinca Golescu”) Pitești.
- Director al Liceului de Muzică și Arte Plastice (Liceul de Artă „Dinu Lipatti”), Pitești, 1964-1970; 1976-1979; 1979-1989 (Școala cu clasele de artă) și 1990-1994.
- Profesor de specialitate la Liceul de Artă „Dinu Lipatti din Pitești (1964-2000).
- Inspector școlar (primul inspector de muzică) la Inspectoratul Școlar Județean Argeș (1973-1976).
- Lector universitar titular, din anul 1994, la Universitatea „Spiru Haret” București, Colegiul Universitar Pedagogic din Câmpulung-Muscel.
- Inclus în lexiconul „Muzicieni din România”, de Viorel Cosma, vol.VI, pag.171, Editura Muzicală, București, 2003.
- Președinte al Societății Profesorilor de Muzică și Desen din România – Filiala Argeș.
- Președinte al Cenaclului Muzicienilor Argeșeni „George Stephănescu”.
- Responsabil-coordonator al Cercului Pedagogic de Muzică din județul Argeș (1965-1994).
- Membru fondator al Asociației Folcloriștilor Argeșeni „C. Rădulescu-Codin”.

Creația muzicală și publicațiile

Muzică corală: „Primăvara”; „Hora” (Uniunea Compozitorilor din România), 1951; „La stână”, cor mixt (lucrare premiată) în „20 de Cântece ale Compozitorilor din Regiunea Brașov”, 1957; „Rod bogat”, cor mixt; „Fata Argeșeană” editate de C.C.P. Argeș, 1962 și 1968; „Dorule de pe Muscele”, C.C.C.P. București, 1968; „În Muscelele cu flori” (lucrare premiată), Editura Muzicală, București, 1980; „Am rămas nemuritori”, cor mixt (lucrare premiată) în Îndrumătorul Cultural („C.R”) nr.11, București, 1984; „Țara, pământ de dor”, cor mixt (lucrare premiată), Iași, 1988 etc.

Cărți de cântece și coruri:

- „Din cuburi colorate” (14 cântece pentru copii), editată de ISJ – CCD – Școala Argeșului, 1976;

- „România, la chemarea ta!” (17 coruri pentru școlari) editată de ISJ – CCD – Școala Argeșului, 1980;
- „Lerui, ler” – colinde pentru coruri de voci egale și mixte, Editura „Paralela 45”, 2005.

Prelucrări corale de folclor, în culegerile editate de Casa Regională a Creației Populare Argeș, 1962 și de C.I.C.P.M.A.M. Argeș, 1972.

Culegeri de folclor:

- „Floare albă din cunună”, folclor muzical din județul Argeș, Editura „Buletinul Oficial”, București, 1982.
- „Vochița Stoian – privighetoarea Dâmbovicioarei” (50 de doine și cântece), Editura „Paralela 45”, 1999;
- Șase cântece propriu-zise în culegerea „Voioasă mi-e inima”, editată de SPR Argeș și CRCP Argeș, 1964 etc.

Muzică pentru scenariu TV. În Antologia Televiziunii Române – Spectacole pentru copii, Editura CNP București, 1983.

Lucrări instrumentale:

- Suite pentru orchestră de coarde „Pe-al copilăriei plai” și „La carnavalul copiilor”.

Lucrări didactice:

- „Curs de solfegii”, vol. I, 1997 și vol II, 1998, Editura Fundației „România de Măine” – Universitatea „Spiru Haret”, București.

Comunicări științifice în „Caiete folclorice”, vol IV, 2000; vol. V-VI, 2004; vol VII-VIII, 2005 și vol IX-X, 2006, Editura „Alean”, Pitești (Sesiunile naționale de folclor ale Asociației Folcloriștilor Argeșeni „C. Rădulescu-Codin”).

Autor al Monografiei Liceului de Artă „Dinu Lipatti” – Pitești „OPUS 50”, Editura „Tiparg”, 2007.

A mai publicat și articole, cronici muzicale, recenzii în: revista „Argeș, ziarele „Argeșul”, „Jurnal de Argeș”, Buletinul Informativ al Centrului Național CVTCP, București, Buletinul Cultural Argeșean etc.

Activitatea dirijorală (1951-2005)

A dirijat 24 de formații corale, printre care: Corul mixt al Sindicatului Învățăământ Pitești, Corul de cameră și Corul mixt al Liceului de Muzică și Arte Plastice - Pitești, Corala „Negru Vodă” a orașului Câmpulung-Muscel, Corul mixt al CATC – Pitești, Corul mixt al comunei Călinești, Corul mixt al comunei Leordeni, județul Argeș. Corul mixt al Casei Sindicatelor - Pitești, Corul de Cameră „Carmen Argessis” al Școlii Populare de Arte – Pitești, Corul Studentesc „Animato” al Universității „Spiru Haret” - Câmpulung-Muscel, grupurile corale: Sanitar –Câmpulung-Muscel, Farmaceutic – Pitești și „Pădureanca” al comunei Bogați, județul Argeș ș.a.

A participat, ca dirijor, la festivalurile corale și folclorice internaționale din Germania, Bulgaria și Olanda.

Premii și distincții

- A obținut premii cu lucrările sale la concursurile naționale și interjudețene de creație corală organizate la Casa Creației Brașov (1957), Giurgiu (1984), CCCP – Editura Muzicală, București (1980), la Festivalul Zilele Muzicii și Concursul de creație corală „Gavriil Musicescu”, ed. I, Iași (1988);
- Premii I pe țară cu formațiile corale dirijate la festivalurile și concursurile naționale, interjudețene și la televiziune (1968-1988);
- Premiul I și trofee: „Ion Vidu” (Lugoj, 1984) și „Ciprian Porumbescu” (Suceava, 1986);
- Premii II cu lucrările instrumentale compuse pentru orchestră de coarde la Festivalul și Concursul Național al Școlilor și Liceelor de Artă (1983 și 1985);
- Premii pentru muzică acordate de presă: premiul revistei de cultură „Argeș” (1985 și 2006);
- Premiul de excelență acordat de Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Argeș (2005);
- Titlul de „Profesor Evidențiat”, acordat de Ministerul Educației și Învățământului, prin ordinul nr. 1401 din 1977;
- Titlul de „Fiu al Argeșului”, acordat de Consiliul Județean Argeș la „Sărbătorile Argeșului și Muscelului” (2007);
- Cetățean de onoare al orașului Câmpulung-Muscel și al comunei Domnești, județul Argeș;
- Diplome de onoare și de excelență.

MOCANU, MARIN

În cazul său, se potrivește perfect dorința sa de copil de a se face învățător, cu ceea ce destinul a vrut - să fie cadru didactic universitar (asistent, lector și conferențiar), chiar ctitor al învățământului superior argeșean, în calitate de prorector și rector al Institutului pedagogic de trei ani Pitești, vreme de un deceniu, în perioadele 1962-1967 și 1970-1974, cu o întrerupere de doi ani, când a funcționat la lectoratele de limba română din universitățile din Torino și Milano.

S-a născut la 6 august 1926, din părinți țărani, în comuna Mozăceni-Deal, județul Argeș, unde a urmat școala primară (1934-1938), după care, între anii 1938- 1946, a fost elev al actualului colegiu *I. C. Brătianu*, având profesori de mare capacitate intelectuală, liderul acestora și modelul de neegalat fiind, pentru elevul de atunci și dascălul de mai târziu, profesorul de limba română George Aman, un adevărat monument de competență profesională, de erudiție și de înaltă moralitate.

La îndemnul acestuia, s-a înscris și a urmat cursurile Facultății de filologie din Universitatea București (1946-1950), absolvind-o cu diplomă de merit. Profesorii săi din această etapă importantă de formare au fost neuitații G. Călinescu, T. Vianu, G. Brătianu, dar, mai ales, lingviștii de atunci: T. Papahagi, I. Iordan, Al. Graur, Al. Rosetti, Em. Petrovici, J. Byck, B. Cazacu, Coteanu, D. Macrea ș.a., veniți în București din toate universitățile din țară pentru demararea și realizarea vechilor deziderate ale Academiei Române: ortografie, gramatică și elaborarea dicționarului-tezaur al limbii române. În aceste circumstanțe, mai întâi, ca student în ultimii ani și, apoi, ca asistent, este cooptat în colectivele lărgite constituite pe lângă Institutul de Lingvistică București, pentru adunarea de fișe lexicale de dicționar și pentru redactarea noilor capitole din viitoarea Gramatică a limbii române (1954), ceea ce contribuie determinant la orientarea sa spre studiul limbii române.

Numit asistent la Catedra de limba română (1950), condusă de acad. I. Rosetti, funcționează, în această calitate, până la finele lunii iulie 1952, când, peste 20 de cadre didactice din facultate, în frunte cu Al. Rosetti, Al. Graur și I. Coteanu, cad victimă abuzurilor comuniste, fiind înlăturate din învățământ, deoarece nu au aplicat tezele marxiste (staliniste) în domeniul lingvisticii. El însuși devine șomer 3 luni, și, abia în septembrie 1952, este încadrat, cu greu, la Școala generală Costești din județul Argeș, unde rămâne trei ani, împreună cu soția sa, educatoarea Lizica Șerban (Mocanu), cu care are un singur copil, actualul doctor primar de la Centrul de diagnostic Pitești, medicul șef coordonator Silvia Nicoleta Jinga.

În octombrie 1955, reușește să se transfere în Pitești, ca profesor de limba română și director al Liceului seral de pe lângă Liceul *Nicolae Bălcescu*, din Pitești (1955-1959). Lucrează ca inspector școlar la Secția de învățământ a orașului Pitești și, periodic, ca profesor metodist în cadrul Cabinetului pedagogic de pe lângă Secția de învățământ a regiunii Argeș, își trece

examele pentru obținerea tuturor gradelor didactice și se afirmă ca un bun specialist în domeniu, în ciuda unor obstrucții de ordin politic care nu l-au ocolit deloc în toți acești ani și în cei ce urmează.

Adevărata sa lansare profesională și socială are loc în 1962, anul înființării, în Pitești, a Institutului pedagogic de 3 ani, menit să acopere necesitățile de cadre didactice pentru școala generală (gimnaziu) la specialitățile română, matematică, biologie, fizică-chimie, educație fizică și sport, cunoștințe tehnico-productive și, ulterior, și limbi străine (franceză și engleză). Este numit prorector și conduce singur, fără decani, timp de 5 ani, cele trei facultăți înființate având merite importante în crearea bazei didactice materiale necesare (spații de învățământ și laboratoare, bibliotecă, terenuri de sport și sală de gimnastică, cămin și cantină), în recrutarea, ca urmare a condițiilor de relativă liberalizare socială și politică, a unor specialiști de marcă, în principal, pe baza competenței științifice și în organizarea și eficientizarea procesului de învățământ. Datorită calității corpului didactic, nivelul de pregătire a studenților piteșteni a fost adesea remarcat la examenele de continuare a studiilor universitare și de obținere a gradelor didactice, ca și în activitatea propriu-zisă de profesori.

După întoarcerea sa de la lectoratul de limba română din Italia (1967-1969), este ales rector al aceleiași unități (1970-1974), în 1974 având loc unificarea în Institutul de învățământ superior Pitești, dezvoltat după 1990, în actuala Universitate din Pitești. Este de menționat că, vreme de mai bine de 15 ani, a fost șeful Catedrei de limba și literatura română și limbi străine, aducându-și, astfel, contribuția la buna organizare și desfășurare a învățământului superior filologic din Pitești. În 1986, la împlinirea vârstei de 60 de ani, s-a pensionat, dar, după 6 ani, în 1992, în urma dezvoltării a noi secții și specializări de filologie și teologie, a fost rechemat la catedră, fiind titularul unor cursuri predate anterior pensionării: Limba română contemporană (anul I), Istoria limbii române (anul II), Gramatică comparată a limbilor romanice (anii III și IV).

Ca lector și conferențiar, a ținut cursuri și a condus unele seminarii la aceste discipline și la altele de profil lingvistic, fiind mereu, preocupat de elaborarea, pentru uzul studenților, a unor cursuri și materiale didactice auxiliare, printre care: Fonetica limbii române (1969), Lexicologie, Vocabularul limbii române contemporane (1970), Exerciții pentru învățarea limbii italiene (1978), Probleme de morfologie a limbii române (1993), Probleme de fonetică, lexicologie și formarea cuvintelor (1994) și, în colaborare cu conf. univ. dr. Gh. Bănică, Formarea cuvintelor în limba română (1999) și Introducere în studiul limbii române, note de curs și materiale auxiliare (2000), după care, în anii 2000-2002, vor fi tipărite cursurile de Fonetică, Lexicologie, Istoria limbii române și Gramatica comparată a limbilor romanice, creându-se, astfel, instrumentele de lucru necesare pregătirii studenților filologi.

Pe plan științific, preocupările sale s-au îndreptat, cu predilecție, spre probleme de ortografie, toponimie, vocabular regional (culegere de material și responsabil al acestei rubrici a revistei *Cum vorbim*, din anii 1950-1952, dialectologie (participant la două mari anchete dialectale în Țara Hațegului și în Bucovina și Maramureș, conduse de acad. B. Cazacu) și elaborarea de lucrări academice normative, (Gramatica limbii române, 1954, și Dicționarul limbii române contemporane, 1956 - 1957). Contribuțiile cele mai importante le are în studiul vocabularului neologic al limbii române, lucrarea de bază fiind *Influența italiană asupra limbii române* (1977), teză de doctorat cu care a obținut, în acel an, titlul de doctor în științe filologice. Rezultatele acestor cercetări au fost valorificate într-o suită de 5 articole publicate în *Studii și cercetări lingvistice*, revistă de specialitate a Academiei Române (1978 și 1979), consemnate și recenzate în revista americană *Language and Language Behavior Abstracts* din San Diego (U.S.A.). În același timp, conf. dr. Marin Mocanu a fost cooptat, în ianuarie 1979, în colectivul de elaborare a

Tratatului de istorie a limbii române, volumele IV, *Limba română între anii 1640 și 1780*, V, *Limba română între 1780 și 1880* și VI, *Limba română după 1880 până astăzi*, redactând capitolele privind cuvintele de origine italiană intrate în vocabularul limbii române.

MOICEANU GABRIEL

Adresa: Valea Mare Pravăț, strada Pietroase, nr.20

Tel: 0722542145

Născut pe 13 august 1934, la Câmpulung Muscel

Studii:

1. Școala profesională de meserii – Fotograf;
2. Institutul de Educație Fizică și Sport București – absolvit în 1970.

Cariera:

- De copil, a îndrăgit sporturile, în special, ciclismul;
- În 1953, a participat la cursele de calificare organizate în cadrul Festivalului Național al Tineretului;
- Prima competiție importantă a câștigat-o în 1954, când a devenit Campion Național de Ciclism - Fond, cursa desfășurându-se pe traseul București-Pitești și retur;
- În anul următor – 1955 – câștigă, din nou, Campionatul Național de Ciclism Fond;
- A fost Campion Național de 24 de ori în 16 ani (1953 – 1970) la diferite probe: fond, semifond, velodrom, velodrom - echipe și circuite cu adițiune de puncte;
- În 1957, a devenit Maestru al Sportului, iar, în 1973, Maestru Emerit al Sportului;
- A fost decorat, în 1956, cu Ordinul Muncii, Clasa a III-a;
- De asemenea, a fost decorat de două ori cu “Meritul Sportiv” – 1965, respectiv 1966;
- A participat la 10 ediții ale „Cursei Păcii”, câștigând trei etape și locul II pe echipe;
- A fost numit Maestru al Sporturilor în competiția „Cursei Păcii”;
- A reprezentat România la Turul Franței, Turul Egiptului, Turul Tunisiei, Turul Marocului, Turul Angliei;
- 16 ani a fost căpitan al Reprezentativei de Ciclism a României;
- În 1970, devine antrenor la Clubul Sportiv Dinamo, la secția de copii;
- În 1977, întemeiază Secția de Ciclism la Clubul Sportiv ARO, Câmpulung;
- A scris și publicat, în 1973, împreună cu comentatorul sportiv Emil Encec, cartea “Din Muscel la piramide”.

MUȚESCU, ALEXANDRU

Informații personale:

Nume și prenume: Muțescu Alexandru.

Adresă: Pitești, str.I.C.Brătianu, nr.26, bl.Aa,ap.2.

Telefon: 0248.216423 – acasă, 0721.541991 – mobil.

E-mail: alecu_multescu@yahoo.com

Naționalitate: română.

Data și locul nașterii: 24 octombrie 1942, București.

Experiență de muncă:

Perioada: 1967 – 2006:

Locul de muncă: S.C. Proiect Argeș SA, Pitești, str. I.C. Brătianu, nr.24.

Sectorul de activitate: Arhitectură și urbanism.

Ocupația: Arhitect categoria I.

Telefon/fax: 0248.214880, fax 0248.212270.

Activitate:

- Conducerea, împreună cu arhitectul Maria Muțescu, a diferitelor proiecte, precum: spital recuperare Brădet, spital 500 paturi pediatrie Pitești, spital clinic 500 paturi pediatrie “Marie Curie” București, primăria Costești, primăria Mioveni, Biblioteca județeană “Dinicu Golescu” Pitești, Biblioteca județeană “Antim Ivireanu” Rm.Vâlcea, extinderea Muzeului județean Argeș-Pitești, restaurarea ansamblului Mănăstirii Negru Vodă Câmpulung-Muscel (cu bolnița “Sf.Ion”), restaurarea Mănăstirii Glavacioc, restaurarea conacului și a bisericii Budiștenilor-Budeasa, restaurarea culelor din Șuici, Retevoiești, Conțești, restaurarea Bisericii “Sf.Nicolae Domnesc” Curtea de Argeș;
- Elaborarea studiilor de prefezabilitate și fezabilitate, precum și a documentelor pentru obținerea de acorduri și avize de mediu, monumente istorice, pompieri;
- Elaborarea și colaborări la planuri urbanistice generale, zonale și de detaliu pentru diverse obiective: PUG Pitești, Curtea de Argeș, Câmpulung, Slatina, Caracal, Rătești, Băiculești, Boțești, zona centrală Rm.Vâlcea, zona de legătură între centru și cartierul Negru-Vodă Pitești, locuințe, centre comerciale;

- Cooperarea cu autoritățile locale și sectorul privat la diferitele stadii ale unui proiect în cadrul managementului fazei de proiectare;
- Controlul de calitate pe șantier.

Educație și formare:

Perioada de până la 2003:

Numele și tipul organizației: Ministerul Culturii și Cultelor;

Tematică: restaurare;

Diplomă sau certificat: Certificat de atestare ca expert restaurator nr.43.

Perioada 1994-1996:

Numele și tipul organizației: Școala de Înalte Studii a Universității de Arhitectură „Ion Mincu” București;

Tematică: Urbanism și restaurare a monumentelor de arhitectură;

Diplomă sau certificat: Diplomă.

Perioada 1961-1967:

Numele și tipul organizației: Institutul de Arhitectură și Sistemalizare „Ion Mincu” București;

Tematică: Arhitectură și sistemalizare;

Diplomă sau certificat: Diplomă.

Perioada 1960-1961:

Numele și tipul organizației: Școala de Arhitectură și Construcții București – anul I.

Limba maternă: Română

Alte limbi: citit franceză, engleză;

scris franceză, engleză;

vorbit franceză, engleză;

Abilități și competențe sociale: Colaborarea în cadrul colectivelor complexe, interdisciplinare pentru elaborarea de proiecte de arhitectură și urbanism.

Abilități și competențe organizaționale: Coordonare colectivă de proiectare ca șef de proiect în cadrul SC Proiect Argeș SA.

Abilități și competențe tehnice: Utilizare software: Windows XP, Office;

Mobile hardware: PC, scanner, fotografie digitală.

Permis de conducere: Categoria B.

Informații suplimentare: 2001-2006, Membru fondator al Ordinului Arhitecților din România;

1967-2006, Membru al Uniunii Arhitecților din România;

1976-2006, Elaborator studii și cercetări în domeniul arhitecturii și istoriei arhitecturii.

MUȚESCU, MARIA

Informații personale:

Nume și prenume: Muțescu Maria.

Adresă: Pitești, str.I.C.Brătianu, nr.26, bl.Aa,ap.2.

Telefon: 0248.216423 – acasă, 0721.541991 – mobil.

E-mail: alecu_multescu@yahoo.com

Naționalitate: română.

Data și locul nașterii: 25 martie 1938, Chișinău.

Experiență de muncă:

Perioada 1961 – 2006:

Locul de muncă: S.C.Proiect Argeș SA, Pitești, str.I.C.Brătianu, nr.24;

Sectorul de activitate: Arhitectură și urbanism;

Ocupația: Arhitect categoria I;

Telefon/fax: 0248.214880, fax 0248.212270.

Activitate:

- Conducerea, împreună cu arhitectul Alexandru Muțescu, a diferitelor proiecte, precum: spital recuperare Brădet, spital 500 paturi pediatrie Pitești, spital clinic 500 paturi pediatrie “Marie Curie” București, primăria Costești, primăria Mioveni, Biblioteca județeană “Dinicu Golescu” Pitești, Biblioteca județeană “Antim Ivireanu” Rm.Vâlcea, extinderea Muzeului județean Argeș-Pitești, restaurarea ansamblului Mănăstirii Negru Vodă Câmpulung-Muscel (cu bolnița “Sf.Ion”), restaurarea Mănăstirii Glavacioc, restaurarea conacului și a bisericii Budiștenilor-Budeasa, restaurarea culelor din Șuici, Retevoiești, Conțești, restaurarea Bisericii “Sf.Nicolae Domnesc” Curtea de Argeș;
- Elaborarea studiilor de fezabilitate și fezabilitate, precum și a documentelor pentru obținerea de acorduri și avize de mediu, monumente istorice, pompieri;
- Elaborarea și colaborări la planuri urbanistice generale, zonale și de detaliu pentru diverse obiective: PUG Pitești, Curtea de Argeș, Câmpulung, Slatina, Caracal, Rătești, Băiculești, Boțești, zona centrală Rm.Vâlcea, zona de legătură între centru și cartierul Negru-Vodă Pitești, locuințe, centre comerciale;
- Cooperarea cu autoritățile locale și sectorul privat la diferitele stadii ale unui proiect în cadrul managementului fazei de proiectare;
- Controlul de calitate pe șantier.

Educație și formare:

Perioada de până la 2003:

Numele și tipul organizației: Ministerul Culturii și Cultelor;

Tematică: restaurare;

Diplomă sau certificat: Certificat de atestare ca expert restaurator nr.42.

Perioada 1994-1996:

Numele și tipul organizației: Școala de Înalte Studii a Universității de Arhitectură „Ion Mincu” București;

Tematică: Urbanism și restaurare a monumentelor de arhitectură;

Diplomă sau certificat: Diplomă.

Perioada 1955-1961:

Numele și tipul organizației: Institutul de Arhitectură și Sistemizare „Ion Mincu” București;

Tematică: Arhitectură și sistematizare;

Diplomă sau certificat: Diplomă.

Perioada 1954-1955:

Numele și tipul organizației: Institutul de Construcții civile și industriale – anul I integral.

Limba maternă: Română.

Alte limbi: citit franceză, engleză, germană;

scris franceză, engleză, germană;

vorbit franceză, engleză, germană, greacă.

Abilități și competențe sociale: Colaborarea în cadrul colectivelor complexe, interdisciplinare pentru elaborarea de proiecte de arhitectură și urbanism.

Abilități și competențe organizaționale:

Șef de colectiv arhitectura SC Proiect Argeș SA;

Membru CTE SC Proiect Argeș SA;

Membru Consiliu de administrație SC Proiect Argeș SA;

Coordonare colective de proiectare ca șef de proiect în cadrul SC Proiect Argeș SA;

Membru și invitat al Comisiei regionale nr.3 a DMI.

Abilități și competențe tehnice: Fotografie digitală

Informații suplimentare: 2001-2006, Membru fondator al Ordinului Arhitecților din România;

1967-2006, Membru al Uniunii Arhitecților din România;

1976-2006, Elaborator studii și cercetări în domeniul arhitecturii și istoriei arhitecturii.

MURĂRESCU, MARIA

Nume și prenume: Murărescu Maria.

Locul și data nașterii: București, 1 octombrie 1947.

Adresa: București, str. Plantelor nr. 8-10, sector 2.

Telefon: 3184778.

Cetățenie: română.

Naționalitate: română.

Studii: Liceul teoretic „Tudor Vladimirescu” - București, Academia de Muzică „Ciprian Porumbescu” – București, Facultatea de Compoziție și muzicologie (șef al promoției 1972).

Activitate profesională:

- 1 august 1972 – redactor la Radiodifuziunea Română (repartiție guvernamentală);
- din 1977 – redactor și realizator de emisiuni folclorice în TVR;
- 1992-1999 – redactor șef al Redacției de folclor a TVR;
- din 1999 – realizator de emisiuni folclorice în TVR.

Activitate de cercetare:

- 1970–1972:ca studentă, am lucrat cu profesor Emilia Comișel, la Cercul de folclor al Academiei de Muzică „Ciprian Porumbescu ” – București;
- 1971: „Cântecul propriu – zis din Muscel”– lucrare susținută la Colocviul Național Studentesc de Folclor Baia Mare și editată, în 1972, în revista Academiei;
- premiul pentru activitate de cercetare – Centrul Universitar București;
- Cercetare, în satul Sârbi – Maramureș, împreună cu echipa de folclor, condusă de prof. dr. Mihai Pop;
- 1971 – „Folclorul muzical în satul Sârbi, Maramureș”.

Activitate redacțională în Radio:

- 1972 – 1973: primele emisiuni radio dedicate unor personalități, cercetători și interpreți ai folclorului românesc;
- 1973 – 1977: cicluri personale de emisiuni cu frecvență săptămânală, prezentare și concepție proprie: „La obârșia cântecului”, „Disc muzical folcloric”, „Cercul tinerilor folcloriști”.

Activitate redacțională în TVR:

- 1977 – diverse emisiuni folclorice, programe speciale;

- 1978 – prima încercare de a realiza o emisiune folclorică pe un spațiu fix, cu profil bine determinat - „Tezaur folcloric”;
- 1982 – emisiunea „Tezaur folcloric” primește spațiu fix și un profil bine determinat, cu frecvență săptămânală. Emisiunea se adresează publicului larg cu scop formativ - educativ și de divertisment. Rubrici de specialitate: pagini din istoria folcloristicii, obiceiuri uitate, din filmoteca TVR, dezbateri TV., cântecul amintirii, formații tradiționale;
- 1984 – reprezintă TVR la Festivalul minorităților naționale din Ungaria;
- 1988 – primul concert „Tezaur folcloric” la Sala Radio;
- 1990 – primul concert al unei formații din Basarabia, „Lăutarii din Chișinău”- dirijor Nicolae Botgros, la Sala Mare a Palatului din București;
- 1990 – primul concert de colinde la Sala Mare a Palatului din București;
- 1990 – 1995 – emisiuni duplex cu Televiziunea din Republica Moldova, la București și Chișinău;
- 1991 – emisiuni duplex cu Redacția în limba română a televiziunii din Novi Sad;
- 1991 – apare primul disc „Tezaur folcloric”, editat în colaborare cu Casa de Discuri „Electrecord”
- 1992 – primul festival al românilor din Transcarpatia – Ucraina;
- 1992 - împreună cu Ansamblul „Mara” din Sighetul Marmăției, am participat la Festivalul Internațional de folclor din Utah (SUA);
- 1993 – Chicago, sărbătoarea românească „Balul strugurilor”. Rubrică specială în „Tezaur folcloric” despre comunitatea românească din Chicago, despre formațiile folclorice românești;
- 1997 – împreună cu Ansamblul „Porolissum” din Zalău, am participat la Festivalul Internațional de Folclor de la Montreal, Canada;
- 1997 – Tezaur folcloric: 15 ani de difuzare săptămânală;
- 1998 – sub egida „Tezaurului folcloric”, am organizat concursul „Moștenitorii”, adresându-se tinerilor interpreți de folclor și „Muguri de Tezaur”, adresat copiilor;
- 2000 – Tezaur folcloric: 18 ani de difuzare săptămânală;
- 2000 – prima casetă video „Tezaur folcloric” (România 1, în colaborare cu Roton);
- 2000 – primele casete audio, primul CD cuprinzând materiale originale interpretate în timp, pentru emisiunea „Tezaur folcloric”;
- 2000 – gata de tipar, la editura „Semne”, lucrarea „Cu ochii inimii” , cuprinzând opinii ale unor personalități despre emisiunea „Tezaur folcloric”.

NEACȘU, IOAN

Data și locul nașterii: Născut la 25 decembrie 1945, în comuna Mățău, județul Argeș.

Domiciliul: Șos. Colentina, Nr. 12, Bl. 58, Sc. A, Ap. 29, Sector 2, București.

Loc de muncă:

1. Universitatea din București, Facultatea de Psihologie și Științele Educației - Profesor universitar doctor, Catedra de pedagogie;

2. Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului – Consilier I, Direcția Generală a Managementului Resurselor Umane.

Studii:

- Școala generală cu clasele I-VII, Mioarele, județul Argeș;
- Liceul Pedagogic, 6 ani, Câmpulung - Muscel, județul Argeș, 1959-1965;
- Universitatea București, Facultatea de Filozofie, Secția Pedagogie - Română, 1965-1970.

Diplome și titluri:

- Diplomă de învățător, 1965;
- Diplomă de Licență în Filozofie, Specialitatea Pedagogie-Română, 1970;
- Diplomă de Doctor în Pedagogie, 1976.

Carieră universitară:

- Asistent universitar stagiar (1970-1973);
- Asistent universitar titular, prin concurs (1973-1979);
- Lector universitar titular, prin concurs (1979-1991);
- Conferențiar universitar titular, prin concurs (1991-1993);
- Profesor universitar, prin concurs (1993 – prezent);
- Conducător de doctorat, specializarea Științe ale Educației (din 1992).

Activitate didactică:

1. Cursuri la studenți: Psihologia educației. Metode și tehnici de învățare eficientă. Psihopedagogia creativității;

2. Cursuri la master: Managementul calității totale;

3. Cursuri la Școala doctorală – Științele Educației: Managementul de proiect (de cercetare).

Centre/arii de interes profesional științific: Psihologia educației; Metodologia și tehnologia instruirii, învățării și evaluării; Teoria și practica curriculumului. Psihopedagogia creativității. Pedagogia învățământului superior; Educația adulților; Psihopedagogie sportivă. Managementul educațional. Reforme în educație. Managementul proiectelor; Pedagogia socială – protecția copiilor cu vulnerabilități, dificultăți etc.

Funcții manageriale:

- Expert guvernamental pentru probleme de educație, cultură și tineret, Cabinet Ministru de Stat pentru Calitatea Vieții (Guvern, 1991);

- Expert guvernamental pentru strategie și imagine publică – Departamentul de Imagine Publică (Guvernul României, 1992-1993);
- Expert (colaborator) pe lângă Comisia de Învățământ, Tineret, Sport (Camera Deputaților, Parlamentul României, 1992-1993);
- Funcții de conducere în Ministerul educației, Cercetării și Tineretului (1993 - prezent): Director General Direcția Strategia și Dezvoltarea Învățământului (1993-1996); Director Direcția Evaluare, Prognoză, Proiectare și Statistică (1997-1999); Director Direcția Învățământ Postliceal, Privat și Alternativ (1999-2000); Director General Direcția Generală Evaluare, Prognoze, Dezvoltare (2001-2005); Consilier I, Direcția Generală Managementul Resurselor Umane, Direcția Formare și Dezvoltare Resurse Umane;
- Expert evaluator CNCISIS; Expert ACPART; Expert evaluator ARACIS.

Apartenențe profesionale:

- Președintele Asociației Naționale a Pedagogilor din România (1990-prezent);
- Membru al Asociației Oamenilor de Știință (1990-1998);
- Vicepreședintele Federației Internaționale a Comunităților Educative-România (1998-prezent);
- Membru al Forumului European pentru Libertate în Educație (Germania);
- Membru al Societății Pedagogilor din Balcani (Grecia);
- Membru al Asociației pentru Învățătura Poporului Român (1992-prezent).

Poziții în reviste științifice:

Membru în colegiul de redacție sau în colegiul științific al unor reviste științifice de specialitate.

Participare în calitate de coordonator sau ca membru în colective de cercetare științifică internațională pentru diferite proiecte:

Proiectul-studiu comparativ „Formare inițială și perfecționare cadre didactice”, Codiesee, Unesco, 1982-1985;

Cooperare Unesco, Codiesee- „Organizarea muncii în școală, potrivit specificului perioadelor dezvoltării elevilor- Școala primară”, bilateral România- Bulgaria, 1983-1984;

Cooperare Unesco, tema „Autoinstruirea în contextul educației permanente- elevi, studenți și cadre didactice”, bilaterală România- Iugoslavia, 1988-1989.

Participare în calitate de coordonator sau de membru în echipe de cercetare la proiecte internaționale și naționale (după 1990), cofinanțate de Banca Mondială, UNICEF, PHARE, FICE-RO-ISMB, Guvernul României, Fundația Marconis etc.: 14.

Cursuri, stagii și seminarii de specializare urmate în străinătate:

- „Managementul formării și dezvoltării directorilor de școli”, Anglia, 1994;
- „Învățământul superior-structuri instituționale pentru sec. XXI”, Salzburg, Austria, 1995;
- „Planificarea studiilor și dezvoltarea curriculumului”, Ierusalim, Israel, 1995;
- „Management și educație antreprenorială”, Universitatea Durham, Anglia, 1995
- Master (Summer School)- „Management educațional”, Univ. Nottingham, Anglia, 1996;
- „Managementul calității și sistemele educaționale”, Univ. din Harvard, Boston, S.U.A., 2001.

Participări la conferințe, reuniuni, simpozioane și stagii de formare în: Franța, Elveția, Norvegia, Germania, Olanda, Ungaria, Grecia, Spania, Italia, S.U.A., Macedonia, Lituania, Estonia etc.

Limbi străine: engleză și franceză.

Activitate științifică: cărți de autor, cărți în coautorat (selectiv) sau în coordonare, manuale pentru studenți și elevi, ghiduri metodologice pentru profesor, studii și articole în reviste științifice de specialitate și în reviste culturale, de educație și învățământ: 31.

NICOLAESCU, I. SERGIU

S-a născut la 27 ianuarie 1942, în comuna Tomșani, județul Vâlcea. A absolvit Liceul teoretic din Horezu (1959) și Facultatea de limba și literatura română, din cadrul Universității *Alexandru Ioan Cuza* Iași (1964). Doctorat (1985, conducător științific Dim. Păcurariu);

- Și-a început cariera, ca profesor, la Școala Brezoi (1964-1965), apoi a fost: metodist la Palatul Culturii Pitești (1965-1967);
- Referent literar la Teatrul *Al. Davila* (1967-1968);
- Redactor cultural, secretar general de redacție la ziarul *Secera și ciocanul* din Pitești (1968-1972);
- Secretar general de redacție, redactor-șef adjunct și redactor-șef al revistei *Argeș* (1972-1990);
- Redactor-șef al revistei *Cultura* (1990-);
- Editor și conducător al publicațiilor *Lumină lină* (1990-1994);
- *Dor* (1990), *Păstorul Ortodox* (1995-1996);
- Redactor asociat la revista *Calende*, colaborator permanent al Editurii Paralela 45;
- Cercetător științific (1995) la Muzeul Județean Argeș;
- Din anul 2000 este lector și șef al Catedrei de Jurnalism și Comunicare, din cadrul Universității din Pitești.

Cărți publicate:

- *Solaritatea poeziei românești - istoria unui motiv literar* (Editura Paralela 45, Pitești, 1997);
- *Literatura văzută de la Pitești* (Pitești, 1999);
- *Rugăciunile poezilor* (Editura Paralela 45, 2000);
- *Local și național* (2001);
- *C. Dobrescu – Argeș*;
- *În toiul furtunii*;
- *Discursuri parlamentare* (antologie, studiu introductiv, Pitești, 2004);
- Are în lucru volumul *Argeș - Dicționarul scriitorilor (1950 - 2000)*.

NICULESCU, CONSTANTIN

Data nașterii: 1 septembrie 1945, în comuna Mihăiești, județul Argeș; al șaptelea născut într-o familie cu 11 copii.

Starea civilă: Căsătorit; trei copii.

Apartenența politică: Partidul Social Democrat (PSD).

Activitate politică și administrativă:

- Din 7 ianuarie 1995 – membru al PDSR, primvicepreședinte al Organizației Județene Argeș;
- Din 1996 – Membru al Biroului Executiv Central al PDSR, activând în cadrul Departamentului pentru Industrii al Consiliului Național al PSD;
- Prefect al județului Argeș, în perioada 28 aprilie 1995 – 20 decembrie 1996;
- Consilier județean al Partidului Social Democrat, în perioada 17 iunie 2000 – 22 februarie 2001;
- Senator al Partidului Social Democrat – 2000 – 2004;
- Secretar al Biroului Permanent al Senatului României - 2000 – 2003;
- Președinte al Comisiei Speciale a Camerei Deputaților și Senatului pentru exercitarea controlului parlamentar asupra Serviciului de Informații Externe (2001 – 2004);
- Membru al Comisiei de Apărare a Senatului României (2000 – 2004);
- Secretar al Grupului Parlamentar de prietenie cu Republica Columbia (2000 – 2004);
- Membru al Grupului Parlamentar de prietenie cu Republica Chile (2000 – 2004);
- Deputat mirean în Colegiului Electoral Bisericesc;
- Președinte Executiv al Organizației Județene Argeș 2003 – aprilie 2005;
- Președinte al Consiliului Județean Argeș – din iunie 2004 și în prezent;
- Președinte al Organizației Județene Argeș – din aprilie 2005 și în prezent;
- Vicepreședinte și membru al Consiliului Director al Uniunii Naționale a Consiliilor Județene din România – februarie 2006 – prezent;
- Președinte al Consiliului de Dezvoltare Regională Sud Muntenia – mai 2006 – prezent;
- Președinte Crucea Roșie, filiala Argeș – aprilie 2007 – prezent.

Alte responsabilități publice:

- Președinte al Federației Naționale a Dealerilor de Autoturisme din România;
- Lector din 1998 al Universității „Constantin Brâncoveanu”, susținând cursul „Managementul Afacerilor Economice Internaționale”;
- Președinte al Fundației Filantropice și caritabile „Vâlsan”;
- Președinte executiv al Fundației culturale „Dinu Lipatti”.

Studii, specializări:

- 1968 – Absolvent al Liceului „Dinicu Golescu” din Câmpulung Muscel;
- 1973 – A absolvit Institutul Politehnic București – Institutul de Învățământ Tehnic Pitești, Specializarea – Întreținere și reparații auto;
- 1974 – 1978 – A urmat cursurile Academiei de Studii Economice București, Facultatea de Comerț, specialitatea : Relații Economice Internaționale;
- 1979 – Absolvent al Cursurilor postuniversitare de specializare în management- marketing internațional, organizate de Academia de Studii Economice București;
- 1986 – Absolvent al Cursurilor postuniversitare de organizare și conducere a activității în industrie;
- Din 1998 – devine Doctor în Relații economice internaționale cu lucrarea: „Perfecționarea activității de management – marketing în producția și exportul de autoturisme, cu referire la autoturismul ARO”.

Limbi străine cunoscute:

Spaniola

Franceza

Activitate profesională:

- 1962 – 1967 – Frezor-sculer la Fabrica de scule Râșnov și Uzina Mecanică Muscel;
- 1967 – 1969 – Mecanic auto punți ARO la Uzina Mecanică Muscel;
- 1973 – Tehnolog la Serviciul Tehnic al Uzinei de Autoturisme Dacia Pitești;
- 1973 – 1974 – Reprezentantul Uzinei Dacia Renault în America Latină – Columbia;
- 1975 – 1980 – Profesor-inginer la Liceul Industrial Nr.1 Pitești, predând cursul de „Întreținere și reparații auto”;
- 1974 – 1985 – a lucrat la Grupul Unităților de Asistență Tehnică pentru Autoturisme Pitești (IATSA), îndeplinind, pe rând, următoarele atribuții: șef de atelier (1974 – 1978); șef secție – coordonator a 20 unități service (1978 – 1979);
- 1979 – 1985 – director general GUATA (IATSA);
- 1985 – 1990 – Director Comercial la Centrala Industrială de Autoturisme Pitești, coordonator al activității de comerț exterior și interior;
- Din 1990 – Director, manager și director general la S.C. „Grupul IATSA” SA, Pitești.

Hobby, preocupări extraprofesionale:

Automobilism, ski, tenis de câmp, vânătoare

Naționalitate, religie:

Român, ortodox

Coordonate de contact:

E-mail: presedinte@cjarges.ro

NICOLESCU, GHEORGHE

Conferențiar universitar doctor NICOLESCU I. GHEORGHE la UNIVERSITATEA DIN PITEȘTI, FACULTATEA DE ȘTIINȚE SOCIO-UMANE, născut la data de 21 iulie 1946, în comuna Pietroșani, județul Argeș.

În perioada 1960-1964, am urmat cursurile Școlii Medii Mixte din orașul Curtea de Argeș.

În perioada 1964-1969, am urmat cursurile Facultății de Istorie a Universității din București, specializându-mă în Istoria contemporană a României. Pe parcursul celor 5 ani de studii am obținut media generală 9,53, iar, examenul de licență l-am promovat cu nota 10.

În anul 1995, am urmat, la Școala Națională de Arhivistică, un curs postuniversitar, obținând titlul de expert în domeniul arhivisticii militare.

În anul 2003, am obținut titlul de Doctor în Istorie, în urma susținerii tezei de doctorat pe tema *“Relații româno-franceze în anii Primului Război Mondial (Misiunea H. M. Berthelot în România)”*.

După absolvirea facultății, am fost repartizat și încadrat ca muzeograf la Muzeul Golești, județul Argeș, în perioada ianuarie 1970 - august 1973. În paralel, am funcționat și ca profesor suplinitor la catedra de istorie la Liceul “Zinca Golescu” din Pitești. La data de 1 septembrie 1973, am fost încadrat prin transfer, la Depozitul de Arhivă al Ministerului Apărării Naționale, ulterior Centrul de Cercetare și Păstrare a Arhivelor Militare Istorice din Pitești. Aici, am îndeplinit funcția de arhivist în perioada 1 septembrie 1973 - 28 ianuarie 1976. De la data de 29 ianuarie 1976, am devenit ofițer activ la aceeași instituție, îndeplinind funcția de Secretar al Comisiei de Selecționare Arhivă, până la data de 31 ianuarie 1988. În data de 1 februarie 1988, am fost numit Comandant al Centrului de Cercetare și Păstrare a Arhivelor Militare, funcție pe care am deținut-o până la 15 iunie 2001, când am fost trecut în rezervă pentru limită de vârstă cu gradul de colonel. În această perioadă, am desfășurat activități de cercetare în domeniul istoriei, am condus colective de cercetare ale căror rezultate s-au finalizat prin publicarea a numeroase cărți și studii de istorie militară în special.

Paralel cu activitatea desfășurată în cadrul Centrului de Cercetare și Păstrare a Arhivelor Militare Istorice, am susținut, ca lector, seminarii și cursuri la Universitatea din Pitești, Facultatea de Litere și Istorie, ulterior Facultatea de Istorie, Filosofie, Jurnalism, în perioada 1997-2001. Printre cursurile predate, menționez pe cele de *Istoria contemporană a României, Istoria popoarelor din Sud-Estul Europei în secolele XIX-XX, Arhivistică, Acțiuni politice și militare ale României în perioada 1900-1945*. De asemenea, am condus seminarii la disciplinele România în relațiile internaționale și Școli diplomatice.

Începând cu anul universitar 2001 și până în prezent, am fost încadrat ca titular la aceeași facultate, ca lector și conferențiar. În această calitate, am susținut cursurile de *Istoria contemporană a României, Școli diplomatice, Istoria popoarelor din Sud-Estul Europei în secolele XIX-XX, România în relațiile internaționale, Acțiuni politice și militare ale României 1900-1945, Istorie contemporană universală, Management muzeal*. De la înființarea Masterului, am susținut două cursuri la această formă de pregătire, iar, la specializarea Relații

internaționale, cursurile de Istoria modernă și contemporană a Europei și Istoria relațiilor internaționale.

În calitate de Secretar științific al facultății (din 2004 până în prezent), am organizat o serie de manifestări științifice devenite tradiționale, și anume: Sesiunea Națională a Cercurilor Științifice Studențești din Facultăți de Istorie, ajunsă la cea de-a V-a ediție; Sesiunea anuală de comunicări științifice a studenților din Facultatea de Istorie, Filosofie, Jurnalism, actualmente Facultatea de Științe Socio-Umane (10 ediții); am editat, fiind coordonator și redactor responsabil, numerele 1 și 2 (numerele 3 și 4 fiind în curs de apariție) ale **Buletinului Științific - Studii Istorice** al Catedrei de Istorie-Muzeologie.

În cadrul preocupărilor de cercetare științifică, m-am axat pe perioada istoriei contemporane a României, abordând numeroase teme, în majoritatea lor foarte puțin cercetate. Subiectul tezei de doctorat dedicat relațiilor româno-franceze în timpul primului război mondial mi-a permis să pun în circuitul științific o serie de documente inedite păstrate în arhivele militare române și franceze. Am abordat, cu predilecție, teme legate de relațiile armatei române cu alte armate (relațiile româno-italiene, româno-germane, româno-engleze, româno-franceze etc.) și alte domenii ale istoriei moderne și contemporane a României mai puțin tratate în istoriografia românească. Citez, în acest sens, activitatea preoților români în timpul Primului Război Mondial și în Al II-lea Război Mondial, evoluția unor structuri de conducere ale armatei române, dotarea ei, situația prizonierilor români, diplomația militară românească din prima jumătate a secolului XX etc. În aceste contribuții istoriografice, am pus, în circuitul științific, numeroase documente inedite din arhivele militare și civile din țară și străinătate.

Activitatea de elaborare și publicare de lucrări s-a concretizat în participarea mea la publicarea a 29 de volume, a peste 51 de studii, articole și comunicări științifice.

Tot în planul cercetării științifice, am participat la derularea unor contracte /granturi și proiecte de cercetare cu următoarele teme: **Relații militare româno-franceze de-a lungul secolelor** (proiect comun de cercetare dintre Institutul pentru Studii Politice de Apărare și Istorie Militară și Service Historique de l'Armée de Terre din Franța); **Istoria diplomației române din prima jumătate a secolului XX**, (pe această direcție de cercetare m-am axat pe diplomația militară, coordonând publicarea a 4 volume de documente emane de la atașații militari acreditați în diferite țări în perioada interbelică, iar, în prezent, având finalizat volumul V și documentația pentru un Dicționar al atașaților militari români); **The Jewish Communities from Romania during the Period of the Second World War (The Forced Labour Regime)**; **Participarea muscelenilor civili și militari la Al II-lea Război Mondial; Șvabii sătmăreni în perioada interbelică. O minoritate în jocul de interese naționale concurente 1918-1940** (proiect derulat de către Muzeul Județean Satu-Mare, în colaborare cu Institutul pentru Cultura și Istoria Șvabilor Dunăreni din Tübingen, Germania); **Enciclopedia personalităților argeșene. Personalități militare; Istoria diplomației române. Dicționarul diplomaților români 1859-2000; Etnicitate și teritorialitate în Sud-Estul Europei în secolul XX; Societate, diplomatie și război.**

De-a lungul activității mele profesionale, am efectuat vizite de documentare în arhivele militare din Franța, Italia, Germania, Bulgaria, Ungaria și am participat la congrese și simpozioane internaționale pe teme de arhivistică și istorie.

Sunt membru al Comisiei Române de Istorie Militară, o perioadă de timp îndeplinind funcția de secretar al Filialei Argeș a acestei comisii, membru al Consiliului științific al revistei de specialitate Buletinul Arhivelor Militare "Document", al revistei de istorie « Orizont XXI » și redactor șef al Buletinului Științific, editat de Catedra de Istorie, Universitatea din Pitești. Pentru activitatea științifică, mi-au fost acordate premiile „Mareșalii României” și „Episcop general de brigadă Partenie Ciopron”, de către Revista de Istorie Militară.

NICOLESCU, VALERIU

S-a născut la 3 octombrie 1933, în comuna Mihăești, județul Argeș.

După absolvirea Liceului „Dinicu Golescu” din Câmpulung – Muscel, urmează cursurile Academiei de Studii Economice, București.

A fost, pe rând, vicepreședinte și prim-vicepreședinte al Consiliului Popular și primar al Municipiului Pitești. În perioada în care a fost în conducerea administrației Pitești, s-au construit: Spitalul de Pediatrie, Căminul de bătrâni, Policlinica nr. 2, Baza de agrement „Ștrand”, marile platforme industriale ale orașului.

Pentru piteșteni, numele de Valeriu Nicolescu nu mai are nevoie de prezentare. Este omul al cărui destin s-a împletit cu cel al orașului căruia și-a dedicat aproape întreaga viață. Plecat de pe băncile Academiei de Studii Economice din București, tânărul Valeriu Nicolescu a lucrat, pentru scurtă vreme, la Uzina Mecanică Muscel, după care, datorită calităților sale de lider, a fost promovat în munca politică.

Până să vină în Pitești, a lucrat în cadrul fostei regiuni Argeș: ca secretar și prim-secretar, la Comitetul Raional Topoloveni, ca prim-secretar la UTC Curtea de Argeș și prim-secretar la Comitetul raional de partid din raionul Drăgănești-Olt. Din 1968, a fost primarul orașului Slatina, iar, din primăvara anului 1970, a venit la Primăria Pitești, fiind, pe rând, vice-președinte și prim-vicepreședinte al Consiliului Popular (1970 - 1974), primar al orașului (1974 - 1982) și, după Revoluția din decembrie 1989, consilier local (2000 - 2006).

În perioada în care a lucrat la conducerea Primăriei Pitești, s-au construit 80% din platforma industrială a orașului, 40.000 de apartamente, Spitalul de Pediatrie, Bazinul Olimpic și Baza de agrement „Ștrand”, s-a modernizat rețeaua stradală – așa cum este și astăzi - , s-a realizat toată infrastructura – alimentarea cu apă, termoficare, gaze. Având în vedere că Piteștiul era un târg, a fost necesară sistematizarea întregului oraș în procent de 80%, fiind demolate toate clădirile insalubre. „Piteștiul era un oraș cu 20.000 de locuitori, conform statisticilor din 1952. L-am lăsat în 1982 cu 200.000 de locuitori. În această perioadă, s-au angajat, în întreprinderile și instituțiile piteștene peste 80.000 de salariați, deci a trebuit să se construiască școli, grădinițe și cămine, baza materială a învățământului fiind, la acea vreme, complet nouă”, își amintește Valeriu Nicolescu.

Piteștiul a devenit un oraș al florilor, având ca simbol lalelele. Valeriu Nicolescu este unul din susținătorii înfocați ai ideii organizării „Simfoniei lalelelor”. A trecut peste protocolul obișnuit, potrivit căruia orice acțiune și orice eveniment trebuia aprobat, întâi de Comitetul Central al PCR, și a inaugurat prima ediție a Simfoniei. Imediat, conducerea partidului s-a sesizat, a trimis oameni să cerceteze „abaterea” la fața locului, dar, impresionați de amploarea, frumusețea și succesul evenimentului, s-au arătat îngăduitori și nu i-au sancționat pe cei care îndrăzniseră să miște fără

aprobarea „iubitului” partid. Mai mult, au fost de acord ca manifestarea să devină periodică și așa se face că Piteștiul a devenit, în scurt timp, *Orașul lalelelor*.

După Revoluție, Valeriu Nicolescu a fost și consilier local al Piteștiului, în această calitate inițiind și fiindu-i aprobate peste 100 de proiecte și hotărâri. Rezultatele? Dotarea bazinelor de înot descoperite din Ștrand cu instalații de tratare, filtrare și încălzire a apei, abilitarea Bazinului Olimpic (la care se lucrează încă), corectarea proiectului de amenajare a zonei centrale a Piteștiului. „Proiectanții vroiau să construiască, pe platoul dintre Trivale și Fortuna, un fel de puț adânc de 12 m, care trebuia să găzduiască și un amfiteatru. Renunțând la această idee, care oricum ar fi sufocat zona centrală, s-au redus cheltuielile de 22 de miliarde de lei”, mărturisește dl. Nicolescu.

În timpul regimului comunist, Valeriu Nicolescu a fost răsplătit cu multe medalii, diplome și ordine: Ordinul Muncii clasa a III-a, Ordinul „23 August”, Ordinul „Steaua Republicii” clasa a II-a, dar niciodată nu a avut o satisfacție mai mare ca atunci când i-a fost conferit titlul de Cetățean de Onoare al Piteștiului, cu unanimitate de voturi, în Consiliul Local, ca o recunoaștere a contribuției sale la dezvoltarea și modernizarea orașului. Satisfacția este cu atât mai mare, cu cât inițiativa nu a aparținut colegilor săi din Consiliul Local, ci societății civile care a solicitat și a susținut, printr-o campanie de presă, acordarea acestui titlu celui considerat părintele Piteștiului modern.

Valeriu Nicolescu și-a pus viața în slujba piteștenilor timp de 35 de ani. Este mândru de ceea ce a realizat, dar are și regrete. „Îmi pare rău că n-am putut duce la bun sfârșit toate proiectele mele, cu deosebire realizarea celor două artere de circulație care să străbată Piteștiul de la un capăt la altul, proiect ce nu mai poate fi realizat nici acum, și nici în viitor, din cauza noilor construcții apărute”.

La sfârșitul anului 2005, Valeriu Nicolescu a luat hotărârea de a se retrage din Consiliul Local și de a părăsi, temporar, Piteștiul. S-a mutat la București, la una dintre cele două fiice. „Problema mutării mele lângă copii s-a pus cu mulți ani în urmă. Dar atunci când am început sistematizarea Piteștiului, în 1974, în cadrul unei Adunări Populare din actuala Piață Milea, explicându-le piteștenilor programul de modernizare a orașului, le-am promis că nu voi mai pleca din Pitești până ce nu voi duce la bun sfârșit toate proiectele mele, indiferent de ce ofertă voi avea. Am rămas și după ce am ieșit la pensie. Am fost, însă, nevoit ca, din noiembrie 2005, să mă mut la București, lângă copii, lângă nepoata mea Alexandra”. Inima lui Valeriu Nicolescu rămâne, însă, în acest oraș, de care s-a despărțit doar...geografic.

NICUȚ, GHEORGHE

Numele și prenume: NICUȚ GHEORGHE.

Data nașterii: 01 iulie 1945, Domnești, Argeș.

Naționalitate: română.

Starea civilă: căsătorit, 1 copil (F), avocat.

Studii: - Școala generală – comuna Domnești – Argeș;

- 1959 – 1965 – Școala pedagogică Câmpulung – Argeș;

- 1970 – 1973 – Institutul Pedagogic Pitești;

- 1973 – 1976 – Universitatea București – facultatea de limbi romanice, clasice și orientale.

Specializări obținute prin studii: - învățător;

- profesor limba franceză.

Limbi cunoscute: limba franceză (foarte bine).

Alte aptitudini: relații cu publicul.

Funcția actuală: Primar al Municipiului Curtea de Argeș.

Vechime: începând cu anul 1996.

Stadii de perfecționare:

- 1979 – Universitatea Grenoble – Franța; limba franceză;
- 1997 – administrație – Școala superioară de administrație – Roma – Italia;
- 1998 – administrație – Universitatea din Birmingham – Anglia;
- 1998 - administrație – protecție socială – Skive – Danemarca;
- 2000 - Managementul instituțiilor publice și locale – Fundația Germană pentru Dezvoltare Internațională (ZOV) – Berlin, Bonn – Germania;
- 2001 – administrație prin USAID – SUA.

Reprezentare în organisme internaționale: 1996–2000, Membru supleant al delegației României în Congresul Puterilor Locale și Regionale – Strasbourg.

Experiență profesională:

- 1996 – prezent – primar, Primăria Curtea de Argeș;
- 1990 – 1996 – profesor în cadrul Liceului „Vlaicu Vodă”, Curtea de Argeș;
- 1980 – 1990 – profesor în cadrul Liceului Electroargeș, Curtea de Argeș;
- 1983 – 1986 dir. adj. elevi libieni;
- 1973 – 1980 – institutor, profesor Școala nr. 4, Curtea de Argeș;
- 1964 – 1970 – elev practicant și învățător – Școala- Spital, Valea Iașului.

Apartenența politică după 1990:

- 1994 – 2001 – PNȚCD
- 2002 – PPC
- 2003 – PNL

Realizări în domeniul administrației publice:

- program unitar pentru construcția piețelor agro-alimentare – finalizat (trei piețe agroalimentare);
- program pentru realizarea sistemelor de încălzire proprii în școli, cu gaze naturale – încheiat (6 licee, 6 școli generale, 2 școli primare, 10 grădinițe);
- program de realizare a sistemelor proprii de încălzire în instituțiile publice (Muzeu, Casa de cultură, primărie, Biblioteca);
- extinderea rețelei de alimentare cu apă – 2,5 km;
- extinderea rețelei de alimentare cu gaze – 2,5 km;
- extinderea rețelei de canalizare – 15 km;
- sisteme proprii de încălzire – 5500 apartamente;
- reproiectarea și amenajarea sistemului de semnalizare rutieră;
- reabilitarea drumurilor naționale și orășenești – 30 km;
- proiectare: sistem de alimentare cu apă și canalizare menajeră a municipiului Curtea de Argeș, în vederea obținerii de fonduri de la Comunitatea Europeană;
- 150 apartamente și garsoniere ANL;
- Sala de Sport, Colegiul Național Vlaicu Vodă;
- Program de parcuri în întreg municipiul;
- Reabilitare str. Cuza Vodă;
- Reconvertirea forței de muncă (600 de persoane, concesionarea și amenajarea, ca spații de producție, a clădirilor fostului CAP, capacități noi de producție locuri de muncă);
- Realizarea Centrului de Informații pentru Cetățeni;
- Inițierea și organizarea Festivalului Internațional de Poezie „Noptile de poezie” de la Curtea de Argeș – 50 de participanți din 25 de țări;
- Expoziție națională de icoane.

NOVAC, ELISAVETA

Date personale:

Nume și prenume: Elisaveta Novac

Adresa: B-dul Republicii, bl. D5b, sc. E, ap.12, et.6

Telefon: 0248.215178

E-mail: novac@cyber.ro

Data și locul nașterii: 18 octombrie 1943, Armășești, jud. Vâlcea.

Educație:

Liceu: Liceul "Vlaicu - Vodă", din Curtea de Argeș, 1965;

Studii universitare: * Universitatea București, Facultatea de Limba și Literatură Română, Secția româno-franceză, 1973;

* Scriitoare - membră a Uniunii Scriitorilor din România, Asociația București.

Cărți publicate:

- * *Mona-Lisa* – culegere de versuri apărută în Biblioteca Argeș, Pitești, 1973, cu o prezentare de Gheorghe Tomozei și care a obținut premiul revistei Argeș, în același an;
- * *Ochiul de basm* – poeme pentru copii, prefață de Gheorghe Tomozei, ilustrații de Andi Petrescu Tipărescu, București, Editura Ion Creangă, 198;
- * *Lemn de sticlă* - poeme, postfață de Eugen Simion, București, Editura Albatros, 1982;
- * *Părinții* – poeme, București, Editura Cartea românească, 1983;
- * *Casa cu greieri* – poeme, Editura Eminescu, București, 1984;
- * *Planeta bunicilor* – poeme pentru copii, București, Editura Ion Creangă, 1985;
- * *Grădina Salamandrei* – poem, postfață de Al. Piru, București, Editura Eminescu, 1987;
- * *Copacul cu stele* – poeme pentru copii, ilustrații de Andi Petrescu Tipărescu, Editura Ion Creangă, 1981;
- * *Lumină din iubire* – stihuri creștine, Pitești, Editura Cultura, 1997;

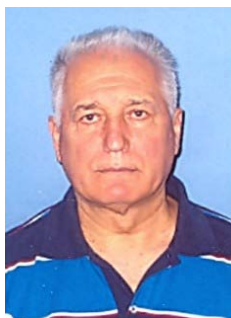
- * ***Umbra*** – poeme pentru părinți, Pitești, Editura Paralela 45, 2001;
- * Reeditări: ***Grădina Salamandrei*** – poem, ediție adăugită, Pitești, Editura Calende, 1999.

Activitate:

- * Profesor la Colegiul Național I.C.Brătianu, Pitești;
- * Redactor – revista *Argeș*, Pitești;
- * Instructor **DEBATE** – Fundația pentru o Societate Deschisă și **ARDOR**;
- * Președinte executiv – Asociația Nova Internațional;
- * Redactor –șef la revista *Satul românesc*;
- * Coordonator al programului **Satul românesc contemporan S.O.S.**;
- * Participant la Congresul ARA- Rochester – New York, 1997 și 2000, la Oradea.

Experiență geografică: USA, Canada, Franța, Olanda.

Limbi străine: Franceza – f. bine
Engleza – conversație uzuală.

NOVAC, VASILE

1. Data și locul nașterii, studii, specializări și titluri: 9 martie 1938, comuna Ciuperceni, județul Gorj; patru clase primare în Ciuperceni-Gorj, trei clase gimnaziale în Câlcești și Ciuperceni, Gorj, trei clase La Liceul „Tudor Vladimirescu”, din Tg-Jiu, și cinci ani la Facultatea de Istorie a Universității din București; doctor în istorie al Facultății de Istorie-Filosofie a Universității din București, în anul 1979.

2. Funcții didactice (profesionale) și locuri de muncă: 1 septembrie 1959-1 ianuarie 1965 - profesor de istorie la Liceul Baia de Aramă din actualul județ Mehedinți. În anii '70, am predat Istoria României, a Mișcării Revoluționare și a P. C. R., la facultățile de: Biologie, Filologie (Franceză-Engleză), Educație Fizică, Auto Ingineri, Auto Subingineri și T.C. M., de la Institutul de Învățământ Superior Pitești. În anii universitari: 1992-1993, 1993-1994 și 1994-1995, am predat studenților de la facultatea de Ziaristică și Editologie a Universității „Pygmalion” din Pitești cursurile de: **Istoria Civilizației și Culturii Universale, Momente și personalități controversate ale Istoriei Universale și Române;** în anul universitar 1997/1998, la Universitatea din Pitești, am fost însărcinat cu susținerea a două cursuri: **Istoria Muzeografiei și Etnografia Românească.** În anul universitar 1999-2000, am predat cursurile de: **Istoria Modernă a României, Partidele Politice în veacul al XIX-lea și Relațiile Internaționale ale României în veacul al XIX-lea.** Din anul universitar 2000-2001, am rămas doar cu: **Istoria Modernă a României și Istoria Partidelor Politice.**

În anul 1963, am susținut, la Timișoara, examenul de definitivat în învățământ, la care am obținut media 9¹, iar, în anul 2001, am obținut titlul de conferențiar universitar, la Facultatea de Litere-Istorie a Universității din Pitești.

Locuri de muncă:

- 1 ianuarie 1965-iunie 1968, muzeograf și muzeograf principal la Complexul Muzeal Golești;
- iunie 1968-15 februarie 1969, inspector cu muzeele și monumentele istorice la fostul Comitet pentru Cultură și Artă al județului Argeș;
- 15 februarie 1969-15 aprilie 1990, director al Complexului Muzeal Golești;
- 15 aprilie 1990-15 octombrie 1990, consilier teritorial la Inspectoratul pentru Cultură al județului Argeș;
- 15 octombrie 1990-10 mai 1991, consilier teritorial șef la Comitetul pentru Cultură al județului Argeș;
- 11 mai 1991 - 1 octombrie 1992, cercetător științific principal III la Muzeul Satului din București;
- 1 octombrie 1992-15 aprilie 1995, cercetător științific principal II la Muzeul Județean Argeș, Pitești;

➤ 15 aprilie 1995 și până-n prezent, cercetător științific principal I la Muzeul Județean Argeș.
Am fost membru al Asociației Europene a Muzeelor în Aer Liber și vicepreședinte al Asociației Muzeelor în Aer Liber din România.

În iulie 1979, mi-am susținut doctoratul în istorie cu tema **Activitatea politică a Goleștilor între anii 1837-1857**.

Am fost trimis la schimburi de experiență în: Bulgaria, Ungaria și Italia și pentru organizarea de expoziții și ținerea de conferințe în: Turcia, Polonia și Italia.

Am publicat articole, studii și cărți referitoare la activitatea Goleștilor, a Brătienilor, a lui Vasile Alecsandri, Gheorghe Magheru, Ion Ghica, Nicolae Bălcescu, Gheorghe Bengescu, Ion Bălăceanu și unele personalități miltare gorjene sau vasluiene.

3. Activitatea de elaborare și publicare de lucrări

În decursul întregii activități, am elaborat mai multe articole și studii, pe care le-am publicat în reviste științifice, ca : Revista Muzeelor, Muzeul Național, Muzeul Memorial „Nicolae Bălcescu“, „Arhivele Totalitarismului“, Muzeul Bruckenthal, Muzeul de istorie al Municipiului București, Muzeul din Pitești, Muzeul Câmpulung Muscel, Muzeul Curtea de Argeș, Muzeul Județean Vaslui, Muzeul Etnografic al Transilvaniei, Muzeul Etnografic al Banatului, Muzeul de Istorie al Olteniei, Buletinul Științific al Facultății de Învățământ Pedagogic, Muzeul Județean Ialomița, Centrul de Studii și Păstrare a Arhivelor Militare Istorice etc.

Dintre acestea:

I Cărți:

a. În colaborare: 4

b. Lucrări scrise doar de subsemnatul: 6

II. Studii: 14

Am publicat, în anul 1996, *Cuvânt înainte* la lucrarea lui Octavian Ungureanu - *Epopoea Jiului* și Cuvânt Înainte la cartea lui Teodor Mavrodin - *Mareșalul Ion Antonescu întemnițat la Moscova*, apărută, la Pitești, în anul 1998.

În perioada anilor 1968-2002, am publicat peste 60 de articole în reviste științifice.

Am mai publicat peste 40 de articole în reviste de cultură.

4. Alte date:

Decorații:

Medalia „A XXV-a aniversare a eliberării Patriei”;

Medalia „Meritul Cultural” clasa I.

În anii 1968-1969, am fost inspector cu muzeele și monumentele istorice în cadrul Comitetului Județean pentru Cultură și Artă al județului Argeș. Din 15 februarie 1969 până la 15 aprilie 1990, am fost directorul Complexului Muzeal Golești. De la 15 aprilie 1990, la 10 mai 1991, am funcționat în calitate de consilier teritorial și consilier șef la inspectoratul pentru Cultură al Județului Argeș.

Am fost președintele Filialei Argeș a Societății de Științe Istorice, membru în Asociația Europeană a Muzeelor în Aer Liber și vicepreședinte al Asociației Muzeelor în Aer Liber din România.

Din anul 2001, sunt director al revistei trimestriale „Satul natal”.

OANCEA, DORIN

Unul dintre puținii argeșeni care se pot mândri că ar cunoaște sat de sat din acest perimetru de simțire și locuire.

Venea pe lume, la 20 septembrie 1943, în Cerbureni-Valea Iașului. *De când am început să merg, în cămășuță, vream să ajung acolo unde cerul se unește cu pământul, adică la orizont; n-aveam stare, mă zbăteam, neastâmpărat, dar tot acasă era mai bine ca oriunde. Am păscut vitele pe izlaz, în apropierea codrilor și apelor, umblând cu picioarele goale. Mă atrăgeau norii, basmele „cu pajuri și cu zmei”, băcăliile înaintașilor pentru glie. Muream după mere și pere, după cartofii copti, nu-mi luam ochii de la munți, mă fascinau suișul potecilor, pădurea, sunetul frunzelor veștede pe care călcam, începeam să înțeleg legătura omului cu pomii și întreaga vegetație la țară, circuitul natural veșnic, viața – rostea, întorcându-se pentru câteva momente în lumea copilăriei.*

A învățat la Curtea de Argeș (era elevul Școlii Nr. 1, apoi al cunoscutului Liceu „Vlaicu-Vodă”) și în Pitești (Școala Tehnică Sanitară, iar, din 1960, orele de canto și coregrafie la Școala Populară de Artă). Făcea o specializare centralizată (organizatori: Casa Centrală a Creației Populare și Uniunea Generală a Sindicatelor din România) la Cluj, Sibiu, Brașov și termina (în 1985), la „fără frecvență”, studiile pentru maeștri coregafi. S-a reciclat în străinătate, avându-l, printre alții, magistru, pe Maurice Bejart care a revoluționat dansul artistic la „Baletul Secolului XX” din Paris.

Urmau pe rând: stagii concentrate, cursuri, „autoșcolare”, înființarea, conducerea, instruirea unor formații participante și mereu premiate la întrecerile regionale, județene, interjudețene sau chiar de peste hotare: „Doina”, „Dorul”, „Dorulețul”, „Chindia” „Dacia”, „Plaiuri argeșene”, „Textila” (din Pitești), „Carpați”, „Muscelul” (Câmpulung), „Brăușorul”, „Brăulețul” (Curtea de Argeș), „Murgulețul” – Costești, pentru copii, adulți, militari, elevi, studenți, petrochimiști, cooperatori, mineri, constructori de mașini, și-a făcut simțită existența rodnică sub raportul împlinirilor artistice, înființând ansambluri în orașe, dar și în multe localități, precum Poiana Lacului, Teiu, Dâmbovicioara, Brăduleț, Galeșu, Berevoești, Arefu, Corbi. A lăsat urme adânci în Topoloveni, Rm.-Vâlcea, Găești și în Capitală. A cules dansuri, i-a plăcut să lucreze cu tinerii talentați ale căror mișcări pe muzică le-a cizelat și îndrumat, încurajând perpetuarea bunurilor folclorice. A fost vătaf de călușari, jucător exemplar, mereu apreciat, cerut și dorit de interpreți, în același timp *slugă și meritat stăpân-șef, ambițios; muream de plăcere să tot știu, să aflu, să cunosc.*

A pus în scenă o sumedenie de spectacole în săli sau în aer liber – pe stadioane și în parcuri. Multe sunt, încă din 1959, și „prestațiile” în Teatrul „Al. Davila” din Pitești, cu baletul,

precum și aparițiile ca prezentator. Pretutindeni și oricând s-a bucurat de același har care i-a luminat calea și cariera în artă.

Are o memorie formidabilă și un simț deosebit pentru armonizarea pașilor (simpli, schimbați ori combinați), în spiritul „alfabetului” coregrafic.

A condus multe stagii de perfecționare a instructorilor pentru dansul popular, modern și de societate în Argeș, la Slatina, Iași, Baia Mare, Târgoviște și în Capitală. A predat folclor național dansat pentru străini (sute, îndeosebi, studenți) la Pitești, Curtea de Argeș, Găești, Baia Mare, dar și în Birmingham (Anglia), Beauvais, Dijon, Paris, Nisa, Pont Crethien, Auxerre (Franța), Bruxelles, Liège (Belgia), în Luxemburg, Olanda și Ungaria.

O realizare de cinste: constituirea primului ansamblu („Hora”, în Beauvais), compus din francezi, cu piese folclorice românești, ori din Balcani, încântând și făcând să lăcrimeze atâția conaționali din diaspora. Ce alt ambasador al României, mai bun, care să ducă în lumea cea mare mesajul bogăției noastre spirituale? O probează, cu vârf și îndesat, și Festivalul internațional de folclor „Carpați”, împrietenind făpturi de pe meridianele și paralelele mapamondului, manifestare punând în evidență implicarea totală a lui Dorin Oancea.

UNICEF îi acorda medalia sa de argint în domeniul jocului popular pentru tineret. Este „Cetățean de onoare” al orașelor franceze Beauvais și Neux-les-Mines. A montat spectacole de revistă la Pitești, Rm.-Vâlcea, Moreni-Dâmbovița, semnându-le textul, regia și coregrafia. A fost actor și dansator, sau „responsabil” pentru sutele de „ieșiri” publice în contul „Estradei” piteștene pe care a condus-o aproape două decenii și, în turnee, însumând cca 200 de zile.

Păstrează în lăcașul cel mai drag al sufletului numele profesorilor în coregrafie Floria Capsali-Dumitrescu, Oleg Danovschi, Gheorghe Popescu-Județ (din Beleți-Negrești), Sandu Feyer, Gheorghe Baci, Petre Bodeuț, Tita Sever, Natalia Petreanu, Leonte Socaciu, Ion Polexe, însă îl recunoaște ca mentor pe Theodor („Puiu”) Vasilescu, de profesie inginer, pe care l-a „imitat”, nu doar în „rezolvările” profesionale, dar și în ținuta zilnică și comportament (sprinteneală-iuțea), sau ca educație a minții (agerime, inteligență). A fost și este foarte apropiat de copii, înseninându-i viața plină de rezultate, laude, succes.

Dar izbânda supremă a colegului Dorin Oancea, bucuria sa, icoana vieții, bunul sfânt i-o dau copiii: Cătălin Gabriel, și el maestru coregraf, Mihail Cornel, jurist și dansator, Teodora Elena, la ora când apar în carte aceste rânduri, în cel de-al treilea an la grădiniță (nu se oprește din cântat și dansat – s-a născut cu mișcarea și melodia).

Dorin Oancea prezintă – așa credea regretatul actor și creator valoros Constantin Zărnescu – o compoziție armonioasă de inspirație, putere de muncă, tenacitate, pasiune-patimă, talent, inventivitate, convingere, carismă, farmec, organizare – coordonare, conștiinciozitate, speranță.

O parte a cunoștințelor pe linia „meseriei”-artă o găsim exprimată în lucrările de referință „Hălăi-șa! Călușul argeșean”(2001), „Tipologia dansurilor populare din Argeș-Muscel” (2005) și „Doina de dor...Dorul de doină” (2007).

Încă înainte să fie angajatul C.J.C.P.C.T. Argeș, Dorin Oancea conduce sectorul coregrafic, împărțindu-și activitatea între instruirea formațiilor și ansamblurilor angrenate în destule întreceri organizate, ori la care sunt invitate/solicitate în țară sau peste hotare și munca de cercetare a zestrei folclorice argeșene de profil (observația la fața locului, înregistrarea cu mijloace moderne video și fonice), valorificarea (prin spectacole sau tipărituri) a bogăției de jocuri populare zonale. Un loc de cinste îl acordă maestrul coregraf preocupărilor privind creșterea și promovarea noilor interpreți. Mai mult decât alte „surate”, Ansamblul „Dorul” al instituției noastre a pregătit și prezentat spectacole cu obiceiuri populare („Călușul”, „Nunta țiğănească”, „Datini de iarnă”...), are în lucru

și alte asemenea „ieșiri”, înfățișând momente semnificative din viața păstorească („La stână”) și, acum, pentru sărbătorirea semicentenarului C.J.C.P.C.T., una pe măsura evenimentului.

A crezut în visul său de a fi învingător, trecând peste piedici, neazuri, presiuni, căderi sau denigrări, în credința vie că dansul dezvoltă, înalță, înobilează, cultivă, îndeamnă la prietenie și ordine, apropie oamenii.

OLTEANU, IULIAN

Numele și prenumele: OLTEANU IULIAN.

Data și locul nașterii: 08.03.1944, com. Boțești, județul Argeș.

Fiul lui Emilian și a Maria.

Naționalitatea: român.

Domiciliul: Localitatea Boțești, Județul Argeș, Tel.0248/658051

C.I. seria A.S., nr .464737, eliberat de Poliția Topoloveni, la data de 08.06.2006.

Cod numeric personal 1440308037817

Studii:

- Generale 7 clase, Școala Boțești, 1951-1958;
- Medii(liceale), Liceul Teoretic Topoloveni; 1958-1962.

Specializări: Laborant betoane.

Activitatea profesională:

- Locul de muncă actual:

Unitatea: Primăria Boțești, Funcția Primar.

Adresa: Comuna Boțești, Județul Argeș, Telefon 0248/658133

- Locul de muncă anterior: Primăria Boțești, Funcția Secretar.

Perioada: 1970 iunie 25 - 2000 iunie 22.

Stare civilă: Căsătorit.

Soția: Numele (și cel avut anterior căsătoriei) Olteanu Heroiu.

Prenumele: Maria.

Data și locul nașterii: 16.11.1946 , com. Boțești.

Naționalitatea: Român.

Profesia: Croitor.

Ocupația: Pensionară.

Copii:

1. Numele: Olteanu; Prenumele: Emilian-Valentin.

Data și locul nașterii: 01.01.1969, com. Dobrești, Județul Argeș.

Profesie: Subofițer; Ocupație: Subofițer MAPN.

Loc de muncă: ISM București.

Starea civilă: divorțat

2. Numele: Vasilescu; Prenumele: Adriana.

Data și locul nașterii: 16.01.1971, com Dobrești, Județul Argeș.

Profesie: Institutur; Ocupație: Bibliotecar.

Loc de muncă: Primăria comunei Boțești.

Starea civilă: căsătorită.

Numele soțului: Vasilescu; Prenumele soțului: Victor-Gabriel.

Profesia: Economist; Ocupația: Inspector Protecția Muncii.

Locul de muncă: Metro Pitești

Cunoștințe personale și aptitudini :

- Capacitate de lucru sub presiune;
- Spirit de inițiativă;
- Disponibilitate mare la efort;
- Permis conducere- 1984.

Pasiuni: Agricultură, vânătoare, turism

CONSTANTIN ONU

Sunt născut la 4 iulie 1957, în municipiul Pitești, județul Argeș, fiul lui Avram și Ioana.

Am absolvit Liceul Teoretic „Nicolae Bălcescu”, din Pitești. Între anii 1977-1978, am satisfăcut stagiul militar. În perioada 1985-1989, am urmat cursurile Institutului Teologic de grad Universitar din Sibiu, având lucrarea de licență *Datoria preotului de a cunoaște și respecta legile țării*, sub îndrumarea Arhidiacon Prof. Dr. Ioan N. Floca.

Am fost hirotonit preot de către Prea Sfințitul Părinte Episcop Calinic al Argeșului și Muscelului, în anul 1990. Actualmente, sunt preot paroh la Biserica *Mavrodolu*, Pitești.

Între anii 1999-2001, am urmat cursurile de doctorat la catedra Liturgică Teologie Pastorală și artă creștină, de la Facultatea de Teologie din cadrul Universității din București sub îndrumarea științifică a Părintelui Prof. Dr. Nicolae Neca, titlul lucrării fiind *„Misiunea Bisericii Ortodoxe Române față de credincioșii deficienți de auz și de vedere”*. Am susținut teza de doctorat în data de 27 ianuarie 2004, primind titlul de doctor în Teologie.

Sunt căsătorit cu Onu Elisabeta, inginer chimist în cadrul Institutului de Tehnologie Aplicată, București – Piramida Bioenergetică, Pitești. Avem trei copii: Cristina, Gabriela, Constantin.

Începând cu anul universitar 1999, am fost cadru didactic titular la Facultatea de Teologie „Sfânta Muceniță Filofteia”, Universitatea Pitești, la specializarea *Teologie Ortodoxă Didactică – mimico-gestuală*, ce conținea următoarele discipline: Teoria comunicării prin limbaj mimico-gestual; Istoria și cultura surzilor; Limbajul mimico-gestual liturgic și exprimare muzicală; Comunicare și personalitate la deficienții de auz; Didactica și metodică limbajului mimico-gestual religios și laic; Practica liturgică și de misiune în cadrul comunității de surzi; Elemente de psihodiagnostic și de evaluare a deficiențelor de auz; Competențe lingvistice în limbajul mimico-gestual și verbal. Din anul 2003, sunt lector titular în cadrul Catedrei de Asistență Socială, la Facultatea de Teologie „Sfânta Muceniță Filofteia”, Universitatea Pitești. În perioada 1999-2004, am fost diriginte și profesor al primei promoții de elevi surzi la Seminarul Teologic „Vodă Basarab”, din Curtea de Argeș.

Activitatea pusă în slujba integrării persoanelor deficiente de auz, a nevăzătorilor și a rromilor în Biserică și societate:

1. Cu binecuvântarea Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române și ca membru al catedrei de Asistență Socială din cadrul Universității de Stat din Pitești, coordonez activitatea de catehizare și organizare cultică a surzilor, nevăzătorilor și rromilor din România, în calitate de Președinte Executiv al Fundației de Misiune Creștină „Sfântul Grigore Palama”, din Pitești;

• Mi-am adus contribuția la înființarea de comunități de surzi din România, la: Pitești, Oradea, Timișoara, Cluj, Craiova, Constanța, Iași, Mioveni, București, Alexandria, Râmnicu-Vâlcea, Alba-Iulia și Sibiu, la înființarea de parohii pentru comunitățile de rromi-rudari din satul Valea Corbului-Râncăcirov, comuna Călinești (cu hramul „Sfântul Mare Mucenic și Tămăduitor Pantelimon”), satul Momaia, comuna Tigveni (cu hramul „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe, Purtătorul de biruință”), satul Capul Piscului, comuna Merișani (cu hramul „Nașterea Maicii Domnului”), satul Malul Vânăț, comuna Merișani (cu hramul „Intrarea Domnului în Ierusalim”), precum și în satul Streaua, comuna Valea Mare (cu hramul „Sfântul Grigore Decapolitul”) și la înființarea unei parohii pentru comunitatea nevăzătorilor din Pitești, cu hramul „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil”;

• Sunt fondatorul **coralei *Effatta***, cu transpunere în limbajul mimico-gestual, ai cărei membri s-au implicat și în punerea în scenă a unor piese cu temă religioasă, cu ocazia sărbătoririi marilor praznice creștine.

ACTIVITATE ÎN CADRUL WORKSHOP-urilor LOCALE

- 1.membru al Grupului de lucru pentru persoane cu dizabilități din cadrul Agenției Județene pentru Ocuparea Forței de Muncă – Argeș;
- 2.colaborator al Filialei Surzilor, Pitești;
- 3.colaborator al Filialei Nevăzătorilor, Argeș;

IMPLICAREA ÎN PROIECTE DIDACTICE ȘI DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ LOCALE

1.Ajutoare materiale (hrană și îmbrăcăminte), pentru comunitățile de rromi-rudari din satul Valea Corbului-Râncăcirov, comuna Călinești; satul Momaia, comuna Tigveni; satul Capul Piscului, comuna Merișani; satul Malul Vânăț, comuna Merișani, precum și în satul Streaua, comuna Valea Mare;

2.Cursuri de alfabetizare și școlarizare elementară, în cadrul comunității de rromi-rudari din satul Streaua, comuna Valea Mare, Ștefănești, județul Argeș;

3.implicarea parohiei Mavrodolu în construirea unei locuințe pentru o familie de rudari cu opt copii din satul Malul Vânăț, comuna Merișani.

Publicații cu privire la integrarea în Biserică a surzilor și la modalitățile de realizare a ei:

1.***Comunicare și slujire prin limbajul mimico-gestual***, apărută la Editura Universității Pitești, 2003, ISBN 973-690-095-9;

2. Revista teologică ***Effatta***, ajunsă la al cincilea număr, al cărei conținut este expus și în scrierea Braille și alb-negru, destinată persoanelor deficiente de auz și de vedere;

3. ***Liturghia Sfântului Ioan Gură de Aur pe înțelesul surzilor***, editura Universității din Pitești, 2006;

4. ***Liturghia Sfântului Vasile cel Mare pe înțelesul surzilor***, editura Universității din Pitești, 2006;

5. ***Liturghia Darurilor mai înainte sfințite pe înțelesul surzilor***, editura Universității din Pitești, 2006;

6. ***Semnele credinței***, editura Universității din Pitești, 2006;

7.***Biserica Mavrodolu (monografie)***, în colaborare cu domnul profesor Vasile Novac, editura Dacpress, Pitești, 2007

Publicații în curs de apariție:

1.(coord.) **„Liturghierul în limbajul mimico-gestual”**, editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București;

2.(coord.) **„Simbolistica semnelor”**, editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București;

PROIECTE MASS-MEDIA:

1.**VideoDVD, cu filmul Liturghiei Sfântului Ioan Gură de Aur în limbajul mimico-gestual** – în lucru;

2.**Site-ul de prezentare al Complexului Mavrodolu** (Biserica Mavrodolu – monument istoric, Biserica surzilor „Sfântul Grigore Palama” și Biserica copiilor „Sfântul Stelian Paflagonul”) – în lucru.

Distincții bisericești:

- 27 ianuarie 1999, am primit distincția de iconom stavrofor, din partea Prea Sfințitului Părinte Calinic al Argeșului și Muscelului.

- 10 mai 2001, Crucea Patriarhală, acordată de către Prea Fericitul Părinte Patriarh Teoctist, cu ocazia înființării comunității de surzi din București.

OPREA, NICOLAE

Născut la 30 iunie 1950, în com. Sârbii Măgura, jud. Olt.
Stare civilă: căsătorit, 2 copii.
Adresa: Pitești, Bd. Nicolae Bălcescu, Bl. L5, Sc. E, Ap. 36.
Telefon: 0248/610377.
Mobil: 0726 47 16 78.

STUDII

1969: absolvent al Liceului "George Barițiu" din Cluj; clasele IX-XI urmate la Liceul "Al. Odobescu" din Pitești.
1973: Licențiat al Facultății de Filologie a Universității „Babeș-Bolyai” din Cluj, secția Limba și Literatura Română – Limba și Literatura Italiană.
1981: A absolvit și cursurile Facultății de Istorie și Filosofie a aceleiași universități, specialitatea Filosofie-Istorie, secția fără frecvență.
Limbi străine cunoscute: italiana și franceza.

EXPERIENȚA PROFESIONALĂ

1972-1974 – redactor la revista „Echinox” din Cluj.
1974 – redactor la revista „Argeș” din Pitești.
1975-1977 – metodist cultural în Pitești și Costești, jud. Argeș.
1977-1981 – profesor de limba română și limba franceză în Drobeta - Turnu Severin și comunele: Godeni, Pătulele, Căzănești, din jud. Mehedinți.
1981-1984 – asistent universitar la Institutul de Învățământ Superior din Pitești.
1984-1989 – muzeograf la Oficiul pentru Patrimoniu Național al Muzeului Județean Argeș.
1989 – redactor la revista „Argeș”.
1990-1991 – redactor șef la revista „Argeș”.
1991-1995 – redactor șef la revista și editura „Calende” din Pitești.
Din 1995 – lector universitar titular; conferențiar (2000); profesor univ. (2004) la Facultatea de Litere a Universității din Pitești.
Din 1999 – doctor în filologie, specialitatea literatură, al Universității "Babeș-Bolyai" din Cluj-Napoca.
Din 2001 – șef al Catedrei de Limba și Literatura Română a Facultății de Litere.
Din 2005 – conducător de doctorat în domeniul Științe umaniste – Filologie.

Din 2005 – Președinte al Filialei Pitești a Uniunii Scriitorilor din România; membru în Consiliul de conducere al U. S. R.

ACTIVITATEA ȘTIINȚIFICĂ

Debut literar: în revista „Echinox”, nr.5/1972, cu eseu *Modalități epice*

A publicat peste 500 de articole, cronici literare și eseuri în revistele: „Echinox”, „Argeș”, „Calende”, „Viața românească”, „Familia”, „Vatra”, „Tribuna”, „Luceafărul”, „România literară”, „Ateneu”, „Astra”, „Ramuri”, „Poesis”, „Euphorion”, „Apostrof” ș.a.

Debut în volum: Provinciile imaginare, Editura Calende, Pitești, 1993 – volum de eseuri distins cu Premiul pentru debut în critică la Salonul Național de Carte din Cluj, 1993.

Alte cărți de istorie și critică literară, publicate în edituri recunoscute:

- Alexandru Macedonski între romantism și simbolism, Editura Dacia, Cluj, 1999;
- Ion D. Sârbu și timpul romanului, Editura Paralela 45, Pitești, 2000;
- Literatura română postbelică între impostură și adevăr (coautor: Călin Vlasie), Editura Paralela 45, Pitești, 2000;
- Opera și autorul, Editura Paralela 45, Pitești, 2001;
- Timpul lecturii. Selecție de cronicar, Editura Dacia, Cluj, 2002;
- Magicul în proza lui V. Voiculescu, Editura Paralela 45, Pitești, 2002;
- Literatura „Echinoxului”, Editura Dacia, Cluj, 2003;
- Noaptea de insomnie. Opțiuni livești, Editura Paralela 45, Pitești, 2005;
- Vasile Voiculescu (monografie), Editura Aula, Brașov, 2006.

Colaborări la volume colective:

- Coordonator al volumului Istoria literaturii române din perspectivă didactică, vol. I, Proza, Editura Paralela 45, Pitești, 2001;
- Competiția continuă. Generația '80 în texte teoretice, coordonator Gheorghe Crăciun, Editura Paralela 45, Pitești, 1999;
- Un destin istoric: Biserica Română Unită, Editura Arhipelag, Târgu Mureș, 1999;
- Dicționarul esențial al scriitorilor români, coordonatori: Mircea Zăciu, Marian Papahagi, Aurel Sasu, Editura Albatros, București, 2000;
- Dicționarul scriitorilor români, M-Q, vol. III, coordonatori: Mircea Zăciu, Marian Papahagi, Aurel Sasu, Editura Albatros, București, 2001;
- Dicționar de personaje literare din proza și dramaturgia românească, 2 volume, coordonator Florin Șindrilăru, Editura Paralela 45, Pitești, 2002;
- Dicționarul scriitorilor români, R-Z, vol. IV, coordonatori: Mircea Zăciu, Marian Papahagi, Aurel Sasu, Editura Albatros, București, 2002;
- Proza românească. Antologie de texte comentate, coordonatori: Gabriela Dinu, Ruxandra Ivănescu, Ana Popescu, Editura Paralela 45, Pitești, 2002;
- 100 cei mai mari scriitori români, Lucrare elaborată sub egida Uniunii scriitorilor din România, prefată de Eugen Uricaru, coordonator Mircea Ghițulescu, Editura Lider + Editura Star, București, 2003;
- Limba și literatura română pentru bacalaureat și admitere, coordonatori: N. Manolescu, G. Crăciun, M. Moț, F. Șindrilăru, Editura Paralela 45, Pitești, 2004;

- Poezia românească. Antologie de texte comentate și aprecieri critice, Editura Paralela 45, Pitești, 2006.

Ediții:

Ediție îngrijită, prefață, note și glosar: Iraclie Porumbescu, Amintiri, Editura Dacia, Cluj, 1978, seria „Restituiri”; Ediție îngrijită și postfață: Dumitru Țepeneag, Înscenare și alte texte, Editura Calende, Pitești, 1992; Ediție îngrijită și prefață: Miron Cordun, Cronică de memorii, Editura Calende, Pitești, 1998; Ediție îngrijită și prefață: Petru Mihai Gorcea, Eminescu, vol. III, Editura Paralela 45, Pitești, 2005.

Alte date:

- Participant la toate sesiunile anuale de comunicări științifice ale Facultății de Litere, Universitatea din Pitești, cu caracter național și internațional; comunicări publicate în volumele sesiunilor;
- Premiul pentru eseu al revistei *Viața Românească*, 1985;
- Premiul pentru debut în critică la Salonul Național de Carte din Cluj, 1993, pentru volumul *Provinciile imaginare*, 1993;
- Premiul pentru critică literară “Frontiera Poesis”, Satu Mare, 1999, pentru volumul Alexandru Macedonski între romantism și simbolism, 1999;
- Premiul pentru critică și istorie literară al Filialei Sibiu a Uniunii Scriitorilor din România, pentru vol. Ion D. Sârbu și timpul romanului, 2000, acordat în 2001;
- Premiul pentru critică literară al Filialei Sibiu a Uniunii Scriitorilor din România, pentru vol. Opera și autorul, 2001, acordat în 2002;
- Premiul internațional *Teatro di Segesta*, Calatafimi Segesta, Italia, 2002;
- *Meritul cultural* în gradul de Cavaler conferit de președinția României, 2004;
- Premiul pentru critică literară al Filialei Pitești a Uniunii Scriitorilor din România pentru anii: 2002, 2003, 2005;
- Delegat la Festivalul Internațional *Zile și nopți de literatură*, Neptun, 2006.

OPREA, RADU

Date personale:

- * Domiciliul: Pitești, str. Vasile Alecsandri, nr. 8, bl. 72A, sc. A, ap. 4, jud. Argeș.
- * Telefon 0745.982.621; 0248.274.184 – acasă; 0248.220.833 sau 0248.217.800, int. 167- birou.
- * Stare civilă: căsătorit. Naționalitatea: română.
- * Data și locul nașterii: 14 ianuarie 1949, comuna Socetu, județul Teleorman.

Studii:

- * Liceul (de cultură generală) nr.2 Roșiorii de Vede, județul Teleorman.
- * Universitatea București, Facultatea de Filozofie, Secția Sociologie, promoția 1971.

Experiență în muncă:

- * 1971- 1974: **sociolog** la Centrul Județean al Creației Populare Argeș:
 - organizarea și efectuarea unui sondaj de opinie, privind opțiunile culturale ale tinerilor navetiști din 12 localități ale județului Argeș (1971);
 - curs și seminar de **“Sociologia Educației”**, ținute la Institutul Pedagogic Pitești – Facultatea de Filologie, în anul universitar 1971 – 1972;
 - realizarea unei investigații sociologice, pe un eșantion reprezentativ la scara umanității, având ca temă cerințele și preocupările în domeniul cultural ale locuitorilor din satele comunei Leordeni (1972); cercetare de teren, realizată în colaborare cu Laboratorul de cercetări socio-culturale din Consiliul Culturii;
 - consultant în problemele determinării eșantionului supus investigației, la cercetările socio-culturale întreprinse de Laboratorul de specialitate din Consiliul Culturii în localitățile Tinca (Bihor), Podeni (Prahova), Domnești (Argeș), în perioada 1971 – 1974; ultima cercetare de la Domnești –Argeș a fost realizată pe bază de contract, în colaborare cu Catedra de Sociologie a Universității din București și cu Institutul de Etnografie și Folclor;
- * 1974–1990: **muzeograf, muzeograf principal** la Complexul Muzeal Golești (astăzi Muzeul Viticulturii și Pomiculturii Golești), Secția etnografică în aer liber:
 - depistarea, achiziționarea, transferarea din teren și reconstruirea în muzeu, împreună cu alți muzeografi și tehnicieni, a 46 de monumente de arhitectură populară (2/4 sec. XIX - 1/4 sec. XX), monumente grupate în 15 complexe gospodărești, provenind din următoarele zone etnografice: Argeș, Muscel, Teleorman, Prahova, Dobrogea, Vrancea, Maramureș, Țara Vinului (Podgoria

Alba), Valea Arieșului (Alba), Hațeg (Hunedoara), Făget (Banat), Dolj, Vâlcea, Olt, Țara Bârsei (Brașov);

- cercetări întreprinse pentru depistarea unor obiecte etnografice susceptibile a face parte din patrimoniul muzeului, ca și pentru achiziționarea unor colecții mai restrânse de obiecte, în zonele Vlașca (Giurgiu), Bărağan (Ialomița, Călărași), Vaslui, Iași, Rădăuți Suceava), Bistrița-Năsăud, Moeciu-Bran (Brașov);

- 15 rapoarte anuale de cercetare, 4 lucrări de specialitate pentru examenele de atestare pe post (în cadrul cursurilor centrale de perfecționare), peste 40 de studii și comunicări științifice (din care numai 8 publicate), 7 micromonografii etnografice ale unor localități din Argeș (lucrări realizate pe bază de contract), sute de fișe analitice, desene și fotografii de obiecte muzeale (vezi arhiva documentară a Complexului Muzeal Golești);

- Realizarea, împreună cu alți colegi muzeografi, a 32 de expoziții tematice, temporare sau itinerante (în județ și în țară); participarea la organizarea expozițiilor de bază ale secțiilor de etnografie și artă populară din muzeele orașenești (azi municipale) Câmpulung-Muscel și Curtea de Argeș, sau din localitățile rurale: Galeș, Racovița, Domnești, Teiu, Priboieni;

- * 1990 – 1993: **instructor – referent** (specialitatea sociologie – etnografie) la Centrul Județean al Creației Populare Argeș;

- * 1993 – 2005: **consilier, consilier superior** la Inspectoratul pentru Cultură al Județului Argeș (azi, Direcția Județeană pentru Cultură, Culte și Patrimoniu Cultural Național Argeș);

- * 1992 – 1993: **lector universitar** (plata cu ora) la Facultatea de Teologie – Asistență Socială din Universitatea Pitești: „*Sociologia Familiei*” (curs și seminar, anul II învățământ de zi și fără frecvență).

- * 2001 – 2005: **lector universitar** (plata cu ora) la Facultatea de Istorie, Filozofie, Jurnalism – Universitatea Pitești: „*Introducere în sociologie*” (seminar, anul II Jurnalism); „*Sociologia Comunicării*” și „*Antropologie Culturală*” (seminarii, anul III Jurnalism); „*Sociologia Familiei*” (seminar, anul III Filozofie – Sociologie); „*Sociologia Educației*” și „*Sociologia Opiniei Publice*” (seminarii, anul IV Filozofie – Sociologie). Doctorand: istorie medie (din 01.11.2004) la Universitatea “Valahia” Târgoviște.

Abilități socio-profesionale:

- * Disponibilități pentru colaborare și muncă în echipă, spirit de inițiativă, aptitudini manageriale.

Limbi străine: engleza.

OPRESCU, ILEANA DOINA

Numele și prenumele: OPRESCU ILEANA-DOINA

Locul de muncă și funcția actuală: S.C. „PROIECT” ARGEȘ S.A. PITEȘTI, arhitect proiectant principal – gradul I

Pregătire profesională: Institutul de Arhitectură „Ion Mincu” – București – promoția 1979

Specializări:

Membră a Registrului Național al Arhitecților (Reg. Arh. – București 1990);

Membră a U.A.R. (Uniunea Arhitecților din România – începând cu anul 1989);

Membră a O.A.R. (Ordinul Arhitecților din România);

Membră în conducerea O.A.R. Filiala Argeș din anul 2002.

Experiență de muncă:

- Arhitect principal gradul I, șef proiect complex la S.C. „PROIECT” ARGEȘ S.A. 1979-2006 și în prezent. Activitate în domeniul 26 de ani;
- Premiul Uniunii Arhitecților din România în anul 1982 pentru „Ansamblul de locuințe cu spații comerciale la parter” – amenajări pietonale – zona centru – Pitești str. I.C. BRĂTIANU;
- Articole publicate în revista „Arhitectura”, revista „Argeșul”, apariții la posturile de televiziune Alpha, TVR 1, Terra Sat etc. în emisiuni specializate despre arhitectură.

Lucrări proiectate și realizate:

- „Sediul Direcției Județene a Finanțelor Publice” – Pitești construcția cea mai înaltă din Mun. Pitești, dată în folosință în 1998;
- Complexul Multifuncțional - oraș. Topoloveni cuprinzând:
 - Primărie oraș Topoloveni;
 - Casa de Cultură Topoloveni;
 - Judecătoria oraș Topoloveni;
 - Procuratură oraș Topoloveni;
 - Spații multifuncționale: clădiri social-culturale și de cult;
 - Detalii de sistematizare pentru orașele: Curtea de Argeș, Colibași, Topoloveni;
 - Centrul medical – Dr. „Luca” Pitești – P.U.Z.; CU, AC, PT –DE;
 - Școala 18, săli clasă – Găvana II, CU-AC-PT-DE;
 - Locuințe – spații comerciale în Pitești, Curtea de Argeș, Câmpulung Muscel, Topoloveni, Costești (zonele centrale), Colibași, Mioveni;
 - Stație de salvare la spitalul orașenesc Curtea de Argeș (toate fazele);
 - Stație PECO – SHELL – ROMÂNIA S.R.L., str. N. Bălcescu – Pitești (toate fazele);
 - Clădiri în domeniul sanitar, social – cultural, clădiri cu caracter religios și de cult.

Sarcini propuse în elaborarea lucrărilor mai sus amintite: Șef proiect complex – coordonator general al proiectului.

Preocupări: pentru o arhitectură funcțională, pentru exprimarea sinceră a volumelor și spațiului construit, respectarea cerințelor temei de proiectare și a temelor prevăzute în contractele de proiectare.

Interes pentru arhitectura secolului XXI, împreună cu dorința continuă de îmbogățire a cunoștințelor în domeniul perfecționării profesionale.

Membru al asociației profesionale:

- Membru al Uniunii Arhitecților din România;
- Membru al Ordinului Național al Arhivelor din România, arhitect cu drept de semnătură – Ordinul Național al Arhitecților din România;
- Membru Registrul Urbaniștilor din România.

Limbi de circulație: Franceză – Engleză.

OPRIȘOR, ION

Date biografice:

- Data și locul nașterii: 10 martie 1955, comuna Deagurile, județul Argeș;
- Cetățean român; căsătorit, doi copii majori.

Studii și alte forme de pregătire:

- Colegiul Național de Apărare, 17.01. - 27.07.2005;
- Cursul de învățare a limbii engleze/Academia de Înalte Studii Militare, 01.10.2002 - 30.03.2003;
- Colegiul Superior de Stat Major/ Academia de Înalte Studii Militare, 1998;
- Curs de orientare ofițeri de stat major, Colegiul Național de Apărare al Olandei, 1997;
- Curs postacademic pe linie de perfecționare a pregătirii cadrelor didactice, 1987;
- Academia de Înalte Studii Militare, București, 1983 - 1985; diploma de licență în Știință Militară;
- Școala militară de ofițeri, arma artilerie și rachete terestre, Sibiu 1974 - 1977;
- Liceul militar "Dimitrie Cantemir" Breaza, 1970 - 1974.

Cariera profesională:

- Poziția actuală: 20.11.2006. consilier de stat, secretar al CSAT;
- 01.05.2005 - 20.11.2006, consilier în cadrul secretariatului CSAT/Administrația Prezidențială;
- 27.09.2003 - 30.04.2005, expert în cadrul Departamentului Securității Naționale/Administrația Prezidențială;
- 11.09.2002 - 26.09.2003, șef al Secției Doctrine și Regulamente/Direcția Planificare Strategică și Instrucție/Statul Major General;
- 15.01.2002 - 11.09.2002, împuternicit ca șef al Secției Doctrine și Regulamente/Direcția Planificare Strategică din Statul Major General;
- iulie 2001 - 15.01.2002, șeful Biroului Doctrine în Direcția Planificare Strategică/Statul Major General;
- 01 martie 2001 - 12 iulie 2001, șeful Biroului Doctrine în Direcția Doctrină și Instrucție/Statul Major General;
- decembrie 1993 - februarie 2001, ofițer 1 și, apoi, ofițer specialist principal în Inspectoratul General al Statului Major General, respectiv Direcția Doctrină și Instrucție;
- iunie 1993 - noiembrie 1993, șeful Biroului Traduceri și Multiplicări în Comandamentul Artileriei;
- iunie 1990 - iunie 1993, ofițer 1 în Comandamentul Artileriei, Secția Pregătire pentru Luptă;
- mai 1987 - iunie 1990, ofițer 2 în Comandamentul Artileriei, Secția Pregătire pentru Luptă;
- 1985 - mai 1987, lector la Catedra de tragerile artileriei din Centrul de Instrucție al Artileriei, Ploiești;
- 1983 - 1985, ofițer student la Academia de Înalte Studii Militare;
- 1981 - 1983, comandant de baterie artilerie terestră/Centrul de Instrucție al Artileriei, Ploiești;

- 1977 - 1981, comandant de pluton tragere artilerie terestră și comandant de pluton comandă/Centrul de Instrucție al Artileriei, Ploiești.

Carieră - grade militare:

- 2006, general-maior;
- 2004, general de brigadă;
- 2000, colonel;
- 1995, locotenent-colonel;
- 1990, maior;
- 1986, căpitan;
- 1981, locotenent- major;
- 1977, locotenent.

Lucrări publicate:

- Doctrina Acțiunilor Întrunite ale Forțelor Armate, Ed. 2001, în cadrul colectivului de elaborare;
- Doctrina Pregătirii Forțelor Armatei, Ed. 2003, în cadrul colectivului de elaborare;
- Concluzii și învățăminte rezultate din desfășurarea exercițiului NATO/PfP "COOPERATIVE BEST EFFORT 2000", Gândirea Militară Românească;
- Doctrina Acțiunilor Întrunite ale Forțelor Armate - repere conceptuale și acționale, Gândirea Militară Românească;
- Doctrina Planificării Operațiilor Întrunite, Ed. 2003, în cadrul colectivului de elaborare;
- Glosar de abrevieri utilizat în documentele și publicațiile NATO, Ed. 2004.

Aria de expertiză:

- Securitate: Securitate națională; Securitate globală, trans-atlantică, europeană, central și est-europeană;
- Apărare națională: Strategii, politici, planificare și managementul apărării;
- Probleme militare: Strategie militară (strategii naționale, multinaționale și de coaliție);
- Politici militare; Doctrine militare; Construcție militară (Organizare, echipare, instruire, folosire în operații); Reforma militară; Transformare; Relații civil-militar;
- Operații în sprijinul păcii;
- Prevenirea conflictelor și managementul crizelor;
- Controlul armamentelor;
- Drept internațional (suveranitate, intervenții, mijloace de soluționare a diferendelor; Dreptul conflictelor armate; protecția drepturilor omului pe timpul conflictelor armate).

Limbi străine:

- Limba engleză: bine;
- Limba franceză: mediu.

PACEA, GHEORGHE

Subsemnatul, Pacea Gheorghe domiciliat în Pitești, Str. Livezilor, Bl.9, Sc.C, Ap.12, Tel. 0728/809.645, vă aduc la cunoștință că am primit cu deosebită bucurie scrisoarea, diploma și placheta din partea Consiliului Județean Argeș, privind acordarea titlului de „Fiu al Argeșului”, cu prilejul Sărbătorilor Argeșului și Muscelului, pentru care doresc să vă mulțumesc și să vă urez mult succes în continuarea acțiunilor dvs.

În conformitate cu cererea dvs., vă transmit CV-ul solicitat:

M-am născut la 25.07.1920, în Grecia - comuna Caterina, jud. Veria, zona care a fost locuită de aromâni (de origine daco-romană). În anul 1925, părinții mei au fost repatriați și colonizați în Cadrilater, jud. Caliacra. În anul 1945, când Cadrilaterul a fost cedat Bulgariei, familia mea a fost a doua oară strămutată, stabilindu-se definitiv în București.

Sunt absolvent al Facultății de Horticultură, București.

Am participat activ la cel de-al doilea război mondial, unde am fost rănit și, în anul 1946, m-am căsătorit cu Victoria, tot de origine aromână.

Am două fete: Olivia, locuiește în Suedia și Doina, în Pitești, împreună cu nepoata mea, Alexandra-Delia.

Funcții ocupate:

- Între 1945-1952, am lucrat la Direcția Generală a Horticulturii din Ministerul Agriculturii București, ca organ tehnic de specialitate în horticultură.
- Între 1952-1960, am ocupat funcția de șef al secției Horti – Viticole, în cadrul Direcției Generale Agricole a fostului Sfat Popular Regional Pitești.
- Între 1978-1982, am ocupat funcția de șef al secției Dendrologie și Arhitectură Peisagistică la Institutul de Cercetări Pomicole Mărăcineni – Argeș, cu activitate peisagistică în toată țara, după care am ieșit la pensie.

Realizări:

- În perioada 1952-1964, în calitate de șef al secției Horti - Viticole județene, am proiectat, organizat și condus acțiunea de înființare a 25 de pepiniere pomi-viticole în fosta regiune a municipiului Pitești, unde s-au produs cinci milioane de pomi altoiți și un milion viță altoită, producție care s-a plantat, pe bază de proiecte, în majoritate pe terase, în bazinele pomicole și viticole: Curtea de Argeș, Vedea, Câmpulung Muscel, Râmnicu Vâlcea, Costești, Pitești, Găiești, Slatina etc. Pentru aceste realizări, am fost decorat cu „Medalia Muncii” și „Ordinul Muncii”.

- După terminarea campaniei de înființare a livezilor de pomi și a plantațiilor de vită de vie, în calitate de inginer șef la Administrația Parcurilor și Spațiilor Verzi Pitești, am organizat și condus acțiunea de producere a plantelor ornamentale, de refacere și modernizare a sistemului de spații verzi și parcuri din localitățile urbane ale județului Argeș și unele limitrofe. Pentru aceste realizări, am primit, în anul 2001, diploma de „Cetățean de Onoare al Municipiului Pitești”.
- În calitate de șef al secției de Peisagistică din cadrul Institutului de Cercetări Pomicole Mărăcineni, am întocmit și aplicat proiecte de parcuri și spații verzi publice și private în multe localități urbane din țară, inclusiv București.
- În afara țării, am proiectat și condus amenajarea unor parcuri și spații verzi în orașele: Stuttgart și Wuppertal din Germania, Stockholm – Suedia, Cairo – Egipt – unde România a participat la un concurs de amenajare peisagistică, fiind premiată.
- În mod deosebit, am executat lucrări de reconstituire a spațiilor verzi din jurul Castelului Peleş, am făcut parte din colectivul care a inițiat și organizat primele ediții ale „Simfoniei Lalelelor” și, în toate perioadele, am condus lucrările de întreținere și îngrijire ale parcurilor și spațiilor verzi din municipiul Pitești.

PAHONȚU, LUCIAN SILVAN

Născut la 2 noiembrie 1964, în Lerești, județul Argeș, este căsătorit și are un copil.

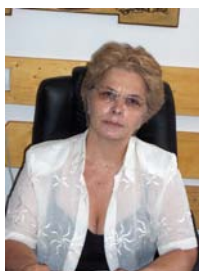
În 1987, a absolvit Școala Militară de ofițeri activi, profil transmisiuni, îndeplinind diferite funcții în cadrul Ministerului Administrației și Internelor.

În 1994, a absolvit cursurile Facultății de Arme Întrunite din cadrul Universității Naționale de Apărare.

Între 1999-2002, a deținut funcția de Șef de Stat Major la Brigada 11 Mobilă Jandarmi București.

Între 2002-2005, a fost comandant al Brigăzii Speciale de Intervenție a Jandarmeriei „Vlad Țepeș”. A fost avansat la gradul de general de brigadă la 1 decembrie 2003. A publicat numeroase articole și lucrări în domeniul securității naționale, fiind doctor în științe militare.

La data de 7 decembrie 2005, a fost numit director al Serviciului de Protecție și Pază.

PALLY, FILOFTEIA

Date personale:

- Data nașterii: 13.02.1952, Curtea de Argeș.
- Profesia: cercetător științific, muzeograf, etnograf, sociolog.

Experiență profesională:

- 2005 – și în prezent :
Director General al Muzeului Viticulturii și Pomiculturii – Golești;
Vicepreședinte al Asociației muzeelor în aer liber din România (2007);
Doctorat cu tema „Evoluția meșteșugurilor țărănești din zonele Argeș și Muscel”;
Membru ASER (Asociația de Științe Etnologice din România).
- 2000 – 2005:
Director general adjunct – Muzeul Viticulturii și Pomiculturii – Golești, Argeș;
Șef Departament Resurse Umane;
Cercetător științific;
Expert național în etnografie;
Atestat în management cultural (cursuri UE), muzeologie și etnografie;
Specialist în managementul instituțiilor muzeale (cursuri Ministerul Culturii);
Specialist în resurse umane;
Membru în Comisii județene de specialitate (atestare a meșteșugurilor tradiționale, de analizare a proiectelor de stemă, de stabilire denumiri ale zonelor publice).
- 1992 – și în prezent:
Coordonator CSOP – membru al GALLUP Internațional – Filiala Argeș, cu peste 540 de studii de piață, sociale și politice, exit - pol, focus-grup etc., filiala cuprinzând 22 operatori de interviu.
- 1992 – 2000:
Muzeograf IA, Complexul muzeal Golești – Argeș;
Șef Serviciu Resurse Umane, Complexul muzeal Golești;
Membru în Colectivul de redacție al Revistei Cultura.
- 1992 – 2000:
Șef secție Istorie Etnografie, Complexul muzeal Golești – Argeș.
- 1984 – 1992:
Muzeograf principal, Complexul muzeal Golești – Argeș.
Membru în Colectivul de redacție al Anuarului MUSEUM (și în prezent).

- 1978 – 1984:
Muzeograf, Complexul muzeal Golești – Argeș;
Atestare muzeologie, specializarea etnografie, 1980 (curs 3 ani);
Atestare etnografie, 1983 (curs 3 ani).
- 1975 – 1978:
Sociolog, Laboratorul de psihosociologie și ergonomie din Combinatul Metalurgic Câmpia Turzii - Cluj. Cercetare psiho-sociologică la angajare și, periodic, pe categorii de risc profesional.

Studii:

- 1971 – 1975: Facultatea de Filozofie, Secția Sociologie, Universitatea București;
Profesori renumiți: Miron Constantinescu, Henri Stahl, Gheorghe Focșa, Aculin Cazacu, Septimiu Chelcea;
Colegi renumiți: Paul Păcuraru, Gheorghe Fulga, Vladimir Tismăneanu, Ioan Mihăilescu, Sorin Botnaru, Eugen Maniac.
- 1967 – 1971: Liceul teoretic „Vlaicu Vodă”, Curtea de Argeș, cu diploma de merit.

Lucrări de specialitate (studii, referate, comunicări științifice) publicate: 45

Lucrări de cercetare etnografică de teren, depuse la biblioteca muzeului : 22

Repere ale activității științifice:

- Partener în patru proiecte naționale de cercetare științifică, cu studii publicate;
- 75 de campanii de cercetare etnografică de teren (în județ și în țară) și îmbogățirea patrimoniului muzeal (peste zece mii de obiecte și cinci construcții obținute prin donații – două troițe, moară, gospodăria din Câmpulung etc.);
- Campanii de demontare construcții muzeale, transferarea și remontarea acestora în muzeu – Suceava, Țara Zarandului;
- Valorificarea științifică a patrimoniului muzeal, prin: organizarea de expoziții (cca. 150), realizarea de pliante, albume, site, două proiecte finanțate de Ministerul Culturii și Cultelor și AFCN , filme documentare, promovare media (aprox.750 reportaje, interviuri, transmisiuni în direct pe posturi naționale radio și tv);
- Valorificarea informațiilor de teren și revitalizarea tradițiilor populare prin organizarea de muzee sătești, conferințe, simpozioane;
- Elaborarea proiectelor și organizarea Târgurilor de meșteri populari din Pitești (25 de ediții consecutive);
- Elaborarea tematicilor de profil pentru capitole din expozițiile de bază;
- Inițierea, coordonarea și finalizarea restaurării Băii turcești de la Golești;
- Inițierea și coordonarea modulului de pedagogie muzeală, prin ateliere-școală, organizate pe parcursul vacanțelor de vară;
- Organizarea magazinului de artă populară, la sediul muzeului;
- Obținerea donației imobiliare de la Câmpulung și coordonarea organizării, in situ, a Muzeului de etnografie din Valea Româneștilor nr.90,Câmpulung;
- Lucrări de investiții finalizate – Sistemele de hidranți și de paratrăsnete ale instituției;
- Lucrări de modernizare a spațiilor sociale din muzeu;
- Lucrări de restaurare a acoperișurilor pentru 40% dintre monumente;
- Lucrări de restaurare integrală și redarea în circuitul de vizitare – șase gospodării: conac de deal Gorj, Ștefănești-Podgoria, bordeiul din Dolj, Bistrița – Năsăud, Școala Comănești –Bacău, Casa cu scară interioară din Câmpulung;

Crearea microfermei de animale și organizarea vizitelor cu trăsura, pe aleile muzeului, în cadrul proiectului *Muzeul Viu*.

Proiecte imediate și de perspectivă: remontarea și inaugurarea gospodăriei pomi-viticole din Țara Zarandului și morii de apă din Mușetești - Arad, sursă de apă potabilă a muzeului, construirea Hanului Roșu de la Golești, restaurarea ansamblului feudal al Goleștilor, construirea (crearea) unui magazin de artă populară în Pitești (cu ateliere de meșteșuguri).

Cetățean de onoare al comunei Corbi-Argeș.

Diplome de excelență acordate de Ministerul Culturii și Cultelor, UNESCO România, Muzeul Satului Dimitrie Gusti, Muzeul Maramureșului, Muzeul ASTRA Sibiu.

În 2006, Premiul pentru management cultural al Direcției pentru cultură, culte și patrimoniu cultural național – Argeș.

PANTELIE, GHEORGHE

Născut la 25 decembrie 1941, Pitești Argeș

Absolvent al institutului de Artă Plastică „Nicolae Grigorescu”, secția Pictură, promoția 1971.

Muzeograf la Galeria de Artă a Muzeului Județean Argeș, 1972 – 1975;

Membru al U.A.P. din România, 1975;

Inspector-șef la Inspectoratul pentru Cultură al Județului Argeș, 1990;

Inspector specialitate I.S.J. Argeș, 1997 – 2001;

Adresa: Str. Școlii nr. 5, Bascov, Jud. Argeș, Tel.: 0248/270980; 0248/270826.

Expoziții personale și de grup:

- 1971 - Expoziția Cenaclului de Artă Plastică din Pitești, Muzeul de Artă, Pitești;
- 1972 - Semnificația stilului, Simpozion, Muzeul de Artă Pitești;
- 1972 - Expoziție de grup – „Tehnic-Club”, Pitești;
- 1973 - Expoziție de grup – sala „Amfora”, București;
- 1973 - Expoziție „Plener ’73”, Bydgoszcz, Polonia;
- 1974 - Expoziția națională a tineretului, Muzeul de Artă, Pitești;
- 1975 - Expoziție personală – „Galeria de Artă” a Muzeului Județean Argeș;
- 1978 - Expoziție de grup – „Galeria de Artă”, Cluj-Napoca;
- 1979/1980/1981 - Expoziție personală, Galeria de Artă „Metopa”, Pitești;
- 1981 - Expoziție de grup – „Căminul Artei”, București;
- 1982/1984/1986 - Bienala de pictură și sculptură, Sala „Dalles”, București;
- 1986 - Expoziție de grup, Sala „Dalles”, București;
- 1987 - Expoziția personală, Galeria de Artă „Metopa”, Pitești;
- 1987 - Expoziție de grup, Râmnicu-Vâlcea;
- 1989 - Expoziție personală, Galeria de Artă „Metopa”, Pitești;
- 1990 - Expoziție de grup, Galeria „Orizont”, București;
- 1990 - Expoziție de grup, Erlangen, Germania;
- 1991 - Expoziție de grup, Erlangen, Germania;
- 1992 - Salonul de iarnă, Erlangen, Germania;
- 1992 - Târgul anual din Frankfurt, Germania;
- 1995 - Expoziție personală, Casa Americii Latine, București;
- 1996/1997 - Expoziție de grup „Salonul de Sud”, Muzeul de Artă, Râmnicu-Vâlcea;

- 1998 - Expoziție personală, Galeria de Artă „Metopa”, Pitești;
- 1999 - Expoziție de grup, Galeria de Artă „Metopa”, Pitești;
- 1999/2000/2001/2002/2003/2004 - Salonul Județean, Centrul Cultural Pitești;
- 2005 - Expoziția de pictură „Artis”, București;
- 2006 – Expoziție de pictură „Apolo”, București.

Premii:

- 1974 – Premiul republican pentru pictură;
- 2002 /2003 – Premiul de excelență Argeș;
- 2003 – Premiul pentru activitate expozițională oferit de ziarul „Societatea Argeșeană”.

Activități:

- Din 1977 până în 1989, am fost metodist la Casa Creației din Argeș. M-am ocupat cu arta populară din județ și am contribuit la susținerea și creșterea mișcării artei naive, pe plan local și național;
- Am publicat articole de critică de specialitate legate de evenimentele artistice din Argeș;
- Din anul 1971 (cu unele întreruperi), am predat ore de specialitate la liceul „Dinu Lipatti” din Pitești – până în prezent.

Călătorii de studii: Grecia, Bulgaria, U.R.S.S., Germania, Polonia, Ungaria.

Prezențe în colecții particulare: România, S.U.A., Germania, Polonia, Italia.

PANTILIE, ION

Născut: 27 martie 1945, Pitești, Argeș

Absolvent al I.A.P. București:

- profesor Mihai Rusu, promoția 1971;
- specializarea Muzeografie, promoția 1982.

Membru titular al U.A.P din România (1975);

Președinte al Uniunii Artiștilor Plastici din România – Filiala Pitești (1980-1990);

Profesor, Liceul de Artă „Dinu Lipatti” Pitești;

Inspector școlar general adjunct, în perioada 2005-2007, în cadrul I.S.J. – Argeș;

Lector universitar la Universitatea din Pitești;

Cetățean de onoare al municipiului Pitești – 2005;

Atelier creație:

Str. Târgul din Vale, nr. 20 Pitești, Argeș.

Tel.: 0248/636050

Acasă:

Tel.: 0248/290001

Mobil: 0745263523

Activitate artistică:

Expoziții personale și de grup în țară:

- 1971 Expoziția Cenaclului de Artă Plastică din Pitești, Muzeul de Artă Pitești;
- 1972 „Semnificația Stilului” Simpozion Muzeul de Artă, Pitești;
- 1973 Expoziție de grup Sala „Amfora”, București;
- 1978 Expoziție de grup „Galeria de Artă”, Cluj – Napoca;
- 1982 Expoziție de grup „Căminul Artei”, București;
- 1985 Expoziție personală „Căminul Artei”, București;
- 1986 Expoziție de grup Sala „Dalles”, București;
- 1986 Expoziție de grup, Râmnicu Vâlcea;
- 1990 Expoziție de grup Galeria „Orizont”, București;
- 1976/1977/1978/1979/1980/1981/1982/1983/1984/1990/1992/1994/1996/1998/
2000/2002/ Expoziție personală Galeria de Artă „Metopa”, Pitești;
- 1999/2000/2001/2002/2003 Salonul Județean, Centrul Cultural Pitești;
- 2003 Expoziție personală – Rectoratul Universității din Pitești;
- 2004 Expoziție de grup aniversară „35 de ani de la înființarea Filialei U.A.P Pitești”,
Muzeul Județean Argeș;

- 2005 Expoziție personală – „Artis”, București;
- 2006 Expoziție de grup „Apollo”, București;

Expoziții republicane:

- 1972 Bienala de pictură și sculptură Sala „Dalles”, București;
- 1974 Expoziția națională a tineretului – Muzeul de Artă, Pitești;
- 1975 Expoziție anuală de pictură și sculptură Sala „Dalles”, București;
- 1977 Expoziție națională a tineretului – Cluj – Napoca;
- 1978 Expoziție națională de pictură și sculptură, Sala „Dalles”, București;
- 1979 Expoziție națională a tineretului – Brașov;
- 1982/1984/1986/1988 Bienala de pictură și sculptură, Sala „Dalles”, București;
- 1990/1992 Bienala de pictură și sculptură Galeria „Etaj ¾ Teatrul Național”, București;
- 2006 Salonul național de pictură și sculptură – Sala Parlamentului, București.

Expoziții internaționale:

- 1973 „Plener '73” Bydgoszcz – Polonia;
- 1973 Expoziție personală Bydgoszcz – Polonia;
- 1986 Expoziție de grup Bydgoszcz – Polonia;
- 1990 Expoziție de grup Erlangen – Germania;
- 1992 Expoziție de grup Toulouse – Franța;
- 1993 Expoziție de grup Nancy – Franța;
- 2001 Expoziție personală Munchen – Germania;
- 2005 Expoziție de grup Berlin – Germania.

Lucrări de artă monumentală:

- 1977 „Compoziție” Calcanul Fabricii de Pâine – Pitești;
- 1978 „Mircea cel Bătrân” Hotelul „Cara” – Pitești;
- 1989 „Iisus” Cimitirul Sfântul Gheorghe – Pitești;
- 1995 „Sigla Bancorex” Bancorex S.A., Sucursala Pitești;
- 1996 „Monumentul A.F.D.P.R.” – Pitești;
- 1997 „Compoziție” – Primăria Bascov.

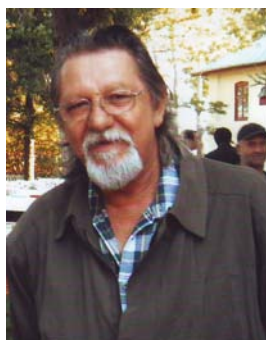
Premii:

- 1982/1983 Premiul Revistei „Argeș”;
- 1986 Premiul orașului Bydgoszcz – Polonia;
- 1997 Premiul municipiului Pitești;
- 2001/2002 Premii de excelență – Argeș.

Prezențe în colecții particulare și de stat:

În țară: Pitești, București, Cluj-Napoca, Sibiu, Brașov, Constanța, Ploiești, Craiova, ș.a.
 Peste hotare: Canada, Anglia, Franța, Belgia, S.U.A., Germania, Polonia, Italia, Grecia, Spania, Olanda, ș.a.

Simpozioane și documentări în țară și peste hotare: 8

PAPAIANI, SEBASTIAN

Numele și prenumele: Papaiani Sebastian.

Născut la data: 25 august 1936.

Locul nașterii: Pitești.

Studii:

- Liceul Teoretic „Brătianu” Pitești – absolvit în anul 1956;
- Institutul de Artă Teatrală și Cinematografie „Ion Luca Caragiale” București: 1956 – 1960.

Activitate:

- Actor la „Teatru de Stat” Sibiu: 1960 – 1971;
- Actor la teatrul „Giulești” București: 1971, devenit teatrul „Odeon”;
- Pensionar: 1998.

Colaborări:

- Teatrul Național – București;
- Teatrul de Comedie – București;
- Teatrul „Ovidiu” – Constanța;
- Teatrul „George Ciprian” – Buzău;
- Teatrul „Bulandra” – București.

Roluri principale în teatru – peste 50:

- Marea expediție – Mûler – regie D. Cernescu;
- Liola – Goldoni – regie Geta Vlad;
- Steaua fără nume – M. Sebastian – regie G. Vlad;
- Haina cu două fețe – Stratev – regie Tocilescu;
- Comedie fără titlu – Băieșu – regie G. Bănică;
- O familie îndoliată – Nusici – regie L. Popa;
- Opinia publică – Baranga – regie G. Vlad;
- Milionarul sărac – Tudor Popescu – regie Fătulescu;
- Pericle – Shekespeare – regie D. Cernescu;

- Bărbierul din Sevilla – Beaumarchais – regie D. Cernescu;
- Așteptam pe altcineva – Paul Ioachim - regie T. Mărescu;
- Femeile savante – Molière – regie I. Giurchescu;
- D’ale carnavalului – I. L. Caragiale;
- Domnișoara Nastasia – Zamfirescu – regie H. Popescu;
- Omul cu mârtoaga – V. I. Popa – regie T. Mărescu;
- Podul sinucigașilor – regie P. Ioachim;
- Un bărbat și mai multe femei – Zorin – regie L. Derderian;
- Astă seară se joacă fără piesă – Pirandello – regie Alexa Visarion;
- Passacallia – T. Popovici – regie Dimiu;
- Dracul uitat – DRDA;
- Carnavalul;
- Arap alb;
- Croitorii cei mari din Valahia;
- Ighemonicon cu năpârstoc;
- Oblomov;
- Desculț în parc.

Colaborări cu televiziunea:

- Dansul lebedelor;
- Afacerea Protar;
- „Escu”

Colaborare cu radioul:

- „Păcală” – în sala de concerte

Filme:

- Partea ta de vină;
- Golgota;
- Balul de sâmbătă seara;
- Geologii;
- Un surâs în plină vară;
- Păcală;
- Astă seară dansăm în familie;
- B. D.;
- Frații Jder;
- Războiul de independență;
- Ciprian Porumbescu;
- Alo, aterizează străbunica;
- Nea Marin miliardarul;
- Eu, tu și Ovidiu;
- Am fost 16;
- Asediul;
- Ultima noapte de dragoste, prima noapte de război;
- Roșcovanul;
- Secretul lui Nemesiss;

- Secretul lui Bachus;
- Toate pânzele sus – serial;
- Bani de dus, bani de întors;
- Păcală se întoarce;
- Telenovele: - Numai iubirea, Lacrimi de iubire, Daria.

Premii:

- Premiul pentru interpretare masculină „Mamaia” – 1964;
- Premiul de excelență al artei;
- Premiul de senior al artei;
- Ordinul „Serviciul Credincios în Gradul de Cavaler”;
- Premiul „Gărdescu”.

Stare civilă: căsătorit, 2 copii.

Hoby: tot ce poate face omul cu mâinile lui.

PĂȘTINICĂ, NICOLAE

Data și locul nașterii: 17 septembrie 1945, comuna Stoenеști, jud. Argeș.

Starea civilă: căsătorit, 2 copii.

Studii:

- Liceul militar „Ștefan cel Mare” – Câmpulung Moldovenesc – promoția 1963;
- Școala Militară Superioară de Ofițeri Activi „Nicolae Bălcescu” – Sibiu – promoția 1967;
- Academia de Înalte Studii Militare, facultatea de Arme Întrunite – București – promoția 1977;
- Curs post – academic superior – anul 1985;
- Colegiul Național de Apărare – promoția 1993;
- Doctorat în științe militare – anul 1995;
- Curs de limba engleză – București și Borden / Canada, în anul 1988;
- Membru al Academiei Oamenilor de Știință – din 1998 (Secția Militară).

Experiență acumulată:

a. În învățământul militar:

- Comandant pluton infanterie (1967 - 1970), comandant companie infanterie (1970 - 1973), șef de stat major de batalion la Școala Militară Superioară de Ofițeri Activi „Nicolae Bălcescu” (1974 - 1975);
- Comandant batalion la Școala Militară Superioară de Ofițeri Activi „Nicolae Bălcescu”, între anii 1977 – 1981;
- Lector la Centrul de Instrucție al Infanteriei și Tancurilor – Făgăraș – între anii 1981 – 1982.

b. În unități operative:

- Comandant de regiment mecanizat – Regimentul 36 Mecanizat „Vasile Lupu” – Constanța – între anii 1982 – 1985;
- Șef secție operații la Comandamentul Armatei a 2-a Buzău – între anii 1985 – 1990;
- Locțiitor al comandantului Marinei Militare pentru infanteria marină – Constanța – între anii 1990 – 1992;
- Șef Secție Planificare și Pregătire Operativ – Strategică din Statul Major General, între anii 1992 – 1993;
- Șef de stat major al Armatei a 2-a – Buzău, 1994 – 1995;
- Șeful Statului Major al Trupelor de Uscat – între anii 1995 – 1997;
- Inspector General al Ministerului Apărării Naționale, între octombrie 1997 – octombrie 2003.

Evoluția în cariera militară:

- 1967 – locotenent;
- 1970 – locotenent major (avansat la excepțional);
- 1975 – căpitan;
- 1979 – maior (avansat la excepțional);
- 1982 – locotenent colonel (avansat la excepțional);
- 1989 – colonel
- 1991 – general de brigadă (cu o stea);
- 1994 – general maior (cu două stele);
- 1999 – general locotenent (cu trei stele);
- 2003 – general (cu patru stele).

Decorații: 01.12. 2000 – Ordinul „Serviciul Credincios în Grad de mare Cruce”.

Realizări științifice:**A. Intervenții în cadrul unor sesiuni de comunicări științifice:**

- În țară – peste 45;
- În străinătate – peste 20.

B. Lucrări, cursuri, manuale, monografii publicate:**a. Autor:**

- Trecerea M.U. și U. ale armatei de la starea de pace, la starea de război. Conceperea, organizarea și conducerea acțiunilor de luptă în perioada inițială a războiului pe Teatrul de Operații din Moldova (curs), Ed. A.I.S.M., București, 1993, 50 pagini;
- Manevra aeroterestră și navală în vederea mutării efortului pe Teatrul de Operații din Dobrogea și în estul Munteniei. Participarea la înfrângerea definitivă a adversarului inclusiv în afara teritoriului național (curs), Ed. A.I.S.M., București, 1993, 30 pagini;
- Considerații cu privire la strategia apărării armate a țării și determinările acesteia asupra conceperii, organizării și conducerii acțiunilor militare pe teatrul din Moldova (curs), Ed. A.I.S.M., București, 1994, 30 pagini;
- Trupele de uscat – actualitate și perspectivă (monografie), Ed. S.M.T.U., București, 1996, 50 pagini;
- Operațiile Trupelor de Uscat (curs), Ed. S.M.T.U., București, 1997, 20 pagini;
- Rolul și misiunile geostrategice ale Trupelor de Uscat – componenta principală a Armatei Române (curs), Ed. S.M.T.U., București, 1997, 25 pagini;
- Cartea Albă a Trupelor de Uscat (monografie), Ed. S.M.T.U., București, 1997, 50 pagini;
- Teatrul de Acțiuni Militare de Interes Național – studiu strategic, Ed. A.I.S.M., București, 1998, 350 pagini.

c. Coautor:

- Educație ostășească – culegere de lecții, Ed. Militară, București, 1996, 220 pagini;
- Structuri cu acțiune rapidă în forța secolului XXI, Ed. Militară, București, 1999, 130 pagini;
- Culegere de termeni, concepte și noțiuni de referință din domeniul politicii militare, securității naționale și apărării armate, București, 2000.

Hobby-uri: lectura, jogging, grădinărit.

PĂTRAȘCU, GHEORGHE

Nume de familie: PĂTRAȘCU

Prenume: GHEORGHE

Data nașterii: 07.07.1941

Naționalitate: română

Stare civilă: căsătorit

Educația:

- 1979-1984: Academia de Științe Economice și Politice- Economist.

Limbi străine: franceză.

Apartenența la organisme profesionale: nu.

Alte aptitudini: lucru cu calculatorul.

Funcția deținută în prezent: Primar – Consiliul Local Lunca Corbului.

Vechimea în cadrul instituției: 15 ani.

Calificări și expertiză cheie:

- curs de perfecționare- iunie 2006 – Programul de informare, instruire și perfecționare a reprezentanților și comunităților locale din perspective accesării „Instrumentelor Structurale”;
- responsabil legal de proiect pentru proiectul „Alimentare cu apă potabilă în satele Pădureți, Cătane, Ciești, Mîrghia de Jos și Mîrghia de sus, comuna Lunca Corbului”, finanțat prin OG. 7/2006.

Experiență specifică în regiune: nu

Experiență profesională

- 1959-1956, Pitești, I.P.M.P.B. Lăcătuș Lucrări pentru construcții metalice;
- 1966-1968, Costești, Comitetul Raional UTC Costești, Instructor UTC, Activități culturale artistice și educative;
- 1969-1987, Lunca Corbului, Primăria Lunca Corbului, Director Cămin Cultural -Activități culturale artistice și educative;
- 1987-1990, Stolnici, Primăria Stolnici, Primar Activitate economico-administrativă și gospodărească;
- 1990-1992, Stolnici, SMA Stolnici- Economist;
- 1992, Lunca Corbului, Primăria Lunca Corbului, Primar -Activitate economico-administrativă și gospodărească.

PĂTRAȘCU, VIOREL

Pătrașcu, Viorel (Pitești, 21 august 1946),

- Medic, scriitor;
- Membru, Uniunea Medicilor Scriitori și Publiciști din România;
- Membru, Fotoclubul Medicilor din România; Liceul *Zinca Golescu*, Pitești (1964); Facultatea de Medicină Generală, București (1970);
- Medic stagiar, Dispensarul Medical Filipeni, Bacău (1970 – 1973);
- Medic, Dispensarul Medical Rural Cornățel, Argeș (1973- 1977);
- Medic secundar, Clinică Dermatologică *Șerban Vodă*, București (1977 – 1980);
- Medic specialist (1980),
- Medic primar (1991),
- Doctorand (1993),
- Medic șef, Policlinica nr. 2, Pitești (1995 până în prezent),
- Doctor în științe medicale (28 aprilie 1998),
- Activitate didactică la Liceul Sanitar, Pitești,
- Șeful Catedrei de Dermatologie de la Colegiul Universitar de Medicină, Pitești,
- vicepreședinte, secretar general, Colegiul Medicilor din Județul Argeș.

Volume:

- *Teroriștii sexului* (1997);
- *Femei cu ochi violeți* (1999);
- *Jurnalul de la Filipeni – apostolat în epoca de aur* (2000);
- *Europa ca o iluzie* (2001);
- *Inventar în cer* (2003);
- *Un blitz după 30 de ani* (2003);
- *De la Everan la Cabo da Roca – două decenii de călătorii* (2004);
- *Atenție, Europa, sosim!* (2005);
- *Moara cu nenoroc* (2007).

Lucrări în colaborare:

- *Orhiepididimita gonococică și negonococică în decurs de 10 ani. Considerații privind frecvența, cauzele și tratamentul* (1979);
- *Factorii cancerigeni în epiteliomamele de buză inferioară* (1980);
- *Acrodermatita eritematopapulooasă infantilă. Sindrom sau prodrom al unei hepatite virale* (1981);
- *Incidența sezonieră a Zonei Zoster în Județul Argeș* (1982);
- *Osteoporoza cutanată cu noduli și plăgi a sugarului* (1983);
- *Rezultatele terapeutice favorabile în profiria cutanată cu *Agrimonia Eupatoria** (1984);
- *Corelația lichenului scleros cutanat cu sclerodermiile* (1988).

Realizator emisiuni TV: *Antena 1*, Pitești, *Sănătatea extremă urgență* (din 1999).

Rubrică permanentă, *Cotidianul Argeșul*.

PĂUN, GHEORGHE

- Născut la 6 decembrie 1950, în comuna Cicănești, județul Argeș; căsătorit, doi copii.
- Absolvent al Facultății de Matematică, Universitatea București, în 1974 (5 ani specializare în informare).
- Doctor în matematică, în 1977, la Facultatea de Matematică a Universității București, sub conducerea profesorului Solomon Marcus.
- Matematician la Centrul de Calcul CEPECA, București (1974-1978), cercetător la Colectivul de Studiul Sistemelor din Universitatea București (1978-1987), la Centrul de Calcul al Universității București (1987-1990) și la Institutul de Matematică al Academiei Române (1990-1994) și cercetător principal I în același institut din 1994.
- Bursă Alexander von Humboldt la Universitatea Magdeburg, Germania, în 1992-1993; burse de cercetare în Finlanda, Spania, Italia, Olanda, Polonia, Japonia, Franța etc.
- Premiul “Gheorghe Lazăr” al Academiei Române, în 1981; premiul “Best paper” la Twelfth European Meeting on Cybernetics and Systems Research, Viena, 1994; nominalizat la prima ediție a Premiului de Excelență în Cultura Română, 1999; mai multe premii primite din partea unor reviste de cultură din România (inclusiv revista Argeș).
- Membru corespondent al Academiei Române, din 1997 (Secția de Știința și Tehnologia Informației); Doctor Honoris Causa și membru de onoare al Academiei Internaționale de Informatizare, Filiala Chișinău, din 1999; Profesor onorific al Universității Huashong, din Wuhan, China, din 2005; Membru al Academiei Europene (Academia Europaeae), din 2006.
- Autor a șase cărți de informatică în limba română, autor sau co-autor a cinci monografii în engleză (una dintre ele a fost tradusă în japoneză, rusă, chineză), (co)editor a peste 40 de volume colective, toate în engleză.
- Autor sau co-autor (în colaborare cu peste 100 de cercetători din mai multe țări) a aproape 500 de articole originale publicate în reviste internaționale de specialitate.
- Citat în aproape 3000 de locuri (articole, cărți, teze de doctorat), cel mai citat informatician român (a se vedea și <http://citeseer.nj.nec.com>).
- Invitații repetate la universități din Ungaria, Austria, Franța, Cehia, Slovacia, Germania, Finlanda, Olanda, Spania, Japonia, SUA, Canada, Polonia, Italia; peste 100 de conferințe la aceste universități.

- Conferințe invitate sau comunicări la numeroase conferințe internaționale.
- Membru al colectivului editorial al multor reviste internaționale de informatică teoretică (peste 15).
- Domenii principale de cercetare: teoria limbajelor formale, studiu matematic și aplicații, lingvistică computațională, combinatorică pe cuvinte, semiotică, cercetări operaționale, calcul pe bază de ADN; inițiatorul calculului cu membrane (modelele respective sunt numite *P sisteme*);
- Coordonator a numeroase lucrări de diplomă și al multor cercetători tineri și doctoranzi de succes în România, Spania, Italia, India, Olanda etc.
- Membru al Uniunii Scriitorilor din România (patru romane și cinci volume de povestiri publicate), autor și editor a numeroase cărți de jocuri logice și de cultură matematică.
- A introdus jocul Go în România (primul secretar al Federației Române de Go, 1990-1992), inițiatorul Clubului Iubitorilor de Cultură de la Curtea de Argeș.
- Adresa: Institutul de Matematică al Academiei Române.
PO Box 1-764, 014700 București
E-mail: george.paun@imar.ro, gpaun@us.es

PĂUNA, ION

Nume: Păuna Gh.

Prenume: Ion

Data nașterii: 25 octombrie 1933.

Domiciliul: Com. Pietroșani, sat Retevoiești, jud. Argeș.

Naționalitatea: română.

Situația civilă: căsătorit.

Pregătire:

- 1950-1954: Liceul Pedagogic Câmpulung;
- 1943-1949: Școala Elementară Domnești.
- Școala Primară Retevoiești.

Limbi străine cunoscute: rusă, franceză.

Activitate profesională:

- 1993-prezent: Activitate artistică (pictura), Com. Pietroșani, sat Retevoiești;
- 1974-1993: Director, Școala Primară, Com. Pietroșani, sat Vărzăroaia;
- 1963-1974: Profesor, Școala Generală, Com. Pietroșani, sat Retevoiești;
- 1960-1963: Director Cămin Cultural, Com. Pietroșani, sat Retevoiești;
- 1957-1959: Învățător, Școala Primară, Com. Valea Danului.

Activitate cultural -artistică:

Expoziții personale:

- 1964: Casa de Cultură Orășenească, Curtea de Argeș;
- 1973: Casa de Cultură Orășenească, Curtea de Argeș;
- 1974: Tehnic Club, Pitești;
- 1976: Palatul Culturii, Pitești;
- 1978: Palatul Culturii, Pitești;
- 1981: Casa de Cultură, Domnești; Sala „Arta” Câmpulung Muscel;
- 1982: Galeria de Artă „Metopa” Pitești;
- 1983: Palatul Culturii, Pitești;
- 1984: Sala „Dales”, București;
- 1985: Casa de Cultură Orășenească, Curtea de Argeș;
- 1988: Galeria de Artă „Metopa”, Pitești;
- 1997: Casa „Norocea”, Curtea de Argeș;
- 2003: Universitatea de Stat din Pitești.

Participări la expoziții în țară și străinătate:

- 1977;1979;1981;1983;1985;1987: Etapa Republicană a Festivalului „Cântarea României”;
- 1985;1986; 1987: Galeria de Artă „Metopa”, Pitești;
- 1963 Japonia; 1978, R.F Germania și Suedia; 1979, S.U.A; 1981, Canada, iar, din anul 1990, a participat, anual, la expoziții și tabere de pictură organizate de centrele județene și asociațiile de profil.

Lucrări în colecții: România, Germania, Anglia, Franța, Israel.

Premii și diplome obținute:

Etapă Republicană „Cântarea României”:

- 1977: Premiul III și Medalia de Bronz;
- 1979;1981;1983;1985;1987: Premiul I și Medalia de Aur;
- 1974: Premiul II și Medalia de Argint;

Premiul I Universitatea de Stat Pitești;

2007: Titlul de „Fiu al Argeșului”, acordat de Consiliul Județean Argeș.

PELIGRAD, N. NICOLAE SORIN

Informații personale:

Nume: Peligrad N. Nicolae Sorin.

Adresă: B.dul Republicii, Bl. D5a, sc. A, et. III, ap.9, Pitești, Argeș.

Telefon: 0248-633584 acasă, 0722953386 mobil.

E-mail: pelsorin @ yahoo.com

Naționalitate: Română.

Data nașterii: 11 Dec. 1952.

Experiență profesională:

- 2006 și în prezent: Profesor de matematică la Șc.3 „Ion Pillat”, Pitești;
- 2005 - 2006: Inspector de specialitate matematică, I.S.J. Argeș;
- 2001 - 2005: Profesor de matematică la Șc.3 „Ion Pillat”, Pitești;
- Inspector de specialitate matematică, I.S.J. Argeș;
- Profesor de matematică la Șc.3 “Ion Pillat”, Pitești;
- Profesor de matematică, la Șc. Moșoaia;
- Profesor de matematică, la Șc. Leicești-Coșești;
- Profesor de matematică, la Șc. Costești-Zorile;
- Profesor de matematică, la Șc. Nucșoara.

Educație și formare:

- 1997: Diplomă de licență în profilul matematică, Facultatea de Științe a Universității din Pitești;
- 1986: Am absolvit, cu examen de diplomă, Facultatea de Autovehicule rutiere din cadrul Institutului Politehnic București;
- 1974: Am absolvit Facultatea de matematică-fizică, din cadrul Institutului Pedagogic Pitești.

Grade didactice:

- 1978: promovarea examenului pentru obținerea gradului I cu lucrarea metodică - științifică: „Un paralelism între plan și spațiu”; promovarea examenului pentru obținerea gradului didactic II; promovarea examenului de definitivare în învățământ.

Aptitudini și competențe personale:

Limba maternă: Română.

Limbi străine cunoscute: Franceză –bine;

Rusă –satisfăcător.

Aptitudini și competențe sociale:

- Abilități de comunicare dobândite prin exercitarea profesiei;
- Abilități de mediere a conflictelor;
- Abilități pentru realizarea unui climat favorabil de muncă dobândite ca inspector la I.S.J. Argeș și ca membru al Consiliului de Administrație al Șc.3”Ion Pillat”, Pitești.

Aptitudini și competențe organizatorice:

- Organizator al olimpiadelor de matematică, în perioada când am fost inspector;
- Organizator al concursurilor de matematică “Dan Barbilian” și “ Simion Sorin”;
- Organizator al Simpozionului “Sorin Simion”;
- Organizator de excursii cu elevii, în calitate de profesor diriginte;
- Organizator al unor tabere școlare cu programe speciale de matematică.

Aptitudini și competențe tehnice:

Abilități de operare PC și de lucru cu programe din pachetul Microsoft Office: Word, Excel, cunoștințe de utilizare a Internetului.

Informații suplimentare:

Activitate metodică – științifică:

- 1994 - 1996 și 2001- 2003: Mentor;
- 1994 - 1997 și 2001- 2003: Metodist. Membru în Biroul Executiv, al S.S.M., filiala Argeș;
- 1982 : susținerea referatului „Observații asupra unor probleme din manualul de algebră”, la Curtea de Argeș;
- 1983: susținerea referatului „Trusă de geometrie în spațiu”, la Simpozionul „Creativitate și eficiență în învățământ”, Ploiești;
- 1985: susținerea referatului „Un nou tip de elipsograf”, la Simpozionul „Zilele Școlii Argeșului”, Câmpulung;
- 1998: referatul „Asupra unor probleme date la Olimpiada de Matematică, etapa pe țară, Pitești 610”;
- 1998: „On Concurrency, Colinearity and Coplanarity”, CAIM , Pitești;
- 2000: „Another view on the space perpendicularity”, CAIM, Pitești.

Articole și studii publicate în reviste de specialitate fără ISSN sau ISBN:

- „Punctul lui Lemoine al unui triunghi dreptunghic”, Revista Penta, 1987;
- „Extinderea teoremelor lui Menelaos și Ceva în spațiu”, Revista Penta, 1990;
- „Perpendiculara comună a două drepte necoplanare”, Revista „Dan Barbilian”, nr.1;
- „Punctul lui Mathot”, Revista „Dan Barbilian”, nr.2;
- „Câteva inegalități existente într-un triunghi”, Revista „3”, nr.7/2002 - „Reciproca teoremei lui Venn Aubel”, Revista „3”, nr.8/2002 ;
- „Extinderea teoremei lui Venn Aubel în spațiu”, Revista „3”. nr.9/2004.

Publicații:

- „Geometria în concursurile școlare”, autor, Ed. Vlasie;
- „Olimpiada de matematică 1990-1997”, coautor, Ed. Gil;
- „Olimpiade argeșene de matematică. Liceu”, coautor, Ed. Paralela 45;
- „Olimpiade argeșene de matematică. Gimnaziu”, coautor, Ed. Paralela 45;
- „90 de teste de matematică pentru examenul de capacitate și admitere în liceu”, coautor, Ed. Paralela 45;
- „Aritmetică. Clasa a V-a .Partea I, semestrul I”, coautor, Ed. Paralela 45;
- „Aritmetică. Clasa a V-a .Partea I, semestrul I”, coautor, Ed. Paralela 45;
- „Capcanele matematicii”, coautor, Ed. Paralela 45;
- „Ghidul admiterii în liceu”, coautor, Ed. Paralela 45;
- „Teste de capacitate”, coautor, Ed. Carminis, 2003.

Probleme propuse la etape finale ale Olimpiadei de Matematică și la Concursul anual al rezolvitorilor de probleme:

- problema 4, Vaslui, 1998, cl. a VII-a;
- problema 3, Alba Iulia, 1999, cl. a VII-a;
- problema 2, Vâlcea, 1991, cl. a VII-a;
- problema 4, Brașov, 2000, cl. a VII-a;
- problema 3, Tg.Mureș, 2001, cl. a VII-a;
- problema 2, Vâlcea, 1991, cl. a VIII-a;
- problema 4, Bacău, 1995, cl. a VIII-a;
- problema 3, Alba Iulia, 1999, cl. a VIII-a;
- problema 3, Tg.Mureș, 2001, cl. a VIII-a;
- problema 4, faza județeană ,2001, cl. a VIII-a.

Alte probleme publicate în Gazeta Matematică sau în culegeri de probleme.

Activitatea la concursurile școlare :

- Membru al Comisiei Centrale a Olimpiadei de Matematică (2001, 2000, 1999, 1998, 1995, 1991, 1990, 1989);
- Susținerea unor teme pentru pregătirea lotului olimpic național (2003,1994);
- Activitate cu o grupă de excelență(2001-2002).

Permis de conducere: Categoria B

Stagiul militar: Satisfăcut

PENDIUC, TUDOR

DATE PERSONALE:

Data si locul nașterii: 5 AUGUST 1954, Balș, județul Olt, România.

Starea civilă: căsătorit.

Copii: 2.

Naționalitatea: română.

STUDII:

1968 - Școala Generală, Balș;

1973 - Liceul Teoretic, Balș;

1978 - Universitatea Craiova, Facultatea de Științe ale Naturii, Secția Informatică, curs de zi;

1981 - Universitatea Craiova, Facultatea de Științe ale Naturii, Secția Matematică - curs fără frecvență;

1992 - Camera de Comerț și Industrie a Județului Argeș, cursuri de marketing, management, contabilitate, finanțe și legislație;

2001 - Universitatea Paris XII - Val de Marne, Facultatea de Administrație și Schimburi - Studii Superioare Specializate în Administrație Locală și Masterat;

2002 - A.S.E. București, Doctor în Relații economice internaționale.

ALTE STUDII, CURSURI DE PERFECTIONARE, SPECIALIZARI:

1980 - Curs pentru proiectarea si elaborarea sistemelor de gestiune a bazelor de date, limbajul SGBD - ICI, București;

1982 - Curs de proiectarea și realizarea procedurilor catalogate, Sibiu;

1984 - Curs de utilizarea minicalculatoarelor, Timișoara;

1991 - Curs de marketing, management, contabilitate, finanțe și legislație, Pitești;

1992 - Descentralizarea administrației publice, Franța;

1996 - Parteneriatul public-privat în dezvoltarea economică - Universitatea Harvard Cambridge, Massachusetts – SUA;

1996 - Administrație publică, Marea Britanie;

1997 - Administrație publică, Suedia;

1997 - Finanțe publice locale și Creditare locală, SUA;

1998 - Administrație publică, Olanda;

1998 - Finanțe publice locale și Creditare locală, Cehia și Polonia;

1999 - Descentralizarea administrației publice, Austria;

2000 - Protecția copilului, Danemarca;

2001 - Dezvoltare economică și servicii publice, SUA;

2001 - Poliție locală și de proximitate, Elveția;

2005 - Finanțe publice locale, Germania;
2006 - Descentralizarea învățământului, Turcia.

Cursuri de formare formatori:

1998 - Arta și Știința conducerii în administrația publică locală - organizat de către Fundația pentru Dezvoltare Locală și Servicii Publice;
2000 - Descentralizare fiscală - Dezvoltarea capacităților pentru managementul schimbării - organizat de către Fundația Parteneri pentru Dezvoltare Locală;
2000 - Participare Cetățenească - Informarea Cetățenilor, organizat de către Research Triangle Institute- USAID;
2001 - Creditare locală - organizat de către Centrul de Studii și Programe pentru Dezvoltare.

EXPERIENȚĂ PROFESIONALĂ:

1978 - 1988: analist, programator, șef Oficiu de calcul la IME Pitești;
1988 - 1990: programator, șef Atelier proiectare, TAGCM Argeș;
1990 - 1991: Viceprimar al municipiului Pitești;
1991 - 1992: Subprefect al județului Argeș;
1992 și în prezent - Primar al Municipiului Pitești;
1993 - 1994: cadru didactic asociat la Catedra de Matematică - Informatică, Universitatea din Pitești;
1994 - 1996: reprezentant al autorităților publice locale la CONGRESUL PUTERILOR LOCALE ȘI REGIONALE STRASBOURG;
1994 - 1996: membru al Comitetului Director al Federației Municipiilor din România;
1996 și în prezent: Vicepreședinte al Federației Municipiilor din România - actualmente Asociația Municipiilor din România (AMR);
2000 - aprilie 2004: lector universitar la Catedra de Informatică - Matematică, Facultatea de Științe, Universitatea din Pitești;
2004 - iunie: conf. univ. doctor la Universitatea Constantin Brâncoveanu;
2003 - prezent: Președintele Comitetului Local de Coordonare al Programului de Dezvoltare Durabilă a municipiului Pitești;
2003 - prezent: Vicepreședinte al Federației Autorităților Locale din România (FALR).

ACTIVITATE PROFESIONALĂ ȘI ȘTIINȚIFICĂ :

- Proiectarea de produse informatice: calculul și evidența pierderilor tehnologice normate (sisteme de calcul FELIX și mini); calculul materialelor relansate și emiterea bonurilor de consum (sisteme de calcul FELIX și mini); calculul prețului de cost pe elemente și total întreprindere (sisteme de calcul FELIX și mini); calculul parametrilor de fiabilitate la motoarele electrice în regim de lucru normal și accelerat (sisteme de calcul FELIX și mini); evidența rezultatelor de probă, prelucrarea lor și întocmirea diagramei PARETO (sisteme de calcul FELIX și mini); urmărirea, calculul și evidența facturilor emise și încasate (sisteme de calcul FELIX și mini); tarifarea proiectelor realizate de către institutele județene de proiectare; sistem informatic pentru coordonarea activităților din administrația publică locală cu ajutorul calculatoarelor de tip PC;
- Implementarea de produse informatice: calculul și evidența rebuturilor în producția de serie la Întreprinderea Motoare Electrice Pitești (IMEP) (sisteme de calcul FELIX și mini); evidența personalului și calcularea drepturilor bănești, pachetul PERSAL (sisteme de calcul FELIX și mini); urmărirea activității de aprovizionare - pachet ADEST (sisteme de calcul FELIX și mini); evidența și urmărirea mijloacelor fixe - pachetul MIFIX (sisteme de calcul mini); conducerea unei secții de producție cu ajutorul minicalculatorului; eliminarea stocurilor supranormative de materiale la nivelul Ministerului Industriei Electrotehnice (sisteme FELIX); sisteme pentru evidența

personalului și calcularea drepturilor bănești în construcții - pachetul SIFORM (sisteme de calcul mini);

- Elaborarea concepției sistemului informatic de coordonare a principalelor activități ale IMEP cu ajutorul minicalculatoarelor, inclusiv a unei rețele integrate mini-micro pentru urmărirea activității economice și a producției în construcții civile;

- Elaborarea Planului de Dezvoltare Durabilă a municipiului Pitești, care presupune conceperea și realizarea:

- Strategiei Locale de Dezvoltare Durabilă;
- Planului Local de Acțiune;
- Portofoliul de Proiecte Prioritare, proiect finanțat de municipiul Pitești și ONU.

- Prezentarea a 27 lucrări didactice de matematică, informatică pentru elevi și studenți, respectiv lucrări științifice în domeniul informaticii industriale și economice, inclusiv a unor lucrări de importanță deosebită în domeniul managementului administrației publice;

Participarea la conferințe, seminarii naționale și internaționale, organizate pe teme de specialitate din administrația publică.

ALTE ACTIVITĂȚI:

- Elaborarea și modificarea unor acte normative privind administrația publică locală:

- Legea privind administrația publică locală nr.69/1991, modificată prin Legea nr.29/1996;
- Legea privind administrația publică locală nr.215/2001;
- Legea finanțelor publice locale nr.189/1998;
- Legea privind impozitele și taxele locale nr.27/1994;
- Legea privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia nr.213/1998;
- Legile bugetului de stat pentru anii 1997 - 2004;
- Ordonanța de Urgență a Guvernului României nr.45/2003, privind finanțele publice locale.

- Atragerea, participarea și aplicarea programelor cu finanțare internațională:

- Programul „asistență pentru autoritățile locale”, finanțat de Agenția Statelor Unite pentru Dezvoltare Internațională (USAID):

- în perioada 1995 - 2002, pentru domeniile:
 - management public și bugetar;
 - creditare și finanțare municipală;
 - dezvoltare economică;
 - dezvoltarea asociațiilor;
 - participare cetățenească;
- în perioada 2002 - 2004, pentru domeniile:
 - reforma politicilor publice;
 - asistență tehnică – vouchere;
 - finanțări oferite de program;
 - comunicare cu colegii și instruire;
 - bugetele și managementul financiar al administrației locale;
 - participare cetățenească;
 - management și servicii în administrația locală;
 - dezvoltare economică locală;
 - dezvoltarea capacității instituționale.

- Programe de asistență pentru Autoritățile locale susținute de:

- Centrul de Studii și Programe pentru Dezvoltare (CSPD);
- Fundația Parteneri pentru Dezvoltare Locală (FPDL);

- Asociația suedeză a autorităților locale (SALA);
 - Know - How Found - Anglia;
 - Asociația Olandeză a Autorităților Locale (VNG).
- Colaborarea cu autorități locale ori ONG-uri ale autorităților locale din străinătate:
 - Asociația autorităților locale din Suedia (SALA) pe teme de organizare, legislație în administrația publică și de protecție a mediului;
 - Asociația municipiilor din Olanda (VNG) pe teme de organizare a autorităților locale în asociații, legislație în administrația publică, finanțe, bănci, creditare locală și modalități de acces la programe internaționale;
 - Orașul Springfield, Ohio, SUA pe teme privind administrația publică, dezvoltare economică, servicii publice;
 - Orașul Caserta, Italia pe teme privind administrația publică, dezvoltarea locală, cultură;
 - Kragujevac, Serbia, pe teme privind administrația publică, dezvoltare locală, educație, cultură.

TITLURI ȘTIINȚIFICE ȘI ONORIFICE, NAȚIONALE SAU INTERNAȚIONALE, INCLUSIV APARTENENȚA LA UNIUNI PROFESIONALE, SOCIETĂȚI ȘTIINȚIFICE (ANII):

- Doctor în Relații economice internaționale -2002;
- Membru al Societății de Științe Matematice din România -1990;
- Premiul de excelență „Cel mai activ primar”, acordat de către Federația Autorităților Locale din România -2003;
- Ordinul Național „Pentru Merit în grad de Cavaler” - acordat de către Președintele României - 2004;
- Cetățean de Onoare al orașului Kragujevac din Serbia -2005.

MISIUNI OFICIALE ÎN STRAINĂTATE, SEMNIFICATIVE PENTRU SPIRITUALITATEA ROMÂNEASCĂ SAU UNIVERSALĂ:

- Reprezentant al autorităților publice locale la „CONGRESUL PUTERILOR LOCALE SI REGIONALE” la Strasbourg -1994-1996;
- Membru supleant în COMITETUL REGIUNILOR, Bruxelles, din anul 2004.

• Activitate politică:

Până în anul 2000 - membru al Partidului Democrat, vicepreședinte al Filialei Județene Argeș;
 2001 până în prezent - membru al Partidului Social Democrat, vicepreședinte al Filialei Județene Argeș.

LIMBI STRAINE :

- Limba Engleză și Limba franceză - nivel mediu

Profesiunea: profesor informatician, dr. relații economice internaționale.

Primar al municipiului Pitești din anul 1992.

PENESCU, MIRCEA NICULAE

Conf., medic primar medicina internă; medic primar nefrologie, Manager al Spitalului Clinic de Nefrologie "Dr. Carol Davila", Șef de lucrări Catedra de Medicină Internă și Nefrologie, Spitalul Clinic "Dr Carol Davila", UMF "Dr Carol Davila" București, Doctor în medicină.

- Membru fondator al Societății Române de Nefrologie (din 1994);
- Membru fondator al Fundației Române a Rinichiului (din 1996);
- Membru în Comitetul de Conducere al Societății Române de Nefrologie;
- Membru în Comitetul de Conducere al Fundației Române a Rinichiului;
- Președintele Fundației Medicina și Muzica, din 1997, până în prezent;
- Membru al *European Renal Society (ERA-EDTA)*;
- Membru al *International Society of Nephrology*;
- Membru al Colegiului de redacție a revistei *Nefrologia* (secretariat științific), din 1994-2006;
- Redactor Șef al Revistei Nefrologia (din 2006 – până în prezent).

Născut 1.07.1951, Mun. Pitești;

Absolvent al Liceului N Bălcescu (Brătianu) din Pitești, 1970;

Absolvent al Școlii de Muzică din Pitești secția pian. Studii paralele în particular –vioară;

Facultatea de Medicină Generală din București, 1970-1976;

Căsătorit cu Livia Maria Penescu-economist;

2 copii: Alexandru - avocat-baroul București;

Alina Maria - avocat - baroul București.

Vechimea în activitatea spitalicească:

Medic intern, 1976-1978;

Medic secundar, 1978-1981;

Medic specialist, 1981 – 1991;

Medic primar 1991-2006;

Șef secție Nefrologie I, 2003- până în prezent;

Director General al Spitalului, 2003- până în prezent.

Activități complementare:

A doua specialitate - Nefrologie – 1998;

Al II-lea primariat în Nefrologie 1997;

competență - Endoscopie digestivă – 1992.

Specializări:

Curs de Imunologie – 1983;
Curs de perfecționare "Actualități în Nefrologie" – 1986;
Curs de Imunologie – 1988;
Curs Nefrologie – 1989;
Specializare Endoscopie Digestivă - Tournai, Belgia, 1991;
Curs Endoscopie Digestivă, Fundeni – 1992;
Workshop de Endoscopie Digestivă - Spital Erasmus, Bruxelles, Belgia, Iunie 1996;
Management Sanitar – Curs 2002-2003 – 2006.

Activitatea științifică:

Lucrări publicate în reviste medicale: 26
Comunicări la manifestări științifice naționale și internaționale: 21
Capitole de tratat sau monografii: 28

DATE DE CONTACT:

- TEL. SPITAL CLINIC DE NEFROLOGIE “DR. CAROL DAVILA” : 318.91.84;
- FAX: 318.91.93
- TEL MOBIL: 0722.366.592, 0788.366.592
- TEL ACASA: 772.72.45
- ADRESA E-MAIL: mirceapenescu@yahoo.com

PETRESCU, CORNELIU

Domiciliul: județul Argeș, oraș Pitești, strada Negru Vodă, bloc C4, scara G, apartament 12

Telefon: 0248 / 632569; 0746 085522.

Data și locul nașterii: 17.09.1940, localitatea Priboieni, județul Argeș, România

Naționalitatea: română.

Starea civilă: căsătorit, 1 copil.

Studii: - 1953 – 1957 Liceul Electrotehnic București

- 1965 – 1967 Școala postliceală de antrenori din cadrul A.N.E.F.S. București.

Activitatea profesională: (antrenor)

- 1968 – 2000 antrenor lupte greco-romane la CSM Pitești, CS Dacia Pitești (33 ani vechime);
- din 1991 Antrenor emerit – legitimația nr. 256;
- din 2001 pensionat la limită de vârstă.

Activitatea ca antrenor în cadrul colectivului tehnic la lotul național olimpic de lupte greco-romane – seniori:

- 1985 – 1988 ciclul olimpic J.O. Seul (4 ani);
- 1993 – 1996 ciclul olimpic J.O. Atlanta (4 ani);
- 1998 – 2000 ciclul olimpic J.O. Sidney (3 ani);
- din noiembrie 2004 și în prezent antrenor la lotul național olimpic lupte greco-romane de seniori.

Rezultate obținute ca antrenor la lotul național și olimpic de lupte greco-romane seniori:

1. Andrei Vasile – locul II la C.E. Tampere 1987;
2. Andrei Vasile – locul III la C.M. Clermont – Ferrard, 1987;
3. Cărare Petrică – locul II la C.E. Kolboton, 1988;
4. Memet Ender – locul II la C.M. Stocholm, 1993;
5. Sandu Marian – locul III la C.E. Istambul, 1993;
6. Sandu Marian – locul III la C.E. Atena, 1994;
7. Sudureac Petru – locul II la C.M. Praga, 1995;
8. Constantin Mircea – locul II la C.E. Besanson, 1995;
9. Sandu Marian – locul II la C.E. Budapesta, 1996;
10. Sudureac Petru – locul III la C.E. Sofia, 1999;
11. Sandu Marian – locul I la C. E. Moscova, 2000;
12. Diaconu Eusebiu – locul II la C.E. Varna, 2005;
13. Diaconu Eusebiu – locul III la C.M. Budapesta, 2005.

Rezultatele obținute ca antrenor la CSM Pitești – CS Dacia Pitești:

- Seniori:

1. Boțilă Mihai - locul II la C.E. Leningrad, 1976;

2. Boțilă Mihai – locul III la C.E. Bursa, 1977;
 3. Boțilă Mihai – locul II la C.E. Oslo, 1978;
 4. Zamfir Nicolae – locul II la C.M. Katowice, 1982;
 5. Zamfir Nicolae – locul II la C.E. Leipzig, 1985.
- Juniori:
1. Boțilă Mihai – locul I la Campionatul European Huskvarna, 1970;
 2. Boțilă Mihai – locul I la Campionatul European Hvar, 1972;
 3. Zamfir Nicolae – locul II la Campionatul European Oulu, 1978;
 4. Bica Gheorghe – locul I la Campionatul Mondial Budapesta, 1990;
 5. Bica Gheorghe – locul II la Campionatul European Istambul, 1994.

Am promovat la lotul național și olimpic 22 sportivi seniori.

Am activitate ca antrenor la lotul național de juniori – tineret din anul 1971 – 1985 (15 ani).

PETRESCU, IRINA

Data nașterii: 19 iunie 1941

Domiciliu: București și Rădești - Argeș

Filmografie: Valurile Dunării (1959), Nu vreau să mă însor (1960), Poveste sentimentală (1961), Pași spre lună (1963), Străinul (1964), Duminică la ora 6 (1965), Butaságom története (1965), De-aș fi Harap-Alb (1965), Diminețile unui băiat cuminte (1966), Șeful sectorului suflete (1967), Răutăciosul adolescent (1968), Facerea lumii (1971), Stejar, extrema urgență (1973), Prin cenușa imperiului (1975), Dincolo de pod (1975), Acțiunea autobuzul (1978), Castelul din Carpați (1981), Singur de cart (1983), Imposibila iubire (1983), O lumină la etajul 10 (1984), Al patrulea gard, lângă debarcader (1984), Cîntec în zori (1988), Cei care plătesc cu viața (1991), Hotel de lux (1992), Domnișoara Christina (1996)

Roluri în teatru (selectiv):

Lena - Leonce și Lena de Georg Buchner, regia L. Ciulei, Teatrul Bulandra, Buc., 1970;

Elena - Anunțul la mica publicitate, de N. Gingsburg, regia S. Manu, Teatrul Bulandra, Buc.;

A douăsprezecea noapte, de William Shakespeare, regia L. Ciulei, Teatrul Bulandra, Buc., 1973;

Cecil - Elisabeta I, de Paul Foster, regia L. Ciulei, Teatrul Bulandra, Buc., 1974;

Jennifer - Ferma de David Storey, regia S. Manu, Teatrul Bulandra, Buc., 1975;

Cecilia - Casa cea nouă, de Carlo Goldoni, regia V. Moiescu, Teatrul Bulandra, Buc., 1978;

Cristina - Judecată în noapte, de Buero Vallejo, regia T. Mărăscu, Teatrul Bulandra, Buc., 1981;

Ines - Cu ușile închise, de Jean Paul Sartre, regia M. Măniuțiu, Teatrul Bulandra, Buc., 1982;

Ea - O, ce zile frumoase!, de Samuel Beckett, regia M. Măniuțiu, Teatrul Bulandra, Buc., 1985;

Margot - Dimineata pierdută, de Gabriela Adameșteanu, regia C. Buzoianu, Teatrul Bulandra, Buc., 1986;

Vișa - Io, Mircea Voevod, de Dan Tărăchilă, regia A. Tocilescu, Teatrul Bulandra, Buc., 1986;

Milordino - Uriașii munților, de Luigi Pirandello, regia C. Buzoianu, Teatrul Bulandra, Buc., 1987;

Celimene - Mizantropul de Moliere, regia V. Moiescu, Teatrul Bulandra, Buc., 1989;

Beatrice - Teatrul comic, de Carlo Goldoni, regia S. Purcărete, Teatrul Bulandra, Buc., 1992;

Caesonia – Caligula, de Albert Camus, regia M. Măniuțiu, Teatrul Bulandra, Buc., 1996;

Doamna Diderot – Libertinul, de E. E. Schmitt, regia A. Tocilescu, Teatrul Bulandra, Buc., 1998;

Regina mamă - Thomas a Becket, de Jean Anouilh, regia A. Pinte, Teatrul Bulandra, Buc., 1999;

Actrița principală – Hamlet, de William Shakespeare, regia L. Ciulei, Teatrul Bulandra, Buc., 2000;

Maria Vasilievna Voinițkaia - Unchiul Vanea, de A. P. Cehov, regia Y. Kordonskiy, Teatrul Bulandra, Buc., 2001;

Maria Mihailovna – Oblomov, după I. A. Gonțarov, regia A. Tocilescu, Teatrul Bulandra, Buc., 2003;

Arina Panteleimonovna – Căsătoria, de Gogol, regia Y. Kordonskiy, Teatrul Bulandra, Buc., 2003.

Despre descoperirea sa de către regizorul Savel Stiopul: Păi... căzusem „proaspăt” la examenul de admitere la Filologie. Da, filologie, și nu arhitectură, pentru că în ultimul moment, părinții mei hotărâseră să renunț la visul meu. Eram slabă, mioapă, fragilă, așa că era mai bine la filologie-franceză. Știam franceza încă de mică, de acasă, și, totuși... am căzut. Părinții mei au fost convinși ca eu făcusem anume să cad. Din ambiție! Numai că explicația era mult mai simplă: făcusem o teză proastă! O retroversiune proastă. Mă rog. Și pentru ca m-au văzut tare nefericită, într-o seară m-au scos în oraș. Am mers să mâncam la „Continental”, unde cânta Ioana Radu, pe care părinții mei o iubeau foarte mult. Acolo, la restaurant, a trecut de câteva ori pe lângă masa noastră un domn cu barbă și ochelari care, la un moment dat, după al doilea, al treilea, al patrulea parcurs, s-a oprit în dreptul nostru și s-a adresat tatălui meu în șoaptă. Eu n-am priceput ce vorbeau, dar la un moment dat, el s-a prezentat cu voce tare, iar tata ne-a spus ceva în genul: „Domnul regizor vrea să-i facă o probă fotografică Irinei săptămâna viitoare”. Era Savel Stiopul care pregătea un film după Marin Preda, Pasiunile prietenilor mei, un film care, până la urmă, nu s-a mai făcut. În filmul ăsta fuseseră distribuiți Ioana Bulca și balerinul Gelu Barbu - unul dintre cei mai frumoși tineri din București (la ora aceea!). Era în anul 1958... Proiectul a murit - dar fotografiile au rămas în arhivă.

Despre părinți: Eu nu semăn cu nici unul din părinții mei. Poate mai mult cu bunica din partea mamei. Femeile din familia mea au frumusețea obișnuită a doamnelor din România interbelică, dar și ceva în plus: o lumină. Lumina pe care o aduce traiul liniștit, fără griji. Tata a fost ofițer, medic-ofițer. Și el avea o lumină pe chip în anii copilăriei mele. Lumina aceea a lor s-a stins, din păcate, brusc, atunci când au pierit într-un oribil accident de mașină. Revenind la întâmplarea cu pozele mele, ele i-au fost arătate lui Ciulei, de către asistenții din vremea aceea ai lui Savel Stiopul: Sicu Dimitrovici, Andi Ivancenco și Olga Zissu. Văzându-le, Liviu a spus: „Chemați-o și pe fata asta la probe!”. Cum arătam pe-atunci? Ca în viitorul film, ca în Valurile Dunării. Ciulei nu a dorit să schimbe ceva la chipul meu, a schimbat câte ceva doar la siluetă. I se păruse că sunt prea slabă. Aveam doar 17 ani! Majoratul, adică momentul în care am împlinit 18 ani, l-am sărbătorit chiar pe Dunăre, la filmare. Mai exact, după ziua de filmare, am fost trași la mal de un remorcher. La intrarea în portul Galați s-au pornit explozii de artificii, explodau și mici bombițe pe apă. Toate astea fiind puse la cale de artificierul nostru, domnul inginer Daraban, un om extraordinar! Odată ajunși la mal, Francisc Munteanu a luat o sticlă de șampanie, a deschis-o cu mare dichis și, după ce ne-a turnat în cupe improvizate, a ciocnit cu mine și mi-a urat: „La mulți ani, Irina! Tu de astăzi ești majoră!”.

PINTILIE, DAN-OVIDIU

Informații personale:

Nume: Pintilie Dan-Ovidiu
Adresa: Pitești, str. Gladiolelor, nr. 15, jud. Argeș, România
Telefon: 0248/223407; 0744/314710
E-mail: danopintilie@yahoo.com
Naționalitate: română
Data nașterii: 17-08-1955

Experiență profesională:

16.02.2000 – în prezent:

- Ministerul Internelor și Reformei Administrative, Arhivele Naționale, Direcția Județeană Argeș a Arhivelor Naționale, Pitești, str. Exercițiu, nr. 208, cp. 110210 - Director;
- organizarea, coordonarea, planificarea, îndrumarea și controlul activității desfășurate în cadrul Direcției Județene Argeș a Arhivelor Naționale.

01.09.1978 – 15.02.2000:

- Ministerul Internelor și Reformei Administrative, Arhivele Naționale, Direcția Județeană Argeș a Arhivelor Naționale; Pitești, str. Exercițiu, nr. 208, cp. 110210;
- arhivist, arhivist principal, consilier superior;
- îndrumare și control, prelucrare documente, aplicarea legislației arhivistice în vigoare, participarea la lucrările comisiilor permanente întrunite la nivelul direcției, folosirea informațiilor din documente în scopul cercetării științifice etc.
- autor de lucrări științifice, studii publicate și articole de specialitate.

Educație și formare:

- 01.11.2001 – 14.10.2006, doctorat în Istoria contemporană a României, la Facultatea de Istorie din cadrul Universității „Alexandru Ioan Cuza” Iași. Tema tezei de doctorat *Istoricul Societății „Concordia” 1907-1948*, conducător științific, prof. univ. dr. Ion Agrigoroaiei. Teza a fost susținută public, în 14 .10.2006, comisia acordând calificativul „Foarte bine”;
- 01 aprilie – 01 iulie 1991, bursier și absolvent al Stagiului Tehnic Internațional în Arhive, organizat de către Arhivele Naționale Franceze la Paris;
- 1 aprilie 1982- 30 iunie 1986, absolvent al cursului de paleografie româno-chirilică organizat de Centrul de Perfecționare din cadrul Direcției Generale a Arhivelor Statului, cu calificativul „Foarte bine”;
- aprilie-iunie 1982, absolvent al cursului intensiv de limbă engleză pentru traducători, calificativul „Foarte bine”;

- 1 aprilie 1979- 30 iunie 1982, absolvent al cursului de inițiere în arhivistică, organizat de Centrul de Perfecționare din cadrul Direcției Generale a Arhivelor Statului;
- 1974-1978, Facultatea de Istorie-Filosofie, specializarea „Istorie”, din cadrul Universității București. Facultatea a fost absolvită, cu examen de licență, sesiunea iunie 1978;
- 1970-1974, Liceul teoretic „Ștefan cel Mare”, secția umană, din Râmnicu-Sărat, județul Buzău;
- 1962-1970, Școala generală din municipiul Sibiu (1962-1969) și Râmnicu-Sărat, județul Buzău (1969-1970).

Aptitudini și competențe personale:

Limba maternă: română;

Limbi străine cunoscute:

- Limba franceză: citit - foarte bine; scris - foarte bine; vorbit –foarte bine;
- Limba engleză: citit - foarte bine; scris - foarte bine; vorbit –foarte bine;
- Cunoștințe de paleografie: chirilică – foarte bine.

Aptitudini și competențe sociale:

- din noiembrie 2006, specialist arhivist doctor, asimilat cadru didactic asociat la Facultatea de Arhivistică, din cadrul Academiei de Poliție „Al. I. Cuza”, București;

- aprilie 2006 - iunie 2007, reprezentant al Arhivelor Naționale, în calitate de expert, la ședințele bianuale organizate la Bruxelles, de către Grupul Arhivelor Europene, din cadrul Uniunii Europene;

- membru al Comisiei de Disciplină, din cadrul Arhivelor Naționale, din ianuarie 2004;

- spirit de inițiativă bine dezvoltat, capacitate dezvoltată de a lucra în echipă, disponibilitate la schimbare, prestanță, tact, amabilitate în relațiile cu publicul și instituțiile publice sau private; capacitate de comunicare și negociere.

Aptitudini și competențe organizatorice:

Capacitate managerială, bună cunoaștere a legislației, în general, a celei arhivistice în special, a ordinelor, instrucțiunilor, normelor, metodologiilor de lucru în Ministerul Internelor și Reformei Administrative și în Arhivele Naționale, aptitudini de planificare, spirit de observație bine dezvoltat, capacitate de lucru, sub presiunea timpului, foarte bine dezvoltată, gândire analitică și conceptuală, spirit organizatoric, obiectivitate, corectitudine și devotament față de instituție; adaptabilitate, rezistență la stres; autoritate profesională și morală, responsabilitate și fermitate în luarea deciziilor; responsabilitate în manipularea documentelor existente în fondurile arhivistice ale direcției județene.

Aptitudini și competențe tehnice:

Utilizarea, la nivel bun, a calculatorului (operare PC, MS Office).

Permis de conducere: categoria B, din anul 1978.

Informații suplimentare:

În anul 2006, decorat cu Ordinul „Bărbăție și Credință”, în grad de ofițer pentru civili.

Posesor al titlului de „Fiu al Argeșului”, acordat de către Consiliul Județean Argeș, în data de 8 septembrie 2007, pentru prestigiul moral, profesional și civic.

POP, VALERIU EUGEN

Data nașterii: 14 august 1939.

Naționalitatea : română.

Starea civilă: căsătorit, 2 băieți: 41 și 38 ani.

Adresă: Bdul Republicii 41, ap.5, Pitești, Argeș, Tel: 0248-236187.

Educație:

- Institutul Politehnic București, Facultatea de Mecanică;
- Institutul Politehnic București, Facultatea de Energetică;
- Institutul Central de Management, București.

Limbi străine: engleză și franceză.

Membru al:

- Asociația Generală a Inginerilor și tehnicienilor din România;
- Asociația Profesioniștilor de Protecția Mediului;
- Asociația de afaceri Romano- Canadiană (CBA);
- Centrului Internațional de Termografie în Infraroșu.

Experiență profesională:

- 1999 – 2007: Consultant la diferite societăți de consultanță pentru protecția mediului din Pitești și București;
- 1995 – 1999: Manager general al unei companii de consultanță pentru protecția mediului;
- 1992 – 1995: Ambasador, Canada;
- 1990 – 1991: Ministrul Mediului;
- 1979 – 1990: Director, Direcția Apelor Argeș, Vedea, Pitești;
- 1964 – 1979: Diferite funcții de conducere în Ministerul Energiei Electrice, inclusiv director al Întreprinderii Electrocentrale Curtea de Argeș;
- 1961 – 1964: Inginer proiectant, ARO, Câmpulung Muscel.

Principalele domenii de activitate:

- Între 1995 și 2004, am participat la elaborarea de studii de impact și bilanțuri de mediu, analize inițiale de impact, audituri de secundă parte, studii de risc, dintre care:

Studii de impact - S.C. Sabin Slipping Tulcea, Comcereal Teleorman, Global Trans București-Jiu, Litro Demp Tg. Jiu, AGROVET Constanța, Alco Zin Zimnicea, Radet Constanța, Horațiu Bistrița, Uragan Trade Măcin și altele ;

Bilanțuri de mediu: S.C. TEXTILA Roșiori de Vede, Rotrico Roșiori de Vede, Comcereal Teleorman, FOREST Product Pitești, Textila Năsăud, Rolast Pitești, Grecole Impex Măcin, SHELL România, Calea Plevnei, Bd. N. Grigorescu, Exploatare ballast Buturugeni, Regia de prestări Tulcea, Chim Invest Balș, FNC Tulcea, Amenajări hidroenergetice Argeș, Lotru, Argeș aval, Amenajări hidroenergetice Râșnov, Pecineagu, Mihăilești, Lacul Morii, Acumulări Ilfovăț, S.C. Rotan Pitești, Divertex Pitești, Hidroserv Curtea de Argeș, Acumulări pe râul Ilfov(Udre,ti, Bunget I și II,Adunați și Ilfoveni) și altele.

➤ Sectorul hidrotehnic Gospodărire cantitativă, Resurse apă și hidrologie.

Peste 30 de ani experiență în exploatarea resurselor de apă, controlul și prevenirea inundațiilor, transportul sedimentelor și dragări, exploatarea barajelor și a altor construcții hidrotehnice, stații de pompare, derivații de apă. De asemenea, am fost implicat în exploatarea și realizarea sistemelor automate de monitorizare a debitelor și controlul inundațiilor pentru râurile Argeș, Dâmbovița și Vedea.

Ca director al DAAV Pitești, am răspuns de exploatarea și alocarea resurselor de apă pentru sudul României cu principalul consumator București și am realizat investițiile din acest areal, în calitate de beneficiar de investiții.

➤ Sectorul hidroenergetic:

Între 1964 și 1979, am lucrat ca șef șantier la CHE Lotru , Director Electrocentrale Curtea de Argeș, montând și exploatând grupuri hidroenergetice Kaplan, Francis, Pelton, de la 3,35 la 175 MW. Am participat la realizarea a peste 10 hidrocentrale cu peste 20 grupuri hidroenergetice.

În domeniul gospodăririi calitative a apei:

Timp de peste 10 ani, am fost președintele comitetului de bazin Argeș. Acest organism era cel mai important for pentru menținerea calității apelor de suprafață și subterane. S-a introdus monitorizarea calității apelor de suprafață, râuri și lacuri, precum și a apelor subterane din sudul României. Am introdus un sistem specific pentru asigurarea calității apei cu care era alimentat Bucureștiul, indiferent de sezon sau poluări accidentale.

Am fost printre pionierii noilor legi după 1990 și ai reorganizării sectorului gospodăririi cantitative și calitative a apei.

În domeniul protecției mediului înconjurător:

Între 1979 și 1991, am fost implicat în toate acțiunile privind protecția mediului, atât în cadrul bazinului hidrografic Argeș – Vedea, cât și la nivel național, în calitate de ministru al mediului.

După 1995, am înființat o firmă de consultanță privind protecția mediului, AGRARO CONSULT, care a elaborat zeci de studii de impact, bilanțuri de mediu, evaluări de risc sau de impact pentru societăți românești sau străine.

POPA, ION

Nume și prenume: Popa Ion.

Data Nașterii: 04 Septembrie 1967.

Locul Nașterii: Orașul Ștefănești, Jud. Argeș.

Stare Civilă: Căsătorit, 1 copil.

Naționalitate: română.

Religia: Creștin-ortodox.

Studii absolvite:

- 1982 – 1986: Liceul "Alexandru Odobescu", Pitești;
- 1986 – 1992: Facultatea de Inginerie - Electronică și Telecomunicații;
- 1998 – 1999: Master - Universitatea de stat din Craiova. Facultatea de Științe Economice - Specializarea Management Financiar;
- 2000 – 2001: Cursuri Postuniversitare - Facultatea de Mecanică și Tehnologie – Managementul Traficului Rutier;
- 2005: Programul de formare specializată a funcțiilor prefecturale - Institutul Național de Administrație;
- 2006: Atestat Ecole Nationale D 'administration - Programul “Formation specialisee a l'intention des cadres de l'administration prefectorale roumaine”.

Activitate profesională:

- 1986 – 1992: Tehnician la S.C. AUTOMOBILE DACIA S.A.;
- 1992 – 1994: Șef Serviciu Vânzări la S.C. SPORTING S.R.L. Pitești - Domeniu de activitate - comerț cu autoturisme Dacia;
- 1994 – 1997: Director General și Președinte al Consiliului de Administrație la S.C. DACO SPORT COMPANY S.R.L. - Comerț cu autoturisme Dacia;
- 1997 – 1999: Director Comercial la S.C. DACIA SPORT S.A. - Pitești - Domeniu de Activitate - Comerț cu mașini;
- 1999 – 2004: Director General și Președinte al Consiliului de Administrație la S.C. DACIA SPORT S.A.;
- 2004 – 2005: Director la S.C. IANIS ETERIA S.R.L. - Pitești. Domeniu de Activitate - Comerț, Servicii;
- 2005 - 1 August 2007: Subprefectul județului Argeș;
- 1 August 2007 – Present: Prefectul județului Argeș.

Abilități personale: Consecvență, spirit organizatoric, capacitate de lucru în echipă, abilități de comunicare și negociere .

Limbi străine:

- Franceză- avansat
- Engleză- avansat

POPA, PETRE

Născut în satul Bocșa, comuna Măciuca, județul Vâlcea, așezare aflată pe valea râului Cerna, la distanțe aproximativ egale de Lădești, Bălcești și Drăgășani. Tatăl său, Nicolae S. Popa (1909 - 1994), a fost cantor bisericesc al Parohiei Bocșa timp de peste o jumătate de secol; (mama s-a numit Maria), iar unul dintre bunici, Ilie-Mihai Pârcălăbescu (1879 - 1960), era un cunoscut artist popular în prelucrarea lemnului. De altfel, mai multe obiecte din gospodăria lor tradițională se află, acum, în Muzeul de Etnografie de la Bujoreni, ceea ce le atestă autenticitatea.

După cursurile primare la școala satului Bocșa (1942 - 1946), s-a înscris la Liceul „Alexandru Lahovary” din Râmnicu Vâlcea, unde a fost elev între 1946 – 1948. Finalizarea etapei gimnaziale o face, însă, la Măciuca, în 1949. Este admis, apoi, în anul I la Școala Medie Tehnică de Comerț din Râmnicu Vâlcea (1949 - 1950), ulterior transferându-se, în același profil, la Craiova, obținând diploma de absolvire a studiilor liceale în 1953.

Atras, inițial, de mirajul științelor naturii, cu deosebire al biologiei umane, ajunge, totuși, în vara anului 1953, student la Facultatea de Istorie a Universității din București, specializarea Istoria României, cursuri de zi, cinci ani. Până în 1958, beneficiază, cu succes, de acumularea cunoștințelor în domeniu, preluate de la remarcabili dascăli, precum: Emil Condurache (acad.), Ion Nestor, Dumitru Berciu, Gheorghe Ștefan, Ion Ionașcu, Mauriciu Kandel, Radu Manolescu, Eliza Campus, Dumitru Almaș, Vasile Maciu, Valeria Costăchel, Vasile Urmuz, Gheorghe Cazan și alții. După absolvire, în iunie 1958, optează pentru activitate didactică, fiind repartizat, ca stagiar, la Școala Generală din comuna Bogați, regiunea Argeș.

În anii 1959 – 1961, a condus Casa de Cultură din Topoloveni, Argeș, realizând, totodată, anumite prestații didactice la Liceul Teoretic din localitate. Aici, s-a căsătorit cu profesoara Livia Petre (1936 - 2001), absolventă a Facultății de Filologie din București, multă vreme director adjunct la Colegiul „Zinca Golescu”, inspector școlar general, membru în consiliul de Conducere al Ministerului Învățământului. Tot la Topoloveni, s-a născut singurul lor copil, Dan Gabriel Popa (1961), în prezent, medic primar de medicină generală, senator de Argeș în Parlamentul României.

Etapă 1961 – 1964 a devenit o posibilitate reală de a continua documentarea în domeniul istoriei, întrucât a avut la dispoziție, ca director, fondurile speciale de carte ale Bibliotecii Regionale Argeș. Între anii 1964 – 1979, a făcut parte din structurile politico – administrative ale reședinței Argeșului, funcția publică eligibilă cea mai importantă fiind aceea de viceprimar al Piteștiului. Din 1968, până în 1974, urmează, la fără frecvență, stagii postuniversitare și doctorale în cadrul Academiei de Științe Social - Politice din București, prezentând teza *Contribuții argeșene la principalele momente din istoria poporului român*, conducător științific, prof. univ. dr. Aron Petric. Concomitent, devine cadru didactic asociat la Institutul de Învățământ Superior din Pitești.

Pentru un deceniu, 1979 – 1989, a condus, ca președinte, Comitetul Județean pentru Cultură și Educație Socialistă Argeș. Gestionează un program complex de acțiuni, în spiritul tradiției și al contemporaneității zonei Argeș – Muscel, de rezonanță națională și internațională. Sunt anii când a elaborat, de exemplu, în colaborare cu profesorul Paul Dicu și juristul Silvestru Voinescu, pentru celebrarea a 600 de ani de la atestarea documentară a Piteștilor, mai multe volume consacrate, din punct de vedere tematic, acestui eveniment.

De asemenea, inițiază și coordonează editarea lucrării de bibliofilie *Argeș. Cartea eroilor*, unicat în materie, relansează acțiunea de valorificare a unor monumente istorice, inclusiv eclesiastice, cu deosebire a Mausoleului de la Mateiaș, Câmpulung Muscel, facilitează, cu istoricii Iulian Ilie Rizea și dr. Vasile Novac, extinderea perimetrului Muzeului de la Golești, contribuie la amenajarea Muzeului din Curtea de Argeș, insistă pentru turnarea, în bronz (material prohibit), a statuii voevodului Basarab I, determină înființarea Casei memoriale „Dinu Lipatti” din Leordeni etc.

Acceptând noile sensuri naționale post – decembriste, revine, în 1990, exclusiv, la activitatea didactică din Colegiul „Alexandru Odobescu” Pitești, unde publică, în 1994, Monografia liceului, se implică la înființarea unor clase cu profil de istorie, predă ore speciale referitoare la religiile popoarelor lumii, ori la arta universală, contribuie direct la sărbătorirea a 75 de ani de la înființarea acestei prestigioase unități școlare.

La 1 octombrie 1997, s-a atașat eforturilor pentru înființarea, la Universitatea din Pitești, a specializării Istorie – Muzeologie, printre primii studenți aflându-se inclusiv absolvenți ai liceelor din județul Vâlcea. Obține, succesiv, titlurile academice de conferențiar universitar (1998) și de profesor universitar (2001). În anii 2002 – 2004, a fost primul decan al Facultății de Istorie, Filozofie, Jurnalism din Pitești.

De remarcat aspectul că, în perioada 1997 – 2005, prof. univ. dr. Petre Popa, printr-un travaliu demn de toată lauda, a predat nu mai puțin de opt noi cursuri de specialitate la diverse facultăți ale Universității din Pitești. În același timp, a inițiat: prelegerile deschise adresate publicului pasionat de istorie, amplasarea primului bust (Gheorghe I. Brătianu) în incinta Campusului Târgu din Vale, elaborarea dicționarului Medalioane Universitare, scrierea Monografiei Universității din Pitești. S-a raliat preocupărilor recente de acomodare a învățământului superior argeșean la cerințele Programului de la Bologna al Uniunii Europene.

Opera elaborată surprinde o tematică diversificată, din care spicuim: *Municipiul Pitești pe noi coordonate*, Tipografia Argeș, Pitești, 1969 (în colaborare); *Pitești. Ghid de oraș*, Editura Sport - Turism, București, 1985 (în colaborare); *Istoriografie universală* (I), Editura Cultura, Pitești, 1998; *Istoria administrației în România*, Editura Universității din Pitești, ediția I, 2000, ediția a II-a, 2001, ediția a III-a, 2002; *China. Sensuri istorice*, Editura Paralela 45, Pitești, 2000; *Ion Ionescu de la Brad. Enciclopedist român*, Editura Enciclopedică, București, 2000; *Studii politice. Culegere antumă*, Editura Universității din Pitești, 2004; *Administrație sistemică universală*, Editura Tipnaste, Pitești, 2005, ediția a II-a 2006; ediția a III-a, 2007 etc.

POPA, VALENTINA

Informații personale:

Nume: Popa Valentina.

Telefon: 0727.607667.

Studii:

- I.P. 3 ani – Facultatea de limba și literatura rusă – română;
- Universitatea București, Facultatea de Filologie, Limba și literatura română.

Data și locul nașterii: 06.04.1942, comuna Alunu, jud.Vâlcea.

Căsătorită, un copil.

Experiență profesională

1960 – 1966 Profesor în județul Vâlcea.

1967 – 1974 Îndrumător la Muzeul Golești.

1974 – 1975 Muzeograf la Muzeul Golești.

1975 – 1991 Șef de secție la Complexul muzeal Golești.

1991 – 2000 Director adjunct, muzeograf IA la Complexul muzeal Golești.

2000 - prezent Muzeograf IA la Muzeul Viticulturii și Pomiculturii Golești.

Cercetare etnografică:

- 2 contracte de cercetare științifică (1988-1992 și 2002- 2003);
- campanii de teren, pentru achiziționarea obiectelor muzeale, necesare completării patrimoniului Muzeului Viticulturii și Pomiculturii, în zonele: Gorj, Muscel, Mehedinți, Argeș, Dolj, Olt;
- campanii de teren, în vederea întocmirii tematicii expoziției permanente: “Etnografia și arta populară a județului Argeș” și a îmbogățirii patrimoniului muzeal;
- organizări și reorganizări de expoziții permanente și temporare, în colaborare, la sediul muzeului, în alte localități (București, Pitești, Slatina) și în străinătate (Polonia);
- organizări de muzee sătești: Brăduleț – Galeș, Mușătești, tigveni, Teiu, Domnești.

Valorificarea informațiilor:

- 8 micromonografii etnografice ale comunelor din județul Argeș (depose la biblioteca muzeului);

- peste 70 de comunicări și de referate științifice prezentate la sesiunile muzeului și la alte muzee și instituții culturale din țară;
- participarea la cele 26 ediții ale Târgului olarilor și la cele 14 ediții ale Târgului meșterilor populari, organizate de muzeu.

Perfecționare:

- atestat în bazele muzeografiei;
- atestat în etnografie;
- atestat în știința conducerii.

Experiență profesională:

2005 – prezent:

- Membru ASER (Asociația de Științe Etnologice din România);
- Expert în etnografie – port popular;
- Membru în Colectivul de redacție al Anuarului MUSEUM;
- Pentru întreaga activitate, au fost acordate diplome și medalii.

POPESCU, DENISA ELENA

Mă numesc Denisa Elena Popescu, m-am născut în ziua de 31 octombrie a anului 1967, la Pitești, am absolvit Facultatea de Drept a Universității din București, promoția 1995 și, încă dinainte de a deveni contribuabil cu drepturi depline al acestei țări, am început să derulez o activitate culturală care mi-a furnizat satisfacții notabile.

Astfel, studentă fiind, am început să colaborez cu cotidianul local „Argeșul” (octombrie 1994), colaborare care mi-a permis să mă integrez sistemului de valori comunitare, să cunosc o serie de personalități și să înțeleg importanța și modalitățile de funcționare ale mecanismelor social-culturale. Am redactat, pentru cotidianul „Argeșul”, peste 200 de materiale – știri, reportaje, interviuri, prelucrări și interpretări de legi și alte acte normative, de utilitate publică.

Am continuat, în paralel, să scriu, îndeletnicire căreia m-am predat cu totul, cu arme și bagaje, încă de la vârsta de nouă ani, când am dat la iveală prima poezie. Debutul poetic, în revistă, s-a produs în 1994, în suplimentul literar-artistic al aceluiași cotidian „Argeșul” - „Săgetătorul”. Această „foaie de minte și de inimă”, care-a consemnat primele mele efuziuni lirice, mi-a rămas de-a lungul timpului aproape, tipărindu-mă, până astăzi, cu peste 1.000 de articole de diverse facturi.

Debutul în volum a survenit în octombrie 1999, cu colecția de versuri de copilărie târzie și adolescență - „Dincolo de ochii mei”.

În ianuarie 1997, am renunțat la misia de profesor de științe socio-umane, exercitată în două dintre liceele din Pitești, imediat după absolvirea facultății, și am intrat în presă. Am lucrat, până în ianuarie 2000, ca redactor TV. și realizator de emisiuni culturale, la postul local RCS, devenit TERRA SAT, actualmente TVS. Aici, m-am lăsat ispitită de alte miraje, am învățat alte coduri de comunicare, înțelegerea și – îmi place să cred – lumina mea au sporit. În toată această perioadă, am reușit să scanez dimensiunea culturală argeșeană, realizând, zilnic, două materiale scurte – despre evenimentele și demersurile de interes – și, săptămânal, două emisiuni înregistrate - „Estuar” (20 min.) și „Dialoguri neconvenționale” (20 min.), care au promovat acțiuni, strategii, atitudini, puncte de vedere, modele umane.

În martie 2000, am început să lucrez la Centrul Cultural Pitești, în calitate de referent audio-video, instituția aceasta fiind, și la ora actuală, după cunoștințele mele, singura din România care are, zilnic, timp de cinci zile din săptămână, o emisiune culturală, în direct sau înregistrată, de circa 50 de minute, emisiune realizată în parteneriat cu postul local ALPHA TV. Îmi pot mângâia, așadar, în acest moment, conștiința profesională cu peste 1.200 de producții de gen.

În intervalul martie 2000-martie 2006, cât am lucrat la Centrul Cultural Pitești, am organizat și am moderat peste 300 de acțiuni – lansări de carte, mese rotunde, vernisaje de artă plastică și concursuri literare (concursul județean de poezie „Leoaică tânără, iubirea...” și cel de proză scurtă pentru copii - „Legende de copilărie”). Am făcut parte, în această ordine de idei, din juriile altor peste 15 concursuri județene, literare. Chintesența tuturor acestora a reprezentat-o manifestarea săptămânală „Salonul Artelor”, care a reunit, de fiecare dată, un public interesant, cald, deschis experiențelor de cunoaștere.

În același context, am conceput scenariul și am realizat filme scurte de prezentare a unor

acțiuni locale, de anvergură națională și chiar internațională: manifestarea „Simfonia Lalelelor”, Simpozionul Internațional de Sculptură în Marmură „Gheorghe Iliescu-Călinești”, Simpozionul Național de Sculptură de la Balaci, Tabăra Națională de Pictură de la Priboieni, Festivalul Internațional „Noptile de Poezie de la Curtea de Argeș”; am promovat, după același tipic, Festivalul Internațional al Teatrului de Studio, Festivalul Internațional Coral „D. G. Kiriac”, Festivalul Național de Dans de Societate „Dansul Florilor”, edițiile anuale ale „Săptămânii Tineretului și Educației”, prima ediție, cea din 2006, a Târgului Editurilor Argeșene.

Am prezentat autori și cărți și în afara cadrului instituțional, reprezentat de Centrul Cultural Pitești, am întocmit cronici de întâmpinare și prefețe la volume de versuri și de proză – în jur de 100.

Am prezentat, totodată, expoziții de artă plastică, practic toți membrii Filialei Pitești a Uniunii Artiștilor Plastici din România au apelat la serviciile mele, cu prilejul deschiderii de expoziții personale și de grup (inclusiv cu ocazia celor realizate la nivel național, cazul a trei astfel de manifestări, desfășurate la Teatrul Național București). Același lucru s-a întâmplat cu membrii Filialei Pitești a Uniunii Scriitorilor, care au fost invitați în studioul emisiunii și la ale căror lansări de carte am participat activ.

Materialele de presă, prin intermediul cărora am redat pulsul vieții noastre culturale, au apărut în majoritatea publicațiilor din județ, publicații cu rubrici de profil - „Argeșul”, „Curierul zilei”, Ziarul de Argeș”, „Observator argeșean” - și în revistele de cultură, editate la Pitești - „Argeș”, „Cafeneaua literară”, „Agora”, „Trimbulinzii”, „Antarg S. F. ”, „Buletin cultural argeșean”, „Muntenia Expres”. În ce privește poemele, acestea mi-au fost publicate, atât în județ, în revistele de cultură menționate, cât și în țară - „Luceafărul” și „Poesis”.

În perioada octombrie 2001-decembrie 2004, am activat ca redactor principal, ulterior ca redactor-șef adjunct, la Revista „Argeș”; aici, am răspuns de paginile de artă plastică și de poezie, publicată fiind eu însămi într-o rubrică cvasipermanentă, dedicată făcătorilor de stihuri.

În iulie 2004, mi-a apărut volumul de versuri „Adamantin”, iar, în 2005, am publicat, pe rând, în iulie – volumul „Laminaria. Catrinel”, în decembrie - „Scheletul meu de muselină”, iar, în iunie 2007 - „Cele mai frumoase depresii”, de asemenea versuri.

Ca urmare a recunoașterii faptului că am lucrat cu sârg și cu bună-credință la promovarea actului și artefactului cultural, am fost onorată cu o serie de premii și diplome: „Femeia în cultură” (distincție acordată de trei ori de cotidianul „Argeșul”), Diplomă de Excelență din partea Direcției pentru Cultură, Culte și Patrimoniu Cultural Național Argeș, diplome de la unitățile de învățământ prestigioase din județ, „Femina Universitas” (acordată de Centrul Universitar Pitești), diplome din partea fundațiilor culturale argeșene.

Din luna martie a anului 2006, lucrez ca referent la Biblioteca Județeană Argeș „Dinicu Golescu”, la Serviciul Bibliografic; aici, am realizat, până în prezent, volumul omagial „Silvestru Voinescu-un destin asumat”, carte dedicată fostului director al instituției, poet, prozator, epigramist, membru al Uniunii Scriitorilor din România; totodată, am organizat peste 40 de acțiuni – lansări de carte, expoziții de pictură și fotografie, mese rotunde, medalioane comemorative, întâlniri ale scriitorilor din capitală cu scriitorii din Pitești.

Din luna iunie a anului 2007, sunt membră a Uniunii Scriitorilor din România, Filiala Pitești.

POPESCU, EUGENIA

Născută în data de 4 decembrie, 1931, la Vâlsănești, comuna Mușătești, județul Argeș.

Studii primare la Vâlsănești și Pitești (1939 - 1943);

Școala Normală la Pitești (1943 - 1951);

Facultatea de Istorie, Universitatea Iași, (1951 – 1955);

Profesor de istorie la școlile din Maldăr (județul Olt), Merișani și Albota (județul Argeș);

Între 1955 și 1962, până în 1987, muzeograf și șeful Secției de istorie de la Muzeul Județean Argeș.

Arheolog: civilizația dacică și romană. Cercetări: Mogoșani și Mătăsaru (județul Dâmbovița), Milostea (județul Vâlcea), Bălănești (județul Olt), Beleți – Negrești, Cepari, Dobrești, Jidava, Merișani, Rudeni, Tigveni, Vâlcele (județul Argeș).

Studii, articole:

Tezaurul de podoabe dacice de la Bălănești, Argeș, în *Argessis*, 2 aprilie 1967, nr. 4, p. 3;

Continuitatea populației autohtone pe plaiurile argeșene. Mărturii arheologice, în *Argessis* 2, octombrie 1967, nr. 10, p. 6;

Date noi privind grupul Ferigile din Argeș, în „SCMP”, (Studii și Comunicări. Muzeul din Pitești) 1968, p. 23/31 (în colaborare);

Zidiri în Băjești – Muscel. O curte boierească de țară și biserică - din sec. al XVII-lea, în *Argessis*, 3 iulie 1968 nr. 7, p. 20;

Arta prelucrării argintului la geto-daci, în *Argessis*, 3 august 1968, nr. 8, p. 14, 15;

Tradițiile ceramice dacice în perioada La Tene, în *Argessis*, 3 septembrie 1968, nr. 9, p. 51;

O nouă descoperire de „tip Alexandria” în așezarea de la Bălănești, în „SCMP”, 1968, p. 67-79 (în colaborare);

Cercetările arheologice de la Mătăsaru și contribuția lor la cunoașterea culturii materiale a dacilor liberi, în „SCMP”, 1968, p. 81-95;

Tezaurul de podoabe dacice din argint de la Bălănești, în „SCMP”, 1969, p. 109-116;

Depozitul de vase feudale de la Ștefănești – Pitești, în „SCMP”, 1969, p. 211-218 (în colaborare);

Raport preliminar asupra săpăturilor efectuate în anii 1962-1967 în castrul roman de lângă Câmpulung – Muscel (Jidava), în „MCA”, (Materiale și săpături arheologice).

Institutul de Arheologie „Vasile Pârvan”, București IX, 1970, p. 251-263 (în colaborare);

Săpăturile arheologice de la Mătăсарu, județul Dâmbovița (1962-1968), în „MCA”, 1970,9, p. 271-279 (în colaborare);

Contribution a la Connaissance des debuts de la culture geto-dacique dans la zone subcarpatique Vâlcea – Argeș, în „Dacia”, 1972, 16, p. 75-111 (în colaborare);

Un contribution archeologique a l’etude de la religion des Geto-Daces, în „Thraco - Dacia”, Recueil d’etudes a l’occasion du II-e Congres International de thracologie, 4-10 septembre, 1976, Editura Academiei R.S.R., 1976, p. 217-225, în colaborare;

Tezaurul monetar imperial de la Sâmburești (județul Olt), în „SCN”, (Studii și cercetări de numismatică. Institutul de Arheologie, „Vasile Pârvan”, București), 1975, 6, p. 223-227 (în colaborare);

Sur la culture des Geto-Daces de la zone sous- carpatique: la necropole de Cepari, în Actes du II-e Congres International de Thracologie (Bucarest, 4-10 sept., 1976, I, Edit. Acad R.S.R., București), 1980, p. 215-221 (în colaborare);

Mărturii argeșene despre civilizația geto-dacă, în Dacia, 26, 1982, nr. 1-2, p. 77-114 (în colaborare);

Necropola de tip Ferigile de la Rudeni, județul Argeș, în „MCA”, partea I, 1992, p. 109-113 (în colaborare).

POPESCU, MARGARETA

Date personale:

- Născută la 19.10.1946, la Curtea de Argeș;
- În 1968, își ia diploma Universității de Arte, din București;
- Membră a Uniunii Artiștilor Plastici din România, din 1979;
- Expune, din 1971, la toate expozițiile de artă organizate de Filiala U.A.P. Pitești.

Expoziții personale:

- 2007 – Metopa Pitești;
- 2006 – București – Noiembrie, „Căminul Artei”;
- 2005 – Galeria Televiziunii „Etalon”, Vâlcea;
- 2004 – Galeria „Artex”, Vâlcea;
- 2002 – Muzeul de Artă, Curtea de Argeș;
- 2001 – Galeria „Apollo” – Teatrul Național, București;
- 2000 – Muzeul de Artă, Pitești;
- 1998 – Galeria „Artex”, Vâlcea; Galeria de Artă a Radio – TV., Craiova;
- 1996 – Galeria „Orizont”, București;
- 1989 – Galeria „Căminul Artei”, București;
- 1976/1978/1982/1985/1988/1989 – 2006 – Galeria de Artă „Metopa”, Pitești.

Expoziții de grup:

- 2007 – Metopa;
- 2006 – Muzeul Curtea de Argeș;
- 2006 – Galeria „Artis”, Teatrul Național, București – Simpozion „Dealul Malului”;
- 2006 – Galeria „Artis”, Teatrul Național, București;
- 2005 – Muzeul de Artă „Simian”, Vâlcea – Simpozion „Dealul Malului”;
- 2004 – Muzeul de Artă, Pitești;
- 2003/2002 – Galeria „Artex” și Primăria Vâlcea – Simpozion „Dealul Malului”;
- 1998/1997 – Salonul de Sud – Muzeul de Artă „Simian”, Vâlcea;
- 1986 – Sala „Dalles”, București;
- 1985 – Galeria de Artă, Constanța;
- 1981 – Galeria „Căminul Artei”, București;
- 1976 – 2006 – Galeria „Metopa” și Centrul Cultural, Pitești;
- 1971 – 1976 – Palatul Culturii, Pitești.

Expoziții naționale:

- 2006 – Salon Național, Parlament;
- 2003 – „Saloanele Moldovei” – Galeriile de Artă Bacău și Chișinău;
- 2001 – Salonul de Artă Pavilionul Romexpo, București;
- 1998 – Salonul de Artă, Reșița;
- 1992/1990 – Salonul Național de Pictură și Sculptură – Teatrul Național, București;
- 1988/1986 – Bienala de Pictură și Sculptură – Sala „Dalles”, București;
- 1984/1980/1979 – Anuala de Pictură și Sculptură – Sala „Dalles”, București;
- 1976 – Bienala de Pictură și Sculptură – Sala „Ateneu”, București.

Expoziții internaționale:

- 2006 – Belgia, Hame;
- 2006 – Olanda, Utrecht;
- 2005 – Berlin (de grup);
- 2004 – Parlamentul European și Casa Belgo – Română, Bruxelles (de grup);
- 2002 – Galeria „Basatta” – Livorno, Italia (de grup);
- 2001 – Galeria „Rispen” – Arnhem, Olanda (personală);
- 1992 – Galeria Fundației „Carla di Lorenti” – Perpignan, Franța;
- 1985 – Galeria de Artă Wdzydze, Polonia (de grup);
- 1985 – Galeria de Artă, Bydgoszcz, Polonia (personală).

Simpozioane:

- 2005 – Brădișor (Vâlcea);
- 2005/2004/2003/2002 – Dealul Malului, Symposium, Vâlcea;
- 2003/2002 – Voina (Câmpulung);
- 1997 – Cascada Capra, Transfăgărașan;
- 1996 – Drăghici (Argeș);
- 1986 – Brăila;
- 1985 – Wdzydze (Polonia);
- 1984 – Valea Doftanei (Prahova);
- 1983 – Prague (Cehia);
- 1981 – Dolj;
- 1970 – 1976 – Câmpulung, Argeș.

POPESCU MARIAN

Născut: 08.01.1951, în Săpata de Jos – Argeș.

Domiciliu: Pitești, Str. N. Bălcescu, Bl. L3, Sc. C, Ap. 11.

Absolvent al Liceului Nicolae Bălcescu, al Școlii Naționale de Antrenori București și al Facultății de Educație Fizică și Sport Pitești.

Studii postuniversitare de pedagogie;

Profesor - antrenor titular la Palatul Copiilor Pitești;

Maestru Emerit al Sportului la aeromodele;

Maestru al Sportului la automodele;

Antrenor Emerit, categoria I;

Antrenorul echipelor naționale de zbor liber;

Distins cu ordinul meritul Sportiv clasa a III-a;

Cetățean de Onoare al Municipiului Pitești;

Președinte al Fundației „Aeromodelismul Românesc”;

Vicepreședinte al Federației Române de Modelism;

Membru al Academiei Americane de Aeromodelism (AMA);

Publicații de specialitate în reviste din România, Franța, Germania, S.U.A.;

82 de titluri de Campion Național la aeromodelism;

4 titluri de Campion European (individual și cu echipa);

2 titluri de Campion Mondial cu echipa națională;

3 titluri de Campion al Cupei Mondiale individual, consecutive;

Peste 200 de medalii obținute ca antrenor cu sportivii din Pitești;

Am format, în cluburile de aeromodelism din Pitești, 21 de sportivi distinși cu titlul de *Maestru al Sportului*;

Am organizat, la Pitești, un Campionat European de elicoptere radiocomandate în anul 2001, cu 16 țări participante;

Am organizat, la Pitești, un Campionat Mondial de aeromodele radiocomandate cu motor electric, cu sportivi de pe patru continente;

Am înființat patru cluburi de performanță – Voința, C.S. Arpechim, C.S.U., în Pitești, Dacia din Mioveni – care au dat echipelor naționale 12 sportivi.

PREDA, ION

Date personale :

Data nașterii: 12.03.1961.

Locul nașterii: loc. Ciomăgești , județul Argeș.

Starea civilă: căsătorit – 2 copii.

Naționalitate: română.

Adresa pentru corespondență:

Primăria comunei Ciomăgești , sat Răduțești , localitatea Ciomăgești , județul Argeș.

Tel / Fax 0248/245008

E-mail: ion.preda@ciomagesti.cjarges.ro

Studii :

- 1976 – 1980: liceul matematică – fizică „Nicolae Bălcescu”, Pitești;
- 1968 – 1976: școala generală Ciomăgești – Bratia.

Activitate profesională:

- 1982 – 1984: Uzina autoturisme Dacia, Pitești;
- 1984 – 1989: Regia națională „Poșta Română”;
- 1989 și până în prezent, primar al comunei Ciomăgești.

Activitate politică:

Din 1992, membru al Partidului Social Democrat, președintele organizației comunale.

Principalele activități și realizări:

Implementarea Sistemului Informatic în cadrul Primăriei comunei Ciomăgești;

Elaborarea Planului de Dezvoltare Durabilă a localității Ciomăgești, care presupune conceperea și realizarea :

- Strategiei Locale de Dezvoltare Durabilă;
- Strategiei locale privind Accelerarea Serviciilor de Utilități Publice;
- Planul Local de Acțiune;
- Atragerea, participarea și aplicarea programelor cu finanțare internațională.

Aptitudini si competente profesionale :

- Creativitate;
- Capacitate de lucru în condiții de stres;
- Responsabilitate;
- Operare P.C.;
- Inițiativă;
- Abilități de comunicare și coordonare cu echipa.

Limbi străine: engleza.

Hobby-uri: muzica, fotbal, literatura.

PROCA, MARCEL

Născut: 31.08.1951, Turda, Cluj.

Studii:

- Școala primară și secundară: București și Ploiești, 1957-1965;
- Liceul: Bacău, Liceul Nr. 3, 1966-1970;
- 1970-1975, Facultatea Automatică, Institutul Politehnic, București;
- 1975-1990, Autoturisme Dacia, C.C.S.I.T.A. (Centrul de Cercetare și Inginerie Tehnologică Pitești). În 1990, am ajuns cercetător științific principal, gradul I;
- 1990-prezent, sector privat, fiind director și acționar majoritar la mai multe societăți comerciale, dintre care enumăr (în ordine cronologică): S.C. Senator P&P SRL, Demco SRL, Tipcomp SRL, Tiparg SA, Media Design Ro etc.

Activități:

- Prestări servicii, producție, tipografie, editare cotidianul Observatorul Argeșean etc.;
- Căsătorit cu Mariana Angela Proca, inginer, director la SC P&P Oil Trade Company
- Copii: Ana Cristina Proca, 24 ani, avocat la Linklaters Romania;
Diana Claudia Proca, 23 ani, economist, Procter & Gamble Romania;
- Limbi străine: engleză, italiană, franceză;
- Hobby: muzica, sport, călătorii;
- Politic – administrativ;
- Consilier județean, la a III.-a legislatură, membru PSD din 2003, vicepreședinte PSD Argeș;
- În perioada 1995-2000, am fost membru PNL Argeș, de unde am demisionat.

PRUNOIU, GAVRIL

Nume: Prunoiu

Prenume: Gavril

Născut la 2 martie 1942, în comuna Boteni – Muscel, județul Argeș

Adresa actuală: București, str. Onisifor Ghibu 5, bl. O 26, sc. 3, et. 4, ap. 44, sector 3

Telefon: 0722305061

Școli absolvite:

- 1950 – 1957: Școala Generală, comuna Boteni, Argeș;
- 1957 – 1960: Seminarul teologic, București;
- 1960 – 1965: Liceul de muzică nr. 1 București, actualmente „Dinu Lipatti”, secția Canto popular, prof. Mia Barbu;
- 1965 – 1966: solist al orchestrei de muzică populară „Doina Argeșului” Pitești, împreună cu soliștii: Rodica Bujor, Ion Luican, Ștefan Lăzărescu, Ileana Constantinescu, Benone Sinulescu, Elisabeta Ticuță;
- 1966 – 1967: serviciul militar, București;
- 1967 – 1972: Conservatorul de muzică „Ciprian Porumbescu”, București, secția Pedagogie, prof. Canto Mircea Buciu;
- 1972 – 1982: profesor de muzică la Școala de Muzică și Casa de copii școlari fete, Câmpulung Muscel (profesor titular);
- 1974 – 1977; 1982 și până în prezent, profesor Canto popular, Liceul de muzică „Dinu Lipatti”, București.

Starea civilă:

- 1971- căsătorit cu Prunoiu Ileana, 50 de ani;
- Doi copii: Ciprian: 34 de ani, programator și Leonard: 33 de ani, teolog.

Activitate artistică:

- Culegeri de cântece populare de la părinții Ioan și Verginia Prunoiu, țărani și lăutarii din Muscel;
- 1953: prima apariție, ca interpret popular, la serbarea din comuna Boteni și, apoi, pe toate scenele din județul Argeș, la concursuri folclorice, obținând premiul I;
- 1964: primele înregistrări radio și, anua, până în prezent, acompaniat de orchestra Radio, condusă de dirijorii: George Vancu, Victor Predescu, Radu Voinescu, Marius Olmazu, Paraschiv Oprea;
- 1965: apariții TV, pe viu, și filmări în emisiuni folclorice;
- 1972: apariția primului disc Electrecord;
- 1973: turneu în Luxemburg cu Orchestra Radio, dirijor Radu Voinescu;
- 1974: turneu în Lugano – Elveția;
- 100 de înregistrări Radio cu cântece muscelene;
- 1982: înființarea grupului vocal folcloric bărbătesc din Boteni și Mihăești, Argeș;
- Elevi consacrați din Liceul de muzică „Dinu Lipatti”, secția Canto popular: Dorina Oprea, Carmen Iordache, Ionuț Dolănescu, Rodica Anghelescu, Daniel Arapalea etc.;
- Studenți la Facultatea Hyperion: Mariana Angel, Victoria Peter Predescu, Margareta Clipa, Lia Lungu Bologa, Niculina Stoican;
- Elevi îndrumați particular: Constantin Pârvu, Constantin Enceanu, Gabriela Tuta, Ovidiu Homorodean.

PUIU, ALEXANDRU

Titluri: Prof. univ. dr. - Doctor în economie;
Premiul „P.S. Aurelian” al Academiei Române.

Data nașterii: 01 octombrie 1933.

Funcții didactice:

- 1991– prezent: *Rector fondator*, Universitatea "Constantin Brâncoveanu", Pitești;
- 1985 –1990: *Rector*, Academia de Studii Economice București;
- 1981 –1985: *Prorector*, Academia de Studii Economice București;
- 1976 –1981: *Decan*, Facultatea de Comerț (A.S.E. București);
- 1974 –1976: *Șef catedră*, Relații Economice Internaționale (A.S.E. București).

Activitate profesională:

- Studii: Academia de Studii Economice, București;
- Specializări și documentări în: Austria, Belgia Germania, Italia, Marea Britanie, Norvegia, Olanda, Polonia, Rusia, Suedia, Ungaria.

Alte funcții deținute:

- membru în Consiliul de Administrație al Asociației Generale a Economiștilor din România (AGER);
- membru al Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare;
- membru al „International Association For Conservation of Natural Resources and Energy”, New York (ianuarie 2000);
- membru al “New York Academy of Sciences” (martie 2003);
- Deputy Director General – Reprezentant al Centrului Biografic Internațional – Cambridge (iulie 2003);
- membru al *Consiliului Național al Comerțului Exterior al României*. (aproximativ 20 de ani).

Distincții:

- Premiul „P.S. Aurelian” al Academiei de Științe a României – 1983;
- Ordinul Național Pentru Merit în grad de Cavaler - pentru merite deosebite în activitatea științifică și didactică, pentru modernizarea și promovarea reformei în învățământ (noiembrie 2002);
- Cetățean de Onoare al orașelor: Brăila (19 mai 1995), Pitești (10 noiembrie 2000), Râmnicu Vâlcea (24 mai 2002);
- Diploma și medalia „Man of the Year” (Omul anului 2003), conferite de către American Biographical Institute of International Research a (iunie 2003);
- Diploma și medalia „2000 outstanding Intellectuals of the 21st Century” (2000 dintre cei mai de seamă intelectuali ai secolului 21) - pentru contribuțiile în domeniul învățământului superior și în domeniul economic (iunie 2003);
- Diploma și medalia „21st Century Award for Achievement” (Premiul secolului 21 pentru realizări deosebite) – conferite de Centrul Biografic Internațional – Cambridge (octombrie 2003);
- “Universal Award of Accomplishment” acordat de American Biographical Institute;

- Medalii și Diplome de Excelență din partea Episcopiei Râmnicului (2 octombrie 2000) și a Episcopiei Dunării de Jos (01 octombrie 2001);
- Diplomă de excelență conferită de Asociația Generală a Economiștilor din România (noiembrie 2002);
- Diploma de excelență conferită de Asociația Română de Marketing – pentru promovarea valorii în învățământul privat din România (noiembrie 2003);
- Diploma de excelență conferită de Academia de Studii Economice București - pentru prodigioasa activitate profesional- științifică și pentru contribuția adusă la afirmarea școlii superioare economice (martie 2003).

Domenii de competență:

- profesor universitar; cercetător științific de prestigiu național și internațional; conducător de doctorat ;
- în perioada 1957-1969, în cadrul Institutului de Cercetări Economice al Academiei Române, a efectuat numeroase cercetări, rezultatele acestora fiind valorificate în cărți, articole, comunicări – lucrări contractate cu o serie de întreprinderi;
- deține primatul în introducerea, în anii '70, în învățământul superior românesc, a unor discipline privind managementul internațional, relațiile publice, negocierea, tehnicile de afaceri economice internaționale: leasing, franchising, transfer know-how, consulting-engineering etc.
- are contribuții valoroase în cercetarea științifică economică, în special în domeniul economiei mondiale și al economiei naționale, al valorificării superioare a resurselor naturale ale țării noastre, al strategiilor bancare și al managementului.

Discipline predate:

- Management;
- Managementul afacerilor economice internaționale;
- Relații economice internaționale.

Publicații semnificative:

Cărți / manuale / tratate de specialitate: 40.

Studii și articole publicate în reviste: peste 400.

Pungoci, Mircea

Născut la 4 martie 1941, în Curtea de Argeș. Tatăl – inginer agronom, șef ocol agricol Curtea de Argeș, mama – casnică.

De la 1 noiembrie 1946, domiciliat în Pitești, str. Crinului nr. 9.

Studii: școala primară, elementară și Liceul Brătianu, la Pitești; Institutul agronomic Nicolae Bălcescu, facultatea de Horticultură din București. Licența-specializarea în Arhitectura Peisageră, septembrie 1963.

Locuri de muncă: I.A.S. Leordeni – brigada Țigănești-Eforie (1964-1966); Administrația Serelor, Pepinierelor și Parcurilor Pitești, denumită, de la 1 februarie 1990, Administrația Domeniului Public Pitești, până la 31 martie 2001, când s-a pensionat la cerere. Între 1 aprilie 2001, până în prezent, a lucrat, cu contract de colaborare, la aceeași unitate, în fiecare an, între 2-4 luni.

Funcții în această perioadă: inginer, inginer principal, șef serviciu tehnic-producție, șef secție spații verzi, inginer șef.

Realizări profesionale în Pitești: Grădina publică 1966-1967; plantații str. Victoriei și parcul Ștrand, 1967-1970; Expo-Parc (împreună cu ing. Gh. Pacea) 1970-1971; grădina zoologică Trivale, 1972-1975; parcul Trivale, reamenajare în 1983; parcurile Prundu, Lumina, împreună cu arh. Ernst Nicolae; intrările în municipiul Pitești dinspre autostradă, Câmpulung, Rm. Vâlcea, împreună cu arh. Ernst Nicolae.

În cei 35 ani lucrați în aceeași unitate, a adus nenumărate colecții de plante floricole și dendrologice. A participat la sute de expoziții florale din toată țara, primind nenumărate trofee și diplome, strânse într-o expoziție permanentă la sediul A.D.P. Pitești, str. Obor nr. 3. A publicat lucrări științifice la Institutul de învățământ superior din Pitești, împreună cu profesorii universitari Bibica Drăghici și Maria Giosanu.

Între 1972-2001, împreună cu colaboratorii și subalternii, a adus, la Pitești, și a plantat sute de mii de bulbi de lalele, transformând orașul, primăvara, în „Olanda României”.

Membru fondator al expoziției naționale dendro-floricole „Simfonia lalelelor”, împreună cu Valeriu Nicolescu, primar, ing. Gh. Pacea, dr. Ing. Ilarie Isac, Th. Alex. Popa, prof. dr. Petre Popa, arh. Nicolae Ernst.

A participat la organizarea tuturor expozițiilor „Simfonia lalelelor”, ajunsă, în 2007, la ediția 30-a aniversară și a contribuit la realizarea celor două filme retrospective realizate de Ioan Butnicu și Viorel Constantin – ultima în 2007, legate de această manifestare.

A scris istoria acestei expoziții la edițiile jubiliare 20, 25 și 30.

RĂDUCANU VIORICA

Nume și prenume: Răducanu Viorica

Data nașterii: 20 iunie 1952, comuna Sârbii – Măgura, județul Olt.

Adresa: Cartier Trivale, Bl. 29, Sc. A, Ap.3, municipiul Pitești, județul Argeș.

Profesia: Jurist.

Tel. fix: 0248210590

Tel. mob.: 0722247504

Fax: 0248220137

e-mail: vioricaraducanu@k.ro

viorica.raducanu@cjarges.ro

Naționalitate: română

Starea civilă: căsătorită, doi copii

Pregătire profesională:

- Absolventă a Facultății de Drept București, Secția Juridică – promoția 1975;
- Institutul Național de Administrație – Curs specializat pentru înalți funcționari publici 2004 – 2005;
- Cursuri postuniversitare – Universitatea București;
- Masterat SNSPA – București.

Experiență profesională:

- 1975 – 1991: Consilier juridic, Trustul Petrolului Pitești;
- 1991 – 1994: Consilier juridic, Administrația Domeniului Public Pitești;
- 1994 – 1995: Consilier juridic, D.G.F.P.C.F.S. Argeș;
- 1995 – 1998: Șef serviciu juridic, Prefectura județului Argeș;
- 1998 – 2001: Șef serviciu Administrație Publică Locală, Primăria Municipiului Pitești;
- 2001 – 2005: Secretar General, Prefectura Județului Argeș;
- 2005 – prezent: Secretar General, Consiliul Județean Argeș.

Publicații: „Îndrumar legislativ” Editura Didactică Nova – 1996.

RAICU-CĂRTUȚA, ADRIANA MARCIA

Nume: Raicu – Cărtuța

Prenume: Adriana Marcia

Data și locul nașterii: 12.07. 1952, Curtea de Argeș

Cetățenie: română

Stare civilă: căsătorită

Studii:

- 1967 – 1971: Liceul teoretic Curtea de Argeș;
- 1971 – 1977: Facultatea de Medicină Generală București.

Experiență profesională:

- 1977 – 1980: Medic Medicină Generală – Dispensarul Medical de Întreprindere Porțelan Curtea de Argeș;
- 1980: Participare la examenul de specializare Medicina Internă – Cardiologie București;
- 1980 – 1981: Specializare Medicină Internă – Spitalul Clinic Colțea București;
- 1981 – 1983: Specializarea Cardiologie – Institutul de Cardiologie Profesor C.C. Iliescu, București;
- 1983 – prezent: Medic Principal Cardiologie – Spitalul Municipal Curtea de Argeș.

Locul de muncă actual și funcția:

Din noiembrie 1983 – Medic Principal – Spitalul Municipal Curtea de Argeș.

În afara activității din spital îmi desfășor activitatea în ambulatoriul de specialitate cardiologie, efectuând zilnic consultații de specialitate luând în evidență noi bolnavi afectați de boli cardiovasculare, recomand efectuarea tratamentului medicamentos, respectarea regimului igienico-dietetic.

Pacienții ce necesită investigații suplimentare, intervenții chirurgicale cardiovasculare sunt trimiși prin colaborarea cu clinicile de boli cardiovasculare din București în vederea efectuării tratamentului corespunzător.

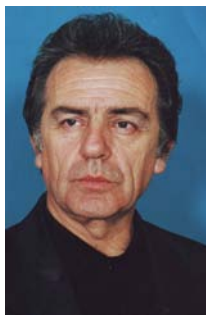
Participă anual la Congresele Naționale de Cardiologie, la Conferințele și Simpozioanele de Medicină Internă și Cardiologie din România.

De la înființarea Societății Județene Argeș de Cardiologie am participat inițial trimestrial apoi lunar la Conferințele ce se desfășoară la acest nivel.

Am desfășurat prezentări și moderări în cadrul meselor rotunde efectuate din 2003 cu medici de familie din Curtea de Argeș, subiectele vizând mai ales conduita terapeutică pentru bolnavii hipertensivi, coronarieni conform ghidurilor europene de cardiologie ce apar anual.

Membru al asociațiilor profesionale: Membră a Societății Naționale de Cardiologie.

Limbi străine cunoscute: franceză, engleză.

RIZEANU, VASILE

S-a născut la 11 octombrie 1939, în orașul Câmpulung Muscel, județul Argeș. Descinde dintr-o distinsă și veche familie musceleană. Înaintașii familiei sale au făcut parte din obștea moșnenilor orășeni cu funcții importante în stat.

A urmat cursurile Școlii elementare Nr. 1 „Oprea Iorgulescu” și ale Liceului „Dinicu Golescu” – Câmpulung Muscel, absolvit cu media maximă pe toți anii de studiu. După absolvirea liceului, dă examen de admitere și reușește la Institutul de Arhitectură „Ion Mincu” din București. În 1959, întrerupe studiile și satisface stagiul militar. După armată, lucrează o perioadă scurtă în proiectări (arhitectură de automobil – prima caroserie Aro Câmpulung și grafică de carte).

Între anii 1962 – 1968, urmează cursurile Institutului de Arte Plastice „Nicolae Grigorescu” din București, secția Sculptură, cu examen de stat cu media 10. După absolvirea facultății, se încadrează ca profesor la catedra de arte plastice a Școlii de Arte din Pitești, unde obține gradul I.

În continuare, este Lector universitar și Șef de catedră la Facultatea de Design și Arte decorative, 1992 – 1994, Universitatea „Pygmalion” Pitești.

- Lector universitar doctorand la Universitatea „Spiru Haret”, Filiala Câmpulung Muscel, 1999 și în prezent;
- Membru titular al Uniunii Artiștilor Plastici din România;
- În prezent, este director la Școala de Arte Pitești.

Activitate profesională:

- Profesor, catedra de arte plastice, Pitești. Participă la toate expozițiile mari de nivel orășenesc, județean și național cu elevii și absolvenții.
- Organizează, anual, ample expoziții de arte plastice în cadrul principalelor instituții de cultură din oraș și județul Argeș.
- Premii pe țară cu elevii și absolvenții la toate festivalurile naționale pentru sculptură, pictură, grafică, artă populară.
- A avut și are studenți la:
 - Universitățile de Artă și Arhitectură;
 - Institute pedagogice și de specialitate;
 - Alte facultăți și școli de specialitate.

Are colaborări și publicații cu articole de specialitate la revistele de cultură, literatură și artă.

Începând din anul 1978, a participat la toate manifestările majore ale Filialei Pitești a Uniunii Artiștilor Plastici.

Expoziții de grup și republicane: 7

Lucrări monumentale:

- Soldat ghips patinat – Muzeul de Artă Câmpulung Muscel, județul Argeș;
- „Icar” – oțel inoxidabil, Piața Administrativă a orașului Câmpulung Muscel, județul Argeș;
- 1989 decembrie – Expoziție personală – sculptură – desen, Galeriile de Artă Metopa, Pitești;

După 1989, participă cu lucrări la toate expozițiile județene și naționale organizate de Uniunea Artiștilor Plastici – Filiala Pitești.

Activitatea publică (funcții publice după 1990, până în prezent):

- Director, Școala de Arte Pitești;
- 1997 octombrie – participă și câștigă, cu alți patru sculptori, prima etapă a concursului organizat de Uniunea Artiștilor Plastici din România pentru monumentul „Rezistența anticomunistă în munți”;
- 1999 – realizează monumentul „Mihai Eminescu”, bronz – marmură pentru Școala generală Nr. 11 „Mihai Eminescu” – Pitești;
- 2001 – organizează și coordonează două proiecte culturale de importanță națională și internațională;
- Primul Simpozion Internațional de Sculptură (marmură), Pitești, 2001;
- Primul Simpozion Național de Sculptură (în lemn) – Bogați, Argeș, 2001.

Face parte din corpul de specialiști ai Uniunii Artiștilor Plastici din România pentru județul Argeș – specialitatea Sculptură.

În 2001, susține examenul pentru admiterea la doctorat la Universitatea de Arte Plastice București, pe care-l obține cu medie foarte bună. Domeniul fundamental de doctorat: Arte și Arte vizuale, conducător de doctorat, prof. universitar dr. Zamfir Dumitrescu, Președintele Uniunii Artiștilor Plastici din România.

În anul 2002, a fost inclus în „Enciclopedia artiștilor români”, volumul V, Editura ARC 2002.

În anul 2002, coordonează, din punct de vedere artistic, „Cel de-al II-lea Simpozion Internațional de Sculptură, Pitești”. Participă și realizează lucrarea monumentală „Compoziție”, marmură, 3,20 X 1,40 X 0,60 m – amplasată în fața Casei Sindicatelor Pitești.

Realizează bustul monumental „Dinicu Golescu”, turnat în bronz – amplasat în fața noului sediu al Bibliotecii Județene Argeș.

În august 2002, participă la „Simpozionul Internațional de Sculptură Castelraimondo - Italia”.

Din 2002, este Vicepreședinte al Uniunii Artiștilor Plastici din România.

În prezent realizează lucrarea monumentală „Coloană”, în marmură, 9 X 1,20 X 0,80 m, la bustul monumental „Alexandru Davila” ce va fi amplasat în spațiul din fața teatrului.

În anul 2003, coordonează cel de al III-lea Simpozion internațional de sculptură – Pitești și cel de al II-lea simpozion Național de Sculptură – Bogați, județul Argeș, unde participă și realizează lucrarea monumentală „Coloană”, 5 m X 0,60 X 0,60 – ansamblu compozițional alcătuit din două piese.

În anul 2004, este coordonatorul proiectului artistic al celui de al IV-lea Simpozion internațional de sculptură. Participă și realizează lucrarea monumentală „Compoziție”, 4,5 m X 2,20m X 0,80 m, amplasată în centrul orașului Pitești.

În anii 2005 – 2006, coordonează din punct de vedere artistic, cel de al V-lea simpozion internațional de sculptură în marmură de la Pitești și cel de al III-lea simpozion național de sculptură de la Bogați, județul Argeș.

În anul 1993, organizează prima Expoziție Națională de arte plastice și decorative a Școlilor de arte, ce a ajuns, în prezent, la cea de a XIV-a ediție și obține, pentru Școala de Arte Pitești, 65 de premii naționale.

În anul 2007, este numit, prin Ordinul Ministrului Culturii, membru în Comisia Zonală a Monumentelor de For Public pentru județele Argeș, Dâmbovița, Olt și Teleorman.

În prezent, lucrează la bustul monumental al lui Petre Țuțea și este coordonatorul proiectului cultural al primului Simpozion de sculptură profesionistă pentru mobilarea cu lucrări monumentale, realizate în marmură, a centrului orașului Mioveni.

RIZESCU, GHEORGHE

Nume și prenume: Rizescu Gheorghe.

Data Nașterii: 24 Ianuarie 1950.

Naționalitate: Română.

Religia: Creștin - Ortodox.

Studii Absolvite:

- 1975 – 1979: Universitatea București - Facultatea de Drept, licențiat în științe juridice;
- 1986 – 1987: Universitatea București - Facultatea de Drept, cursuri postuniversitare în științe administrative;
- 2000: Academia de Poliție „Al I. Cuza” – Doctorat în științe juridice.

Activitate Profesională:

- 1979 – 1984: Consilier juridic – Întreprinderea Județeană de Gospodărie Comunală și Locativă Argeș;
- 1984 – 1989: Consilier juridic – Consiliul Județean Argeș;
- 1990 – 1992: Consilier juridic – Prefectura Județului Argeș;
- 1992 – 1996: Senator de Argeș;
- 1997 – 2003: Consilier juridic – S.N.P. PETROM Pitești;
- 2003 – 2005: Avocat – Baroul Argeș – Cabinet individual de avocatură și cadru didactic asociat al Universității din Pitești;
- 2005 – Prezent: Subprefect al Jud. Argeș.

Abilități Personale: Scriitor, membru al Asociației Scriitorilor profesioniști din România.

Limbi Străine: Franceză avansat.

RIZESCU, SERGIU GEORGE

Data nașterii: 23 iulie 1932.

Locul: oraș Costești, județul Argeș.

Profesia: doctor – medic veterinar.

Studii:

- Școala primară Pârvu Roșu, Costești;
- Liceul „I.C. Brătianu”, Pitești, 1952;
- Facultatea de Medicină Veterinară, București, 1970.

Activitate profesională:

- Medic epizootolog, I.A.S. Curtea de Argeș, 1970 – 1972;
- Șef fermă Dobrogostea, 1972 – 1980;
- Șef Complex Zootehnic Costești, 1980 – 1984;
- Inginer Șef, I.S.C.I.P. Băbeni – Vâlcea, 1984 – 1986;
- Șef Complex Zootehnic Costești, 1986 – 1988;
- Epizootolog Șef, I.A.S. Costești, 1988 – 1992.

Activitate politică:

- Membru, Organizația Anticomunistă Română (1950), arestat, decembrie 1952, condamnat 5 ani închisoare corecțională și 2 ani interzicerea drepturilor civile, 1953, pedeapsă executată la închisorile Pitești, Jilava, Dej și mina de plumb Cavnic;
- Vicepreședinte, Partidul Național Țărănesc Creștin-Democrat, (P.N.Ț.C.D.) Argeș, 1990 – 1991;
- Președinte, P.N.Ț.C.D Argeș, 1991 – 1993;
- Consilier, Consiliul Județean Argeș, 1992;
- Președinte, Convenția Democratică Română, Argeș, 1992;
- Președinte, Convenția Democratică Română, Argeș, 1996;
- Președinte, Asociația Foștilor Deținuți Politici din România (A.F.D.P.R.) filiala Argeș, 1990 – 2007;
- Membru, Comitetul Național de Conducere, A.F.D.P.R.;
- Membru, Comitetul Director al A.F.D.P.R.

Activitate parlamentară:

Legislatura 1992 – 1996:

- Deputat de Argeș, (C.D.R. Argeș);
- Membru, Grupul Parlamentar al P.N.Ț.C.D. și al Partidului Ecologist Român (P.E.R.);
- Membru, Comisia pentru Agricultură, Silvicultură, Industrie alimentară și servicii specifice;
- Membru, Grupurile Parlamentare de Prietenie cu Republica Federativă a Braziliei și cu Republica Italiană.

Activitatea Parlamentară în cifre:

- Luări de cuvânt în plen: 13 ședințe;
- Declarații politice: 4;
- Întrebări și interpelări: 112.

Legislatura 1996 – 2000:

- Deputat de Argeș, (C.D.R. Argeș);
- Membru, Grupul Parlamentar al P.N.Ț.C.D. și al Partidului Ecologist Român (P.E.R.);
- Președinte, Comisia pentru Agricultură, Silvicultură, Industrie alimentară și servicii specifice;
- Membru, Comisia Parlamentului României pentru Integrarea Europeană;
- Vicepreședinte, Grupul Parlamentar de Prietenie cu Spania.

Activitatea parlamentară în cifre:

- Luări de cuvânt în plen: 15 ședințe în plan;
- Întrebări și interpelări: 29.

Inițiator a 7 propuneri legislative.

ROBEA, M. MIHAIL

M-am născut la 16 octombrie 1928, în orașul Mioveni – Argeș. Am urmat școala primară în localitatea natală (1936 – 1942), Liceul „Vintilă Brătianu” în Pitești (1942 – 1950) și Facultatea de Filologie a Universității din București (1950 – 1954). Repartizat în învățământ, am funcționat ca profesor la Liceul Militar din Breaza (1954 – 1957), director la Școala din Brănești – Ilfov (1957 – 1959), apoi la Liceul nr.27 (G.Călinescu) din București (1959 – 1961) și ca profesor aici (1961 – 1975) și la Liceul industrial Anghel Saligny (1975 – 1991). Concomitent, în anii 1959 – 1964, am predat ca lector de limba română la Institutul de Petrol, Gaze și Geologie din Capitală. Între timp, mi-am trecut toate gradele didactice. În anul 1957, am obținut doctoratul în filologie cu teza **Folclorul din Valea Vâlsanului – Argeș**, în cadrul Universității din București.

Pasionat de cultura populară, am efectuat investigații în câteva spații etnofolclorice – în microzonele Mioveniului, Brăneștiului – Ilfov, Miceștiului – Argeș și în Valea Vâlsanului, precum și în Dâmbovița. În spațiile spirituale respective, am desfășurat anchete profunde, cu obiective etnografice și, în special, de folclor, timp de săptămâni și luni. Valea Vâlsanului, de pildă, am cercetat-o în perioada 1966 – 2000. În teren, am descoperit numeroși povestitori, cântăreți talentați și depozitari de cele mai interesante date despre obiceiurile și viața spirituală a oamenilor. Producțiile vocale le-am înregistrat pe bandă cu magnetofonul și casetofonul, încât mi-am putut alcătui o arhivă cu peste 80 de casete. Pe informatorii mei talentați și pe „actorii” obiceiurilor mai deosebite din ciclurile calendaristice și familiale, i-am fotografiat în timpul investigațiilor și al derulării manifestărilor. În timpul investigațiilor din teren, n-au fost omise nici fotografierea componentelor etnografice, precum locuințele, gospodăriile, uneltele, instalațiile tehnice, produsele activității curente ale oamenilor etc. Cu aceste poziții fotografice, mi-am alcătuit o fototecă cu peste 300 de fotografii. Neașteptat de numeroase au fost informațiile despre obiceiurile tradiționale, obținute de la săteni și consemnate în fișe, încât, clasificate pe categorii folclorice, ajung la 9 caiete mari (200 – 300 de pagini). În fine, la toate aceste acțiuni se adaugă munca grea de transcriere a documentelor sonore (texte cu proză și cântece).

Acțiunea de valorificare a materialelor am direcționat-o în editarea producțiilor literare și în studierea unor laturi ale producțiilor folclorice. În privința editării culegerilor, produsă în anumite etape și într-o structură cumulativă și echilibrată, am publicat următoarele cărți concludente prin titlurile și subtitlurile lor: **Basme, snoave, legende și povestiri populare**. Folclorul din Valea Vâlsanului (Buc., Relief Românesc, 1979, 1980, 239 p., 3 ediții), **Folclorul poetic din Stroești** –

Argeș (Buc., Soc. Cultural - Științifică „Stroești – Argeș”, 1980, 248 p.), **Basme populare românești** (Buc., Minerva, 1986, XLV + 875p), volum distins cu premiul Simion Fl. Marian al Academiei Române, **Basmul cu Ion Săracu și Sfântul Soare**. Basme populare din Muntenia (Buc., Casa Editorială „Cuget, Simțire și Credință”, 1994, 174 p.), **Basme și legende populare românești** (Buc., Casa Editorială Muntenia, 1995, 240 p.), **Proza populară din Stroești- Argeș** (Buc., Casa Editorială Muntenia, 1997, 288 p.), **Băiatul de împărat și Iozefina – cea - Frumoasă**, Basme, legende și povestiri populare (Buc., Casa Editorială Muntenia, 1998, 116 p.), **Proverbe, zicători, ghicitori și stigături** (Buc., Casa Editorială Muntenia, 1999, 160 p.; în 6 ediții), **Cântece și poezii populare românești**, (Buc., Casa Editorială Muntenia, 2004, XXXII + 351 p.), **Isprăvi d-ale lui Păcală**. Antologie (Buc., Casa Editorială Muntenia, 2003, 96 p.; în 2 ediții).

De asemenea, am alcătuit ediții critice, însoțite de instrumentele științifice (prefețe, bibliografii, glosare ș.a.) ale unor personalități ilustre, dar ignorate de contemporani, precum George Ulueru, **Scrieri literare** (1967), Mihail Canianu, **Studii și culegeri de folclor românesc** (1999, în col.), Dumitru Mihalache, **Proză, poezie și obiceiuri** (2007, sub tipar). În cadrul Casei Editoriale Muntenia, am mai îngrijit și prefațat, pentru marele public, „scrierile alese” ale unor scriitori clasici: V. Alecsandri, I. Creangă, M. Eminescu, I.L. Caragiale, I. Slavici, P. Ispirescu, G. Coșbuc, Em. Gârleranu, G. Topârceanu etc.

Rezultatele cercetărilor asupra unor opere folclorice și asupra unor fenomene etnografice le-am comunicat sub formă de articole și studii în diferite publicații: „Argesis”, „Argeș”, „Buletinul Societății de Științe Filologice”, „Caietele folclorice – Argeș”, „Gazeta Învățământului”, „Interferențe”, „Limba și literatură, Limba română”, „Memoriile Comisiei de Folclor a Academiei Române”, „Museum”, „Proverbium. Decoromanie”, „Revista de Etnografie și Folclor”, „Revista de Folclor”, „Secera și Ciocanul”, „Studii și comunicări”, „Școala Argeșului”, „Școala Mehedințului”, „Tribuna Școlii Argeșene”, „Viața Românească” ș.a.

Dintre studiile mai importante imprimate aici, menționez: **Andrei Bârseanu-folcloristul**, **George Ulueru – scriitorul**, **Jocul Caprei din Valea Vâlsanului**, **Teatrul folcloric: Jocul cucilor din Brănești – Ilfov**, **Aspecte istorice și etnografice din Mioveni – Argeș**, **Ceramica populară din Valea Vâlsanului – Argeș** etc.

Acum caut să definitivez unele lucrări începute cu ani în urmă : **Monografia folclorului din Valea Vâlsanului**, **Povești, poezii și obiceiuri populare din Basarabia și Bucovina**, **Structuri folclorice și valori etnografice din Mioveni-Argeș** și o colecție de documente a acestei ultime localități.

ROTARU, DAN

Data nașterii: 18 ianuarie 1943.

Locul nașterii: Comuna Slătioara - Salcia, jud. Olt.

Părinții: tatăl - Petre, agricultor.

mama - Sofica, agricultoare.

Studii:

- Primare (1948-1952) - Școala primară din satul Salcia, pe care a început-o la 5 ani;
- Elementare (1952-1955) - Școala generală Slătioara;
- Liceale (1956-1960) - Liceul „Tudor Vladimirescu” Slatina (actualmente, „Radu Greceanu”); între 1955-1956, a fost nevoit să întrerupă studiile, nefiind primit la liceu din cauza vârstei prea mici);
- Postliceale (1960-1963) - Școala Tehnică de chimie, Copșa Mică;
- Universitare (1963-1968) - Facultatea de istorie-filozofie din cadrul Universității „A. I. Cuza” Iași, cu licența în filozofie, în 1968.

Funcții: Redactor (între 1968-1973) și, apoi, redactor de rubrică (1973-1990) la revista „Argeș” – Pitești; redactor de rubrică (1990-1992) la revista „Calende” (noul nume al revistei „Argeș”, după 1990), apoi, secretar general de redacție (1992-1999) și redactor șef (1999 - azi), la Grupul de Publicații și Editură „Cultura”, din Pitești

Anul primirii în Uniunea scriitorilor: 1971

Colaborări la reviste: a colaborat cu poezii, articole, note și informații la: „Amfiteatru”, „Argeș”, „Astra”, „Ateneu”, „România literară”, „Luceafărul”, „Iașul literar”, „Cronica”, „Familia”, „Tribuna”, „Orizont”, „Viața Românească”, „Săptămâna”, „Tomis”, „SLAST”, „Contemporanul”, „Ramuri”, „Confluente”, „Fakty” - Torun (Polonia), „Jurnalul poezilor” (Belgia), „Literatură” (Mongolia) și altele.

Debut absolut: revista „Amfiteatru” (1966), prezentat de poetul Gheorghe Tomozei

Debut editorial: „Teamă de final” (1970), plachetă apărută ca supliment al revistei „Argeș” (colecția „Biblioteca Argeș”, care a debutat cu o carte a lui Nichita Stănescu, colecție selectată și îngrijită de Gheorghe Tomozei), urmată, la scurt timp - circa o lună - de volumul „Plânsul oglinzilor” (poezie), apărut la Editura „Eminescu”.

Opera tipărită: „Teamă de final” (poezie, 1970) - Biblioteca Argeș-Pitești; „Plânsul oglinzilor” (poezie, 1971), Editura „Eminescu” - București, cu o prefață de Gheorghe Tomozei și cu o postfață de Nichita Stănescu; „Lacrima Laurei” (poezie, 1973), Editura „Albatros” - București; „Mantia de lumină” (poezie, 1975), Editura „Eminescu” - București; „Sunetul visării” (poezie,

1978, cu o postfață de Ștefan Augustin Doinaș), Editura „Scrisul românesc” - Craiova; „Mirele zăpezii” (poezie, 1980), Editura „Scrisul românesc” - Craiova; „Grădină suspendată” (poezie, 1984), Editura „Cartea Românească” - București; „Invitații la dragoste” (poezie, 1985), Editura „Scrisul românesc” - Craiova; „A iubi, iubire” (poezie, 1987), Editura „Albatros” - București; „Castelul de brumă” (poezie, 1988), Editura „Cartea Românească” - București; „Fondul principal de iubire”, „Jocuri de dragoste” și „Să-mi fii Duminică în orice zi”, trei cărți de poezie apărute la Editura „Cultura” - Pitești, 1996, sub titlul comun „Tratat de iubire”; „Recurs la iubire” (poezie, 1996), Editura AMB - București; „Durere în doi” (poezie, 1997), Editura „Cultura” - Pitești; „Steaua de rouă” (poezie, 1999), Editura „Cultura” - Pitești; „Tristețe”, „Poeme” (2000), „Mereu tristețea” (poezie, 2001), Editura „Cultura” - Pitești; „Regele mut” (poezie, 2002), Editura „Cultura” - Pitești; „Autumnale” (2004); „Balade retro” (2005).

Referințe critice: în reviste. Despre poezia lui Dan Rotaru s-au scris zeci și sute de articole în mai toate revistele din România, încă de la debut, printre criticii și istoricii literari aflându-se: Nicolae Manolescu - în „Contemporanul” (1971), Victor Felea - în „Tribuna” (1971 și 1973), Dan Cristea - în „România literară” (1971), Ilie Constantin - în „Luceafărul” (1971), Daniel Dimitriu - în „Convorbiri literare” (1971, 1973 și 1975), Alexandru Andriescu - în „Cronica”, Constantin Ciopraga - în „Cronica”, Alexandru Cistelean - în „Familia”, Magda Ursache, Nicolae Turtureanu, Zaharia Sângeorzan, Constantin Pricop - în „Cronica”, Ioan Adam - în „Săptămâna”, Dinu Flămând - în „Scânteia Tineretului”, Nicolae Baltag - în „Luceafărul”, Artur Silvestri și Emil Manu - în „Luceafărul”, Laurențiu Ulici - în „Contemporanul”, Ovidiu Ghidirmic și Constantin Dumitrache - în „Ramuri”, Nicolae Motoc - în „Tomis”, Alexandru Jebeleanu - în „Orizont”, Constantin Crișan - în „România literară”. Despre Dan Rotaru, au mai scris în revistele vremii: Florin Mugur, Nichita Stănescu, Domițian Cesereanu, Nicolae Stoe, Sergiu Nicolaescu, Gheorghe Soare, Mihail Diaconescu, Petru Mihai Gorcea, Alexandru Piru, Ion Rotaru, Dumitru Micu, Florin Manolescu, Alexandru Ruja, Lucian Alexiu, Simion Bărbulescu, Virgil Cuțitaru, Toma Roman, Liviu Leonte, Marian Popa, Luiza Petre, Adriana Rujan, Mircea Iorgulescu, Eugen Barbu, Ștefan Augustin Doinaș, Nicolae Balotă (o pagină întreagă - în „Scânteia Tineretului”), Florea Miu, Ion Andreiță, Ion Cristoiu, Victor Atanasiu, Horia Zilieru, Petru Poantă și alții.

Referințe în volume: Marian Popa - „Dicționar de literatură română contemporană” (1977); Victor Felea - „Secțiuni” (1975); Eugen Barbu - „O istorie polemică și antologică...” (1975); Lucian Alexiu - „Ideografii lirice contemporane” (1977); Alexandru Ruja - „Valori lirice contemporane” (1979); Mircea Iorgulescu - „Scriitori contemporani” (1978); Alexandru Piru - „Marginalia” (1980); Florea Miu - „Semne” (1980); Laurențiu Ulici - „Literatura română contemporană” (1995) etc.

Premii literare:

- Premiul literar „Argeș” (1970), pentru placheta „Teamă de final”;
- Premiul „Convorbiri literare” (1971) al Festivalului Național „Mihai Eminescu” - Iași, pentru volumul „Plânsul oglinzilor”;
- Premiul Uniunii Scriitorilor - Asociația Scriitorilor Craiova - pentru volumul „Sunetul visării” (1978).

Adresă, telefon: Pitești, județul Argeș, str. Câmpineanu, bl. 2, sc. C, ap. 15, Telefon: 0744297083

ROTARU, ELENA

Numele și prenumele: Rotaru Elena.

Data și locul nașterii: 14.03.1948, municipiul Pitești, Județul Argeș.

Naționalitatea: română.

Cetățenia: română.

Starea civilă: căsătorită, doi copii.

Studii absolvite: Facultatea de Istorie, Universitatea București.

Limbi străine: limba franceză.

Profesia de bază: profesor de istorie.

Profesia actuală: muzeograf IA, Șef de Secție Conservare - Restaurare, Director Adjunct.

Instituția: Muzeul Județean Argeș, Str. Armand Călinescu. Nr. 44, Pitești, jud. Argeș.

Pregătirea școlară și profesională:

Am urmat cursurile Școlii Generale nr. 3 și, apoi, ale Liceului nr. 2, Secția umanistică, actualul liceu "Zinca Golescu" din Pitești, absolvit în anul 1965. Între anii 1965 – 1970, am urmat cursurile de zi ale Facultății de Istorie, Universitatea București, specialitatea "Istorie universală modernă".

După absolvirea facultății, m-am încadrat la Muzeul Județean Argeș, respectiv în ianuarie 1971 și, de atunci, lucrez în aceeași instituție.

În 1971, am fost încadrată ca îndrumător la casa Memorială "Liviu Rebreanu" și, până în mai 1974, am răspuns de activitatea desfășurată aici. Din mai 1974, am trecut pe postul de muzeograf - restaurator, urmând a face cursurile de specializare. Primul curs l-am urmat în lunile mai - iunie 1975 - un curs de conservare - "Bazele conservării științifice a bunurilor culturale".

În anii 1977 – 1979, am urmat cursul "Bazele restaurării științifice", în specialitatea metal - ceramică, curs cu o durată de 3 (trei) ani, cu scoatere din producție timp de 6 (șase) luni. Cursurile au fost organizate de Ministerul Culturii, prin Centrul Special de Perfecționare a Cadrelor. L-am absolvit în anul 1979 cu media 10. În același domeniu, am participat la un al II-lea curs de perfecționare, în perioada 1987 - 1989, absolvit în februarie 1989.

Activitatea în domeniul muzeografiei:

Activitatea desfășurată ca restaurator s-a concretizat în conservarea și restaurarea tuturor materialelor ceramice și din metal, aduse din șantierele arheologice organizate de Muzeul Județean Argeș în toți acești ani. De asemenea, au fost verificate, periodic, piesele aflate în patrimoniul

muzeului, fie în depozite, fie în expoziția de bază. Cele care au necesitat operații de conservare și de restaurare au fost selecționate pentru a fi tratate în laborator.

Am încercat să popularizez această latură a muncii desfășurată în muzeu, mai puțin cunoscută publicului larg, prin organizarea unor expoziții anuale de restaurare. Între ele aș menționa:

- "Piese restaurate în muzeele județului Argeș" (27 dec. 1983);

- "Piese restaurate în laboratorul Muzeului Județean Argeș" (iulie 1987), organizată la Casa Sindicatelor Pitești.

Din 1988, Secția de Istorie a muzeului a organizat, anual, în primul trimestru al anului, o expoziție cu titlul "Noi valori intrate în patrimoniul Muzeului Județean Argeș", personal, contribuind la această expoziție prin conservarea și restaurarea tuturor pieselor din ceramică și metale intrate în patrimoniul muzeului, în anul precedent.

Tot în această direcție, se înscriu și participările la diferite expoziții naționale de restaurare, cum ar fi cea organizată la Muzeul Național de Istorie, în anul 1980, la care am participat cu două piese: o piesă de ceramică, aparținând culturii Vădastra și o piesă din metal, un akinakes, aparținând grupului cultural Ferigile. În octombrie - decembrie 1997, am participat la al V-lea Salon Național de Restaurare, organizat de Ministerul Culturii, Consiliul județean Brașov, Muzeul de Istorie Brașov, la Casa Sfatului Brașov, cu trei piese de ceramică neolitică, din patrimoniul muzeului nostru.

Din februarie 1998, am fost numită șefa Secției de Conservare - Restaurare a Muzeului Județean Argeș.

Pe lângă activitatea de restaurare, ca toți ceilalți muzeografi, am avut aceleași sarcini de ghidaj, expoziții tematice, cercetare etc. În primul rând, subliniez participarea, alături de întregul colectiv al secției de istorie, în anul 1974, la realizarea expoziției de bază a secției. De asemenea, participarea la realizarea expoziției de ecologie a secției de științele naturii, în anul 1977.

Expoziții mai importante, a căror tematică am elaborat-o singură sau în colaborare cu alți colegi; câteva dintre expoziții sunt organizate în colaborare cu alte muzee sau chiar diverse ambasade la București și etalate în sălile muzeului nostru: 17

În anul 2003, s-au deschis sălile consacrate perioadei istorice 1878 – 1922 în care m-am implicat conceptual și organizatoric, dar am și lucrat efectiv, împreună cu colegii din secțiile de Istorie și Conservare - Restaurare.

O parte a acestor preocupări s-a concretizat în articole și studii publicate în diverse reviste (vezi lista anexă).

Tot la acest capitol, aș menționa participarea la emisiuni Radio (România Actualități, Radio Craiova etc.), precum și la posturile locale T.V. pe teme de conservare - restaurare a patrimoniului argeșean, sau referitoare la viața și opera lui Liviu Rebreanu reflectată de Casa Memorială cu același nume de la Valea Mare.

În anul 2004, când s-au împlinit 60 de ani de la moartea lui Liviu Rebreanu, am organizat un simpozion național desfășurat la Casa Memorială, prilej cu care am prezentat printre altele un film despre Liviu Rebreanu și locul Argeșului în viața sa, film al cărui scenariu și comentariu îmi aparțin. Și în anul următor, 2006, împlinindu-se o cifră rotundă de la nașterea lui Liviu Rebreanu, respectiv 120 de ani, am organizat un alt simpozion național tot la Valea Mare, probabil ultimul găzduit de această casă, care a fost retrocedată vechiului proprietar.

În ceea ce privește activitatea cu publicul, desfășurată ca muzeograf m-am străduit în toți acești ani, să asigur un ghidaj competent, atât la Casa Memorială "Liviu Rebreanu", cât și în expoziția de bază a Secției de Istorie.

Am realizat întrebările unor concursuri pe teme de istorie, desfășurate cu participarea elevilor din municipiu și județ, concursuri ce au adus sume importante în planul de autofinanțare al muzeului. Tot pe linia autofinanțării, am contribuit, prin realizarea unor replici, după piese aflate în patrimoniul muzeului nostru (mulaje pentru Liceul Industrial Pucioasa, replici după tezaurul de la Sacoți, pentru Muzeul Județean Vâlcea, replici după tezaurele de la Bălănești, Rociu, Sâmburești, pentru Muzeul Județean Olt, replică după bastonul lui M. Eminescu, pentru Muzeul memorial de la Ipotești, replici după piese medievale, pentru Muzeul Municipal de la Curtea de Argeș, sau după ancadramentele ferestrelor de la mănăstirea Tutana etc.).

Tot în vederea realizării planului de autofinanțare, am colaborat la realizarea unor cabinete școlare.

Am îndrumat activitatea Căminului Cultural din comuna Băbana, până în anul 1989.

Am făcut și fac parte din Colegiul de redacție al mai multor publicații din Pitești: revista trimestrială intitulată "Cultura", a cărei apariție a început din anul 2004, revista "Restituiri" și "Buletinul Informațional Argeșean" în care am și publicat diverse articole pe teme de istorie, istoria culturii, sau popularizare a diverselor activități ale colectivului Muzeului Județean Argeș.

Din anul 2004, sunt expert al Ministerului Culturii și Cultelor pe probleme de restaurare ceramică și metale.

Din 1999, sunt lector universitar asociat, în cadrul "Universității din Pitești", Facultatea de Științe Socio - Umane, Catedra de Istorie - Muzeologie, unde predau cursul "Tehnici de conservare și restaurare", la anul III.

Din 1 iulie 2005, am fost numită director adjunct interimar, până la data organizării concursului pentru ocuparea acestui post, concurs organizat în data de 14 decembrie 2005. Din 15 decembrie 2005, am fost numită director adjunct, în această funcție aflându-mă și în prezent.

ROTARU, ION

Numele: Rotaru.

Prenumele: Ion.

Locul și data nașterii: Ocnele Mari, județul Vâlcea.

Data nașterii: 03.05. 1945.

Domiciliul: Pitești, str. Smeurei, Bl. PS 37 a, Sc. B, ap. 8, jud. Argeș.

Starea civilă: căsătorit, 2 copii majori.

Studii:

- 1959-1963 Liceul teoretic nr.1, actualul Colegiu "Ion C. Brătianu";
- 1963-1968, Facultatea de Drept, din cadrul Universității București, cursuri de zi.

Activitate profesională:

- 12 decembrie 1969- 1 martie 1970 : jurisconsult, Organizația Comercială Locală Produse Industriale, Pitești;
- 1 martie 1970 - 1 ianuarie 1978: procuror, Procuratura Locală Pitești;
- 1978 - mai 1991: procuror criminalist, Procuratura Județeană Argeș;
- mai 1991 - septembrie 1993: procuror șef, Procuratura Locală Pitești;
- septembrie 1993 - septembrie 2004: procuror șef al Secției de Urmărire Penală și Criminalistică din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Pitești;
- 1 septembrie 2002 - 22 octombrie 2003: procuror șef al Serviciului Teritorial Anticorupție Pitești din cadrul Parchetului Național Anticorupție;
- 1 ianuarie 2004 - 1 ianuarie 2005: procuror, Serviciul Teritorial Pitești din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism;
- august 2005 - aprilie 2007: Procuror General al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Pitești.

Programe de perfecționare:

- 1981-1982: cursurile post universitare din cadrul Facultății de Drept, Universitatea București, specialitatea Criminalistică (nota de absolvire - 10)
- 1978-1986: instruirile anuale organizate de către Procuratura Generală cu procurorii criminaliști din cadrul procuraturilor județene;
- aprilie 2002: Seminarul cu tema: Relații inter-instituționale în lupta împotriva corupției, susținut de experți de la Unitatea de Poliție de pe lângă Parchetul Special Anticorupție din Spania;
- februarie 2003: Seminarul cu tema: Investigații operative în infracțiunile de corupție în organizarea Parchetului Special pentru Combaterea infracțiunilor economice legate de corupție, Spania;
- decembrie 2003: Conferința pe tema: Combaterea terorismului, desfășurată la Sibiu, în organizarea Ministerului Public, Ambasada S.U.A. la București și O.N.U.;

- ianuarie 2005: Seminarul pe tema: Gestionarea dosarelor complexe și managementul cercetării penale, în organizarea Ministerului Justiției al S.U.A.

(U.S.D.O.I.), Programul Internațional de Asistență și Instruire în materie de anchete penale (I.C.I.T.A.P.) și Departamentul de Stat (U.S.D.O.S.) - Biroul Afacerilor Internaționale în domeniul combaterii drogurilor și aplicării legii (I.N.C.)

- octombrie - noiembrie 2005: Seminarul cu tema: Management judiciar pentru magistrații cu funcții de conducere, în organizarea Institutului Național al Magistraturii;

- februarie 2006: Seminarul cu tema: Managementul judiciar pentru magistrații cu funcții de conducere, în organizarea Institutului Național al Magistraturii;

- iunie 2006: Seminarul cu tema: Management, Leadership: delimitări și concepte, în organizarea Institutului Național al Magistraturii;

- octombrie 2006: Conferința cu tema: Politici publice în domeniul justiției în România, în organizarea Institutului Național al Magistraturii;

- noiembrie 2006: Seminarul cu tema: Organizarea internă a parchetelor. Repartizarea obiectivă a lucrărilor în cadrul parchetelor, în organizarea Consiliului Superior al Magistraturii, Direcția Integrare Europeană, Relații Internaționale și Implementarea Programelor Phare.

Distincții obținute:

- Diplome și medalii din partea diverselor instituții colaboratoare;

- Cea mai importantă dintre ele, pentru posesor, Diploma "Meritul Judiciar Clasa I", pentru rezultate meritorii în activitate, acordată prin Decretul Prezidențial nr. 602, din 28 iunie 2002.

ROTARU, NICOLAE

Colonelul (r) ing. univ. dr. Nicolae Rotaru s-a născut la 28 martie 1950 (la un veac după Poetul Național, cum îi place să glumească, spunând că geniile spiritului se nasc din sută în sută de ani), în localitatea Glâmbocata, din comuna argeșeană Leordeni, ca fiu al țăranilor români ortodocși, Constantin și Constantina, domiciliați în cătunul Valea Seacă, denumit de prolificul scriitor în cărțile publicate, de fapt o uliță care (cum iarăși glumește condeierul), după urbanizarea zonei, va primi, ca stradă, numele său!

După ce a isprăvit, ca premiant, cele opt clase din satul natal, a urmat liceul la Găești și Școala militară de ofițeri de transmisiuni, la Sibiu.

Devenind locotenent, în 1972, a ucenicit câțiva ani în Jandarmerie, la Câmpina, apoi a terminat cursurile Academiei Militare (Facultatea de Transmisiuni) și ale Universității București (Facultatea de Jurnalism și Științele Comunicării), urmate de un masterat în ziaristică și un doctorat în sociologie.

A lucrat 13 ani în presa centrală a Internelor, îndeplinind toate funcțiile, de la redactor (ziarul *În slujba patriei*), la director (revista *Pentru Patrie*), apoi a condus Serviciul de educație, tradiții, relații publice, cultură și sport al Inspectoratului General al Jandarmeriei, de unde s-a pensionat, în 2005, trecând la catedră, ca titular al *Cursurilor de psihosociologie, management și comunicare* din cadrul Academiei Naționale de Informații a S.R.I., fiind și ca profesor asociat la Academia de Poliție „Alexandru I. Cuza” și la Universitatea „Hyperion” din capitală.

S-a afirmat, în principal, pe cinci paliere: ca *ofițer* (posesor al Ordinului „Virtutea militară” în rang de cavaler), ca *jurnalist* (membru al staff-ului Uniunii Ziariștilor Profesioniști, laureat al Ordinului Ziariștilor-clasa I Aur), ca *dascăl* (a dobândit cel mai înalt rang didactic, inclusiv conducător de doctorat și cercetător coordonator de rang internațional), ca *enigmist* (este titular de rubrică permanentă în revista *Rebus* și în alte 13 publicații, de la „Dimineața” la „Timpolis”), dar, mai ales, ca *scriitor* (membru al Uniunii Scriitorilor din România, deținător a numeroase premii pentru creație). Este autor al mai multor cărți decât ani de viață (poezie, proză, eseu, pamflet, roman, aforistică, memorialistică etc.), botezate cu titluri din 13 litere, câte numără și numele său, din superstiția că, pe 13 ianuarie 1976, la ora 13, în blocul M13, ap. 13, i s-a născut unicul fiu, polițist de Interpol, care, de curând, l-a făcut bunic de băiat.

Marea majoritate a celor aproape 70 de volume tipărite sunt inspirate din viața și activitatea oamenilor de pe plaiul natal, cum și multe dintre textele de presă popularizează, mai ales, județul nostru și oamenii acestor locuri, multe cărți fiind prefăcute de personalități de prestigiu, precum: C.Bălăceanu-Stolnici, D.R.Popescu, F.Neafu, P.Everac, I.D.Bălan, C.Leu, I.Rotaru, M.Mincu, Gh.Tomozei, R.Cârnci, H.Gârbea, Șt.Cazimir, N.Dragoș, I.Neacșu, G.Arion, G.Stanca, A.T.Dumitrescu, N.D.Fruntelată, Șt.Mitroi, G.Șovu, Fl.Popescu ș.a.

Între hobby-uri, enumerăm: lectura, rebusul, numismatica, filatelia, șofatul, bricolajul, farsa, fotografia, internetul, catedra, desenul, drumeția, comunicarea, patriotismul, facerea de bine și ... masa de lucru.

Deși domiciliat în București, Nicolae Rotaru a rămas un adevărat fiu al Argeșului (în comuna cu gară și cântec, Leordeni, al cărei Cetățean de onoare a devenit recent, s-a născut și consoarta sa, tot cadru didactic și ofițer în aparatul central al Internelor!), urmărind, cu interes, viața obștei și neezitând să pună umărul pentru prosperitatea spirituală a plaiurilor noastre.

RUJAN, ADRIANA

S-a născut la 1 aprilie 1944, la Valea Mare-Pravăț, în apropierea Câmpulungului de Muscel. Urmează școala elementară în localitatea natală, apoi Școala Pedagogică de 6 ani de la Câmpulung (1958-1963), funcționând, vreme de un an, la Școala Generală din comuna Radomirești, pe atunci raionul Drăgănești-Olt, regiunea Pitești. E absolventă a Facultății de Filologie, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași (1969), fiind repartizată, ca șefă de promoție, la Institutul pedagogic de trei ani din Pitești, postură în care devine asistenta profesorului Gheorghe Vrabie. Urcă treptele învățământului universitar, devenind, în 1976, lector, apoi, în 1998, conferențiar, după ce, în 1978 își finalizase doctoratul, cu tema „Ghicitoarea în folclorul românesc” (conducător științific prof. univ. dr. Dumitru Pop, Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj). Între anii 2000 și 2002 a fost șefa Catedrei de limba și literatura română a Facultății de Litere, Universitatea din Pitești. Actualmente, continuă munca la catedra universitară, fiind apreciată de colegi și studenți pentru calitatea prelegerilor și tactul pedagogic.

Este autoarea lucrării „Ghicitoarea în folclorul românesc” (Pitești, EUP, 1998), propunând o altă abordare a acestui gen folcloric, îndeobște considerat „minor”. Plecând de la contextul în care e performantă, autoarea examinează funcțiile ghicitorii – inițiativă, competitivă, ludică, didactică, trecând, apoi, la analiza structurii artistice și propunând modele pentru o tipologie structurală a ghicitorii. Alte dimensiuni textuale ale ghicitorii vizează specificitatea metaforei (generică, onomastică, fonetic-expresivă), tipurile de opoziții, paradoxul, comicul.

Semnează prefata, de fapt un studiu comprimat, la antologia „Colinde și obiceiuri de iarnă din Argeș-Muscel” (Pitești, Editura Paralela 45, 1998, coordonatori: Adriana Rujan și Costin Alexandrescu); îngrijește și prefătează studiul „Ritualurile agrare la români”, de Gheorghe Vrabie; semnează un studiu consistent și bine documentat la „Folclor poetic din Argeș” (1979); este coordonatorul științific al publicației periodice „Caiete folclorice Argeș”; este director de proiect pentru „Dicționarul limbii române folclorice” (DLRF).

A lucrat la Casa Creației Populare Argeș între 1995 și 1999, inițiind o serie de programe de cercetare, implicând, în faza de documentare, dar și în munca de teren, studenți și tineri din teritoriu, pe care i-a cooptat în Asociația folcloriștilor argeșeni „C. Rădulescu-Codin”; este președinta acestei organizații din octombrie 1978, asociația funcționând sub tutela CJCPCT Argeș.

În afara intervalului în care a funcționat „oficial”, domnia-sa a participat intens la activitățile științifice și cultural-artistice ale Centrului, încă din 1973: a strâns un bogat material faptic și bibliografic pentru arhiva de folclor; a organizat tabere de cercetare, s-a implicat în valorificarea scenică a unor obiceiuri calendaristice sau existențiale; a întocmit chestionare folclorice, a

sistematizat și interpretat rezultatele; prezidează ședințele de lucru ale membrilor Asociației și moderează sesiunile anuale de comunicări științifice.

A susținut numeroase conferințe la nivel național sau zonal, inclusiv un lectorat de cultură și civilizație românească în Polonia, la Cracovia. A dăruit din preaplinul său sufletesc și intelectual tuturor celor care i-au fost în preajmă. Ca o recunoaștere simbolică a întregii sale activități în domeniul culturii tradiționale, a fost distinsă cu premiul pentru întreaga activitate în anul 2001, acordat de Centrul Județean Argeș al Creației Populare.

SACHELARIE, OCTAVIAN MIHAIL

Data și locul nașterii: 14 iulie 1954, Topoloveni, jud. Argeș.

Studii, specializări și titluri științifice:

- Facultatea de Istorie-Filosofie, specializarea „Sociologie”, Universitatea București, (1974 - 1978);
- Atestat de bibliotecar emis de Centrul de perfecționare a personalului – Consiliul Culturii – 1983;
- Specializare pe probleme de bibliologie și știința informării – Roma, Florența (1992);
- Doctor în sociologie – Academia Română. Institutul de Sociologie „Dimitrie Gusti”, 14 martie 2003. Tema: „Fenomenul de violență în presa românească. Evaluări în județul Argeș”.

Funcții didactice (profesionale) și locuri de muncă:

- Bibliotecar, Biblioteca Județeană Argeș – 1979;
- Director adjunct – Biblioteca Județeană Argeș – 1998;
- Lector doctorand – Universitatea din Pitești, catedra de științe socio-umane a DPPD – 1998;
- Lector doctor – Universitatea din Pitești, catedra de Jurnalism, Facultatea de Istorie, Filozofie și Jurnalism – 2003;
- Director, Biblioteca Județeană „Dinicu Golescu” Argeș – 2005.

ACTIVITATEA DE ELABORARE ȘI PUBLICARE DE LUCRĂRI:

Cărți tipărite:

- Voinescu, Silvestru D., Rizescu, Nicolae, Sachelarie, Octavian – Argeșeni în spiritualitatea românească, vol. 2, București, Ed. Bibliotecii Centrale de Stat, 1988;
- Sachelarie, Octavian, De la mentalitatea biblio-fagă la „Evenimentul Zilei”, Pitești, Ed. Paralela 45, 1997; Prefața prof. univ. dr. Emilian M. Dobrescu;
- Sachelarie, Octavian Mihail, Petrișor, Nicolae Florentin, Resursele Umane, o provocare pentru managementul contemporan, Pitești, Ed. Paralela 45, 1998;
- Sachelarie, Octavian Mihail, Mass-media sub imperiul violenței, Pitești, Ed. Lică, 2002;

- Sachelarie, Octavian Mihail (coord.), Bulgaru, Ionuț, Langa, Claudiu, Probleme de sociologia educației, Pitești; Ed. Universității Pitești, 2002;
- Petrescu, Victor, Sachelarie, Octavian Mihail, Introducere în managementul de bibliotecă, Târgoviște, Ed. Bibliotheca, 2003;
- Sachelarie, Octavian Mihail, Universul comunicării (concepte sociologice), Pitești, Ed. Universității din Pitești, 2005;
- Sachelarie, Octavian Mihail, Petrescu Victor, Sociologia comunicării, Pitești, Ed. Paralela 45, 2006.

Lucrări publicate în volumele unor manifestări științifice naționale: 4

Lucrări publicate în volumele unor manifestări științifice internaționale: 2

Articole: 32

Activitatea managerială și științifică:

- 1998 – membru în Colectivul de redacție al revistei de opinii și informații culturale „Cultura”, Pitești;
- 1998 – vicepreședinte al Asociației naționale a Bibliotecarilor din Bibliotecile Publice din România;
- 2000 – membru în Consiliul de Conducere al Federației Asociațiilor de Bibliotecari din România;
- 2000 – membru în Colegiul de redacție al revistei de consiliere psiho-pedagogică „Peideia”, editată de Departamentul pentru pregătirea Personalului Didactic al Universității din Pitești;
- 2002 – membru în Consiliul de Conducere al Asociației Naționale a Bibliotecarilor și Bibliotecilor publice din România;
- 2003 – director al suplimentului de cultură civică „Agora”, de pe lângă Clubul de dezbateri socio-umane al Centrului Cultural Pitești;
- 2004 – Premiul Asociației Naționale a Bibliotecarilor și Bibliotecilor Publice din România pentru carte de specialitate;
- 2004 – Premiul pentru Știință al revistei „Argeș”;
- 2005 – membru în Colegiul de redacție al Revistei Buletin cultural argeșean, trimestrial de opinii și informații culturale, editate de Consiliul Județean Argeș.

Nominalizat în:

- Medalioane universitare, dicționar (coord. Petre Popa), Pitești, Ed. Universității din Pitești, 2002;
- Cristoce, Spiridon I., Argeș – Dicționar de istorici, Pitești, Ed. Tiparg, 2003;
- Dinu, Ion M., Oameni de seamă ai Argeșului de ieri și de azi, vol. II, Pitești, Ed. Tiparg, 2006.

În toată această perioadă, am susținut numeroase emisiuni la posturile locale și naționale de radio și televiziune, am semnat articole în presa locală, temele abordate fiind de interes comunitar.

SĂLIȘTEANU, ION

Născut la 6 octombrie 1929, la Pitești, Ion Sălișteanu studiază, din anul 1949, pictura la Institutul de Arte „Nicolae Grigorescu”, din București.

Din 1955, este cadru didactic, actualmente profesor universitar la instituția unde și-a desăvârșit studiile.

Pictor, membru al U.A.P., președinte de onoare al uniunii, expune la mari expoziții anuale, colective și de grup. Este autorul a peste 3.600 de lucrări, multe prezente în cele peste 200 de expoziții de artă românească, organizate în numeroase centre culturale ale lumii și în mari expoziții internaționale.

Pentru activitatea sa, a fost distins cu numeroase premii, precum:

- Premiul pentru Pictură al UAP în 1964 și 1985;
- Ordinul „Meritul Cultural” (1968);
- Premiul Ministerului Culturii (1971);
- Premiul „Ion Andreescu” al Academiei Române (1972);
- Premiul Internațional al Artiștilor Profesioniști „Triomfo”, Roma (1981);
- Premiul Internațional „Pace”, Roma (1983);
- Premiul Internațional „Omaggio Picasso”, Palazzo Barberini - Roma (1983);
- Premiul la Trienala Internațională de Pictură Sofia (1996);
- Cetățean de onoare al orașului natal, Pitești (1996);
- Marele Premiu al UAP (1999);
- Ordinul Național „Steaua României” în grad de Ofițer (2000);
- Cetățean de onoare al municipiului Pitești.

SCĂRLĂTESCU, FLOREA

INFORMAȚII PERSONALE:

Adresă: Aleea Trandafirilor, nr. 3, Curtea de Argeș, județul Argeș;
Telefon: 0744537376; 0723199702;
Fax: 0248/729345;
E-mail: Flscarlatescu@yahoo.com

EXPERIENȚĂ DE MUNCĂ:

Perioada (de la – până la): 1971 – 1972;
Numele și adresa angajatorului: Consiliul județean Olt – Slatina;
Domeniul/ sectorul de activitate: Sistematizare – proiectare;
Ocupația sau poziția deținută: Arhitect stagiar;
Principalele activități și responsabilități: Proiectare.

Perioada (de la – până la): 1972 – 1973;
Numele și adresa angajatorului: Întreprinderea Electroargeș Curtea de Argeș;
Domeniul/ sectorul de activitate: Proiectare;
Ocupația sau poziția deținută: Arhitect stagiar;
Principalele activități și responsabilități: Proiectare.

Perioada (de la – până la): 1973 – 1979;
Numele și adresa angajatorului: Biroul de Sistematizare și Arhitectură, Primăria Curtea de Argeș;
Domeniul/sectorul de activitate: Sistematizare și arhitectură;
Ocupația sau poziția deținută: Arhitect șef al orașului;
Principalele activități și responsabilități: Proiectare și administrație.

Perioada (de la – până la): 1979 – 1989;
Numele și adresa angajatorului: IFET Pitești;
Domeniul/sectorul de activitate: Proiectare;
Ocupația sau poziția deținută: Șef atelier proiectare;
Principalele activități și responsabilități: Proiectare și coordonare.

Perioada (de la – până la): 1989 – 2001;
Numele și adresa angajatorului: Biroul de Urbanism, Primăria Curtea de Argeș;
Domeniul/ sectorul de activitate: Sistematizare și arhitectură;
Ocupația sau poziția deținută: Arhitect;

Principalele activități și responsabilități: Proiectare și administrație.

Perioada (de la – până la): 2001 – până în prezent;

Numele și adresa angajatorului: Muzeul Municipal Curtea de Argeș;

Domeniul/sectorul de activitate: Cultural;

Ocupația sau poziția deținută: Director;

Principalele activități și responsabilități: Coordonare și conducere.

EDUCAȚIE ȘI FORMARE:

Perioada (de la – până la): 1965 – 1971;

Numele și tipul organizației de educație și formare: Institutul de Arhitectură „ Ion Mincu” – București;

Diploma sau certificatul obținute: Licență;

Actual: Arhitect cu drept de semnătură.

LIMBA MATERNA: Română.

ALTE LIMBI: Franceză.

ABILITĂȚI ȘI COMPETENȚE SOCIALE: Abilitatea de a lucra și a coabita cu alte persoane, în medii multiculturale, în situații în care comunicarea și munca în echipă sunt elemente esențiale.

ABILITĂȚI ȘI COMPETENȚE ORGANIZAȚIONALE: Abilități de coordonare și administrare (oameni, proiecte, bugete) la serviciu, în activități voluntare (ex. cultură și sport), acasă etc.

ABILITĂȚI ȘI COMPETENȚE TEHNICE: În lucrul cu computerul, cu diferite tipuri de echipamente, utilaje etc.

PERMIS DE CONDUCERE: Categoria B.

PORTOFOLIU DE LUCRĂRI:

1. Proiecte – locuințe individuale, înșiruite și cuplate – peste 1200 de proiecte;
2. Pensiuni și mini – hoteluri ;
3. Spații comerciale și de interes public;
4. Hale industriale;
5. Alte construcții;
6. Documentații urbanistice;
7. Amenajări interioare;
8. Mobilă proiectare;
9. Monumente sculpturale.

ȘENILĂ, MARIANA – VASILIU

NOTĂ BIOGRAFICĂ:

Născută 11 iunie 1944, Câmpeni, județul Alba.

STUDII:

Licențiată în arte a Institutului „I. Andreescu”, Cluj-Napoca (6 ani), secția arte decorative, tapiserie. Membră a U.A.P. din 1969, titulară din 1975. Profesoară la Liceul de Arte „DINU LIPATTI”, Pitești.

Adresa : Pitești, Aleea Teilor, bloc 2C, scara B, ap. 4, cod poștal 110028.

Telefon: 0248/ 219018, după orele 20,00.

ACTIVITATE ARTISTICĂ:

Începând cu anul 1969, expune la saloanele locale și are o prezență constantă în expozițiile republicane de arte decorative. Din 1980, opțiunea artistică înclină în direcția picturii. Expoziții personale, în 1969, 1973, 1984, 1990.

PARTICIPĂRI LA EXPOZIȚII INTERNAȚIONALE ȘI ROMÂNEȘTI PESTE HOTARE

- ❖ Expoziția internațională de arte decorative, FLORENȚA (Italia) – 1969;
- ❖ Expoziția itinerantă de tapiserie românească în țările Americii Latine: BRAZILIA, ARGENTINA, VENEZUELA, MEXIC, CHILE, CUBA (1968 - 1969), MADRID (Spania) – 1970;
- ❖ Expoziția de tapiserie și sculptură în lemn românească: MOSCOVA (ex. U.R.S.S.), VILNIUS (ex. U.R.S.S.) 1974;
- ❖ Expoziția Institutului de Arte Plastice „I. Andreescu” Cluj-Napoca, la OFFENBACH (ex. Germania Federală) – 1974;
- ❖ Expoziția românească de arte decorative: DAMASC (Siria) și AMMAN (Iordania) – 1975;
- ❖ Expoziție de tapiserie românească contemporană: PRAGA și BRATISLAVA (ex. Cehoslovacia) – 1978- 1979;

PREZENȚE ÎN MUZEE ȘI INSTITUȚII PUBLICE DIN ȚARĂ:

- ❖ Muzeul „Brukental” – Sibiu;
- ❖ Muzeul Țării Crișurilor – Oradea;
- ❖ Muzeul de Artă Contemporană – Galați;
- ❖ Muzeul Județean de Istorie – Pitești;
- ❖ Muzeul de Istorie – Câmpulung-Muscel;
- ❖ Muzeul Orășenesc de Istorie – Curtea de Argeș;
- ❖ Galeria de Artă – Pitești;
- ❖ Rectoratul Institutului de Arte „I. Andreescu” – Cluj-Napoca;
- ❖ Sala de consiliu a prefecturii județului Argeș – Pitești;
- ❖ Două lucrări de tapiserie ale artistei împodobesc ambasadele României în străinătate.

PREZENȚA ÎN ALTE DOMENII DE ACTIVITATE:

Critic de artă și eseist, cu preocupări deosebite pentru sculptura lui Brâncuși. Citată ca atare de Barbu Brezianu în volumul „BRÂNCUȘI” (ed. ALL, 1998). Din 1980, paralel cu activitatea artistică duce o intensă activitate publicistică pe probleme de artă în revistele „ATENEU” – Bacău (rubrică permanentă 1988 - 1990), „ARGEȘ” (rubrică permanentă), „ARCADE” – 1980-1990, „VATRA” Târgu Mureș, „ARTA” – 1990, suplimentul literar-artistic „SĂGETĂTORUL” al ziarului „Argeș” (2000-2004).

În anul 1990, publică volumul de eseuri „DRUMURI, CĂRĂRI, POTECI”. Din 2003, este redactor și, apoi, secretar general de redacție al revistei „CAFENEAUA LITERARĂ” – Pitești. Conferențiar pe probleme de artă: Universitatea Populară, Clubul (Tehnic) al Tineretului, Facultatea de Filologie a Universității Pitești (1971 și 1998).

ȘERBAN, NICULAE

Nume: Șerban

Prenume: Niculae

Data și locul nașterii: 6 noiembrie 1952, comuna Ciumești, județul Argeș

Domiciliul: comuna Mărcăneni, sat Argeșelu, județul Argeș, nr. 101

Cetățenia: română

Starea civilă: căsătorit cu Adriana, 2 copii Mădălin și Roxana

Studii:

- 1976 – 1980: Liceul de Construcții Civile nr. 6;
- 1980 – 1982: Școala de maiștri.

Experiența profesională:

- 1970 – 1975: Trustul de Construcții Argeș, Lotul I, Instalații;
- 1975 – 1986: I.C.P.P. Mărcăneni, funcție administrativă;
- 1986 – 1990: Primar, comuna Micești;
- 1990 – 2000: Administrator, Tabăra Păuleasca, județul Argeș;
- 2000 – 2007: Primar, comuna Mărcăneni.

Realizări:

- Modernizarea și extinderea iluminatului public;
- Modernizarea și pietruirea drumurilor comunale;
- Introducerea sistemului de încălzire centrală la Școala Generală nr. 2, Argeșelu;
- Construirea de utilități, la Școala Generală nr. 2, Argeșelu;
- Construirea de utilități, la Școala Generală nr. 1, Mărcăneni;
- Construirea Bibliotecii Mărcăneni;
- Construirea liceului Grup Școlar, Mărcăneni;
- Extinderea rețelei de apă potabilă în satul Argeșelu;
- Punct de desfacere agroalimentară (piață);
- Introducere TV prin cablu;
- Introducerea gazelor naturale în comuna Mărcăneni și sat Argeșelu;
- Restaurarea bisericii Maicii Domnului, sat Argeșelu;
- Realizarea canalizării menajere a apelor uzate în comuna Mărcăneni, prin programul „SAPARD”.

Propuneri:

- Extinderea rețelei de canalizare în comuna Mărcăneni și sat Argeșelu;
- Schimbarea rețelei de apă potabilă în satul Mărcăneni;
- Demolarea fostei Școli Generale nr. 2 Argeșelu, clasele I-IV;
- Reabilitarea Școlii Generale nr. 1, Mărcăneni;
- Construirea noului edificiu al Primăriei Mărcăneni;
- Construirea Căminului Cultural în comuna Mărcăneni;
- Asfaltarea tuturor drumurilor comunale;
- Extinderea rețelei de apă potabilă în satul Mărcăneni și Argeșelu.

Limbi străine cunoscute: franceza

Caracteristici: ambițios, sociabil, energic, responsabil, hotărât, bun organizator

Pasiuni: plimbările, fotbalul

Tel. fix primărie: 0248/278893

Tel. mob.: 0723275010

SMARANDA, AURICĂ

Nume și prenume: Smaranda Aurică.

Data și locul nașterii: 15 septembrie 1926, Câmpulung – Muscel.

Starea civilă: căsătorit cu Natalia Moise, fiica preotului Ioan Moise din localitatea Dorobanți, județul Tulcea.

Studii secundare: Liceul Comercial „Regele Mihai”, București.

Studii universitare: Academia de Studii Economice, București.

Titlul universitar atestat: Diplomat în Știința Economică.

Specializarea: Economia Transporturilor Navale (Convenții internaționale și probleme valutare ale marinei comerciale).

Calitatea actuală: pensionar.

Specialitatea în care activează în prezent: Istoric Numismat.

Limbi străine: franceză.

Funcții în perioadele:

- 1953 – 1965, Inspector în Ministerul Finanțelor;
- 1965 – 1966, Consultant în Comitetul de Stat al Prețurilor;
- 1966 – 1986, Șef de Serviciu Convenții Internaționale și Operațiuni Valutare, Departamentul Transporturilor Navale din MTTc;
- 1980 – 2003, Secretar General al Societății Numismatice Române.

Fondator al Asociației de Istorie Comparativă a Instituțiilor și Dreptului din România (1976)

Membru de Onoare al Societății Numismatice Române (2004);

Cetățean de Onoare al Municipiului Câmpulung – Muscel (conf. Hot. Consiliului Municipal nr. 168 din 27.11.2003);

Cavaler al Ordinului „Meritul Cultural” (conf. Decr. Nr. 1094 din 12.12.2004)

Domiciliul: București, Bd. Ferdinand I, nr. 141, Bl. A, Sc. 4, Et. 1, Ap. 51, Cod poștal 021389, tel.: 6422602.

Lucrări publicate:

- Culegere din terminologia folosită de comerțul exterior în marina comercială, Ed. MTTc, București, 1972, 136 pag.;
- Catalogul numismatic, moneda metalică română, 1867 – 1994, Ed. Zimbru Carpatin, București, 1995, 186 pag.;
- Catalog numismatic bancnote – România, 1853 – 1997 (coautor), Ed. Zimbru Carpatin, București, 1997, 236 pag.;

- Contribuții numismatice la istoria României, Ed. Proprie, București, 1997, vol. I, 131 pag., vol. II, 88 pag.;
- Loteria națională din România, O istorie ilustrată, Ed. NUMMUS, Ltd. (De luxe), București, 1999 (colaborare), 256 pag.;
- Mic lexicon numismatic, Ediția I, Ed. NUMMUS, București, 2004;
- Mic lexicon numismatic, Ediția a II-a, Ed. Oscar Print, București, 125 pag., 2006 (sponsor BNR);
- Istorie numismatică în date, ediție definitivă, 136 pag., 2007.

Colaborări:

- 2000 de ani de statalitate, creștinism și cultură în spațiul românesc, autorii: dr. Florian Tucă, prof. Nic. Ionescu, prof. Romulus Raicu; Ed. Sylvi, București, 2000, vol. I 540 pag., vol. II, 521 pag.;
- Județul Argeș – Mileniul III, Anul I, autori: Florin Tucă, Cristache Gheorghe etc., Editura Sylvi, București, 2001, 592 pag.;

Articole, note, recenzii, în diferite Publicații de specialitate, reviste, ziare: 286.

SOARE, LEONARD

Data nașterii: 4 ianuarie 1957, Costești, județul Argeș.

Domiciliul actual: comuna Godeni, sat Capul Piscului, județul Argeș.

Reședința: București, Alea Moldovița 6, sector 4.

Profesie: electronist – informatician, absolvent I.C.E. București – IIRUC(calculatoare electronice), 1982, după absolvirea Liceului Ind. Chimie C-lung, Pitești, în 1977.

Specializări: lb. engleză – Univ.Palisades din Los Angeles, California, USA, 1991.

Participări: Conferințe și simpozioane, înfrățiri; Barcelona – Spania, Nyon – Elveția, Tilburg – Olanda, Viena, Graz – Austria, Messina, Brixen – Italia, Besancon – Franța, Stockholm – Suedia, Oslo – Norvegia, Nyborg – Danemarca, Pecs, Budapesta – Ungaria, Belfast – Irlanda de Nord, Londra – Anglia, Lyon – Franța, Cosenza – Italia, Novi-Sad – Serbia, Dublin – Irlanda.

Vizite, înfrățiri: Napoli, Florența, Roma, Veneția, Ljubljana, Zagreb, Sofia, Belgrad, Bratislava.

Atestate în administrație publică locală, mediu și integrare europeană.

Locuri de muncă:

- 1979 – 1993: IIRUC – București, Centrul de Calcul – Întreprinderea de Autoturisme Colibași;
- 1993 – 1995: S.C. T&I, Pitești;
- 1995 – 2003: Banca Românească Pitești – Fondator de sucursală, împreună cu Radu Câmpeanu (Președinte fondator al acestei bănci);
- Din 1992: Asociat unic al S.C. Hello S.R.L.;
- Din 2003: Proprietar al Pensiunii agroturistice Piscul Soarelui, Godeni.

Carieră politică:

- 1990 – 1994: Secretar executiv al PNL Argeș;
- 1995 – 2003: Președinte PNL – Câmpeanu, Argeș;
Membru al Biroului Permanent Național al PNL – Câmpeanu;
- 2003 – 2005: Vicepreședinte PNL Argeș;
- 2005 – 2006: Independent;
- 01.01.2007: Înscriere în PSD.

Funcții:

- 1990 – 1992: Membru CPUN, Argeș;
- 1992 – 1996: Consilier județean PNL, membru al Delegației Permanente;
- 1996 – 2000: Consilier județean PNL – Câmpeanu;
- 2000 – 2004: Consilier județean PNL – Câmpeanu, membru al Delegației Permanente;
- 2004 – 2006: Consilier județean PNL;
- 2007 – 2008: Consilier județean PSD;
- Din 1997: Membru al Comisiei D a Adunării Regiunilor Europene;
- 1995: Membru Fondator al Asociației Naționale *Operation Villages Roumain*;
- Președintele Asociației „Solidaritatea Umană”, Pitești.

ȘOVU, GEORGE

S-a născut la 30 ianuarie 1931, în comuna Țițești, Argeș. Primara la Țițești, Școala normală *Carol I*, Câmpulung.

Diplomă învățător, seria 1951.

În 1955, absolvă facultatea de filologie a Univ. *Al. I. Cuza* Iași, șef de promoție.

Profesor un an, redactor șef-adjunct al Agenției de presă *Agerpres* (1956-1961).

Profesor de română și director la Liceul nr. 39 București, profesor la Liceul *Gh. Lazăr*.

Șef al Catedrei inspectorilor de limba și literatura română de la Inspectoratul școlar al Municipiului București (1974-1991).

Membru al Comisiei de limba și literatura română a Ministerului Învățământului, al Consiliului de conducere al Societății de Științe Filologice din România.

Membru al Uniunii Scriitorilor din 1981 și al Uniunii Cineaștilor.

A colaborat la *România literară*, *Contemporanul*, *Cinema*, *Tineretul liber*, *Limba română* etc.

Volume de proză inspirate din viața copiilor și adolescenților.

Cărți publicate:

- *Cadența generației* (roman-eseu, 1974);
- *Scrisori de acreditare* (1976);
- *Declarație de dragoste* (1978, roman);
- *Dragul nostru Alex...* (1981, roman);
- *Vară de dor* (1983, roman);
- *Dans de foișor* (roman, 1984);
- *Furtuna de mai* (roman, 1985);
- *Fascinații* (roman, 1985);
- *Declarație de dragoste*;
- *Liceenii rock'n roll*;
- *Liceenii*;
- *Extemporal la dirigenție*;
- *Liceenii în alertă* (scenarii de film, tipărite-n 1992);
- *Jurnal din palmă* (povestire, 1981);
- *Răspuns la post-restant* (pov., 1981);
- *Liliac alb în ianuarie* (1984, povestiri).

SPIROIU, C. NICULAE

Născut la 6 iulie 1936, în București, tatăl său, Constantin, fiind originar din satul Glodu, com. Budișteni. După ce, între anii 1943 -1947, a urmat Școala Primară din Budișteni, având-o ca învățătoare pe Marina Alexandrescu, a făcut, între 1947 – 1954, liceul „Mihai Viteazul” din București, iar, în 1960, a absolvit Școala de Ofițeri de Tancuri și Auto din Pitești, cu gradul locotenent tehnic. Între 1965 și 1971, a urmat Academia Tehnică Militară, devenind căpitan inginer de tancuri și auto. În 1984, a absolvit Colegiul Superior de Stat Major, obținând licență în Strategie, Artă Operativă și Doctrină.

Între 1970 și 1981, a fost cercetător științific, coordonator al programelor de dezvoltare a tehnicii blindate și autovehiculelor militare, iar, între 1981 și 1990, a fost Șef al Secției Dezvoltare în Direcția Tehnică Tancuri și Auto a Comandamentului Infanterie și Tancuri. Colonel inginer, din 1986, adjunct al șefului și șef – din 1990 - al Direcției Tehnice tancuri și Auto.

General maior inginer, la 27 septembrie 1989, general – colonel, în 1998, și general cu patru stele, în anul 2000.

În noiembrie 1990, devine adjunct al ministrului apărării – Secretar de stat, șef al Departamentului Înzestrării Armatei în Guvernul Petre Roman. Între aprilie 1991 și martie 1994, cu gradul general – locotenent, a fost ministru al apărării naționale în guvernele Petre Roman, Teodor Stolojan și Nicolae Văcăroiu.

Între 1995 și 2000, a deținut funcția de ministru – consilier, Consilier Militar la Misiunea României la ONU – New York, iar, din mai 2005, Director Executiv la Consiliul Euro – Atlantic România, Casa NATO.

Între aprilie 2002 și iunie 2004, a fost Înalt Comisar la Organizația pentru Apărarea Drepturilor Omului – OADO, între iunie 2001 și aprilie 2002, Consilier Principal al Ministrului Apelor și Protecției Mediului, organizator al „Gărzii Naționale de Mediu”, iar, din iulie 2000, Director de Proiect pentru combaterea traficului de arme ușoare „SALW”, la Fundația „EURISC”.

Între 1986 și 1990, devine Președinte al Secției de Ciclism și Motociclism al Clubului Armatei „Steaua”.

Este membru fondator și membru al organizațiilor non- guvernamentale: Eurodefence România, Eurisc, Casa Nato, Dacia Revival Intl Society – New York, Propatria, Fundația Colegiului Național de Apărare etc.

În anul 1991, publică lucrarea *Autovehicule în armata română*, iar, în 1995, *Revoluții industriale și potențial militar al statelor*. Autor a numeroase articole, referate și comunicări din domeniul dezvoltării tehnicii militare, teoriei militare, reformei sistemelor militare, protecției mediului, drepturilor personalului militar și civil din armată etc.

Cunoaște următoarele limbi străine: franceza, engleza și rusa.

STAN, FLOREA

Data nașterii: 10 iulie 1936.

Localitatea: Comuna Uliești, Satul Ragu, Județul Dâmbovița.

Adresa: Str. Negru Vodă, Bl.C2, Sc.B, Ap.11, Pitești.

Părinții: ION și NICULINA, agricultori, cu o proprietate de 4,70 ha.

Starea civilă: Căsătorit cu Eftimia Florea (Durle), profesoară de filosofie, pensionară.

Studii :

- 1.09.1943 – 1.09.1947: Școala primară, satul Ragu, Comuna Uliești, Județul Dâmbovița;
- 1.09.1947 – 1.09.1950: Școala elementară de 7 ani, Comuna Croitori, Județul Dâmbovița;
- 1.09.1950 – 1.09.1954: Școala normală de băieți Cîmpulung Muscel, Județul Argeș ;
- 1.09.1954 – 1.09.1959: Facultatea de Filosofie, Universitatea Dr.C.I.Parhon, București.

Am susținut toate examenele pentru obținerea definitivării în învățământ, gradelor didactice II și I, pe care le-am promovat cu calificative sau note maxime. Corolarul interesului pentru perfecționarea științifică l-a constituit obținerea titlului de DOCTOR ÎN FILOZOFIE, cu teza: **Ideea de progres în concepția lui P.P. Negulescu**, sub conducerea Domnului Alexandru Boboc, prof. univ. dr., membru al Academiei Române..

Activitate profesională:

- 1.09.1959 -1.09.1960: Profesor, Școala generală com.Tâmpeni, raionul Slatina, regiunea Argeș ;
- 1.09.1960 – 1.04.1964: Profesor și director la Liceul Teoretic, com. Vișina, raionul Găiești, regiunea Argeș;
- 1.04.1964 – 1.04.1968: Inspector Șef, Secția de Învățământ a Raionului Găiești;
- 1.09.1970 – 1.09.1971: Profesor, Liceul Teoretic Găiești, jud. Dâmbovița ;
- 1.09.1971 – 1.10.1973: Șeful sectorului de învățământ de stat și lector univ. asociat, la Institutul Pedagogic din Pitești ;
- 1.10.1973 – 1.11.1979: Inspector școlar General, la Inspectoratul Școlar Argeș și cadru universitar asociat, la Institutul de Învățământ Superior Pitești;
- 1.11.1979 – 1.11.1989: Șef sector învățământ și lector asociat, la Institutul de Învățământ Superior Pitești ;
- 1.11.1989 – 1.02.1990: Inspector Școlar General, la Inspectoratul Școlar Argeș;
- 1.02.1990 – 1.09.1998: Profesor la Liceul I.C.Brătianu Pitești și asociat la Universitatea Pitești, iar, din anul 1991, tot ca asociat și la Universitatea Constantin Brâncoveanu. Din anul 1988 și în prezent, funcționez în calitate de cumular la Universitatea Pitești ;

- 1.09.1998 și în prezent - asociat la Universitatea de Stat din Pitești ;
- 1.04.2007 – Director prim adjunct la Centrul Teritorial Învățământ la Distanță Pitești, Universitatea Spiru Haret și asociat în cadrul acestei Universități.

Activitate științifică:

- Cărți publicate: 16
- Studii: 39
- Articole: 13
- Recenzii: 8

Funcții deținute în instituții cultural – științifice:

- 1973 – 1979: Redactor șef al revistei „Școala Argeșului”, editată de Inspectoratul Școlar al Județului Argeș;
- 1976 – 1990: Președintele Filialei Argeș a Centrului de Cercetări pentru Tineret;
- 1976 – 1990: Membru în echipele de cercetare multidisciplinară ale Universității București;
- 1983 – 1990: Membru în comisia pentru învățământ și cultură a Radiodifuziunii Române și a T. V.R.;
- 1996 – 2000: Președintele Comisiei învățământ - cultură a Consiliului Local Pitești;
- 2000 și prezent: Membru în Comitetul Director al Asociației Științifice „Argessis”, din Pitești;
- 2001: Membru în Comitetul Director al Asociației Cultural - Științifice Româno – Franceze, din Pitești;
- 2001: Membru în colegiul de redacție al publicației „Agora”, editată de Centrul Cultural, Pitești ;
- 2002: Director al revistei „Perspective”, editată de Asociația Româno – Franceză;
- 2006: Membru fondator și al Comitetului Director al Asociației Culturale „Florin Valeriu Dobrinescu” și al „Revistei Orizont XXI”;
- 2006: Fondator al Revistei „Logos românesc” cu conținut filosofic, psihologic, sociologic și istoric al cărui prim număr așteaptă să apară, prin grija Centrului Cultural Pitești.

Funcții în interes public:

- 1962-1964, deputat în Consiliul Popular al comunei Vișina, Județul Dâmbovița și membru în Comitetul Executiv Comunal;
- 1964-1968, deputat în Sfatul Popular al raionului Găești și membru în Comitetul Executiv raional;
- 1968-1970, deputat în Consiliul Popular al Județului Argeș;
- 1974-1978, deputat în Consiliul Popular al Județului Argeș și membru în Comitetul Executiv al Sfatului Popular al Județului Argeș;
- 1996-2000, consilier în Consiliul municipal Pitești.

Distincții:

- 1971: Distincția de „**Profesor Fruntaș**”, acordat de Ministerul Educației și Învățământului;
- 1980: Diploma de Onoare a Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport;
- 1998: Diploma de Onoare a Consiliului Municipal Pitești;
- 2004: Diploma de Excelență acordată de Revista Argeș;
- 2005: Diploma de Excelență acordată de Revista Agora, editată de Centrul Cultural Pitești;
- 2007: Omul anului, acordat de Fundația pentru Tineret Muntenia.

STĂNCESCU, ELENA

Profesoară de muzică, animatoare culturală, interpretă de melodii ale folclorului muscelan.

S-a născut în Domnești – Argeș, la 27 aprilie 1937.

Domiciliază în Stâlpeni – Argeș, str. Liceului.

Căsătorită, un copil.

Absolventă a Școlii Pedagogice din Câmpulung, promoția 1955 și a Conservatorului „Ciprian Porumbescu” din București, promoția 1965, Secția Pedagogie, Facultatea Compoziție, Muzicologie, Teorie, Dirijat.

Deține diploma „Cetățean de Onoare” al Comunei Stâlpeni, din 2006.

A participat la un concurs pentru imnul județului, text publicat de revista „Educație pionierească”.

A participat, activ, la constituirea Ansamblului „Carpați” din Câmpulung și a orchestrei „Brâulețul Muscelului”.

Din 1960, are înregistrări la Radio și Televiziune. A apărut, de nenumărate ori, în spectacole muzicale, și nu doar în regiunea Argeș.

A cântat alături de Maria Lătărețu, Ioana Radu și Măriuca Matache. A efectuat turnee și în afara granițelor: Polonia, Cehoslovacia, Ungaria, RFG.

Elena Stăncescu reprezintă o îmbinare fericită a pasiunii pentru culegerea, interpretarea și crearea cântecului nostru popular.

Face parte dintre membrii fondatori ai Asociației Folcloriștilor Argeșeni „Constantin Rădulescu - Codin” (1973), participând, eficient, la întâlnirile anuale ale acesteia și la sesiunile de comunicări științifice, unde a susținut lucrări care veneau în sprijinul tezaurului de gândire și expresie populară muscelană și argeșeană.

STANCIU, ILIE

Nume și prenume: Stanciu Ilie.

Data nașterii: 24.10. 1934.

Adresa: str. Egalității, nr. 32A, Pitești, Argeș.

Telefon: 0248/222625.

Situația socio – profesională: medic pensionar, în vârstă de 70ani, cu 46 ani vechime în munca sanitară.

Educație și formare – studii:

- Liceul I.C. Brătianu – Pitești – seria 1952;
- Facultatea de Medicină Generală din cadrul Institutului Medico Farmaceutic Iași – seria 1959.

Locuri de muncă:

- Activitate medico – sanitară:
 - 1959 - 1962: medic de medicină generală, la circumscripțiile sanitare Siminicea, jud. Suceava și Cotmeana, Argeș;
 - 1963 - 1966: medic director la Spitalul Cămin pentru Bolnavi Cronici Bascovele, Argeș;
 - 1966 - 2005: am funcționat ca medic secundar, specialist și primar în specialitățile: reumatologie și balneo – fizioterapie, la Spitalul Județean Pitești, Argeș.
- Activitate în învățământul universitar:
 - conferențiar universitar, la Colegiul Universitar Medical, din cadrul Universității de Stat, Pitești.

Realizări în dezvoltarea bazei materiale medico – sanitare:

- construirea și amenajarea a două dispensare medicale rurale în circumscripțiile sanitare unde a lucrat;
- amenajarea și modernizarea Spitalului Cămin de Bolnavi Cronici, Bascovele – Argeș;
- construirea și modernizarea Spitalului de Recuperare Brădet, a stațiunilor balneare Bughea de Sus și Bârla, Bădești, din județul Argeș;
- înființarea a zece servicii de fizioterapie în spitale și policlinici.

Realizări în dezvoltarea învățământului universitar:

- fondarea Colegiului Universitar de Medicină din Universitatea de Stat Pitești, în anul 2000, în concordanță cu standardele europene.

Pregătirea profesională postuniversitară:

- specializare în balneofizioterapie, cu certificatul nr. 10.792/1967;
- specializare în medicină internă, cu certificatul nr. 12.115/1969;
- specializare în reumatologie, cu certificatul nr. 11.634/1979;
- perfecționare în reumatologie, cu certificatul nr. 206/1971;
- specializare în medicină internă, cu certificatul nr. 4818/1985;
- cursuri internaționale de perfecționare în cadrul Uniunii Medicale Balkanice „Actualități în Medicină”, la Izmir (Turcia, 1974) și la Varna (Bulgaria, 1978).

Titluri științifice:

- *Doctor în Științe Medicale*, cu Diploma nr. 1281/1977, în cadrul Institutului de Medicină și Farmacie, București.

Cooptare ca membru în societăți, uniuni și asociații științifice naționale și internaționale:

- Membru titular al Uniunii Medicale Balkanice și al Antantei Mediteraneene, din anul 1973;
- Membru al Societății Române de Reumatologie, din 1980;
- Membru în Liga Europeană și Internațională contra Reumatismului, din 1980;
- Membru al Asociației Oamenilor de Știință din România, din 1983;
- Membru al Consiliului Filialei Județene a Asociației Medicale Române, Argeș – 1999.

Colaborări cu Academia de Științe Medicale:

- În anii 1979 și 1980, am participat la efectuarea a două lucrări științifice de importanță națională.

Premii și distincții:

- Ca medic de circă sanitară, am primit două premii pentru dezvoltarea bazei materiale sanitare;
- În timpul funcționării ca director la Spitalul Cămin de Bolnavi Cronici Bascovele – Argeș, am primit și locul III pe țară;
- În timpul activității medico-sanitare la Spitalul Județean Pitești, am primit distincția „Evidențiat în muncă sanitară”;
- Cu ocazia fondării Colegiului Universitar Medical, senatul Universității din Pitești mi-a acordat „Diploma Jubiliară” pentru contribuții deosebite aduse la dezvoltarea învățământului și științei.

STANCU, DANIELA ILEANA

Numele: STANCU.

Prenumele: DANIELA – ILEANA.

Data nașterii: 19.07.1964

Locul nașterii: Pitești, jud. Argeș.

Naționalitatea: română.

Cetățenia: română.

Starea civilă: căsătorită, un copil.

Domiciliul: Pitești, Cartier Găvana III, Str. Camil Petrescu nr. 20B.

Studii absolvite:

- Facultatea de Științe, Secția de Biologie, Universitatea Pitești cu diplomă de licență;
- Pregătire postuniversitară: doctor în biologie.

Limbi străine: engleză.

Profesia de bază: Biolog.

Profesia actuală: Cercetător.

Vechimea în muncă: 20 ani.

Pregătirea școlară și profesională:

- Școala primară și gimnaziul le-am urmat în Pitești, între anii 1970-1978.
- În anul 1982, am obținut Diploma de bacalaureat la absolvirea Liceului „Zinca Golescu” din Pitești și certificat de calificare ca laborant chimist.
- În anul 1987, am fost încadrată, în funcția de conservator, la Muzeul Județean Argeș. Am urmat cursul „Inițiere în utilizarea calculatoarelor personale”, organizat de Centrul de perfecționare a personalului din cultură și artă, din cadrul Ministerului Culturii și Cultelor.
- În anul 1995, am absolvit programul de pregătire „Bazele conservării științifice”, cu durata de 2 ani, specialitatea conservare bunuri din patrimoniul cultural național.
- În perioada 1991-1996, am urmat cursurile Facultății de Științe, Secția de biologie. După absolvirea facultății, am fost încadrată în funcția de muzeograf.
- În luna iulie a anului 1996, am fost admisă la doctorat.
- Din anul 1999, am fost asistent asociat în cadrul Universității din Pitești, catedra Biologie-Horticultură.
- În anul 2000, am absolvit cursurile “Bazele muzeologiei”, specialitatea științele naturii.
- Din anul 2001, sunt cercetător la secția de Științele Naturii a Muzeului Județean Argeș și lector universitar asociat în cadrul Universității din Pitești.
- În data de 19 aprilie 2002, am susținut doctoratul cu tema „Flora și vegetația Munților Râiosu și Buda, Masivul Făgăraș”, în cadrul Institutului de Biologie al Academiei Române – București, conducător științific, Academician Nicolae Boșcaiu.

- În anul 2004, am obținut calitatea de expert în domeniul *Bunuri de importanță științifică: botanică*, eliberat de Ministerul Culturii și Cultelor, cu avizul Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor. Din același, an sunt lector titular în cadrul Universității din Pitești, cercetător principal gradul III la Muzeul Județean Argeș și secretar de redacție al anuarului *Argesis-Studii și comunicări*, seria Șt. Naturii, editat de Muzeul Județean Argeș.
- De la 1 ianuarie 2006, sunt șeful secției de Științele Naturii din cadrul Muzeului Județean Argeș.
- De la 1 septembrie 2007, sunt cercetător principala, gradul II, la Muzeul Județean Argeș.
- Tot din anul 2007, sunt Auditor-Evaluator de mediu cu certificat Seria C, Nr. 0005682, eliberat de Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei și Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului.
- Coordonez proiectul de realizare a Planetariului Muzeului Județean Argeș.
- Membru al Asociației Muzeografilor Naturaliști din România.
- Membru al Societății Române de Fitosociologie.
- Membru în "Société phytosociologique internationale des amis de J. Braun-Blanquet", cu sediul în Franța.
- Secretar de redacție pentru *Argesis –Studii și comunicări*, seria Științele naturii.
- Membru în Comitetul de organizare al celui de al doilea Simpozion Internațional de fitocenologie în România (5-10 iulie 1998); membru în Comitetul de redacție al Programului Excursiei Internaționale de Fitocenologie: Guide de la II-eme excursion internationale de phytosociologie en Roumanie, 5-10 iulie 1998, Pitești.

Memoriu de activitate profesională și științifică:

În cadrul Muzeului Județean Argeș, în funcția de conservator, m-a preocupat inventarierea și conservarea patrimoniului cultural național.

În anul 1993, am început activitatea de cercetare privind flora și vegetația Munților Râiosu și Buda, Masivul Făgăraș.

În această perioadă, am participat la colectarea materialului botanic, în vederea inventarierii floristice a acestui sector muntos al Județului Argeș și în vederea măririi colecțiilor muzeului.

În cadrul Muzeului județean Argeș, am realizat tematici pentru 15 expoziții temporare și am făcut parte din colective de cercetare, realizând un număr de 10 contracte, la unul dintre acestea fiind conducător de contract. Am publicat 43 lucrări științifice de specialitate.

În anul 1998, am făcut parte din colectivul de organizare a celei de a doua excursii internaționale de fitosociologie care a avut loc în perioada 5-10 iulie, în județul Argeș.

În perioada 3-8 septembrie 2001, am participat la cursurile școlii de vară, cu tema "*Realizări și perspective în biologie – organisme mutate genetic*", organizată de Universitatea Pitești, în colaborare cu Institutul de Biologie al Academiei Române - București.

În perioada 1-6 septembrie 2003, am participat la cursurile școlii de vară, cu tema „*Realizări și perspective în biologie – Deteriorarea și reconstrucția ecologică a ecosistemelor naturale*”, organizată de Universitatea de Vest „Vasile Goldiș” Arad, Institutul de Biologie București, Universitatea din Pitești.

Am participat la cel de-al treilea simpozion Internațional de Fitocenologie în România, organizat de Academia Română, Asociația Română de Fitocenologie și Consiliile județene Mureș și Harghita (iulie 2000) și la Colocviul Internațional *Fitosociologia în slujba ecologiei peisajului*, Cluj, Arcaia, 19-25 mai 2003

Am participat la tipărirea volumelor *Argesis* T8, T9-10, T11, T12, T13 ale Muzeului județean Argeș - secția științele naturii și la tipărirea volumului *Naturalia* T4-5 al Asociației Muzeografilor Naturaliști din România.

Am participat la sesiuni și simpozioane științifice la muzee și alte instituții din țară, unde am susținut un număr de 30 referate științifice de specialitate, în domeniul conservării muzeale și al științelor naturale.

Am publicat cartea cu titlul *Structura cenotică și caracterizarea ecologică a fitocenozelor din România*, la care sunt coautor.

În data de 19 decembrie 2003, am obținut **Premiul “Emil Racoviță” al Academiei Române** – în colectiv - pentru lucrarea *Structura cenotică și caracterizarea ecologică a fitocenozelor din România*.

Am publicat monografia *Flora și vegetația Munților Râiosu și Buda, Masivul Făgăraș*.

Am făcut parte din colectivul care a realizat, în anul 2006, Proiectul „Cu ghiozdanul prin muzeu” finanțat de Administrația Fondului Cultural Național.

Am făcut parte din colective care au realizat contracte de cercetare științifică: 9.

Lucrări științifice publicate: 43.

Cărți și monografii: 3.

STANCU, RADU

1. Date personale:

Numele și prenumele: STANCU RADU.

Data și locul nașterii: 28 februarie 1937, comuna Buzoiești, satul Ionești, județul Argeș.

Naționalitatea: română.

Cetățenia: română.

Starea civilă: căsătorit, doi copii.

2. Titluri științifice și academice:

- Doctor în biologie;
- Profesor universitar titular;
- Cercetător științific gradul I.

3. Decorații și titluri românești sau străine primite:

- a) *Ordinul Meritul Cultural în grad de Comandor*, conferit cu brevet, prin Decretul președintelui României, nr. 37/2004;
- b) *Medalia A XXV-a aniversare a eliberării patriei*, conferită cu brevet, prin Decretul Consiliului de Stat, nr. 560/1969;
- c) *Medalia 30 de ani de la eliberarea României de sub dominația fascistă*, conferită cu brevet, prin Decretul Consiliului de Stat, nr. 140/ 1974;
- d) 10 plachete aniversare sau comemorative acordate de instituții centrale și județene de știință, cultură și religioase;
- e) peste 20 de diplome de excelență, de onoare de la instituții guvernamentale, ale administrației locale, religioase, de știință, de învățământ, de cultură;
- f) Cetățean de onoare al comunei natale Buzoești și al comunei Domnești, județul Argeș.

4. Limbi străine cunoscute:

- Limba rusă (citit, scris, vorbit);
- Limba germană (citit, scris, tradus cu dicționar).

5. Studii

- 1944 – 1949, școala primară în satul natal;
- 1949 – 1952, gimnaziul în satul Vulpești, comuna Buzoești, județul Argeș;
- 1952 – 1960, studiile liceale la Școala Medie Tehnică de Comerț din Pitești și la Școala Tehnică Comercială „N. Kretzulescu” din București, diplomă de contabil;

- 1960 – 1965, student, curs de zi, la Facultatea de Biologie a Universității București, examenul de stat și diploma de licență în iulie 1965, cu media 10.

6. Funcții profesionale ocupate:

a) În muzeografie:

- 1965 – 1973, muzeograf la Muzeul Regional/ Județean Argeș, Pitești;
- 1973 – 1992, promovat muzeograf principal, gradul IA;
- 1992 – 1994, promovat, prin concurs, cercetător științific gradul II;
- 1994 și în prezent, cercetător științific gradul I al Muzeului Județean Argeș (cumul de funcții);

b) În învățământ:

- 1968 – 1970, profesor de biologie la Liceul de Arte „Dinu Lipatti” din Pitești;
- din 1970, timp de 11 ani (cu întreruperi), asistent, apoi lector universitar asociat la Facultatea de Științe Naturale și Agricole a Institutului Pedagogic din Pitești;
- 1996 – 1997, conferențiar universitar asociat la Universitatea din Pitești;
- 1997 – 2000, conferențiar universitar titular la Universitatea din Pitești;
- 2000 și în prezent, profesor titular la Universitatea din Pitești.

c) Funcții administrativ – manageriale:

- 01 ianuarie 1967 – 28 februarie 1968, director al Muzeului Regional Argeș;
- 01 martie 1968 – 01 iulie 2005, director și director general al Muzeului Județean Argeș (m-am retras din funcția de director general la cerere);
- 01 iulie 2005 și în prezent, director de onoare al aceleiași instituții;
- 1974 – 2001, șeful Oficiului Județean pentru Patrimoniul Cultural Național Argeș;
- 1997 – 1998, șeful Catedrei de Istorie – Muzeologie a Universității din Pitești;
- 1998 – 2004, șeful Catedrei de Biologie a Universității din Pitești;
- 02 februarie 2001 – 02 februarie 2005, președinte al Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor din Ministerul Culturii și Cultelor;
- 2000 – 2004, consilier județean, președinte al Comisiei de știință, învățământ, cultură, sănătate, protecție socială a Consiliului Județean Argeș;
- Director/ redactor șef fondator a 4 (patru) reviste științifice și trei reviste de cultură și membru în Colegiul de redacție al *Revistei muzeelor și colecțiilor*, editată de Ministerul Culturii și Cultelor și alte publicații;
- Membru în Consiliul științific al Parcului Național „Piatra Craiului”.

7. Activitatea științifică. Domenii de cercetare abordate:

- Fiziologia plantelor reprezintă domeniul debutului meu;
- Domeniul ecologiei și protecției mediului;
- Muzeologia și muzeografia.

8. Membru al următoarelor asociații și organisme nonguvernamentale:

- Deputat și secretar al Adunării Naționale a Bisericii ortodoxe Române și membru în Colegiul Electoral Central Bisericesc;
- Membru în Adunarea Eparhială și Consiliul Eparhial ale Episcopiei Argeșului și Muscelului;
- Membru al Comisiei de Ecologie a Academiei Române;
- Custode onorific (din 1964) al Comisiei Monumentelor Naturii a Academiei Române;
- Membru al Consiliului științific al Parcului Național „Piatra Craiului”;
- Membru în Consiliul de administrație al Muzeului Național *Castelul Bran*;

- Membru în Comitetul Național pentru coordonarea BIOPLATFORM – Romanian National Platform for Biodiversity;
- Președinte fondator al Asociației Muzeografilor Naturaliști din România;
- Președinte fondator al Societății Ecologico – Umaniste „Omul și natura”;
- Prim – vicepreședinte al Fundației Culturale „Neagoe Vodă Basarab”;
- Membru al Consiliului profesoral, Facultatea de Științe a Universității din Pitești;
- Membru al Societe phytosociologique internationale des amis de J. Braun – Blanquet;
- Membru al Societății Române de Ecologie;
- Membru al Societății de științe Biologice din România.

ȘTIREANU, OCTAVIAN

Date biografice:

- Data și locul nașterii: 25.06.1952, Costești - Argeș;

Stare civilă: căsătorit, 2 copii

Studii și specializări:

- 1974 - Facultatea de Matematică Cluj -Napoca;
- 1975 - specializare în "Mecanica fluidelor";
- 1982 - Facultatea de Filozofie București;
- 2004 - drd. în "Științe politice" (conducător teză: Acad. Mircea Malița).

Activitate profesională:

- 1975 - 1979: matematician stagiar (TLHS București);
- 1979 - 1985: ziarist la revistele "Viața studentescă" și "Amfiteatru";
- 1985 - 1990: ziarist la revista "Flacăra";
- 1990 - 2000: director al ziarului "AZI";
- 2000 - 2004: Consilier Prezidențial.

Funcții, activități într-un partid politic:

- 1996 - 1998 - membru al Partidului Democrat;
- 2000 - secretar executiv al Partidului Social Democrat.

Funcții, activități într-o organizație din administrația publică centrală sau locală:

- 2000 - 2004: Consilier Prezidențial - coordonator al Departamentului Politic.

Funcții, activități parlamentare:

- 1996 - 2000: senator PD, secretar al Comisiei de politică externă (din 1998 - senator independent);
- 2000: deputat PDSR (demisionat prin preluarea funcției de Consilier Prezidențial);
- 2004 - prezent: deputat PSD, membru în Comisia pentru Politică Externă.

Activitate civică:

- vicepreședinte al Asociației Presei Sportive din România (1992-1998);
- membru fondator al Clubului Român de Presă (1995-2004);
- președinte executiv al Uniunii Ziariștilor profesioniști din România (2003-2004);

- președinte fondator al Asociației Presei Române (2004).

Activitate publicistică, științifică, în foruri academice:

- activitate în presă (1979-2000).

Distincții, decorații:

- „Steaua României” în grad de Cavaler (2002).

STOICA, ELENA

- Absolventă a Facultății de Arte Plastice, Universitatea din Timișoara, promoția 1972;
- 1972-1974: profesor de educație plastică și desen la Școala nr. 7 Fetești și Liceul Fetești-Gară, Ialomița;
- 1975-2003: profesor la Școala Albeștii de Argeș;
- 2003-2007: profesor la Școala Corbeni, Argeș;
- 1976: înființează cercul de artă plastică „Cromo” Albești, căruia, în 2001, îi schimbă numele în „Culoare și vis”, mutându-se în comuna Corbeni, Argeș;
- A cultivat potențialul creator al elevilor, i-a antrenat în activitatea de performanță, obținând, de-a lungul anilor, sute de premii naționale și internaționale în numeroase țări: Bulgaria, Polonia, Ungaria, Cehia, Slovenia, Macedonia, Vietnam, India, China, Japonia, Turcia, Israel, Franța, Italia, Portugalia, Norvegia, Egipt, Emiratele Arabe, Australia, SUA etc.;
- Au apărut numeroase articole în publicații naționale și internaționale, cotidiene, reviste, precum: *Gândul*, *Adevărul*, *Evenimentul zilei*, *Jurnalul Național*, *Curierul* etc. (România), *Los Angeles Times*, *Palisades Post*, *Foster*, *Daily Democrat*, *Herald* (SUA), *Nice Matin* (Franța), *Gazzetino* (Italia), Egipt, Norvegia, Australia etc., cărți poștale ilustrate în România, SUA, Egipt, Japonia, Ungaria, Macedonia, Portugalia, Australia, Franța, Poșta Română a realizat timbre și plicuri. A realizat fresce în România și Franța;
- Numeroase participări la expoziții cu scop caritabil, în România, SUA, Australia, Franța. Numeroase picturi se află în colecții particulare (Hana Barbera – directoare Cartoon Network, Hollywood; Ted Turner – director CNN; familia Clinton, SUA; familia Mubarak, Egipt; președinții Iliescu și Constantinescu; Richard Riordan – primar Los Angeles; actorul David Hasselhoff etc.);
- Expoziții de grup în România și străinătate (Franța, SUA, Egipt, Australia, Portugalia, Macedonia etc.);
- Catalizatorii unui program educațional internațional. În fiecare vară, prof. E. Stoica și elevii săi călătoresc în diferite state ale SUA pentru a împărtăși copiilor americani tehnica lor de pictură, bazată pe dezvoltarea creativității (California, New Mexico, Arizona, Carolina de Nord, New Hampshire, Massachusetts, Illinois, Georgia etc.), prin intermediul organizației „Romanian Children Artists” din SUA;
- În 1982, prof. E. Stoica a fost coautor la monografia *Modalități de stimulare a creativității artistice și intelectuale la elevi în contextul formării multilaterale a personalității* – studiu de caz: România (UNESCO);

- În 2000, s-a editat, în SUA, caietul metodic *How to unravel the secrets of colors and forms. How to cultivate creativity*, un set de metode specifice de stimulare/antrenare a potențialului creativ plastic la copii, ca instrument metodologic complex de dezvoltare. Metodele constau într-o îmbinare a testelor de creativitate verbale și figurale cu problemele de limbaj plastic.

STOICA, ION

Data și locul nașterii: 29.03.1956, în localitatea Coșești, jud. Argeș, România
Starea civilă: căsătorit, doi copii

Studii:

- Facultatea de Agronomie;
- Facultatea de Drept;
- Doctor în Drept;
- Curs de pedagogie;
- Curs postuniversitar–Specialitatea Criminalistică;
- Cursuri de management;
- Încadrat în Ministerul Administrației și Internelor, în anul 1984.

Activități desfășurate:

04.2005 - Șeful Inspectoratului de Poliție Județean Olt;
2000 - 2005 - Șef al Inspectoratului de Poliție al Județului Argeș;
1997 – 2000 - Adjunct al Șefului Inspectoratului de Poliție al Județului Argeș;
1990 – 1997 - Adjunct al Șefului Poliției Municipiului Pitești;
1984 – 1990 - Ofițer specialist în cadrul Inspectoratului de Poliție al Județului Argeș – profil
Investigarea Fraudelor;
1980 – 1984 - Cercetător științific în cadrul Stațiunii de Cercetări Agricole Albota, județul Argeș.

STOICA, NICOLAE

Data și locul nașterii: 17.11.1932, Satul Galeș, Comuna Brăduleț, Județul Argeș

Studii: Școala primară: 1940 – 1944;

Liceul I.C.Brătianu: 1944 – 1952;

Facultatea de Biologie: 1954 – 1959;

În anul 1964, se înscrie la doctorat cu teza: „Studiul biologiei, reproducerii și ritmul de creștere a speciilor de pește din familia Percide”.

Preocupări științifice: În anul al II-lea de facultate, descoperă, în apele Vâlsan, aspretele, specie de pește întâlnită mai rar, denumit științific *Romanichthys Valsanicola*.

Lucrări despre descoperirea aspretelui: 4

- „Cercetări hidrobiologice și piscicole asupra râului Vâlsan, afluent al râului Argeș”;
- „Contribuții la studiul biologiei și creșterii ghiborțului (*Acerina cernua*) din Balta Jijila”;
- „Modalități de realizare a problematizării prin modele mute”;
- „Folosirea metodelor active de predare – învățare în predarea ochiului”.

Alte lucrări publicate: 6

În prezent: Pensionar.

STOICESCU, ION PUIU

Născut la Rucăr –Muscel, la 31 mai 1941.

Cursurile elementare le-am urmat la școala Rucăr, apoi am continuat la liceul Dinicu Golescu, din Câmpulung Muscel.

Sunt licențiat al Facultății de Filologie a Universității din București. Post universitar, Regie teatru.

Sunt membru al „Uniunii Scriitorilor și al Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România”.

După terminarea facultății, în 1964, am lucrat la Constanța în funcția de bibliotecar la Biblioteca Județeană, apoi inspector principal la Comitetul Județean pentru Cultură și Artă Constanța, până în 1969, când am venit la Pitești, în funcția de șef de secție la Teatrul Al. Davila. Aici, am montat, în calitate de regizor, mai multe spectacole la Teatrul de păpuși „Așchiuță” și la secția de dramă.

O perioadă de timp, am îndeplinit funcția de director al Casei Pionierilor și, apoi, al Casei Sindicatelor din Pitești și cea de muzeograf, la Muzeul Județean Argeș, unde m-am ocupat de Cartea Veche Românească din Argeș și înregistrarea ei în Patrimoniul Cultural Național.

Din 1977, am funcționat ca regizor artistic la teatrul Vasilache din Botoșani, iar, din 1978, ca regizor artistic și realizator de emisiuni la Televiziunea Publică, până în 2004, unde am fost, succesiv, secretar general de redacție, redactor șef adjunct și redactor șef.

Împreună cu realizatorul TV, Mihai Miron (președinte al UZP), am creat canalul de televiziune „Imaginea României”, devenit, ulterior, „România Internațional”.

În prezent, sunt realizator de programe culturale la televiziunea „România de mâine”.

Ca realizator de programe de televiziune, am produs sute de emisiuni publicistice și culturale și am semnat scenarii de filme documentare.

Filmul documentar artistic „Concert pentru Casa cu Lei”, al cărui protagonist este marele pianist Dan Grigore, a fost selecționat la Festivalurile de film documentar din Veneția și Tokio (1998).

Un alt film documentar artistic „Astă seară se întoarce Dracula” a fost selecționat la Festivalul de film de la Monte Carlo, 1999.

În calitate de scriitor și ziarist, am semnat versuri, articole de critică literară, cronici de teatru, foiletoane, în ziarele Secera și Ciocanul, din Pitești și Dobrogea Nouă, din Constanța și în revistele Tomis, România literară, Argeș etc.

Am publicat versuri:

- În culegeri: „Dialoguri de pe Malul Mării”, 1962; „Miniaturi Dobrogene”, 1963; „Flori de mai”, 1964; „Trepte”, 1964; Secvențe Marine, 1966;
- În volum: „La marginea timpului”, ed. Coza Adversiting, 2007.

Piese de teatru pentru copii și tineret (jucate la teatrele din Arad, Constanța, Brăila, Pitești, Ploiești, Bacău, Brașov, Botoșani, precum și în Iugoslavia, Polonia, Bulgaria, Ungaria, Cehoslovacia): Fata moșului, 1966; Circul Piraților, 1967; Pasul cel mare (publicat în volum), 1968; Peretele din față, 1968 (premiată la Festivalul de teatru I.L. Caragiale, în interpretarea unui colectiv de la Teatrul Popular din Cernavodă, în același an); Pasărea Măiastră, 1971 (Operetă pentru copii, muzica Tiberiu Potoceanu, interpretată de ansamblul de Operetă al Casei Pionierilor din Pitești); Comedie la Iunion, 1971; Baladă pentru Ana, 1978; Mâini și sfori, 1978; Suflet de păpușar (medalia de argint, la festivalul de Teatru I.L. Caragiale) 1979; Povestea iezilor din Cetini, 1979; Oul Discordiei, 1979 (a obținut Marele Premiu la Festivalul Teatrelor pentru Copii și Tineret, Botoșani); Marioara și Vasilache intră în Europa, 1992; Nu sunt Scufița Roșie, 1993; Aventurile lui Arap Alb, 1999 (Premiul Ion Creangă, la festivalul „Ion Creangă”, Bacău); Bibi și zmeul, 2004.

Ca regizor artistic, am semnat regia mai multor spectacole pe scenele teatrelor din Constanța, Pitești, Brașov, Bacău, Arad, Botoșani.

Volume de proză:

- Copiii și literatura lor, ed. Bibliotecii regionale Dobrogea, 1965;
- Taina crinilor de piatră, povestiri, ed. Sport Turism, 1982;
- Anotimpurile eternei iubiri, nuvele, ed. Sport Turism, 1984;
- Cât costă un om?, nuvele, ed. Sport Turism, 1988;
- Dimensiunile Infinitului, nuvele, ed. Sport Turism, 1991;
- Clipa fără umbră, roman, ed. Holding Reporter, 1997;
- Închisoarea de pe insula Artsisnis, roman, ed. Evenimentul, 1999;
- Vâslaș pe Rubicon, roman, ed. Dacia, 2005;
- Lebăda cu ochii verzi, roman, ed. Concordia, 2007;
- Kebada, roman, sub tipar.

Distincții:

- Academia Română: Diploma Distincția Culturală;
- Uniunea Ziariștilor Profesioniști: Ordinul Ziariștilor, Clasa I.

STROE, CONSTANTIN

Nume și prenume: Stroe Constantin.

Profesie: Inginer.

Data nașterii: 24.03.1942.

Locul nașterii: Hulubești, Dâmbovița.

Stare civilă: căsătorit, 2 copii.

Prenume soție: Maria – Ecaterina.

Prenume copii: Mădălina și Sorina.

Studii:

- 1967 – Universitatea Politehnică București, facultatea TCM, specializarea TCM;
- 1975-1980 – Doctorat în Științe Tehnice, domeniul Inginerie Industrială, Universitatea Politehnică București;
- Diverse stagii de formare și specializare în Management;

Istoricul carierei:

- 1967-1968 – Inginer, Uzina Mecanica Teleajen;
- 1968-1982 – Inginer, Șef Secție, Inginer Șef Fabrica – Întreprinderea de Autoturisme Pitești;
- 1982-1987 – Director tehnic – Centrala Industrială de Autoturisme Pitești – România;
- 1987-1989 – Inginer, Întreprinderea de Autoturisme Pitești;
- 1989-1990 – Director, Întreprinderea de Autoturisme Timișoara;
- Februarie 1990 – septembrie 2002, Director General Automobile DACIA S.A.;
- Din septembrie 2002 – Vicepreședinte al Consiliului de Administrație Automobile DACIA;
- 1996 – Președinte al Asociației Construcțiilor de Automobile din România – ACAROM;
- Din noiembrie 2004 – Președinte Director General ACAROM;
- Din 2007 – Vicepreședinte Renault Technologie România – RTR.

Publicații – activitate științifică:

- 23 de lucrări publicate la diferite Sesiuni Naționale de Comunicări Științifice;
- Cărți publicate:
 - Tache V., Stroe C., Ungureanu I., Construcția și exploatarea dispozitivelor, Ed. Tehnică, București, 1982;

- Tache V., Stroe C., Ungureanu I., Elemente de proiectare a dispozitivelor, Ed. Tehnică, București, 1985;
 - Tache V., Stroe C., Ungureanu I., Proiectarea dispozitivelor pentru mașini – unelte, Ed. Tehnică, București, 1995;
 - Stroe C., Managementul Întreprinderii, Teorie și Aplicații, Ed. Universității Pitești, 2002.
- 3 invenții înregistrate și aplicate și 7 inovații aplicate.

Titlu științific:

- Doctor Inginer, Tehnologia Construcțiilor de Mașini;
- Conferențiar Doctor inginer la universitatea din Pitești.

Premii, distincții, decorații:

- Decorat, în anul 2000, de către Statul Român cu Ordinul Național „Serviciul Credincios” în grad de Cavaler;
- Decorat, în 2004, de către statul francez cu distincția „Cavaler al Ordinului Național al Legiunii de Onoare”;
- Distincții de recunoaștere la nivel național, ca: Managerul Anului, premiul de Excelență în Afaceri etc., acordate de Academia Română și publicații cu specific financiar și de management.

Membru:

- Membru în Comitetul ACEA – Asociația Constructorilor Europeni de Automobile, Bruxelles;
- Președinte Director General al Asociației Constructorilor de Automobile din România – ACAROM;
- Vicepreședinte al Asociației Producătorilor și Importatorilor de Automobile din România – APIA.

Limbi străine:

- Franceza – bine
- Engleza – satisfăcător

Hobby-uri:

- Automobile
- Sport
- Lectură

Adresă birou:

- Asociația Constructorilor de Automobile din România, str. Banu Mărăcine, Pitești
- telefon: 0248/211657, 0248/217990
- fax: 0248/217990
- e-mail: constantin.stroe@daciagroup.com
constantin.stroe@acarom.ro

STROE, MARIA ECATERINA

Nume și prenume: Stroe Maria Ecaterina.

Data nașterii: 26.XI.1951.

Stare civilă: căsătorită, un copil.

Studii – pregătire profesională:

- Universitatea București, Facultatea de Limbi Romanice;
- Profesor titular – Colegiul Național I.C. Brătianu;
- Profesor Alianța Franceză (elevi, studenți, salariați);
- Profesor Universitate – Colegiul de Institutori.

Stagii diverse (Franța: Paris, Tours; Bulgaria:Sofia, Plovdiv; România: București, Cluj, Brașov, Timișoara, Constanța):

- Pedagogii alternative – Școala Waldorf;
- Predarea limbii franceze în mediul profesional – franceza în administrație;
- Psihologia educațională și consiliere;
- Turism și hotelărie – cursuri de ghid;
- DELF-DALF – cursuri și evaluare.

Aptitudini și competențe lingvistice:

- Limba franceză – foarte bine, italiană și spaniolă – mediu;
- Coordonatoare a practicii pedagogice a studenților Universității Pitești;
- Organizatoare a examenelor pentru obținerea DL, DELF, DALF;
- Organizatoare de concursuri internaționale: Pana de aur, Lumea Francofoniei, Viziuni în Europa, Turneu Lingvistic pe Internet, Dictarea Americilor, Primăvara poezilor, Cangurul lingvistic;
- Participări la numeroase sesiuni de comunicări științifice – premiate.

Activități cultural-artistice:

- Proiecte europene: Comenius – Tragedia râsului – Reggio Calabria – Italia; Comenius – Cultura fără frontiere cu Liceul Koninklijk, Aalst, Bruxelles – Belgia; Rădăcinile Europei, valori comune și diversitate – cu Liceul Massillon, Paris – Franța; Strategii de dezvoltare a centrelor de informare europeană – coparteneriat cu Savoie Solidaire – Franța;

- Organizatoare a sărbătorilor tradiționale pentru Alianțele Franceze la Francophonie, Lire en Fête, Père Noël, serate literar-artistice, centenare J. Verne, V. Hugo, L. Sedar Senghor;
- Seri muzicale gastronomice;
- Organizatoare a Festivalului național al cântecului francofon, a festivalului internațional al filmelor de scurt metraj.

Premii, distincții, diplome de excelență:

- Alianța Franceză, Paris;
- Centrul cultural Pitești
- Camera de Comerț și Industrie Argeș;
- Centrul de Dezvoltare Economică Socială;
- Școala de vară Pro Europa;
- Gradație Gh. Lazăr, clasa I.

Publicații:

- Colaboratoare la reviste lunare, ca: Junimea, Argeșul, Satul Argeșean;
- Redactor-șef la revista Alianței Franceze;
- Recenzii ale unor lucrări lingvistice de specialitate.

Hobby-uri: lectură, călătorii, muzică.

STUPARU, CONSTANȚA

Nume și prenume: Stuparu Constanța

Adresă: Str. Iancu de Hunedoara

Telefon fix: 0248215782

Telefon mobil: 0722307228

Fax: 0248215782

e-mail: constantastuparu@yahoo.com

Naționalitate: română

Data nașterii: 07 august 1954

Experiență profesională:

- 1990 - 2007: învățător la Școala Nr. 8, Pitești;
- 1989 - 1990: învățător la Școala Nr. 1, Pitești;
- 1980 - 1989: învățător la Școala Nr. 7, Pitești;
- 1979 - 1980: educatoare la Grădinița cu program prelungit Nr. 4, Pitești;
- 1978 - 1979: învățător la Școala Nr. 2, Pitești;
- 1977 - 1978: învățător la Școala Nr. 15, Pitești;
- 1976 - 1977: învățător la Școala Nr. 4, Timișoara;
- 1974 - 1976: educatoare la Grădinița Bascov, Scheau;
- 1969 - 1974: învățător la Liceul Pedagogic Câmpulung Muscel.

Activități și responsabilități principale:

- Coautor de auxiliare didactice;
- Articole în diverse publicații de știință și educație;
- Lecții și referate la Comisiile metodice și Cercurile pedagogice;
- Participarea la simpozioane județene, naționale și internaționale.

Studii și cursuri de specialitate:

- 2007: Curs de consiliere și orientare, Ministerul Educației și Cercetării;
- 2005: Certificat de competență pentru derularea programelor Eco – școală și LEAF, Universitatea București;
- 2004: Perfecționare, Universitatea Pitești;
- 2001: Cursuri de inițiere calculator IBM-PC, Casa de Cultură a Sindicatelor Pitești;
- 1991: Obținerea gradului didactic I, Liceul Pedagogic Câmpulung Muscel.

Limba maternă: română

Competențe și aptitudini sociale:

- Metodist I.S.J. Argeș;
- Operator de interviu C.S.O.P. Gallup International;
- 2003 – 2007: voluntar organizația „Salvați Copiii”;
- 2002 – 2007: lider de sindicat;
- 2002 – 2007: vicepreședinte SPIP Spiru Haret;
- 1995 – 2007: membru în Consiliul de administrație al școlii, Redactor al revistei „Inițiative didactice”, Instructor de părinți în programul „Educați așa”.

Competențe și aptitudini organizatorice:

- Responsabil al Comisiei metodice a învățătorilor;
- Responsabil al Cercului pedagogic la nivel de clasă (Cercul nr. 6 Pitești);
- Organizator și corector la concursurile județene de la limba română și matematică la clasele a IV-a;
- Organizator de parteneriate cu Școala Nr. 12 București; Școala Gheorghe Duca, Petroșani; Școala Nr. 5, Pitești; Școala Nr. 7, Câmpulung; Muzeul Viticulturii și Pomiculturii – Golești; Inspectoratul Județean de Poliție Argeș; A.D.P. Argeș; Agenția de Protecție a Mediului; Biblioteca Județeană Argeș.

Competențe și aptitudini de utilizare a calculatorului: Word, Internet Explorer – începător.

SUCEAVĂ, BOGDAN

S-a născut la 27 septembrie 1969, la Curtea de Argeș. În 1994, absolvă Facultatea de matematică a Universității București, iar, în 1995, obține diploma de studii aprofundate în geometrie.

Doctorat în matematică la Universitatea statului Michigan, East Lansing (2002).

Din august 2002, este asistent profesor la California State University, Fullerton, S.U.A.

Este redactor al revistei virtuale *Respiro* (<http://www.revistarespiro.com>) și redactor-corespondent al revistei de cultură *Timpul*, de a Iași.

Cărți publicate:

- *Teama de amurg* (nuvele, Editura Topaz, București, 1990);
- *Sub semnul Orionului* (roman, Editura Artprint, București, 1992);
- *Legende și eresuri* (poeme, Editura Magic Art Design, București, 1995; ediția a 2-a, format electronic, în *Equivalences*, 2001);
- *Imperiul generalilor târzii* (nuvelă, format electronic, Editura Nemira, 2000; versiune rusă de Andrei Alecsandrescu, în *Respiro*, 2002);
- *Năluci și portrete* (format electronic, Editura Nemira, 2001);
- *Imperiul generalilor târzii și alte istorii* (Editura Dacia, 2002);
- *Bunicul s-a întors la franceză* (Istории, Editura T, Iași, 2003).

Referințe critice:

- Radu Cosașu (*Dilema*, nr. 511, 2003);
Marius Chivu (*România literară*, nr. 6, 2003);
Mona Mamulea (nr. 9, 2002, *Respiro*).

TĂMAGĂ, CONSTANTIN

Data și locul nașterii: 21 noiembrie 1948, comuna Mozăceni, jud. Argeș;

Stare civilă: căsătorit, 2 copii.

Studii și specializări:

- 1971 - absolvent al Facultății de Horticultură, București;
- 2004 - doctor în științe agricole.

Activitate profesională:

- 1971 - 1979 - inginer șef C.A.P. Mozăceni, Argeș;
- 1979 - 1982 - director SMA Slobozia, Argeș;
- 1982 - 1990 - director general adjunct D.G.A.A., Argeș;
- 1990 - 1997 - director general D.G.A.A., Argeș;
- 1997 - 2000 - șef serviciu și director adjunct D.G.A.A., Argeș;
- 2001 - 2004 - prefect Argeș.

Funcții, activități într-un partid politic:

- 1973 - 1990 - membru PCR;
- 1993 - 2004 - membru PDSR/PSD, vicepreședinte, filiala Argeș.

Funcții, activități într-o organizație din administrația publică centrală sau locală:

- 2001 - 2004 - prefect jud. Argeș.

Activitate publicistică, științifică, în foruri academice:

Cărți publicate:

- Viticultura, coautor, 2002;
- Agrotehnica solurilor podzolice;
- Strategia redresării sectorului viticol din județul Argeș.

Biroul parlamentar din circumscripția electorală:

- Pitești, Piața Vasile Milea, nr.1;
- Tel: 0727/229.805, 0248/213.045;
- Persoană de contact: Gheorghe Cristina

TEODORESCU, CĂTĂLIN FLORIN

Data și locul nașterii: 07.04.1965, Curtea de Argeș.
Starea civilă: căsătorit, un copil.

STUDII:

Pregătire universitară: Institutul Agronomic București, Facultatea de Medicină Veterinară – 1991;
Studii liceale: Liceul J. Monet - București, Liceul V. Roaită - Rm. Vâlcea – 1984.

EXPERIENȚĂ PROFESIONALĂ :

- Guvernul României, Secretar de Stat, Președinte al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor 2005 – 2006;
- Prefect al județului Argeș, octombrie: 2004 - ianuarie 2005;
- Consilier județean, Consiliul Județean Argeș: 2004;
- Acționar principal - Președinte la SC Eurol Industries' 97 SA:1997- 2003;
- Acționar principal - Președinte la SC Eurol Oil SRL:1993 – 2004;
- Director SC Victoria Albești - Argeș:1991 – 2001;
- Membru UGIR 1903 - Garant:1999 – 2005;
- Membru Club Rotary International: 1999 – 2005.

TEODORESCU, HONORIU DAN

Date personale, studii, titluri științifice:

Locul nașterii: Pitești, Argeș, 26 februarie 1929.

Părinți: Teodorescu Cicerone și Zoe.

Domiciliul actual: Timișoara, Piața Victoriei, 1A.

Căsătorit: Stana-Stela Guran, 27 iunie 1959.

Copii: Roxana-Iris, Dana-Corina.

Studii elementare: Școala evanghelică germană, Cluj, 1939- 1940.

Studii liceale: Liceul I C Brătianu, Pitești, abs. 1974.

Studii superioare: Institutul Politehnic Timișoara, Fac. De Electrotehnică, abs. 1951.

Doctorat: Fac. Electrotehnică Timișoara, 1965, diploma de ing. 136 1967, membru de onoare al Academiei de Științe Tehnice din România, Adunarea Generală din 4 iunie, București, 2004.

Sumarul activității: 12 cărți, 207 articole, 73 brevete de invenție.

Funcții îndeplinite:

inginer proiectant, Institutul de Studii și Proiectări Energetice ISPE; București, 1952-1954;

cercetător, Institutul de Cercetări Electrotehnice ICET, București, 1954-1955;

cercetător, Grupul de Cercetări Electromotor Timișoara, 1955-1970;

asistent, Facultatea de Electrotehnică Timișoara, catedra Automatizări, 1965-1967;

conferențiar, „Tehnica reglării automate” și „Fiabilitatea circuitelor electronice”, 1967-1970;

șef Grup Cercetări, Electromotor Timișoara, 1970-1992.

Activitatea tehnică, didactică și științifică

După absolvirea facultății, am lucrat în cadrul ISPE București, la proiectarea stațiilor de transformare Baia Sprie, Medgidia, Bicăz și Brașov. În anul 1954, am fost încadrat ca cercetător la ICET București, pentru proiectarea și realizarea unei mașini de echilibrat rotoare, după un principiu propus de subsemnatul. Întrucât, în realizarea mașinii, era interesată întreprinderea Electromotor Timișoara, care, în acel an, începuse fabricarea micromotoarelor cu turație înaltă după terminarea proiectului de execuție, am fost detașat la această întreprindere. Mașina, executată în mai multe exemplare, a rezolvat problema echilibrării dinamice a micromotoarelor; ea a fost caracterizată invenție, autorul fiind, ulterior, distins cu premiul de stat. Problema echilibrării dinamice a rotoarelor, mai mari sau mai mici, interesa, însă și alte întreprinderi, așa încât echipa care a realizat mașinile a rămas la Electromotor să execute noi tipuri de mașini după proiectele subsemnatului.

Această echipă a constituit nucleul Grupului de Cercetări Electromotor, pe care subsemnatul l-am condus timp de 37 ani, adică până în 1992, când m-am pensionat.

În acest interval de timp, am realizat diferite produse noi, protejate prin cele 73 brevete de invenție menționate în Lista Lucrărilor Publice (LLP), paragraful C. Unele dintre aceste invenții au

fost brevetate în străinătate (SUA, RFG), sau au fost distinse cu diverse premii internaționale: medalii de aur și argint la Viena (1968), Oberhausen (1970), Köln (1972). Începând din anul 1965, fără a părăsi Grupul de Cercetări Electromotor, am lucrat și la Fac. Electrotehnică Timișoara, ca asistent la Automatizări, până în anul 1967, apoi, în calitate de conferențiar, până în 1970. Fiind, ulterior, silit să optez pentru una din activitățile prestate, am renunțat la activitatea didactică.

Cercetări aplicative:

Așa cum reiese din Lista Lucrărilor Publicate (LLP), cercetările s-au axat pe mai multe domenii, și anume:

- mașini performante pentru echilibrarea rotoarelor;
- defectoscoape electronice;
- servomotoare amplificatoare cu pol ecranat;
- servomotoare ferorezonante;
- motoare asincrone cu turație înaltă (9000 rot./min.), alimentate la frecvența rețelei;
- elemente de execuție amplificatoare (convertoare amplificatoare, amplicon).

Cercetări teoretice:

- analiza și sinteza sistemelor automate neliniare;
- modelarea proceselor stohastice și modele de fiabilitate;
- redefinirea noțiunii de informație în sens cibernetic;
- predicția seriilor dinamice.

După pensionare, subsemnatul am continuat activitatea publicistică așa cum atestă lucrările publicate conform LLP – B182 până la B202.

În cadrul Adunării Generale ASTR, București, 4 iunie 2004, am fost ales membru de onoare al Academiei de Științe Tehnice din România.

TIȚA NISTOR, GHEORGHE

Numele: Tița Nistor.

Prenumele: Gheorghe.

Data nașterii: 7 februarie 1937 (satul Galeș, comuna Brăduleț, județul Argeș).

Adresa: Satul Galeș, comuna Brăduleț, jud. Argeș, c.p. 117149.

Naționalitatea: română.

Starea civilă: căsătorit (1964) cu învățătoarea Lucreția I. Tița (Poinăreanu), (n. 1 XII 1941 în satul Stănești, com. Corbi, jud. Argeș); doi copii Claudia (n. 1965) și silviu (n 1967).

Stagiu militar:

- 1957 – 1959: arma Transmisiuni, gradul sublocotenent în rezervă;
- Avansări: locotenent în rezervă (1969), locotenent major în rezervă (1976), căpitan în rezervă (1982).

Studii:

- 1952 – 1956: Cursul complet al Școlii Pedagogice de Învățători din Câmpulung Muscel, jud. Argeș;
- 1956: Examenul de stat și titlul de învățător calificat;
- 1958: Atestat acordat de M.I.C. cu Gradul de învățător cu dreptul de a preda la clasele I-IV;
- 1963: Gradul didactic definitiv;
- 1969: Gradul didactic al II-lea;
- 1974: Gradul didactic I.

Activitate profesională:

- 1956 – 1957: Învățător titular la Școala cu cl. I-IV Chechiș, jud. Maramureș;
- 1959 – 1960: Prof. suplinitor la Școala de 7 ani Nucșoara, jud. Argeș;
- 1960 – 1961: Prof. suplinitor la Școala de 7 ani Brăduleț, jud. Argeș;
- 1961 – 1969: Prof. suplinitor la Școala de 7 ani Galeș, jud. Argeș;
- 1969 – 1999: Înv. titular la Școala cu cls. I-VIII Galeș, jud. Argeș.

Stagii:

- 1959 – elev la Școala de ofițeri în rezervă Buzău;
- 1965 – Curs de coregrafie (Școala Populară de Artă Pitești);
- 1973 – Curs central de perfecționare pentru conducătorii muzeelor școlare (București);
- 1975, 1980, 1985, 1991 – Curs de perfecționare la specialitatea învățători;
- 1975, 1980 – Curs de pregătire militară.

Responsabilități:

- 1962 – 1971: Instructor al Formației de dansuri populare (Căminul Cultural Galeș);
- 1972 – 1984: Responsabil al Comisiei metodice a învă. din com. Brăduleț;
- 1978 – 1984; 1990 – prezent: Custode al Muzeului etnografic al satului Galeș;
- 1980 – 1999: Responsabil al Cercului Pedagogic al Învățătorilor de pe Valea Vâlsanului, jud. Argeș;
- 1990: Director al Căminului cultural Galeș;
- 1998 – 1999: Metodist al I.Ș.J. Argeș;
- 1972 – 1991: Redactor șef al emisiunii radiofonice locale Brăduleț – Argeș;
- 1972: Secretar al Comitetului de inițiativă pentru înființarea Muzeului satului Galeș.

Colaborări:

- Consultant la filmul „Galeș de Argeș – vatră folclorică”, realizator Cristina Struțeanu, pentru emisiunea Tradiții, TVR 1 și TVR 2 (1995);
- Consultant pentru emisiunea „Miorița”, redactor Ion Moanță (Radio România Cultural, 1996);
- Prezentat un material despre Muzeul Etnografic Galeș-Argeș în emisiunea „Izvorășul” de la Radio Oltenia Craiova (1998);
- Colaborator la filmul documentar „Galeș – Masa împăcaciunii” realizat de director general al Muzeului Viticulturii și Pomiculturii – Golești, cercet. șt. Filofteia Pally (2007);
- Colaborator la filmul realizat de pr. Ciprian Necula de la West TV – Domnești Argeș („Drumul ce urcă prin miez de cremene al Argeșului - Galeș”, 3 episoade – 23.IX; 30.IX; 14.IX 2007).

Articole: 7**Piante: 4****Cărți: 3****Consemnări în lucrări importante: 10****Titluri onorifice:**

- Mențiune („Un curs de igienă și prim ajutor la scara întregii țări – în caz de urgență” – prin corespondență; Sănătatea, nr. 12/1975);
- Titlul de „Învățător Evidențiat” (M.E.I., Ordin nr. 6923/13 VI 1981)
- Evidențiat în munca culturală de masă (București, Consiliul Culturii cu disp. 635/12 XII 1989);
- Diploma de onoare pentru întreaga activitate (I.Ș.J. Argeș, 15 VI 1999);
- Diplomă de suflet (Fundăția Petru Ionescu – Muscel – Domnești – Argeș, 29 IX 2006).

Participări:

- Elevii ancorați în viața socială (dezbateri la nivelul jud. Argeș, 1972);
- Distincțiile – stimulent în munca elevilor (Sesiunea lecturilor pedagogice, 30 VI 1964);
- Meșteșuguri uitate și expozate unicat în Muzeul Etnografic Galeș Argeș (Sesiunea anuală de comunicări științifice, Muzeul municipal Curtea de Argeș, 17-18 XI 2006).

Proiecte realizate:

- În anul șc. 1997/1998, un elev din clasa a IV-a a participat la Olimpiada – etapa Județeană;
- Înființat împreună cu învă. Lucreția I. Tița ansamblul folcloric al tinerilor (elevi de liceu) 1998/1999. acum ansamblul se numește „Murmur de Vâlsan”;
- O carte pentru satul meu (proiect finalizat în 27 iulie 2001; în prezent Biblioteca satului deține peste 7700 de volume);
- Membru fondator al Asociației Culturale Sătești Galeș (2003).

TOADER, ION

S-a născut la 12 iulie 1947 în comuna Domnești, județul Argeș într-o familie de țărani mijlocași. Copilăria, alintată de boarea dulce a pădurilor domneștene, de mirosul puternic al proaspetei brazde de fân cosit, de glasul cristalin al clopoțelilor și zurgălăilor ce răsunau pe toate ulițele satului de sărbători, ori legănată de valurile înspumate ale Râului Doamnei o petrece în aceeași localitate unde de altfel urmează și cursurile școlii primare și gimnaziale, avându-i ca dascăli pe renumiții profesori Mihail Ionescu și Nicu Samoilescu.

Cursurile liceale le începe la Liceul „Dinicu Golescu” din Câmpulung – Muscel, după care se transferă la Liceul Teoretic Domnești.

Urmează cursurile Facultății de Filologie din Baia – Mare, ulterior fiind repartizat ca profesor de „Limba și Literatura Română” în comuna Trivalea – Moșteni – Teleorman.

Revine în anul 1980 în comuna Domnești ocupând postul de secretar la primăria din localitate.

În anul 1990, după reînființarea postului de bibliotecar cu normă întreagă, participă la concursul pentru funcția de bibliotecar în comuna Domnești, iar la 15 aprilie 1990 este numit ca bibliotecar al comunei. Urmează cea mai grea, cea mai frumoasă dar și cea mai rodnică etapă a vieții sale.

Cu răbdare și migală organizează spațiile bibliotecii, amenajând o sală de împrumut și de lectură, reorganizează fondul de carte al unității, participă și absolvă cursurile de biblioteconomie.

În urma unei profunde cercetări a documentelor existente în arhiva comunei concluzionează pe bază de acte că biblioteca din comuna Domnești este cea mai veche bibliotecă rurală din țară, atestată documentar. În anul 1991 schimbă denumirea bibliotecii comunale în Biblioteca Publică „Luca Paul”, în memoria celui care a fost inițiatorul înființării bibliotecii și primul bibliotecar din comună – învățătorul Luca Paul.

Biblioteca devine un puternic focar spiritual și cultural nu numai pentru Domnești ci și pentru localitățile din zonă. Aici dascălii îndrumă primii pași ai copiilor în tainele cărții, țin lecții deschise în sala de lectură, se întâlnesc în cadrul cercurilor pedagogice. În bibliotecă veteranii comunei se întâlnesc cu nepoții și strănepoții lor, comemorându-și eroii. Au loc numeroase prezentări și lansări de care, întâlniri cu personalități ale spiritului românesc. Intelectualii comunei de toate vârstele se întâlnesc permanent în sala de lectură, făcând importante donații de carte diversă și documente vechi referitoare la localitate. În anul 2001, împreună cu Biblioteca Județeană „Dinicu Golescu” și Centru de Cultură și Creație Argeș s-au organizat comemorarea a 100 de ani de la nașterea lui Petre Ionescu Muscel, întemeietorul Domneștiului modern.

Anul 2003 marchează un deosebit eveniment pentru bibliotecă: sărbătorirea a 125 de ani de la atestarea documentară a unității. Simpozionul național organizat a culminat cu lansarea medaliei comemorative bătută în cinstea acestui eveniment și a cărții „Petre Ionescu Muscel - Amintiri”. Același an marchează în cultura locală două mari evenimente: înființarea Societății Culturale Domnești, cu sediul în Biblioteca Publică „Luca Paul” și începutul organizării secției muzeistice a

bibliotecii, acțiune finalizată în anul 2007. Patrimoniul bibliotecii creștea vizibil. Alături de cele 84 icoane din sec. XVI-XIX, 55 cărți din aceeași perioadă și expoziția de artă modernă, patrimoniul muzeistic al unității se completează cu donația col. dr. Ion Donoiu, constând în peste 80 medalii diferite tematic, și peste 40 piese de metaloplastie donații a inginerului artist Constantin Samoilă.

Secția muzeistică este completată cu mobilierul și documentele existente în bibliotecă la înființarea sa, elemente aparținând secolului XIX.

Împreună cu Societatea Culturală Domnești, biblioteca a organizat o expoziție de fotografii cu portul popular din localitate, surprins în evoluția sa și a editat un album cu piesele expoziției.

La ora actuală în secția muzeistică este în curs de amenajare o interesantă expoziție de costume naționale și obiecte etnografice locale, acțiune ce va fi finalizată în anul 2008, anul sărbătoririi a 130 ani de la atestarea documentară a unității.

TONOIU, VASILE

Născut la 3 februarie 1941, în comuna Corbeni, județul Argeș, necăsătorit.

Studii:

- Liceul Teoretic din Curtea de Argeș, absolvit în 1957;
- Facultatea de Filosofie a Universității din București, absolvit în 1962;
- Doctor în filosofie – 1971, acordat de Universitatea din București.

Pe linie profesională am ocupat toate funcțiile ce corespund unei cariere didactice universitare, în cadrul facultății absolvite în 1962: preparator, asistent, lector, conferențiar și profesor (începând cu 1990). Nu am avut și nu am funcții pe linie administrativ – managerială. Am predat la facultatea de Matematică și la Facultatea de Filosofie cursuri de filosofie generală, epistemologie și filosofia științei, introducere în filosofie și metafilosofie. Activitatea mea de cercetare s-a desfășurat cu precădere în domenii: epistemologie și filosofia științei ontologice, metodologia dialogului, hermeneutică.

Am participat cu expuneri și referate la diverse congrese și colocvii internaționale, dintre care menționez: Viena, 1968: Filosofia deschisă; Bienne, 1974: Problema începutului în filosofie; Chaux - de - Fonds, 1991: O pedagogie a dialogului.

Sunt membru fondator al „Asociației de filosofie F. Gonseth” cu sediul în Elveția (începând cu 1970).

Premiul Vasile Conta al Academiei pentru lucrarea „Idoneismul, filosofie a deschiderii”.

1997 - am fost ales membru corespondent al Academiei Române.

2003 – membru titular al Academiei Române.

Am efectuat mai multe traduceri, dintre care rețin:

- Antologia în două volume „Gaston Bachelard, Dialectica spiritului științific modern”;
- Antologia în două volume „Ferdinand Gonseth, Filosofia deschisă”;
- Experiența microfizică și gândirea umană, de Ștefan Lupașcu;
- Eseuri de hermeneutică, de Paul Ricoeur;
- Dezvrăjirea lumii, de Marcel Gauchet;
- Ireversibilul și nostalgia, de Vladimir Jankélévitch;
- Metodele în filosofie, de Jeanne Hersch.

Am publicat numeroase articole și studii în reviste de specialitate românești și străine, precum și în volume colective de epistemologie și filosofia științei.

Dintre cărțile mele, menționez:

- Idoneismul, filosofia deschiderii (1972);
- Spiritul științific modern în viziunea lui G. Bachelard (1974);

- Dialectică și relativism (1978);
- Ontologii arhaice în actualitate (1989).

Cred că prin lucrările mele publicate înainte de 1989 am contribuit, pe cât am putut și pe cât s-a putut, la eliberarea filosofiei de sub tutela ideologiei oficiale și la restabilirea filosofiei în elementul ei propriu și în demnitatea intelectuală și spirituală ce i se cuvine.

Lucrări mai importante publicate după 1989:

- Omul dialogul, 1995;
- Dialog filosofic și filosofie a dialogului, 1997;
- În căutarea unei paradigme a complexității, 1997;
- Șapte zile gânditoare, 2002;
- Despre diferențe, alteritate și dialog intercultural, 2005;
- Obstacolul limbii, 2006;
- Filozofie vs Înțelepciune, 2007.

Cărți cu profil literar și eseistic:

- Rotund cu falii (poeme), 1995;
- Reverii lucide și aporii lucide, 1998 (cugetări);
- Măști și oglinzi (proze „filosofice”), 2003.

Lucrările mele au fost bine primite, au fost recenzate favorabil în reviste de specialitate și în presa culturală și sunt citate de colegii cu preocupări asemănătoare.

TRÂMBACIU, ȘTEFAN

Numele și prenumele: Trâmbaciu Ștefan.

Data nașterii : 14 mai 1942.

Locul nașterii : comuna Racovița, jud. Argeș.

Naționalitatea : Română.

Cetățenia : Română.

Starea civilă : căsătorit, doi copii.

Studii secundare : Liceul nr. 1 Beiuș, jud. Bihor.

Studii universitare: Facultatea de Istorie a Universității din București;

Licențiat în istorie – 1969.

Titluri științifice : Doctor în istorie – 1987.

Profesia actuală : Profesor universitar doctor la Facultatea de Științe Socio-Umane din Pitești;

Cercetător științific I, Muzeul Municipal Câmpulung Muscel.

Funcția actuală : Șef de catedră la specializarea Istorie-Muzeologie a Facultății de Științe Socio-Umane, Universitatea din Pitești;

Director al Muzeului Municipal Câmpulung Muscel(1973- 2007)

Activitatea profesională

și didactică : 1969-1971, prof. de istorie Șc.Generală Băbana-Argeș
1971-1973, muzeograf, Muzeul Municipal Câmpulung Muscel
1973-2007, director al Muzeului Municipal Câmpulung Muscel
1990-1998, profesor istorie Școala Normală Carol I, Câmpulung;
1998-2000, Conf.univ.dr la Facultatea de Litere și Istorie,

Universitatea din Pitești;

1998-2004 șef catedră Istorie-Muzeologie la specializarea Istorie-Muzeologie la Facultatea de Litere-Istorie a Universității din Pitești;

2004 – Expert al Ministerului Culturii și Cultelor în domeniile:
„Bunuri arheologice și istoric documentare, istorie și
arheologie medievală și modernă” ;

din 1997- predau cursurile de „Istorie medievală a românilor” și „Științe auxiliare ale istoriei” la Facultatea de Științe Socio-Umane;

- Șef catedră de istorie la Facultatea de Științe Socio-Umane, Universitatea Pitești;

- membru ARACIS;

- membru al Comisiei de acordare a burselor internaționale pentru studii postuniversitare în cadrul Ministerului Educației și Cercetării.

Activitatea științifică
și didactică:

- între 1973-2007, am publicat 28 de cărți, monografii, volume de documente etc., în domeniul istoriei medievale a românilor, științei, muzeografiei, 65 de studii și lucrări științifice publicate în reviste de specialitate etc.;
- 2004 – conducător de doctorat la Universitatea „Valahia” din Târgoviște;
- membru al Comisiei de arheologie care cercetează Reședința voievodală de la Câmpulung Muscel.

Adresa: strada Matei Basarab, nr 64, telefon 0723088931.

ȚUCĂ, VIAN CORNEL

Nume: Țucă Vian Cornel

Date biografice:

- născut: 26 octombrie 1950, în comuna Bradu, jud. Argeș;
- tata Vian, mama Aurelia;
- căsătorit cu Țucă Felicia (fostă: Roșu);
- un copil Țucă Diana.

Ocupație:

- Expert gradul I, șeful Secției nr. 4 Studii și Expertizare Arhivistică din cadrul Centrului de Studii și Păstrare a Arhivelor Militare Istorice, Pitești.

Pregătire:

- 14.10.2006, doctor în științe istorice al Universității „Alexandru Ioan Cuza” Iași, facultatea de Istorie;
- 1999, absolvent al Cursului postuniversitar, de un an, de: „management arhivistic” de pe lângă Facultatea de Istorie a Universității București;
- 1975, (21 martie – 17 septembrie), urmat cursurile Școlii de Ofițeri de Rezervă nr. 1 București;
- 1970 – 1974, urmat cursurile la zi ale Facultății de Istorie-Filozofie, Secția Istorie din cadrul Universității „Babeș-Bolyai” Cluj-Napoca;
- 1967 – 1970, urmat cursurile Școlii Populare de Artă, Pitești, secțiile regie-actorie și acordeon;
- 1966 – 1970, urmat cursurile Liceului de băieți „Nicolae Bălcescu” din Pitești, (azi Colegiul Național „Ion C. Brătianu”).

Decorații:

- Crucea Națională „Serviciul credincios”, cls. a III-a (Decret nr. 968 din 29.11.2002).

Experiență profesională:

- 01.04.2002, șeful Secției nr. 4 Studii și Expertizare Arhivistică din cadrul Centrului de Studii și Păstrare a Arhivelor Militare Istorice Pitești și președinte al Comisiei de Expertizare arhivistică a Centrului;
- 01.01.2006, director adjunct al revistei de istorie „Orizont XXI” și vicepreședinte al Asociației Culturale „Valeriu – Florin Dobrinescu” din Pitești;
- 01.04.2004, secretar al Consiliului Științific al Centrului;
- 29.01.2003, redactor al revistei de istorie „Document”, editată de Serviciul Istoric al Armatei, iar, de la 01.06.2007, redactor-șef adjunct al acesteia;
- 01.04.2002 – 16.02.2004, prin cumul, locțiitor cu probleme de arhivă al comandantului Centrului;

- 01.08.2001 – 01.04.2002, girat funcția de șef al Secției nr. 1 Cercetare și Selecționare Arhivă din cadrul Centrului de Cercetare și Păstrare a Arhivelor Militare Pitești și președinte al comisiilor pe unitate de selecționare arhivă și expertizare arhivistică;
- 01.10.1999 – 01.08.2001, secretar al Comisiei de expertizare arhivistică a Centrului;
- 01.04.1996, ocupat, prin concurs, funcția de expert gradul I;
- 01.07.1994 – 01.08.2001, secretar al Comisiei de selecționare arhivă a Centrului;
- 01.04.1991, încadrat referent de specialitate;
- 01.08.1984 – 01.07.1994, membru al Comisiei organice de selecționare arhivă a Centrului;
- 01.07.1980 – 01.08.1984, membru al Comisiei organice de selecționare arhivă a Depozitului de Arhivă a Ministerului Apărării Naționale, Pitești;
- 22.01.1979 – 01.07.1980, membru al Comisiei de selecționare arhivă a Secției a 2-a din cadrul unității de mai sus;
- 22.01.1979, încadrat arhivist;
- 15.02.1976 – 22.01.1979, muzeograf în cadrul Oficiului Județean Argeș pentru Patrimoniul Cultural Național din cadrul Muzeului Județean Argeș;
- 16.02 – 21.03.1975 și 01.10.1975 – 15.02.1976, muzeograf în cadrul Muzeului Municipal Curtea de Argeș, jud. Argeș;
- 01.09.1974 – 16.02.1975, profesor de istorie la Școala generală din comuna Cătina, jud. Buzău.

Activități științifice:

- În plan intern: 1976 – 2006, participare la activități specifice de prelucrare și expertizare a fondurilor de arhivă militare, precum și sesiuni de comunicări științifice, simpozioane și întâlniri aniversare organizate de muzee, arhive și alte instituții de cultură și știință (București, Bacău, Zalău, Constanța, Pitești, Târgoviște, Giurgiu, Câmpulung Muscel, Galați, Curtea de Argeș etc., toate înscrise în programele respectivelor acțiuni). În aceeași perioadă am întocmit, prezentat și publicat o serie de studii și articole de specialitate și culegeri de documente (conform listei anexate).
- Participare internațională: 17

Lucrări publicate:

- Lucrări (coautor): 1
- Colaborator: 1
- Studii, comunicări și articole: 47
- Redactor al lucrărilor:
 1. Restituiri. Studii și Comunicări, Editura Academiei de Înalte Studii Militare, București, 2003;
 2. România în contextul internațional la sfârșitul celui de-al doilea război mondial, Editura Centrului Tehnic – Editorial al Armatei, București, 2005.
- Bibliografie de referință: Cristoccea I. Spiridon, Argeș. Dicționar de istorici, Editura Tiparg, Pitești, 2003, p. 308 – 310.

TUDOR, SEVASTIAN

Numele și prenumele: TUDOR SEVASTIAN.

Data și locul nașterii: 1952, august, 20; comuna Poiana Lacului, satul Dinculești, jud. Argeș.

Fiul lui Marin și al Elenei.

Naționalitatea: Română.

Domiciliul: Localitatea Pitești, județul Argeș.

Str. Exercițiu, Nr. 1, Bloc D21, Scara B, Etaj IV, Ap. 18, Telefon 251.218, B.I. Seria DB Nr. 640114, Eliberat de Poliția Municipiului Pitești, la data de 25 noiembrie 1986.

Studii: (perioada, locul)

Generale: 1959 - 1963 Școala de 4 ani Dinculești;

1963 - 1967 Școala Generală Poiana Lacului;

Medii (liceale): 1967 - 1971 Liceul "Nicolae Bălcescu", secția reală;

Superioare: a) în țară 1971 - 1975" Cluj, Facultatea de Istorie-Filozofie, Universitatea "Babes-Bolyai", Secția Istorie-Științe Sociale – licențiat în istorie;

b) în străinătate: 1994 Cursul Internațional de Management Cultural și Democrație Socială Organizat de Euregional Danemarca.

Limbi străine și nivelul cunoașterii:

limba franceză (atestat);

limba rusă (citit, scris, înțeles).

Specializări: - Cursuri de Patrimoniu Cultural Național;

-Expert Atestat în Bunuri Istorice – Documentare în domeniul Istoriei Moderne și Contemporane.

Titluri științifice: a) în țară: Doctor al Universității București, Facultatea de Istorie, Secția Științe Istorice (2004), cu lucrarea „Dezvoltarea Învățământului în Fostele Județe Argeș și Muscel în perioada 1864-1910;

b) în străinătate: Specialist în Management Cultural și Democrație Socială, din Cadrul Uniunii Europene - Danemarca, 1994 (Atestat).

Lucrări publicate: a) în țară: anexa 1, 6 cărți de istorie și cultură, peste 30 de studii de specialitate;

Titluri de onoare: Cetățean de Onoare al comunelor Corbi, Mihăești și Boteni (județul Argeș);

Activitatea profesională:

Locul de muncă actual: Unitatea Teatrul "Al. Davila" Pitești, funcția director general.

Locul de muncă anterior:

- Inspectoratul pentru Cultură al Județului Argeș, funcția consilier, perioada martie - aprilie 1991;

- Inspectoratul pentru Cultură al Județului Argeș, funcția consilier șef, perioada aprilie 1991 - februarie 1997;

- Complexul Muzeal Golești, muzeograf și muzeograf principal (1975 - 1990);
- Direcția pentru Cultură, Culte și Patrimoniu Cultural Național al Județului Argeș, perioada 2001-2005 (iunie) - director;
- Teatrul „Al. Davila” Pitești, funcția director general, perioada martie 1997 – septembrie 2003;
- “Curierul de Argeș”, redactor șef, decembrie 1990 - martie 1991.

Stare civilă: căsătorit.

Copii: Lucrețiu Ioan și Sînziana Maria.

Preocupări în afara profesiei de bază (pasiuni, hobby-uri):

fotbal, istorie, literatură, scriitor, ziaristică, cercetare științifică, publicistică.

Apartenența la alte organizații și asociații din țară și străinătate:

Uniter (Uniunea Națională a Teatrului Românesc), Asociația Oamenilor de Știință din România (Vicepreședinte Argeș), Președinte de Onoare al Asociației Cultural-Științifice de Prietenie România-Israel Filiala Argeș, Fundația Culturală “Valahia”, Fundația Culturală “Doina și Ion Aldea Teodorovici”.

Alte activități:

Membru al:

- Societăților științifice naționale, fundații, asociații culturale;
- Colectivului și Colegiului de redacție al unor reviste;
- Consiliului științific al Muzeului Județean Argeș.

Președinte al Comisiei Județene Consultative pentru Patrimoniul Cultural.

Realizări deosebite în domeniul culturii:

- Inițierea unor activități culturale de amploare;
- Reînființarea Orchestrei profesioniste de muzică populară “Doina Argeșului”;
- Înființarea Bibliotecii Române Argeș la Rezina (Republica Moldova);
- Statornicirea unor schimburi culturale permanente între Județul Argeș și Raionul Rezina (Republica Moldova);
- Organizarea și facilitarea unor schimburi culturale ale instituțiilor argeșene;
- Organizarea unor manifestări cultural-științifice de amploare în județul Argeș cu sprijinul unor ambasade;
- Activitate științifică;
- Elaborarea unor tematici de expoziții permanente și temporare ale Complexului Muzeal Golești;
- Participarea, cu intervenții pe teme de cultură, probleme de tineret, de organizare a vieții sociale;
- Realizarea unor emisiuni culturale și științifice;
- Apariții cu interviuri privind activitățile cultural-artisitice, periodic, la posturile de radio și televiziune;
- Realizarea unor filme documentare;
- Realizări în domeniul teatrului.

Lucrări publicate:

- Cărți: 10
- Articole: 20

TUDOSE, ELISAVETA

Numele și prenumele: Tudose Elisaveta.

Data nașterii: 13.04.1949, în comuna Coșești; sat Leicești.

Domiciliul: sat Jupânești, comuna Coșești, județul Argeș

Starea civilă: căsătorită, 2 copii: Mincă Ramona, căsătorită, doi copii, întreprinzător particular, studentă în anul III la Facultatea de Asistență Socială, Pitești și Preoteasa Glizela, căsătorită, un copil, de profesie asistent social la Primăria Coșești, studentă în anul III la Facultatea de Asistență Socială, Pitești.

Studii: 1956 – 1963: șapte clase la școala din satul Leicești, comuna Coșești;

1963 – 1967: Școala Tehnică Agricolă din orașul Drăgășani;

1981 – 1986: Liceul Agricol, seral sinteză, cu specializarea tehnician zootehnist.

Experiență profesională:

- 1967 – 1979: am lucrat ca tehnician agronom la Primăria Coșești;
- 1979 – 1990: am fost promovată ca primar la Primăria Coșești;
- 1990 – 1996: tehnician principal la Protecția Plantelor, șef formație Dârmănești;
- 1996 – 2000: viceprimar la Primăria Coșești;
- 2000 – prezent, primar la Primăria Coșești.

Ocupația actuală: primar.

Localitatea: Coșești, județul Argeș.

Realizări în timpul mandatului:

- Alimentarea, cu apă potabilă, a comunei Coșești, începută în anul 2001, realizată, aproape, în totalitate, atât cu fonduri externe, cât și cu buget local, în valoare de peste 70 miliarde lei (vechi);
- În anul 2004, a fost dat în folosință sediul nou al primăriei, cu un număr de 12 birouri și alte anexe, cu mobilier nou și aparatură de ultimă generație;
- Primăria este conectată la sistemul informațional și Internet;
- În 3 școli s-au făcut lucrări de modernizare, reabilitare și dotare cu încălzire centrală;
- Au fost dotate cu mobilier nou aproape toate școlile și cele 8 grădinițe;
- La școala Leicești funcționează un curs de informatizare, existând calculatoare noi;
- Toate școlile dețin calculatoare;
- Au fost renovate și modernizate cele 5 cămine culturale și dotate cu mobilier cele din Leicești și Coșești;
- S-au întocmit proiecte pentru atragerea de fonduri pentru școli și cămine culturale;
- Toate unitățile școlare au apă potabilă; împreună cu cele 8 biserici;

- În biserica din satul Jupânești, s-a înființat un muzeu al satului;
- S-a întocmit un proiect pentru asfaltarea a 3 km drum comunal;
- În luna septembrie, vor începe lucrările de canalizare a 5 km, cu o stație de epurare;
- În anul 2002, a avut loc prima ediție a „Festivalului țuicii și al meșteșugarilor”, unde se expun produse lucrate de meșterii populari: butoaie, ceramică și se premiază cel mai bun meșter popular și cea mai bună țuică. Sunt sărbătorite cuplurile cu 50 de ani de căsătorie și are loc întâlnirea „FIII SATULUI”; tot aici, se organizează o expoziție de costume naționale tradiționale;
- Primăria este preocupată de revitalizarea și menținerea unor meșteșuguri tradiționale pe teritoriul comunei: olăritul, dogăritul, prelucrarea lemnului, prelucrarea fierului, țesutul ș.a., pentru a fi salvate de la dispariție.

TUDOSESCU, ION

Născut în comuna Rădești – Muscel, la 12 decembrie 1930, a absolvit cursurile Școlii normale de învățători „Carol I” din Câmpulug Muscel (1950) și pe cele ale Facultății de Filozofie a Universității din București (1954), cu teza *Caracterul contradictoriu al procesului cunoașterii* (1954) și doctoratul cu teza *Problematica determinismului în știința contemporană* (1970).

În activitatea didactică de peste 50 de ani, în cadrul unor catedre de filozofie sau de științe din învățământul superior din București, a parcurs toate treptele universitare, funcționând ca asistent (la Institutul de Medicină și Farmacie – 1957-1959); lector (la Institutul de Petrol, Gaze și Geologie – 1959 – 1996 și la Institutul Politehnic – 1966 - 1971); conferențiar (la Institutul Politehnic 1971 - 1974); profesor (la Institutul Politehnic 1974 – 1976, la Universitatea București 1976 – 1999 și la Universitatea „Spiru Haret”, din 1990, până în prezent).

În toată această perioadă, a desfășurat activități manageriale în diferite unități de învățământ și cercetare din București, respectiv: șef de catedră la diferite catedre de filozofie din București (ale Institutului Politehnic 1966 – 1976, ale Universității 1976 – 1986, ale Universității „Spiru Haret” 1990 - 1996); decan la Facultatea de Filozofie a Universității din București 1976- 1978, la Facultatea de Filozofie și Jurnalism a Universității „Spiru Haret” 1990 – 1996; director al Institutului de Filozofie al Academiei Române și membru al comisiei superioare de diplome a Ministerului Învățământului (1976 - 1986).

În activitatea de cercetare, a avut preocupări cu remarcabile rezultate în domeniul metafizicii, filosofiei științei, filosofiei sociale, filosofiei valorilor și teoriei civilizațiilor, teoriei acțiunii sociale și praxiologiei, metafilosofiei, istoriei filosofiei – pe temeiul cărora a elaborat un amplu și original *Tratat de ontologie* (în trei volume).

Prodigioasa sa activitate Științifică este ilustrată, până în prezent, de un număr de 19 cărți personale și coordonarea a peste 20 de volume (culegeri de studii), apărute în editurile centrale (Politică, Științifică și Enciclopedică, Didactică și Pedagogică, a Academiei Române, a Fundației „România de Măine”, Adevărul), prin publicarea a peste 200 de studii și articole științifice în revistele de profil și de cultură (mai ales, în „Revista de Filozofie”, „Revue Roumaine de Sciences Sociales” – seria de filozofie și logică, „Era socialistă”, Analele Universității din București – seria de filozofie și logică, seria de „Studii de filozofie” a Universității Spiru Haret; Revista învățământului superior etc.).

A susținut peste 250 de comunicări la sesiuni științifice organizate la Institutul de Filozofie, de Secția de filozofie și logică a Academiei Române, de diverse catedre de filozofie și de științe sociale din învățământul superior, în conferințe științifice naționale organizate de Ministerul Învățământului și Ministerul Culturii. Dintre acestea, peste 20 de comunicări au fost prezentate la

congrese mondiale de filozofie, conferințe și simpozioane internaționale, între care: la Viena, Varna, Dusseldorf, Montreal, Moscova, Paris, Bratislava, Salzburg, Hanovra, Havana, Sofia, Budapesta etc.

Pentru realizările sale științifice, a fost distins cu „Premiul” Vasile Conta al Academiei Române (1971), iar, în ianuarie 2004, i s-a conferit titlul de Doctor Honoris Causa de către Universitatea din Pitești.

Apreciindu-i-se activitatea științifică, American Biographical Institute din New York, l-a declarat „omul anului” în anii 2004, 2005, 2006, l-a inclus în Contemporary Who's who of Professionals, ediția 2004 – 2005, iar, în 2006, a fost propus să fie inclus într-o monografie a marilor oameni de spirit ai secolului al 21-lea (Great Minds of The 21-st Century), acordându-i-se, totodată, și o medalie de aur în această privință.

A fost decorat cu „Medalia pentru învățământ” clasa I, pe perioada 1998 – 2000, apreciindu-i-se contribuțiile științifice și cariera didactică, a fost prezentat în „Enciclopedia marilor personalități din Istoria, Știința și Cultura română de-a lungul timpului și de pretutindeni”, Volumul VI (Contemporani de ieri și de azi), A-Z, Editura Geneze (Fundația Realitatea românească, C.T.), p. 488 – 511.

Cărți publicate: 19.

Culegeri de studii coordonate: 10.

TURCESCU, ROBERT

Data și locul nașterii : 3 mai 1975, Pitești-Argeș.

Educație :

1997-Școala Superioară de Jurnalistică, București;

1998-Universitatea București, Facultatea de Jurnalism și Științele Comunicării.

Profesie :

1993- „Pop Rock & Show” și „Curierul național” – redactor;

1994-„A-M. Press” – reporter;

1996 – 1998-Radio Total – reporter;

1998-Radio Total - redactor-șef;

2000-Europa FM - redactor-șef;

2000-prezent Europa FM, „România în direct” – realizator;

2001- TVR „Telematinal” - prezentator; „Evenimentul Zilei” – redactor;

2003-prezent - revista „Dilema”- colaborator;

2003-prezent - Realitatea TV, 100 % - realizator;

2004-2005 – „Cotidianul” - redactor-șef;

2007-prezent –director editorial “Cotidianul”;

2004-prezent- proprietar al casei de producție TV “RT Media Communication;

1998-prezent profesor asociat al mai multor facultăți de jurnalism: Școala Superioară de Jurnalistică, Facultatea de Jurnalistică și Științele Comunicării București, cursuri susținute la Facultatea de Jurnalistică din Cluj, Iași, Timișoara.

Premii și distincții:

1997-Premiul I pentru Jurnalism Civic oferit de Primăria Municipiului București și firma Henkel;

2001-Premiul Clubului Român de Presă pentru reportaj radio;

2002-Premiul CNA pentru cel mai bun talk-show radio – „România în direct”;

2004-Premiul Asociației Profesioniștilor de Televiziune pentru cel mai bun talk-show de televiziune – “100 %”;

2005-Premiul „Alexandra Indrieș” pentru „Contribuția la democratizarea României”, acordat de Societatea Timișoara;

2006-Premiul Clubului Român de presă pentru ancheta Jurnalistică;

2007-Premiul APTR pentru cel mai bun talk-show de televiziune, “100%”.

Cărți publicate:

2000, ed. Seviris- “Dincolo”, roman;

2005, ed. Polirom- “Dans de Bragadiru”, două ediții, publicistică;

2006, ed. Polirom- “Fiare vechi”, publicistică;

2006, ed. Polirom- “Dans de Bragadiru”, audio-book.

Activitate ONG:

Președintele asociației “Societatea Jurnaliștilor Profesioniști din România”;

Membru de onoare al asociației “Salvați Dunărea și Delta Academia Cațavencu”;

Membru de onoare al “Asociației Studenților la Jurnalism din România”.

UNGUREANU, CORNELIU

Numele: UNGUREANU CORNELIU.

Născut: 14 ianuarie 1929, în Câmpulung Muscel.

Studii: Școala Primară (1935-1939), Liceul Dinicu Golescu din Câmpulung (1939-1947), Institutul Politehnic din Timișoara, Facultatea de Matematică (1947-1951).

Titluri științifice: doctor inginer specialitatea Termotehnică.

Activitatea didactică: asistent (1951-1955), șef lucrări (1956-1964), conferențiar (1964-1969), profesor (1969-1999), profesor consultant (1996 și până în prezent). Conducător de doctorat (1992 și până în prezent). Am condus seminarii, lucrări de laborator și proiecte de an și diplomă la diverse discipline cu caracter termic, respectiv am predat cursurile de Termotehnică, Dinamica gazelor, Cazanele cu aburi.

Am elaborat, singur sau în colaborare, un număr de 18 lucrări didactice (manuale, cursuri, îndrumătoare pentru lucrări de laborator și proiectare, culegeri de probleme). Dintre acestea, se remarcă „*Generatoarele de abur pentru instalații energetice clasice și nucleare*”, apărută în E.D.P., București, 1977, manualul care a fost folosit în vremea respectivă în toate institutelor politehnice din țară.

Activitatea de cercetare științifică a vizat mai multe direcții: pulverizarea combustibililor lichizi, arderea cărbunilor inferiori, schimbul de căldură și substanță în turnurile de răcire, tratamentul termic integral cu mediul fierbinte al corpurilor agabaritice după asamblarea lor prin sudare pe șantier, metode și mijloace de prevenire a poluării mediului ambiant datorită funcționării instalațiilor staționare de ardere și altele.

Am colaborat la rezolvarea a peste 150 de contracte și/ sau comenzi de cercetare științifică emise de unități economice din țară, precum și la programe de cercetare finanțate de Comunitatea Europeană.

Rezultatele activității mele de cercetare științifică sunt reflectate în aproape 200 de articole, publicate în reviste de specialitate și în volumele unor manifestări științifice din țară și străinătate, precum și în 6 tratate, din care se remarcă: *Termoenergetica și mediul* (Editura Tehnică, 1996 și U.P.T. 2006), *Centrale termoelectrice – cicluri termodinamice avansate* (Editura U.P.T., 2004) și *Gestionarea deșeurilor municipale* (Editura U.P.T., 2006).

Am coordonat activitatea a 45 de doctoranzi, dintre care, până în prezent, 28 și-au susținut teza de doctorat.

Sunt membru fondator al Societății Române a Termodinamicienilor și fac parte din Consiliul științific al revistei Termotehnica. Sunt titular a două brevete de invenție.

Pentru activitatea depusă, am fost distins cu:

- Premiul Traian Vuia al Academiei Române, pe anul 1972;
- Premiul II în domeniul „Mecanicii și construcțiilor de mașini”, atribuit de Ministerul Învățământului, în anul 1968;

- Premiul special pe anul 1994, acordat de Societatea Română a Termotehnicienilor;
- Ordinul „Meritul științific”, clasa a III-a, acordat de Consiliul de Stat, în 1970.

Consider că cea mai deosebită realizare a mea este familia. Sunt căsătorit cu o câmpulungeancă, Maria Ungureanu, născută Pârvulescu, cu care am împărtășit bucuriile și necazurile vieții timp de 55 de ani. Fiica noastră, Ioana, în vârstă de 54 de ani, este profesor universitar la U.P.Timișoara, iar nepoata noastră, Catinca, de 24 de ani, și-a susținut, anul acesta, licența, în specializarea „calculatoare”.

Iubesc Argeșul, leagănul de istorie al neamului meu, județ ce poartă pe creștet diadema munților Carpați, din care se nasc izvoarele de ape limpezi și mințile luminate ale fiilor săi.

UNGURENUȘ, MIHAI

Nume: Ungurenuș

Prenume: Mihai

Data nașterii: 05/11/1947

Adresă: com. CORBI ; sat STĂNEȘTI; jud. ARGES

EXPERIENȚĂ PROFESIONALĂ:

- 1965-1970: Combinatul de prelucrare al lemnului, Pitești;
- 1970-1982: Lucrător comercial, com. Corbi;
- 1982-1992: Președinte cooperatie, Corbi;
- 1992-1995: Administrator, S.C. COM FLORINEX SRL;
- 1995-2000: Pensionat pe caz de boală;
- 2000-2004: SC Radic Star SRL, Ștefănești, Argeș;
- 2004- prezent: Primar, comuna Corbi.

EDUCAȚIE ȘI FORMARE:

- 1955-1962: Școala gimnazială;
- 1962-1964: Școala profesională mecanică;
- 1967-1970: Liceul teoretic;
- 1971-1972: Școala tehnică de comerț.

APTITUDINI ȘI COMPETENȚE PERSONALE:

Adaptabilitate; Capacitatea de a rezolva problemele instituției; Capacitatea de analiză și sintetiză;
Capacitatea de consiliere și de comunicare; Cinste, demnitate; Meticulozitate.

Limba maternă: Româna

Limbi străine cunoscute:

- Rusa: citit/scriș/vorbit;
- Franceza; citit /scriș

Aptitudini și competențe artistice: muzica , literatura , arta plastică.

Aptitudini și competențe sociale: Munca în echipă; Capacitatea de a conduce.

Aptitudini și competențe organizatorice: Funcție de conducere

Aptitudini și competențe tehnice: Mecanice

Alte aptitudini și competențe: Modalități eficiente de identificare și cunoaștere a oamenilor și a problemelor lor psihologice, a problemelor socio-economice și psiho - sociale din comunitățile locale.

Informații suplimentare:

- Am sprijinit integrarea în Uniunea Europeană;
- Urmăresc întocmirea de proiecte pentru accesarea de fonduri europene.

Permis de conducere: Categori: B, C, E, F

URECHE, NICOLAE (CUCU)

- Născut la 16 aprilie 1949, în comuna Cicănești, județul Argeș.
- Artist plastic – ceramist, grafician.
- Din 1991, profesor la Școala de Arte din Râmnicu Vâlcea, clasa modelaj-ceramică.
- Șef compartiment design la ARGCOMS-SCM Curtea de Argeș.
- Jurnalist din 1974.
- CERAMICĂ:
 1. 31 de ani de activitate neîntreruptă; peste 2000 de modele creație proprie (serie scurtă, industriale și unicate);
 2. Participant la peste 300 de târguri și expoziții organizate de Ministerul Culturii și UCECOM, în țară și străinătate (TIB, TINART, Muzeul Satului, Muzeul Țăranului Român, Sala Palatului, Parlamentul României și în orașele Horezu, Sibiu, Cluj, Oradea, Eforie Nord, Constanța, Iași, Brașov, Pitești, Rm. Vâlcea ș.a.); Extern: Germania, Italia, S.U.A., Franța, Belgia, Olanda, Suedia;
 3. Peste 100 de premii și diplome;
 4. Numeroase apariții în presa scrisă, radio și televiziune, cu interviuri și reportaje;
 5. Prezent în spații generoase în trei cărți de specialitate (ceramică), solicitat de mai multe ori să trimită prezentări pentru enciclopedii de tip *who's who*;
 6. 12 expoziții personale și de grup cu lucrări de ceramică artistică (Galeriile de Artă Rm. Vâlcea, Muzeul de Artă – Casa Simion Rm. Vâlcea, Teatrul Național – Galeria „Etaj 3/4” București, Muzeul Țăranului Român București, Casa Cărții Pitești etc.);
 7. Două expoziții personale la Heidelberg și Mainheim, Germania;
 8. Numeroase lucrări în colecții particulare;
 9. Nouă premii naționale acordate clasei de ceramică a Școlii de Arte din Rm. Vâlcea, clasă coordonată de Cucu Ureche.
- JURNALISTICĂ:

Colaborator de lungă durată ca redactor și grafician la publicațiile *Lumina de pe Lotru*, *Orizont*, *Scânteia*, *România Mare*, *Politica*, *Jurnalul de Vâlcea*, *Viața Vâlcii*, *Ziarul*, *Academia Politică*, *Argeș Expres*.

- GRAFICĂ:
 1. Ilustrație de carte: George Țărnea (poezie), George Achim (poezie), Roxana Iordache (poezie), Ion Horia (poezie), Gheorghe Păun (proză);
 2. Caricatură: la toate publicațiile menționate anterior;
 3. Patru expoziții – trei personale și una de grup;
 4. Premiul al II-lea la Festivalul Național de Satiră și Umor „Tudor Mușatescu”;
 5. Prezent în două albume de caricatură.

URSEA, NICOLAE

Numele și prenumele: Ursea Nicolae.

Data și locul nașterii: 13 mai 1931, comuna Lerești, județul Argeș.

Părinții: - tatăl - Nicolae – muncitor forestier, decedat, 1976;

- mama - Maria – casnică, decedată, 1991.

Starea civilă: căsătorit, din 1955, cu Constanța, născută la 23 august 1934, comuna Lerești, satul Voinești, de profesie medic (1958-1997), în prezent pensionară pentru limită de vârstă.

Cetățenia-naționalitatea: română

Studii/pregătire profesională:

- 1938-1942 – școala primară din comuna natală (Lerești-Argeș);
- 1942-1950 – liceul teoretic Dinicu Golescu, Cîmpulung-Muscel;
- 1950-1956 – facultatea de Medicină Generală București;
- 1960-1963 – facultatea de Filozofie București, fără frecvență.

Studii postuniversitare:

1. Rezidențiat în medicină internă, 1959 – 1962, la Institutul de Medicină Internă al Academiei Române;
2. Doctoratură fără frecvență în nefrologie – medicină internă, 1961-1965, la Clinica Medicală din IMI;
3. Stagiu specializare perfecționare în nefrologie, la Spitalul Necker, Paris, sub îndrumarea prof. J. Hamburger, 1970-1971;
4. Curs perfecționare în „Transplantul renal” – 1971 – 3 săptămâni Lyon – Franța;
5. Stagiu perfecționare în nefrologie 1977 – 2 luni – Universitatea de Medicină – Freiburg – Germania;
6. Susținerea docenței – 1975;
7. Cursuri educaționale în nefrologie organizate de Societatea Internațională de nefrologie (ISN), Asociația Europeană de Dializă și Transplant (EDTA), societăți naționale de nefrologie sau universități;
8. Participarea, cu lucrări, la 10 congrese naționale medicale și 55 congrese internaționale medicale;
9. Efectuarea a 14 schimburi de experiență și vizite de documentare în țări din Europa, America și Australia.

Titluri universitare sau medicale:

- 1956-1957 – Medic stagiar – Spitalul Militar Sibiu – Aeroport Turnișor;
- 1957-1959 – Medic consultant – Spitalul Regional Pitești;

- 1959-1960 – Medic secundar (rezident) prin concurs (clasificat primul pe țară) – Institutul de Medicină Internă al Academiei Române;
- 1960 – Cercetător prin concurs – Institutul de Medicină Internă al Academiei Române;
- 1962 – Medic specialist medicină internă prin concurs (clasificat primul pe țară);
- 1965 – Doctor în științe medicale;
- 1967 – Medic primar medicină internă;
- 1961-1967 – Asistent universitar – Clinica medicală, Institutul de Medicină Internă al Academiei Române – UMF C. Davila, București;
- 1967-1969 – Șef lucrări – Clinica medicală din Spitalul Clinic „Dr. I. Cantacuzino” – UMF C. Davila, București;
- 1969-1972 – Conferențiar universitar prin concurs – Clinica medicală din Spitalul „Dr. I. Cantacuzino” – UMF C. Davila, București;
- 1972-2001 – Profesor universitar;
- 1976-2001 – Șef catedră și al departamentului de Nefrologie, UMF „Carol Davila”, București;
- 1967-1990 – Membru în Consiliul profesoral al Facultății și în Senatul Universitar;
- 2001-1 martie – Pensionat pentru limită de vârstă (70 ani);
- 2001 și în prezent – Profesor consultant – Spitalul Clinic de Nefrologie „Dr. Carol Davila”, București;
- 1976 și în prezent – Conducător științific doctorat în specialitățile medicină internă și nefrologie. Până acum, a condus 27 teze de doctorat. Mai are, în continuare, încă 3 doctoranzi.

Funcții:

- 1967-1972 – Șef de secție clinică;
- 1972-2002 – Șef de clinică;
- 1969-1970 – Consilier de probleme medicale în Ministerul Învățământului;
- 1972-1974 – Secretar general în Ministerul Sănătății;
- 1976-1978 – Consilier de probleme medicale în Consiliul Național pentru Știință și Tehnologie;
- 1979-1989 – Prorector științific – UMF C. Davila, București;
- 1985-1997 – Președintele Comisiei de Nefrologie din ministerul Sănătății;
- 1990-1997 – Președintele Societății Române de Nefrologie;
- 1997-2007 – Președinte de onoare al Societății Române de Nefrologie;
- 1996-prezent – Președintele Fundației Române a Rinichiului;
- 1994-2001 – Redactor șef al revistei periodice „Nefrologia”;
- 2001-2007 – Redactor emerit;
- 1978-2002 – Director general al Spitalului Clinic de Nefrologie „Dr. Carol Davila”;
- 2001-2003 – Consilier al Ministerului Sănătății.

Publicații: Comunicarea și publicarea a peste 500 lucrări științifice, din care 19 cărți.

Premii, distincții, decorații:

- Naționale: 15;
- Internaționale: 3.

UTĂ, FLORIN

Data și locul nașterii: 29.08.1957, Pitești, Argeș;

Părinții: Constantin și Constanța din comuna Cotmeana;

Domiciliul actual: I.C. Brătianu, Bl. A1, Sc. A, Et. 2, Ap. 6, Pitești, Argeș;

Loc de muncă: Clubul Sportiv Municipal Pitești;

Profesia: Antrenor Kaiac-Canoe, cat. I;

Vechime: 29 ani în cadrul Clubului Sportiv din Pitești, între 1978-2007, ca sportiv activând la același club între 1972-1976;

Sportivi în loturile naționale (juniori, tineret, seniori, olimpic): Miloșoiu Ion, Lupu Constantin, Din Gheorghe, Vișinescu Ionel, Ploeanu Elena, Tintoacă Constantin, Ghiță Niculina, Enache Mihail, Mihăișean Dorin, Mihalcea Alexandru, Garteaja Răzvan;

Medalii de aur, argint, bronz: Cupa Prietenia, Regate Internaționale, Campionate naționale – peste 130 de medalii în perioada 1978-2007;

Medalii la Campionatele Mondiale:

- C.M. juniori 1987: argint – Lupu Constantin (canoe);
 bronz – Lupu Constantin (canoe);
- C.M. juniori 1993: bronz – Enache Mihail (kaiac);
- C.M. tineret universitar 1997 – Enache Mihail (kaiac);

Lucrare de cercetare: “Indicele de armonie între anvergură și greutate în Kaiac-Canoe”, cu ocazia susținerii examenului de antrenor cat. I, în anul 1991;

Titluri: Antrenor Emerit , din anul 2005:

Distincții: Diploma și medalia națională “Pentru Merit Sportiv”, Clasa a III-a, acordată de Președintele României;

Contribuții: Inițiatorul construirii, dezvoltării și modernizării bazelor nautice din Pitești Strand, Bascov și a celei din Cartierul Tudor Vladimirescu;

Pe plan social: sportivii antrenati si educati în decursul timpului detin urmatoarele meserii:

- medicii: Copciag Gabriel – director Spitalul Județean Argeș;
Vișinescu Ionel – om de afaceri (medic veterinar);
- ofițeri: Miloșoiu Ion - interne;
Tintoacă Costantin – interne;
- antrenori: Din Gheorghe – C.S.M. Pitești;

Performanțe unicate: - primul kalacist legitimat din Județul Argeș;
- primul antrenor de kaidac-canoe din Județul Argeș;
- prima medalie de aur la un Campionat Național în anul 1980, din Județul Argeș;
- prima medalie la un Campionat Mondial, din Județul Argeș;
- cel mai tânăr antrenor emerit din Județul Argeș;
- cel mai tânăr antrenor din Județul Argeș decorat de Președintele României.

VĂCĂROIU, NICOLAE

Date personale:

- Născut la 5 decembrie 1943, Cetatea Albă (Basarabia), România (în prezent Bolgrad - Ucraina).
- Căsătorit, un copil.
- Religie: creștin ortodox.
- Naționalitate: română.

Studii:

- 1965 – 1969: Academia de Studii Economice București – Facultatea de Finanțe, specialitatea „Finanțe - Credit”.

Activitate profesională:

- 1990: Adjunct al ministrului – Ministerul Economiei Naționale;
- 1990: Secretar de stat, Șef al Departamentului Prețuri – Ministerul Finanțelor;
- 1991: Secretar de stat, Șef al Departamentului Impozite și Taxe – Ministerul Economiei și Finanțelor;
- 1992: Președinte al Comitetului interministerial de Credite de Comerț Exterior;
- 1996 – 1997: Vicepreședinte – Banca Comercială Română.

Activitatea politică:

- 1992 –1996: Prim Ministru al României, independent, cu sprijinul Partidului Democrației Sociale din România (P.D.S.R.);
- 1996, decembrie: - Senator de Argeș din partea Partidului Democrației Sociale din România (P.D.S.R.), apoi, după fuziunea cu Partidul Social Democrat din România, senator din partea Partidului Social Democrat (P.S.D.);
- Vicepreședinte al Grupului Parlamentar P.D.S.R. (apoi P.S.D.), până în martie 2000;
- Președintele Comisiei de Privatizare din Senat, 1997-1999;
- Vicepreședinte al Biroului Permanent al Senatului, până în noiembrie 2000;
- Din 1996: Membru al Biroului Executiv Central al P.D.S.R.;
- Din 1997: Vicepreședinte al Partidului Democrației Sociale din România;
- 2000: Reales Senator de Argeș din partea Partidului Democrației Sociale din România (P.D.S.R.);
- 2000 – 2004: Președinte al Senatului României;
- Din iulie 2004: Membru al Consiliului de Coordonare;
- 2004 – 2007: Președinte al Senatului României, Senator de Argeș P.S.D.;
- 20 aprilie – 23 mai 2007: Președinte interimar al României;

- 2007: Președintele Senatului României.

Activitatea publicistică și științifică:

- „România – jocuri de interese” – Editura Intact, 1998;
- Numeroase articole în domeniul economic, financiar și monetar, publicate în reviste de specialitate în perioada 1975 – 1992.

Distincții:

- Ordinul Național „Steaua României”, în grad de cavaler;
- Ordinul Național de Merit în grad de Mare Cruce Extraordinară – Paraguay;
- Ordinul Congresului Columbiei în grad de Mare Cruce Extraordinară cu Placă de aur;
- Marea decorație „De Merit” a Senatului Republicii Chile;
- Ordinul „Renaissance – First Order” al Regatului Hașemit al Iordaniei.

Hobbies:

- Literatură, tenis de câmp.

VALECA, ȘERBAN CONSTANTIN

Numele și prenumele: VALECA ȘERBAN CONSTANTIN.

Data și locul nașterii: 23 iunie 1956, București.

Cetățenia : română.

Stare civilă: căsătorit, 1 copil.

Adresa: Pitești, str. Doaga.

E-mail: serban.valeca@kranz.ro

Educație:

- Doctor în științe, domeniul inginerie industrială, “cum laude”;
- 1981 - Absolvent al Institutului Politehnic București
- 1975 - Absolvent al Liceului N. Bălcescu, Pitești;
- 1971- Absolvent al Scolii Generale nr.3, Pitești;
- Curs perfecționare “ Construcția, funcționarea și exploatarea standului capului MID și a buclei MID”, ICN Pitești, certificat 1988;
- Absolvent al Cursului „Nuclear engineering and technology' sub egida Agenției Internaționale pentru Energie Atomică” Viena, certificat 1992;
- Absolvent al cursului „Manager supervisor course for safety management at nuclear power plants” – Japonia, certificat 1996;
- Absolvent al cursului postuniversitar, din cadrul Colegiului Național de Apărare, în specializarea “Conducere strategică în domeniul securității naționale”.

Specializări și titluri științifice:

- Profesor universitar;
- Cercetător științific principal gradul I;
- Permis de exercitare activități nucleare, autorizație nr. 112/1997 ;
- Evaluare si certificare privind competenta de testare componente de reactori nucleari ;
- 1991- 1996, ICN Pitești, grup evaluatori specialiști din India, Argentina si Canada, program comun AIEA-PNUD;
- Specializări, documentare, susținere tratative tehnico-științifice, asistență tehnică, sau lucru pe proiecte comune în peste 8 state care utilizează energia nucleară în scopuri pașnice;
- Membru de onoare în Consiliul Facultății de Energetică – Universitatea Politehnică București, 1996-2000;
- Premiul “Ionel Purica” 2002, acordat de A.R.E.N. la Conferința Națională a Energiei, din 2002;

- Ordinul Național “Steaua României” în grad de Cavaler, oferit de Președintele României, pentru competență și profesionalism, nr. 50126 /2002 – Brevet S R / Cav.326;
- Diploma de merit în grad de „Ofițer cu Cruce”, oferită de Comisia Superioară de Recompense de la Bruxelles pentru servicii deosebite aduse cauzei progresului și susținerii invențiilor, nr.1740 /2002;
- Membru al Senatului Universității Pitești, 2004.

Activitate profesională:

- Funcția de bază: Profesor universitar doctor inginer - Universitatea Pitești, Facultatea de Științe, coordonator al programului de studii masterale: „Materiale și Tehnologii Nucleare”;
- 2006-prezent, Director General: Kranz Eurocenter - contract de management prin cumul;
- 2005: Director General - Institutul de Cercetări Nucleare, Pitești;
- 2003 - 2005 – Președinte, Agenția Nucleară;
- 12.2000 - 06.2003 - Ministru Delegat pentru activitatea de cercetare la Ministerul Educației și Cercetării;
- 2001-2003 – inițiere acte normative : peste 60 proiecte de legi, ordonanțe ale Guvernului și hotărâri de Guvern;
- 09. 2001- 09.2003 - Guvernator al României la Agenția Internațională pentru Energie Atomică, Viena;
- 2002- 2003 - Vicepreședinte al Consiliului Guvernatorilor, la Agenția Internațională pentru Energie Atomică, Viena;
- 2000 - 2005 - Membru în Comitetul Interministerial pentru realizarea Reactorului nr.2, Cernavodă;
- 2002 – 2005 - Președintele Comitetului Interministerial pentru realizarea Reactorului nr.3, Cernavodă;
- 2000 – 2005 – Responsabil din partea Guvernului României cu dezvoltarea și implementarea Programului Nuclear Național;
- 02.2000 - 12. 2000 - Membru al Parlamentului României;
- 1998 - 02. 2000 - Director general adjunct al Regiei Autonome pentru Activități Nucleare;
- 1992-1998 - Director General al Institutului de Cercetări Nucleare Pitești;
- 1991-1992 - Șef secție Testări în afara reactorului echipamente nucleare și combustibil nuclear;
- 1988-1991 - Șef al departamentului de testare a mașinii de încărcat - descărcat combustibil nuclear;
- 1981-1988 - Inginer, inginer tehnolog gradul II, coordonator al testelor de laborator pentru combustibil nuclear al Reactorului tip CANDU 700;
- 1995 - Membru în Comisia guvernamentală numită de Primul Ministru al României pentru supravegherea construirii Reactorului nr.1 al Centralei nucleare-electrice de la Cernavodă, nr. 3706/NV/1995;
- 1996 – Cooptat de Agenția Internațională pentru Energie Atomică de la Viena în Grupul de avizare: “International cooperation information exchange and cooperative for HWRs”;
- 2004 – în prezent – membru al Senatului Universității Pitești;
- 2004 – în prezent - membru al Fundației Colegiului Național de Apărare;

Activitate politică:

- Membru al P.S.D. din 1994-organizația județeană Argeș;
- 1994-prezent- membru în Consiliul județean Argeș;
- 1996-2000- responsabil cu probleme de învățământ – cercetare, în organizația jud. Argeș;

-2000-2004- secretar, org. Jud. Argeş;
-2004-prezent- Vicepreşedinte, org. Jud. Argeş;
-Participare, pe listele PSD, pentru Camera Deputaţilor, în 1996, 2000 şi 2004;
-Promovarea de proiecte şi programe ale P.S.D., în calitate de deputat, în anul 2000, şi de membru al Guvernului, în perioada 2000-2003.

Lista de lucrări publicate:

Lucrări didactice, profesionale:

- 5 cursuri universitare – Universitatea Piteşti;
- Ghid de comportare în caz de accident nuclear - Argeş;
- Regulamente de ordine interioară - ICN, MEC, AN;
- Regulamente de organizare şi funcţionare - ICN;
- Instrucţiuni în metodologii de lucru - ICN.

Lucrări tehnice:

- 6 cărţi - Editura Academiei, Editura Tehnică şi Editura Universităţii;
- 41 proceduri tehnice de asigurarea calităţii, îndrumare, regulamente, instrucţiuni - ICN;
- 7 invenţii - OSIM;
- 83 rapoarte de cercetare, contracte de cercetare ştiinţifică - ICN.

Lucrări ştiinţifice:

- Teza de doctorat;
- 57 lucrări prezentate la conferinţe în ţară şi străinătate;
- 38 articole publicate în reviste de specialitate sau buletine ştiinţifice;
- Anexe : 11.

VINEREANU DRAGOȘ

Nume și prenume: Vinereanu Dragoș.

Titlu didactic: profesor.

Titlu științific: doctor, master.

Data nașterii: 14.07.1966.

Naționalitatea: română.

Oraș: București, Sector 5, Cod poștal: 05098.

Date despre locul de muncă:

Denumirea instituției: Spitalul Universitar de Urgență București;

Funcție: șef secție;

Facultatea/Departament: medicină.

Date de contact:

Adresa: cardiologie, Spitalul Universitar de Urgență, Splaiul Independenței, 169

Telefon: 213180576

Fax: 213180576

e-mail: dvinereanu@yahoo.com

Abilități lingvistice: engleză, franceză.

Specialist în: cardiologie, ecocardiografie, cardiologie intervențională, stimulatoare cardiace, insuficiență cardiacă, cardiomiopatii, hipertensiune arterială, infarct miocardic, factori de risc, funcție arterială.

Medic Generalist.

Experiență profesională: peste 15 ani.

Experiență în învățământul superior: peste 15 ani.

Membru al: Societății Române de Cardiologie, Grupului de Lucru de Ecocardiografie al Societății Române de Cardiologie, Societății Europene de Cardiologie, Asociației Europene de Ecocardiografie, Consiliului Științific al Agenției Naționale a Medicamentului.

Implicarea în activități administrative ale CNCSIS, alte Organizații naționale și/sau internaționale.

Deputy Editor al revistei Maedica – a Journal of Clinical Medicine, Membru în colegiul de redacție al revistei „Infomedica”, Membru în colegiul de redacție al Revistei Romane de Cardiologie, Membru în comitetul de „peer-review” pentru revistele: Journal of Molecular and Cell Biology,

Heart, American Journal of Cardiology, European Journal Cardiovascular Prevention, Clinical Science, European Journal of Heart Failure, Infomedica.

Domenii de interes:

Domenii de cercetare de interes: cardiologie, tehnici speciale de ecocardiografie, explorarea funcției endoteliale și arteriale, diagnosticul disfuncției cardiace subclinice, cordul la atleți, modalități speciale de stimulare cardiacă permanentă, mecanismele valvulopatiilor, efectele cardiovasculare ale factorilor de risc, efectele cardiovasculare ale diferitelor medicamente, efectele, pe termen lung, ale implantării de stenturi acoperite cu substanțe antiproliferative.

Informații suplimentare:

- 1995 – Premiul I acordat de Societatea Română de Cardiologie pentru lucrarea poster, cu titlul „Clarrhmos-simulator pentru modele clinice ale aritmiilor supraventriculare. A. Corlan, R. Corlan, M. Cintează, S. Bălănescu, I. Vasilescu, M. Dorobanțu, D. Dimulescu, D. Iosifescu, D. Vinereanu, N. Florescu, L. Gherasim”.
- 2000 – Premiul I Phizer pentru lucrări în domeniul hipertensiunii arteriale: „Diferențierea dintre cardiomiopatia hipertrofică și hipertrofia ventriculară stângă din hipertensiunea arterială pe baza heterogenității vitezelor miocardice ale inelului mitral. D. Vinereanu, A.C. Tweddel, N. Florescu, M.R. Stephens, A.G. Fraser”.
- 2003 – Premiul I Phizer pentru lucrări în domeniul hipertensiunii arteriale: „Rigiditatea arterială este asociată cu disfuncție sistolică subendocardică a ventriculului stâng – un mecanism nou al progresiei de la hipertensiune la insuficiență cardiacă. D. Vinereanu, E. Nicolaides, L. Boden, N. Payne, C.J.H. Jones, M. Cintează, A.G. Fraser”.
- 2004 – Diploma de Onoare Universitară a Universității de Medicină și Farmacie Carol Davila, București.
- 2004 – Premiul de excelență în cardiologie oferit de editura Medic.ro, Colegiul Medicilor, Ministerul Sănătății și CNAS.
- 2005 – Premiul Fundației pentru Artă și Știință a Academiei Române pentru realizări deosebite în domeniul cercetării medicale.
- 8 publicații reprezentative în ultimii 5 ani.

VIȘAN, CONSTANTIN

Locuiește în prezent în Curtea de Argeș , strada Armand Călinescu nr. 3 , județul Argeș.

S-a născut la 17 octombrie 1955 în orașul Vălenii de Munte județul Prahova.

A terminat Școala Normală din Ploiești în anul 1975. Ulterior, a urmat cursurile Facultății de Drept din București, pe care le-a absolvit în anul 1981.

Între 1985-1986 s-a specializat în drept penal si criminologie la Facultatea de Drept din București.

Din 1981 și până în prezent este avocat in Baroul Argeș. Este căsătorit cu Vișan N. Dănuța - medic pediatru și are o fiică studentă la Universitatea de Arhitectura din București.

Este proprietarul “Casei Ciolculeștilor”, situată în municipiul Curtea de Argeș, strada Armand Călinescu nr. 3, monument de arhitectura tradițională datând din 1848, care se afla în plin proces de restaurare. Casa cuprinde o colecție de ceramică, costume populare și mobilier tradițional.

VLASIE, CĂLIN

S-a născut la 21 mai 1953, la Buzău. După studiile liceale terminate la Colegiul Național I.C. Brătianu Pitești (1972), în 1978 absolvă Facultatea de filozofie-istorie, secția pedagogie-limbă franceză, a Universității din București. Frecventează cenaclurile *Liviu Rebreanu* (Pitești), *Amfiteatru* (București). La 3 martie 1977, este membru fondator al *Cenaclului de Luni* al Facultății de filologie; membru și președinte al cenaclului *Charmides* al Facultății de filozofie.

Debutează, publicistic, în 1971, în revista *Argeș*, condusă, atunci, de Gheorghe Tomozei;

Debut editorial – în 1981, cu placheta de versuri *Neuron*, apărută în Biblioteca *Argeș*, nr. 2 (reluată în *Caietul debutanților*, 1980-1981, Editura Albatros, 1981);

Colaborează cu poezie și articole la revistele *Argeș* (1983-1986, ciclul *Poezie și psihic*), *Luceafărul*, *România literară*, *Opinia studențească*, *Dialog*, *Convingeri comuniste*, *Universitatea Comunistă*, *Amfiteatru*, *Calende*, *Vatra*, *Interval*, *Orizont*, *Familia*, *Ateneu*, *Paralela 45*, *Contrapunct* ș.a.

În 1985, primește premiul de debut în poezie al revistei *Argeș*. Ultimul premiu obținut este cel al *Societății argeșene* pentru activitate culturală, 2003;

Este membru al Uniunii Scriitorilor din România (secretar al Filialei Pitești a U.S.R., din 2003, filială pe care a înființat-o), și, totodată, membru fondator și vicepreședinte la Asociația Scriitorilor Profesioniști din România;

În 1992, înființează ziarul *Informația Piteștiului*;

Este directorul Editurii *Paralela 45* și redactor-șef (1993-2003) al revistei *Calende*. Sub conducerea sa, *Calende* a primit premiul pentru cea mai bună revistă (1994), iar Editura *Paralela 45*, prin premiile obținute, participările la târgurile de carte naționale și internaționale, ca și prin colecțiile sale, este una dintre cele mai bune din România.

Cărți publicate:

Laborator spațial (Editura Albatros, București, 1984);

Întoarcerea în viitor (Editura Litera, București, 1990);

Un timp de vis (Editura Calende, Pitești, 1993);

Acțiunea interioară (antologie de autor, Editura Paralela 45, Pitești, 1999);

Neuron (ediție bilingvă, româno-franceză, traduceri de Jean-Louis Courriol, Editura Paralela 45, 2003);

Poezie și Psihic (Editura Paralela 45, 2003).

Este prezent cu poezie în antologiile:

Antologia poeziei generației 80 (antologator Alexandru Mușina, Editura Vlasie, 1993);

Antologia poeziei române de la origini până azi (antologatori Dumitru Chioaru și Ioan Radu Văcărescu, Editura Paralela 45, 1998);

Experimentul literar românesc postbelic (Editura paralela 45, 1998).

Cu eseu, în:

Competiția continuă. Generația '80 în texte teoretice (antologie de Gheorghe Crăciun, Editura Vlasie, 1994).

Apariții peste hotare: *Dreh Punkt* (1992); *Streiflicht. Eine Auswahl zeitgenössischer Rumanischer Lyric* (Dyonisos Verlag, Kastellaun, Germania, 1994, traducere în limba germană de Christian W. Schenk) și *Gefährliche Serpentinaen, Rumanische Lyrik der Gegenwart* (Druckhaus, Germania, 1997, traducere în limba germană de Dieter Schlesak).

Referințe critice:

Nicolae Manolescu (*Argeș*, nr. 3/1981), C. Stănescu (*Scânteia*, 1981); Cezar Ivănescu (*Luceafărul*, 22/1983); Laurențiu Ulici (*România literară*, nr.29/1983); Liviu Antonesei (*Amfiteatru*, nr. 5/1985); Mircea Mihăieș (*Orizont*, nr. 37/1985); Cristian Moraru (*România literară*, nr. 50/1986); Nicolae Oprea (*Argeș*, nr. 1/1985); Gheorghe Grigurcu (*Dreptatea*, nr. 149/1990); Eugen Simion (*România literară*, nr. 14/1990); Traian T. Coșovei (*Contemporanul*, nr.16/1993); Gheorghe Crăciun (postfață la *Acțiunea interioară*, 1999) ș.a.

VOICU, DUMITRU

Adresă: Comuna Micești, sat Micești, cod poștal 117465, județul Argeș, România.

Telefon: 0248.234.002; 0722.235.660

Fax: 0248.234.002

E-mail: voicu.dumitru@yahoo.com

Naționalitate: română.

Data nașterii: 09.02.1958

Experiența profesională:

- 1992 – prezent, primar, conducător al administrației publice locale, primăria comunei Micești, autoritate publică locală;
- 1984 – 1992: inginer, șef birou, Automobile Dacia Mioveni, construcții de mașini.

Educație și formare:

- 2003 – 2004: Master – Administrație Publică, Management-ul Proiectelor Europene, Institutul Național de Administrație Publică – ASE, București;
- 1979 – 1984: Inginer Mecanică Fină Inginerie, Echipamente periferice și roboți industriali; Institutul Politehnic București – Facultatea de Mecanică Fină.

Limbi străine cunoscute: franceză, italiană.

Competențe și abilități sociale: Spirit de echipă: am experiența muncii în echipă încă din facultate, când am participat la activitățile presupuse de proiectele practice și de cercetare derulate în cadrul facultății.

Competențe și aptitudini organizatorice:

- Experiență bună a managementului de proiect și al echipei;
- În prezent, sunt responsabilul unei echipe compuse din 45 de persoane;
- Am experiență în relațiile cu forurile administrative superioare;
- Am experiență în logistică, ca urmare a formării profesionale dobândite la locul de muncă;
- Competențe și aptitudini tehnice: Depanare aparate electrice și electrocasnice, mecanică auto;
- Competențe și aptitudini de utilizare a calculatorului: Cunoscător al sistemelor de operare WINDOWS 98, 2000, XP, Microsoft Word, Microsoft Excel;
- Utilizator inițiat al pachetului Office(Microsoft Word, Microsoft Excel); Navigare internet.

Alte competențe și aptitudini: Hobby: literatură, sport.

Permis de conducere: Categoria B.

ZAMFIRESCU, DAN

Născut la spitalul Filantropia din București, unde mama sa, Elena I. Zamfirescu, născută Adamescu, a fost adusă din satul Popești, comuna Căteasca; județul Argeș, sat al tatălui său, Ion C. Zamfirescu, inginer agronom și proprietar. A fost botezat de preotul paroh, Ion Drăghici, și figurează în registrul parohiei Popești, deci este argeșean cu toate drepturile, dar nu figurează pe nicio listă de argeșeni publicată în Pitești de diferite instituții sau periodice.

Școala primară și liceul le-a urmat la București, absolvind, în 1952, liceul „I.L. Caragiale”, fost Titu Maiorescu. Interzicându-i-se accesul la învățământul superior de stat, ca fiu de „moșier”, s-a înscris la Institutul teologic de grad universitar din Sibiu, de unde s-a transferat la cel din București în toamna lui 1954, luându-și licența în octombrie 1956 cu teza „Ortodoxie și Româno – Catolicism în specificul existenței lor istorice”. A urmat și absolvit cei trei ani ai cursurilor de pregătire pentru doctorat („magisteriu”), dar, în toamna lui 1960, a părăsit postul de bibliotecar la Biblioteca Sfântului Sinod, unde fusese numit și, în anul următor, a reușit să fie admis la Facultatea de Filologie a Universității București, absolvită în 1966. Și-a luat doctoratul în filologie, în 1971, cu lucrarea „Neagoe Basarab și Învățăturile către fiul său Theodosie. Problemele controversate”, tipărită în 1973.

Începând din 1955, când a scris „Însemnări despre părintele Dumitru Stăniloae” și, până în prezent, se manifestă ca specialist în literatura română veche și publicist cultural și politic. În 2002 și 2003, și-a făcut o selecție riguroasă a ceea ce socotește că poate interesa pe cititorul de azi, în volumele „Cultura română – sinteză europeană” (Chișinău – București, Editura Litera - Internațional) și „Istorie și cultură” (două volume), publicate de editura proprie, Roza Vânturilor. Ca patron al acestei edituri, a reușit să publice, pentru prima oară, în facsimil color, „Învățăturile lui Neagoe Basarab” (versiunea originală slavonă) și manuscrisul original latin al „Istoriei Imperiului Otoman”, de Dimitrie Cantemir.

A redevenit argeșean după un exil intern de aproape o jumătate de secol, prin recuperarea casei părintești ce a servit și încă mai servește, parțial, drept școală, și a unei părți din averea părintească, în limitele legii. Își are asigurat somnul de veci în cavoul din curtea bisericii – ctitorie a familiei Zamfirescu.

ZĂRNESCU, ILEANA

Sunt Ileana Zărnescu, născută Angelescu, la Craiova în anul 1937, noiembrie, 16. Deci, anul acesta, voi împlini onorabila vârstă de 70 de ani.

Am făcut școala primară la Craiova, la școala „Madona Dudu”, apoi liceul l-am terminat la „Elena Cuza”, în anul 1954.

La insistențele mamei mele, care era foarte bolnavă în urma decesului tatălui meu, am dat examen la facultatea de medicină, la care am picat cu succes, spre marea mea bucurie, care vroiam să dau la Teatru.

Între timp, am făcut școala Populară de Artă din Craiova timp de 2 ani și corp ansamblu la Teatrul Național din Craiova. În anul 1956, am dat examen la Facultatea de Teatru din București și, spre nefericirea mea, am picat. Atunci am suferit foarte mult.

Am continuat să fac parte din corpul de ansamblu al Teatrului Național, unde am învățat ce înseamnă să fii actor în adevăratul sens al cuvântului. Am avut onoarea să joc alături de marii actori ai Teatrului Național, ca: Remus Comăneanu, Madleine și Manu Nedeianu și mulți alți actori. Dar cea mai mare bucurie a fost când, în anul 1956, a venit la Craiova Promoția de Aur, cum li se spunea: Amza Pellea, Sanda Toma, Silvia Popovici, Constantin Rauțki, Gheorghe Cozorici, Victor Rebengiuc, Dumitru Rucăreanu, în frunte cu regizorul Vlad Mugur.

Tot atunci, la Craiova, a venit și Radu Penciulescu. Am avut fericita ocazie să repet cu ei în „Bărbierul din Sevilla”, „A Treia Generație” și multe alte piese (bineînțeleas eu făcând rolișoare mai mici).

Un an și jumătate, cât am jucat alături de ei, a fost o adevărată școală de actorie. În anul 1957, am dat din nou examen la I.A.T.C. București și am reușit.

În anul I, am avut-o profesoară pe doamna Soroana Coroamă. Iar, din anul II până în anul IV, l-am avut profesor pe Moni Ghelerter. Despre anii de studenție care au fost cei mai frumoși ani ar trebui să vă vorbesc foarte mult, așa că ajung la momentul când am venit la Pitești.

Sorin Grigorescu, care era regizor aici, a venit la facultate și ne-a solicitat un grup format din 6 actori să venim la Pitești. Am acceptat, fiind la jumătatea drumului între Craiova și București. Aici, am întâlnit un grup de actori foarte buni, ca d-na Teli Barbu, Ecaterina Georgescu, Ileana și Ion Focșa, Dem. Niculescu și nu, în ultimul rând, Constantin Zărnescu. Toți ne-au primit cu multă simpatie, pentru că aveau nevoie de actori tineri. Pentru că, la început, nu jucam rolurile pe care mi le doream, am vrut să plec după primul an la Piatra Neamț, unde erau ceilalți colegi ai mei.

Am primit transferul să plec la Piatra Neamț cu ajutorul colegului meu, Sandu Lazăr. Dar, la insistențele unui alt coleg, de data aceasta de la Pitești (pe atunci nu știam ce intenții are), am rămas.

Acel coleg nu era altul decât C. Zărnescu care, între timp, mi-a devenit soț. El mi-a spus că fac o prostie că vreau să plec. Și acum, când mă gândesc bine, îmi dau seama că aș fi făcut o prostie.

Am fost distribuită în „Hangița” de Goldoni, unde l-am avut ca partener pe C. Zărnescu. În urma unor conflicte iscate în scenă - cine să fie cap de afiș, el susținând că este mai cunoscut decât mine (și așa era), ne-am căsătorit. Căsătorie care, după unii, nu ar fi durat nici doi ani (el fiind unul dintre cei mai frumoși bărbați actori din Pitești). Spre nemulțumirea multora și spre bucuria mea, această căsnicie a durat 40 și am fost despărțiți de.....

Dar să revenim la lucrurile plăcute de atunci.

Am jucat alături de el ca actor, pentru ca mă simțeam foarte bine cu el în scenă. Era un partener deosebit. Am jucat în „Mitică Popescu”, „Cred în tine”, „Mincinosul”, „Ce-nseamnă să fii onest”, „Când bărbatul nu-i acasă” și multe altele. Am jucat în piesele regizate de el „Operația Lifting”, „Divorț în stil englezesc”, „Profesorul de franceză”, „Doamna ministru”, „Dragoste poveste veche” și multe altele.

Am avut o căsnicie frumoasă și în viață și pe scenă.

Un moment de fericire din viața mea a fost când l-am născut pe Niculăiță, acum avocatul Nae Zărnescu, un copil cu care m-am mândrit și mă mândresc.

Am o nepoțică, Maria Zărnescu, elevă în clasa a VI-a, cu care, de asemenea, mă mândresc.

Deci, pot să spun că viața mea, până la ora actuală, a fost plină de succese și de bucurii. Necazurile am încercat să le dau la o parte.

Regizorii cu care am lucrat și care sunt și persoanele cele mai importante în realizarea unui spectacol pe lângă actori mai sunt și ceilalți colaboratori care formează o echipă, scenograf, regizor tehnic, cabinieră, coafeză, mașiniști și mulți alții. Fără ei nu se poate realiza un spectacol.

Regizorii cu care am lucrat, începând cu Horia Popescu, Soroana Coroamă, Cornișteanu, Jean Stopler, Hadgicculea, Tocilescu, Tudor Măărăscu, Matei Varodi, Costin Marinescu, Goange Marinescu și mulți alții și, nu în ultimul rând, și poate cel mai important pentru mine, Bogdan Cioabă. De ce spun asta, pentru că el, în anul acesta de grație, 2007, când am împlinit 45 de ani de Teatru, s-a gândit să pună un spectacol special pentru mine. Am colaborat foarte bine cu el și la celelalte spectacole în care ne-a distribuit, dar acesta mi-a mers la suflet. Și pentru asta îi mulțumesc și lui și colegilor mei, în special lui Florin Dumitru, Mirela Popescu, Mirela Dinu Popescu, Luminița Borta, Andrei Vizitiu și scenografei de excepție Cristina Ciucu.

Rolurile pe care le-am interpretat au fost numeroase, de la servitoare la regină, așa îmi place să spun întotdeauna. Toate mi-au plăcut foarte mult. De la Lina, servitoarea, din „Să nu-ți faci prăvălie cu scara”, la „Doamna Clara”, din Vlaicu Vodă, Duduleanca, din „Gaițele”, Doamna Ministru, din „Doamna Ministru”, Regina, din „Oamenii cavernelor”, Arcadina, din „Pescărușul” și Servitoarea, din „Acclertul no.2”, Marta, din „Cui îi e frică de Virginia Woolf” și multe altele, până la 100 și ceva roluri.

Și, nu în ultimul rând, rolul care mi-a mers la suflet, cel din „Mama E”, adaptare de Bogdan Cioabă, după Mario Vargas Llosa.

Premii: Maria, din „Nu ne naștem toți la aceeași vârstă”, la cântarea României, regia spectacolului fiind semnată de Goange Marinescu, Festivalul de la Bacău – A 1907 – de Dominic Stanca, în regia lui Ion Focșa, la Festivalul de la Bârlad cu piesa „Cui îi e frică de Virginia Woolf”, regizor Costin Marinescu.

Nu știu ce să mai spun, ar fi multe de spus, vă dați seama că este vorba de o viață de om.

ZILIERU, HORIA

S-a născut la 21 mai 1933, în satul Conțești, comuna Racovița (azi, în comuna Davidești), Argeș. Numele real: Gheorghe Iancu. Școala primară-Conțești, Școala normală *Carol I* Câmpulung, (seria 1951). Facultatea de filologie a Univ. Al.I. Cuza, Iași, 1956. Ajunge secretar general de redacție la revista *Iașul literar*, redactor și redactor-șef adjunct al revistei *Convorbiri literare*. Debutază, cu versuri, în 1947, în revista *Albina*.

Premiul Asociației scriitorilor din Iași pentru volumul *Iarnă erotică*, 1969. În 1979 același premiu, pentru *Orfeon*. Premiul de poezie *Mihai Eminescu* al Academiei Române în 1980, pentru *Orfeon*.

Cărți publicate:

- *Fluierul* (versuri, editat de Comitetul executiv al Sfatului popular orășenesc din Iași, 1959);
- *Florile cornului tânăr* (versuri, prefată de Otilia Cazimir, Editura pentru literatură, București, 1961);
- *Orfeu îndrăgostit* (versuri, Editura pentru literatură, București, 1966),
- *Alcor* (versuri, Editura tineretului, București, 1967);
- *Iarnă erotică* (Editura tineretului, 1969);
- *Umbra paradisului* (elegii, Editura Junimea, Iași, 1970);
- *Nunțile efemere* (versuri, Editura Junimea, Iași, 1972);
- *Orfeu plângând-o pe Eurydice* (versuri, Editura Albatros, București, 1973);
- *Cartea de copilărie* (balade, Editura Junimea, 1974);
- *Australia* (versuri, Editura Junimea, Iași, 1976);
- *Fiul lui Eros și alte poezii* (1978);
- *Oglinda de ceață* (Editura Cartea Românească, 1979);
- *Orfeon* (Editura Junimea, 1980),
- *Roma eternă* (1984);
- *Doamna mea, eternitatea* (1986);
- *Addenda la un fals tratat de iubire* (1983);
- *Roza eternă*.

Prezent în antologii tipărite în Bulgaria, Iugoslavia, Macedonia, Polonia, Ungaria, Letonia, Gruzia, Austria, Belgia, Brazilia, Franța, Grecia, Spania, USA, Turcia.

Referințe critice:

Dorina Grăsoiu (în *Literatura română contemporană, I, Poezia*, 1980), Nicolae Manolescu, Al. Piru, Dumitru Micu, Mircea Iorgulescu, Laurențiu Ulici.